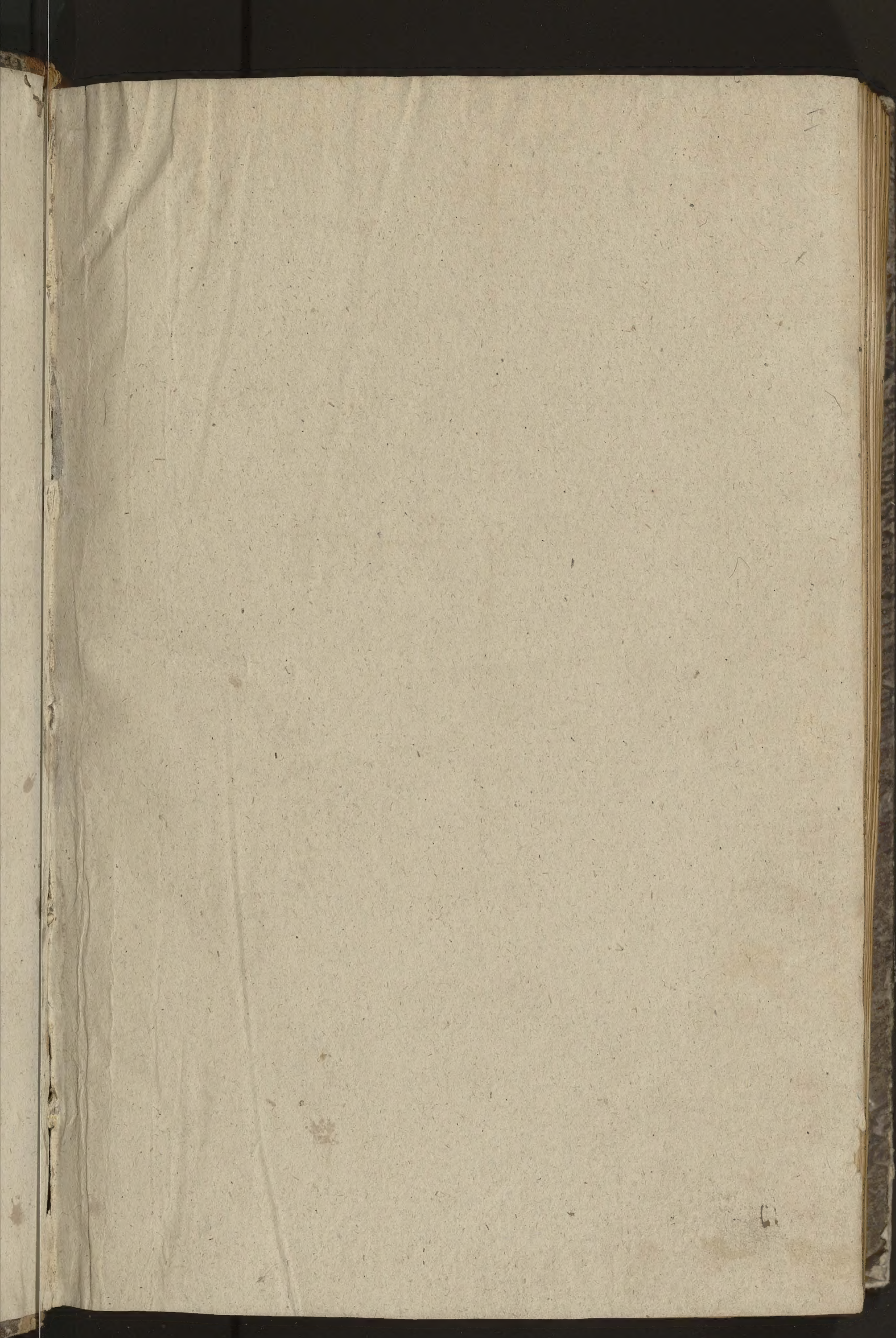
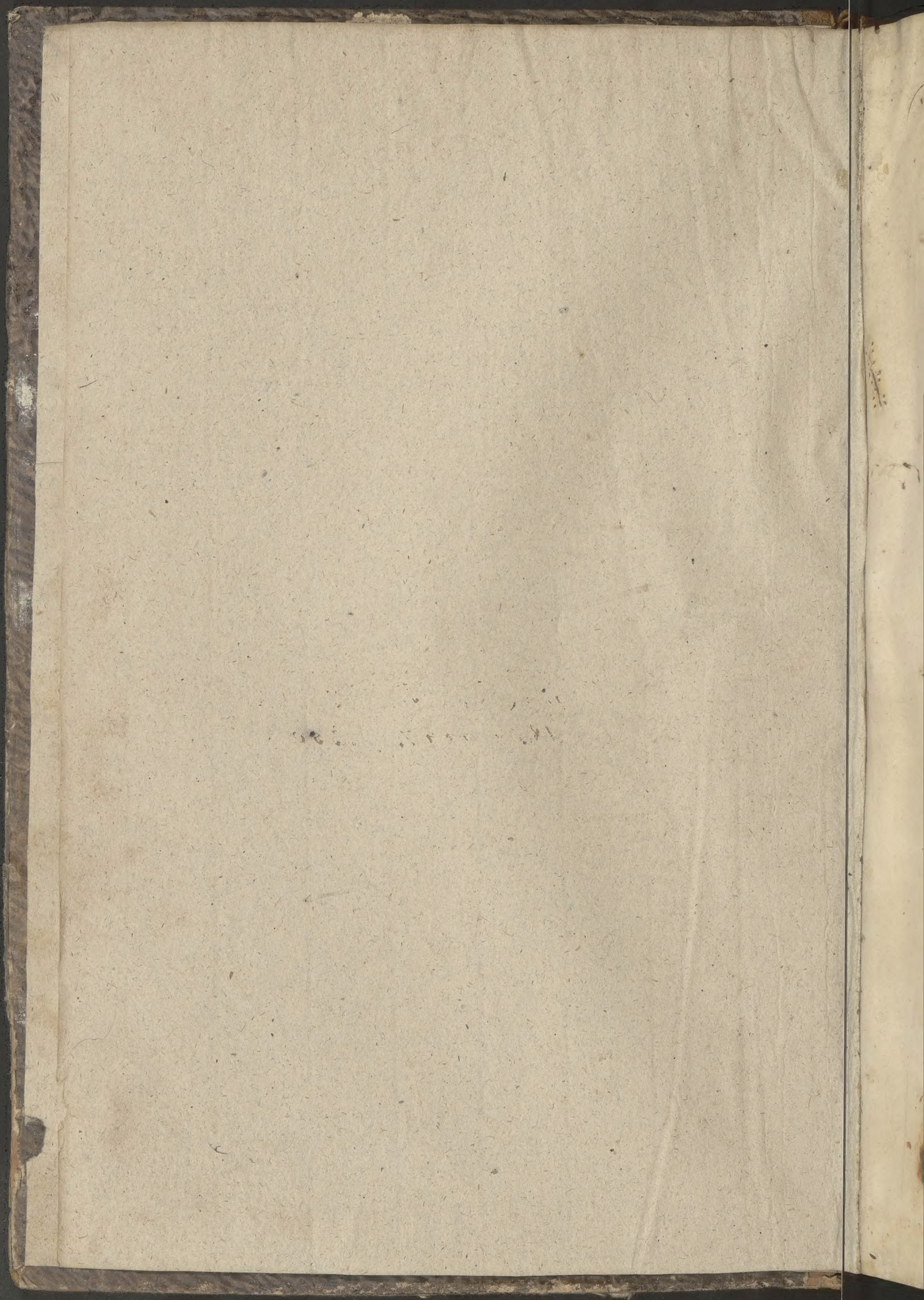

N. Inv. 1231.

BB. 1. 10.

Pro Libraria Domus Collegii
maioris

749

Bartholomaeus de Urbino

vid.

supscriptionem in fine

Codicis. col. a.

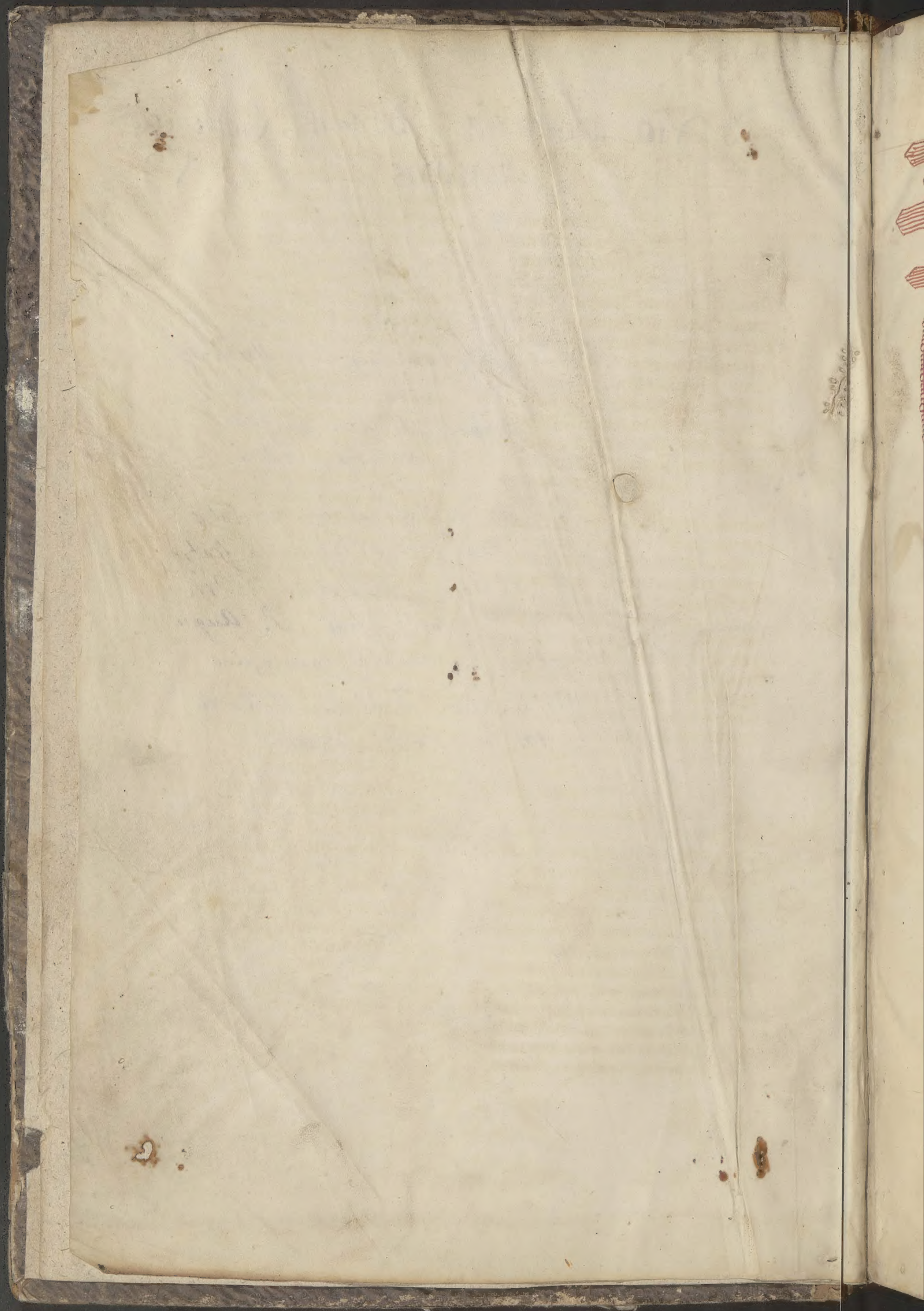
C

Explicit milloquium veritatis
Augustini compilatum a fratre
Bartholomaeo de Urbino vid.

fr. Heremitarum S. Augu-
stini. tandem Episcopus

Urbienensis Fabricii Biblioth.

l. 181. a. 1347. 1350

Quadragesima
huius mti rom
ponit sup ps
oc Quadra
genarius mti
inducit integ
tatem seculor
tamquam pfiat
secula p hunc
mim Ideo dñs qdringenta dieb
ieiunauit xla diebus temptat
est iheremo Et xla diebus fuit
cum discipulis post reuētem pñis
xla diebus temptatōm postio
ribus xla diebus consolacōe
vidit quia cum temptatō sine
dubio consolamur **Aliter dicit**
libro 33 qm Cur qdringenari
questione m mti hanc tpaler
vitam tēnamq significet illa in
terim causa de primo occit
quāuis sit alia fortasse sectior
q et tempa annor quadrupl
vicibus currit et uindus iſce
qtuor ptibus tēmat quas aliqui
ventor nomie septim qmēmo
rat ab oriente et occidente aqu
lone et mēdie. Quadringenta aut
quater hnt decē porro ipa decē
ab uno usq ad quatuor pgdien
te mto colūmānt **Diffusius**
ita ac copiosius mtiōz impia
ponit libro 20 de mtiā facit nō
doctua xana c 23 mtiāq tūpla
te ac mtiāte posita mtiptūis
Ingenuū quippe ut ita dixerim
nō pt excitari nīl appbari nisi mo
nētur quid sibi velit q et moyses
et helias et ipe dñs xla dieb
ieiunauit Cuius accōis figura
quidam modus mti hūm mti co
gnōne et consideracōne non
solunt. Hec denariū quat tamq
cognitōm dñi rez mtiāte te
mptat. Quadrario nāq mtiō
et duria et annua cūcula p
agunt. Duria mtiāte mti et
mādiāne vesptūis noctūis q

horar spacy annua uerue e
stius antipualibus hyemalib
q mensibus a tpm aut delecta
tione dñi mtiptib vniūis
ppter etūitatem inqua vniē vo
lūm abstineud et ieiunandū
est. quāuis tpm cur sibus ipa
nobis mtiāte doctua q temp
nendoz tpm et appetendoz et
noz. Porro aut denarius ara
toris atq arature sigt sciam
Nam tūitas aratoris est. Sep
tenarius aut mti fatiā mti
cat ppter aiām et corpus Nam
et illa ara fuit. Inde etiā toto
corde tota aia tota mte dilige
dus est deus in corpe aut mani
festissima qtuor apparent quib
constat elemēta. In hoc qo dena
rio dñm tempaliter nob mtiā
atur caste et continentē a tpm
aut delectacōne vniē hē est xla
diebus ieiunare. i quater dicit
h lex cuius psona est in moysē
h mtiāte cuius psona gerit he
lias h ipe dñs monet qui testi
moniū habens ex lege et pphie
medius inter illos in mte trib
discipulis videntibus atq stu
pentib claruit. Deinde ita q
quo quinquagesimus de quadra
genario mtiō existat q uo me
diocrit mtiāte religionē sacris
est ppter penthecosten et quoter
dicitur ppter tria tempa ante le
gem sub lege subgrā nīl ppter
pñis et filij et spūs sancti adiūc
ta emmēaus ipa vniūte ad pur
gatissimē etūe mtiāte referā
pveniat q ad centum qdragita
ares pñtes quos recta post re
surrectōm dñi mtiāte pte
missa ceperūt. Ita mtiāte alijs at
alijs mtiōz formis quedā simi
tudinē in sanctis libris seata
ponit que ppter mtiōz mtiāte
legentibus clausa sūt **Conclud**

in Omelia de transfiguratione dñi
Ille xlv dies iustice ieiuniat qui
p̄tior ewangelij libris sp̄uat
legem obsequat. **Sed de ieiunio**
xpi loquitur. s̄uone. Dicit ew̄ta
decano de q̄da ma abstinnisse
dñm xlv diebus et xlv noctib⁹
indesto. Arbitrari itaq; hanc ee
causam ieiunij ut quia p̄uus
homo adam in paradiso q̄statu
p̄intempantia q̄ule gl̄am in
mortalitate amiserat eandem
in mortalitate sedus adam per
abstinnentia repararet. Et quia
mandatū dei t̄sgr̄e dñs q̄
stans de m̄dicta arbore p̄am
maderat iule sedm̄ mandatū
dñi ieiunans vitam iusticie me
reret. Hoc em̄ egit saluator
ut eiusdem vestigij quib⁹ am
ssa fuerat delicta p̄gent. hoc
est q̄ h̄o manducando deliquit
corrigat abstinnendo. ut quia
epulando m̄licem cognoverat.
n̄c eandē ieiunando despiciat
Adam em̄ euam nō nisi in in
tempantia cognovit. Et quā
dñi mansit in eis tempantia
patas mansit et inpoluta vir
ginitas. Et quā dñi ieiunane
rūt ab m̄dictis epulis tam dñi
ieiunavit ab apparend⁹ p̄tis
fames em̄ amica v̄ginitatis
est et inimica lascivie. Datu
tas vero castitatem p̄dit et ille
cebras nutrit. Igit̄ sicut p̄dixi
hoc egit dñs ut hys vestigij
quib⁹ homo ab noxiis fuerat
p̄ti liberaret. p̄tēa namq; s̄m
similitudinez ade p̄oma h̄ois
omnia p̄ta dissoluit. Adam em̄
de tra v̄gine natus est et xpc
de maria v̄gine p̄tatus illius
uir nec dñi r̄saro scissa fue
rat. Istius maculā sc̄tum inq̄
q̄cupia violavit Adam dei ma
nibus elimo plasmat. xpc

dei sp̄i format. **Sterq; orit sine**
p̄re **Sterq; v̄gine utitur n̄re**
Sterq; filius dei est. Sed adam
creatura est. xpc filius dei ve
ra suba est. hoc ergo agit dñs
sicut adam sedus ut q̄ p̄or h̄o
manducando p̄didit hic alter
ieiunando recipiat ac lege ab
stinnencie in paradiso datam inde
sto custodiat. Sciebat em̄ p̄re
ceptum dei nō h̄m̄ loci ee sed
mandi v̄on inter est d̄mutatis
mandatū v̄tē d̄ornat aut in
agro custodiat cum v̄biq; sit
qui p̄cipit. **Et subdit ibid rōm**
quare indesto. Indesto itaq;
ieiunavit dñs. dñs implet mā
datum dei ut ibi adam salua
ret errantem v̄bi fuerat depa
disi possessione deiectus. Adaz
em̄ expulsus de paradiso i cultu
m̄di de fta sustinuit. inde
sto ergo p̄m̄ h̄om̄ salus re
funditur. v̄bi de sunt epule p̄
de sunt delicie v̄bi deest n̄r
que est fomes om̄ maloz. po
terat em̄ adam inter illas de
licias paradisi inconvulsus stare
si eua obediens nō fuisset ille
cebris. Conveniens est ergo de
stinu saluti v̄bi nō est eua q̄
p̄swadeat. v̄bi nō est mulier
que blandiatur. Videte rem in
ram in paradiso cum adam dya
de certavit. et indesto cū xpc
dimicavit v̄biq; insidiat h̄oi
v̄biq; confidit. Sed v̄bi n̄r
invenit vincit. v̄bi n̄r nō
invenit victus abscedit. forma
igitur victorie nobis dedit ut
ieiunoz tempe tamq; indesto
sitantes. Abstineamus ab epular
voluptate et muliere n̄ q̄ngat
nobis eua ne nos acastitate
illecebrosa p̄swasione subver
tat indesto quodammodo videtur
habitare qui q̄dr̄ge sine tpe

2
ieiunius et castus est. Iudesto
plane est ipm corpus xam ai
no impletur abis no irrigat
poculis. Iudesto est corp^u m^u
am abstinentia marcescit car
nis spes et colore negligē dicit
et contemptu rer totius hominis
forma multa sordescit. Tunc
repus hitat de p^um pector^u ai
mam tiam fame squalidam
et sita aridam esse re^uit. Scdm
q^u aut ppheta dauid. Iudestra de
sta m^uia et iniquosa sic i scd
apparui tibi. Aliter em in sancto
appare no possim^u nisi t^ua cor
pis m^ui fuerit de sta m^uidam^u
delicis m^uia m^umia q^uapiscē
tes et iniquosa libidinosus ille
cebris. Tunc hitat saluator hoc
de stam corp^uis m^ui cum omnes
dyablicas f^uctones exsupat et
secrta ac sear^u acogitacōib^u
seculi esse sūm facit hitaculum
ut demit^ups nos m^uia nos met
ipos velud in solitudine q^ustacū
tio nisi celum aspiciamus et ter
ram. i. cogitemus aliud nisi ce
lestis regni dñm et future resur
rectionis auctorem. **De causa ob
suandi ipm x^um** **Quadrage
dicit libo 2° de dñis** **Quadrage
oswetudmib^u ecclie** **Quadrage
ad ianuarium 2°** **Quadrage**
sima sane
ieiunior^u hē
auctoritate
et in uetib^u libris et ex ieiunio
moysi et helve et ex ewange^o
quia totidem dñs dieb^u ieiuna
demonstrans eam no dissentare
alege et pph^uis hypsona quippe
moysi lex hypsona helve pph^ue
accipit^u inter quos in m^uote glo
riosus apparuit ut eminet em
decius. Quod de illo dicit apls
testimoniū habens alege et p^u
betis in qua ergo am pte q^ugruē
tius obf^uuacio x^ue q^ustacū^uet nisi
que est f^uis atq^u cōtigua dñce
passioni quia mea significatur
hēc uita laboriosa cum opus est

continentia ut ab ipius m^undi
amiciat ieiuniet^u que utiq^u fal
laci^uet blandit et illecebr^uz fa
cos cōm^uspgē atq^u iactare nō ces
sat. Nūo aut quadragenario vi
tam istam p^utea figurari arbi
tror quia denarius in quo est
p^ufectio b^utitudinis n^ure sicut i oc
tonario quia reddit ad p^um ita
m^ub^u quia creatura que septena
rio figuratur ad heret tatori in
quo declaratur uitas tuitatis
per om^uisim m^undum t^upaliter
amiciata et quia m^undus aq^uui
or uentis diluit^u et aq^uuatoz
elementis erigit^u et aq^uuatoz am
tpm uicibus uariat^u. Decē aut
quater in x^u o sumit^u. **Quadrage
ginta aut p^uibus suis op^uut^uz
addit ipm denariū et fuit l^ua
tamq^u merces laboris et conuē
tie. Neq^u em frustra ipe dñm^u
et x^u dies post resurrectionem
u^uthac terra et u^uthac uita q^uisa
tus est et postea quam ascen
dit u^uthacū decem m^upositis
diebus p^umissum n^uisit spm^u f.
op^uleto die pen^uthecostes. **Quadrage
dies quinquagenarius hē alter
sacrament^u q^u sepaes septē x^um
x^u fuit et tūm redit^u ad u^uthacū
q^u est octauus qui et p^uius di
es l^u op^ulent^u qui celebrant^u post
dñm resurrectionem iam in signū
nō laboris sed quietis et leticie.
p^uter h^u ieiunia relaxant^u et stā
tes orauis q^u est signū resur
rectionis. Unde etiam diebus
om^uib^u dñcis ad altare obf^uuā
et alla canit^u q^u significat a^uctōez
m^uam futurā nō esse nisi landa
re dñm. Sicut septim^u est. **Et
qui hitant in domo tua domine
in secula seculor^u landabunt te
sed et dies l^u in septim^u q^umedat^u
nō tūm m^uerda^u quia tūm sp^us
sc^uis ad uenit sed etia in uetib^u
libris. Nam et ipm postea quā******

pascua oratio agno celebrantur
l. dies unius usque addie quo
lex data est in monte syna fa
mulo dei moysi digito dei sc
ta in libris aut ewaly aptissime
declarat digitu dei significare
spu san Cum em unus ewaly
dixisset in digito dei eiao de
monio alius hoc ita dixit iustu
dei eiao demonia eius hanc
leticia dinor sacramentor cum
sane doctrine luce clarescat no
pferat mundi huius in peris etia
in sitata felicitate paratis no
ne tamqm duo seraphy clamat
ad invicem continencia laudis
altissimi Oais scis scis domus
deus sabaoth ita duo testameta
fideliter concordancia pancia
continet veritate Oatidit omis
celebrat pascha et inpositis
l. diebus datur lex ad timore
scpta digito dei Oatidit xpus
qui tamq omis ad molandu
ductus est Sicut ysaas testat
celebrat vez pascha et inpo
sitis l. diebus datur ad carita
tem spūs scis qui est digitus
dei qm hōnibus sua quen
tibus et ideo iugum asper et
sacram gramem portantib
no inveniunt requie diabus
suis quia caritas no quit que
sua sunt Sed pvenire xps an
plus ieiunando Quod xps an
maior est meriti una ebdoma
in xpo xps emps qm dam celebra
re repim repbendi no potest
Obsuatio ista p pperia deuotis
em iudiciū est pus lege exequi
quam legis statuta cognoscas
et ante obedire pceptis q obedi
pcepta apellant illud em amo
ris est hoc timoris hū impatue
erigitur illud religiose deferant
hic debitum soluit ibi donū in
meris exhibetur Unde et uos re
ligiosum munus exhibebim deo

Unus amplius ieiunabim rep
bendi em no pē festinata nativi
tas Semp em gaudi sollemn
tatem vota pvenit et futura
leticiam devotio dnm exoptat
anticipat Non solum igitur no
repbensibil sed et caute scū est
Nam quod pter xps plus ieiuna
bim no minus xps integ
em nobis manet q si minus ie
iunassim anno remtegate eu
no poterim ad unū Sed fortasse
illud in causa est ai ieiunū qd
ieiunam no pficiat nobis ad xps
pficiat plane nobis quia et p
fiat ad salutem si no pficiat ad
mū pficiat ad mū em em unū
no pfuit orare lege ieiunae sic
castitas sobrietas mansuetudo
Ipū xps quus est Qui ieiunū v
spūalis belli ipse un et quus bel
lū eius qm loz spūalū ter
ramis advenisse nominū sicut
devoti milites xpi deposito cor
anq torpore vtiat pcedam ad
campū ut inebri nra que sunt
nobis hyemali oao emolita exa
tio celestū roborent armos De
dum cor nitegz amū demus
paucos die dies impendimus
tempa nobis demus quus audoi
viamus deo paululu qui scillo
premius totum De ponamus
domesticas curas manea i casti
tate Vigilemus in xpi aie sopni
tubailum no queram iugam
fortibus adelictis separem amor
nos teneat triumphor carnis no
adnotet blandimenta auribus
nris insonet vox dūq i fami
liar strepitus nūm no ofudat
audium parcas cibis de tele
sti sumat amona trem luxus
topre no querant hypoculis so
brietatis mesura fuerit vites
ebrietatis no euacuet dispendis
Quidquid exuberat comilito pa
uper affinnat pestiles effusio

nihil pdat in conflictu habebit
auxiliu qui tibiuit esuriente
sancu Sic mona fies sit iusti
tuti sic indicem bella pdis sta
tuam? emibus pugna ofliciu
vires mutem? secuti defida et
certa victoria quia arma celesti
hostes poterit supare terreni
n? dno regi aduersa poterit
contrae mundana nec in panti
fides constitutos pvenire potit
minima subrepto neq? cautos vi
gilantes et sobrios dyablis suis
potit pturbare conatibus. Est
quid dyablis pse neqm? sit ai
p hominem nequior pnotatus
Audi aplm dicente Dyablis ta
qm? leo rugiens cauit quens que
devolet? Ieiunantibus em nob
dyablis esurit qui nris semp
saturat exculps ille tibi nrm
deducat maculam potu nrm
ebrietate pfundit ut metē nris
semp faciat anietem Caput ille
sancians voluptate recipit ex
pletur epulis qudo nos luxus
soluit libido stimulat pompa in
pe impellit ambicio regit in fu
ro exagitat succendit invidia
cupiditas inflammat aux sollici
tant lites vexant luca capiunt
vsiue inuicem cyrographa ligat
punit sacculi elidit aux qudo
morum virtutes viuunt vicia
Soluptas effluit honestas pe
rit mra depit hmidat auari
cia regnat confusio pvalet im
succumbit prudencia pstat dya
plina ista sunt que militant
aduersus militem xpi iste sunt
gathane cohortes iste dyaboli
legiones ista sunt que nudi ho
mines possederunt debellauit
plos vastauerunt gentes et or
bem totum duxere captiu De
obseruanda ppa vlti **Rogo vos**
in pmonē rō eius **et amoneo**
telupis in pncipio **fies huius ut**

isto legitimo ac sacratissimo tpe
exceptis dncis diebus illius pra
dere psumat nisi forte ille que
ieiunare infirmitas no pmitte
quia alijs diebus ieiunare aut
remedium est aut pntia in qdri
gesima vero no ieiunare dno
pntia est Alio tempe qui ieiunat
acapiat indulgentia in qdri
gesima vero no ieiunat seniet pe
Et ipe tunc qui ieiunare no pre
valet scilicet sibi soli aut si est
alter infirmus cum tpe sibi in
domo sua paret quod acapiat
et illos qui ieiunare pvalet no
munit quia si h? fecit no solu
dens sed etiam homines intelli
ge poterit illum no p infirme
no posse sed p gula ieiunare no
velle Sufficiat igitur illi q iei
nare no prevalet et magis cu
gemita et suspirio et in dolore
manducet pco q ieiunantibus
alijs ille abstine no pt. Quod
opus est vniuq? infirmo se
natus aut sibi soli aut alio in
firmo simile faciat ppare quia
no enim optet ut aliquis sanu
roget ad pbandu ne sibi auge
at et de alius gula pntia pco
q no pt ieiunare amplius pau
pibus erogare debet ut pntia
que no pt ieiunando curare possit
elemosinas dando redime Et
adungit de elemosina **Comoneo**
sicut sup scriptu est **ut p tota**
de clia et de ieiunio et qdri
ta sine da pmonis aut et usq ad
finem pasche deo auxiliante casti
tatem seruantes in illa sacro sca
collempnitate paschali caritat
luc vestiti elemosinis splendi
ditibus virgibus et ieiunys ve
lud quibus dany celestibus et spi
tualibus margaritis ornat et
no solum cum amicis sed etia
inimicis pacifica libera et secula
conscia ad altare dni accedite

corpus et sanguinem eius nō ad
iudiciū sed ad remediū possit
accipere. **Ideo concludit sup iobez**
si mone id In hoc seculo quasi
quadragesima abstinentie ce
leberrimus tam bene vnumus
am ab iniquitatib⁹ et illicitis
voluptatibus abstinem⁹. **Sed a**
quibus sit tenend⁹ Et possim⁹
dicat in mone xpi calidum ho
eiusdem tempore stem opitu
lante grā dñiā reuēte ieiunior
vigiliar⁹ et oroni armis nobis
debemus iugiter providē qd licet
nobis omni tempe uita esse p
benē. p̄cipue tamen in istis die
bus quos regulariter vniuersalis
fuit etiā or habē. **Ideo nullus**
homines a sancto conuentu sedu
tat nullus etiā quasi celest
medicinis stolam occupat⁹. tē
nis actibus delinquit. Nullus ca
stra spūalia desideat. **Sciētes**
quia qui tēno regi militat
si se depugnator⁹ acie timore
opellente subterit nō solum
glām ul p̄uā nō accipit sed
etiā vite periculum incit. **Et qd**
istis diebus nō impeditis infir
mitate aut iusta occupacōne
xpi etiā delinquit quasi fu
gitivus et defector castroz ace
lesti rege nō glām sed ignomiam
receptur⁹ se esse cognoscit.
Nam dignū mīti sui supplicium
sustinebit. Et quia p̄tōti an
ni nobis p̄tōz vulnera sub
repmut si in istis diebus fide
liter ad eccliam cōmū et con
tūto corde et humiliato corpore
dei mīam deprecamur omnia p
tōz vulnera opūacōnis me
dicamento tamq̄m spūali an
tidoto curant⁹ et ad sanitatē
p̄stnam reuocant⁹. **ffuioquū**
et salutē aīe contrā tabule
ludum velud seminariū p̄tōz
nō solum in his diebus sed

etiam omni tempe fugite. Ne
mo se ociosis fabulis studeat
occupare. Nemo in istis diebus
aut sanguinem tollat aut potione
bibat nisi hoc forte in finitas
minimū periculosa opellat. **Cōui**
uola nō lauta qd dīngesime or
dine p̄p̄m et magis legedo
p̄fallendo vel orando diabulis
mīs spūales epulas qd corpib⁹
delicias parremus ut ad integr
des vacantes et illius mīam
suppliciter exorantes nobis in
seculo indulgentiam p̄tōz sa
nitatē corp̄m vbertatē fructū
tribuat et in finitū ad eccliam p̄uā
feliciter p̄uenire concedat. **et**
Quantitas in spūalibus
quantitas nō uolū s̄ p̄fer
tōnis. **De s̄ n** Sed quantitas mol
an sit res distincta a re quantā
colligit libro quinto de unitate cō
xpi. **De hoc vba** Sicut nō dicim⁹
tres essentias ita nō dicim⁹
tres magnitudines neqz tres
magnos. In rebus enī que p̄
apacōne magnitudinis magnae
sunt quibus aliud est esse aliū
magnas esse sicut magna do
mus magnus mons et magn⁹
anim⁹. In his ergo rebus aliud
est magnitudo aliud qd ab ea ē
magnitudo magnū. Et p̄p̄us
nō est h̄ magnitudo qd magna do
mus. Sed illa est magnitudo va
qua nō solum magna ē dom⁹
que magna est et qua magnus
est mons qui magnus est sed
etiā qua magnū est quidq̄
magnū dicitur ut aliud sit illa
magnitudo aliud ea que ab illa
magna dicunt⁹. **Etne magnitudo**
utqz p̄mitus magna est in isto
qd excellētius quā ea que p̄
tiapacōne eius magna sunt.
Deus aut quia nō ea magni
tudine magnus est que nō est
qd ip̄e ut quasi p̄nceps ei⁹ sit

Deus tui magnus Alioquin
illa erit maior magnitudo quā
Deus Deo aut nō est aliqd
maius. Ea igitur magnitudo
magnus est quia ipe est eadē
magnitudo. Et ideo sicut nō di
cimus tres cēnas sic nec tres
magnitudines hoc est deo esse
quot magnū esse eadem cau
sa nec magnas tres dicimus
sed vñ magnū quia nō pā
patione magnitudinis deus ma
gnus est quia ipe sua magtu
da est hoc et de bonitate et de
eternitate et de omnipotētia dei
dā sit omnibus quasi nō pā
comentis que de deo pnt pūc
tari quod ad semp dē nō tūp
late ac p similitudinē sed pūc
si tamē de illo aliquid pūc oē
bonis dici potest. *Sequitur*

Quatuor libro 8: quoniam quē
te inter quatuor et quater
hoc inter est quia quatuor in
statu sunt quater in motu. Et
ut quatuor referunt ad corpus
ita quater refertur ad tempus.
Ibidem Quatuor nō nō recte
corpus significat ppter quatuor nota
ssimas nōs quibus constat pā
bundam calidam et frigidam et
quod pgressio apmto ad longi
tudinem alacritudine ad alacri
tudine soliditatem facit. *et*

Querela libro de pfecte iusta
cie hominis cap 21 Aliud est
esse sine pāto q de solo in hac
vita vngemto dā est. Aliud
est esse sine querela q de iustis
iustis etiam in hac vita dici po
tuit. Quia est quidam modus
bone vite de quo etiam iusta
humana conuisione iusta que
rela esse nō possit. Quis em
iuste querat de homine qui hō
nem male vlt et quibus p
fideliter consulit nec cont an
qm in iurias tenet libidine

vindicandi et veniater dicit di
cut et nos dimittim? debitori
bus nris. Et tamen eo ipso quod
per dicit Dimitte sicut et nos
dimittim? siue peccato se non
esse declarat. *et ipse 103 finis 20*

Querere *Sup* Quod diffia
lius quātur solet dulcius
inveniri. Sed quō sit deus que
rendus dicit lio 17 de iustia ca 20
Non est cessandum querere deū
quia in ipā in comprehensibiliū
ter inquisitione p ficit et me
lior melior q sit queris tam ma
gnum bonū quod etiam i venie
do quātur et querendo i veni
tiam et queritur ut inveniat
dulcius et invenit ut quātur
amplius. Sed in hoc ut accipi q
dā est in libro ecāstico dicit sa
pām. Qui me inaduāt adhuc
esuriunt et qui bibunt me ad
huc siciunt. Manducat em et
bibunt quia inveniunt et quia
adhuc esuriunt et siciunt et ad
huc querunt. fides querit intellec
tus invenit. ppter q ait pba nisi
credideritis nō intelligetis. *Sup*
Iobem finis 62 Dm tanta vor
est quāte dūm et vmet aia ve
stra. Queramus in veniendū
queramus in ventū ut invenie
mus querat occultus est. et ut
inventus querat in mensus
est. Unde alibi de Quāte facie
eius semp. Siciat em quēter
in quātam capet et in venientes
capacorem facit ut rursus quāt
impleri vbi amplius capere cepit
dā est semp donec ad illam
vitam veniam? vbi sic implea
mur ut capaces nō efficiam?
quia ita p fā erim? ut iam nō
p ficiam? Tunc em ondet nob
quid sufficiat nobis. hic autē
semp queramus et fructus inve
tionis nō sit finis inquisitionis.
Nec em ptea nō semp quia h

semper Sed ideo semper hic dicitur
esse quelidum ne aliqui hunc putent
ab inquisitione cessandum **Nullum**
prohibet ab hac in **Reuocabat nos**
inquisitione hunc dicitur **atque prohibebat**
libro de uita et **aqueiudo aut**
deinde usus suus **aliam legem**
sanctio aut aduersari potestas
aut facit persona uilis aut
fama turpis aut institutio
nouitas aut occulta professio
Nullum horum est omnia diuina et humana
nulla prout querere catholicam
tenere aut et tolle est per humanum
Qui bene qui inuenit **Officiu aut**
Idem dicit libro de quatuor **non potest**
aut quadam diuina prouidentia ut
religiosis animis seipsos et deum
suum et ueritatem percaste dilige
ter querant inueniendi facultas
desit **Unde alloquens dominus mihi**
de speculo capitulo **Queramus te domine**
primo dicebat in uocans te et in
uocabo te credens in te ut queris
te inueniam te et inueniens be
nedicam te quia benedixisti uos
in omni benedictione deus meus in
ta spes mea exaudi me ne fa
tigatus uolum querere te sed gratia
faciem tuam semper et ardent
da querenti uires qui inueniunt
fecisti et magis ac magis inue
nendi te spem dedisti **Qui domine**
querit suum qui **Deum que**
gaudium libro de uita **rens gau**
in notentia capitulo nouo **domine queit**
Sic ergo querat ut non in se sed
in deo gaudeat credendo enim
ad deum illuminatur ignorantia
et corroboratur infirmitas data
sibi intelligentia qua videat et
caritate qua ferueat **Idem sic om**
bat libro philosophorum **Non me per**
ad deum capitulo 28 **mittas deo**
amplius ex uno exuberari in
multa sed collige de excellentibus
ad me et de me ad te ut dicat
tibi semper cor meum **Exquisiuit**

te facies mea faciem tuam deo
requiram faciem domini ueritatem
in qua sola consistit tota gloria
hominum quam uidere uita eterna
est et gloria sempiterna sanctorum **Letetur**
ergo cor querentium dominum sed multo
magis cor inuenientium **Si leti**
tia est inueniendo qualis erit
leticia in inueniendo **Queramus**
semper ardentem faciem tuam et
indefinenter si quando tandem aperiamus
michi hostium et porta iusticie
ut intrem in gaudium domini mei
Sed querendo deum **Non aliquid**
meum aliquid debemus **ad uos etiam**
querere super psalmum 27 **querere sed**
ipsum deum querere et exaudiet te
et adhuc loquere te dicit ecce
assumam prout sum **Quid amem que**
re **Quid quid tibi dederis uilius**
est me ergo me ipsum habere me
fructu me amplectere et tota ouera
tua ego ante deponam ut totus
michi hereas cum hoc mortale tuum
ad uiam mortalitatem conuerteris ut
sis equalis angelis meis et spem
videas faciem meam et gaudeas
et gaudium tuum nemo auferret
ante **Unde de uo bene non de male**
querentibus dicit super **Respondit ihesus**
iohannem primo 26 **Amen dico**
uobis queritis me non quia ui
distis signa sed quia manduca
stis ex panibus meis et propter carnem
me queritis non propter spiritum **et mul**
ti non querunt ihesum nisi ut illis
fiat bene sed in quibus alius ne
gocum habet querit confessionem
clericorum alius ne preueniat aperte
fugit ad eum alius uult pre
interveniri apud quem parum habet
ille Ille sic ille sic implet totum
die talibus etiam **Sic erat ihesus**
propter ihesum queritis me inquit non
quia uidistis signa sed quia man
ducastis ex panibus meis **libro**
titio de psalmis domini psalmus 22 **Quisquis**
adeo propter deum qui aliquid non

caste deum querit sicut vxor
amans maritū amat s̄ an
maritū Et aut maritū amat
et mundum amat et pauperem
Et tamen dñs noster iuḡ esse
paup̄ p̄t Dñes est ip̄e fecit q̄
luna celum et terrā mare et an
gelos quid quid videm⁹ quidq̄
nō videmus in celo et in terra ip̄e
fecit Sed tamē nō diuicias ama
re debemus sed eum qui fecit
illas. Nō em̄ tibi p̄misit nisi se
invenim⁹ aliquid p̄ciosius et
hoc dabit pulchrum est t̄ra celum
et angeli sed pulchro⁹ est res qui
h̄ fecit *Distinguit aut̄ de quē
tibus deum sup̄* Malū est que
Jobem finio⁹ *2a* rē xp̄m s̄ quo
iudei quesierūt Et malū est nō
querē xp̄m s̄ quo discipuli que
sierūt isti ut habent illi ut p̄
deūt illi p̄sequendo isti cupiedo
Contra curiose quēntes dicit libo
desinā iacobi ad *De agenda
Iedonum ip̄i p̄t* nāq̄ p̄t in
ta quō ad vitam p̄ueniam⁹ et
nō p̄t p̄santanda et quēnda
sunt que penitus denisit obli
mo. Eleganter aut̄ dñi esse
narratū q̄ hinc rei satis apte
p̄veit. Cum quidam ruisset
imputeū ubi aqua tanta erat
ut eum magis eriperet ne mo
rētur quam suffocaret nelo
quētur accessit alius et eo viso
admirans ait *Quo hic cecidi
sti obsecro inquit cogita quid
hic me liberēs nō quid hic ce
ciderim querās* Sed de quēre
vitā dicit libo *2o* *Non leue
de athademit ip̄i* aut sup̄flū
negotiū est magno ope est que
rē vitā s̄ necessariū ac su
mū hui⁹ rōnem videtur ponē
libro p̄mo eius *Di res magā
et disputacōe p̄a* est magnos
vires desiderat nam et maxie
res cū aparuis q̄runt solent

2
eos magnos efficit libo *2o* *De offi
ciorum* *capo 12o* Salubriter distam⁹
nichil aliud esse quēdum quā
quid velit ille qui loquitur *12o*
*Questio Distinguit de quō
libro 2o 9o fess capo 1o* Audio
tria esse quā quōd an sit quid
sit quale sit Sed de solucendis
quōibus dicit libo quōd sup̄ gen
quōne *13 227* Commodius plures
extus inveniūt quibus quōnes
difficiles soluant̄ *Solūt̄ me
lius cū iustat ad* *ap̄la qui op
v̄sarius p̄ p̄e 7e* tunc possūt
p̄pturas diuiscere et p̄tractare
latebant in p̄lo dei nec asserere
bant solucōnem quōd diffici
lū cum calūpnator illius iusta
ret. Nunquid em̄ p̄fecte de t̄mte
titatū est ante quā oblectarent
arriam Nunquid p̄fecte de
p̄tū tractatū est anq̄m *ai*
obfisterūt nonacāi *Nūq̄* *p̄*
fecte de baptismo tractatū est
anq̄m cont̄diceit foris poti
dere baptizatoribus Nec de p̄a
nativitate xp̄i enucleare dñi erat
que dicta sunt nisi postquam
sepatio virgē cepit fies infir
mos At illi qui nouerāt b̄ t̄
tare atq̄ dissoluē ne p̄rent
infirmit̄ solutū quōibus imp̄
or̄ finionib⁹ et disputacōib⁹
suis obstina legis in publicam
deduxerūt Nullus aut̄ debet
soluē quōnem ad quā nō est v̄do
neus sine capite Ideo dicit de
sempo libo *12* de ciuitate dei cap
17 ubi p̄t̄at quōnem quō t̄at or̄
semp̄ fuit nō aut̄ creaturā s̄p̄
fuisse nūc est *Geror̄* ne facili⁹
iudicet affinare quod nescio q̄
docere quod scio Ideo redeo ad id
q̄ creator n̄ scire nos noluit
Illa vero que t̄l sapiencioribus
in hac vita scire p̄misit siue dñō
p̄f̄is in illa vita scienda fua
lut vltim vires meas cē p̄f̄itor

Quod ideo putamus sine affluencia
tractanda ut qui hoc legunt
videant a quibus quomodo pial
se debeant tempore nec adora
se ydolos arbitrentur potius
q̄ intelligant quam sit aplo
obtempandū p̄cipienti salubrit
ubi ait Dico autē p̄ gratia dī q̄
data ē michi omnibus qui sūt
in vobis nō plus sape quā op̄s
sed sape ad tempantia viciū
q̄ sicut deus p̄tū est men
suram fidei Si enī p̄m̄bus
suis alatur iustus fiet ut ar
scendo plus sapiat Si autē
vires sue caritatis excedat
deficiet ante quam arstat libo
is eiusdem cā. 2. Ab adū sario
mota q̄ discendi ex q̄t oasio

Quies Quia finis est labor
ideo importat glām dīne fin
ne cōm̄ libo 2. si q̄t cā 15

Nullum diem legit sanc
tifficasse deus nisi septimū in
quo quieuit tamq̄m et apit
p̄m̄ qui nichil in opere suo la
borat plus quies quā opacio
valeat h̄c quid enī in omnibus
intuitat ubi saluator n̄r melio
rem p̄tem dicit morie que se
deus ad pedes eius requiesce
bat in verbo eius q̄m̄ marthe
quāvis p̄ obsequiū quo ei in
strabat circa n̄lla occuparet
et licet bonū opus oparetur

Et quia nichil melius Quiescat
q̄m̄ sic quiesce s̄deo libo inter deus
supplicatōm p̄te ē cā 2. meus cor
sic deum alloquitur meū cor
enī meū est mare magūm tum
ens fluctibus tū qui impasti v̄e
tis et mari et facta ē t̄quilli
tas magna veni et tu gredere
sup fluctus cordis mei ut tūq̄
nulla et serena fiant om̄ia n̄a
qtus te viciū bonū meū amplec
tar sine tumultu cogitatōm
tota caligine Confugiat domine

meus mea sub umbra alax tu
az abestibus cogitatio huius sc̄li
ubi intuitu refrigerii tempantio
abstonsa letabunda amitet et
dicat In pace in idipm̄ dormitā
et requiescam̄ Dormiat obsecro
deus meus memoria mea ab
omnibus malis iniquitate odiat
iusticiā diligat Quid enī pul
crus quid ne dulcis q̄m̄ inter
tenebris huius uite iustas p̄ama
ritudines dūm dulcedini t̄p̄ae
et et̄ne b̄titudinī suspirare s̄lic
teneri m̄ete ubi vā h̄i gaudia
certissimū est Unde concludit de
quiesce conuendū Quod quietū
libro 3. de libeo arbi est nō ē n̄t̄
capitulo decimo vs̄ p̄m̄o cā mā
gis est q̄m̄ id quod in quietū est
Inquietudo enī variat affectōnes
ut malitiam aliam p̄m̄at Quies
aut h̄c constantia in qua marie
intelligitur quod d̄r est libo s̄deo
ad h̄annarū deducit am̄bulat
os̄vetudinebus ec̄e ergo n̄re
laboris sed in spe quietis i carne
vetustatis sed in fide nouitatis

Radix Sup p̄s 90 p̄o
p̄m̄o Quid radix
om̄i malorū cupidi
tas sic radix om̄i
bonorū caritas est
s̄deo s̄ p̄s 1. Radix
n̄ra est caritas fructus n̄ri opa
n̄ra opus est ut opa tua decari
tate p̄cedant et tunc est radix
tua interra viuencū libro de p̄m̄
et lūa admarcellūm Nō est fruc
tus bonus qui decaritatē radi
te non surgit 2. Sequi Capi

Rana Similant rana ho
m̄ice p̄fenerm̄tes i p̄tis
super Apok̄ om̄el 1. Rana similes
sunt homines qui p̄tā ut c̄m̄a
que alij p̄ p̄m̄am ut baptisimū
deponunt illi ibi voluptari nō
erubescunt et dū aliquis se q̄t
addeum et penitet fuisse sup̄bū

ut adulter ebriosum ul cupidū
qui ista p̄ta que aliis conficiū
do reliquit cogitans ap̄ut se di
cens ad p̄s implebo volūntates
meas postea quō iste conuissus
est et ego conuic̄ ad deum et su
bito sup̄ueniente morte perit
confessio et restat dampnatio *In*
his simulant p̄bi et hētiā Requie
sup̄ra capitulo Plaga 10 sequi
Rapina *Exponit illud apli*
derpō nō rapina arbitratū
est esse se equalem deo i dvalogo
ad orosium Non poterat esse rāp
ina ubi equalis erat uatā q̄ nō
erat vsurpati sed nata Ideo non
rapuit quod habuit *Fuit autē rā*
pina dyabolo libro de Cūdam rā
vbis apli finone 10 p̄ma erat
esse equalis deo et quōdo quesuit
rapinam inuenit ruitam Dñs
autē ut ih̄s xp̄us tūq̄ in forma
dei esset 10 Equalitas uā erat rā
pina nō erat sed semetipm̄ erua
luit 7 *Et rapina fuit filr ade*
super ps 58 finone 10 Solus xp̄us
in h̄c rapuit sed etiam q̄ nō de
rapina habebat hoc se euacuauit
ut ad nos ueniret Non em̄ rapinā
arbitratū est esse se equalem
deo sed semetipm̄ euacuauit for
mā sui accipiens oīno nō rapuit
sed quis rapuit adam p̄mus hō
et ille ipe qui seduxit adam Quid
rapuit dyabulus p̄onam inquit
sedem meam ad aquilonē et eō
similis altissimo 7 *Usurpauit e*
quod nō acceperat Ecce rapina q̄
vsurpauit sibi q̄ nō acceperat
Et derpō calice sup̄bie sue quē
derape volebat p̄pinauit Gusta
te inquit et eris sicut dy *Rape*
uoluit diuitatem p̄diderat feli
ritatem Ille ergo rapuit et ideo
exsoluit xp̄us autē solūe uenit
quod nō rapuit *Sed derapine*
uicio dicit super ps 51 Rapina nō
lite concupiscit Non es diues et

3
rape me Quid inuenis quid per
dis *Oliuā dampnosa inuenis pe*
ciam p̄dis iusticiam paup̄ suū
inquit nō hēo ideo rape me Quid
rapias uides a quo rapias nō uides
Nescio tūre nūm̄ tūm̄ leōne
rugiente et quētem quid rapiat
p̄da illa quāuis rape i uui
stapula est teneas et teneas *O*
paup̄ rapinā noli concupiscere
sed concupisce deum qui prestat
nobis omnia h̄iudantez adfructū
pascet te qui fecit te Si pascat la
tronem nō pascat in nocente pas
cet qui solem suū oriri facit sup̄
bonos et malos et pluit sup̄ iu
stos et in iustos Si pascat damp
nandos nō pascat liberandos q̄
in rapina noli concupiscere *libro*
p̄mo de uisibilibus dñi finone 20 Si i igne
mittitur qui nō dedit rem p̄p̄
putas ubi interidus est qui in
uadit alienam Si autē dyabolo
ardere h̄t qui nudum nō restat
putas ubi arsurus est qui vesti
tū exspoliuit *libro de uisibilibus apli*
finone 10 Desiderauit guttam
qui nō dedit mītam uōne acce
pit iustam suam *Carideli a*
uaria si hec est pena auaroz
que raptorz Et in fin̄ subdit Quid
pasas x̄m̄ quōdo exspolias x̄m̄
uā spoliās xp̄m̄ Si igitur i igne
etiam iturus est cui datus est
xp̄us nudus fuit et nō restasti
me quem locum in igne bibit
etiam cui datus est restatus fuit
et spoliasti me *Sed nec damp*
na danda est elemosina i eod̄ p̄o
raptor rex alienaz Dare te putas
tollē noli et dedisti Eū dedisti
gaudet cui abstuleris p̄lorat
Quem duoz istoz exauditis
est est dicit ei cui dederis gr̄as
age q̄a accepisti Et alter tibi ex
altera parte dicit Ego gemo quā
abstulisti et penes te totū tenui
sti et exigui illi dedisti Si autē

totum quod illi abstulisti egen-
tibus dedisses nec talia opera
Diligat deus dicit tibi Stulte
nisi ut daret sed detuo no de
alieno Si habes da detuo si no
habes quod des detuo melius
nulli dabis quam alios exspo-
liabis Sed nec rapiendum est ma-
gis ut fiat etiam bonus Si i igne
libo Jo omes omne vi etiam ibi
cui datus est xpus nudus fui
et no vestisti me quem loqui
habebit in igne etuo cui datus
est vestitus fui et spoliasti me
hinc forte ut euadas hanc vocem
ne dicat tibi xpus vestitus fui
et spoliasti me. nuntia hac co-
punctum cogitas spoliare se-
cundum ut uideamus et inde vestire
eam Et hic rudent xpus pmo
rudent psum suum qualedam niste
sui Rudent tibi etiam hic parce
dampnis meis Cuius enim tu qui
xamis es exspoliasti uideam in
pedis fieri xam Et tamen hic
forte adhuc rudent Ego no ex
aliquo odio penam uigero sed
deditione potius disciplinam id
exspolio iudeum ut p hanc aspe-
ram disciplinam faciam xam
Audirem et audere si q abstuli-
sti iudeo totum redderes xano
Sed nec talia licet quia xpus
forte et h secum aliquis cogi-
tat et dicit apula sunt xam di-
mites auari auari no habeo
pam si illis abstulero et paup-
bus dederim Unde enim illi nil bo-
nagunt uicem habere poterit si
ego elemosinas dederim etiam ibi
re percat iniquusque nunc sue
quia huius cogitatio ei diabolici
calliditate suggerit Nam et
si totum tribuat q abstulerit
addit potius peccata quam minuit
Ratio que est veritas libro
2o de ordine rerum Duplex
est una quam sequi cum rerum

uos obscuritas mouet aut rationem
aut certe auctorem philosophia rationem pro
mittit et vix paucissimos libat
In fine ad addiscendum rem
natio dupliciter dicitur auctore
atque ratione tunc auctoritas re aut
ratio por est aliud enim est quod
in agendo ante ponit aliud q
pluribus in appetendo estimatur
Itaque quicquid bonorum auctas inpi-
te multitudinem videatur esse sa-
lubrius id non auctor est eruditus
libro 2o de iusticia Quod id docet
in id papue conuicte animi et
maxime intende libro 1o eiusdem
Facinus atque veritatis que pro
fecto est omni homine melior nil
debet esse pstantius Unde libro
2o eiusdem Quid dubitamus conser-
uire veteribus non eorum aucte sed
iam ipsa ratione viti 2o
Ratio que est res dicitur
rationem libro de spiritui et anima
2o Ratio est animi aspectus quo p
seipsum intuetur vix rationem
est rationis inquisitio Quare illa
opus est ad videndum ista ad in-
quirendum **Et** libro 2o a Ratio eni-
us est aucte que res corporeas
naturas formas differencias pa-
et accidentia percipit omnia in cor-
porea sed non extra corpora nisi in
ne subsistentia Absorbet enim
a corpore que fundantur in corpi-
bus non a ratione sed consideratione
Nata enim corpore ipsius secundum quam
omne corpus corpus est nullum utique
corpus est libro primo philosophorum
suorum Aspectus animus est ratio
Et infra ibidem iudicat rationem dicitur
Ego ratio ita sum in mentibus
ut in oculis aspectus non enim
est habere hic oculos q aspiciere
aut h aspiciere q videre libro
de mortalitate anime 2o Non est
aspectus anime quo p seipsum non
p corpus vera intuetur libro 2o
de ordine rerum Ratio est mentis

motus ea que dicuntur distinguere
di et coniectendi potens **Libro de**
quitate dicitur Ratio est inens as-
pectus rationis aliter rationis in-
ficio. i. aspectus illius per se aspi-
cienda sunt motio dicitur autem in eo
libro Ratio non est dicenda aut est
manida nisi vera et cum vita per
omnia congruit vitam **Prout hō**
propter amicitia animi **Secundum adada**
libro 2o de genesi contra adducta se
manifestum amicitia ut videt
quid ea vocaret et eis nomina in-
ponet Ex hoc enim apparet ipse ra-
tione meliorem esse hominem quam
pecora quia distinguit et nomina-
tum ea vocare non nisi ratio potest que
deus iudicat **Unde libro libro de**
libro arbitrio cap 15 Si dicitur atque
imperet ceteris quibusque homo
constat hominem esse ordinatissimum
videmus enim habere nos non so-
lum cum pecoribus sed etiam cum
arboribus et fructibus multa omnia
Namque alimentum corpus sumere
crescere quod vixit arboribus
quodque fructum videmus que in
fima quadam vita continentur
Videri autem atque audire et olfactu
gustu et tactu sentire corporalia
posse bestias et animas plenasque
quidem nos terminus et faciem
Adde vires et valentiam firmi-
tatemque morborum et celeritates
faciliumque corporis motus quibus
omnibus quasdam eas super
quibusdam equantur et ad
nullis etiam vincuntur **Genus**
tamen ipsum res id nobis esse que
tamen **libro primo de libere arbitrio**
cap 15 Jam vero appetit volupta-
tes corporis et vitales molestias
ferme vite omnis actio est Sicut
autem quedam que cadere inferas
non videntur nec tamen in homine
ipsa summa sunt ut iocari et ridere
quod humana quid sed in summa tu
dicat homines quique deus humana

ratione iudicat Deinde amor
laudes et glorie et affectio diuina
que tamen si bestias non sunt non
tamen eorum rerum libidine bestias
meliores nos esse arbitramur
Nam et iste appetitus cum ratione
subditus non est nos miseros facit
Nemo autem aliquam miseria se pro-
ponendum putauit Huius autem moti-
bus cum ratione diuinitur ordinatus
homo dicitur est Non enim ordo
est ratio aut ordo appellandus
est ubi deioribus meliora subia-
unt Ratio ergo ut mens cuius re-
rationales animi motus regit id
facit diuinitur in homine cui diuina
ratio lege debetur ea que eterna est
Et cum ita consistat atque ordinatus
est homo sapiens est **Unde con-**
cludit ibidem ante res quia homo ex-
cellit ut ei nulla bestias ipse ac
nullis impari possit **Spa est que**
ratio ut intelligencia dicitur solet **libro**
hunc est quia ut dicit libro 12 super
Gen cap 15 Ab inferioribus ad superio-
ra ratio conscendit **et**

Rationale **Distinguitur libro 11**
super gen cap 12 Melius est
esse duos gradus rationis scilicet
vnum superius alterius inferius quam
vnum tantum quod infior esset ut superius
et quia equales essent Et si omnia
equalia forent nulli gradus in
vniuerso deficeret **Melius ergo fecit**
deus quandam rationalem crea-
turam ut nollet peccare et qui-
dam ut posset peccare si vellet
Quis recte intelligens dicat ta-
lis esset illa qualem est ista nec
videat aliud dicere quam non esset
ista sed sola esset illa **libro de**
grad uoluntatis testamenti **Rationalis**
prout l. capitulo 3 creatura
sive in angelico spiritu sive in anima
humana ita facta est ut sibi ipsa
bonum quo beatus fiat esse non possit
Sed mutabilitas eius si volunt
ad inmutabile bonum fiat beatus

Unde si advertatur bona est
sed inferna auersio eius viciu est
et conuersio eius virtus est eius
Eodem libro quod uel. ca. 7 Rationalis
creatura cum sit immutabilis non
sit beata nisi appropinquet suo immutabili
admirabile bonum idemque
commune quod deus est a quo super
ba impietate abstinet humilis pietas
conuersa subsistat **Sed de rationali**
homine dicit libro 20 Illud nos in
de ordine rerum ne maxime
debet quod ipse homo a uerbis
sapientibus ita diffinitus est homo
est animal rationale mortale hoc quod
positum quod animal dicitur est videmus
additis duabus dicitur quibus credo
admonendus erat homo et quod
sibi redeundum esset et unde fu
gendum Nam ut progressus animae
usque ad immortalia lapsus est ita re
gressus esse in rationem debet uno
verbo abestis quod rationale alio
aduersus separatur quod morale
Illud igitur nisi tenuit bestia est
huic nisi se alterit diuina non erit
Sed quoniam solent distiguntur uerba
inter rationale et irrationabile inter sit
acutius subtiliterque distiguntur illud
est ad id quod instituitur negligens
Nam rationale esse dixerunt quod
ratione uteretur ut uerbi posset ratio
bile autem quod ratione factum aut dicitur de
qua moralis quia perfectum potest per rationem
bilis dicit libro de uera religione
capitulum 10 p. Rationalis uita si secundum se
ipsam iudicat nulla est iam uita
perstantior Sed quia clarior est et
immutabile quidam uita imperita uita
perita inueniunt Tanta autem me
lius iudicat quanto est peritior et
tanto est peritior quanto est clarior
artus ut discipline ut sapientie pre
cepta est **Sed in quibus apparet**
rationale dicit super deo Tria sunt
libro de ordine rerum generaliter
in quibus rationale apparet. Primum
est in factis ad aliquem finem relatis

alteri iudicando Tamen indelectando
Primum nos admonet ut temere
facere secundum recte docere. Tertium
bonum contemplari In moribus illud su
pius hoc autem in disciplina sunt
et declarat quod ratio Nam illud
biles discipline ardua quod in uo
le sunt repta id est rationis huius est ratio
le et quod recte utitur et rationalia ut
facit ut sequitur quia uali quodam
vinculo in eorum societate aspiungeba
tur quibus illi erat id ipsa omnis
nec homini homo firmiter socia
ri posset nisi colloquerentur atque ita
sibi uidentes suas cogitationes quod
quasi resunderet uideret esse impo
nenda rebus uocabula et signifi
cantes quosdam sonos ut quoniam
sentire animos suos non potant
adeo sibi copulandos sensu quam
interpretari uterentur sed audiri ab
sensum uerba non potant ergo illa
ratio peperit litteras notatis omnibus
oribus atque lingue sonis atque distor
tis huiusmodi autem hominibus facere poterunt
similitudo rerum sine quodam despro
termito ne in fine pate uideretur
Ergo utilitas mirandi in magna
necessitate adiuncta est omnibus
duabus rebus uita est illa libra
rior et calidior professio uelut
quedam grammatica infantia quoniam
Varro litterarum uocat progressa
unde id adiunctum eisdem oribus so
nos quibus loquentur et quos litteras
iam signauerunt alios esse qui mo
derato uariis litteris quasi enodati
ac simplices faucibus sine ulla
collisione deflueret alios diuerso
progressu oris tenere tamen aliquem
sonum extremos autem qui nisi ad
iunctis sibi prius erumpere non uale
rent itaque litteras hoc ordine quo
expositae sunt uocales semimota
les et mutas nominant Deinde
syllabas notant Deinde uerba
in octo quoniam sonis quod digesta sunt
Omnesque illorum motus integritas

instructura pite subtiliter q̄ distac-
ta sunt hūde iam mior et di-
mensionis nō in memor ad-
ieat aūm in ipas vocum et sil-
labaz varias moras atq̄ inde
spacia tempus alia dupla alia
sumpla esse operit quibz lou-
ge breues q̄ sille tenderet no-
tauit ead ista et in reglas cer-
tas disposuit potat esse iam
pfa. gmatia sed quia ipō no-
mie pferri se hras clamat bñ
ead latine hūatū dicit. fūū ē
ut quidquid dignū memoria
hris mandaretur adeam nō
ptinet itaq̄ bñū quid nouie
sed res infinita et uilplex
auris plenior quam iocundita-
tis aut veritatis hūc disciplie
accessit hystoria nō tam ipis
hystorias quam gmatias labo-
riosa **et in fin subdit plogia**
illa igitur ratio pfa disposita
q̄ gmatia adiuncta ē querē
atq̄ attendere hanc ipam vim
quia pepit artem Nam eā diffi-
mendo distibucendo colligendo
nō solum digesserit atq̄ ordia-
uerat perueniam ab omni falsi-
irreptione defenderit **En ergo**
tūfret ad alia fabricanda nisi
ipa sua prius quasi quedā ma-
chinamenta et instrumēta disti-
guet notaret digerit prodetq̄
ipam disciplinā disciplinarū
quam dyalectam vocant **et in**
fin subdit prethorica Sed qui
plexq̄ stulti homines ad ea que
pva dent rē valiter et honeste
liō ipam sincerissimā quā rarus
aūm videt vitatem sed ipas sen-
sus consuetudinesq̄ sectant op-
tebat eos nō doceri solum quā
queunt sed sepe et maxime co-
mouū hanc suam pteū que id
aget ueritatis pleniorē quā pui-
tatis refertissimo gremio delica-
az quas iplo spargat ut adve-

litatem suam digneat adduci
notauit rethoricā **Et subdit de**
alys et pmo de musica hactenus
pars illa que in figūdo rōnablis
de studis liberalibz disciplinis
q̄ pnotā est hūc se illa ratio
adipaz diuaz rer beatissimam
q̄templacionē inpe voluit sed ue-
de alto caderet quesuit gradus
atq̄ ipam viam sibi puias posse-
siones ordiūq̄ inolita ē Desi-
derabat enī pulcritudinē quam
sola et simplex possit sine istis
oculis intueri hūpediebat ase-
sibus itaq̄ in eos ipos paululū
aciem retorfit qui veritate se se
habē clamantes festinantes ad
alia pgerē importuno strepitu
renotabant **Et pmo ab auribus**
cepit quia dicebant ipa verba
sua esse quibus iam et gmatias
et dyalectam et rethoricā fecit
At illa potentissima scēdū cito
vidit quid inter sonū et id cuius
signū esset distaret Intellexit in-
tel aliud ad aurū iudiciū ptine-
quam sonū eum q̄ esse tplicem
aut in voce annūatis aut i eo q̄
flatu aut in eo quod pulsu edet
Ad puiū ptine tūgedos ut come-
dos ut choros hūmodi atq̄ omis
omio qui voce ipa canent **Sed in**
tybris et tubis similibzq̄ instru-
mētis deputari **Tercio dari** atq̄
ras hras cymbala atq̄ omē qd
ptinendo tanor esset Videbat
aut hanc uariā esse uelissimā
nisi ita dimensionē ipui et aci-
nis gmatiazq̄ moderata varie-
tate sonū figuraret **Perognouit**
hūc esse illa semina que māma-
tica cum silis diligenti confideā
cone versaret pedes et accentus
notauit **Et quia in ipis verbis**
breuitates et longitudines silis
ppe equali uilitudine sparsas
in ordine attendē facile fuit tep-
tauit pedes illos in ordines itos

Dispone atq; coniunge Et in corpo
sensu ipm secuta moderatos in
pssit articulos que testa et aieb
nonnauit Et ne longius pedu
cursus puoluer qm eius iudiciu
posset sustine modum statuit
tm reuiteret et ab eo ipo versu
vocaunt Quod aut non esset cer
to sine moderatu sed cu ronalib
ordinatis pedibus curreret riam
noue vocauit quia latine nich
aliud qm nus dici potuit Sic ab
ea poete genti sunt in quibus
cum videret no solum se uos sed
etiam verbor rex q magna mo
menta plurimu eos honorauit
eisque tribuit quos vellent rona
bilu medacoz pntem et qui
despua illa disciplina stirpem di
tebant iudices in eos qnaticos
esse pmsit In hoc igitur quarto
gradu sine in rianis sine impa
modulatione intelligebant reg
nare nuos totuq; p fice insper
Diligentissime ambuodi essent
et reuebat dnos et sempiternos
Postm quia ipis auxiliantibus
ouia supiora contererat etiam
tollerabat egrime splendorem
illoz atq; serenitate corpea voai
matia decolorari Et qui illud q
mens videt semper est pns et
in more apbaat cuius qus rent
nuu apparebant Bonus aut qa
sensibilis res est pt fluit npti
tu tpus supunt q memorie ro
nabili mendacio iam poens fa
uente rone ious et memorie
filias nnsas esse ofliciu e hude
ista disciplina sensus intellectus
q pnceps nnsice nome inuenit
Et **sic de geometria** dicens Huc
pfecta est in oculo opes et tñ
telum q collusamus seuse uob
aliud quam pulcritudine sibi pla
cere et in pulcritudine figuras
et in figura diuisiones et in di
uisionibus nuos que sunt ipa

secum utrum ibi talis linea illis
q rotunditas ul quelibet alia
forma ul figura esset qualeni
intelligentia tuncmet longe de
tiorum inuenit et nulla ex parte
quod viderit oculi any eo quod
mens ceruet compand. Hec quoq;
distanta et disposita in disciplina
redegit appellauitq; geometria
Et addit de astrologia motus de
inde celi multum eam mouebat
et ad se diligenter considerandu
inuitabat etia ibi p constantissi
mas tempm vices pastoz ro
tas diffinitos q cursus pnter
ualloz spacia moderata intelle
xit nichil aliud quam diuisiones
illam inuolq; diuiri que similiter
diffiniendo ac secundo iordine
nectens astrologiam genuit ma
gnu religiosis argumetu torue
tuq; curiosis Et quia pnta deve
nit in cognitione su In hoc oib;
et contemplacoi dei q disciplina
dit tangens aliquid occurtebat
dearsuetta / et omnia nnsa que
tauch nullis diuensionibus illa
infectus emuebant quas i se
ipa cogitando atq; voluendo itue
batur verissimas subre aut que
seuauit mbras eoz potius qua
vestigia recolebat huc multum se
crexit multum q psumpsit dusa
est em inuollem aiām opbare
tractant ouia diligenter pcepit
pessus se plurimu posse et quidq;
inueni posse adiut eam q dam
miracul et suspitari cepit seipm
fortasse inueni esse cum ipm go
tinuta inuenerent aut si id no
esset ibi tamen esse quo preme
sathaget huc vero totis vibus
comprehendit qui vni se vltas
iudex est futis puagues emm
false res eaz quas inuam ab
illo occultissimo quo inuam
de fluentes in se se rapit cogita
tiones et sepe illam anyia tenet

elabi faciunt Quibus si quis uiderit
cesserit et illa omnia que potest de
sapientias late variegata diffusa sunt
ad unum quoddam simplex munus
certumque redegerit erudiri dignum
sumus non temere iam querit
illa diuina ut iam ardua so-
lum sunt verecundam ottemplanda
intelligenda atque retinenda et
quis autem uel ad huc finis capi-
ditatem et miras res perueni-
bus uel iam ista fugiens casteque
sineus nesciens tamne quid sit
nichil quid in formis materia et
formatum examine quid corpus
quid examine incorpore quid locus
quid tempus quid in loco quid
in tempore quid motus secundum locum
quid motus non secundum locum quid
stabilis motus quid enim quid sit
nec in loco esse nec in tempore quid sit
propter tempus et semper quid sit et
in tempore non esse et in tempore esse et
in tempore non esse Quisquis ergo ista ne-
sciens non dico de illo summo deo
qui scatur melius nesciendo sed
de anima ipsa sua querere et disputare
voluit tantum erubet quam erra-
re plerumque potest Facilius autem ista
cognoscet qui ueros simplices atque
integros comprehendit porro
istos comprehendit qui et ingenio
valens et privilegio etatis aut cui
libet felicitas otiosus et stude-
re vehementer incensus in cora-
tum disciplinarum ordinem quantum
satis est fuit persecutus Cum enim
artes ille omnes liberales peruenit
ad summum vite peruenit ad cognitionem
veram ottemplationem que distans
usum eorum assequi difficilimum est
nisi ei qui ab ipsa puritate ingenio-
sissimus instantissime atque consta-
ntissime operam dederit et Sequitur
Redde libro de uita innocen-
tia capitulo 20 Quotum et qua-
le bonum sit deus etiam ex hoc euen-
ter ostenditur quia illi ab eo recede-

ti bene est quia et qui gaudent
in inordinatis voluptatibus sine do-
loris timore esse non possunt Et qui
omnino malum desiderans sine uia
supbia stupore non sentit aliter
qui hoc discernere nouerit quanta
misericordia premantur apparet ut si
noluit recuperare medicinam talia
de uitandi valeant ad exemplum
quo possint habere De hoc requiritur
supra capitulo 20 Attendere quam sit dapi-
nosum ab eo recedere Si quis per-
dit libro 20 de uis uerse uultum
domini sermone 17 tamen deum ut
quod deus non habet alium a quo for-
matur a quo regatur sic ipse uelit
sua potestate uti et quod deus in illo
formate in illo regente uiuat quid
restat nisi ut recedens ab eo
calore torpeat recedens a ueritate
uaneat recedens ab eo qui summe
atque incommutabile est in eternum in-
telligit deficiat recedat Sequitur
Redde De recto corde et ope
requiritur super illud cor Sed quis
sit rectus dicit super per illud sermone 17
et super per illud rectus es quando in omnibus
bonis que facis deus tibi placet
Et in omnibus malis que pateris
deus tibi non displicet et Sequitur
Redde Omnes tenent reddere
deo et ipse uenit libro 20 deus illi
debet aliquid quia omnia gratis
prestat et si quisquam dicit aliquid
ab illo debere minus sius esse ut es-
set non ei debebatur non enim erat
tibi debetur Et tamen quod in te est
conuenit ad deum ex quo es ut ex
ipso etiam melior sis ex quo habes
ut sis Quid ergo ei progas ut
tamquam debitum postas quid si
nolles ad deum conuenit nichil ei de-
esset Tibi autem ipse siue quo nichil
esses ex quo ita es aliquid ut nisi
conueniendo te ad illum reddideris
ei quod ab ipso es non quid nichil
sed in se tamen eris Omnia ergo

illi debent prout quidquid sunt
inquitur uaturu sunt Deinde
quidquid melius possunt esse
si velint queatque acceperunt ut
velint et quidquid optet eos esse
Vnde iustus et pater **Quia** quid de
tenet reddere deo beat uaturu
sed diuimode eodem peccat et in
libro capitulo xxi venies recte
fieri Quere tu debeat et inuenies
denuo a quo eum accepit posse recte
facere tunc velut ab eo accepit ut sit
etiam in terra si non fecerit et beatus
si fecerit Quia ergo nemo superat
leges omnipotentis creatoris non
suntur anima non reddere debitum
aut enim reddit bene utendo quod
accepit aut reddit amittendo quod
noluit uti bene Itaque si non reddit
faciendo iustitiam reddet pacien
do infernam quia motusque vbi
illud debiti sonat hoc enim etiam
modo dicta potuit quod dicitur est si non
reddat faciendo quod debet red
det paciendo debet Nullo ante
intuallo tempore ista dimittit
ut quasi alio tempore non faciat quod
debet et alio patiat quod debet
ne aut primo tempore vniuersalis
pulariudo turpetur ut sit mea
piti dedecus sine decore vnde
Sed in futuro iudicio fiat adma
manifestationem atque ad aeternum
sensum miserie quidquid nunc
occultissime vindicat Sicut enim
qui non vigilat dormit Sic quisque
non facit quod debet sine intuallo
patitur quod debet Quia tanta est
beatitudo iusticie ut nemo ab ea
nisi ad infernam possit abscedere
Sed plus tenet reddere Reddite quod
qui vult sepla adu vouistis deo
mentarii et paulina non enim quod
et est numero rerum redditis
reddendo minuetur sed potius
suabitur et augetur Scilicet
eum exactor est non egenus et qui
non crescat ex redditis sed iuste

faciat redditores Hinc ergo quod non
reddatur perditur quod autem redditur
reddenti additur vnde vobis meo aut
reddatur reddens ipse suatur Id
ipsum quippe erit redditum et reddi
tor quia idipsum erit debitum et de
bitor deo namque seipsum debet homo
eique reddendus est ut beatus sit ago
accepit ut sit Ita enim deus exigit
vniuersis hominis in homine sicut sua
Cesar exigebat in minimis quito ergo
magis reddenda est cum promittit
aut eam non promissa debetur de
hac materia de reddendis votis **in**
fin cap. xxi **Sed de reddere quod debet**
homo bonum tamquam iure dicitur
ps. ii Qui vero non reddit retribu
tibus mala profectus est Et subdit
maioris est pacis nec ei mala re
pendere qui acceptis beneficiis red
dit mala pro bonis quam si nullo an
cepto beneficio nocere voluisset
probat hoc super ps. i Alium pro malo
reddere iusticia videtur sed non eius
de quo dictum est Qui solem suum
facit oriri super bonos et malos
Quia et cum promittit deus peccatores
non malum suum eis infert sed ma
lis eos eos dimittit ut viderent
promittit eos qui legem preceperunt
non eis miserens de seipso malum
sed in id quod elegerunt eos expel
lens ad contemplantiam suam
miserat homo autem tunc malum
pro malo reddit malo voto id facit
et ob hoc ipse prior malus est dum
promittit vult malum **libro 2o cont**
petitiam aut me Cum dicat apostolus
Corripite inquietos consolamini
pusillanimes suscipite infirmos
patientes estote ad omnes videte ne
quis pro malo aliam reddat satis
videtur non esse malum pro malo
reddendum corripite inquietos quibus
pro culpa inquietudinis reddatur
pena correptionis Non ergo malum
est correptionis pena cum sit ma
lum culpa Neque enim feruere e minima

Volueratis sed medici sectantis
Debat materia requirere infra ca.
Retribuas et ca. **Condicta. Sed**
De reddere alienum dicit lio 10 omis
omelia 9. et libro de vrbis aposto
li finoue 10 iuxta genus ostias
utras et videamus si ita cupiditer
contempimus ut beatitudinis precipies
esse possimus. forte aliquis inani
se cogitat et dicit nec res alienas
aliquid negavi forte ideo non ne
gasti. Nec furtum nec violentiam
facio nec rapinam exerceo nec res
alienas aliquid negavi forte ideo
non negasti quia nemo tibi comen
dare uoluit aut si comendauit
subtestibus commendauit dicit in
si reddidisti quando a solo solus vi
deus inter nos fuerit accepisti.
Si tunc reddidisti et mortuus es
qui comendauit nescienti filio
reddidisti tunc laudabo quia post
ea non abisti quia potuisti au
gredi et non es transgressus fac
malum et non fecisti et si forte
alienum sacculum solidorum ubi te
nemo uidit inuenisti et sine ul
la mora cum fuerit reddidisti.
Ita fratres mei reddite aduersus in
terrogate uos respiciate uos ueni
rindete uobis et iudicate uos
non secundum personam sed iuxta
iudicium iudicate. Cui autem reddi
debet dicit libro 10. Nemo quod
delictum arbitrio tuo. **xxij.** non accepit
et quisque debet cui debet nisi
a quo accepit ut debeat. Nam et
que reddunt ei reddunt qui
ea legauit. Et quod a creditoribus
iustis successoribus redditur ipse
vique redditur quibus ista iure
successunt. Aliter non redditur sed
cessio vel amissio vel si quid ad
huiusmodi nominanda est. De
hoc requirere infra ca.
Redemptor xpius. Deo uel
redemptor quia eramus
captiui libo de vrbis apli. **foe 20.**

3
10
Exprima transgressionem suam ho
minis uniusum genus humanum
natum sub obligatione peccati
victor dyabolus possidebat. Si
cum sub captiuitate non tenemur
redemptorem non indigemus. Ve
nit ad captiuos non captus. Ve
nit ad captiuos redimendos
inquit in se captiuitatis hoc est
iniquitatis habens. Sed in carne
mortali peccatum nostrum portans. Si
cum carnem mortalem non habet.
Vnde in uerbo sanguis quem pro
captiuis fundet. Ille autem qui ad
captiuos nostrum uenit cum similitudine
carnis peccati non cum carne pecca
ti uenit. Venit uera caro sed non
peccati caro. **Super ps 106.** dixit de
ad captiuitatem nostram redemptorem
filium suum porta inquit terram sacra
ferto ibi peccatum captiuorum iudicet se
ille mortalitate carnis et ibi erat
sanguis quo fuso redimebam. **De quo**
sanguine dicit sup ps 78 finoue 20
mortuus est xpius inter manus
iudeorum et redemit multitudinem
gentium hac fusus sanguis hac
pauit. Sed perierit omnibus profuit
quia et illi qui occiderunt agno
uerunt et ab illo ipsius interfectio
nis delicti sui magnam ueniam
meruerunt. Venit quia eramus
uenditi. **super ps 97.** Vende se
homines potuerunt sed redimere
se non potuerunt. Venit redemptor
et dedit pretium fudit sanguinem suum
et emuit orbem terrarum. **Sup ps**
109. Vendere se homo potuit
et fieri uenditatus sub peccato
redimere se ab iniquitatibus
non potest. Ille potuit redimere
qui se non potuit uendere. qui non
dimisit peccatum ipse est redemptor
apertum ipse redemit ab omnibus
iniquitatibus. Non ergo timeat ac
cessurus addere aliquas in
iquitates suas tamen modo accedat
pleno corde et desinat in facie

quod faciebat **P**t etiā se homo
redimere **f**uone **R**edimis te a
Deamoe **I**l et **f**edi **B**arbaris ne
ocidaris et magno te forte p̄cio
redimis quia non p̄cis dūo re
bus tuis filios q̄ et spoliis tuis
et redemptus for̄sitan crastino
moreris **A**d yabolo te redimū
optet qui te seam ad scdm̄ mor
tem trahit vbi audient m̄p̄ ad
sinistram positi **I**te maledicti in
ignem et̄m̄ et Et ut redimam̄
ab ista morte **f**a noli quere hor
cos et thauros noli archā tuā
diserte quia ut redimereris a
Barbaris hēbas pecuniā ut te
redimas ap̄a morte hēto iusticiā
pecuniā posset ipe barbarus q̄
q̄ tibi tollere et te captiū dūc̄
et ad esset vnde te redimes illo
te et omnia tua possidente iusti
ciam nō amittis in vitis in m̄ti
mo cordis thesauro manet sp̄s
tene atq̄ posside ut redimaris
a scdm̄ morte que si uoluis non
erit quia vnde te redimas si
voluis erit iusticiam eū volū
tas impetrat a dom̄o et bibit
illam tamq̄ de fonte suo ad quē
nullus p̄hibet accedere si dignus
Postremo adiutorū tuū vnde
redimut te ad ista morte sanguis
dū tu habuit ille sanguē vnde
nos redimet et ad hoc accepit
sanguem ut cum p̄nobis redime
dis effundet **S**i uis sanguis ei
datus est pro te si uoluis p̄ te
datus nō erit nec datus q̄ iam
passus est et totum sanguē de
dit quid illi remāsit ut uic p̄
me dare possit hoc est magnū
quia semel dedit et p̄ omnibus
dedit et sanguis eius volentis
est p̄cūm̄ nolentis aut supplicū
et̄m̄ ergo dubitas qui mori nō
vis a secunda morte te potius re
dime aqua liberabis si uis tolle
crucē tuam et sequi dūm̄ quia

ille tulit suam et q̄siuit suam
Refugiū **D**eus est refugū
in omni tribulacōe sup̄ p̄s et
Deus ur refugū adiutor in
tribulacōibus que inuenerūt
nos nimis. Multe sūt t̄bulacō
nes et in omni tribulacōe ad
deum confugiens est siue sit
tribulacō in re familiari siue
in salute corpali siue depicilo
hūm̄ siue de aliqua re adh̄
vite sustentacula nūc̄a dūo
aliud refugū nō debet esse
x̄ano qm̄ saluator eius et deus
eius quo cum fugerit fortis
sit **N**on enim nise fortis erit aut
sibi ipe fortitudo erit sed ille
sibi fortitudo erit quia refu
giū f̄cis est **D**extera inter
tribulacōes aīe hūane nlla
est maior tribulacō qm̄ q̄scā
delictor **N**amq̄ et sibi ibi vl
mus nō sit sanū q̄ lūtus hōis
quod constat vocatur vbiq̄
alibi passus fuit tribulacōes
illuc confugiet vbi inueniet
dūm̄ **S**i aut̄ ibi requies non
est p̄hūdanāa iniquitatis
qm̄ et deus ibi nō est et̄m̄
f̄cis est homo quo fugiet
cum ceperit pati tribulacōes
illuc confugiet ab agro ad ciui
tatem ap̄ publico ad domū et a
domo in cubiculū et sequit̄ tri
bulacō a cubiculo iam quo fu
giat nō habet nisi nūc̄a tibi
culū suū **P**orro si ibi tumult̄
est si finis iniquitatis si flāma
sceleris nō illuc p̄t confugē
pellitur inde et cum inde pelli
t̄ aserpō pellit̄ **E**t ecce hostem
suū inueniet quocūq̄ fugit
serpē quo fugit̄ est et̄m̄
tūq̄ fugit serpē trahit post
se et quocūq̄ talem traxerit
trahit se **I**pe sūt t̄bulacōes
que inueniunt hominē nimis
et tanto acerbiores q̄nto intioēs

et tamen nobis adiutor factus est deus
dimittendo peccata iniquorum cum
conscientias uos sciat nisi indulgen-
tia quia debitorum penarum de huius
dantia delictorum quando redderetur
debet de mala conscientia qui si red-
diderit ipse perit hoc enim debi-
tum reddere penam solus est
testatur ergo ut de ipse indulgen-
tia securi esse possimus si tamen
accepta indulgentia non rursus
ad debita contrahenda redeamus
Est etiam deus refugium uos soli
inaduersus sed in ipso libro primo
de uerbis domini finit et Domine
refugium factus es nobis agnatione
et pignore in prima generatione et al-
tera generatione refugium factus est
nobis Tu refugium ut nascemur
qui non eramus tu refugium ut
renasceremur qui mali eramus
Tu refugium ut pastores delectores
tuos Tu refugium ut erigas
et dirigas filios tuos Tu refugium
factus es nobis ut non recedamus
cum liberamus uos ab omnibus ma-
lis uiris et implemus uos bonis
tuis Sona deus blandus ne fa-
tigemur in uia Corripis cedis
peccatis dirigis ne aberremus
in uia Domine ergo blandus ne fa-
tigemur in uia siue castiges ne
aberremus in uia tu domine re-
fugium factus es nobis Unde psalms
141 Domine refugium factus es nobis
operamur uos ad te et bene erit
nobis de te. Alium est enim nobis
de nobis inueniam ergo in te quod
perimus in nobis de nobis deus
refugium factus es nobis etc.

Rex De ipso rege dicit super
psalmum 110 Rex regendo dicit
Non autem regit qui non corrigit
Ad deum est rex in rector rex in deo
et sacerdos in sanctificando uos
ita et rex est regendo uos in deo
consulit super psalmum 110 Currit rex
post regem agnoscant reges

regem Sed quare datus est rex in
deum dicit super iobem finit. 71
super illud Offantia buditus qui
venit in nomine domini rex israel etiam
crucem mentis in uidentia principum
iudeorum peti potant quando regem
suum christum tanta uultitudo clama-
bat Sed quid fuit deus rex esse
israel etiam iniquum fuit regi se-
culorum regem fieri hominum. Non enim
rex israel christus ad erigendum etiam
ut ferro excitum armandum hostes
quod uisibile debellandos sed rex is-
rahel quod mentes regat quod etiam
consulat quod in regnum celorum crede-
tes sperantes amantes quod produ-
cat. Dei ergo filius equalis patri
ubique per quod facta sunt omnia
quod rex esse uoluit israel dignatio
est non primicio in ueracitatem iudi-
candus est non potestis augmentum
Cum enim appellatus est iuxta rex
iudeorum in celis est deus angelorum
Unde in rebus contra apostolum iudei
iudeos super psalmum 110 regem christum
retraxerunt et regem cesarem
delegerunt Est quid et cesar rex
hominum hominibus ad humana Sed alius
est rex ad diuina Alius rex ad uita
temporalem alius ad eternam Alius
rex terrenus Alius celestis Rex
terrenus sub rege celesti Rex celestis
super omnia Non ergo illi qui dice-
runt se habere cesarem regem
peccauerunt sed quia regem christum
habere noluerunt Ideo confudit
libro 2o quoniam ueris Non licet in
et uoni testamenti. Etiam adorari
quod est nisi deum quanto magis
et in celis Rex enim adoratur in terris
quasi uicarius dei christus autem per
uicariam impletam dispensationem
adoratur in celis et in terra Sed de
rege bonitatis quo ad sufficientiam non
in libro 7 de ciuitate dei capitulo 12
Regum in regibus reges regem
de dicitur Non quilibet deus dicit
rex libro 19 eiusdem capitulo 67. Quis

qui rex est possit dici princeps a
principatu impandi et dux eo q
fit ductor exercitus Sed nō conti
mo quicūq; princeps vel duces
sunt etiam reges dici possunt
Quis primus rex librorum eiusd
cap 20 Primus regum terre fuit
caym reprobatus adeo **Non enim**
passim fiebant reges pinguetia
ibidem Non fuit conveniens
ut pinguetia regum regnanti
bus succederent prius sed quos
regnandi initium ppter virtutem
tēne utilem civitati al fors
alia requirit ut ille potissimum
succederet patri hereditario quo
dam tēre regnandi quem pae
tis dilexisset **Unus primus regū**
bellum exant libo Justinus qui tū
xm eiusd cap 6 qui pompeii
secutus nō latuit tū fuit ille ve
rū etiam breuiter ppsit hystoria
Opus librorum suorum sic incipit pri
ncipio res gentium nationum q m
perū penes reges erat quos
ad fastigium huius maiestatis non
vehebat plus nullis legibus
tenebat Arbitria principum p
legibus erant fines tueri magis
quam pferre iura sua cuiq; pa
tria regna fimebant **Primus di**
niros rex assyriorum veterē mo
rem gentium noua imperij capi
ditate mutauit hic primus incu
lit bella finitimus et rudes ad
huc ad resistendum populos usq;
ad finem libere pdomuit et pau
lo post Unus inquit magnus
duem quesite diuisionis totius
possessione firmavit domitis
sibi prius ad alios tūsit et de
vna victoria ad aliam veniens
totius orientis populos subiecit
Quint aut reges punitere deo li
9 eiusd cap 20 Societas usq; q
mortalium diffusa prius et locorū
quālibet diuisatibus vnius tū
eiusd q nature quadam quādo

deuota utilitates et cupiditates
suas quibusq; sectantib; dū id
quod appetitur aut nemin a nō
omnibus suffiat quia nō tūq;
idipm adūsum seipm plerq; di
uiditur et pars ptem que pre
valet oppunt victi cui vita suc
cūbit diuisionem scilicet ut etiā liber
tati qualemūq; pacem pferes
ac salutem ita ut magne fuit
admiratōm qui pte ac fūre
maluerūt Nam moribus fere
gentibus quodammodo vox tē
ista psonuit ut subiugari victo
ribus malleut quibus tūcūq;
victi quam bellica ompharīaq;
vastatōne deleri hūc fām est
ut nō sine dei pvidencia itūq;
ptate est quisq; bello subiuger
aut subiuger quidam essent
regis pūti quidam regnatib;
subditi Sed mī plūima regna
terrarū et que tēne utilitatis
al cupiditatis est diuisa pae
tas quam civitate mundi hūq;
vniuersali vocabulo incupiam;
Duo regna cūmū longe cetis
pvenisse clarioza Asyriorū pūm
deinde rōnor ut tūbus ita loq;
inter se ordinata atq; distincta
Nam quō illud prius hē postius
Eōmō illud in oriente hē i occi
dente surrexit Deinde in illius
fine hūq; incū ofestum fuit se
qua cetā cetis q; reges velut
appendices istorū dixerim ptea
reges xpo regi debet **Constatū**
esse hūiliter subditi p to rege x
pe 20 nolite tristes esse reges
terre quasi bonū vtrū vobis
ablatum sit sed intelligite potius
et erudim id ipm vobis ex pe
dit ut sub illo sitis a quo intellē
et eruditio vobis datur Et hoc
nobis expedit ut nō temere do
mūm sed domo omī ai timore
firmatis et exultetis in beatitudine
tertissima et sincerissima cūti

et tam inspecti ne ab ea p̄supbia
decidatis **Debent autē reges fa**
uorabiles esse eccl̄ie / **P** tunc ad
super iohem p̄oe x̄s / reges scli
x̄anos ut temporibus suis pacati
velint matrem suam eccl̄iam b̄n
sp̄ualiter nati sunt **Et ut dicit**
Deus super p̄s 22 **frumē 2°** iam
testauerunt reges mali facti
sunt xp̄am crediderūt et ip̄i
signū crucis xp̄i in fronte iam
portant p̄ciosius signū qualibz
genia dyadematis **Debent re**
ges seipos et maxime **Dicitur**
sensualitate suē regē / reges a
super psalmo 6^a / regendo
et quid magis quam carnis
concupis ne requiet p̄cū i cor
mortali corpe adobediendū de
sideris eius **Deo dicit s̄ p̄s 1^a**
Tribu apud omnes reges terre
esto rex terre et erit tibi tribu
lis deus **Rege tūm et eris rex**
terre **Noli ergo auiditate mipe**
tandi porte ante oculos p̄u
nas latissimas qua tua regna
diffundis Est terra quā portas
rege eam **Sicut apl̄us inquit** **Nō**
sio pugno quasi aerem verbe
rans sed castigo corpus meū
et in s̄uitate redigo **libro 2° of**
penitentiā r̄sione de **Quid i q̄es**
nobis est cum regibus seculi
quos unq̄ x̄anitas nisi iuidos
sensit **hec cum dixisses cūare**
conatus es quos reges iusti
senserāt inimicos nec conside
rasti q̄ p̄les cūari possunt
quos habuerunt amicos pater
abrahā regē dūctus amōito
ne contumēderet eius uxorem
et amāssime hūis est et mū
nus accepit ysaac filius eius
regem suū amāssimū exp̄
tus est iacob in egiptū a rege
honorabilē ex ceptus cum eccl̄a
būdiret **Quid loquar de filio**

eius yoseph qui post carceris
tribulacionem quo velud igne p̄t
aure castitas eius p̄bata est ma
gnis ab eo sublimatus honoribz
mirabat eccl̄a p̄ph̄as salūte
nō tamquā typo elatus sed be
nivolentia nō migratus regis
filia moysen adoptauit dāuid
ad alieingēdū regis isrl̄ opulē
iniquitate ofugit helias ante
turrē pessimū regis nō illius
impio sed suo turrē obsequio
heliseus hospite mlieri si quid
forte a rege p̄eius m̄cessionē
p̄stari vellet etiam vlt̄o offe
rendum putauit **Sed ad ipsa**
iam tempa veniam q̄n captiuus
dei p̄lus habebatur vbi et tūm
loquar mirabiliter inrepsit obli
uio **Volens eū p̄bare q̄ reges**
unq̄ x̄anitas nō inuidos seuse
rit oimemoraſti tres p̄ncēs et
dānielē que passi sunt ap̄e
autoribus regibus nec rebus
nō vitis sed p̄laue ip̄is amo
nū potuisti qualis tpe rex p̄
inotencū flāmarū untractū
sue indeo laudando atq̄ p̄dicā
do sue in ip̄is p̄uis honorādis
eritit qualem rex habuit dā
nielē et nō recusante quibz
minibz exornauit cum iste ho
uorem debuit reddens regie
p̄tati q̄ satis m̄bris eius appa
ret donū dei quo p̄ditus erat
indicando m̄ptando eius som
pniū nō subtraxit **Sūde cū ab**
inuidis sancti viri sacrilega vesa
ma calupmanti bz inuitus eū
rex in lacum leonū mittē cogēt
quamquā tristis fecerāt p̄sup̄t
taūte et p̄dixit eū p̄ am̄ilū dei
sui salū futurū itaq̄ cum iste re
frenata dūctus leonū rabie vi
uisset illesus soluta et amica
voce regis ip̄ius sibi p̄missa et
ipe cum b̄ndicōne de lacu r̄didit

Rex in seculum vive. Cur istas
regum cum sanctis amicitias al
ibi versaretur. Fmo tuus cum
istorum famulorum dicit in quibus
hec acta sunt tu ipse quicquid
res exempla vel uo vidisti ul
vide uolueris. **Merito huius regis**
pouit libro in de Dat deus vir
tutem dei cap. 6. tutem regibus
qui carue ut reges regunt. **Qua**
les aut debeant esse Nonne gra
reges docet libro de
in abusomb. cap. 6. **ius est rex**
iniquus et enim regem no iniquum
sed torporem iniquorum esse op
tet uide in semetipso nomen dig
tatis custodire debet. Nonne ei
regis intellectuali hoc continet
ut subiectis omnibus rectoris offi
cium pareat. Sed qualiter alios cor
rigere potit qui ipse mores ne
minimū sunt ipse non corrigit qui
iusticia regis exaltat soluit et
inuitate solidant gubernacula
populorum iusticia regis neminem in
iuste p potestatem opprimere siue
p sonas acceptone inter viros et
pennū suū iuste iudicare. Adre
ins et pupillis et viduis defen
sore esse. Cohibere furta adulteria
punitre iniquos no exaltare in
pudicos et honestos no mittere
Impios deterri patricios et p
ne diuites vivere non sinere
Ecce de feude pauperes elemos
alere iustos super regni negocia
constituere Senes et sapientes et
sobrios consiliarios habere magos
et astrologos et phitonomas sup
nomibus no intendere inuidia
differre priam fortiter et iuste
collata aduersarios defendere poia
iudeo confidere pspicitur animo
no eleuare aucta aduersa pati
enter tollere fidem catholicam
habere filios suos impie agere no
suere. Certis horis oroni iuste

Aute bonas congruas no gusta
re cibum. Se enim terre tunc rex
puer est et cum principes mane
comedunt. Hec regi impati pspi
tatem faciunt et regem ad celestia
regna meliora pducunt. Cum uo
regum no p dmi hanc legem dis
pensat multas minui aduersitates
tollerabit et in p dmi eum
pax populorum sepe inuipit et offen
dacula etiam de regno sustinent
tunc quoque fructus diuiniuitur
et fuitia populorum pducunt amila
et vany dolores pspicitur regni
in fiant caros et liberos mors
et faciam confert hostium inuisus
pnuicias undiq; vastant. bestie
armentorum et pecorum greges dilace
rant. Tempestas aeris et hyemis
turbata res fecunditate maris
iusticia phibent et aliqui fulminum
ictus segetes et arborum flos et
papios erurunt. Sup omnia
vero regis iusticia no solum
pntis imperii pspicitur suffocant
sed et filios suos et nepotes ne
post se hereditatem teneant obsta
rat ppter pactum cum salomonis
regum domus israel dñs dema
nibus filios eius disposuit et ipse
iusticiam regis dauid lucina de
semine eius nunq semper reliquit
Ecce quid iusticia regis seculo
valet inuentibus pspicitur patet
pax populorum tutamentum patrie
diuitas plebis inuinenti gen
tium. Cum languor gaudium hominum
tempestas aeris tranquillitas maris
terre fecunditas solacium pauperum
hereditas filiorum et sibi metipsum spes
future beatitudinis acti p dmi rex
sicut in throno hominum prius con
stitutus est. Sic et in penis si in
sticia no fecit pnatu habiturus
est. Omnes uaq; quoscumq; pfectores
impati seculo sub se habuit supra
se in gehennali pena fura habet

Inde impetulo maiori **usque**
sup ps **134** Quid quid desideria
uerit homo intra usque ad impe
riū est desiderium eius. Quid
amplius potest altior sublimitas
necessaria esse. Sed fortasse quā
to altior tanto periculosior. Ideoque
reges quāto sunt in maiori felici
tate terrena tanto magis humili
ari deo debent. Ideo plus tenet
deo fuisse et ideo quod reges bonas
leges instituerent **libro** Et nunc
de correptione **donatistae** reges
ad Bonifacium comitem intelli
gite. **¶** Quid ergo reges fuisse
domino iustitiam nisi ea que de
iussa dei sunt religiosa seruitute
prohibendo atque plectendo. Aliter enim
fuit quia homo est aliter quia
etiam rex est. Seruit leges iusta
pauentes et contra prohibentes
quod ueniunt in more sanctiando sic
fuisse exedias lucos et templa
idolorum et illa excelsa que contra
dei preceptum fuerunt constructa
destruendo **libro 2o** **ut petri** **aud**
uisione **as** Omnes homines fuisse
deo debent aliter quā condicione
qua homines sunt. Aliter diuisis
domis quod iste aliud agit in rebus
humanis ille aliud. Non enim aufe
renda ydola de terra quod ante fu
tū tanto periculum est posset quisque
uicere periculum. habent ergo reges
excepta quibus humanam societate co
lopo quia reges sunt. Unde sic do
mus fuisse quāto non possunt qui
reges non sunt. Ideo dicit **libro** **ca**
cont **Crestomium** **guarant** Reges tū
merore sunt propter errorem leges
contra uitam ferunt. Cum vero
inuitate sunt similiter contra erro
rem propter uitam decernunt. Ita
et legibus malis prohibent bonum
et legibus bonis emendant mali
rex nabuchodonosor propter legem
senam dedit ut simulacra adorari
rent. idem correptus legem seu

rum dedit ne deus uerus blasphemaret. habet enim reges sicut
eis diuitius paratur deo fuisse
inquit reges sunt si in regno
suo bona iubeant mala prohibeat
non solum que pertinent ad humanam
societatem uerum etiam que ad diui
nam religionem. **¶** **Reuerenda** **semp** **est**
meis **digtas** **regalis** **¶** **Qua** **rone**
libro **pmo** **qom** **reus** **¶** **Dauid** **saul**
et **nom** **testa** **qoe** **37** postquam
deus ab eo recessit christi dei uocat
et desert ei non uescius dauid di
uina esse traditionem in officio
ordinis regalis. Ideo saul re ad
adhuc traditione positum honori
ficat. ne deo inuicem facere uideret
qui hys ordinibus honore decer
uit. Dei enim ymaginem habet rex sicut
et christus christi. Quid dei ergo in ea
traditione est honorandus est si
non propter se sed propter ordinem. Unde
apostolus. Omnes inquit potatibus
sublimioribus subditi estote. Non
est enim potestas nisi a deo. quicquid sit
a deo ordinata sunt hinc est uid
etiam gentilem in potestate tamē po
situm honorificamus licet ipse in
dignus sit qui dei ordinem tenet
quāto agit dyabolo. Potestas enim erigit
quia uictur honorem. Nam ideo
pharaon fuit famis sonipuius
reuelatum est. et nabuchodonosor
for alius se cum astantibus solus
filium dei uidit in camino ignis
non utique uicto suo qui in ydolo
se adorari uoluit sed uicto ordi
nis regalis qui ideo fuit rex.
¶ **Regina** **Regina** **de** **ana** **sapiens**
libro **2o** **qom** **qone** **as** **¶** **Deco**
quod **septim** **est** **Sexaginta** **sue**
regne **octoginta** **concubine** **et**
adolescentularum **no** **est** **uis**. **¶** **De**
namis **uis** **potest** **significare** **uicisi**
sciam **que** **si** **ad** **indicia** **et** **intel**
ligibilia **referatur** **que** **senario**
nono **significatur** **sic** **quasi** **decies**
sex **quod** **est** **sexaginta** **si** **ad** **eterna**

et corruptibilia que octonario sig-
ficant sunt decies octies q̄ ē octo
gnita Regne sunt ergo aīe reg-
nantes ī intelligib⁹ spūalib⁹ Con-
tribue que uicēdem accipit
tremoz. De quibus dān est dāc
perit mercedem suam Adoleste-
tule quaz nō est nūb⁹. quaz nō
est detinēta scā et dūlis dog-
matibus pūctari possunt ut nūb⁹
quod dān est significet certā et
indubitata confirmatōne scā
Regina dī etia ī finem 20. Sede
dicatōne etia Hec est regina illa
que uenit apud ethiopic audire
sapiam salomonis sed h̄ nō
tam ex rēna regione quam ex
vniuersis mūdi p̄tib⁹ regem pa-
ritam gemit. Sicut euangelistā
gmemorūt. Regina austrū uenit
afribus terre audire sapiam
salomonis. Venit etia ad redēp-
torem et eruditorem suū ut de
stulticia erroris doctrinā p̄ficet
veritatis. De qua plenius sicut
audimus regium scribit hystoria
ita dicens Ingredī regina sabba
in iherlā cum multo conuatu et
diuites cum camelis portantib⁹
aromata et aurū ī finem nūb⁹
et gēnas p̄ciosas uenit ad salo-
monem et locuta est vniuersa q̄
habebat ī corde suo. Ergo ī fi-
gura hui⁹ regne uenit etia ex-
gentibus īponens finē cupidit-
atibus uicē q̄ tremis audire
sapiam salomonis id est uiri pa-
cifici dñi n̄r ihū xpī qui fecit
utraq; vniū soluens inimicitias
inter deum et hominem merue
sua uenit post veteres et p̄pha-
nas sup̄sticiones audire et distē-
de fidei illuacōne et iudicio fu-
turo de aīe immortalitate despe-
rūis et glorie. Venit ergo ī iherlā
cum multo conuatu. i. nō iam cū
vna tñ gente iudeoz sicut p̄us
synagoga solos habuit hebreos

sed totius mūdi gentib⁹ dūis
q̄ nationibus. Venit ergo exhibēs
innumera digna xpō aurū et gē-
nas p̄ciosas et h̄ camelis porta-
tib⁹. i. ex gentili p̄lo uenētib⁹
qui p̄us fuerunt uiciorū seditate
distorti et maloz onere curui ac
p̄torū p̄uitate deformes. Cū h̄s
tamq̄m numerib⁹ regina īgdit
ad pacificum regem xpī. Exhi-
bens secū aromata fidei aurū
p̄ciosū mēsum p̄ciosū spē
dōres q̄ gēmarū illis splendetes
q̄ gēnas morū salis oīū ī signa
et ornāmēta v̄tutum. et locuta
est ei vniuersa que habebat ī cor-
de suo. i. aperuit ei cor suū et
manifestauit ei occulta consue-
tue ī confessione et p̄mādiuē
p̄cedentū delictorū. Videamus
quid hec regina agat. Videmus
inquā regina sabba omē sa-
piam salomonis et domū quam
edificauit et cibos mēse eius et
holocausta que offerebat ī domo
dñi nō habebat placā spūi quid
erat idūs ut p̄otens regina
domū expensas et cibos regios
tamtope iuuaret. Ergo h̄ loco
aliqua maiora optet nos īquirē
vidit ergo etia ex gentib⁹ cong-
gata sapiam xpī. i. post carua-
lia īstāta gentiliū post hūanā
et aīalem doctrinā p̄bōr accepit
intellctū saluas sue ī spērit spī-
talū mirabilia bonoz agnouit
vniū fabricatorem celi et terre
et potentissimū hūm quib⁹ con-
ditorem decus sapiā dicit. Quā
īmensura et poudere et mō cō-
stituit. Vidit et domū quā edifi-
cauerat id est īcaruatōne hoīs
assumpti. De qua domo dicit apls
In quo habitat oīis plenitudo dñi-
tatis corpāliter indit et cibos sa-
lomonis. i. illos de quib⁹ dicebat
meus cibus est ut facia uolūtate
eius qui misit me p̄is. Cibus

3
14
xpi est salus nra. Rescit
celestibus epulis pfectibz mris
Cibus eius sumus. Dum acquisi
ctie mnebra eius corpus q
eius q tñsumus ul abos eius
altaris sacramenta celestia. De
quibus dicit panem celi dedit
eis panem angeloz manducat
homo. Vidit et holocausta eius
ordem sine dubio supplicatōm
q iustia et ob stupuit. Ibi vidit
inestimabiles diuitias dñi sui
dixitq ad regem. Verus ē fmo
quem audiui mtra mea super
fmombz tuis et super sapia
tua et nō ardebam narratibz
Donc ipā veni et vidi oculis me
is et pbam q media pars mchi
nūciata nō fuisset. Maiora sūt
sapia tua et opa quam ruior
quem audiui. Cum ergo pvenit
regina hec sine ctia sine que
aiqz aia sancta cum pvenit
metua i hū id est visionē pac
et ingressa fuit beatam regem
et glām celestū promissorū
multo plura et magisficentiora
pspiciet quam ei sunt in hac
terra p sacra eloquia p pphas atq
p plos nūciata. Tūc em tamq
p speculum et in emiguate. tūc
aut oculis suis videbit id ē facie
ad faciem. Cum aut vna queqz
aia fidelis et sancta in illo seculo
plena bonoz opm fructibus ex
hibens in se vno seipam pcam
benignitatis deo suo pferendo digni
elevant ad celum multiplicia mi
nera gemas mne iusticie marga
ritas diuoz odoramenta mitor
aromatata compūctōis et suave
olentis balsamū castitatis pfe
rens sicut dicit aurz in finitum
minis. i. integz in se recoffat
p inestimabile pcam redeptor
spualibus cordis et corpis obla
tombus placitura ut possit cele
stibus mirabilibz mferenda vocē

pheticę exultatōis assumē
Iurabo in domū tuam cū ho
locaustis. Tūc beata et illu
mina inter stupendas remun
ratoris sui constituta diuitias
inestimabiles huius regine vbi
vta addemus potit dicens. Ver
est sermo quem audiui mtra
mea super fmombz tuis. Ma
iora sunt opa tua quā ruior
quem audiui. Hoc est dicere
o dñe de retributombz tuis ma
gna quid sperare presumpsi
sed maiora pcepi vici man
festa quam tuo dulcedinis
magitudo cogitatōis mee
sensum et supat expectatōis
effus. Et reuera id q parat
deus diligentibus se fide nō
opshenditur spe nō alt magit
tante nō capitur. Desideria
et vota tñsgreditur acquiri p
estuari non potest. Videbit
homo mtra sua ad m supplica
bilem retributōem largitas
dearce hēbit de pceptōe fruc
tum nō hēbit de fortitate fasti
dū. Adque bona nos pducit
qui vult et regnat i. f. f. Amē
Regere quia regit nos
Deus ideo dicit libro 10
omelias omē 22. Deo guber
nante pauci pccā omisisti hē
dicit tibi deus tuus. Regēbam
te michi suabam te michi vt
em adulterū nō quittēs sua
for de fuit et ut suator de cēt
ego feci locus et tempus de
fuit et ut hec deessent ego fe
ti. Affuit suator nō de fuit lo
cus nō de fuit tempus ut nō
consecutares ego terrui. Agno
scē ergo grām eius an debes
q nō commisisti michi debet iste
q factū est et dimissum vidisti
michi debes et tu quod non fe
cisti. Nullum est em pcam qd
facit homo q nō possit face

alter homo si desit ror aquo
fuit est homo Si nō regit dē
admirabili devenit Creasti me
homo libo pollilo dñe rege
adde mi capitulo i quod creasti
opa manū tuarū ne despicias
me fecisti de nihilo si nō me
regis domine tunc reitor admi
chilum sicut dñe nō eram et de
nihilo fecisti me Sic si me nō
regis adhuc admirabilis redigā
me Admā me domine deus
meus vita mea ne peam i ma
licia mea Si nō creasses me nō
essē quia creasti iam sum si
nō regis iam nō sum nō mea
mīta nō mea grā te cogermut
ut creares me sed benignissima
bonitas et clemencia tua Illa
caritas que coegit adorandū
ipā queso cogat ad regendū
Quid em pdest quod contulit
caritas tua si peam i miseria
mea et nō regat dextera tua
Ipā te vivat caritas ad saluandū
que te vivat adorandū quia non
nuor est Nam ipā caritas tu ipse
es qui semp idem es Nō est a
breuata manus tua ut salua
re nequeat neqz aq̄nata auris
tua ut nō audiat sed pā mea
diu seruit inter me et te inter lu
cem et tenebras inter ymaginē
mortis et vitam inter vltatem
et vanitatem inter lunaticā vitā
meam et sempiternā tuā **Vnde**
ieos libo cap 10 Sic docuisti me
domine ut cognoscerem te quia de
liquisti me nō pte eo cognosces
me sed pme ut cognoscerem me
Nam ardebam aliquid fore ex
me existimabam sufficere pme
nec p̄cipiebam qm tu regebas
me donec aliquitulum te elon
gasti a me et cecidi statim a me
et vidi et cognoui qm tu regebas
me et quod cecidi fuit ex me et
q̄ surrexi fuit ex te **Deo regi a**

Deo est magna grā nob libo
De vera humilitate cap 210 p̄cul du
bio plus est agi qm regi Qui
cū regitur aliquid agit et ideo
regitur ut recte regat Qui at
agitur agere aliquid vix intel
ligitur Et tū tū prestat volū
tābus uris grā saluatoris ut
nō dubitet ap̄lus dñe ex quo
spū dei agitur h̄y filij dei sunt
nec aliquid in nobis libeā volū
tas melius agere potest quā
ut illi se comendet qui male
agere nō potest recta **Dequit**

Regio **Sup ps 11** Ista ē regio
mortuorū transiet et veniet
regio viuorū In regione mortuorū
labor dolor timor tribulatio tenui
ptatio gemitus suspiriū hic sal
si felices et veri in felices qz fā
felicitas et vera miseria est **10**

Regulare **Quid faciendū ut**
in nobis nō regnet pccā
sup iohēmi suone Non exhibe
atis mēbra v̄ra arma iniquitat̄
pccō ut nō regnet pccā i nro
mortali corpore nō aut non sit
pccā sed nō regnet Quā dñi
em pccā nāte est esse i mēbris
tuis saltem aufferat illi regnū
i nō fiat q̄ iubet Surgit nā nō
li dare ure ligūa ad male dīcēdū
noli dare manū aut pedē ad
ferendū nō surgēt nā ista ir
rōnabilis nisi pccā esset i mē
bris Sed tolle illi regnū nō ha
beat illi arma v̄ra contra te pug
net discet etiam nō surgē cum
arma reperit nō inuenire Nō
exhibeatis ergo arma v̄ra arma
iniquitat̄ pccō alioq̄ nō capti
ui eritis et erit dñe mēte suo
legi dei aieus em si teneat ar
ma mēbra nō mouēt in mīstū
ficiētis pccā Tenet carnē impa
tor nūtor quia subiuatore im
patore iunadus asistit frenat
iram cohercet ḡupiam **libro de**

Vbi apli **fmone 12** Non regnet
pccm in uero mōeli corpe nō dicit
noli habere desideria mala Quā
em in hac carne mōeli ubi caro
concupiscit aduersus spm et sps
aduersus carnem Non habes de
sideria mala Illud ergo fac ut
nō regnet pccm in uero mortali
corpore adobediend desideris
eius Et si sunt desideria nō eis
obediatur ne iniquitas dñetur
In fmone 27 dñe dñi xpūs sc
eos tñ regnat qui se ei sponte
et voluntate subiecerūt Vis ac
hoc scire ex scripturis distam? xps
veritas est ideo mñedate nō re
gnat Si aut vis et hoc dñe
quia nullis regnat pccm i quib?
xpūs nō regnat Audi aplm di
centem nō regnet pccm in uero
mortali corpore ex quo declarat
q hy qui nō sunt subrege xpo
possident a rege peccato
Regnum de regno dei quo
sunt distinguunt **libo 22 qd**
que 11 Aliter dicitur regnum
xpi scdm pccm deitatis quia
ei tanta creatura subiecta sunt
Aliter regnum eius dñt etia scdm
pccm fidei que nullo ē fm
quod erat qui dixit possidenos
Et ibid infra Quod dñm est in
ewano regnum eius nō erit finis
accipitur fm q regnat i etno
Scdm aut q aduersus dyablm
milicat tam dñm erit donec po
nat inimicos suos sub pedibus
suis postea nō erit tñ pace
petua pfruenit **Quare autē**
petimo adveniat Optare et ora
regnum tñm ex pte re ut veniat
libo 10 omne 23 regnum dei in
thl est aliud quam optare ab illo
ut dignos nos faciat regno suo
ne forte quod absit veniat et uo
bis nō veniat. Nullus em non
est ventur q tamē ventur est
eis em ventur est quibus dicit

Venite benedicti pccm mei pccm
pccm regnum illis nō veniet qbz
dicitur **Discedite amē maledicti**
ite in ignē etnū Cum ergo dicam?
adveniat regnum tñm oram? ut
nobis veniat i ut bonos nos in
veniat et bonos nos faciat et bea
tos **In libello de compositione diuice**
orōnis et simbolo fmone pmo
Quare petim? ut veniat regnum
dei quod ventur est siue petam?
siue nō petamus nisi ut veniat
in nobis quod ventur est omib?
sanctis ut et nos deus in mō
sanctorū suorū beat quibus ven
tur est regnum dei **Quid sit reg**
celoz libo Soliloquor Opere bti
ad deum capitulo 24 qui malorū
omni exultati securi iam de sua imar
teabili gloria ad regnum decor
pvenire meruerūt O regnum et
in regnum omni seculorū ubi lūme
indeficiens et pax dei que ex si
pat omnem sensum in quo scōz
anime requiescent et letitia sem
prena super capita eorū gaudium
et exultationē abtinebūt et fu
giet dolor et gemitus O quam
gloriosum est regnum tñm domine
in quo regnant omēs sancti in me
ti lūme sicut vestimento hātes
in capite suo cōnam de lapide p
cioso **libo supplicatōm pte 2 c**
2 O regnum vere bti carnis mor
te vacans siue tñ nlla tempa
succedunt penū ubi continuus
siue nocte dies ubi victor miles
illis vndias angelorū sociatus
thoris cantat deo siue tessacōe
canacū decantat pccm nobile ppe
tua caput amplectente coronā
Obtinam concessa michi peccator
venia mox q hac carnis sarcina
deposita multa gaudia verā re
quem hāurus intrem et tue
ciuitatis pccm et speciosa me
ma cōnam vite acceptis ingre
derer ut illis scissimus chorū itesse

et cum beatissimis spiritibus glorie
conditoris assistentem ut puerum
christi vultum cernere et illud san-
ctissimum et ineffabile et incalculabile
lumen semper aspicere. Sic
quod nullo metu mortis affici sed
deum corruptionis perpetue minime
letari sine fine possem. **libro**
despectulo caris Adveniat domine
et aduelet obscurum regnum illud
carens morte ubi angelorum chorus
et superuorum civium societas ubi dul-
cis sollempnitas et ipsarum chorus
iudex apostolorum nostris mirabilium
martirum victoriosus exercitus sit
quod confessorum constancia pueri sui
preceptis soluta. Adhuc omni
sanctam frequentiam et tunc inspi-
ciende pulchritudinis mensura
sine fine leticia fac me toto cor-
de intendere vilitate curare felicitate
peruenire. Interim domini in isto
maneo corpore in hijs semper me
ditationibus mente mea bonorum
insumator exerce. Quia ergo
cordis intuitu acie mentis in-
tellectum accende celesti igne. Amen
ut te solum cogitem et amem
et beatum in corde qui es futurus
nobis sine fine pater ut pon-
tus mortalitatis mee lenis feras.
Da lumen in corde beati in ore
christi sanctarum secreta scripturarum
et profunda mystica regni tui vi-
sibus beatitudinis quod perennis meis
propina da ex amore tuo lacrimas
da fidei beatitudinis quod pennas quibus
ad te volitem et propius e terra
celum petam. De hac materia **De**
superius capitulo Gloria eterna Et mystica capitulo
Gloria eterna Sed de acquiendo **De**
libro de contemplatione ihesu christi **capitulo 27**
Si queras quomodo istud regnum
potest acquiri quibus modis quibus
quod auxiliis audi res ista posita
est in pte facientis quoniam regnum
celorum vnum patitur. Regnum celorum
ob homo aliud non querit potest

nisi tempus tantum valet quantum
 habes te da et habebis illud quod
 turbans deceptio christus semetipsum
 tradidit ut acquireret te regnum
 deo et patri ita tu tempus da
 ut sis regnum eius et non regnet
 peccatum in tuo mortali corpore sed spiritus
 sanctus in acquisitione vite **libro**
10 omnes omnes Quam pro con-
 stat regnum celorum Quam mili-
 pro tanto possessio propter ita
 quod possideas in celo propositum
 in tempe quod possideas in eternum
 Non potes dicere non habeo unde
 possum emere quia tanta est
 illa possessio quod ad peccatum con-
 gruum inveniri non possum **11**
 ne tamen valet quantum habere po-
 tueris Dimidium patrimonium
 valuit zachaeo sed quia porcerunt
 forte tu non invenis quod emas
 Sed erunt ille et tibi integrum
 fuerit ut emas **12** Noli tunc non
 angustet te possessor omnibus
 latum est quod tantus possidet di-
 obus minutis erunt cum queda
 vidua Ecce si timebas ne am-
 esset et non esses idoneus En duo
 bus minutis valet **13** Si timebat
 te peccatum quod dedit zachaeus oportet
 te hoc quod dedit illa vidua plus
 addo valet et vilius **14** Vilior est
 calix aque frigide vilior est sola
 bona voluntas Audi clamantes
 angelos Interea pax hominibus
 bone voluntatis **15** Sed forte non
 bene dixerim viliores bonam
 voluntatem minus ipsa est omnino
 carior Et totum habet qui bona
 voluntate habet quia in dimidio
 rerum suarum zachaeus si bona vo-
 luntate non habuisset nihil de-
 disset nec emendo esse regnum
 tali pro tanto meruisset **Supra psalmus 112**
 Quid potens quia ut regnum
 celorum non solum zachaeus emat
 dimidio rerum suarum sed et vidua
 duobus minutis et tandem ibi vixit

possideat Quid potestas qui
idem regnum et thesauris divi-
ti et calice aque aque frigide
pampi valeat **Vnde concludit**
in omibus suis **smone is** Ne
mo de regno dei excluditur
nisi a se ipso ipse aut se excludit
qui sic agit ut excludatur
Sed tu ut dicit libro Illi autem
deside adpetz pte **in xpo reg**
prima capitulo is nabitur
quos deus gratuita bonitate e-
sua predestinavit ad regnum et
cum tales predestinavit paravit
ut digni essent regno paravit
utique secundum propositum vocandos
ut obediant paravit iustifican-
dos ut accepta gratia recte edant
et bene vivant paravit etiam glo-
rificantos ut christi coheredes effi-
ant Ad quod regnum divinis tem-
poribus que per facinorosa que ad
fidem incarnationis sue christus
instituit illi pervenerunt quos
deus gratis nullo bone volunt
ul boni operis merito precedente sal-
Relatio libro **Quamvis**
de divinitate capitulo primo Omnia
que relative dicuntur ad invicem
dicuntur **Distingue de relationibus**
in epistola ad marium temerarii
timoniam ista ad aliquid dicta
ul relativa dicuntur quia aliquando
eadem sunt aliquando diversa Eadem
scilicet cum se referunt ad se invicem
amici ad amicum vicini ad vi-
cinum cognatus ad cognatum et
si qua similia que in finem est
velle omnia pariter In his enim
quod est iste ad illum hoc est et re-
ad istum Diversa sunt autem sicut
pater ad filium filius ad patrem So-
cer ad generum generus ad socer Sicut
ad suum suus ad suum non est quod
habet ad illum iste quod ad istum ille am-
bo tamen homines sunt relatio
diversa est non nam quoniam si attendas

quid sit alter ad alter non est
hoc iste ad illum quod ille ad istum
quia iste pater ille filius iste pater
ille generus iste suus ille suus
Si autem attendas quid quique
sit ad seipsum tunc in se ipso habet
ille quod iste quia ille homo est
sicut iste Vnde intelligit pri-
dentia tua non habens rationabilem
dicta Ideo dei pater et filius nam
esse divinum quia iste pater est
et ille filius ideo patrem non
genuisse id quod est ipse quia non
genuit patrem filius sui quod est ad
illum ipse Quis non videat ista
vocabula non in se ipsis divinas
demonstrare naturas sed alias ad
alter significare personas **Est re-**
latio in personis divinis **Ego et pater**
codem libro capitulo 6 **unum sumus**
unum dicit et sumus unum secundum
essentiam quod idem deus **Quoniam**
secundum relationem quod ille pater et hic
filius **De relatione vero** **et crea-**
turae **dicit libro 7 eiusdem capitulo 10**
De illa incommutabili dei substantia de
beatus accipe ut ita dicatur
relative aliquid ad creaturam
quoniam incipiat dici non tamen
ipso subesse dei accidisse aliquid
intelligatur sed illi creature
Religio **Quod quia dicitur**
vana religio in nocte scire
cepit ab apostolico epistola libro 18 de
ciuitate dei **capitulo 10** **Paulus** **dubio**
tunc innotuit per eius personam
corpalem doctrina et religio va-
na quando discipulos habere cepit
christus id est postquam in flumine ior-
dane baptizatus est baptizatus
propter hoc enim de illo propheta
illa precesserat et dominabitur a
mari usque ad mare **et** **Sed** **postquam**
passus esset et resurrexisset
amortuus non fides omnibus fuerat
diffinita In resurrectione quippe
christi diffinita est **Et infra** **apostolus**
in hac questione soluenda inde inueni-

Summus enim datus est spiritus sanctus
sicut enim datus post resurrectionem
christi oportebat *Et infra subdit*
Ibi ergo exorsus est huius nominis
cultus ut in christum ihesum qui cum
fuerat et resurrexerat ac
datur *hanc est universalis via per*
gratiam ante libro x de amicitia dei
capo 1o Hec est religio que vni
uersalem continet viam anime
liberande quam nulla nisi hac
liberi potest Hec est enim quodam
modo regalis via que vna du
cit ad regnum non temporali fasti
gio unitabundum sed eternitatis
firmitate secum *Tamen ut dicit*
libro 8 eiusdem capo 1a Que causa
est nisi stulticia error quod imperia
bilis ut ei te facias venerando
humilem cui te cupias viuendo
dissimilem et religione colas que
mutari uoles cum religionis
firma sit mutari quoniam colis
Requere super capo Cultus et capitulo
latria libro de vera religione capo
Sic inquit tibi manifestum atque
preceptum nullum errorem in religione
esse potuisse si anima pro deo suo non
coleret animam aut corpus aut fan
tasmatam suam *libro primo retracta*
tionum capo 1o Sic anima prouisa
creatura posita in corde paulo
aut hunc sensum melius optet
suum breuiusque ubi dicit non creaturam
potius quam creatorem suum
nec enanestam in cogitationibus
nris et perfecta religio est *libro po*
retractationum capo 1o hanc res que
nunc christiana religio nuncupatur erat
et apud antiquos nec de fuit
ab initio quoniam humani quousque ipse
veniret in carne unde vera reli
gio que iam erat cepit appellari
christiana Cum enim post resurrectionem
ascensionemque nichilum tenuissent
apostoli predicare et plerumque crederent
primum apud antiochiam sicut scriptum
est appellati sunt discipuli

christiana nris ergo temporibus christiana
religio non quia prioribus temporibus
non fuit sed quia posterioribus hoc
nomen accepit quia iam cognos
cere et assequi securissima et
certissima est salus *libro capitulo 1o* *in fine*
Quod dicit ad vnum deum tende
tes et ei vni religantes animas
nras unde religio dicta creditur
omni superstitione curamus In his
verbis meis id quod reddita est
unde sit dicta religio plus michi
placuit Nam non uere fugit alia
huius nominis origine exposuisse
latini sermonis auctores quod inde
sit appellata religio quod eligi
t quod vnum compositum est a lege
do et eligendo ut ita latine dici
videatur regio sicut eligo et
Religiosus Requere de ista materia
supra capo Clericus et capo
Congregatio et capo Monachus
supra tamen in quibusdam admo
nitionibus que ponuntur post regule
et nonnulli dicunt esse factam eius
regulam datam fratribus benedictis
de monte pisano et de ceteris cell
ber ponuntur infra scripta et non re
cipiantur *fratres capo primo* Si quis
venire desiderat ad congregationem
fratrum qui vnum esse vident non ig
norans illud etiam dicitur viderat
omnia sua et eroget egenis et
pauperibus et ita abneget semet
ipsum et tollat crucem suam et se
quatur me et ne tractet in corde
suo de victu aut de vestimento
et ceteris que necessaria sunt corpori
non domino promouete in euangelio
et dicente Nolite cogitare dice
tes quid edemus et usque hanc
omnia apponent vobis Verum
ante statuat esse in monasterio prebet
positam fratri atque exemplum
et ipse prebeat monasterium conuersionem
ab illo qui prior est et ceteris consen
tientibus propter illud quod scriptum
docet et admonet dicens amicum

Noli cito comparare **ibid. inf.**
cap. 2. Nouiter si quis veniat ad
comissationem non ei facilis tri-
buatur ingressus. Sed sicut
aut aplice p[ro]bate sp[irit]us si ex
deo sunt ergo si p[ro]fuerunt
pulsans et illatas sibi ini-
as patienter portare noliit
tand[em] suscipiendus erit. Sed
sibi legat[ur] regula et p[ro]sta-
tus pedibus om[n]i orent p[ro]
more exuatur rebus p[ro]p[ri]e q[uod]
vestitus est et induat[ur] rebus
eccl[esi]e. Vestimenta sua reponat[ur]
in vestiar[io] consuanda ut si
forte suggerente dyabolo egrediat[ur]
erutis rebus eccl[esi]e p[ro]iciatur.
Et infra cap. 4. Cum aliquis ca-
nonicam vitam ducere elegerit
tunc si fratribus enim reape pla-
cuerit p[ro]p[ri]e om[n]ibus fratribus con-
vocatis illum in medio eorum
statuat[ur] eiusq[ue] desideria et pe-
titiones amittis pate faciat atq[ue]
p[re]cepta regule et mores in no-
tescat. Et ut secum bene reco-
gitet si hoc suare possit admo-
neat. Quod si firmiter spopon-
derit ducatur in eccl[esi]am co[n]g[re]-
gante altare p[re]stato et dicente
t[er]cio. **Inscape me domine.** Unde
aut fr[atr]es. **Discepinus deus**
iniam tuam. **Et infra subdit.**
ibidem hanc sup[er]. Deus qui no[n]
eum dicendum oram[us] morte p[ro]p[ri]e
sed p[ro]nam et emendationem i[n]
ta semper inquiris. nunc tue de-
menciam suppliciter deprecamur
ut huic famulo tuo secularib[us]
actibus remissa large tue pie-
tatis gr[ati]am celsus digueris
infinde q[uod]is mactis tuis ita
tibi militando studiū vite p[ro]-
tis p[ro]curare valeat ut brauium
et tue remunerationis te donante
p[re]cipe m[er]eat[ur]. **Et infra ponit**
ibidem istam aliam p[re]ca[ti]o[n]em d[omi]ni
Deus huic famulo remittenti

secularibus pompis g[ra]t[ia] tue ia-
nnas extorde appetit et qui despe-
cto dyabolo fugit sub titulo xpi
iube veniente ad te s[er]mo vlti-
reape ne de eo inimicus valeat
trumpbare tribue ei domine bri-
thum infatigabilis tui auxilij
mente eius fidei tue lorica tui
da ut felici muro vallat[us] n[on]
se gaudet ena s[er]p[ente]. **Deuolenti-**
tibus recede dicit. Si contingit
ibid. cap. 5. sup[er]. ut aliquis
ex qualibet causa necessitatis
amotio fuit abstractus ne uel
mente concipiat secum aliq[ui]d
face de hys om[n]ibus que in mona-
stio fuerunt sine et que secum
aliquando attulerat sine ea que
cum fratribus acquirerat. Quia p[ro]-
p[ri]um est. **Sic inuitabilis in lingua**
inadit in malo et ideo p[ro]uideud[um]
erit ut nullu[m] de fratribus omnino
secum p[ro]cet ne magis desane-
tor quam edificator in ostensio[n]e
videatur p[ro]pter illud q[uod] scriptu[m] e[st]
Quia no[n] est in eum contra me
est et qui in eum no[n] colligit dis-
pergit. Et quicunq[ue] p[ro]uocato ab
aliquo de monastio voluit abscedere
aut redarguat p[ro]uocante aut
iudicet p[ro]posito tui utiq[ue] de hys
que in om[n]i deacum in eum est
subtrahend[um] quia scriptu[m] est
pacifici sunt tibi multi sed unus
ex mille sit tibi consiliari[us]. **Id.**
nullus habeat p[ro]p[ri]um. Commu[n]i diffi-
cilis sunt om[n]ia q[uod] n[on] inu[en]iunt de
capitulo p[ri]mo in p[re]s[ent]ia arcumuis
apud nos q[uod] nunq[ua]m postmodu[m]
ab illo potit infringi. Residen-
tibus nobis in monastio in nomine
d[omi]ni n[ost]ri ihu xpi om[n]ib[us] placuit
p[re]d[ic]ta aplicam t[er]m[in]ationem vniu[er]-
sentare quiter possidere. Sicut
scriptu[m] est. **Su[m] sentate in d[omi]no**
et nemo sibi p[ro]p[ri]um quidquam
vendit. Sed fiat sicut scriptu[m]
est in actibus ap[osto]lor[um] h[ab]entes om[n]ia

omnia nemo quidquam suum esse
dicebat *Item cap. 6* Nemo sibi
vendicat aliquid proprium sine
investimento sine iniquitate
re applica etiam vita optauimus
vive *Unde ibid. sup. cap. primo*
Si quis aut causa necessitatis
detinet id quod amosio setum
portauit nec habebit v' pro
fitus suus est illud deferre
quia non potest sibi retinere
quod per pactum ad omnes perti
net et deo utique est consecratum
Sed si cogitauit de his aliq
retinere contra dei apostoli esse
videtur qui ait Nemo quidquam
debeat nisi ut in omni diligen
tia Deo omnibus aut *dicendum*
et per secundum quod et in omni scripto
ibidem cap. 6 sed in omni scripto
tunc cap. hoc scribit Cum delecto
surgit clerus impius signum
crucis impietatis sub tua inuo
catione sancte trinitas et *infra sub*
dit perstantis uiloro congruo
effundat precibus magis diu magis
corde quam ore ita ut illius
uox uicior sit deo quam sibi
sit dicens Gratias tibi ago omnipotens
per quem me dignatus es in hac
nocte custodire de peccatorum man
statem tuam ut concedas ui
ui hunc diem ueniam sit per
agere in tuo sancto fuco cum
humilitate et discretione quibus tibi
placeat finis mea *post com*
pletorum uo oretur Gratias tibi
reuerentiaque patris dei ago digne
tenes sancte per etiam deus qui
me dignatus es in hac die cu
stodire regere et conservare per
tuum inuicem concede michi hanc
noctem in uero corde et corpore
sic persistere ut mane surgens
tibi finem exsoluere possim *et*
infra subdit cap. 4 licet omni quod
amor in ita simplex esse debe
at et sobria maxime religiosus

metibus conuenit ut diebus
omnibus continenter uiuant
et sedula fuitute adhaere de
contendant *In octauo aut cap.*
promouet de abstinentia ore de
usum apasceue usque ad penthe
costen acius octa usque ad nativitate
Jobis baptis precipit abstinere
abini usque ad kal' decembris inde
abstinere usque ad nativitate dei
et abini usque ad nativitate dei
et abini usque ad xmas concedit
quod sunt humiles ad remittendas
inimicas ibidem capitulo po
De his fratribus qui in uirtute
consistunt si quis subito ad
usus alium alteratus fuit non
solum semel sed po et tertio
ut etiam docet liceat exorare
Si aut noluit se emendare ille
qui in iuriam irrogatus e per
primam et secundam correptionem qui
non reuocauit contritionem de uinc
tiet proposito ne peractum tatem
et ipse et frater suus peritent
Si aut Salomon ait qui occultat
inimiciam iurauit dolui *Sed*
de exagis alius finis *Operentur*
dicat ibid. capitulo 6 *fratres a ma*
ne usque ad sextam et a sexta us
que ad nonam ualent lectorem
et ad nonam reddant codices
et postquam se refecerint fratres
sine morbo sine vbiuque necesse
fuit faciat opus suum usque ad ho
ram huiusmodi *et infra subdit*
Nemo cum in iuriam aliquid fa
ciat ut non simili iudicio in iuri
ratorem peccat fideliter obediant
preceptum suum et post deum hono
rent proposito suo renentiam
sicut decet de ferat Omnes
sedentes ad mensam taceant
audientes lectionem *Si aut ali*
quis opus fuit propositus eorum
sit sollicitus *et subdit* *Si opus*
fuit ad aliquam necessitatem in iuri
duo canit nemo sine precepto

extra monasterium manducet et
bibat Non enim ad disciplinam
monasterii pertinet Si ad opera mo-
nasterii mittantur freres solliciti ca-
neant ne quid faciant contra
preceptum siue aliquid emanet
aduersitatem monasterii solliciti
et fideliter ut serui dei agant
otiosum verbum apud illos non
sit mane ad opera sua se deant
post orationes tunc eant simul
ad opera sua stantes non fabulas
contexant nisi forte aliquid
sit pro anime salute vel utilitate
Sedentes ad opera taceant nisi
forte necessitas operum exigat ut
quis loquatur Si quis non omni
virtute adornatus una cum hoc
conatus fuit adimplere per con-
tumaciam animo desperit semel
atque iterum admonitus si non emen-
dauit faciat se subiacere discip-
line monasterii sicut oportet Si
autem talis fuit etas ipsius etiam
vapulabit *Vnde de obsequia*
preceptorum regule etc. Hec que
ut supra capitulo primo scripta sunt
cum summa diligentia obserua-
da sunt appositio usque ad fratres
Si quis ab aliquo doctrinam
audierit propter eam quam in mo-
nasterio consecutus est ab eo
tunc se credidit hanc suscipiat
et eam non subtrahat doctori
Quia scriptum est Omne quod
manifestat lux est Si enim
bona fuit collaudanda est Si
vero praua est reprobanda *Et*
quoniam dicitur doctrinam ibidem etc.
Cum hec autem legem aut forte
ab aliis lecta plene intelligere
nequeuerint utantur hac de
floratuella ut potius calato di-
uinoz florum vernaculum nectare
refecto et distant quid illis
quid ne vitand sit legalibus
intra institutis et euangelicis
saluberrimis monentibus preceptis

ut dominum deum nostrum totis precor
dys diligamus et proximum nostrum
tamquam nosmetipsos Si igitur
ab omnibus fidelibus hys salu-
tiferis preceptis totis iussibus est
faciendum quanto magis ab his
qui dominus cultibus mancipati
sunt et aliis exemplo virtutum
esse debent condimentum prouide-
re oportet ut ipsa legis precepta
punctus obfuerint et quod sibi non
hinc fieri altari non faciat Non
sunt superbia tumidi non detraho-
mibus astuti non ebrietati sum-
entes non luxuria enecinati non
iracundia turbidi non querulis
aliis viciis subiacenti non vanilo-
qui non inuidi non concupiscenti
non pigri non inmundati non
sufurrones non inuolenti non
inistum edaces fraudes et do-
lositates caneant Quis vel
turpilarius nequaquam infamat
non iurent ne forte perirent
Malum pro malo non reddat Sed
in se aliquid bonum viderint deo
et malum cum viderint sibi de-
putent discordiam fugiant
et quos discordantes inuenie-
runt ad caritatis concordiam
reuocent Et qui iuxta preceptum vo-
cem declinat amalo et faciat
bonum attendat et apostolum dicentem
Non inquit incomedisacombus
et ebrietatibus non inambulationibus
et impudicijs non in contumelia
et emulatione sed in dominum deum
nostrum ihesum christum diligamus
etiam quod ab his vicijs ab apostolo
prohibitis omni seges emigit et quod
horum morborum vix superbia sit
etiam ut animam corpusque suum ab
omni inquinamento corpus et
spiritus custodiant Ut iuxta apostolum
integer spiritus eorum et anima et cor-
pus sine macula inadvectu domini
nostri ihesu christi fuerint Sobrie et
iuste et pie vivant secularia

negotia p̄suis abiciant ora
iuxta enud aplm Nemo mi
litans deo implicat se nego
cis secularibus Ieiunium auget
hospites colligant pauperes
rearent Infirmos visitent
mortuos sepeliant Iucula
tione postas opem ferat do
lentes consoletur amori xpi
nichil p̄ponant caritate nō re
linquat pacem si fieri p̄t cū
omnibus hominibus hēant dīe
iudicii timeant Vitam etna
spaliter concupiscant sp̄e sua
deo committat p̄p̄o ep̄o monachis
scdm̄ canonicam institutionem
obtemperant iugros suos nō te
mere reprehendant postmo doc
tine sp̄ualibus opam dent lec
tombus psalmis ymniis can
ticis et ceteris bonoz operū
exercitiis iugiter incumbat In
dormitorio nisi quem infirmitas
detinuerit omnes dormiant In
refectorio omnes pariter reficiat
Mox ut signū datū fuit ader
tesiam omnes festinato veniat
et horas canonicas nō negliget
sed cum omni religione pariter
celebrent etiam nō pompare
sed reuerenter ingrediant Incho
net cum baculis stent vanto
quis nequaquam insistant s̄ cū
omni deuotione et veneratione
dñe s̄m̄tutis opus pagat scie
tes angeloz p̄nciam semper
illic adesse Et clausis nō in
p̄sentiam egrediant egressi
irreprehensibiliter viuunt ut ab
hys qui foris sunt bonū testio
hēant Religionē ac p̄positū suū
actibus illicitis nequaquam macu
lent sed potius omnes quibus
se quixerint sale sapie et bonoz
operū exemplis condiant Contra
berma feminarū illatens appetat
Nō vana oculis nō perculanti
timido q̄ gestu ac diffus re

mbus ucedant Non spectaculis
nō pompis secularibus int̄sunt
Non alce nō ludis nō quibuscūq̄
venacombus insuuant apli q̄
instructi doctrinē quo aut vīd
inueste p̄iosa nequaquam p̄iosis
delectent vestibus. Caueat sumo
ope ne extra claustra moras
faciant nisi p̄nt sibi ap̄ore
constitui fuit et oportuitas
tempis dictauit Iura claustr
posita nō ocio vacent sed aut
diuis officiis aut publicis va
litatibus aut certe ingros ius
sionibus peant ne ocio torpen
tes ab ap̄lo audiant Qui non
vult opari nō manducet Semo
res sp̄ualē et tam magnitudinē
numores diligant humores
senioribus obsequium dignū
exhibeant Doctores minus
doctis quam qm̄ se p̄ferant
magis tamē eos caritate edi
ficent neq̄ hys qui nobilitate ge
neris aut v̄tutū domus pollet
cetis se tūmde p̄ponat Om̄s
incongruētia viciis sibi ca
ritatis officio s̄mant Quibus
etiam in refectorio comedētibz
continuatim legatur lecto de
linguētes zelo rectitudinis ar
guant et castigant p̄ueros a
dolescentesq̄ negligentes ver
borū disciplinā corripuat s̄m̄
guli iuxta capacitatem suam
diuisarū arcuū erudiant disci
plinis ut nullus in eoz colle
gio mortalis appareat ne quis
vota fidelū ociosus comedat
Tales quippe esse vmo taliter
cōsari detet om̄es qui diuis
officiis se manciparūt Quia
p̄pter studeant hec breuē collec
ta sedula meditacōne p̄legere
et memorie commendare et ad
inuante dñā grā iuxta vires
adimplere quo facilius et libe
rius maiora actis p̄ibz edita

exequi valeant. Vocacione ergo
qua vocati estis nec ad dextas
nec ad sinistram declinantes
ambulent quous dñs iussioib⁹
obtemperantes ad xpm nraus
sorte esse noscuntur qui via ve
ritas et vita est eo opitulante
per venire mereantur 20

Reliquie Defunctorum reliquie
Requie sup̄ ca⁹ Corpus
Sed quare eiusd̄ s̄a Reliquie
p̄dūsa loca sparguntur dicit in
f̄mone itio de decollatōe Jo. Bass.
Dñia p̄videncia constat actu
ac p̄ plura loca deportatis b̄ti
mactis reliquis plura virtutū
signa fieri pluresq; p̄memo
riam doct̄ne et vite illius ad
fidem additōem eius quem
p̄dicatūat confluent 20

Reliquie De hac nra regre
sup̄ ca⁹ De liquie et libro
de vera innocētia cā 319 Omnes
mūdi opes otempuit qui non
solum q̄ntum potuit sed etiā
q̄ntum voluit habē otempuit
In quo cauendū est ne subrepat
elacio b̄tius em̄ trena opule
tia b̄nilit̄ tenetur qm̄ sup̄be
relinquitur 20 etā sequit̄

Remediū libro 20 of Juliam
ca⁹ 10 Remediū amededo
id est amedicando nome accepit

Remissio Requie debac nra
sup̄ ca⁹ Absolutio et ca⁹
parce Est aut̄ peccatorū remissio
amib⁹ nra vita nra Iuen
ti dñon ca⁹ 10 Concordant no
b̄sani angeli etiā nūc tū
remittunt nra p̄cā et ideo
post memoratōem s̄c̄e eccl̄e
in ordine confessionis ponit̄
remissio p̄catorū p̄hanc enū
stat etiā que m̄tis est p̄hanc
nō perit et quod p̄cāt m̄p̄
tū est Excepto quippe baptis
mūne quod contra p̄cā origi
donatū est ut quod quācone

attractū est reguācone det̄bat
ut deū actina quoq; p̄cā que
tūq; corde ore et opere q̄missa
invenit tollit hac ergo excepta
magna indulgentia ex qua in
cipit hominis renouatio in qua
solvitur omnis reatus et inq̄nā
tus et aditus sp̄a etiam vita r̄e
vtenas etatis q̄ntūlibet sp̄olle
at fecunditate iusticie sine p̄
tatorū remissione nō agit qm̄
filij dei quam dñi mortaliter
vivunt tūm morte confligunt
et quāvis sit de p̄is veraciter
dñi ex quo quod sp̄i dei agūt
hij filij dei sunt Sic tamē sp̄i
dei excitantur et tamq; filij dei
p̄ficiūt addem̄ ut etiā sp̄i
suo eos agnante corruptibili
corpe tamq̄d filij hominū i quib⁹
dñi motibus h̄ianis deficiat
ad seipos et ideo peccat sicut
est quid q̄ntum satis neq; ei
quia p̄cā est omne tūen ideo
tūen etiam est omne p̄cā ita
q; scōz hominū vita quā dñi i hac
morte vivunt inveniri posse
dicam⁹ sine tūne p̄cā aut si
dūm⁹ quia nō h̄emus ut ait
tantus apl⁹ nosipos seduci⁹
et veritas in nobis nō est p̄
hoc quādam distinctio Remis
sio lib⁹ 07 om̄ om̄ 27 sio pec
tatorū b̄na est que semel dat̄
in baptis̄mate alia que q̄ dñi
vivunt h̄c datur in dūm̄a orōe
p̄ter quod dicam⁹ dūm̄te nob̄
debita nra Datur aut̄ in eccl̄a
libro p̄mo de b̄is dñi f̄moe x̄p̄
p̄t esse visibilis forma palmit̄
etiā p̄ter v̄cē Sed invisibile
vitem radice habē nō potest
nisi in vite p̄inde cōlia facine
ta que portant et celebrat etiā
p̄gati ab v̄itate corp̄is x̄pi for
mam exhibere possunt pietat̄
virtus vero pietatis invisibilis
et sp̄ualis ut in eis nō p̄t esse

quē admodū sensus nō sequit^r
hominis mebrz quādo amputat^r
a corpore. Ene tūc ita sūt remissio
pccōz qm̄ nō datur nisi in
spū sancto nulla etiā tūc nō
dari pōt que hē spū sctū. In hoc
em̄ sit remissio pccōz ne pncps
pccā qm̄ in seipm̄ diuisus est reg
net in nobis ut erui aptate spū
mū de templū deinceps effici
am spū scti et aquo nūdam
accipiendo indulgenciā ipsius
accipiam⁹ hīc tūc ad faciē
dam augendam p̄ficiendam
q̄ iusticiā. Cui autem valeat
remissio pccōz dicit. Quia hō
eo dem libro fūit. Debitor ē
dei et debitorem hē pccm̄ suū
Quis est em̄ qui nō sit debi
tor dei nisi in quo nullū pōt
inveniri pccm̄. Quis est aut
qm̄ nō habeat debitore frēm
nisi nisi in quem nemo peccat.
putas ne quisqm̄ inque hīc
reperi pōt qm̄ nō maligō astut
tis sit. sit suo debitor ē ergo
om̄s homo habens tū et ipse
debitorem. Ideo deus iustis
constituit tibi regulam in debi
tore tuo quod faciet et ipse in
suo. Duo em̄ sūt iūc que nos
liberant que blūter ipse dūs
posuit in mīa. Dimittite et di
mittetur vobis date et dabit^r
vobis. Dimittite et dimittet^r
vobis. Ad ignoscendū p̄tinet
date et dabitur vobis ad pre
standū beneficiū. Quod ait
de ignoscendo et tu vis tibi ig
nosci quod peccas et hēs aliū
cui possis ignoscere. Eursus qd
p̄tinet ad tribuendū beneficiū
petit mendicus et tu es dei me
dicus. Om̄s em̄ qm̄ orat⁹ me
dici dei sūm⁹ ante ianuā mag⁹
p̄stam⁹ famulas scimus pmo etiā
p̄stam⁹ supplices in genibus
aliquid volentes accipe et ipm̄

aliquid ipse deus est. Quid ate
petit medicus panē et tu qd
petis adeo nisi xp̄m̄ qui dicit
Ego sum panis viuus qui de
celo descendi. Ignosce vobis
volēs ignoscite remittite et
remittet^r vobis. Accipe volēs
date et dabitur vobis. Et sub
dit. Nulla est om̄o culpa quā
homo nō debeat ignoscere. Et in
fra. Om̄es culpas que in nos
committit^r pati sūm⁹ ignoscere
si nobis desideram⁹ ignoscere.
Si em̄ consideramus pccā mīa
et numeremus quid scō quid oī
lo quid aīre quid cogitatione
quid innumerabilib⁹ modib⁹ peccā
nescio vte dormiam⁹ sine debito.
Ergo cotidie petim⁹ cotidie di
minas aīres orando pulsam⁹.
Cotidie p̄stam⁹ et dicimus.
Dimitte nobis debita mīa sicut
et nos dimittimus de u. Ene
ergo debita tua om̄a peccata.
Sic ergo et tu debitori tuo hac
ergo regulam tibi pōns hac
condicionē sequeris. Hoc pacto
et placito quādo oras quēmo
das ut dicas. Dimitte nobis.
Sed nō dimittit^r impudenti
libro de blasphemā in spū scti.
Dono remissionis nō resistit
nisi qui duriciā cordis impe
nitentis habuit. Non est pec
candū post remissionē ideo dicit
libro de simbolo tractu secūdo
melius illi esset si post accep
tam remissionē pccōz nō de
lecto ad peccandū iter surget
sed de sepulcro ad verū vitā
liber securus q̄ surget r.
Renouatio libro 5. si. gen
21. Nō nulli inquit
quo renouari dicim⁹ si nō hē
recipimus quod p̄didit p̄mus
homo in quo om̄s morimur.
Hē plane recipimus scdm̄ quēdā
modum. Nō itaq̄ in moralitate

spiritualis corpus recipimus quia non
dum habuit bonum sed recipimus
iusticiam ex qua per peccatum lapsus
est homo Renouabimur ergo ave
tustate peccati non imitumur cor
male in quo fuit adam Sed in
melius id est incorporeum spirituale tunc
efficiemur equales angelis domini
aperti celesti hereditati ubi est que
corruptio non egebimus Renoua
mur ergo spiritu mentis nostre
secundum ymaginem eius qui crea
uit nos quam peccando adam
perdidit Renouabimur ergo et carne
tunc hoc corruptibile induet in
corruptum ut sit spirituale corpus
in quo non dum imitatus sed imi
tandus erit adam nisi mortem
etiam corporis animalis peccando
meruisset recta Sequitur cap. 1

Reparatio De reparatione uir
ginitatis *libro de Symbolo et
tatu tunc* Hys quibus
pervenit humana natura ex pro
ta est adam superbus humilis christus
per feminam mors per feminam vita
penam meritis per meritum salus
Illa corrupta secuta est seducto
rem hec integra peperit saluato
rem Illa poculum aspente perma
tum libenter accepit et uirum tra
didit ex quo simul mererent occi
di hec gratia celesti desuper in fusa
vitam protulit per quam caro mor
tua possit resuscitari Quis est
qui hec operatus est nisi uerus
filius et uirginis sponsus qui
attulit matrem fecunditatem et non
abstulit uirginitatem et

Repeticio Est scripturarum repe
ticio ualis *secundum Iob primo 18*
Non piget ea que nota sunt au
dire quia semper dulcia sunt que
domini sunt Sic est expositio di
uinarum scripturarum sicut sunt ipse
dominus scripture et note sunt legi
tamen ad memoriam sic et ex
positio earum et si nota est repe

tenda est tamen ut qui obliti sunt
memorentur ut qui forte non au
dierunt audiant et qui tenent
quod audire consueverunt repetere
ut obliti non possint *codem
libro primo 14* Verum michi est abire
ut qui non nouerunt instruantur
et qui nouerunt confirmantur *Sup
per de firmitate* sicut est in
repetitione multis scripturarum locis
docemur Inde est quod ait dominus amen
amen et malignis peris fiat fiat
at ad significationem rei sufficeret
vnum fiat Ad significationem firmitatis
accessit alter fiat etiam repeti
tionem non propter inuicem sed
ligue quasi loquacitatis esse appe
titum sed repetitio habet rem firma
meti *Super per de ipsa repetitio*
in scriptura exhortatio est Sicut pler
que ex affatu animi repetitur uerbum
quod notum erat non ut innotescat
sed ut ipsa repetitio fiat ad con
firmationem Repetitio etiam ad intelli
gendum affatu dicentis inde est
quod dominus dicit Amen amen di
co uobis Sufficiebat amen unum
sed ipsa repetitio est confirmatio
In fine tunc deo Guineo
Bonum est in reuerenti recolere ne ex
adat sensus et in oblivionem
veniat uirtus et

Respondere etiam utile
Est respondendi *Idem dicit in
prologo secundi libri de uirtute magis*
optabo a quolibet respondendi quam
sine aberrante fine ab adulan
te laudari Nullus enim respo
sor formidandus est amatori
veritatis Et enim aut inimicus
respondens est aut amicus
Si ergo inimicus insultat
feriendus est Amicus autem
si errat docendus est si docet
audiendus Laudator uero et
errans confirmat errorem et
adulans illicit in errorem Enim
dabit me ergo iustus in mala

et arguet me. Oleum aut per
tatoris non impingrabit caput
meum. *hustituit tunc reprehendi
forem libro 20 de finone diu
in morte tuo 6* Pie tunc quod vigi
land est ut cum aliquem repre
hendere vel obuiare necessi
tas coegerit prius cogitemus
ut tale vitium sit quod nunquam
habuimus vel quo iam carum
et si nunquam huius cogitemus et
nos homines esse et habere potui
sse. Si vero habuimus et non habemus
tangat memoria quibus infirmi
tas ut illam reprehensione vel
obuiationem non odimus si mala
precedat ut sine ad correptionem
eius pro quo id facimus siue ad
peruersionem valuit. Nam iustus
est exultans. Nos tamen desumpti
tate oculi nostri securi sumus. Si aut
cogitantes nosmetipsos inuenie
rimus nos meo esse vitio in quo
ille est quem reprehendere probamus
non reprehendimus neque obuiare
mus sed tantum congruiscimus
et non illum ad obtemperandum nos
sed ad pariter conuincendum. Inter
Sed contra uolentes Necessesse est
reprehendi dicit libro nobis quos
Jo. omelias omne 4 cumque negli
gentes aut secrete aut publice
castigare. Sed quando corripiamus
ille quem corripiamus si malus est
attendit a quo corripitur et fa
cilis in correptione quam in se
libenter agnoscit quod corrigat
et si vera inuenit que et ipse
dicat meo a quo corripitur gaudet
quanto melius gaudet de sua sa
nitate correptus quam de alieno
languore contentus. Ecce verum
esse puto que dicit inuenisti ali
quid in homine a quo corripitur
gaudet quanto melius reprehensus
es tamen nullum veritas tibi
loquebatur. Queris quid repre
endas in homine inueni potius

quid reprehendas inuitate belis
nolis ipsa illa est aduersaria tua
in qua non inuenis quod accuses
illam fac amicum si potes aduer
sarius tuus finis dei est profectus
enim peccator profectus cum iustus
Sermo dei est inculpabilis est
Concorda cum eo dum es in via
cum illo. *supra ad felicitate et
rustici* Dissensiones nunquam
debent amari sed aliquid aut
caritate nascuntur aut caritate
probantur. Quis enim facile inuenit
qui velit reprehendi et ubi est
ille sapiens de quo dicitur est cor
rige sapientem et amabit te
Nunquid tamen ideo non debemus
reprehendere et corrumpere fratrem ne se
carius tendat in mortem. Solet
enim fieri et frequenter accidit
ut ad hominem contrahatur cum re
prehendit et resistat et contendat
et tamen postea consideret se ad
in silentio ubi nemo est nisi deus
et ipse nec timet displicere hominibus
qui corrumpitur sed timet displicere
deo quia non corrigitur
et demerpsit non faciat illud vnde
iuste suspensus est et quantum odit
peccatum suum tamen diligat fratrem quem
sensit hostem peccati sui. Si aut
de illo nullo est de deo est corru
pe scilicet et adiacet ut oderit
te non de caritate illius dyspho
nastatur. Sed tamen caritatem
reprehensoris sui excuset et probat
quia ei non reprehendit odium
sed dilectio que cogit reprehendere
et in perturbata perturbat etiam
cum ille qui reprehensus est
odit. Si aut qui corrumpit reddere
vult malum pro malo ei qui corri
piendi indignatur non fuit dignus
qui corripet sed plane dignus
qui etiam ipse corripitur debet. Hec
agite ut aut inter nos non exi
stant indignationes aut exorte
statim celerima pace primantur.

maiores date operam concor-
dandis vobis quam redargue-
dis quia sicut acetum corru-
pit vas si ducius ibi fuerit
sic in corripit cor si in die
alium duravit *Requies Dei*
capo Arguere et capo Corrigere
Requies Deique Dei ho-
mo super Genesim cap. 18
Requies Dei rē intelligentibus
ea est qua nullius indiget
bono et ideo certa nobis est in
illo quia nos beneficiarii bono
quod ipse est et non ipso bono
quod nos sumus. Nam et nos
aliud bonum ab illo sumus qui
fecit omnia bona valde magis
fecit et nos porro alia res
bona propter ipsum mala res est
quam ipse non fecit ac pro hoc
nullo propter se alio bono eget
qui bono quod fecit non eget
hec est eius requies ab omnibus
operibus eius que fecit quibus
aut bonis laudabiliter non eget
si nulla fecisset. Nam etiam si
dici posset nullis egens bonis
non a facis in seipso requiescendo
verum omnino nulla faciendo sed bonum
facere si non posset nulla esset
potencia si aut posset ut fa-
ceret magna esset invidencia
Quia ergo est omnipotens et
bonus omnia bona valde fecit
quia vero in seipso bonum perfecte
est ab omni que fecit in seipso
requieuit sed mea requie ad
nullam recessit. Sed si diceretur
requieuisse a faciendo nihil
aliud quam non fecisse intelli-
geretur nisi aut diceretur requie-
uisse a facis non eis egeret que
fecit minus commendaretur *libro*
et decemitate Dei cap. 3 Requies
Dei requiem significat eorum qui
requiescunt indeo sicut leticia
dominus leticiam significat eorum
qui letantur in domino etiam si non

eos dominus ipsa sed alia res ali-
qua letos facit quanto magis si
eadem dominus pulcritudine sua
faciat letos habitatores ut non so-
lum eo loquendi modo leta dicat
quo significamus pro quod continet
id quod continetur sicut theatrum
plaudunt prout mugunt cum
in illis homines plaudant et in
his boues mugiant sed etiam illo
quo significatur perfectiorem illud
quod efficitur. Sicut leta epistola
dicitur significatis eorum leticia quos
legentes efficit letos. Conveni-
entissime itaque deus dicitur requieuisse
significans requiem eorum qui in
illo requiescunt et quos fecit
ipse requiescere. *Aliter dicitur libro 20*
genesim cap. 17 Requiescit dicitur
deus cum in seipso homini requiem
prebet post eius perfectionem per domini
spiritus sancti per quem diffundit
caritas in cordibus nostris ut illuc
feramur appetitum desiderium quo
cum venimus requiescamus in nihil
amplius requiramus. Sicut etiam
deus rē dicitur facere quodquid ipse
in nobis operante fecerimus
ita recte dicitur requiescere cum eius
munus requiescamus. *Et subdit*
eadem libro cap. 12 Requiescit dicitur
deus ab omnibus operibus suis
que fecit bona valde quia ipse
fecit nos requiescere cum bona
fecimus. *Sed quid requieuit*
et usque modo potest etiam intel-
ligi dicitur requieuisse
ibidem cap. 12 in seipso a condendo
quibus creature quia placita iam
non condidit aliqua quia nova
Demum autem et usque nunc opera
eorum demum generis adiunctionem
que tunc instituta sunt nisi ut
ipse saltem die septimo potestas
eius a celi et terre omnique rerum
quas condiderat gubernatione
cessaret alioquin continuo dila-
berentur. Creatoris namque potestas

et omnipotentis et omni tenetis
virtus causa subsistendi est
omni creature que virtus ab
eis que creata sunt regendis
si cessaret aliquid sunt et illas
cessaret spes omnis qz natura
concederet neqz eum sicut struc
tor edum cum fabricavit absce
dit et illo cessante stat opus
eius ita mundus ut ictu oculi
stare potit si ei deus regnu
m subtraheret prinde et qd
dus meum aut pr meus vs
qz modo opatur continuat
quidam opis eius qua buntia
creatura continet atqz admi
strat dicit **Concludit ibidem**
Requieuit deus ab omnibus opibus
suis que fecit ut iam non au
natur vltius no conderet no
ut ea que condiderat continere
et gubernare cessaret unde id
verum est quod septima die re
quieuit et illud qz vsqz nunc opa
et libo cap 20 Requieuit dei ne
tempore aliquid bonu illi etu
tati et mco mutabilitate accidisse
vanitate temeraria suspicetur
Sed illam quidem requie dei
qua in seipso requiescat eo quoqz
bono btus est quo ipe sibi est
nec uniuersu eidem ipe habet nec
tenuu consummate aut creatur
habet uniuersu eandemqz requiem
qui rei augmto pfectio no tam
in vniuerso tunc pars est qua in
eo aquo est in quo et ipm bnt
ilsum est p sui gnis modo sta
bilis ut quiescat i sui moneti
ordinem teneat ac pbr ipa vni
uersitas creature que sex dieb
consummata est et aliud habet
in sua natura aliud mordine quo
indeo est no sicut deus sed cu
ita ut ei quies ipe stabilitatis
no sit nisi in illius quiete que
nichil pter se appetit quo ad
epto requiescat et ideo du ipe

manet in se quid quid in illo e
retorquet ad se ut omnis creatura
beat in se ne sue finem quo no
sit quod ipe est in illo aut qetis
locum quo fuerit quod ipa e dno
qz no ipe dixerim locum quia ipe
dicatur in spacie que corporibus
occupant sed quia et ipa corpora
no manent in loco nisi in quosum
ponderis appetitu premunt ut eo
compto requiescant ideo no in
congruenter a corporibus ad spiritualia
vbunt transfertur ut dicatur locus
cum res ipa plinm **Et libro po**
De Gen cont mandatu aut et
aliud significat quod dicit deum re
quieuisse ab opibus suis qz fecit
bona valde nisi requiem mram
quam nobis data est ab omnibus
opibus nris si nos bona opera
fecimus **Sed quo requieuit ds**
et vsqz nunc opatur Requieuit ds
dicat libo cont ad a die septimo
mundum discipulo ab omnibus
mandatu capitulo 2 opibus suis
que fecit ut iam vltia no faceret
mundum cum omnibus que in eo st
no tamen ut etiam annu di ad
instructone requiesceret no eni
scriptum est requieuit deus ab
omnibus opibus ut demtpe no
oparetur Sed scriptum est requie
uit deus ab omnibus opibus suis
que fecit ut deinde no in facie
do mundu aquo ope post pfecto
cessaret sed in adiutandis
oparetur in quo ope eu dnm
intinuauit nec illa requies qz
post laborem dnm pausa quesi
t sed abinstitucendis rex na
turs post eam rex pfectione
cessasse significat quibus vsqz
adhuc in adiutandis operet
Snp iobem finone 18 Dicit ds
quieuisse quia ex quo in statu
sunt creature nichil amplius
additum est Sed tamen in ille
qui fecit mundu reget cadet qd

22
fuit est nō potest nisi adiūst
re illud quod fecit quia ergo
quod fecit gubernare nō cessat
recte dixit dñs p̄r meus vsq̄
iūc opatur et q̄nta facilitate
fecit tanta facilitate gubernat
Sed de iūa requie Tunc rege
dicit super ps 92° scim⁹ si fa
ciamus bona opa Adh̄c exemplū
sp̄tū est de deo q̄ requieuit
die septimo cum fecisset om̄ia
bona opera valde Non enim
fatigatus requiescēt aut iūo
nō oparetur et semp̄ quietus
est Ergo et nos in se voluit tūc
figurare post om̄ia bona opa
habebim⁹ requiem **Ideo dicit s̄o**
Jo om̄es om̄i 21 in fine Quia vi
ta iūi in hoc seculo quasi via
esse cognoscatur oꝝ nos mag⁹
de labore ad requiem p̄venire
et melius nobis est iūia b̄u
tempe laborare ut postea in
patria possimus ad et̄nū gau
dii feliciter p̄venire **Sed etiā**
hic quedam requies Habet etiā
esse p̄r libro de vi in hac vi
notencia capitulo 10 ta requie
suam om̄ia que de morte in
fidelitatis crepta est et nō ab
opibus iusticie sed ab iniquitatē
se abstinet actōne ut vniuers
deus et mūdo mortua iūmilit
et inasuetudinis placita tūq̄
llitate requiescat **Sed de rege**
an̄z iūstia et ip̄a etiā requie
iūstie loquendo dicit libro 20
de diuisis consuetudinib⁹ etiā ad ha
marū Inest nulla requie
nō desidiosa segnicia sed que
dam ineffabilis tūquillitas
actōnis otiose Sic etiā ab hū
vite opibus in fine requiescat
ut in altius vite actōne gau
deatur **Sed quia talis actio**
indei laude agitur sine labore
nebroꝝ sine languore tūmz
nō ad eam sic tūscitur ut per

quietem ip̄i labor succedat idē
nō sit esse incipit actio ut de
suiat quies. Neq̄ em̄ reditur
ad labores et curas sed p̄manet
in actōne quod ad quietē p̄uenit
nec morere laborare nec iū
gitatione fluctuare Quia ergo
prequiem ad p̄mam vitā redit
unde aīa lapsa est in p̄mā p̄t
ea requies in sabbato significat
Illa aut̄ p̄ma vita que a p̄gna
tombus redemptibus ad p̄mā
scalam accipientibus reditur
p̄p̄ia sabbati que diem dñi
dñiū s̄ figurat ideo in genesi
invenit̄ septima dies sine ve
spere quia requiem sine fine
significat p̄ma ergo vita nō
fuit sempiterna p̄tūta Req̄
es aut̄ vltima sempiterna est
Ac p̄ hoc et octauus dies sem
piternam beatitudinem habebit
quia requies illa sempiterna
est excipitur ab octavo nō ex
tingit̄ neq̄ em̄ esset alie sempi
terna Ita ergo erit octauus qui
p̄mus ut p̄ma vita reddat̄
sed et̄na **Sabbatū** tamē est
comendatū p̄r ip̄o in octo
tōlitez laborandum ut signa
esset s̄ficatōm̄ in requie sp̄s
sancti Vniq̄m em̄ legitimus
in genesi s̄ficatōm̄ p̄mus po
res dies sed de solo sabbato
dñm est Et s̄ficauit deus
diem septimū dñm em̄ rege
sine p̄e amine sine inique s̄
qua p̄remant ad id q̄ amant
plūm nesciūt Nec aliud appe
tunt etiā ip̄a corpa ponderib⁹
suis nisi quod dñe amoribus
suis itam sicut corpus tam dñi
in m̄it̄ pondere sine deorsū
versus sine sursum versus do
net ad locum quo m̄it̄ pem
ens conquiescat pondus q̄pe
olei si dñm tū in aerē deorsū
Si alit̄ sub aquis sursum m̄it̄

Veniens Sic dicit ad ea que
amant propter ea intuentur ut pro-
meando requiescant et multa
quidem propter corpus delectatur sed
non est in eis eterna requies ut
saltem diutius et propter ea magis
fordidant animam et gravant po-
tius et suorum eius pondus
quo in superna feruntur impediunt
Cum vero anima se ipsa delectat
non dum re inquantabili delectat
Et ideo adhuc superba est
quia se per summo bono habet cum
superior sit deus nec inspectato
impunita relinquitur quia deus
superbis resistit humilibus autem
dat gratiam Cum autem deo delectat
tatur ibi veram certamque invenit
requiem quam malis querebat
nec inveniebat unde admonet
nisi delectare in domino et dabit
tibi petitionem cordis tui ergo
caritas diffusa est in cor-
dibus nostris per spiritum sanctum qui da-
tus est nobis et deo sanctificatio
in die septimo commemorata est
ubi requies commendat. Quia
nec bene operari possumus nisi
dono eius adiuti Sicut apostolus
dicit deus est enim qui operatur
in nobis et velle et operari pro
bona voluntate nec requiescere
potimus post omnia bona opera
nostra que in hac vita gerimus
nisi eius dono ad eternitatem sanc-
tificationis atque perfecti propter deum
deo deus Quia cum fecisset omnia
opera bona valde septima die
requieuit ab omnibus operibus
suis que fecit futuram enim regem
significat quam post bona opera
datus erat hominibus Sicut enim
cum bene operamur ipse deus dicit
operari in nobis cum nunc bene
operamur ita tamen requiescamus
ipse requiescat deus quo donante
requiescamus hinc est quod etiam in
tribus primis decalogi preceptis

que addimus pertinet cetera eius
septem ad proximum pertinet id est ad
hominem quia in duobus preceptis
tota lex pendet et propter hoc Tunc
ibi de oblatione sabbati positum
est ut in primo precepto primum in-
telligamus ubi prohibetur coli aliquid
quia in figmentis hominum dei similes
non quia non habet ymaginem sed quod
nulla ymago eius coli debet in
illa que et hoc est quod ipsa nec ipsa
pillo sed cum illo Sed creatura
imitabilis est ac propter ea dicitur
omnis creatura vanitati subiec-
ta quoniam natura universi etiam im-
mortalitatem nec quisquam filium
dei verbum per quod facta sunt omnia
iam putaret esse creaturam Sed
aliud preceptum non accipies no-
men dei tui in vanum Spiritus autem
sanctus in quo requies illa tribuitur
quam ubique amamus sed non
nisi deum amando invenimus
cum caritas eius diffunditur
in cordibus nostris per spiritum sanctum
qui datus est nobis quia sancti-
ficavit deus diem septimum in
quo requieuit Tunc precepto in-
firmat quod scriptum est de ob-
latione sabbati non iam in ista
vita quiescere nos extineat sed ut
omnia que bene operamur non ha-
beant intentionem nisi in futuram
requiem sempiternam Ad primum autem
ignem amoris intendit et fla-
mand quodam modo cum quodam-
modo ponderare sumimus ut in hoc
referamus Ad requiem omnia ista
pertinent que figurate nobis in-
firmant. plus enim movet et
accendunt amorem quam si iuda
sine ullis sacramentorum simili-
tudinibus poneretur Cuius rei cau-
sas difficile est dicere Sed tamen
ita se habet ut aliquid palle-
goriam significacionem in eternitatem
plus moveat plus delectet et
plus honoret quam si verbum propter

aptissime dicitur Credo q̄ ip̄e
die motus quam diu rebus ad
huc t̄rens implicat̄ p̄guus
inflama. Si vero feratur ad si
militudines corpales et inde re
feratur ad sp̄alia que illis sili
tudine figurant̄ ip̄o q̄ t̄nsu
vegetat̄ et tamq̄ in facula ignis
agitatus accenditur et ardente
dilatare impit̄ ad quietem Ideo
q̄ inter omnia illa decem p̄cepta
solum q̄ ibidem sabbato positum
est figurate obfervandum p̄cipit̄
Quam figuram nos intellige
dam nō iam potum corporeale
celebranda suscepim⁹. Cū em̄
sabbato significetur sp̄ialis req̄
es De qua dān est n̄ps vaca
te et videte quā ego sum dñs
et qua vocant̄ homines ab ip̄o
dño dicente Venite ad me om̄s
qui laboratis et onerati estis ⁊
v̄s et invenietis requiem v̄s
v̄ris Ceterū ibi p̄cepta ip̄e sicut p̄
cepta sunt sine vlla figurata sig
nificatione obfervamus Nam et ydo
la nō colere manifeste dicimus
et nō accipe in vocat̄i nōm̄ dei
n̄r̄ et honorare patrē et matrē
nō inebriari nō occidere nō furari
nō falsum testimonium dicere nō
concipiscere uxorem proximi n̄ vlla
eius rem Non figurate aliud p̄
tendunt et misce aliud signifi
cant sed sic obfervant̄ ut sonant
Obfervare tamen diem sabbati
nō iubem̄ ad h̄m̄ dñm oam̄ cor
pale ab om̄i opere corpali sicut
obfervant iudei et ip̄a cor̄ suat̄
que ita p̄cepta est si quandam
aliam sp̄ialem requiem significat
videnda iudicatur. Unde nō in
torem̄ter intelligim⁹ ad amōr̄
excitandum quo ad requiem tendim⁹
vale om̄ia que figurate īst̄ant̄
dicunt̄. Unde quid id solum in
decalogo figuratum p̄cipit̄ ubi re
quies commendatur que ubiq̄ a

22
mat̄ sed in solo deo sancta et certa
invenitur Dies aut̄ dñcis nō
iudeis sed x̄anis resurrectione dñi
deductus est et ex illo habet co
pit̄ festivitatem suam Sicut qui
ip̄e die om̄i sanctorū ante resurrex
tionem corporis sunt quid ī rede
sed in ea nō sunt actione qua cor
pa recepta vegetant̄ Tale q̄ppe
actionem significat dies octavus qui
et primus est quia nō auferret illā
requiem sed gl̄ificat Non em̄ redit
cum corpore difficultas ex corpore
quia nec corruptio Optet em̄ cor
ruptibile h̄c induere incorruptū
Et infra subdit q̄ h̄c Attende p̄c̄
xp̄us ip̄e figuravit t̄ssimū t̄dū
crucifixer̄ xp̄i sepulchra et resusci
tati hor̄ t̄m̄ quod significat cruce
m̄p̄ti agnus vita Quod autē
significat sepulchra et resurrectio
xp̄i fide ac spe agimus Nūc em̄
dicatur hominib⁹ Tolle t̄m̄ tuā et
sequere me Cruciat̄ aut̄ caro
tam mortificam̄ inebriat̄ n̄a que
sunt super terram f̄ormatio ī nū
dicia luxuria avaricia ⁊ h̄c De
quibus dicit Ap̄lus Si scdm̄ car
nem vixeritis moriemini Si autē
sp̄i sc̄a carnis mortificaveritis vive
tis Hinc etiam descripto d̄t̄ q̄ndā
michi crucifixus est et ego mūdo
et alio loco Scientes inquit q̄
vetus homo noster similis crucifixe
est cum illo Credo ergo id agūt
opa n̄a ut euacuet̄ corp⁹ p̄c̄ti
quā diu extior homo corrumpit̄
ut interior renouetur De die iudic̄
tempus est crucis hec sunt bona
opa quid tamen adhuc laborio
sa quorū m̄tes requies est Sed
ideo d̄r̄ Spe gaudentes ut cogi
tantes requiem futurā cum hy
laritate in laboribus operi hanc
hilaritatem significat crucis lati
tudo in cūverso ligno ubi figū
manus. P̄manus em̄ opa intel
ligim⁹ p̄ latitudinē hilaritatis

operum quia iusticia facit an
gustias. **P**alatitudine autē au
caput adiungitur expectatio tri
bulatōnis de sublimi iusticia di
qui reddet vinctūq; fū opā sua
būs quid qui ptoleat iam boni
opis gloriā et honorem et i coru
pctōis quētibz vitam etiam
Itaq; longitudo qua totū corpus
extenditur ipām tolleranciā
figūant. **H**nde longanimēs dū
qui tollerant. **P**siūd autē q; terre
firum est secretum sacramenti
pfigunt. **I**deo aplūs de ista de
signatōne crucis ait Iucritate
iudicati v^o vsq; pfiūd. Ea que
nō dūm videmur et nō dūm te
nem⁹ sed fide et spe gerimus
nulla dūo figurata sūnt. **H** em
que nūc agim⁹ tamquā claus
pceptōz iudei timore confixi
Sicut sēptum est **C**onfige ti
more tuo carnes meas i neces
sary deputat^r nō meis que
psepa appetenda et occupanda
sūnt. **V**nde concludit **ibid** inf^r
Ambulam⁹ ergo laboris sed
in spe quietis incorruptōe vetu
statis sed infide novitat^r. **S**ed
contra **p**uas **infra** subdit **S**icut
aut conciliatus et placat⁹ pps
sanctus regnem⁹ prestat mib⁹
et hūilibz corde ita q; ius et
adversus inuic⁹ et supbis in
quietudinē exagitat quā ique
tudinē nūscit ille breuissimē
sigficauit sub quibus magi pha
raonis defecerunt dicentes
Digitus dei est hic. **E**st ergo cō
fusio libro **2** sup gen^o cō^o **xv**
hec erit sūma mīme q; supba
et vera pīa requies ut sicut
ipe deus requieuit ab omibz
opibz suis quia nō ei opera
sua sed ipe sibi bonū est quo
bēus est. Ita et nos ab omibz
opibz suis nō tantū nostris
veretam⁹ ipūs nō nisi in illo

requieturos nos esse speramus
itaque desideramus post bona
opa nostra que in nobis agnos-
cimus illius potius esse quam
nostra ut etiam sicut per bona
opa sua ipse requiescebat ita
etiam post opa bona que ab
illo sunt iustificati fecerimus
in se nobis requiem prestat
magnum est nobis enim ab illo
extitisse sed maius erit in illo
quiesuisse Sicut ipse non ideo
beatus est quia hec fecit sed quia
etiam factus non egens in se potius
quam in nobis requieuit Unde
non operis sed quietis diem su-
ficiat quia non hec faciendo
sed eis que fecit non egendo se
beatum iudicauit Quid ergo tam
humile ac facile affatu et quid
tam sublime atque arduum cogi-
tatu quam deus requiescens
ab omnibus opibus suis que fecit
et ubi requiescens nisi in se ipso
quia non eget nisi se ipso et qui
requiescit nisi semper etc.

Res libro primo de doctrina
vana ca^o 2° Quod nulla
res est oīno nichil est eodē
lib^o ca^o primo Omnis que dando
nō deficit dum hētur et non
datur nō dum hētur quō ha
benda est Deipis rebus disti
guit^r ibidem ca^o 2° q^r require
supra ca^o firm Sed omīs res
est adeo lib^o 2° Delibēo arbitrio
v^sus finem Inconcuſſa pietate
tene ut nullā tibi bonū
ul^r scienti ul^r intelligeti ul^r q^o
quo mō cogitanti occurrunt q^o
nō sit ex deo Omīem quippe re
vbi mēſuram et mūm et ordinē
videris ideo artifica tribue ne
cunctet^r hūde aut iſta penitē
detinueris vbi oīno remane
bit eodē lib^o ca^o A Nulla res
ſeipſam formare poteſt quia
ulla res p^t dare quod nō habet

etiam ut habeat formam formam
ab alio 20 Sequitur capitulum
Respublica in epla ad athenienses
cellum que est in unio
eplaz 1 Quid est respublica
nisi res populi Res ergo communis
res utique civitatis libro 20 de ci-
uitate dei cap 21 Scipio dicit re-
publicam esse rem populi populum autem
non omnem cetum multitudinis
sed cetum iuris consensu et utili-
tatis ratione sociatum Unde in
fini subdit ibid Dicit populus
allegando enud licam rem populi
cum bene ac iuste gerit siue
ab uno rege siue a paucis opti-
matibus siue ab universo populo Cum
vero iniustus est rex que tyranni-
um more greco appellavit aut
iniusti optimates quorum consensu
dicit esse factionem aut iniustus
ipse populus cui nomen usitatum
non reperit nisi ut eam ipsum
tyrannum vocaret non iam viciosa
sed omnino nulla esse respublica
quia non esset rem populi cum tyranni-
mus ea factio compesceret nec ipse
populus esset si iniustus esset quoniam
non esset multitudo iuris consensu
et utilitatis ratione sociata sicut
populus fuerat diffinitus Nam ut
libro primo eiusdem cap 22 Scipio
non tenebat felicem esse respubli-
cam stantibus membris viciis
bus moribus Unde ipse in epla
religione est libro 20 de ciuitate dei
capitulo vicesimo primo in ea res publica
cum conditor rector que est christus si
et ipsam respublicam placet di-
cere quoniam eam rem populi esse negare
non possumus Si autem hoc nomen
que aliter aliterque volutum est ab
usu me locutionis est forte re-
motius mea certe ciuitate est
vera iusticia De qua scriptura sancta
dicit Gloriosa dicta sunt de te
ciuitas dei Ideo in superius epla

ad marcellum probat Misericordiam
christi doctrina respublice Dicit si fieri
nunc aduersari sit in posset eam
ferens bella gerit ab omni ut li-
centiosis cupiditatibus dominas vi-
tia perderent Nam si xana disci-
plina omnia bella culparet hoc
potius militibus consilium salutis
petentibus in epla dicitur ut abi-
terent arma seque militie omnino
subtraherent Deum est autem eis vic-
torem contuleritis nulli calumpnia
fecit sufficit vobis stipendium
vrum Quibus ipsum stipendium
sufficit debere parit militare uti-
que non prohibuit prout qui doctrina
christi aduersam dicunt esse respubli-
ce det exatium talem quales do-
ctrina christi esse milites iussit debet
tales promittales tales maritos
tales quinges tales putes tales
filios tales diuos tales seruos
tales reges tales iudices tales de-
mque debitores ipsius fisci et aude-
ant eam dicere aduersam respublicam
primo non non dubitent confiteri ma-
gnam si et obtemperet salutem esse
rei publice Unde ibid in rebus ot-
mifideles dicitur Ex quo tempore
post doctrinam christi prout iam cepit
pisse respublicam romane res
publica satis liquet littere locum
iporum longe ante quam christi nomine
eluxisset iuris Galustius iugur-
tius Deum est Orbem venalem
et matrem puturam si emptorem
invenit In libro eadem belli cathe-
line ante aduentum utique christi idem
nobilissimus historiographus eorum
nouitatem quoniam primum inuenit et
citius populi romani amare potare
signa tabulas pictas vasaque re-
rata mirari ea publice et priuatum
rape delubra spoliare sacra pro-
phanaque pollueri Quid ergo il-
lud hominibus nec ipsis eadem quos de-
os putabant mox corruptos et
peditores auaricia rapacitasque per-

cebat tunc cepit pure laudabile
illud decus salusque rei publice
Deinde via pessima successus ha-
buerunt et quanto humanarum rerum ma-
lo iniquitas prosperata sit nunc lo-
gum est dicere audiant satirici
sui arguendo vera dicente Ser-
nabat castas humilis fortuna la-
tinas Quonda nec vitis ottingi
pna sinebant Tecta labor sopni
que breues et uelle custo verate
Inreg manus ac proximus urbi
Amibal et stantes collina turre
mariti nunc patrum longe pacis
mala senior armis luxuria in-
tribuit vitam que viciatur urbe
Nullum tamen abest facinusque li-
bidinis ex quo paupertas romana
pit Quid igitur expectas ne
ego exagerem quanta mala inpor-
tauit successu prospero iniquitas
subleuata quoniam quid et ipse qui
aliquando prudens attendit
plus dolendum viderit paup-
tatem quam opulentiam posse
romanorum Nulla enim morum inte-
gritas suabat solam autem non
muros urbis sed vires ipsius
ciuitatis dura nequitia omni ho-
ste peior urripit Graues duo do-
mum qui contra ista mala iust
nobis adiutorum singulare exuo-
cium non tolleret quem non inuol-
uerit in quod perfundum non deni-
geret flumen iste horrenda ne-
quicie genus humanum nisi de christi
mitantia velud mole auctis cum
necius firmiter figetur cum
apprehenso robore stabiles eorum
ne mala suaderentur vel in ma-
la impelluntur tam vasto mun-
di huius abiecti gurgite sorbent
In ista enim collumone morum pes-
simorum et veterum perditae discipline
maxime venire ac subvenire
debit celestis auctoritas que
voluntaria paupertatem conti-
nencia benignitatem iustitiam

veramque pietatem persuadet ceteras
que vite luminosas validas que vir-
tutes non tamen propter istam vitam
honestissime gerendam non tamen
propter ciuitatis terrene concordissimam
societatem Sed etiam propter ad ip-
sendam sempiternam salutem et se-
pitam eiusdem populi celestem diuam
que rem publicam cum uos tunc
assisset fides spes caritas ut quod
diu inde pignam feramus eos
si corrigere non valeamus qui vi-
res impietatis volunt stare re-
publicam quam primum romanam
constituerunt aueruntque virtuti-
bus Et si non habentes veram pie-
tatem erga deum verumque illos
etiam metnam ciuitatem posset
salubri religione perducere Custodie-
tes tamen quadam sui generis publi-
tatem que posset terrene ciuitati
constituende augende consue-
de que sufficit Deus enim sic videtur
mopulentissimus et perituro mu-
pro romanorum quantum valeret
etiam sine religione virtutes ut
intelligatur hac addita fieri ho-
mines tunc altius ciuitatis cum
rex caritas cum modus est ciuitas
Respondere Derisio
modo dicit libro 20 de senectute
diu in morte capitulo 4. Qui nouit
quid rideat debet ridere vel propter
alios quibus desperatio subor-
si propositam rationem solui non pos-
se crediderunt et hoc deridebunt uti-
libus et ad instructionem salutis
pertinentibus multa enim sunt que
inquiri ab otiosis possunt super
vacua et inania et plerumque no-
ria de quibus nihil dicendum
est Sed hoc ipsum apertum et ex-
plicandum cur inquiri talia non
oportet. Derisus vero utilibus
aliquid ridendum est Ad id quod in
progaunur sicut deus fecit cum
eum faceret denudare interrogasset
que septem viros habuerat cum

corum resurrectione esset futura
Vnde quod resurrectione non
imbuunt et aliquando aut ille qui
interrogat interrogandus est alius
quod tamen si dixit ipse sibi ad
id quod interrogavit respondeat Et
aut dicit noli ut non videtur huius
qui assuit in iustitiam si et ipse
quod interrogavit quod audiat
sicut episcopus ex phariseorum iustitiam
conclusit Reddite ergo que sunt
cesaris cesari et Et tunc cum in-
terrogaret in qua potestate illa faceret
interrogavit eos de baptismo Johannis
Vnde libro primo quia Si debeat cum
Crestomium quatuor nobis responde
in fine dicit potueris aggredi
tota Si aut non potueris melius
est ut quiescas quam calces ad
versus similes iacias libro primo
Deinde arbitrio tuo si roganti tibi
respondere non debeo nisi volenti scire
quod rogas Deinde nisi velis ad
sapientiam pervenire primo de huius re-
bus tecum non est huiusmodi postremo
amicus meus esse non poteris nisi
velis ut bene sit michi **supra logo**
libri de pfectione Vellem si possem
iustitiam hominis ita obtemperare
vire sine benevolentie ut etiam
ego tam brevitatem responderem Si uero
et illa commemorarem quibus respondeo
quis potest quem admodum respondere
iudicare Conabor tamen quantum
voluerit ut non ultra quia nunc est
meus finis pariat **Vnde dicitur**
subscriptura quia opulavit de sancto
vinculo Quid subinvenit et
tunc tamen leviter iustitiam excla-
ma in magna virtute et cola ut
conterita rabies que contra dei in-
sterium latrat diuine premissis vocis
audite percussa frangatur Si uero
ab id iustitia Insanior fit diabolus
irritatus et vox spiritus inflatur
Et infra subdit **Obviosa** diabolus
lingua quid nunc non facias qui
dominum et dominum nostrum temptare vo-

lunt libro 20 quia peccatum post
principium Si ego tibi mallem prima
lectis maledicta respondere alio tempore
quid aliud quam maledictum essem
ut hi qui nos legerint alii nos
detestantes abicerent Sana ergo
veritate alii suaviter hauriret ma-
lucola voluptate Ego quoniam cum
dicendo alii scribendo Huiusmodi etiam
contumeliosus et inuicem laressi-
tus quantum michi dominus donat fir-
natis atque contritis vane indigni-
tationis aculeis audiri lectori
consilens non ago ut efficiar ho-
mini conuincendo superior sed errorem
quintendo salubrior recta Sequitur
Restituere De restituendis
alienis et etiam cum pena eri-
gendis loquitur sic in epistola 2 ad ma-
cedonum et est et et potest unde dicitur
re 4 6 Si res aliena pro qua pater
est tamen reddi possit non redditur
non agit prima sed fugit Si autem
veraciter agitur non remittit pec-
catum nisi restituat ablatum Sed
ut dixi tamen restituat potest plerumque etiam
qui auferat amittit sine alio pa-
ciendo malos sine ipse male vni-
do nec aliud habet unde restitu-
at huius certe non possumus dicere
reddere quod abstulisti nisi ad eum
habere credimus et negare sibi quod
si aliquos sustinet cruciatus diu
estimatur habere quod reddat
Nulla est iniquitas quia et si non
est unde luat ablatam pecuniam
multo tamen diu eam pro molestias
corpales reddere compellitur potest
quo male ablata est penas luit
Sed in huiusmodi non est eadem potest
intendere tanquam preteritum
non adhuc ut minime restituantur
aliena sed ne frustra homo in
hominem feriat Ille propter timorem qui
remittit culpam sed querit pe-
cuniam et fraudari metuit non ex-
petit iudicari Denique in talibus
causis si per suade potest eos pro

quibus inuenimus non habere quod
posatur continuo nobis eorum mo-
lestie relaxantur. Aliqui autem mis-
ericordes et in ipso dubio nolunt homi-
num incerta pecunia certa inferre su-
spicionem. Adhuc unum nos provoca-
re et exhortari debet. Melius
enim etiam si habet amittis quam
si non habet aut exantias aut oc-
cidis sed pistis magis apud eos
qui repetunt quam apud eos qui
indignant intercedere oportet ne ipse
videatur auferre qui tamen beat-
tatem non cogit reddere quidam
incogendo ita debeat adhibere
integritatem ne amittat humilitatem.
Illud enim fidentissime dixerim
enim qui per hominem adhuc inuenit
ne male ablata restituat et qui
ad se confugiente quam honeste
potest ad restituendum non opellit so-
lum esse fraudis et tunc via mi-
sericordius operam in manu talibus
subtrahimus quam impendimus pro
eius operam fert qui ad peccandum
adiuuat ac non potius subvertit
atque opprimat. Sed iniquum id nos
aut erigere aut erigendum timere
nisi possumus ut debemus. Agimus
quoniam episcopalis facultas datur et
humani quid non magis sed maxime
ac semper diuini iudicii com-
mittentes nolentes autem reddere
quos nominamus et male abstuli-
sse et unde reddat habere argui-
mus et detestamur quos-
dam clam quosdam palam sicut
diuitias personarum diuitiam vide-
posse recipere medicum nec
maliorum prauitatem ad maiorem
in sanam conuerti. Aliqui etiam
si res magis curanda non impedit
sui altaris quoniam prauitatem. Verum
sepe accidit ut nos fallantur vel
negando se abstulisse vel affir-
mando se unde restituat non ha-
bere. Sepe etiam nos falluntur pu-
tando nos vel non agere ut reddat

ut ipse habere unde reddat. Et
omnes aut pene omnes homines a-
mant utas suspensiones vel voca-
re vel estimare cogitationes quod
credibilibus rebus signis mouemur
tamen credibilia non nulla sunt fla-
scant incredibilia non nulla sunt
vera. Et subdit. Fieri potest ut tu sci-
as quod nescias et ipse parente alio
putem per aliquo inueniendum
tamen me fallere potuit cum te non
potuit ut ego non credam cum pos-
sidere quod tu possidere noster scia-
sit cum de re sua non bona sit
nisi ueniat tamen in manu plateat quod
res non redditur aliena de homine
ut homines diuisa sentimus. Si tu
ipsa iusticia simul sumus eo modo
etiam fieri potest ut quod scio aliquid
non habere habere habere non
certissime teneas sed credibiliter
suspiteris. Et ob hoc tibi videatur
interuenire pro eo qui et sceleris
sibi penam cupit relaxari et
id propter quod scelus admissum est
possidere. Concludit ibidem. Ad summum
igitur neque apud tales si qui
reputant qualem te gaudemus
neque apud ipsos qui magno stu-
dio aliena ac nichil per futura
malis quod etiam periculosa ac per-
niciosa peruenit. Neque apud cor meum
cui testis est deus ausus sum
dicere sentire distingere inueniendum
esse per aliquo ut quod sceleris
abstulit reddat si tamen habet quod
abstulit vel aliud vel illud re-
stituatur. Non sane quidquid ab-
inuito sumunt minus auferunt
nam plerique nec medico voluit
reddere honorem suum nec opario
intercedere nec tamen habet qui ab-
inuit accipit per inuicem accipi-
unt que potius per inuicem non
darentur. Restituere te iudex quod
accipit per sua et testis per testem
ut ibidem infra subdit quod requirit
super hoc iudex. De alio non per per

latro est. Deus enim cor interrogat
non manu. Lupus venit ad omni-
nem leonem querit invadere querit
ingulare querit devorare. Si
gulant pastores latrant canes
nichil potest nichil aufert non
occidit tamen lupus venit lupus
redit. Nunquid quia ovem tulit
ideo lupus venit et ovem redit
lupus venit fremens lupus re-
dit tremens. Interrogo ego te quod
quis recte vis de altero iudicare
si tunc non facis malum quam po-
tes facere et ab homine non puniri
tunc times deum nemo est ibi
nisi tu et ille tu facis malum
et deus qui ambos videt vide
ibi tunc pax est quod dico tibi
tunc malum ibi amara bonum
Nam etiam si timore geberne
non facis malum non dominus es
perfectus. Si amore iusticie non
facis malum bonum est. Aliud
est tamen penam. Aliud est ama-
re iusticia. Amor iusticie castus
mitis esse debet quo amore desi-
deres videre non celum non tra-
ia non campos liquidos maris non
spectacula migratoria non fulgo-
res nitoresque gemarum. Sed videre
deum tuum et amare deum tuum.
Ecce propter quam visionem noli facere
malum. Si enim amas vide deum
tuum si in hac pignatione illo a-
more suspiras. Ecce probat te de-
us tuus quasi dicat tibi fac quod
vis imple cupiditates tuas ex-
tende nequiciam dilata luxuriam
quidquid libuit licitum puta. Non
hic punitio non te geberet multa
faciem meam tamen tibi negabo.
Si expauesci amasti. Si ad hoc
deum contremuit cor tuum non vide
deum tuum penam magnam puta-
sti gratis amasti. Et in preceptis o-
mnibus loquens restitueda aliena in ve-
ta narrat exemplum. Quicunque
rem cuiusque invenit tanquam

alienam cito restituat quia siue
dubio et ipse si perdidisset hoc sibi
ab alio fieri nolisset. Et in illud
quod scriptum est. Cunctique ultis
ut faciant vobis homines. Et
quis ubi quam inveniat nimis alie-
ni sacculum solidorum debet reddere
si nescit tamen non se excuset ignorantia
si non ducitur avaricia. Dicit
vere caritati quod dei dona sunt
et sunt munusculum dei qui non frustra
audivit verbum dei dicam quid fe-
cit homo pauperum eo tempore quod sanctus
Ambrosius mediolanensis erat episcopus
ubi tunc presens erat etiam Augustinus
non diu episcopus tamen pauper ille
de quo loqui erat ut presbiter
esset gematibus sed plene veris
et perfectus. Vanius. Sed melior fuit
ille qui ad velum stabat quam ille
qui in cathedra sedebat pauper
iste invenit sacculum ducentorum
solidorum memor tamen domini legis
proposuit pietatem publice qui so-
lidos perdidit venit ad illud locum
ut quierat illum bonum ille qui
plorans etiam vagabatur
invento et lecto pietatis venit
ad bonum et ne forte alienum
quereret sed suum quesivit signa
et interrogavit sacculi qualitate
et solidorum numerum. Et cum ille fide-
liter respondisset reddidit quod bene-
rat ille repletus gaudio et que-
rens vicem repende tamquam de-
tinna obtulit illi solidos ingru-
ti noluit accipere obtulit de rem
noluit accipere saltem rogavit
ut aliquid acciperet noluit. Ille
stomachabundus pietatis sacculum
nichil perdidit aut si non vis amare
aliquid accipe nec ego aliquid
perdidit. Quale certamine fides mei
qualis pugna qualis conflictus
theatrum. Itaque mundus spectator
deus victus ille qui offerebat
accepit sed continuo totum pau-
peribus erogavit nec unum solidum

indomum suam misit Considera
te tam gloriosum exemplum tam mi
rabile factum facite hoc nolite pu
tare nos dampnum pati si quod
vobis inventum fuit reddiderit
credite quia magnam lucem est si
feceritis quod suggero forte aliquis
veniens indomum tuam perdidit
solidos terra cuius est in vna do
mo estis in hoc mundo ambo ma
iores estis huius vite vnum stabili
mentum posuit ille et oblitus est
nisi cecidit ab illo invenisti hunc lege
audisti inventionem esse reddenda
dam Audisti verbum dei et lauda
sti si non reddis quod invenisti
qui legem laudasti testimonium
contra te dixisti etc. Sequitur

Resurrectio christi hec resurrectio
fuit nobis nota super
ps 68 f. mone 2° Duo quedam
nobis inquit humano nota erant
vnum autem incognitum. Vt scilicet quippe
homines et mori sciebamus resur
gere et incertum vnum nesciebamus.
Et ergo ostendit nobis christus quod non
noveramus. Unde libro de subtili
tate primo in fine. Crediturus
resurrectionem carnis que precessit
in christo ut hoc speraret corpus quod pre
cessit in capite. Caput ecclesie christus.
ecclesia christi corpus. Caput nostrum sur
rexit et ascendit in celum. ubi ca
put illic et membra carnis resur
rectionem ne forte putet aliquis
quod lazari additum est vnum etiam
regeneret nos deus quod fuit ac tunc
nos deus in se qui vita eterna
perducit nos ad se deus amen
Sup ps 90 f. mone 2° Veritas humani
mori hominem novit. ideo quid
timet habebat. quid speraret non
habebat. Et ergo ille qui per disci
plinam fecit timorem mortis propter
primum future vite daret spem re
surrectionis post resurrectionem ante
multos aliter. Dicit super ps 139 ad
huc nobis datus es. surgat de

3
mortuus ego non credo nisi aliquis
inde venit et dicit. O dñe gratias
tunc tunc voluisti mori ut aliquis
ab inferis surgat. Et ipse aliquis
non quicquam sed veritas surrexit
ab inferis qui verum de inferis di
cet. Et si ad inferos non veniret
tamen propter voces impiorum et ma
lorum ecce ipse mortuus est. ecce sur
rexit amicus laus nostre fidei
est christum credere resurrexisse si
ps 101 f. mone 2° Non est laus
fidei sanctorum quia credunt mor
tuum christum sed quia credunt re
surrexisse christum. Nam mortuum
et pagani credunt. Et hoc tibi p
rimo obicit quia in mortuum cre
didisti. Erue igitur laus tua. Cre
dere resurrexisse christum et spera
re te resurrecturum esse per christum. hoc
est laus fidei. quare autem credidit
et mortuum quia credere enim resurre
xisse non possumus nisi prius mor
tuum fuisse credamus. Et sua re
surrectione debemus credere in am
m f. mone. De resurrectione dñi
Sicut post hyemalis frigoris
frigida quodam sepulchra pulula
re elemeata omnia festinant ut re
surgente domino et ipsa resurgere
videantur. Nam utique ex resurrectione
christi aer salubrior. sol calidior. terra
fecundior. extant sicut vi
rescat in fructu. herba crescit in se
gete. vinea letatur in palamine. Et
igitur cum florescat christi caro omnia
floribus vestiantur. nunc est ut ali
quando homo credat se esse resurrec
turum. fuit autem ipsa resurrectio unu
culosa. ideo dicit super iobem ps 139
Illud quod die tertio in carne in
qua occisus fuerat de sepulchro
se reddidit vnum et inquit deinde
mortuus et tunc illa ascendit in ce
lum superat etiam cuncta que fecit
In f. mone primo de rivis dñi. post
custodias seuas et vineula dñi.
post illusiones et libera pro peccati

felles pocula iuxta post suppli-
cia carnis et vulnera postremo
post ipsam mortem et inferos
surxerit de suo fume caro noua
et rediuita fenu qua estis po-
lis passionis et inuicem cor-
rat pietatis redit ab oculo la-
teus vita et inuita salus suata
resurrexit *Et in fine o eiusd*
rei habet spara ewanta adno
xpo multa facta esse miracula
atq signa illis tamen manus se-
quam h' quido ptoius mundi
salute am suo oculo corpore
resurrexit et a terra illud leua-
uit in celos In hac aut resurre-
ctione xpi et miraculū est et ex-
miraculū est ut credamus ex-
ut speremus Quod em ipse se-
cit in initio nobis pmissit in fine
Possibile tamen sibi Nec nos
Fuit ideo dicit libro moueat
de agone xpiano q clausis
hostes subito eum apparuisse
discipulis scribitur ut ptea ne-
gemus illud fuisse corpus hūa-
mū quia contra nam huius cor-
pis uideamus esse mirae pho-
stia clausa Omnia em possibi-
lia sunt apud deum Nam et
ambulare super aquas contra
naturam huius corporis esse mā-
festum est et tamen nō solum
ipse dñs ante passionē ambula-
sed etiam ambulare fecit et pe-
te ita ergo et post resurrectionem
de corpore suo fecit q uoluit Si
em potuit ante passionē illud
splendor solis equare aut nō
potuit post resurrectionem ad quā-
tam uellet sublimitatem i tempore
momento redigere Et quia fuit
uictoriosa ideo *et in fine o eiusd*
rei In hac nocte captiuitas soluit-
vita in adam amissa restaurat-
In hac nocte pthoplastus antiquus
pugnans redit ad paradisi ptea
xpo iubente cherubim aperire In

hac em nocte diue resurrectionis
paradisus patet illi claudit nisi
in se ipso nulli aperit nisi a xpo
Vnde dicit sup ps 72 in fine o
Quid magnū erat xpo dea uice
descendere quia potuit postea
de sepulchro resurgere sed cessasse
uideatur insultantibus et h' op-
tebat ut resurgens suis se oste-
deret et nō illis in magno sacra-
mento quia resurrectio ipsius uita
nouam significabat. Vita aut no-
ua amas nota est nō inimicis
Sup ps 67 potentius ē reuer-
se ut resurrexisset mortuū quā
nō fuisse mortuū magnitudo
potencie domini scdm q homo fcs
est in uitate resurrectionis apparet
libro 2o om felice xpus digna
manebit 2o tus est susci-
pe carnem mōlem de uirgine
maria in qua nobis et passio-
et resurrectionis pberet exemp-
passionis ad firmandā paciam
resurrectionis et ad excitandam
spem ut duas uitas nobis on-
deret in carne quam suscepit
de uita uirā mōli uiam labo-
sam altam beatam quā tollere
re debemus beatam quā sperare
debemus Tollentis aut labo-
sam mōto pti uir ille ostendit
eam i carne nō mōto iniquitatē
sue sed officio rñe sue *fuit h'*
resurrectio gaudiosa Si atten-
ideo dicit in fine o das gebe-
eiusdem rei nam magna hēt
de pda preda tristitiam Si atte-
das etiam uide turbā duoz le-
giones angeloz exatū bapti-
fatos et amīdantes altare dñi
priosum Turbe letantur quia
surxerit dñs angeloz Degebe-
na pducti sunt mortui fcs sūt
vni ut de fonte ascendit munda-
ti homines noui facti sunt *Am*
ead infra Dies est lucis dies
est pams ut fame careamus

et tenebris Pone ergo suauiter
faciem et non in uoluntate obscuri-
tate gentium barbarorum quia nobiscum
hodie gaudent exercitus angelorum
Nemo esuriat quia hodie resur-
rexit uiuus panis qui de celo de-
scendit hodie cathene rupte sunt
infernorum rumpuntur et uincula de-
factorum **Et infra subdit** Natus est
dñs et renatus est uiuus pas-
sus est et homo saluatus est re-
surrexit et in finis genuit asce-
dit et patris thronus est locatus
Et infra Dies iste tenebris
nescit quia ipse primas tenebras
effugauit Nescit caliginem quia
deleuit omnem obscuritatem Nescit
noxiam dependentem calumpniam
quia manente soluit omnia debita
nostra Soluit pro nobis debitum inno-
centis redemptor fugit calumpnia-
tor et lingua perdidit fenerator
Dies est indulgentie dies remissio-
nis et dies liberationis apud multos
est gaudium ad defunctos preuenit
refrigerium Dies iste letis et latus
liber et lucidus tamquam nulle animi
incommodum dñi quia uel hoc est dies
quam fecit dñs **Et in fine** re-
eius rei hodie tota creatura
letatur Gaudet itaque celum quia
videt iam dñi patris sordidam
terram dñi aurore purgatam
Gaudet multitudo celestis exercitus
quia conflictu regis sui omnes
minima pilas debellata est mi-
licia Gaudet etiam sol quia lu-
gubres illas tenebras quas dñs
moriens protulerat letioribus
radibus et perpetua gratulatione com-
pensat **Et in fine** is eius rei
Hec festiuitas dei sacra mysteria
cognita sacramenta uirtute resur-
rectionis dñice per angelos in dicat
populos manifestat proinde eden-
tium bona multiplicat Sicut ergo
hec est dies quam fecit dñs excel-
sor cunctis dulcior uniuersis in qua

notum sibi plebem regenerationis spiritu
conquesiuit magna singulorum mentes
gaudio et exultatione perfudit **Et**
igitur dies resurrectionis christi est
defunctis uita peccatoribus uenia
sanctis gloria **Et** quid operamini
ut uirtutem eleuat de uicis suscitatur de
terris collocat in excelsis consummat
iustos firmat dubios dampnat
incredulos Ad hoc enim hodie deus
resurrexit ut ymaginem nobis
future resurrectionis ostenderet
Et nos resurgere debemus Surrexit
post eum **ps 126** lux nostra
christus bonum est tibi ut surgas
post christum non surgas ante christum
Cum surgant ante christum qui se
volunt ponere christo et hoc sunt
qui volunt hic excelsi esse **ubi**
ille humilis fuit Sicut ergo humiles
si volunt ibi esse excelsi ubi christus
excelsus est **Quia eius res fuit**
uirtute approbata ideo **Tercia** uero
dicit in primo libello de die resurre-
ctionis **ut** uirtute uera sed ne
quagiam uirtute mortua hoc dicit
paulus oculis manibus quod proba-
uerunt ne eorum fidem deciperet tan-
ta bonitas nec falleret ueritas
Sed propter breuitatem cito subiungit
quod ascendit in celum **ita** et
diebus fuit cum discipulis suis
ne tam magnam resurrectionis
eius miraculum si eorum oculis cito
subtraheretur ludificatio putaretur
In fine 12 de ascensione **Oratio**
dñi **ps** illud palpare et uera quod
videte quia spiritus carnis et conuincit
an manus inprimunt ubi apparent
ultra uoluntates tractes offert se et
amandam probandam diligenter
considerandam ac ne forte oculi
fallerent accedit et auispa man-
ut corpus cerneretur solidum
atque omne tolleretur ambiguum
Ordina dignatio Orlencia salua-
toris instituit ut ex eo tangere ma-
neret homo qui credet et non sit perfidus

manichæus erubesceret ne postea
mundus erraret **Sup Iohanne**
pmone **66** Post resurrectionem
p quadraginta dies ihus intuit
et exiit cum aplis manducans
et bibens nō quid huc esuendi
ac ficiendi egestate sed usq adq
carnis inprimis vitatem que
tibandi ac potandi iam nō hebat
necitatem sed pstatem **Sup pma**
canonica iohis omi 2 pprebuit
se palpiandum amas qui se pbut
auasigendum immas medicas
tamen omi et illorum impietate
et istorum macdulitatis viani nul
ta hilia crediderunt ex mfectori
bus xpi Sed quare pns apparuit
mlicibus dicit ibidem omelia 2
Resurrectio xpi vris pfermiam
mutata est ut contra arte spes
vincetur quia em ille mortem
pmo homi pfermiam nūciauit
ideo et vris pfermiam mutata ē
Vnde contra iudeos qui custodibz
sepulchri pmisserunt ut dicit di
scipulos furtive abstulisse dicit
in pmone 1 depāne siue pascue
qali erant custodes qui vitatem
abstonderunt et mendacii ven
diderunt nō tamen miz qz teas
vendiderunt vamis vanitate Si de
miebant vnde scire potuerunt
quis eum tulit de sepulchro Si vi
gilabant cur auferri pmisserunt
Omali opeffum aut vigilabat
et custodire debuisse aut dormire
batis et quid sit factū nescitis
Sed de carne in qua apparuit de
moralogo ad orosium Clarifica
ta carne surrexit xpius si noluit
mea clarificacōne apate disci
pulis quia nō possent oculis
talem claritatem pspice si ante
quā mortetur puobis et resurget
qn tūssignatus est in mote di
scipuli eum videre nō potuerunt
sed p timore interram ceciderunt
quō minus clarificata ipa carne

eum videre possent **Vnde p pda**
omnia dicit in pmone 21 em pda
dicit nobis si corruptio corporis
nō resurgit quare manducant
dus ihus Quibus dicit legistis
quia manducant iniquū quia
esuunt Quod manducant ihus
ptatis fuit nō necitatis Si desi
deraret manducare egeret rursus
si manducare nō posset minus
valeret Aliquid et angeli quōdo
suscepti sunt hospitas apribus
nostris nō manducant et tamen
corruptibiles nō fuerunt Pius
dicit Resurgunt vicia et inde
anobis non Quare ergo inquit
dus cum suor vlnex cyatibus
resurrexit Quid adbr dicimus
mfi quia et br ptatis fuit nō ne
cessitatis Sic resurgere voluit
ut quibusdam dubitantibz exhi
beret in illa carne qratas vlnes
et sanaret vlnes macdulitatis
Qipa resurrectione xpi augetur
laus dei Ideo dicit super ps 10
in pmone pmo super illud et adia
sup omem laudem tuam lau
dandus est em deus in omibz
bonis factis suis in omi creatura
sua in omi instauracōne rer omi
magibnacōne et regimine seculoz
in ordine tempm in eminenaa
celi in fecunditate terrar in tūsu
sione mor in omi ppolencia na
stentis vbiq creature in ipis filis
homī in dauda lege in liberandis
suis acaptiuitate egyptior et
teris omnibus mirabilibus suis
nō diu erat laudatus in eo qd
suscitauit carnem in vna et nā
Sic ergo laus ista adiecta ppter
resurrectionem dñi urī ihū xpi
nū adiciam quia magna laus
est fecisti hominem dedisti liber
arbitrū in paradiso collocasti p
ceptum inpositi morte si pcep
tum violaret in ista nā denū
ciasti nichil nō fecisti Nemo ē

qui ate amplius exigit patuit
factum est genus humanum tamquam
massa peccatorum profluens per
catenaribus. Quid ergo si massa
istam iniquitatem dampnes quique
tibi dicit in iuste fecisti. Ego
plane etiam sic iustus et omnis
esset ista laus tua. Sed quia
liberasti et ipsum peccatorem iusti-
ficando impii adiciam super
omnem laudem tuam. **Sed de**
tempe ipsius rei. **Quod** et soluit
libro 20 de divinis causis sit
inquisitionibus ad hanc causam
marium celebrande diuine passio-
nis non ad eandem redeat. An dies
sicut quia traditur natus et de
inde subiungis si hoc sit propter sab-
batum et lunam quid sibi velit
inhac re obsequatio sabbati et
lune. Hec primum optet ut nouis
diem natalis domini non iustitiae
to celebrari sed tamen in memoria
renocari quod natus sit ac propter
nichil opus erat nisi reuolutum
diem anni quo ipsa res facta est
festa deuotione signi. Sacramentum
autem est in qua celebratio anni
rei geste commemoratio ita sit ut
etiam aliquid signi intelligatur.
quod sit accipiendum est. Eo itaque
modo agimus pascha ut non so-
lum quod factum est in memoriam
reuocemus id est quod mortuus est
et resurrexit sed etiam cetera que
circa eam continentur sacramentorum
significationem non obmittamus. Quia
sicut dicit apostolus mortuus est propter
delicta nostra et resurrexit propter
nos. Tunc quidem de morte ad
vitam in illa passione domini et
resurrectione factus est. **Et sic**
de obsequio lune. Quia
vero in toto tempore seculi nunc
tamen tempus apparuit ideo et
domini triuina est. primum enim
tempus est ante legem secundum sub

lege. Tamen sub gratia ubi iam est ma-
nifestatio sacramenti prout occultum
in prophetis enigmatice hoc ergo
et in lunari modo significatur quia
septenarius mens solet in septuaginta
ad perfectionem quidam mensis
apparere. Tamen et dominica lune
pascha celebratur quia dies or-
turus agnus decima in vigesima
prima est et aliud sacramentum
quod si tibi obscurum fuit quia ita
libus inquisitionibus minus
eruditus es non contristeris
nec ideo putes me meliorem
esse quia hec iustitiam pluribus
didici. Quia enim gloriatur in domino
glorietur scire et intelligere
quoniam ego sum dominus. **Et subdit**
prophetas de resurrectione manifestum
est et cuius aduenti facile
cognitum quod luna non augetur
ad oculos nostros nisi a sole rece-
dendo neque minuat nisi ad so-
lem ex parte alia appropinquando. Acte
de tunc quod in prophetis legimus. Sapi-
ens sicut sol permanet. Stultus
autem sicut luna uincit. Et quis
est sapiens qui permanet nisi
sol iste iusticie de quo dicit scriptura
est in nobis sol iusticie. Et quid
sibi non fuisse ortum in die non
innumera plangentes in prophetis dant
fuit. Et iusticie lumen non lux
nobis et sol non est ortus nobis.
Iam istam carnis oculis visi-
bilem ortum facit super bonos
et malos deus qui etiam pluit
super iustos et in iustos. Dicitur
sepe ex rebus visibilibus ad in-
visibilia congrue similitudines
dantur ergo et ille stultus qui
tamquam luna uincit nisi ad am-
niquo omnes peccauit. A iusticia
quippe humana recedens a sole
iusticie ab illa se iusticia contem-
platione incommutabilis uitae
omnes vires suas in terra ouat
et eo magis magisque obscurum

interioribus atque superioribus suis
sed cum redire cepit ad illam
incommutabilem sapiam exiit
magis appropinquat affectu precatur
tanto magis extior homo cor-
rumpitur sed interior renouatur
dedic in diem Omnis quod lux illa
ingenit que ad inferiora habebat
ad superiora committitur et altius
quodam modo auferitur ut ma-
gis magis quod hunc seculo moria-
et in ita eius abscondatur cum
xpo in deo agitur in deum ad
extiora pergradiens et in vita
sua pascens in terra sua et hanc
terre id est eis qui terra sapi-
unt melius videtur cum lauda-
pater in deo deus aie sue et
qui iniqua gerit benedictus asu-
tatur aut in melius cum in ten-
torem et gloriam suam accipiens
que in hoc seculo apparent pau-
latim auerit et ad superiora atque
interiora committit et hanc terre id est
eis qui terra sapiunt deus in deo
unde illi in ipso postrema in fine
tuosque agentes penam etiam
hec inter multa dicitur sunt hanc se-
quos aliquando habuimus in deo
et in similitudine in ipso nos
in sensu et ac per spiritus sanctus
devisibilibus ad invisibilia et de
corporealis ad spiritualia sacramenta
similitudine transiit illi de ista
vita in aliam vitam quod pascha
nominatur a quod decima luna vo-
luit ob finem ut non solum propter
tempus tertium quod supra quicquid
raui quia tunc incipit ebdoma-
da sed etiam propter ipsam commisso-
ab exterioribus ad interiora delu-
na similitudo assumit usque vige-
sima vero penam propter ipsam in
mez septenarium quo divinitas
suffragatio figurat quod etiam
ipsi etiam semper iustarum universitat
Ideo Johannes apostolus in apocalypsi
ad septem etiam scribit etiam vero

ad hunc in ista mortalitate carnis
constituta propter ipsam immutabilem
lune nomine in septem significat
unde est illud paucorum sagittas
suas in pharetra ut sagittent
in obstaculo luna rectos corde plus
cum qui fiat illud quod dicit apostolus
Cum Christus apparuit vita nostra
tunc et vos cum illo apparebit
in gloria Ob sciam videtur esse etiam
in tempe pergradiens sue inter
multas iniquitates generis et tunc
sunt tenende in ipso fallacium
seductorum quas nomine sagittarum
intelligi voluit unde alio loco
propter multos fidelissimos vitat
quos ubique parit etiam de luna
testis in celo fidelis et cum de regno
dei per carum Oricur inquit
in diebus eius iustitia et habundantia
paxis quo usque in fine
luna id est habundantia paxis
tunc extirpet donec omnem in-
mutabilitatem mortalitatis assumat
tunc novissima in unum desine-
mores et quidquid nobis resistit
ex in finitate carnis unde nobis
perfecta pax non diu est quod sume-
omni cum corruptibile hanc indu-
rit in corruptione et mortale
hoc in mortalitatem unde et illius
civitatis muri que iericho appel-
latur que in hebreo eloquio luna
in septem de septies in apta te-
stamentum archa penitus corruet
Quid enim nunc agit annuntiatio
regni celorum quia in unum archa
significavit nisi ut omnia in unum
in unum in unum in unum id est omnes
species huius seculi que resistit spei
futuri seculi in dono septenario
spiritus sancti plures arbitrii desit
Ob hoc enim in unum archa non
impulsi violento illi muri sed
sponte ceciderunt et sequitur
Resurrectio bonis Disting-
deum resurrectione libro 20
de civitate dei cap. 6 Sicut sunt

Due regulaciones una que nunc
fit p baptisum alia scdm car
nem que fiet in eius incorrup
tione atq in mortalitate p uidi
cui magis atq nouissim ita
sunt et due resurrectiones una
prima que nunc aiaz est que no
pmitit eas uenire in mortem
scdm alia scda que nunc no est
sed in fine seculi futia est uet
aiaz sed corporis est que p uolun
tatem alios mittit in scda mor
tem alios in eam uitam que no
habet mortem **libro 2o de uerbis dñi**
finone 2a Est nunc resurrectio aie
et restat resurrectio corporis Iud
mnia uo omnes resurgunt nisi
qui credunt et obediunt In corpore
vero et boni et mali omnes resur
recturi sunt Sed qui p uis resur
git in aia bono suo resurget in
corpore qui uero no resurgit in aia
malo suo resurget in corpore Qui
resurgit in aia resurget in corpore
ad uitam Qui nunc no resurgit
in aia resurget in corpore ad penam
Sup Apok omne 1a Sicut prima
mors est in hac uita p peccata ita
prima resurrectio est p remissionem
peccatorum **Sup ps 10 finone 2a** aia
ex suscitatur a deo et corpus Sed
deus qui ex suscitatur corpus in
do reddidit quid ex suscitatur aia
sibi reddit pbat resurrectionem
corporis futuri ad ualens appetit
aiaz **libro 2o sup Genesim 2o**
Si quem monet quid opus sit
spiritibus de finctorum corpora sua
in resurrectione recipere si potest eis
etiam sine corporibus summa illa
beatitudo pberi Difficilior quidem
quod est quam ut pfecte possit
monere fumi Sed tamen nunc
dubitandum est etiam in ipso homine
in carnis sensibus in mente est etiam
in ipso homine et post mortem ipa
carne deposita transiens etiam
in similitudinibus corporalium non sic

3
34 30
unde posse incommutabile subam
ut sancti angeli uident sine
alia latente causa sine ideo
quia iest ei nalis quida appetitus
corpus adiungendi quo appetitu
retardatur quoda uis ne tota
intentione pagat in illud suum
celum quia diu no subest corpore
nunc adiungendo appetitus ille
conquiescat **Resurrectio corporum**
erit possibilis ca Non fustis
dine uerbis libro de et estis et
catheasmo finone 2o no resurget
mortui qui fuerunt Si ergo po
tens est deus facere quod no fuit
no potest reparare quod fuit no du
bitet caritas et si no apprehendit
infirmas **libro 2o de uerbis dñi**
finone 2a Qui sunt in incommu
tis quorum iacent sepulta cadauera
quorum familie tunc sunt quorum ossa
dissipa sunt quorum caro iam non
est et tamen deo integra est Ve
niet hora quando omnes audient
uocem filii dei boni et mali sunt
audient omnes et erient **Exempt**
enim omnia uicula inferorum et o
portet perire primo perire putat res
tueri Si enim deus fecit hominem
qui no erat no potest reparare quod
fuerat puto quia cum dicit deus
mortuos suscitatus est no res
mirabilis dicitur **1a** aqua res
est que fiet et mirabilis sed
non sit mirabilis quia deus
est qui facit ille suscitabit te
qui creauit te no eris et es
et fuit no eris Absit ne idas
mirabilis aliquid fecit deus qui
fecit quod no erat quid faciet repa
turus quod fuerat **Inepla ad**
osencium de manna 2o Si deus
domini et est 3o 2o potest addere
quod no erat in uno semine in isto ma
gis potest reparare quod fuerat in homine
corpore **libro de sex quibus addo**
gras quod prima xpi corpus non
dissolutum tabe atq putredine

die tunc resurrexit uia uero p[er]
longum tempus ex qua disso-
luta discesserunt confusione
repabunt. humane facultati b[ea]-
q[ue] impossibile est. d[omi]ne aut po-
testati b[ea]t[us] q[ue] facillimu[m] est. b[ea]-
em uadit oculi nostri n[on] ti-
tus p[er]uenit ad p[ro]p[ri]a et
tardius ad longiora sed utq[ue]
inualia parili celeritate con-
tingit ita tunc inatu oculi sit
dicit apl[us] fiet resurrectio mor-
tuor[um] omnipotentie dei et ineffa-
bili nutu tam facile est queq[ue]
recrea quam diuino tempe-
dilapsa cadavera suscitare. In-
credibilia sunt hec quibusdam
quia mex p[er]ta tunc omnis natura
it[er] tam sit plena miraculis ut
n[on] quasi p[re]stigatione r[ati]o-
is uidendi consuetudine mira n[on]
sunt atq[ue] ob[sc]u[ra] nec considerat[i]o-
ne inquisitione digna videat[ur].
Nam ego et quicunq[ue] in ead[em] in-
sibilia dei p[er]ea que facta sunt in-
telligere molliunt aut n[on] minus
aut amplius admirant in diuino se-
nis tam p[ro]p[ri]o grano omnia que
laudamus in arbore tamq[ue] in ortu
latuisse qui mundi huius tam in-
gente sp[irit]u que decorporibus huius
uis diuini dilabunt[ur] resurrectionem
future tota et integra reddunt.
libro 20 de consolat[i]o[n]e mortuor[um]
Si quis requirit an[te] dubius
et inardulus qu[ia] mortui resur-
gent quo aut corpe uenient r[ati]-
debo ei ore ac uerbis apl[us] insinuat
tu q[ue] semis n[on] uiuificat nisi p[er] uis
moria. Et q[ue] seminas q[ui]d t[er]ra
aut alter[us] tunc q[ue] semis et mortui
aridu[m] sine humore et cum pulsan-
fuit fecundus surgit atq[ue] uestitu[m]
folialis aristas armatu[m] Qui
ergo q[ui]d t[er]ra suscitatur p[ro]pter te
ip[s]i n[on] potit et te suscitare p[ro]p[ter]
te qui solem suu[m] cotidie quasi
de sepulcro noctu[m] resuscitat et

luna uelut demittit repat et t[em]p[or]a
recedencia reuocat ad utilitate[m]
u[est]ram uos ip[s]os p[ro]pter quos o[mn]ia
repat n[on] requirit et semel pa-
ciatur extingui quos suo flatu
attendit et quos suo sp[irit]u anima-
uit et impetio iam n[on] erit q[ui]
qui illum p[re] et agnouit et coluit
Sed iter[um] dubitas q[ue] possis repa-
ri post mortem et restitui post
tineres et ossa assumpta. O b[ea]t[us]
dicit uelim quid fusti anq[ui]d inua-
tus utero concipere nichil utiq[ue]
Deus ergo qui te creauit ex ni-
chilo n[on]ne facilius potit repa-
re de aliquo ap[er]ti arde facilius
ut facit q[ue] ante iam fuit qui po-
tuit creare q[ue] n[on] fuit Qui te ex
gutta uisiformis liquoris it[er]o
matris utero uicinos uenas et
ossa tua arida iussit exarescere
potit in arde de t[er]ra terre iuu-
guare. Sed times ne forte ossa
tua arida p[er]stina tunc n[on] possit
uestiri ydoli sed in fragilitatem
tuam dei existimare inuestire
Deus ille o[mn]i creator qui uestit
arbores folijs et arua floribus
potit et tua ossa illo t[em]p[or]e ueris
tempe in resurrectione uestire
dubitauit aliquid debet ip[s]o p[ro]p[ter]
excedit et interrogatus a dommo
ut uenit ossa arida que uide-
bat dissipata p[er] campum. R[espo]ndit
Tu scis Sed postq[ua]m deo iubete
et ip[s]o p[ro]phetante uidit ossa ad
sua loca aduictas currencia
postq[ua]m uidit ossa arida uerius
ligari uenis inter carne conte-
gi tute uestiri p[ro]phetant postea
ad sp[irit]u[m] et ueniens sp[irit]us uiu[us] au[tem]
q[ue] inuoluit corpora illa iacencia
et surrexerunt et mox steterunt.
Sic confirmatus de resurrectione
p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a uisione ut ad poste-
ros tante rei cognicio p[re]iret
merito ergo clamat ysaas. Ex-
urgunt mortui et resurgent.

qui in monumentis sunt et leti
buntur qui sunt in terra Vos enim
qui abste est sanitas est illis bene
enim sicut rore madefacta semina
germinant et exsurgunt. Sed ro
re spiritus sanctus ossa fidelium vivifi
cata cum suo corpore metua gloria
germinabunt. Sed dubitas quod
de parvis ossibus totus homo
possit restitui. Venera ex modica
tritilla ignis ingente suscitata
flamma deus non potest ex modico
tueri fermento totum corpus. Tu
tamen reintegrare consparsum non
dicas inquam comparete relique
runt spiritus forsitan enim a igne
obuste sunt aut abestis de vira
te hoc primum scito quia quid quid
osumitur interre visibus obtinetur
unde rursus potest deo participare
per dona. Vt enim et tu cum non appa
reat semine ignis adhibes lapillum
et modicam ferri et concutis
de visceribus lapilli quantum opus
est ignis. Quod ergo parva indu
striam et sapientiam quam tibi deus
ipse concessit tu facis ut perdas
quod non apparet maiestas illa divina
facie sua virtute non potest ut quod
interim non videtur excruciat an
chi crede potest quia hoc tamen require
re ut promiserit se facere resurrectionem
et cum promissa tantorum didiceris
testimonium vno cum ipius christi divi
tissima teneas cautionem confirmatam
fide mortem desine iam timere ex
enim timet ad hoc non credit qui non
credit per am contumit insanabile quia
sua incredulitate deum aut impo
tentem aut certe assenerat mada
tem. Sed non ita bene apostoli non ita pa
vires probant apostoli propter hanc predica
tionem resurrectionis domini christi
resurrexisse predicant et ipsos mor
tuos suscitandos annuntiat nec
mortem nec tormenta recusant nec
crucem. Si ergo more dominorum
et tamen testium stat omne verbum resur

31
mortuorum cum tot et tam perdonari
testes existunt cum effusione
sanguinis testimonium dicunt. Quod non potest
indubium revocari. Sed enim mirum
si non habuissent certam spem re
surrectionis non itaque periculosos tri
butus et penas mortem plurimo
maximo suscepissent. Non enim
cogitabant supplicia presentia sed
futuram premiam secutura. **Libro 2o
de vrbis do.** Scire debemus quid
finone 11 nobis scriptura divina
comendat. scilicet futurum esse iudicium
dei quod post resurrectionem
implebitur mortuorum. hoc est quod
quod papae et alios agentium erro
re fecerit quia illi habent tamen vitam
esse credunt et ideo sine deo esse
et diuisis partibus atque tribus non
metuit inquirere. Vos vero ita
in hac vita commiserunt ut nos ad
aliam periremus iniqua et bonus boni
et malis mala retribuunt. Sicut
dixit beatus apostolus. Omnes nos ma
nifestari oportet ante tribunal christi
ut re. n. quoniam pro. ge. si. bo. sine
malum. Sicut hic non astamus
in ecclesia et nos in iudicio patres agni
tamen ita etiam post resurrectionem
mortuorum astatum sumus ante tri
bunal christi. Hanc enim ipsam animam
tunc habebimus quam modo
habetis et hoc ipsum quod nunc in divinum
sumus corpore suscitandi. Non enim
sunt multa animalia sumus ut eterna
morte peccamus. Sed postquam
hic viveremus alibi iudicabimur
ut aut propter penas aut propter
bonos opibus premia consequamur eterna
Nemo ergo de resurrectione desperet
iniqua et aliorum spes tota consistat
Credite apostolo predicanti et nihil
derideat dubitare quam christus se
factum promittit quia omnipotens est et
metiri hesitat. Sed te appello qui
cumque infideli animo de resurrectione
dubitas et putas mortuos non
posse suscitari. Quod est amplius

ex nihilo facere homines qui uiuant
an eos qui facti sunt atque uiuent
repare post mortem utique plus
est facere quod nunquam fuit quam
repare quod fuit. Quia ergo in
possibile est dici ut deus qui
hominem formauit ex nihilo re
formet. Quia uos suscitare non
potest conuictos in puluerem qui
si eorum in nihilum reduerimus
facere potest ut essent sicut et fecit
nos esse cum antea nunquam fuisset.
Ita cum dicit apostolus paulus dicit
Sed dicunt aliqui quod resurgunt
mortui quasi autem corpe ueniunt
Insipiens tu quod seminas non ui
uificatur nisi prius moriatur et quod
seminas non corpus quod futurum est se
minas sed nudum granum ut puta
tritici aut alicuius ceterorum. Deus autem
dat illi corpus sicut uoluit et cuius
cuiusque seminum proprium corpus. Noli
ergo inardere homo de resurrectione
tunc dubitare. Qui quia semina
mortua et putrefacta uiuificant
per que in seculo uitas multo ma
gis te suscitabit ut uiuas in
eternum qui illa reparat que tibi sunt
necesse quod te ipsum non reparat propter
quem et alia reparare dignatus
est. Itaque si uelimus considerare
que in isto seculo uidemus. Dine
administrationis opera signa sunt
futurorum. Tota ergo huius mundi
administrationis testimonium est re
surrectionis future. Uidemus
terre hyemis aduentu arbores
exspoliari pomis uidari folijs
sed eas rursus ueruo tempore
speciem resurrectionis exprime
re. Que prius quid inapertum tange
mus et tunc ornari in flo
ribus vesti in folijs et post
modum pomis fruari. Interrogo
te infidelis homo qui de re
dubitas ubi sunt ista que tempe
quo deus disposuit producant
que inique quidem uidentur. Sed

tamen deus qui omnipotens est et
ea ex nihilo condidit secta sua
uirtute producat. Hinc iam ad arbores
et prout respicite que estate dis
secta herbis suis exspoliantur
ac floribus et uinda remaneant
ipsa spacia terminis sed iterum uer
tempe reuestantur et nouo ubique
germine inapiente letant. Agro
la. Certe herba que ante uiuit et
moriatur rursus reuiuiscat ex
puluerem. Sed dicis homo incredulus
Ideo credimus futurum ut arbores
et herbe et omnia reuiuiscant
quia illa iam facta cognoscimus.
Unde autem cognoscere possumus
quia mortui resurgunt cum ad
huc amotus nemo resurre
xit. Quisquis hoc dicit uel co
gitat audi patienter et intel
lige sapienter. Ideo etiam dominus uult
ihesus christus mori noluit et re
surge ne tu de resurrectione du
bites. Tu quid potes dubitare
quia nos sumus resurrecturi
amotus cum hoc promittat
deus qui nescit aliquid metiri
et qui potest facere quidquid uult
quia omnipotens est et implet omnia
que promittit quia uerax est et
mendacium in eo non est et dedit
nobis prius et uirtutes deus uir
tutes sue pignus et gaudi te
stimonium spes et uis nobis est
quia unigenitum filium suum pro
nobis hominem factum et mortuum
amotus resuscitauit. Ideo deo
noster ihesus christus uasa ex homine
id est ex maria uirgine dignatus
est et a iudeis crucifigi et die
tercio resurgere ut nos tali ex
emplari resurrectionis ex mortuis
certissime credemus quia qui
non credit futurum nec hoc quid
credit quod christus resurrexit
amotus qui autem ipsum christum
resurrexisse amotus confite
tur nec desina potest resurre

Dubitare Concludit lib^o itio
eius⁹ **fmone** **6** in fine De
nullo mortuo et iacente du
bitandū est subresuscitatore
xpo libro de equitate aie Resur
rectionis carnis que p^o tū ardu
p^o tū oīno nō creditur ita cer
tam teneamus ut tūus nob
nō sit solem annū occidit oritur
fmone de amore dei et feli
Prima mors spoliata est
te carne iter reponēda et suo
tempe recipienda et h^o uelis
nobis nō em quia uis resur
gē aut si nō uis resurges a
si resurrectionem nō credis
p^o tū nō resurges opus est
ut potius agas ut qui resur
rectus es uelis nobis sic resur
gas ut hēas quod uelis Dū
quippe ihus dixit Venit qū ⁶⁰²⁰
omnes qui in monumentis sūt
audient vocem fili dei et p
sue boni sue mali sicut oīus
audient vocem eius et pre
dent et emittent^r ex abditis
illa creatura mortuū teneb^t
sub voce uiui creatoris Omnes
inquit qui in monumentis sūt
ubi ait oīus fecit quasi p^o tū
tionē et confusionem s^o audi
distinctionem et separationem Qui
bona inquit fecerūt in resur
rectionem uite qui mala in re
surrectionem hor^o iudiciū ad quod
subeunt resurgent m^o p^o tū
sa appellatur Quid ergo x^o
metus istam p^o tū que in
uito ueniet carne f^o illam que
tibi te nolente tibi nō ueniet
Ideo contra incredulos dicit li
bro de cathecizandis rudibus
ita finem Qui irident resur
rectionem putantes quod caro
ista quia putrescat ideo resur
gere nō potest ad penas mea
resurrectionis sunt et oīdet illis
deus quia qui potuit hēc cor^o

face antequā essent p^o tū ea in
moneto resitue sicut erant
omnes aut fideles regnaturi
cum xpo ita resurgent i eod^o
torpe ut etiam oīuitari mēant^r
ad incorruptionem angelicā ut equa
les dei angelis fiant **Unde in**
p^o tū libello de symbolo **opus fi**
nem De ista carne mortali quod
resurrectionis sit in seculi fine
nec dubitare debemus Opter
eū corruptibile hor^o in dūe i cor
ruptionem et mortē h^o in dūe i mor
talitate Semiat^r in corruptione
surgit in incorruptione Semiat^r
in contumelia surgit in gloria
Sematur corpus aīale surgit
spūale hēc est vana et catho
lica et ap^o tū fides **Credite xpo**
dicens Capillus capitis v^o
nō p^o tū et infidelitate depul
sa potius cogitate Quid n^o
conditor n^o contemp^o p^o
aut quō dubitamus q^o die i^o
et carnem p^o tū sit datus et nū
qui p^o nobis aīam et carnem su
cepit in qua morētur et posuit
cū morētur et recepit ne mors
timētur **f^oat n^o resurrectionis**
celeriter libro 2° **Resurrectionis**
sup^o genesim 22° **n^o tū celeriter**
2° tem cum exp^o uellet ap^o
in actu oculi dixit fieri neq^o ei
aliud in rez corporeas motib^o
ut ictibus p^o tū celeriter i uenit
Erit resurrectio **inaduentu**
carnis omib^o **ad iudicium**
nub^o omib^o lib^o de **ab illo p^o tū**
fide ad petz p^o tū **uis corpore**
p^o tū cap^o 12° **q^o deus deter**
ra plasauit usq^o ad om^o hom^o
corpa que aīata quāq^o uiuere ceper^o
ab illo resuscitabunt^r a quo ope
rante creata sunt **Omnia nō**
corpora illis singulis suis aīa
bus in resurrectione reddent^r
que in matris ut uiuē inapent
uentribus habē ceperūt ut die

in nullo ex tunc iusti iudicis
in eisdem singulis corporibus
suis accipiant retributiones siue
regni siue supplicii in quibus
siue bona siue qualitate inte-
ritus habuerunt **libro de eadem**
dogmatibus Erit resurrectio mor-
tuoꝝ una et semel et una ius-
toꝝ et scda pctor ut fabula sop-
nat sed una omni et eadē caro
corruptibilis que cadit resurget
ut nil penā sufferre possit pro
pccis ul magna etna manere
punitis Omni homini erit r. Et
omni erit ergo omnes moriuntur
ut mors omni madam data oib⁹
filiis eius dñetur et maneat id
pūlegiū in dño q de eo spāliter
dicatur Non dabis scā tuū vidē
corruptōem hanc resurrectionē
maxima pāte turba suscepim⁹
Verz quia sunt alij eque catho-
et eruditi viri qui credunt aīaz
in corpore manere inuitandos
ad incorruptōem et immortalitatem
eos qui in aduentu dñi vni-
versales inveniendi sunt et h̄ eis repu-
tari p resurrectione ex mortuis
q mortalitatem inuitatōe depo-
nāt nō mortem quob⁹ quis acquie-
scat nō nō est heticus nisi con-
temptōne heticus fiat Suffiat
in ecclie lege carnis resurrectionē
credē futurā de morte **Declinat**
libro 2o de ciuitate ca 10 pūac-
tans illud apli Voluim⁹ uos ig-
norare fr̄es de dormientib⁹ & vsq⁹
Et sic semp cum dño erimus
Dicit sic hēc vba apli r̄m mor-
tuoꝝ futuram quādo veniet xpc
vtiq⁹ ad viuos et mortuos iudi-
candos p clarissime oīdunt Qz
queri solet Verz illi quos h̄c in-
uentes inuentis est xpus qz
psonas nise atq⁹ illos qui tunc
scam vnebant tñ figurabat ap-
lūq⁹ oīno mortuū sicut an ipso
tempore pūcto quo cū resurgen-

tibus rapiunt in nubib⁹ obmā
xpo in aera ad immortalitatem per
mortem iura celeritate tñsibe
Neq⁹ cū dicendū est fieri non
posse ut dum paera i sublimē
portant in illo spacio et moriā
et reuiuiscant Quod cū ait
et ita semp cum dño erimus nō
sic accipiendū est tamqū i aere
nos dicit semper cum dño mā-
suros quia nec ipse vtiq⁹ ibi mā-
nebit quia veniens tñsitis est
Venientia quippe ibunt obmā
in aera sed ita cum dño erimus
i sic erimus h̄ites corpa sempi-
tēna vbiq⁹ cum illo fuerimus
Adhuc ait qm quo estinemus
etā illos quos h̄c viuos inue-
nturus est dñs in ipso paruo
spacio et passuros mortē et ac-
cepturos immortalitatem ipse ap-
p̄detur nobis suggere vbi d-
Tu quod seminas nō vniūficat
nisi p̄us moriatur Quō igit⁹
quos vuentes h̄c xpus inue-
niet p̄m mortalitatem in illo
vniūficabunt Et si nō moriāt
cum videamus ppter h̄c et dñm
Tu quod seminas nō vniūficat
nisi moriatur Aut si rē nō di-
cimus seminari nisi ea corporeā
hōm que moriendo quoddam
relinquit in terrā sicut se se h̄c
etiam illa in tñs gssore p̄m
quīs h̄nām plata suā Terra
es et interitū ibis fatendū est
istos quos nō dñm de corpore
egressos cum veniet xpus i pe-
niet et istis vbis apli et illis
degen nō teneri Cū sursum
in nubibus rapti nō vtiq⁹ semi-
nant nec erunt in terrā n̄ rede-
runt siue nullam p̄sus expe-
riant mortem siue paululum
in aera moriant Sed aliud
nūc sus occit q idem dicit ap-
tum de resurrectione corpi ad
cor loquetur Om̄s resurgemus

3
Vel sicut alii codices habent Omnes
dormientes Cum ergo nec resur-
rectio fieri nisi mors processit po-
ssit nec dormitionem possimus
illo loco intelligere nisi mortem quo
omnes vel dormiant vel resurgent
si tam multi quos in corpore i ven-
tus est Christus nec dormiant nec
resurgent Si ergo sancti qui re-
pientur Christo venientem viuentes
etque in aera obitum rapientur
credidimus in eodem raptu de
mortalibus corporibus erituros
et ad eadem morum immortalia redi-
turos nullas nubibus apostoli patie-
mur angustias Sine ut dicit Tu
quod semas non in huius modo Sine
ut dicit Omnes resurgentem aut
omnes dormientem quia nec illi per
mortalitatem vivificabuntur nisi quod
libet paululum moriantur ante ac-
ceptionem ea resurrectione non erunt
alieni quam dormitione precedunt
quibus brevissima non tamen
nulla Cur autem nobis incredibile
videatur illa multitudo corporum
in aere quodammodo seminari atque
ibi peritum immortiter atque incorrup-
tibiliter reuiuiscere Cum credamus
quod ipse idem apostolus dicit In actu o-
culi futuram resurrectionem et in me-
bra sine fine futura tanta faci-
litate tamque inestimabili velocitate
reditur antiquissimorum cadaverum
pulverem nec ab illa sua qua huius
dum est Terra es et in terram ibis
futuros illos sanctos arbitramur
inimicos si eorum morientium iter
non redeunt corpora sed sicut in
ipso raptu morientur ita et surgent
dum feruntur in aera Futura quippe
ibis id est ibis amissa vita quod eras
antequam similes vitam id est huius
exaltatus quod eras antequam esses
auatus terre quippe in sufflauit
deus in faciem vite flatum cum factus
est bonus in animam tamquam dicit
Terra es animata quod non eras

Terra eris exanimis sicut eris
quod sunt et antequam putrescant
omnia corpora mortuorum quod erunt
et illa si morientur peribunt mor-
iantur tamen vitam carebunt quam
continuo recepturi sunt Sicut
ergo ibunt in terram quia exanimis
hominibus terra erunt quemadmodum
manerem ita quod sit animis ita in
vetustatem quod sit vetus ita in
stanti quod sit ex luto testa et ad
similia sic loquitur Quod autem sit fu-
turum quod tunc putrescant inuicem
ut cumque quicquam tunc erit potius
ut perfecte nosse possimus Resurre-
ctionem quippe mortuorum futuram
et in aera quam Christus venturus
est iudicaturus vivos et mor-
tuos Optet si sciamus esse volumus
ut credamus Sed non ideo debet
re manus est fides nostra si quemad-
modum futura sit perfecte apprehendi
non valemus *In dialogo ad Cyprianum*
Corpora illorum qui in monumento mo-
runtur non sepelientur postquam aie-
recesserint donec resurgent re-
nouata Sed postquam corpora ipsorum
illas receperint aias nequaquam
impulsum redigent sed per eum
dominus in eterna regnabit requie
Sed sciendum quod corpus sine anima
pulsus est quia de terra ad vitam
creatum est efficientibus angelis
aie in monumento a corporibus suis
et tunc complebitur quod dominus dicit
Terra es et in terram ibis Sic quod
in monumento propria recipient corpora
Quilibet enim suus *Sed sunt qui*
corpore surgent in fine dicunt aias
20 de resurrectione *20* novis modis
antea non vixerunt corporibus in diu-
das Ecce in resurrectionis aucto-
re hoc ipsum video resurrexisse quod
recedit et ideo mortui dormire
dicuntur iuxta prophetam Nunquid qui
dormit non adiciet ut resurgat
Quare mortem sompno assimila-
uit quia in bono eodemque homine

iniquid alter est qui in sompnu
resoluitur. Alter vero qui de
eiusdem sompni stupore ad
vigilandi officia suscitatur non
utique sed ipse absque dubio me-
bra euigilasse credenda sunt
que dormitionis stupore relan-
ta sunt ita mors corporis quod
in corpore impulsu confecta susce-
pit idem ipsum distussa resti-
tuet nec rursus sed rediit in pa-
triam spiritus recognoscet et
ipsa iustitiam resurrectionis eadem
denominis exponens ita apostolus
loquitur resurrectionem primo tri-
tici operans. Et enim tu qui seculum
non vivificatur nisi prius moriatur.
Sed quoniam ut mors est fruges per
tribus suis agricola fenciam
te credunt. Nunquid aliud est
quod sepelitur in semine et aliud
quod vivit in germine. Sed sin-
gula quoque corpora non deinde
sed de sui origine producantur
et recedant veribus in novitate.
Cum autem de re loquitur apostolus
dicit. Quod seminas non vivifi-
catur nisi prius moriatur videns
quia mors quod suscepit hoc
refundit et vivit seminum
ipsum corpus non prius agere suo
alienum sed ut sue proprium et de
materna sua qualitate reparatur.
Tenetabit in totum ipsum per ipsum
animum et corpus unitas et nullis
vniuersis seculis discedenda genera-
tione. Vostri est gratia auctoris
et redemptoris in vita ut ad illos
numquam prius in eam. De quibus
dicit apostolus sapientem ob viam christi
in aera. Dignum enim esse indi-
cavit ut germinem corporis et anime
suba cum christo simul regnet in
celis qui christo fuerit in terris.
In eundem locum. Non potest deo
trena maties de qua mortalium
creatur caro sed in quolibet pul-
verem auerem ne soluat in quolibet

alitus auribusque diffugiat in qua
tunc aliorum corporum substantiam vel in
ipsa elementa vertat in quorum tunc
matiam vel eadem hominum abum ce-
dat carnisque mutet illi anime huius
puncto temporis redit que illa prius
mutus ut homo fiet crescet et
vivit dicitur ipsa itaque trena ma-
ties que diste dente anima fit ca-
dauer non ita in terris repabatur
ut ea que dilabuntur et in alias
atque alias aliarum species rerum formas
que vivunt quavis ad corpus re-
deant. Unde dilapsa sunt adeas
quoque corporis partes ubi fuerunt redi-
re nunc sit. Alioquin si capillus ca-
pitulis reddit quod tam crebra con-
sum detinet si vniuersis que toties
derisit ex seculo in modernitate et
indecens cogitantibus et ideo rursus
tamen credentibus occurrunt infirmas.
Et subdit ponendo. Sed que ad
eum per peram ibi. Si statua cuius-
libet liber solubilis metalli aut
in ignem liquefcerit aut conteret
impulsum aut contumdet in ma-
ssam et eam velit transfer rursus
ex illius materie quatenus reparare ni-
hil inesset ad eius integritatem
que pericula materie cum inebri sta-
tue reddetur dum tamen totum
ex quo statua resumet. Ita deus
mirabiliter atque ineffabiliter arti-
fer detoto quod constauerat ca-
mum eam mirabili et ineffabili ce-
leritate restituet nec aliquid atti-
nebit ad eius reintegrationem utrum
capilli ad capillos redeant et un-
gues ad ungues an quid quid cor-
poris mutet in carnem et imptes
alias corporis reuocetur auctore
artificis providencia ne quid in-
decens fiat. Sed de abortivis quod
ponit et soluit eodem libro. Et
de resurrectione corporis non sicut
quidam reuivunt iterum quod sunt
mortui sed in eternam vitam sicut
christi fuit resurrectio que admodum

possim breuiter disputare et oib⁹
hominibus que debet re mori so-
let satisfacere non inuenio se sur-
tinam carnem omni homini quicunq;
nati sunt atq; nascentur mortui
sunt atq; morientur allomodo debet
dubitare xamus unde primo oc-
rit de abortiuis fetibus qd qui
iam quidem nati sunt in utero
matris sed non dum ita ut iam po-
ssint renasci Si enim resurrectio
eos dixerimus de his qui iam
formati sunt tollere potest ut
quod dicitur in formis vero ab-
ortiuos quis non paulo dubio pe-
rere arbitretur sicut semina que
concepta non fuerunt Sed quis
negare audeat et si affirmare
non audeat id actus resurrectio-
nis ut quid quid forte fuit impleat
atq; ita non desit perfectio que ac-
cessura erat tpe que ad modum
non erunt vicia que accesserunt
in tpe ut neq; in eo qd aptum
et congruum dies illatus fuerat
naturam si audetur neq; ideo qd
ad verum atq; contrarium dies
attulerat nam carperet sed integ-
retur quod non dum erat integ-
ritate in statuabitur qd erat viciatum
Unde addit alia Et propter hoc san-
ctionem ibi d. c. 69. pulcherrime
quid inter doctissimos queri po-
let et disputari potest qd vtrum
in venia ab homine possit igno-
ro quando incipiat homo in utero
vivere ut sit quedam vita o-
cultata que non dum notabilis vici-
tis appareat nam negare vix-
isse puerperam que propea incubati
ex fecantur ut eruantur ex utero
pregnanti ne matres quoq; si
mortue ibi relinquantur occidat in-
pudencia nimia videtur ex quo
autem incipit homo vivere ex illo
utiq; iam mori potest abortiuus vbi-
usq; mors illi potuit evenire
Quid autem ad rem non pertineat

34
mortuorum repare non possim
Clarus hoc dicit Abortiuos fe-
libro 22° de ante-
dei capitulo xv. tus qui cum vi-
ssent in utero
ibi sunt mortui resurrecturos
ut affirmare ita negare non au-
deo quoniam non videam unde ad
eos non pertineat res mortuorum
Sed eximur de numero mortuorum aut enim
non omnes mortui resurgent et erit
aliqua anime humane sine corpore
metum que corpora humana quibus
intra matris viscera gestantur
aut si omnes anime humane recipiet
resurgencia sua corpora que ha-
buerunt ubique vivencia ac re-
liquierunt non inuenio quemadmodum
dicitur ad romanos non pertineat mortuorum
quoscuq; mortuos etiam in utero
matris Sed demonstris que nas-
cuntur et moriuntur qd resurgent
sine defectu dicit lucubridion ca-
pitulo 11° Neque enim monstrum que nascitur
et moritur qd libere cito moriantur
aut resurrectionem credenda sunt
aut non potius correpta emenda-
ta qd natura Absit enim ut illum
bimembrem qui imper natus est
moriens De quo et fides fide-
lissimi qui eum viderunt retulerunt
et se memorie Jeronimus presbiter
scriptum qd fecit Absit inquam ut unum
hominem duplicem aut non po-
tius duos quod futurum fuerat
si bimembris nascerentur resurrecturos
existimemus ita et cetera queq;
singula que prius vel amplius
vel minus aliquid habendo quada-
minima de fornicitate monstra-
bantur ad humane nature figuram rite
renotabimus ita ut singule anime
singula sua corpora obtineant
nullis coherentibus etiam que
cum coherencia nati fuerant
Sed per se sibi singulis sua
membra gestantibus quibus
humanum corpus complebitur hinc
gras Sed de homine comesto

ab alio homine ponit. **S**olueda
et soluit quoniam libro 22° est questio
de unitate dei cap. 22° que videtur
difficilior ceteris ubi quidam cum ad
mortui hominis et iam alius sit
vinctis caro tunc potius resur-
rectione reddatur. Si enim quispiam
confectus fame atque compulsus
vestat cadaveribus hominis quod malum
aliquoties accidisse et vetus te-
statur historia et multorum temporum
infelicia experimeta docuerunt
non quicquam videtur ratione contem-
net totum digestum fuisse per
vires meatus nihil inde in eius
carnem mutatum atque confusum
tamen ipsa materies que fuit et non
est satis indicet quod illis estis de-
tinenta suppleta sunt. Quid enim
carum exhaerit fames utique in
auras est exalatum. Sed omnipotens
Deus potest renovare quod fugit.
Reddetur ergo caro illa hominum
in quo esse caro humana primitus
reperit ab illo quippe alio tamquam
mutuo sumpta deputanda est
que sicut alienam ei reddenda est
unde sumpta sua vero illi que fa-
mes exanimat ab eo qui per eam
exalata renovare reddet quam-
vis et si omnibus posset modis
nec ulla eius materies nullis la-
tebris nature remansisset unde
vellet eam reparare omnipotens.
Sed propter suam veritatem qua
dum est capillus capitis vestri
non prohibet absurdum est ut pu-
temus tamen capillus hominis prius
non possit tantas carnes depa-
stas fame atque consumptas per-
isse potuisse. **Unde concludit eod.**
libro cap. 23° Testatur ergo quid
quid de corporibus vivis vel post
mortem cadaveribus perire sinit
tamen eo quod in sepulchris remansit
in spiritualis corporis novitate ex
animalis corporis vetustate mu-
tatum resurget incorruptum atque

immortalitate vestitum. Sed si ca-
sa aliquo qui vel immortales in-
mortalitate totum peritus conte-
ratur impulsu atque in auras
vel in aquas dissipatum et quantum
fieri potest usque esse sinat
omnino nullo modo subtrahi potest
omnipotentie creatoris si capillus
meo capitis non peribit. Ergo spi-
ritui subdita caro spiritualis sed tan-
taro non spiritus sicut carni subdi-
tus fuit spiritus ipse carnalis sed
tamen spiritus non caro. Et si anima resta-
tur non tamen superflua neque tur-
pia eod. libro cap. 20°. Quid iam
indeam de capillis atque vnguibus
semel quippe intellecto ita michi
periturus esse de corpore ut de fore
nihil sit incorpore simul intelligatur
neque deforme fuerat enormitate
massae ipsi accessura esse non locas
in quibus viscerum forma turpe
velut si delinquo vas fiet quod
rursus in eundem limbum redactum
totum de toto iter fieret non eter-
nate ut illa pars limi que iam
facta fuerat ad ausam rediret aut
que fundum fecerat ipsa rursus
facit fundum dum tamen totum
revertetur in totum. Totus ille
limbus in totum vas ulla sui p-
te perita reviviscit quia propter
si capilli toties tonsi vngues
ne defecti ad sua loca deforme
redierunt non redibunt nec tamen
cuncta resurgenti prohibent quia
in eandem carnem et quatenus
ibi locum corporis teneant. Quia
per congruentiam materie muta-
bilitate vertet quamvis quod autem deo
Capillus capitis vestri non prohibet
non de longitudine sed nullo ca-
pillorum deum nullo aptius possit
intelligi. Unde et alibi dicitur Ca-
pilli capitis vestri mutati sunt neque
hoc ideo dixerim quod aliquid ex
stamen corporis atque pertinet quod
utiliter erat sed quod de fore naturam

3
35
fuerint nō utiq; ob aliud nisi ut
hinc quoq; ostendatur quā sit pe-
nalis ista conditio mōdū sic eē
reditus ut suata integritate sbe
sola deformitas peat Si cū sta-
tua p̄t artifex homo quam p
aliquam causam deformē fe-
cerat conflare et pulcherrimā
reddere ita ut nihil dēi sbe
sed sola deformitas peat ac si
quid in illa figura p̄ore indecēt
certabat nec pilitas spacio con-
gruebat nō detoto vnde fecit
amputare atq; separe sed ita
consp̄ge vniūsum atq; misere
ut nec fedritatem faciat nec mi-
nuat q̄ntitatem Quid de om̄po-
tente artifice sciendū est go-
vero nō potit quasq; deformati-
tes hūanos corp̄m nō ito v̄sta-
tas v̄ez etiam miras atq; mon-
struosas que hinc misere vite cō-
gruit abhorrent aut ab illa fu-
tura felicitate sanctor̄ p̄t auſſe
aut p̄dere aut quecūq; eaz fue-
runt et si nālia tamen indecō-
extremēta subē cōlis et sine vlla
eius diuinitūe tollant Ac p
h̄ nō est macris p̄griūq; me-
tuendū ne ibi tales sint qua-
les si possent nec h̄c esse velēt
Quis etiā corp̄is pulcritudo est
p̄cū congruentia cum quadā
coloris suauitate vbi aut nō ē
p̄cū congruentia aut ideo ali-
quid offendit quia parū est
aut ideo quia nimis promde
nlla erit deformitas quā fecit
incongruentia p̄cū vbi et que
pua sunt corrigent et quod ni-
mis est quam decet vnde factor
velit inde supplebitur et q̄ plus
est quam decet matie suata
integritate detrahetur Coloris
porro suauitas q̄nta erit vbi in
si fulgebunt sicut sol ī regno
p̄ris sui que claritas m̄xi cor-
pe cum resurrexit ab oculis

Discipulor̄ potius abscondita
fuisse quam de fuisse idenda
est Non em̄ ferret hūanus
atq; infirmus aspectus qū ille
asus ita debēt attendi ut pos-
set agnosca quo p̄tinuit etiam
ut contritantes ostendit suoz
volūez cōtantes ut etiam abū
potū q̄ sumet nō alimētoz
indigentia sed ea qua et h̄ pote-
rat p̄tate De f̄as martibus au-
resurgant cū cōtantes subdit
ibidem quod require cōtantes
Quia aut p̄d̄al b̄m̄is et clarū
p̄ont mēchidion capitulo d̄
Non est consequens ut ideo di-
uersa statura sit reuūscenū
singulor̄ quia fuerat diūsa vi-
uentiū aut macris cum ead̄ ma-
tie aut p̄m̄gues cū ead̄ p̄m̄g-
uedine reuūscant Sed si hoc
est m̄cōsilio creatoris ut ieffi-
gie sua eius q̄ p̄etas et disci-
pulis similitudo fuerit ut in
teris corp̄is bonis equalia cū-
ta reddant ita m̄odificabit
illa in vno quoq; maties ut nō
aliquid ex ea p̄erent et q̄ adū
de fuit ille suppleat qui etiam
de m̄chilo potuit q̄ voluit opa-
ri Si aut incorp̄ibus resurre-
cū rōnablis inegalitas erit
sicut est vocum quib̄ tantus
impletur hoc fiet tūq; de ma-
tia corp̄is sui quod et hominem
reddat cōtibus suis angelicis
et m̄l mōuementis eoz ingerat
sensibus Indecor̄ quippe ibi
aliquid non erit sed quidquid
futur̄ est id decetbit quia nec
futur̄ est si nō decetbit Resur-
gent igitur sanctor̄ corpora
sine vllō vicio sine vlla deformati-
tate sicut sine vlla corruptiōe
onere et difficultate in quibus
tanta facilitas q̄nta felicitas
erit p̄pter quod et sp̄ualia d̄a
sunt cum p̄culdubio corpora sunt

futura et non spiritus Sed sicut nunc
corpus animale dicitur quod tamen
corpus non spiritus erit proinde quantum
attinet ad corruptionem quia tunc
aggruatur anima et advenia quibus
caro adversus spiritum concupiscit
tunc non erit caro sed corpus quia
et celestia corpora prohibentur Et de
clarant in sequenti capitulo ac dicens
propter quod dicitur est caro et sanguis
regnum dei non possidebunt et tamen
qui exponens quid dicitur necesse in
quit corruptio incorruptionem pos
sident quod prius dicitur caro et
sanguis hoc postulat dicitur corrup
et quod prius dicitur regnum dei hoc
postulat incorruptionem et tamen
aut attinet ad substantiam etiam tunc
erit caro propter quod et post resur
rectionem corpus christi appellatum est
caro Sed ideo aut apertius Seminat
corpus animale resurget corpus spiri
tale qui tunc erit tanta concordia
carnis et spiritus vivificante spiritu
sive sustentant aliis indigen
tia subditam carnem ut nil nobis
repugnet ex nobis sed ut foris ne
mitem ita nec intus nosmetipsos
patientem munus Et subdit capitulo
de resurrectione damnatorum
Cum autem vero ab illa perditionis
massa que facta est per hominem
prius non liberantur per unum media
torem dei et hominem resurgent
quidem etiam ipsi unusquisque in
carne sua sed ut cum diabolo et
angelis eius puniantur ut scilicet
ipsi cum viciis et de fornicationibus
suis corporum resurgant quicunque
macula in eis et formosa inebri
gustavit in requirendo laborare
quid opus est necesse enim fatigare
nos debet incerta eorum habitudo
nil pulchritudo quorum erit certa et
semper eterna damnatio Nec move
at quod erit in eis corpus incorru
ptibile sed dolere poterit aut quod
corruptibile sed mori non poterit

Non enim est vera nisi ubi felicitas vult
nec vera incorruptio nisi ubi salus
nullo dolore corrumpitur ubi autem
infelix mori non sinitur et ut ita
dicam mors ipsa non moritur et ubi
dolor perpetuus non incipit sed affli
git ipsa corruptio non finit huius in
scripturis mors per dicitur nec
tamen prima quia corpus suum anima
relinquitur cogitur nec per quia pe
nale corpus anima relinquitur non per
mittit homini accidisset si nemo
peccasset antiquissima sane omnium
pena erit eorum qui propter peccatum quod
originale traxerunt nullum in se
addiderunt Et incertis qui addide
runt tanto quicquid ibi tollerabile
habeat dampnationem quanto huius in
nocentem habuit iniquitatem Et de
resurrectione statim Infantes non
supplenda puerorum de in ea resur
libro 22 de civitate dei reaturi sunt
capitulo 16 corporis eriguntur quia mor
tui sed quod eis tardius accesserunt
erat tempore huius sunt illo dei ope
mundo ac celerissimo recepturi In
fina quippe dicitur ubi aut capillus
capitis nostri non peribit deum et non
defectus esse quod fuit non autem
negatum est affectus quod defuit
Defuit autem in infanti mortuo perfectio
quantitas sui corporis perfectio in infanti
de est utique perfectio magnitudinis
corporalis que cum accesserit sua
statuta longior esse non poterit
hunc perfectio modum sic huius
omnes ut cum illo concipiantur
atque nascantur Sed huius in ordine
non male sicut ipsa membra omnia
sunt latenter in semine cum non
nulla natis adhuc defuit per
dentes et si quid emendi in qua
re videretur quod materie indita
corporali iam quodam modo ut ita di
cam limatum videretur esse quod non
dum est vult quod latet sed accessu
temporis erit nil potius appare
bit subiacet ergo iam in fatus

36
brevis aut longus est qui be-
nus longus ve futurus est. Si
hanc rationem propter resurrectionem
conem corporis detineta non
tunc quia et si equalitas fu-
tura esset omni ita ut omnis usque
ad giganteas magnitudines
proveniret nec illi qui maxi-
mum fuerit minus haberet aliquid
in statu quod eis contra similes
christi periret qui dixit nec ca-
pillum capitis esse peritum cre-
atori utique qui cuncta creavit
de nihilo quo de esse posset
unde adderet quod addendum
est mirus artifex nosset. **et modo**
omni erit statum que Sed utique
esse debuit natus. **et tunc** christus in
te. **et tunc** annos. **et tunc** ea men-
ta. **et tunc** sum corp. oris in qua
mortuus est re. **et tunc** surrexit ne-
phas est dicere cum resurrex-
erit omni tempus venit acce-
ssuram corpori eius eam magni-
tudinem quam non habuit quando
mea discipulis in qua illis notum
erat apparuit ut longissimus
fieri posset equalis. Si autem
dixerimus ad divinitatem corporis mo-
dum etiam quorumque corpora
maiora redigenda prout de mi-
noribus corporibus plerumque cum ipse
nec capillum peritum esse promi-
serit. Restat ergo ut suam quisque
recipiat mensuram quam vel
habuit in vivente etiam si se-
nex est mortuus vel fuerit ha-
bitus si antea est defunctus
atque illud quod memoravit apostolus
de mensura etatis plenitudinis
christi aut propter hoc intelligamus esse
datum. ut illi capiti in plenis xan-
nis accedente omni perfectione me-
bros etatis eius mensura com-
pleatur aut si hoc de resurrectione
corporis datum est sic accipiamus
datum ut nec planum nec rursus in-
veniemus formam resurgat corpora

mortuorum sed mea etate et robo-
re usque ad quam christum hic proveni-
sse cognovimus. Circa quippe xre
annos diffinierunt esse eam huius
seculi doctissimum hominem inveni-
tem que cum fuit spatio proprio
terminata vide iam hominem inde
terminata vergere gravior ac se-
milis etatis et ideo non esse dan-
ni mensuram corporis vel in mensura
statute sed in mensura etatis
plenitudinis christi. **et subdit ibidem**
de etate cap. 13 Resurgent omnes
tam magnum corpore quam vel e-
rant vel futuri erant etate in-
veniri quavis nihil oberit eam
si erit in fanalis vel senilis for-
mā nec mentis nec ipsius cor-
poris vlla remanebit infirmitas
unde etiam si quis in eo corporis
modo in quo defunctus est resu-
rictus vnum quicquid contempnat
non est cum illo laboriosa conan-
datione pugnandum. **Concludit**
ibidem cap. 22 Quibus omnibus
pro modo nostro considerat atque
creditis hec summa conficitur ut
in ratione carnis eas metum men-
suras habeat corporum magnitudo quibus
habebat perficiende sine perfectione cuiusque
quod indita corpori ratione vivit ut
in membris quoque omni modulis
congruo decore servato quod decus
ut fuerit si aliquid deperitum
fuit in decore aliam grandita-
tem in parte aliqua constituit quod
pro totum spargatur ut neque id
teneat non absurdum ut aliquid
inde etiam addi possit etiam
cum omnibus partibus ut decore
custodiant id distribuit quod si de-
formitas in una esset utique non de-
ceret aut si contendit mea vnum
quicquid statum corporis resurrex-
it esse in qua defunctus est non
pugnatur resistendum est tamen ab-
sit omnis deformitas omnis

tarditas omnis q̄ corruptio et si
quid aliud illud nō detet regnū
in quo resurrectionis et p̄missio
nis filij equales erunt angelis
dei si nō corpe nō etate t̄te fe
licitate *Simile dicit in finone o
de adventu dñi ad iudiciū* Quia
dñs ut ih̄us xp̄s in t̄guita
annoz tempe passus fuit i die
t̄tia amotius resurrexit Ita et
nos omnes in t̄guita annoz eta
te resurgemus omnes in quacūq̄
etate mortui fuim⁹ ad iudiciū
p̄ctores et iusti veniem⁹ p̄ctores
tū carne descendunt admissi
iusti in carne p̄cipient dei regnū
quia iustum iudiciū dei erit
ut illa caro que p̄p̄o cruciat⁹
ipa caro et m̄a cum xp̄o et oib⁹
sanctis in paradiso loget⁹ ab an
gelis *Resurgent aut om̄s dñi
sexus viri et femine* *Resurre sup
ta femina et libro de eccl̄asticis
dogmatibus* In resurrectione ex
mortuis sexus forma nō muta
bitur sed vir mortuus resurget
in forma viri et femina in forma
femine carens t̄m̄e sexū huius
vite t̄m̄ condicione nō sp̄e n̄ali
ne nō sit vera resurrectio si non
id resurgat q̄ cadit *Resurgente
homines tū et nō alia* *Irōnabi
aīalia libro de fide ad
petr̄ p̄te p̄ma cap 19* resurrex
tura nō sunt quia nec in p̄p̄s aīa
libus aut equitas aut iniquitas
sunt p̄qua eis et̄na b̄tudo sit
retribnenda ul̄ pena illa igitur
aīalia p̄ntis seculi tū sūm atq̄
ornatū p̄dū creatoris in p̄p̄e
sibilem pagunt voluntate q̄
desius factis ullam rōm reddi
tura sunt quia rōnabilia nō sūt
Unquid em̄ de bobus tū ē deo
homines vero qui rōnabiles facti
sunt et dese et de omnibus reb⁹
quas in v̄sum vite p̄ntis accepe
rūt reddiditū sunt rōnem deo et

p̄suoz actiū qualitate recipiunt
aut penam aut gl̄iam *Quod om̄s
boni et mali resurgent sed boni
gloriosius et felicius* *ibid cap 19*
Habebūt ergo iusti cū iniquis re
surrectionē carnis omn̄e s̄ in iu
tationis gr̄am nō hēbunt que da
bitur iustis quid a corpib⁹ in p̄ior
nō auferatur corruptio et igno
bilis et infirmitas in quibus
semant⁹ que ab hac morte nō
extinguet⁹ ut illud iuge toruē
tū corpi et aīe sit mortis et̄ne
supplicii iuste vero dīe q̄s hic
redemptor deus gr̄tis iustificat
ex fide et iustificatis bene vi
uendi v̄p̄q̄ in finē p̄seueranciā
tribuit et in p̄p̄s corpibus i q̄b⁹
hic iustifica tōnis gr̄am dñi
tus accepe *et rūt et in quibus
iustificati p̄o fidem in caritate
dei p̄cipiū q̄ vixerunt regni te
lestis et̄na b̄titudie potient⁹
glorificatis etiam corpibus suis
que sūe dubio carnis n̄a quā
creavit veritate p̄manete nō
sunt hic aīalia sed sp̄ialia tūc
hēbunt* *Sanctorū em̄ seminat⁹
corpus aīale surgit corp⁹ sp̄ia
le in hys pillam in mutacōnem
que solis dabitur iustis implebit⁹
q̄ oportet dicit apl̄s ut corrup
tibile hoc induat incorruptōnem
et mortale hē immortē* *In quibus
sexus masculinus ul̄ feminis
sunt eadem corpa creata sunt
p̄manebit quoz gl̄ia erit p̄f̄oz
bonoz dīnitate dīsa* *Om̄ia
tame corpa sūe masculoz sūe
fem̄az quecūq̄ in illo regno erūt
gloriosa erunt* *Ille aut̄ iudex nō
ut quicūq̄ vivens daturus sit
gl̄iam qui in hac vita p̄mam gr̄tis
iustificando p̄remit quos illic
p̄m̄sticiam glorificare disposuit*
*In ep̄la ad consensu dē carnā
tōne dñi et est n̄is 25* *Quid
sibi vult ista distinctio apl̄i mortui*

resurgent incorrupti et nos in-
mutabimur nisi quia omnes incor-
rupti resurgent Sed ex his ius-
ta etiam immutabuntur nulla incor-
ruptelam tamen omnia nulla possit
nocere corruptio ac pro hoc qui iustitia
non immutabuntur incorrupti quidem
resurgent integritate membrorum
sed tamen corripendi dolore penarum
tamen audient ite migne etiam **libro**
de agone vano Si in hac vita ubi
tanta tormenta sunt possunt viri
boni et iusti tamen talia pati non
solum equo animo tollerare sed et di-
caritate gloriam quid cogitandum
est de illa vita que nobis promittitur
ubi de corpore nullam molestiam su-
stinebimus quam nisi ad hoc resurgit
iustorum corpus ad quod resurgit im-
piorum Sicut scriptum est Omnes re-
surgemus sed non omnes immutabimur
et ne quisquam putet non iustis
inmutacionem istam promitti sed po-
tius in iustis et eam existimet
esse penalem Sequitur et dicit
et mortui resurgent incorrupti et
nos immutabimur **In dialogo ad**
Orosium homo non tantum cum car-
ne et ossibus sed cum sanguine
vel quidquid ad vitam eius pertinet
resurget sed siue vlla corrup-
tione erit semper illi eterna vita et
eterna felicitas contemplantur et
tatem dei sed sicut iusti cum sua
carne ad eternam felicitatem ita im-
pii ad eternam resurgent miseriam
libro de simbolo **etiam** **etiam** **etiam**
finis Omnis spes fidei nostre hec est
quod resuscitabimur Omnes quidem
resurgemus aut dupliciter sed non
omnes immutabimur Resurgent
boni resurgent mali sed boni
ut sempiterna beatitudine perficiantur
mali ut perpetuo igne puniantur
ubi dicitur fidelis ab infideli
ut accipiat fides primum et perfidia
simpliciter obtineat locum **libro** **pro**
de doctrina **vana** **ca.** **8.** **Quid** **animus**

3
post primam que potest mores
perditos inuenit reformat in
melius Sic etiam corpus post
infectam mortem qua vincto
perit omnes debemus credendum
et sperandum est resurrectionis
tempore in melius mutari ut non
caro et sanguis regnum dei possit
deat quod fieri non potest nisi cor-
ruptibile hoc induerit incorruptum
et mortale hoc induerit immortalitate
nullam quod faciens molestiam quia
nullam patietur indigentiam ab omni
perfecta anima tamen summa quiete
vegetet **Cum** **autem** **animus** non mo-
ratur hunc seculo neque incipit
configurari vitati imaginem
mortem morte corporis trahit
neque ad mutacionem celestis beati-
tudinis sed ad lucenda supplicia
reuiuiscat hoc itaque fides hoc atque
ita se rem habere credendum est ne
quod animus neque corpus humanum omnino
mutamur pati sed impios resurgere
ad penas inestimabiles propter ad-
vitam eternam post ipsam resur-
rectionem penitus erit status bonorum
et malorum **libro** **de castitate** **dogmata**
Post resurrectionem et iudicium
non credamus restitutionem fieri
qua Origenes delirat ut demo-
nes vel impii homines post tor-
menta quasi simplices expurgati vel
in angelicam redeant qua etiam
sunt dignitatem vel isti iustorum
societati donentur eo quod hoc dicitur
operatur preterea ne quid ex im-
mortalibus peccat creaturis sed quo
libet modo saluentur Sed nos
credamus ipsi iudici omnium et re-
tributori iusto qui dicit Iheronimus
hoc in supplicium eternum Iusti autem
in vitam eternam ut papiant
fructum operum suorum **Sed** **et** **de**
felicitate **carne** **post** **re** **de** **sur**
rectionem **dicit** **libro** **2.** **sup** **gen** **1.** **et** **ai**
Cum **hoc** **corpus** **iam** **male** **sed**
per **futuram** **mutacionem** **spirituale** **re**

cupiet dñi angelis ad equata p
fām hēbit nature sue modū obe
diens et imperans vniūficata et
vniūficatus tam ineffabili felici
tate ut sit ei gl̄ie quod sarcine
fuit **Sup̄ ps̄ 62** p̄mittit nobis
carnis resurrectio et talis resur
rectio carnis nobis p̄mittit ut
carnis quid ista quam nō porta
mus resurgat in finem nec i car
nibile nobis videatur Si enim
deus fecit nos qui nō eramus
magis est illi reparare qui era
mus Ergo h̄ nobis incredibi
le videatur quia si videas pu
treſcē mortuos et ire i carnes
et in puluē aut si nō incendā
aliquis mortuus aut si carnes
dilatent cum putatis quia nō
inde erit resurrectus Omnia que
dissipant et in fauillas quas dō
puerſant integra sunt deo Illa
em̄ elementa mūdi cum vñ p̄mo
venerūt quādo facti sunt nō illa
videmus Sed tamen deus vnde
sit p̄ducit illa quia et anteqm̄
essemus vnde sciebat nos p̄du
xit Talis ergo resurrectio carnis
nobis p̄mittit ut quāuis ipsa
sit caro quā nō portamus que
resurrecta est tū nō hēat corrup
tōm quāmodo h̄ nō em̄ ex
corruptōne fragilitatis si non
manducemus deficiamus et esurimus
si nō bibamus deficiamus et sitimus
Si diu vigilemus deficiamus
et dormimus Si diu dormiamus
deficiamus ideo vigilemus Si diu
manducemus et bibamus quous
post refectōnem māducentibus
et bibantibus ipsa diuina refec
tio defectio est Si diu stemus
fatigamur ideo sedemus et si
diu id sedeamus et ibi fatiga
mur et ideo surgamus Deinde
inde quia nullus status ē car
nis nostre et iū infācia uolat
in p̄nitiam et queris in infāciam

et nō est quia iam p̄ea p̄nitia
est Ite et ip̄a inquit i adolescen
tiam queris p̄nitiam et nō i uenē
Adolescens fit iuuenis Queris
adoleſcentem et nō est iuuenis
fit ſenex queris iuuenē et non
iuuenis et ſenex moritur queris
ſenem et non iuuenis Non ſtat
ergo etas n̄a ubiq̄ fatigatio est
ubiq̄ laſſitudo ubiq̄ corruptio Atte
dentes qualem nobis ſpem resur
rectōnis p̄mittit deus in iſtis oibz
multiplicibus defectibus n̄is ſit
illam incorruptōnem **libro de con
ſolatiōe mortuoz p̄uone primo**
Cum uenit dñs inueniet multos
in corpore x̄anos qui nō dñm exp̄e
ti ſunt morte et tamen nō ante
ante rapiet ad celum q̄ mortui
ſancti demonum etis ſurrexerūt
intuba dei et in uoce angeli ſuſci
tati Cum autē ſuſcitati ſūt
inter cūm uiuentibus in nubibz
ibūt obuiam x̄p̄o in aera et ſit ſp̄
cūm ip̄o regnabunt Nec ſane p̄t
dubitari q̄ poſſint quia in aera
ſubſiſtari cum uiuente deo pen
ip̄m corpus habens ſup̄ m̄das
ambulauit maris et helias ad
hūm̄ ſpei confirmatiōem p̄ hūc
aerem autem flāmes ſit raptus
in celum Sed queris forte quales
erunt qui am̄erunt ſurrexerunt
Andi ip̄m dñm dicentem Tamen
iſti fulgebunt ſicut ſol i regno
p̄ris ſui quid ſplendore quicō
rem ſolis cum fideles tū ſigari
n̄e eſt ad ip̄m diu claritatem
teſtatur paulus n̄a inquit glo
riatio n̄alis eſt vnde et ſaluato
rem exſpectamus dñm ih̄m x̄p̄m
qui tū ſignabit corpus hūm̄
noſtre ad confirmatiōem corporis
gl̄ie ſue Et tū ſignabit ſine du
bio caro iſta mortalis ad confir
matiōem x̄pi claritatis Induet em̄
mortale in mortalitatem et q̄ ſc̄ia
tū fuerat in infirmitate ſurget

ptinus inuitate Non timebit
taro amplius corruptiones non
paciatur famem no sitim no
egritudines no casus aduersos
par em tota et firma securi-
tas vita alia utiq; celestis gla-
ria gaudiu sine defectione pre-
stabitur her in sensu et modis
gerens btus paulus dicebat op-
tabam dissolui et esse cum xpo
Et quia multa est felicitas tam
dine visionis et pfecte cognicionis
Ideo dicit in euangelio ad
Remanentibus ita angelis et ho-
minibus reprobis metna pena tunc
sancti scient plenius quid boni
eis contulerit gra cum rebus
ipsis euidentius apparebit Qd
impe spiritum est apam et iudiciu
tantabo tibi domine Qm nisi p
indebitam manu nemo liberabit
et nisi p debitum iudiciu nemo
dampnabitur Tunc no latebit
quod nunc latet cur de duobus
viris erit assumendus pnam
et alius per iudiciu relinquendus
In quo iste qui assumetur agno-
scet quid sibi p iudiciu deberetur
nisi nua subiret et cur potius
quam ille fuit assumptus cu ca-
pua esset amboz cur apud quos-
dam non facte sunt virtutes de-
si facte fuissent pnam egissent
illi homines et facte sunt apud eos
qui no erant credituri Aptissime
naq; dñs dicit De tibi corozam
De tibi bethsaida quia si in thiro
et sydonis facte essent virtutes
que facte sunt in vobis olim in
calias et cinere pnam egissent
Nec in iuste utiq; deus uoluit
saluos fieri cum possent salui
esse si vellent Tunc iudiciu
huc sapie videbitur qd nunc proz
fides hē antequam manifesta
cognicione videatur quā certa et
inimitabilis et efficacissima sit
voluntas dei quam nilla possit

et no velit Val aut velit quod
non possit qui qm sit vez quod
impalmo tuncit Deus at ne
nuclo sursum nuclo et interra
omnia quicunq; voluit fecit Quod
utiq; non est vez si aliqua vo-
luit et no fecit qui ne fieret qd
noletat omne voluntas bonis
impedit et quia pficiet anima
in cognoscendo et corpus in uiuendo
Ideo dicit in fine is de iure do-
Manifestabit tunc xpus cogita-
tiones cordium eoz videre dei ē
bonu aut no est nisi de hys qe
manifesta sunt indicare modo
ergo cogitationes nre nobis ipsis
singulis quibusq; in luce sunt
quia uouimus eas sed p uanis
nris in tenebris sunt quia non
vident eas Ibi quod nosti te co-
gitare et alter sciat quod
vis abscondere modo times pub-
licare cogitationes tuas forte
em aliquando cogitas forte aliqd
turpe forte aliquid vanu fructu
ibi nisi honestum nichil ibi nisi
purum nichil ibi nisi sinceru qu
ibi fueris cogitabis Quid vis
videre modo faciem tuam fiet
videbis tunc consciam tua vā
ipa agnatio omni mra erit Ibi ei
erit aduicem agnatio Sic vi-
debunt omnes et nullo excellen-
tius quo hic solent vidē pphē-
sia videbunt quādo deo pleni
erunt Nec quod offendat erit
nec quod lateat conditorē erit
ergo ibi mebra integra et lani-
que sunt pudentia non erant
Nam ibi erit solus integritatis
deus vbi no erit libidinis de-
deus Ecce etiam hic vbi omni-
mroz opm necessitas mater est
que necessitas tunc no erit tu-
invenimus aliqua que deus
posuit in corpibus ad illas vsp
sed solus ad deus nulla erit
ibi corruptio nulla de fornicis pna

uitas illa erumpuosa uitas sed
nue et uitas puba uitas su
ma felicitas Sed dices **Qd** ibi
actus sum illa actus erit ibi in
stare uidere amare et laudare
Et quia resurgent sancti et rebe
bunt corpora immortalia et ead cor
que hic habuerunt Ideo de platone
et purphuro ac varrone pbe d
libro 22° de uitate dei ca^o eoi No
ergo ut bte sunt die corpus est
ome fugiend sed corpus incorrup
tibile recipiendum Et in quo co
uenientius incorruptibili corpe
letabunt quam in eo corpe quod
corruptibile habuerunt Sic em
no in eis erit illa diu cupiditas
quam posuit ceplatone ugilus
ubi ait **Pur** sus et inapient itora
velle reuti **Sic** inqum cupiditate
reutendi ad cora no habuit cu
cora inque reuti cupiuit secum
habuit Et sic habuit ut nunqum
no heant et nunqum ea p^{er} sus
ul aderiguu quodlibet tempus
ulla morte deponant **Et subdit**
Singula quedam dixerunt pla
to atq purphurus qae si in se
omitate potuissent facti essent
forstam iam plato dicit **Sic**
corpibus aias metum esse non
posse Ideo dicit etiam sapietiu
aia postqum libet longum quis
tame ad corpa redditurus p^{er} pur
phurus aut dicit aiam purga
tissima cum redierit ad patrem
ad hec mala mundi nunqua esse
redditura At p hoc quod uerit
uidit purphurus plato si dedisset
purphuro etiam in stoz atq sa
pietiu purgatissimas aias
ad humana corpa reddituras **Pur**
sus quod uerum uidit purphi
rus si dedisset platoni inqum
reddituras ad inferas corrup
tibilis corpe aias sanctas ut
no singuli hec loca singula sed
ambo ut singuli utq dicerent

puto q uident esse iam qseques
ut et redirent die ad corpa et ta
lia recipere corpa in quibz bte
atq in mortali uincit em pur
platonem etia die sancte ad huc
corpa redibunt Et sedm purphi
rum ad mala mundi huius die se
no redibunt Dicit itaq purphi
rus cu platone redibit ad cora
Dicit plato cum purphuro no re
dibunt ad mala et ad ea corpa
redire consueuerunt in quibz illa
paciunt mala hec itaq no erit
in si illa que pmissit deus bte
aia cum sua etia carne fac
turus hoc etiam quam exi
stimo iam facile uobis conce
dent ambo ut qui facient ad
in mortalia corpa reddituras a
nimas esse sanctor in sua cor
pa illas redire pmitteut i qbz
mala huius seculi ptulerut in
quibus demum hys malis
carerent ppe felicitate q coluerut
Et addit sequenti ca^o Non nulli
ppter quoddam pclarissimu ge
nus loquedi et p no ulla que
ueneriter sensit amantes platone
dicunt aliquid simile nobis etia
de resurrectione mortuoz seu
pisse ead quid sic tangit in
libris de re publica Tullius ut eu
luisse potius quam q id res
esset affinet dicit noluisse Indu
cit em hominem resurrexisse et
narrasse quedam que platoni
disputationibus congruebat illa
llatio etia dicit duos mo die fui
sse defunctos et occisus i uicem
in quodam oputo deinde ad cora
sua uisos fuisse remeare et co
stituisse inter se amicos se co
uicturos atq ita esse factu don
postea morerent Sed ista anto
res talem resurrectione corporis
fieri fuisse narrarut qualis
fuit eoz quos resurrexisse no
nim et huc quid reditos uite

sed nō eo modo ut moriret^r vlti⁹
et adiungit dñi **vanonius** quod
redēnt ad ead⁹ cor⁹ immōrta
Vnde concludit Qm h⁹ sentant
sue senserūt nō eis visum est
fieri nō posse ut dilapsa cada
uera in auras in puluē in mūd⁹
res in corpa vestentū bestiaz
ul⁹ ipōz quoq⁹ bōm ad id rur⁹
redēnt quod fuerūt Quia p⁹
plato et porphyrus ul⁹ potius
quicūq⁹ eos diligunt et adhuc
vniūt si nobiscū sentant scās
aīas ad corpa redituras Sicut
aut plato nec tamē ad mala vlla
redditis sicut aut porphyrus
ut ex hys fiat consequens quod
fides p⁹dicat vana talia corpa
recepturas in quibus siue vllō
malo metim⁹ feliciter vniūt Assu
mant etiam hec de varione ut
ad eadem corpa redēnt in quib⁹
antea fuerūt ut apud eos tota
questio de carnis metim⁹ resur
rectione soluat^r Hēbunt sancti
post resurrectionē comedendi
ptatem sed nō nātate lib⁹ de
fer qōmibus ad deo grās qōne
pma Quō aut grū est et xpī
post resurrectionē cibati et in
resurrectione que p⁹mittit^r cibos
in digencia nō futuram cū ali
qui angeloz eō modi estas eod⁹
modo sumpsisse nō fido fanta
sinate sed manifestissima vitate
nec tamē nātate sed ptate alie
eni absorbet aquam terra sic
eius aliter solis radus candens
Illa indigencia iste potentia ffu
ture ergo resurrectionis corpus
imperfete felicitas erit si cibos
simē nō potuit et imperfete felicit^r
erit si cibis equeat De itue phi
tonia samuelis loquit^r in libro
de 8 qōmibus ad dñm qōe s⁹
nō dicit eū fuisse sed demonē
i eius spē tamē palā pte s⁹ aut
Cur aīa bōm hōmē amalis bi

uis euocata si venit admittere
videatur dignitatem suam cū bi
in plerq⁹ boni vocati ad malos
veniant et agant cum eis quod
officiū postulat equitatis suato
atq⁹ in concussio de core v⁹itatis sue
et illoz in eis p⁹ter p⁹ciū ul⁹ v⁹
si ul⁹ nātate tractatis **Tamen**
ut dicit libro 2° de **Desamude**
mirabilib⁹ p⁹te sp⁹ aphitonia su
ture capitulo 10° satato nō samu
el sed drablis qui se tūffert in
angelum lucis in fantasia samu
elis considerat^r qm ad finestū
regem dicit Tu et filio mei me
cū cras eris **Signo** eū esse
ōnditur quare samuel i septuā
dina aphitone 2° suscitatus a
morte v⁹it⁹ in multis scptare face
locis ymaginatis reb⁹ in sepe
rez noua astbunt^r ut^r in ga
in p⁹tem et spens euenis in
depto duo quoq⁹ cherubi quq⁹
mures et duodecim bones sub
mar eueo et duodecim leones
nithrono salomons et malaqua
ta in templo edificia depicta de
signat^r cum h⁹ nō vitas sed simili
tudo sit siue nātudine quasi res
veras nominatim posuit Et fan
tasma samuelis belud ipē samu
el ōnsus p⁹mittat^r Sicut et in
p⁹his et in apok⁹ iohis ōnsi viri
mēorant^r et **Sequit^r Caplū**
Rethorici Scia rethorice diffi²
et utilis esse ōndit^r doctori
bus fidei et quō anescentib⁹ p⁹
adisti lib⁹ eo de doctrina vana ca⁹
pmo Cum partem rethoricā et
vera suadeant^r et falsa quis au
deat dicere aduersus inēdaciū
in defensoribus suis in exnien
debe consistē veritate ut vide
licet illi qui res falsas p⁹suade
conant^r nouerunt auditorem
ul⁹ benivolū ul⁹ intentū ul⁹
doctorem p⁹hermo nō facē Ista at
nō nouerunt illi falsa blūe vlt⁹

apte et isti vera sic narrant ut
audire te deat intelligere non pa-
teat credere postremo non libe-
at illi fallacibus argumētis ve-
ritatem oppugnet asserunt falsi-
tatem isti nec vera defendere nec
falsa valeant refutare illi aures
audientium merore mouentes
implentesque doceant erant con-
tristat exhalarent exhaerent
ardenter isti prouitate leui frigidi
que dormitent Quis ita desipiat
ut hoc sapiat suadenda seu p-
na seu recta valeat pliniam aut
non bonorum studio comparat ut in-
litet vitati si ea mali adoptand-
das precesas vanasque causas in-
usus iniquitatis et erroris usur-
pant Sed quicunque sunt de hac
re ob id suadones atque precepta
quibus tamen accedit mirbis plu-
rimis ornamētisque verborum lingue so-
lertiissima consuetudo sit illa que
facundia vel eloquentia nominat-
extra istas litteras litteras seposito ad
hoc congruo tempore spacio apta
et commēdi etate distenda sunt
eis qui hoc celeriter possunt fieri
et ipsos romane principes eloque-
tie non pigrit dicere quod hanc artem
nisi quis cito possit tunc omnia
possit perdiscere quod ut verum sit
quid opus est quere non enim est
si possunt hoc tardioribus tand-
aliqui perdisci nos tanta perdiscunt
ut eis distendis iam maturitas
vel etiam quies hominum etates vel
impendi satis est ut adolescen-
tuloz ista sit cum nec ipsos omnes
quos utilitatem etiam facere cupimus
erudiri sed eos quos non dum ma-
gis virgens et hinc rei sue du-
bio proponenda neccitas occupant
etiam si acuti et feruens affit
ingenium facilius ad hanc eloque-
tia legentibus et audientibus elo-
quentes que per eloquentie precepta
sectantibus nec desunt etiam fac-

lie etiam preter canonicum in auctoritate
arche salubriter collocati quod lege-
do homo capax et si iduo agat
sed tamen odoribus que ibi dicunt
intuentis sit etiam eloquio quo di-
cunt dum mirbis versatur induit
accedente vel maxime exercitacione
sive scribendi sive dictandi po-
stremo etiam dicendi que secundum
pietatis ac fidei regulam sentit Si
autem tale desit ingenium nec illa
rethorica precepta capiunt nec si
magno labore incultata quicquid
cumque ex parte capiunt aliquid per se
quid quid etiam ipsi qui didice-
runt et copiose ornatque dicunt
non omnes ut secundum ipsam dicant
possunt ita cogitare cum dicunt
si non debet disputant vno verbo
vix illos eorum esse existimo qui
utque possunt et dicere bene et ad
hoc faciendum precepta illa cogi-
tare dicendi cum dicunt eamend-
est enim ne fugiant excoque que di-
cenda sunt dum attendit ut arte
dicatur et tamen in finibus et
dicentibus eloquentiam impleta repe-
runt precepta eloquentie de quibus
illi ut eloquentur vel cum eloquentur
non cogitauerunt sive illa didicisset
sive ne attigissent quid implet
quippe illa quia eloquentes sunt
non adhibent ut sunt eloquentes
Quia propter cum ex infantibus lo-
tes non fiant nisi locutiones ad-
stendo loquentiam cum eloquentes
fieri non possunt ulla loquendi
arte tradita sed locutiones elo-
qui legendis et audiendis et quicquid
assequi concedit mutando et
quod ita fieri ipsi quoque ex permissis
exemplis Nam sive preceptis retho-
ricis nouimus plurimos eloque-
tiores plurimos qui illam didi-
cerunt Sive lectis uero et auditis
eloquentiam disputantibus vel dic-
tombus neminem Nam neque ipsa ar-
te grammatica qua discit locutionis

integritas indigeat prius si eis ut
homines qui integre loquentur ac
se darent et vnde negligent
quippe illa nomina viciorum quidque
viciorum cuius qui ore loquentis au-
dient sana sua consuetudine
reprehendunt et tacent sicut rusti-
cos verbum reprehendunt etiam qui
litis nesciunt unde probat regias
rhetorice esse veritas et vales libro
2° eiusdem cap^o 21. Sunt quedam
precepta vberiorum disputacionum
que iam eloquencia nominantur
que nichilominus vera sunt quous-
etiam eis possunt falsa persuaderi
sed quia et vera possunt non est
facultas ipsa culpabilis sed ea ma-
le utentium prorsus. Nam neque
ab hominibus institutum est ut ta-
ritatis expressio conaliet audito-
rem aut ut facile quod intendit
insinuet et brevis et apta nar-
ratio et varietas eius sine fasti-
dio teneat intentos et cetera huius-
obseruaciones que sine inueneris su-
m falsis causis vere sunt tamen
iniquitatem suam vel credi aliquid
faciunt aut expectandum faciendum
ut animos mouent et mouere po-
tius quam ita se habeant quam ut ita
se habeant institute. Sed hoc pars
cum dicat magis ut perferamus
ea que intellecta quam ut intel-
ligamus adhibenda est illa non
conclusionum et diffinitionum et disti-
bucionum plimum intellectore ad-
iuvat. Tunc absit error quo videtur
sibi homines ipsam bene vite vicia-
tem didicisse cum ista didicerit
omniqua plerumque accidit ut faci-
lius homines res eas assequantur
propter quas assequendas ista di-
stuntur quotalium preceptorum nodosi-
ssimas et spinosissimas discipli-
nas tamquam si quispiam dare
volens precepta ambulandi mo-
neat non esse lenius postio-
re pedem nisi cum posuit porre-

Deinde uim tati quicquidmodum
articulorum et popularium cardines
opteat mouere describat. Verum
eum dicit nec aliter ambulare
potest sed facilius homines hoc fa-
ciendo ambulant quam amad-
uicunt cum faciunt aut intelli-
gunt cum audiunt. Qui autem am-
bulare non possunt nullo minus
ea curant qui nec experiendo
possunt attendere. Ita plerumque
cians ingenuus videt non esse
ratam conclusionem quam precepta
eius caput. Tardus autem non ea
videt sed nullo minus quam de
illa percipitur magis quam in his
omnibus spectacula veritatis
sepe delectant quia ex eis in dis-
putando aut iudicando ad iu-
diciam nisi forte quod exatiora
reddunt ingenia si etiam mali-
gora aut inflatoria non reddat
hoc est ut aut deape visibili
sermone aut interrogacionibus
amant aut aliquid magnum quod
se bonis atque innocentibus ante
ponat se affectos putent qui
ista didicerunt.

Retribuere. De retributionibus
Dei super psalmum 102. Quid retri-
bues domino eo quod super omnia
percora et volatilia fecit te ad
ymaginem et similitudinem suam
Noli querere quid ei retribuas
Similitudine eius ei retribue
non plus querit munus summum
exigit. Quod retribuere ei est ipsum
imitari ibidem. Cogita anima omnes
retributiones dei cogitando omnia
mala facta tua quam multa enim
omnia mala fecit tua tam multe
bone retributiones eius et quid
illi offeres forte euerimorum quam
munerum quid sacrificiorum qui non
obliuiscis retributiones eius hoc
sacrificio delectatur. Sacrificium in
quit laudis honorificabit me
ymola deo sacrificium laudis

et redde altissimo vota tua la-
udari se vult deus et hoc ut p-
ficias non ut ille sublimetur non
est ergo quod illi retribuas et
quod erigit non sibi sed tibi exi-
git tibi proderit tibi suat non
hoc ate amat quod illi augeat
sed quod te ad illum producat propterea
ea querebant martyres et non
invenierunt quid retribuunt nisi
talitem salutem et nomen domini
invocabo quem talitem ipse dedit
dedit non vult deus de tuo sibi
retribuere Si de tuo retribues patri
retribues Omnia enim que habes
ab illo habes tuum non habes nisi p-
tatum non sibi vult retribuere deo
sed de suo veritatem retribue invita-
te dominum lauda Si de tuo volueris
meturis Qui loquitur mendacium
de suo loquitur et in loquitur ver-
tatem dedit loquitur Quid est
aut accipe talitem salutem nisi
passiones domini mutari hoc miris
fecerunt Sed declarat que sunt re-
tribuiones dei ibidem in fra-
Noli obliuisci omnes retribuiones
eius Retributio est cum peccator
et implus vocatus es ut iusti-
ficeris Retributio est cum reus et
gubnatus es ne cades Retribu-
tio est cum tibi vires submiserit
te sunt ut usque in finem perse-
vares Retributio est ut etiam ista
taro tua qua premebamur resur-
gat et nec capillus capitis tui
interit Retributio est ut meriti
deum ipsum siue de factu laudes
Omnes retribuiones eius noli ob-
liuisci si vis ut anima tua benedicat
domini retribuionibus Distinguit
supra per usum sermonem a Quatuor
sunt retribuiones aut mala pro
malis retribuit sicut deus igne
eternum retribuit est impii aut
bona pro bonis sicut regnum
eternum retribuitur est iustis aut
bona pro malis sicut ipse pergitur

iustificat impii aut mala pro
bonis sicut iudeus pro malis pro
secutus est christum hanc quatuor re-
tribuionum due pores pertinet ad
iusticiam ut retribuunt mala
pro malis et bona pro bonis
Etia pertinet ad iudicium ut retri-
buant bona pro malis Etiam
deus nescit nulli enim malum pro
bono restituere siue retribuit Etia
pertinet iusticia est nisi enim deus
retribueret bona pro malis nullo
essent quibus retribueret bona pro bonis
Revelare Quid sit alienum re-
velandum peram libro quoniam
supra leuaticum quoniam prima Quia per
cepit dominus in leuitico quod audies
ut videns et sciens aliquem iura-
re falsum testimonium et si non
revelat portat peram quia non
expressit cum hoc iudicandum est ut
illi cum iurat aut sacerdoti vel cum
piani qui non solum eum persequi
non potest interrogando supplicium
sed orare pro illo potest videtur michi
quod se homo soluat etiam apertum vir-
tulo si inducet talibus qui magis
possunt perdesse quam obedere per
iuro sine corrigendo enim siue
ad dominum pro illo placando si et
ipse confessionis adhibet medicam
Requere de hac materia supra ubi
accusatio et capitulo Arguere et
Risus libro de academiis
disputatione per facio preiact
risum tuum nihil enim fedius risu
irrisione dignissimo Supra per si
intelligamus et distinguamus ista
duo tempora satis utiliter tunc di-
et videndi etiam domini enim sumus
in hoc seculo non est videndum
ne postea plerumque Sequitur
Rexa Quod inter bonos per
esse rixae simul cum caritate
supra per si Dilige fratrem tuum sicut
teipsum habe cum eo pacem Sed
non possunt nisi existere alii
rixae quod inter fratres quod aut

sanctos extiterunt ut inter barna-
bam et paulum sed non que oca-
derent concordiam non que uni-
merit caritatem nam et tibi ipi
resistas aliquam tamen non te odisti
Quis quem penitet aliquid rura-
secum peccavit redit nascitur
sibi dixam ergo sciam hoc si ista
rura ad concordiam tendit De
quere de ista matia supra cao

Rogare Quod Concordia
sunt in mundo magnum qui
de dignantur rogare deum super
ps 102 simone c. Quis potens
et timidus et superbus interea
qui dignetur humiliter rogare deum
Tamen ut infra subdit ibidem
Impius quilibet et infelix anima
rogare deum nescit et vult se ro-
gari ab hominibus Rogandus est
Deus etiam principalis super ps 14
Ora pro malo et noli dicere frater
et talem hominem deus correptus
est tam malum tam peccatum vult
si despicere quem roges attende
non pro quoroges magnitudine
morbi vides potentiam medici non
vides De hac matia requere super

Ratiorum precesserunt
Dicit libro locutionum in derelictio
locutione 2a et libro 14 de civitate
dei cao 10 Virgilius impietissimum
civitatem domum appellat asiam
et romanos volens intelligi qui
de asiarum peritianos origine
ducunt et domum enee eosdem
ipsos quia eo duce tiam cum
in italiam venissent ab eis condi-
ta est roma imitatus namque est
poeta ille liris faciens in quibus
dicit domus iacob iam ingens
plus hebreorum libro 20 eiusdem cao 2
Ipa tiam ut illud unde origo est
ipsi romani precesserunt etiam ex
laureas libro 19 eiusdem cao 14
Pea tempora regnum finitum est ar-
gum et tussitum aduicenas

unde fuerat agameon et exorati
est regnum laurentium ubi satini
filius pitus regnum primo accept
iudicante apud hebreos femina
delbora sed pillam dei spiritus
id agebat nam et prophetissa erat
tunc propheta minus apta est quam
ut possimus eam sine diuina ex-
positione derpo demonstrare p-
latam iam ergo regnabant lau-
rentes utique in italia ex quibus
evidentia ducit origo roma-
na post quos et tamen adhuc
regnum assyriorum permanebat ubi
erat rex vigesimus tertius sapia-
res cum primus laurentium pitus
cepisset esse Conditum fuit cum
tas aronullo et tenio qui sacra
fuit alupa ut quod fuit meret ut be-
stia ut dicit libro 22 eiusdem cao 5
Deus consanationis tpe dicit ho-
15 eiusdem cao 2a p idem tempus
euniceia erant regna gentium
in quibus terrena ciuitas hoc est
societas hominum secundum bonum vult
cum subduatu angelorum de flos
excellerat regna videlicet tura
assyriorum Syriarum egyptiorum
Sed assyriorum multo erat poten-
tius atque sublimius nam rex
ille vultus belli filius excepta
india vultus asie populos subiuga-
uerat asiam dico non illa partem
que huius maioris asie una p-
vincia est sed eam que vultus
asie mutipat quid quida in
alca duarum plerumque ante initia
totius orbis parte posuerunt
Et subdit ibidem vultus hebat
in regno vultus tres annos quid
natus est abraham qui erat
aracter annis millesimo ducente
simus ante conditam romam veluti
alcam moxidente babiloniam
libro 19 eiusdem cao 23 Conditum est
roma ciuitas veluti alca babilo
et veluti poris filia babilonis
pquam poris filia babilonis

Ubi placuit Deo orbem debel-
lare et in unam societatem
tempore legumque productum longe la-
teque placare. Erant enim iam populi
tam validi et fortes et armis ge-
tes exitate que non facile videntur
et quas opus esset ingentibus
maius et vastatione utrumque non
parvo atque horrendo labore su-
pari. Nam quando regnum assyriorum
totam pene subiugavit assyriam
licet bellando sit factum non insani-
tamen asperis et difficilibus bellis
fieri potuit quia rudes adhuc
ad resistendum gentes erant nec
tam multe ut magne. Si quidem
post illud maximum atque universa-
le diluvium cum maxima noce octo
soli homines evaserunt cum non
multo amplius quam mille disce-
rant quoniam minus assyriam totam pe-
ne subiugavit assyriam licet bel-
lando sit factum non insani-
ta India Roma vero tot gentes
orientis et occidentis quas mi-
nus romano subditas terrarum
non ea celeritate ac facilitate
perdomuit quam paulatim arse-
do robustas eas et bellicosas
quamquam versus dilatabat
invenit. Tempore igitur quo
Roma condita est populus israel
habebat in terra promissionis
annos septingentos decem et
octo. Ex quibus viginti septem
pertinent ad idem nunc. Deinde
ad tempus iudicium trecenti
viginti novem. Ex quo autem reges
ibi esse ceperunt cum erant tre-
centi sexaginta duo et tunc re-
erant in iudea achaz vel sicut alii
oputant qui ei successit ezechias
quem quid constat optimum
et primum regem romuli reg-
nasse temporibus sine rege habui-
ta populi parte que appellabatur
israhel regnare cepit. Osee 13
tempe non nulli Sibilla erithea

Vaticinatum ferunt De romanorum
probitate libro tertio. Romanam domum
eiusdem capitulo. milicieque in-
tenti festinare parare alius alii
hortari hostibus obviam ire li-
bertatem priam putes quod armis
tegere post non pericula salute pro-
ferant. Tunc atque amicis auxilia
portabant magis dandis quam
accipiendis beneficiis amicitias
pabant decenter his artibus
Romani crevit. *libro primo de re publica*
Sed et prius romanum quidem cum
docet et commendat hystoria quod
ius falsos deos tolerent tam
laudem audi pericula liberales
erant gloriam ingentem divitias
honestas volebant hanc arde-
tissime dilexerunt propter hanc
vix voluerunt propter hanc et
mori non dubitaverunt. Ceteras
cupiditates huius minus ingenti
cupiditate prefferunt patriam
deinde patriam suam quam suam
videbat gloriam. Divitiarum vero
atque impare gloriosum prius
omni studio liberam deinde do-
minam esse concupierunt. Hinc est
quod regalem dominionem non sece-
tes annua imperia dominos quod im-
patres sibi fecerunt qui con-
sules appellati sunt a consilio
non reges autem dum argeundo atque
dominando cum reges utique arge-
do dicti melius videantur quam
ut regnum argebus. Reges autem
ut dicitur est argeundo. Sed fas
regibus non disciplina putata est
regentis vel benevolentia consule-
tis sed superbia dominantis. Et sub-
dit ibidem allegando versum 15. cum
Sugilius cum aliarum gentium
artibus quas peras romanorum ar-
tes regnandi atque imperandi
et subigendi atque debellandi po-
pulos ante ponet aut erudent
alii quidam mollius erit credo
quod minus ducet demarmore

voluit. Orabant causas meli-
celiq; meatus describent ra-
dio et surgentia sidera dicunt
Tu regē impio plos romane
menieto hec tibi erunt artes
pati q; imponē mores parcerē
subiectis et debellare supbos
has artes illi tanto periculis
excebat qūto nimis se volup-
tatibus dabant et euersioni
animi et corporis incupiscendis
et augendis diuitis et pillas
morbis corripendis rapiedo
miseris ciuib; largiendo ste-
nitur turpibus. *Eoz tūc vāis*
q; qua fuit in antiquis defecit
in modernis. Unde ibid. subdit
allegando salustii in catelinaio
Unde qualis esset ipso tpe ciui-
tas et antea qualis fuisset vi-
deamus in ipa sua Catonis
Volite inquit existimare ma-
iores vides deus rēp^{ar} exp-
na magnam fecisse. Si ita eet
multo pulchra eam nos habere
renus quippe p^{ar}ior atq; ciuiū
armoz et equoz minor copia
nobis qm illis est sed fuere
que illos viros magnos fece-
runt que nobis nulla sūt domi
industria foris instam impud-
amnis inosulendo liber neq; de-
lito neq; libidini obnoxius p-
hys nos hēmus luxuria atq;
anariciam p^{ar} egestate pua-
tim opulencia laudamus diui-
cias sequimur in etiam inter
bonos et malos distmen nullū
Quia virtutis p^{ar}ima ambico
possidet neq; m^{ar} vbi nos sepa-
tim sibi quisq; consilia capitis
vbi domi voluptatibus hic pe-
tūe aut grē frututis eo fit ut
impetus fiat inuacua rēp^{ar} ex-
audut hec catonis verba sine
salustii putat quales laudant
romani vetes omnes eos tales
fuisse tūc ut plures non est ita

sed p quosdam paucos qui p
suo modo boni erant magna
admirabant^r atq; illis tollera-
tis ac temporis malis paucor
bonoz pvidencia res illa ar-
stebat sicut idem hystoricus
dicit Et ideo dicit libro pmo c^{ar} 29
Non censabat stipio nasi
ta felicem esse rempublicā stan-
tibus membris ruentib; morib;
Et ut dicit lib^o 1° Roma veter la-
ro em^{ar} c^{ar} 2° horibus antea
fediorem stantem fecerūt quā
ruentem qūdo quid in ruina
eius lapides et ligna iustoz
ante vita omnia nō minor^r s
moz inuicta atq; ornāme-
ta ceciderunt cum finestiorib;
eoz corda cupiditatib; qm ig-
nibus tecta illius rebis ardent
Eod. libro c^{ar} 18° Romana resp^{ar}
paulatim mutata ut Salustii
verbis utar ex pulchra atq;
optima pessima ac flagitiosissima
facta est post carthaginiū vide-
licet ut commemorauit exidui
Que tempe ipse Salustius re-
colat in eius hystoria legi potest
quantis malis morq; secūdis
rebus exorta sunt vsq; ad bella
ciuilia demonstrant esse pvenat
Ex quo tempe ut ait maloz mo-
res non paulatim ut antea sed
torrentis modo p^{ar}apitati sunt
Rotha Super p^{ar} 16° Orbis
terraz est rotha nam et
virtutis orbis terraz m^{ar}to et
orbis dicitur Unde et breuis
etiam rotella orbicula id est or-
biculus appellat^r Sup p^{ar} 32°
Deus meus pone illos ut ro-
tham conuenienter quid acci-
piatur ut nō sint in eo q; cogi-
tant stabiles ver ecclā sic rē
posse intelligi existimo pone
illos ut rotham quod rotha ex
hys que ante sunt deit^r sic fi-
nit omnes inuicā r^o Sequit^r

Rotunditas significat p
fectionem libro de quantita
te anime Apit oraciu magis
laudibus solennius ex tollit illa
versum quo ait cum de sapien
te ageret fortis et in seipso totus
terres atq; rotundus Et rē nā
neq; in animis bonis quidquid
invenit q; magis sibi ex omni
parte consenciat quā videntem
neq; in planis figuris quā ar
culum Requere debet sup cap

Rumina Expo Circulus
uit de expo illud positus
est hic in rumina et sup ps 102
passio quippe dñi que multas
rumina fuit et in qua multos cor
dñi occulta patuerunt qui ex
possum est quid de dño sentiebat
et ipam eius vitam graviter
carnali orbitate passam sine
dubio contristavit Et peior
est rumina uideri quā domorum
Requere sup cap Roma 20

Sabbatum Quare
fuit preceptū ob
suatio sabbati
libo 2o sup gen
ad lram cap 13
probabiliter quid
iudeis ob seruandum sabbatum
fuit preceptum in umbra futuri
que spiralem requiem signifi
cet quam deus exemplo huius
quietis siue fidelibus bona opa
facientibus archana significacōe
pollicebatur Cum quietis et
ipse dñs xp̄us qui nisi quādo
uoluit passus est etiam sepul
ture siue missiū confirmant
Ipe quippe die sabbato requie
uit in sepulcro cumq; totum
diem habuit sēcū auidam va
cacōis postquam sexto die
i. pasce quā dñs sextam
sabbati consummavit omnia opa
sua cum de illo que septima fuit
in ipso crucis patibulo ppleat

Nam et h̄ verbo usus est quā
ait Consummatū et inclinato ca
pite tradidit spūm Quid ergo
nūq; si deus istum diem quo
erat xp̄us in sepulcro quietus
volens et hoc modo pūtiare
ab opibus suis septimo die req
euit **Heod 2o 14** Jam tempore
gr̄e reuelato ob seruatio illa sab
bati que vniū diei vacacōis
figurabat ablata est ob seruacōe
fidelium In ea quippe gr̄a petū
iam sabbatum ob seruāt qui spe
futurę quietis opatur quidquid
boni opatur nec in ipis opib;
quasi habens bonū q; nō acce
pit gloriat Itā em̄ tamq; die
sabbati hoc est diuine cessacōis
in sepulcrū suscipiens atq; intel
ligens baptismi sacramentum
quiescit apstans opibus suis
ut iam in nouitate ambulans
deum in se operari cognoscat qui
simul operat et quiescit et ca
ture pbens congruā gubernacōe
et apit se habens etiam tūquil
litatem libro de vā innocentia
2o 200 Ob seruatio sabbati que
vacacōis vniū diei figurabat
ablata petū sabbatum obser
uat qui spe futurę quietis sēcū
opibus nitentis nec in ipis
bonis actibus suis quasi deus
et deus que nō accepit gloriā
illum in se operari cognoscēs qui
simul operatur et quietus **inde**
sup iohem fin 10 Sacramētū
sabbati nos xam spiritalit ob
seruamus ut ab omni frili opere
i. ab omni pēto abstineam et
hēam quietem in corde nostro
id est tūquillitatem spiritalē et
ideo dñs quiemisse deus ut nos
admonet post bona opa quietu
ros Et ideo dñs q; fecit deus oia
bona valde et requieuit die sab
bato ut nō speres tibi requiem
nisi bona suis opatus et qd

Deus postquam fecit hominem ad imaginem et similitudinem suam et requieuit septima die sic et tibi requiem non speres nisi cum redieris ad imaginem et similitudinem Dei in qua facta es quia per peccatum perdidisti et ideo quale sabbatum debeat observari et a quibus vacare super per 91 Vacatio nostra sabbati sit amialis operibus melius est enim curare quam saltare libro de vera innocentia capitulo 18 Male celebrat sabbatum qui ab operibus bonis vacat Oportet autem ab iniquitate debet esse perpetuum quia bona conscientia non inquietat sed tranquillitatem facit Super per 32 **sermone primo** Observa diem sabbati non carnaliter non indutis deliciis qui otio abutuntur ad iniquitatem melius est utique tota die foderent quam tota die saltarent Sed cogitans redemptorem meum et propter ipsam requiem omnia faciens abstinens ab opere simili Omnis enim qui facit peccatum similis est peccatori et utitur hominis et non peccati libro de vera innocentia capitulo 31c Verum sabbatum servamus observat abstinens ab opere simili et apostolo qui facit peccatum similis est peccatori libro de decem cordis de tibi ut spirituale observas sabbatum non quod iudei observant sabbatum carnali otio Vacare enim ad inigas nolunt atque luxurias suas melius enim facit iudeus iugum suo aliquid utile quam inebriari sediciosus existet et melius festum eorum die sabbati laudem facere quam toto die in inerto manibus suis imprimere saltarent Super **Iob sermone 23** Sabbatum spirituale custodire est non habere peccatum Ideo significat vitam eternam libro 22 de civitate Dei capitulo 22 In vita eterna erit maximum sabbatum non habens vespertinum quod commendavit dominus in primis operibus mundi ubi legitur

3
Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis que incepit fecit et benedixit Deus diei septimum et sanctificavit enim quia in eo requieuit ab omnibus operibus suis que incepit facere Dies enim septimus etiam nos ipsi erimus quando eius sumus benedictione et sanctificatione pleni atque perfecti Ibi vacantes videbimus quoniam ipse est Deus quod nobis ipse esse volumus qui ab illo cedimus audientes asceductore civitatis sicut dicitur et recedentes a vero deo quo faciente dicitur essent participacione non defecione Quod enim sine illo fecimus nisi quod in ira eius defecimus a quo refecti et maiorgiam perfectam vacabimus melius videbimus quia ipse est Deus quo plerumque quoniam ipse erit omnia in omnibus Veram et ipsa bona opera nostra quando ipsius potius intelligenda sunt quam nostra tunc nobis adhuc sabbatum adipiscendum imputat quia et si nobis ea tribuimus similia erunt Cum de sabbato dicatur Domine opus finis non faciens in eo propter hoc et per ezechielem prophetam dicitur et sabbata mea dedi eis ut facerent quia ego sum qui sanctifico eos hoc profecerunt tunc sciemus quando perfecte vacabimus et videbimus quia ipse est Deus et tunc erit sabbatum nostrum cuius finis non erit vespere sed dominus dies velud octavus et unus Ibi vacabimus et videbimus videbimus et amabimus et laudabimus Ecce quod erit in fine sue fine Super per 92 In sabbato non invenimus esse vespertinum quia requies nostra non habet finem Vespere enim per fine ponitur Super **Iohannem sermone 120** Omnia sabbata iam diem dominicam propter dominum

resurrectionem mos Xaniis app
ellat **Super ps 8** Quia sab
bati dicitur prius dies quem
dñam etiam nominamus Quia
sabbati scdus est dies Tercia
taus quarta quartus Quinta qu
tus postquam sexta sabbati sex
tus dies et ipm sabbati septu
dies adomco r teta

Sacerdos Quod xpus dicit
Sacerdos libro de fide ad
petz pte pma cao 9 Xpus idem
sacerdos et sacrificium et tem
plum Sacerdos p quem sumus
reconciliati Sacrificiu quo re
conciliati templum in quo reco
nciliati Solus tamen sacerdos
et sacrificiu et templum qua
bet omnia deus scdm forma
m non aut solus deus quia
cum patre et spu sco scdm for
mam Dei reconciliati sumus
igitur p solum filiu p car
nem sed no soli filio scdm dei
tatem **Sup titulum ps 26** So
lus xpus sacerdos talis potuit
ut ipse esset etiam sacrificiu quod
pro nobis obtulit deo no aliud q
seipm Non em inveniret p se
mundissimam rationabile victimam
tamq agnus immolatus fuso
sanguine suo redimens nos con
corporans sibi faciens nos me
bra sua ut in illo et nos xpi
essemus **Sup ps 66** Adno do
missus xpus sacerdos ut assump
sit anobis quod offert domino
ipsas sanctas punitas carnis
extero vgnis hoc holocaustu
obtulit deo extendit manus
marce ut dicit Dirigat oia
mea sicut incensu i os t e
m me sue Sicut nostras q
dñs ita homin vespem pe
pendit marce et impietates
in impietate sunt **ibid** Tu pe
es sacerdos tu victima tu ob
lator tu oblacio **libro de cena**

Divinitas Dei et de Non penite
invisibilitate di Dei est statu
ta in illo mutare ut est illud
mpe iuravit dñs i pr ad filiu
et no penitebit enim tu es fac
dos metum Sacerdos prius est fi
lius no scdm deitatem sed scdm
humanitatem in qua se pro nobis
pro mortem et passionem suam
acceptabile sacrificiu deo pri
obtulit ut ipse esset sacerdos
qui et sacrificium **De homine**
vero sacerdote libro Non solu
20 de ciuitate di cao 10 epi et pre
sbyteri qui iam metra vocant
sacerdotes sed sicut omnes x
nos ppter mysticu arisma dicit
Sic omnes sacerdotes qui in
bra sunt viuis sacerdotis de q
apulus petrus plebs inquit sca
regale sacerdotiu **De sacerdotali**
ordine dignitate libro Quia sit
prius quoniam petis et dignitas
honi testat qoe iori sacerdoti
lis eam oudit carphas qui cu
oudit homo pessimus pbat
quare inquit quia princeps erat
sacerdotum et nullum distare
inter diaconem et sacerdotem
liber pbat quem dicimus actus
aplos Cum em ex samaria cre
didissent philippo p dante dy
acono ab aplis ordinato mise
runt inquit petz et iohannem
ut venirent et hrs qui crede
rant darent spm scu pmanus
impositionem Quales aut deb
esse sacerdotes oudit Talem opz
sup ps 26 **foe 20** esse dñi fac
dotem ut quod plius p se ap
denn no valuit ipse p plo q
posset mearum impetare q
sptum est Si peccauit sacerdos
orabit pro sacerdos Si aut fac
dos peccauit quis orabit pro eo
Et infra scilicet Oppe tale eli
ge sacerdotem p quo no cogit
orare sed de eius orde scimus

esse posset ipse est dominus noster ihesus
christus libro 2o de petiliam rufino
2o Et sit quisque verus sacerdos or
ut non sola sacramento sed iusticia
quoque induatur Sicut scriptum est
Sacerdotes tui induant iusticia
Quia autem solo sacramento sacer
dos est sicut fuit pontifex tan
quam persecutor viuis et viuis
sacerdotis quia ipse non sit verus
quod dat tamen verum est si non det
suum sed dei Sicut de ipso tan
quam deus est hoc autem non a se di
xit sed cum esset pontifex prohe
tauit Sed cum esset quam sic
periculosum bonum non esse ostendit
libro 1o omelia 7a omelia septima
Si pro se viuis quisque vix potit
iudice iudicij reddere rationem quid
de sacerdotibus futurum est quibus
sunt omnes anime requirende
et ideo considerate periculum nostrum
orate pro vobis ut committis vobis
gregibus ita spiritualia pasqua
studeamus iugiter providere ut per
eis bonam rationem reddere mereamur
Quia ut dicit eodem libro omne is
Si sacerdotibus grande periculum
est aliena peccata non arguere quanto
periculosius erit pro peccata noluisse cor
rigere atque ea non solum non
emendasse verum etiam defendisse
et defendendo accumulasse Et
ideo expiatura erit illis inextin
guibilis condemnatio quidquid huius
medicinalis satisfactio quidquid
huc salutifera diffundat sana
re commissio libro primo quoniam veritas
et noui testamenti quoniam 2o Aliud
est bene viuere et aliud peccatum ali
quo officij accipere Sicut enim qui
sacerdos est non ex eo vita sua
commendatam putare debet ita quod
et sancte commissio et vite est
non iam ex eo sacerdotum sibi vendica
re debebit quia bonus sit sacer
dotum tamen malum erit ei cum con
fessum non est et presumit Sed eorum

malicia non nocet In libro primo
sacramentis eodem libro primo moyses et
quoniam 1o et allegat aaron in venientem
indebitis per ipse per dominum sacerdotibus
dominus est Ad non hos ponite nomen
meum super filios israel et ego be
nedictam eis ut gratiam traditam
per mysterium ordinati tamen fundam
bonis nec voluntas sacerdotis
obesse aut prodesse possit per magis
benedictionem potentis Quia autem
sit dignitas sacerdotalis officij ut
ordinis huius aditum dominus est
aut denegatissimo corpora inter
fectore saluatoris in ecclesia huius autem
asemper non dixit Sed cum esset
pontifex sacerdotum aut illius
prophetauit per quod ostendit spiritum
sanctum datorem gratie non per sonam sequi
aut dignum aut indignum sed ordine
traditionis ut quia aliquis
boni nati sit non tamen possit be
nedicere nisi fuerit ordinatus ut offi
cij minister exhibeat dei autem est offi
cium tribuere benedictionis Sed nec
nocet ipse non confectio In primo
libro 2o de epistolam pericula tribus
non obfuerunt mali sacerdotes nisi col
legis bonis sicut zacharias vel
propheta bonis sicut habanael
in quo dolus non erat quanto magis
nichil obest in unitate et ana
episcopus malus vel coepiscopus vel sacerdos
bonis cum iam ille sacerdos met
secundum ordinem melchisedech et po
ntifex noster sedens ad dexteram patris
interpellat pro vobis qui traditus
est propter delicta nostra 2o
Sacramentum Quod sit facere
Sicut super prima canonica iohannis
omelia 3a Sacramentum est veritas
ipsa invisibilis libro 1o de sanctis
Quid sunt aliud quicquid corporalia
sacramenta nisi quedam verba
quasi visibilia facio sancta quidem
verum tamen inuitabilia et et temporalia
deus enim eternus est nec tamen
aqua et omnis illa actio corporalis

que agitur cum baptisam et
fit et tunc est eterna est tibi rursus
etiam ille filius teletiter sonan
tes et tunc sonantes ut dicit deus
nisi dicit non consecravit hanc omnia
fuit et tunc sonant et tunc
nunt virtus tamen que post
opatur magister manet et domini
spirituale quod per ista instruat
et nunc est *Distinguit de sacramentis*
sup epla ad Galatas Omne sacra
mentum cum intelligitur aut ad
contemplationem veritatis refertur
aut ad bonos mores Contem
platio veritatis in solius dei dilao
ne fundata est Boni mores in
dilatione dei et preceptis in quibus
duobus preceptis tota lex pen
det et ipse *Sup ps 118* Alia sunt
sacramenta dancia salute alia
promittentia saluatorem Sacra
ta novi testamenti dant salute
Sacramenta veteris testamenti pro
miserunt saluatorem *libro 19 qd*
factum Verba sacramenta que
obsuabantur et celebrabantur ex
lege promissiva erant xpi ven
turi que cum suo adventu xpi
impleverunt ablata sunt et ideo
ablata quia impleta non enim per
legem solvere sed adimplere et ad
instituta sunt virtute maiora uti
litate meliora actu felicitate in
pauciora tanquam iusticia fidei
revelata et in libertate vocatis
filios dei iugo fuitis ablato
quod duro et carum dedito populo
congruebat *De quorum reuerentia*
libro de speculo ecclesie capitulo 17
Da michi iuvia hac qua te ducit
gradior intellectum atque in spiritum
michi et semper doce per gratiam tuam
qualiter me inexpressibiliter
sit credendum ut te videri deum
essentiale sapiam et inexpressibiliter
fuiam personalem capiam
premi ingemiscam deprece iuge
vultu devotoque precedente et in

hunc manente spiritu sancto nullum an
ticipacionis in his tibus vel poste
riorat inveniunt momentum nec
disputum habere impium non in car
dis consilium regendis per facien
dis creaturis auxiliu opus quod
divinum quidquid illic naturale
est in disruptu quidquid perso
nale confusum mysticum ineffabi
le et preteris intellectui difficile Re
liqua vero sacramenta que tenent
in eterna tua domine stupenda
sunt et veneranda Sed quid cum
sacramentum preceat omnia hanc ne
pe tue individue unitatis mysticum
et illud celestis mese sacramentum
quod fideles et pias animas pascit tar
ne et potat sanguine ne esuriant
neque sitiant in eternum fac me deus
purum et simpliciter constantem papue
inter cetera sentire et credere summe
et retinere ne finas domine ipso
fidem in eis meam vacillare per ita
semper in eis et de eis tua eternas
veritate unum credere ac intelligere
sicut veritas se habet sicut in cor meum
gratia tua que sine pontifici sonet
sine sacerdoti loquatur ibi tantorum
omnem veritatem mysticorum luce et dul
cedine futurus foris quod ubique per
fundat animam meam illa via que
est veritatum et iudex omnium veritatum
et sic in audiendo et sperando eam
in ipso veritatis lumine stabilizat
atque confirmet ut nec velim
nec possim de tantis mysteriis
aliter sentire nisi sicut oportet
et decet Opera bonitas animae pie
tatis aures ipsius pauperum desi
deris patent Intellige clamorem
cordis fui tui et fac me votis meis
pro domine ut ipso mentis pala
to sentiam gustem sapiam hoc
ineffabile sacramentum magnum
enim sunt et mirabilia valde et
ego pusillus in eorum consideratione
deficio quoties adinveniendum fidei
oculos attollo Sed quod unus vult

omnia sunt ad salutem Deus
aut auctor omni invisibilis in-
tor qui es suba summa et una
divinitas atque personaliter vera
et perfecta trinitas De deum patrem
ex quo omnia et filium
tuum per quem omnia sunt et spi-
ritum sanctum in quo omnia De
deum meum quem videri et ve-
rum in veritate confiteor Deum
quo creati liberati et illuminati
sumus simplex rogo tantorum au-
dius mysteriorum lacta me nutri me
et inmensum etatis usque ad
perfectam meam extende exigui-
tatem ut solidum hunc cibum
et perfectum valeam cape super sanctum
enim meum viderunt oculi tui et
Voluit Christus ea ha-
bere in fine 6 de se-
culo quadraginta me-
nibus et devotionis exem-
plum ut Christus etiam illa facta
veniens suscipe dignaretur
quibus ventus ipse pronuntiaba-
tur hunc ostendit quanta religione
nos optet accipere facta quibus
iam venisse innuat Desacra-
torum virtute super iohannem finis v-
Omnis virtus sacramenti ita est
ut lux et ab illuminandis pure
excipitur et si per mundos tunc
at non contingat Eorum virtus
est Christo non amittitur Sacra-
mentum in libro de baptismo
contra donatistas dat Deus
per malos ipsam vero gratiam nisi
per seipsum vel per sanctos suos et ideo
remissione peccatorum vel per seipsum
facit vel per ipsius ecclesie membra
quibus ait Si autem dimiseritis
dimittet si autem tenueritis tene-
bunt Ideo valent tamen bonis qui
ius sunt quia etiam Salus sacra-
mentum in libro 6 eiusdem mentio pro-
est bonus sacramenta vero omnia
sunt bona et mala libro 2o et
Crescentium generationum usus primum

3
Illa sancta quibus uti et ma-
li possunt quanto sanctiora sunt
tanto ab eis inutilius penalis
que tunc est Eodem libro per medium
Ille qui accipit si homo bonus
ab homine malo fidelis a perfido
prius ab impio puriorum erit
sancti non accipienti Illud quippe
sanctum male utente iudicat bene
utentem sanctificat Si autem et
ille qui accipit inique accipit
nec sic restissimum est sed agni-
tum quod per se oberat corrip-
to perdat sacramentum libro 6
eiusdem per medium Ego dico me-
lius per bonum ministrum quam per
malum dispensari sacramenta
divina verum hoc propter ipsum ministrum
melius est ut eis rebus quas
ministrat vita et moribus con-
gruat non propter illum qui acci-
pit qui etiam si ministrans ministrum
malum dispensante veritatem
securitatem accipit ad usum suum vo-
nente et dicente Quare autem faci-
mus facere nolite dicunt enim et
non faciunt Adde etiam adhuc esse
melius ut ille cui ministrant mi-
nistri boni puritatem et sanctitatem
diligendo facilius imitentur si non
ideo viora et sanctiora sunt que
ministrantur Illa namque propria ve-
ra et sancta sunt propter deum
verum et sanctum cuius sunt et ideo
fieri potest ut accedens ad so-
cietatem populi dei alium inveniat
a quo facile baptizet alium eligat
quem salubriter imitentur tunc
enim sanctum esse sacramentum Christi
etiam si per minus sanctum vel non
sanctum hominem ministratum est
se autem eiusdem sacramenti ipsius
sanctitate purior si indigne
accipit si male usus fuerit per non
ei convenienter et igitur usus fuerit
libro 2o et per petilium ratione
et de sacramento sacramentis dei magis
obesse mores malorum hominum quam

illa ul' oino no fuit ul' minus
facta fuit sed ipis malis hoibz
ut her' h'eat ad testimonium
dampnationis no ad adiutoriu
sanctatis libro 3o qm' eundez
ita mediu' Ab homine tanto et
bono fidei iniquitas hominis
est vitanda no dei sacramenta
dampnanda i p' uilto Omnia
quippe sacramenta xpi no ad
salutem sed ad iudiciu' hnt sine
caritate unitatis xpi pbat h'
libro 2o qm' eplam p'ueniam
Omnia sacramenta cum ob sint
indigne tantantibus et idigne
sumentibus p'sunt tamen peos
digne sumentibus sicut et ver
bum dei Unde d'au est q' di
cunt facite que aut faciunt no
lite fac' h' pene in omibz tali
bus q'omibus intelligend' admo
nem quia si omnia sacramenta
cum ob sint indigne tantantibus
p'sunt tamen peos Digne sume
tibus Ibid' infra Spus sanctus
merito posito ul' iustro sic
est ut si fictus no est opetur
penam ut eius iustitiam in sa
lutem sempiternam et eoz re
gredationem et edificatorem qui
penam sine q'seant sine ewan'
Si aut' fictus est qui v'ssime
p'ptum est Spus sanctus effugiet
fictum desit quid saluti eius
et auferat se acogitationibus
que sunt sine melleu' iustitiam
tamen eius no desit quo p
enam salutem opetur alioru'
Sup' p' 10 xpus traditorem
sui tanta pacia ptulit ut ei
p'ma eucharistiam confectam
manibus suis et ore suo com'e
data sicut totis aplis f'deret
et qui eu' traditorem suu' quem
d'ablin nominauit qui ante
traditorem d'ni nec loculis d'ni
fidem potuit exhibe' cu' retens
discipulis ad p'dicandum regnu'

celoz iussit ut demonstraret
dona dei p'uenire ad eos qui
in fide accipiunt etia si talis
sit p'queu' accipiunt qualis
iudas fuit Sup' p' ea no omes
quippe qui portant sacramenta
xpi p'tineant ad iudiciu' & omes
quippe sacramentu' baptisimi
xpi accipientes eam vocant
Sed no omes digne illo sacra
mento vtiunt Sicut em quida
de quibus dicit aplus hntes p'p
rietatis v'tutem eius abnegan
tes Unde libro 3o de bap' q' dona
tistas fieri p't ut homo integre
beat sacramentu' et p'uersam
fidem sicut fieri p't ut integra
beat v'ba symboli et tu no recte
credas sine deipa f'mitate sine
der'ne siue aliud aliquid v'icq'
em p'ua res est m'is catholica
tenet integram fidem ita ut no
no de aliqua creatura sed de ipso
nichil aliter credat qua' v'itas h'
In eod' libro / Nos sacramenta
quasi iustine noui testamenti
aput quoslibet h'eticos ul' schi
maticos inuenientes no demo
n's tribue nec quasi no agui
ta repbare sed quasi aput for
nicariam mulierem dona vni le
gitimum agnosce et v'bo v'itatis
illam fornicationem emendare
que p'p'a est impudice mulieris
no illa dona culpate que p'p'ia
sunt d'ni miserationes 2o
Sacrificium differt ab holo
causto sac'ficiu' lib' q'om'
Iudiciu' q'one Je Non omne
sacrificium erat holocaustum
Nam de holocausto no mandu
cabatur sicut de sacrificio quia
totum incendebat' et ideo voca
batur holocaustum De antiq's
sacrificijs et de eoz unitatibz
causa lib' q'one 7o Dicitur de
legis et p'phetaz no solum huana
sacrificia sed nec delectauerunt

illa ubi holocausta offerebantur
sed quod significatua fuerunt et
quedam umbra futurorum et res
ipsas nobis que ipse sacrificiorum
significabantur commendare nolui
se fuisse aut etiam istam uti
lem causam cur illa mutarentur
nec modo iuberentur immo prohibe
rentur offerri ne secundum animale
affectionem talibus deum delectari pu
taremus. **Quid significabat libro**
10. De civitate dei cap. 10. **Quia**
tunc in iustis tabernaculi sunt
templi multimodis de sacrificiis
leguntur. Divinitus esse precepta ad
dilectiones dei et proximi signifi
canda referuntur. **Vnde libro de fide**
ad petrum prima cap. 10. Christi na
tunitatem futuram secundum carnem
et mortem et resurrectionem atque
nichilominus ascensionem lex et prophete
primitate nunquam destiterunt
obedientes prout ipse proponebat
verbis et factis. Veram et iustam
fieri carnalium victimarum que om
ni sancta trinitas que unus est
deus novum et veteris testamenti
apud utrumque proponebat offerri
illius sacrificii sacrificabatur
igitur unum unum quod pro nobis
seipsum solus fieri deus sed car
nem esset misericorditer oblatus
ipse enim secundum apostolicam doc
trinam obtulit semetipsum pro nobis
oblationem et hoc deo in omnia sua ipse
verus deus et pontifex qui pro
nobis non in sanguine thaurorum et
hyrcorum sed in sanguine suo semel
intravit in sancta. Et tunc pon
tifex ille significabat qui tunc sag
sancta sanctorum pannos singu
los macerat. Iste igitur est qui
ipse deo totum exhibuit quod
esse necessarium ad redemptionis
nostrae faciebatur effectum. **Vnde de ne**
cessitate adventus christi per suum
sacrificium in fine denotatur
virginis. Sacrificia ad emendationem

carum perducunt purgationem
vero animalibus nequaquam con
ferrebant. Neque enim irrationalis crea
tura ad significandam rationalem esse
poterat valida. Sed nec sacerdotes
sanctificare ipsam poterant quia
et ipsi propriis reatibus offerre hostiam
debent. Neque enim delictis obnoxii
delictorum valebant vincula solvere
nisi priores priores iustificare ne
cessario erat ut sacerdos talis inven
iretur qui divini malis priorum
sordes ablueret ipse ipse abluendo
aliquid non sentiret ut divini alie
renatus contagia tergeret in seipso
aliquam lepre maculam non haberet.
Sed huiusmodi homo in humano genere
inveniri non poterat quia cum
quisque cum propheta veritate dicebat
Ecce in iniquitatibus conceptus sum
Cum ergo talis homo in humano
genere inveniri non posset ne in ipso
suo peccato homo periret creator
hominis debeatissima virtute car
nem sumens sine peccato factus
est homo sine peccato conceptus
in virginis utero sine peccato con
satus in mundo. Ecce iam sacer
dos factus nulla ipse habes pre
tata et ideo dignus et potes
ut sacrificium offerens alienam mu
daret peccata. Sed quia nostre sac
dotem aliquid habere quod offerat
et impossibile erat ut brutorum
carnes animalium sanctificaret
arias hominum et irrationalis hostia
ratione vigentium sufficeret abolere
peccata oportebat ut rationalis ho
stia fieri que creaturam rationalem
expiaret sed prior aliquis homo
sicut indignus erat ut sacrificium
offerret sic etiam inhumilis
ut ipse sacrificium fieri. **Quid igitur**
sacerdos noster faceret quo se videret
quod redemptionis nostre assilum
inveniret. **Vnde mediator dei**
et hominum placationis hostiam
summet que pacem inter deum

et hominem reformaret Omnis
quippe terrena creatura si rationa-
lis erit peccati vicium deprimi potest
radice conterere Si irrationalis
rationalem iustificare non potest
Considerate ergo diligenter in-
effabilis viscera pietatis prope-
dite in me sum et investigabi-
le pondus diuine caritatis
Quia enim in rebus humanis
inueniri non potest peccatum nosse
redemptoris redemptor ut
semetipsum obtulit pro nobis
hostiam in odorem suauitatis
Sic ipse factus est sacerdos et factus
cum ipse redemptor et peccatum au-
distis nunc reparationis nostre mira-
bile sacramentum audite etiam re-
demptoris nostre optimi valde
consilium Tradidit semetipsum pro
nobis Christus ad mortem morti-
ficem etiam et nos eius amor
omnem in nobis terrene occupare
voluptatem Quod enim subire debet
patibulum voluit viam nobis
qua redire valeamus ad patriam
audite autem qui voluptatibus delecta-
ti distestimur fletibus amariti-
tati redeamus et qui per illicita
defluendo cecidimus etiam alacris
nosmetipsos resurgendo resur-
gamus et quos derelictos elaco
supbie erigat derectio humilis vi-
te Degustemus cum Christo tem-
palem inmetamorem mortis ad-
titudinem ut ad eternam possumus
resurrectionis eius mercedem pre-
mere dulcedinem Quod enim fecit
pro nobis hoc etiam fieri querit amo-
ris peccatum enim redemptorem non am-
dedit non argentum appendit
non pecuniam misit sed semet-
ipsum tradidit pretiosum sui corporis
sanguinem fudit propter nos etiam
posuit Expedit ergo ut redemp-
tori suo semetipsum offerat qui
namque ad eius consortium pervenire
festinat Illius vestigia imitemur

in via qui cum eo grande anhelat
imperium Illi sibi ducem faciat
imitari qui ei princeps esse desi-
derat in preventionem nemo se fra-
tres in amorem seducat nemo se
vane spei securitate decipiat
non enim possumus hic gaudere
deseculo et illic regnare cum Christo
Ecce intemerata et gloriosa virgo
maria nunquam hodie splendidissima
nativitate universa porbent sancta
ta illustrat etiam in lege prefiga-
ta imperatrix et prophetarum oracu-
lis prefigurata ab angelo singu-
laris honorificencie privilegio salu-
tata thronus dei solius divinitatis
palatium regis etiam garophiliam
thesauri quo sumus decoreti prodo-
mus fuit opati hec tam singularis
tam inopabilis virgo si non sequitur
humilitatem Christi nunquam pertingeret ad
celsitudinem Christi propterea libro de fide
adpetere propter dicitur non firmissime
tene et illatenus dubites ipsum
ingenitum dei verbum carne factum
se pro nobis obtulisse sacrificium
et hostiam deo in odorem suavitatis
cum patre et spiritu sancto patriarchis et
prophetis et sacerdotibus tempe venis
testamentis animalia sacrificabantur
et cum nunc in tempore novi testamenti
cum patre et spiritu sancto cum quibus
est illi una divinitas sacrificium
panis et vini in fide et carita-
te sancta catholica etiam per universum
suum orbem terrarum offerre non
cessat In illis enim carnalibus
victimis significatio fuit carnis
Christi quam pro peccatis nostris ipse sine
peccato fuerat oblatum et sanguis
quem erat effusus in remissionem
peccatorum nostrorum In isto autem sacrificio
gratia actus atque commemoratio
est carnis Christi quam pro nobis obtulit
et sanguis Christi quem pro nobis idem
deus effudit de quo beatus paulus
ait dicit in actibus apostolorum dicit
dite vobis et universo gregi in quo

spūs sūs posuit vos regere
etiam dei quam acq̄sunt sa
gue suo in illis ergo sacrifici
quid uobis esset donandum
figurate significabatur in hoc
ante sacrificio quid iam dona
tū sit euidenter ostenditur in ill
sacrifici p̄figurabatur filius
dei p̄mptus occidendus in hoc
aut p̄mptus amictus occisus
Testante aplo et mod̄ x̄ps cū
adhuc infirmus esset et p̄
tempus p̄mptus mortuus est
et quia cum iua esset re con
aliati sumus deo p̄ morte filij
eius et in modis peccatis
in sacrificando libo 17 in admodum
deum de dei cōa / tōne quā
deus p̄tulit ad tām dēi est
nōne si rē offeras rē nō di
uidas peccasti rē quid offe
sacrificiū cum offertur deo vō
an vni tū nō sacrificandū est
non aut rē diuiditur dū nō
terminat rē ut loca ut tempa
ut res ipse que offertur ut q̄
offert uel h̄y quibus aduocandū
distibuitur quod oblatū est
ut diuisione h̄c de dōne intel
ligamus siue cum offertur ū nō
optet aut q̄ nō tunc sed alias
optet aut q̄ nō ibi sed alibi et
siue cum id offertur q̄ nūquā
et inq̄ penitus debuit siue ad
electiora sibi eiusdem genis
tenet homo quam siue ea que
offert deo siue cum eiusd̄ rei
que oblata est sit p̄ceps pro
factus aut quilibet quem p̄has
nō est fieri Quod soli deo sac
rificandum est libro Op̄nialis cā
de ser̄ q̄mbo addo tūra corpali
grā q̄dne tēcia / p̄ponenda
est tūde corpali creature non
est sacrificandum Op̄nialis uō
ut p̄a est ut imp̄a p̄a scilicet
in hominibus et angelis deo rē
p̄uentib⁹ imp̄ia in hominibus

et angelis unguis quos etiā
demonēs dicim⁹ ac p̄b̄ nec
sp̄niali quāuis iuste creatū
est sacrificandum qm̄ quanto
magis p̄a est et subdita dō
tanto minus se tali honore dig
natur quem sit nō debere ū
deo q̄nto ergo p̄mptius est
sacrificare demonib⁹ h̄c ē inq̄
sp̄niali creature que n̄b̄ p̄rio
et caliginoso celo h̄itans tamq̄
in aere carce suo p̄destinata
supplicio sempiterno **propterea libo**
p̄mo q̄tra aduocandū / h̄m̄ p̄at
legis et p̄phetarū / in sapien
tes tardi aduocandū p̄a
p̄tes aduocandū q̄ demon
sibi sacrificiū nō erigēt nisi vō
deo debere sciret falsus eū
deus sic vult honorari ab h̄y
quos deapit quō verus deus
honorat ab h̄y quibus q̄sult
et maxime sacrificiū q̄ p̄cipue
debet deo itam obsequia ce
tem que diuitati exhibentur
aut sunt etiam sibi sup̄bie fa
sti homines arrogare p̄arissime
q̄mcorat qui sibi ut sacrificare
cum regia p̄tate possent aut
fuerunt impare Quāq̄ aut
aut sunt p̄ hoc se deos haberi
noluerūt sacrificiū aut deum
nō egere quis uestiat Sed ut
laudibus eget ver̄ sicut nobis
nō illi vtile est laudare deum
ita nobis nō illi vtile est off
re sacrificiū deo qui singulari et
solo vero sacrificio p̄ nobis ē p̄ḡ
effusus est Quib⁹ aut p̄p̄ur
ip̄a sacrificia libo / item ita de
v̄ de dēitate dī cā / si p̄at ā est
v̄ met aliquibus v̄sibus dei
esse n̄cia que in sacrificiis offe
runt quia nō solum pecore
ut qualibet alia re corpabili
atq̄ terna sed nec ip̄a quidem
iusticia hominis deus egere ē
dus est totumq̄ q̄ certe colitur

Deus homini pdesse nō deo vte
q̄ em̄ fuit se quq̄ dixerit
consuluisse si biberit a' lūa
si viderit nec q̄ ab antiquis
p̄ribus alia sacrificia fca sūt
victims p̄corz que nūc p̄ls
dei legit nō facit aliud intel
ligendum est nisi m̄rē illis
eas res fuisse significatas que
agunt in nobis ad hoc ut in
heremus deo et ad eundē fūe
p̄ximos consulam⁹. **Sacrificiū**
ergo visibile invisibilis factiō
sacrifici. i. sacrum signū est nō
em̄ vlt deus sacrificiū traditi
p̄coris sed vlt sacrificiū con
tūta cordes. **Cui obfuit libo 2o**
contra eplam p̄uicemant Sac
ficia impiorū eis oberunt qui
offerunt impie Nam vñ atq̄
idem sacrificiū p̄pter nomē dei
quod ibi invocā et semp̄ ē stū
tale atq̄ sit quali corde ad acci
piendū accessit. **Quia em̄ man**
ducat et bibit indigne iudiciū
sibi manducat et bibit et nō
aut alios sed sibi. **Quia manducat**
ergo digne et bibit grām sibi
manducat et bibit. **De Sacri**
ficio vō tempe libo Quē ad
ser q̄om̄ ad deo quē modum
q̄e 3 si vnus idem homo deo
mane aliud offerat aliud vespe
p̄congenia dñi tempis non
deum mutat nec religionem
sicut nec salutat qui alio modo
mane alio modo vespe salutat
ita in vniūso tractu seculorū cū
aliud oblatum est ab antiquis
fctis aliud ab eis qui nūc sūt
offerunt nō hūana p̄sumptōe
sed auctoritate dñi tempib⁹
sacramētia celebrant nō dē
aut religio cōmutat. **De sacri**
ficio vesptino sup̄ ps 120 Sa
crificiū vesptinū est passio dñi
crux dñi oblatio maxime salu
taris holocaustum acceptū deo

Illud sacrificiū vesptinū fecit in
rē vniū matutini. **Quō ergo**
pure directa de corde fidei tāq̄
de ara sancta surgit incensum
nichil delectabilius odori dñi
sit oleat omnes qui credunt. **De**
sacrificio vō xpi Nouū altare
in finoc p̄uoi sacrificiū xpi
p̄stare qm̄ vnolatio noua
et admirabilis sp̄e em̄ hostia
erat et sacerdos hostia quidem
scdm̄ carnem sacerdos vō scdm̄
sp̄m̄ idem ip̄e qui offerbat et
quod offertur. **Simul ergo ho**
stia et sacerdos in altari t̄is
fctis est libro x de ante dñi cap
2o Verus ille mediator forma
sui accipiens mediator effectus
est dei et hominū homo xps ihs
cum in forma dei sacrificium
cum p̄re sumat cum quo vnus
est deus cū in forma sui sac
ficia maluit esse quam sumē
ne ul hac occasione quisq̄
estimaret cuilibet sacrificandū
esse creaturē p̄ hoc et sacerdos
est offerens ip̄e et oblatō atq̄
rei sacramentū cottidianū sac
ficia eccl̄ie que cū ip̄us capitis
corpus sit seip̄m p̄p̄m distat
offerre hūq̄ veri sacrificiū multi
plicia variaq̄ signa erant sa
ficia p̄sta sanctorū cum h̄ vñ
p̄multa figuraret tamq̄ verbis
multis res vna dīctur ut sine
fastidio multum commendaretur
hūc sūmo verōq̄ sacrificiū cūta
sacrificia falsa cessarent. **Qui**
digne accipiant sup̄ ps 21 finoc
2o contra auariciam Edent pa
mpes sacrificiū q̄ xps obtulit
et fatirabunt qui aut diuites
sunt nō faciunt quia nō esu
cunt. Comedant ergo pampes
Inde erat piscator ille petrus
Inde erat alius piscator iohes
et iacobus frater eius Inde erat
etiam publicanus matheus de

paupibus ipse erant qui come-
derunt et saturati sunt talia
passi qualia manducauit Ce-
nam suam dedit Ille pauper
qui imitatur imitati sunt pauperes
Ipsi enim sic passi sunt ut xpi ve-
stigia sequantur. Edent ergo pau-
peres. Sed quare eterna laudabitur
dum qui requirunt eum diuites
se laudant pauperes deum laudant
ant. Quare sunt pauperes quia
deum laudant et querunt. Dns
est diuile pauper. Ideo i amicus
est domus ut cor sit plenum
diuites querunt unde archam
impleant pauperes vñ cor imple-
ant et cum implerint deum
laudent. Videte fr̃es qui veri pa-
uperes sunt cum res pauperes sunt
quia nō in archa non in horreo
non in apotheca. *In epla ad antioch.*
Gracior enim deo est p̃ fr̃e de p̃ca-
tio vbi sacrificiū caritatis offert
libro q̃m sup libo. Illa plane sa-
crificiū q̃d p̃ cont. sacrificia diligit
munificia et conat deus cū quis
q̃ iustus iniquitate patiens vs-
q̃ ad mortem p̃ritate decoret
nō abimant quos p̃iusticia offe-
dit occiditur retribuente ei ma-
la p̃ bonis. i. odium p̃ dilectione
libro x. de unitate dei. *Verz sacri-*
tio 6. d. inuentum p̃iust. ficiū est
opus quod agitur ut sancta so-
cietate in h̃eāmus deo relatiui
s̃ ad illū finem boni quo ve-
raciter b̃i esse possunt. Unde et
ip̃a m̃ia quā boni subueniunt
si nō p̃pter deum fit nō est sacri-
ficiū. *Ibid. infra cont. concupiam.*
Ipe homo dei nōni consecratus
et devotus inquit mūdo morit̃
ut deo viuat sacrificiū ē. Nam
et h̃ adm̃am p̃iustet quā quisq̃
in seipm facit p̃tea sc̃ptū est
Misere aie tue placens deo cor-
pus etiam ur̃i cum tēpauca

castigam. *p̃ hoc quēadmodum*
debemus p̃pter deum faciamus
ut nō exhibeamus t̃iebra ur̃a
arma iniquitatis p̃to ē arma
iusticie. Deo sacrificiū est. *Ad q̃t*
exhortans apl̃us ait. Obseruo
vos p̃nam dei ut exhibeatis
corpa ur̃a hostia sc̃am uiuente
et. Si ergo corpus quo in f̃iō
tamq̃ famulo ul tamq̃ instru-
mento utitur d̃a cū eius bonus
et rectus vsus addem̃ refertur
sacrificiū est quāto magis d̃a
ip̃a cum se refert addem̃ ut ig̃
amoris eius accensa forma con-
cup̃e secular̃ amittit ei q̃ tamq̃
inimitabili forme subdita re-
formetur. Huc est em̃ placens
deo quod ex eius pulcritudine ac-
cepit fit sacrificiū. *Et infra sub-*
dit cont. in uidentiam. Cum vera
sacrificia opa sunt me sue iuos
ip̃os que referunt addem̃. Opa
vero t̃ie ob nō aliud fiunt nisi
ut amiseria libentur ac p̃ hoc
beati sumus q̃ nō fit nisi bono
illo de quo d̃m̃ est ap̃thi ad h̃ere
deo bonū est p̃fecto efficit̃ ut
tota ista ciuitas hoc est ag̃g̃at
sanctorū q̃ societas vniuersale sa-
crificiū deo offerat p̃ sacerdotem
magis qui eā seipm obtulit
in passione p̃ nobis ut tanti ca-
pris corpus esse sc̃dm formam
Fui hanc em̃ obtulit in hac ob-
latus est q̃ma sc̃dm h̃ac media-
tor est in hac p̃dos in hac sac-
ficiū est. *Et ibidem infra cont.*
h̃eres et p̃sumata. hoc est sacri-
ficiū x̃anorū vñ vñ corpus
in xpo q̃ etiam facimentū alta-
ris fidelibus nota frequentat
etia vbi ei dem̃at̃ q̃ mea ob-
latione quam offert ip̃a offerat̃.
Sed sacrificiū d̃r p̃ina sup ps.
Sacrificiū iusticie est q̃ fit p̃
p̃nam. Quid em̃ iustus quā

ut suis quisque potius quam alie-
nis nascatur peccatis seque ipse
puniens mactet deo an sacrificium
iusticie opera iusta sunt pro pe-
nitentiam ut extincto vel infir-
mato veteri homine per penam sa-
crificii iusticie secundum regulam
nomini hominis offeratur domino
cum se offert ipsa anima iam ablu-
ta quod imponit malicie fidei
domino igne scilicet spiritu sancto comp-
heudenda Et etiam sacrificium gratiarum
actio super psalmum 141. Sacrificium lau-
dis querit anobis deus habet
hoc sacrificium laudis zacharias
in patimomo suo habet vidua
in sacello suo habet nepos quod
pauper hospes in domo suo alius
non alibi sed in domo suo quia
per mentem hominibus bone volun-
tatis. Sacrificium gratiarum gratia
datum non quid habet enim quod offer-
sed tu donasti. Nam nec hoc ha-
berem sacrificium laudis quod est
gratias agere illi a quo habes quod
quid boni habes ut eius iura
tibi dimittit quidquid tu mali
habet hoc odore deus delectatur
Et in eodem in fine psalmi deo sacri-
ficium laudis sed vide ne feceris
per hoc facis et bene quid facis
quia forte lingua tua deum be-
nedicat et verba tua deum male-
dicit est etiam humilitas super psalmum 134.
Humilitas cordis sacrificium deo
est Concluditur super psalmum 133. finis
Bene intelligunt omnia vo-
luntaria sacrificia laudis con-
fessione caritatis non timore ne-
cessitatis oblata Unde dicitur est
voluntarie sacrificabo tibi et

Sacrilegium libro 1. e. quia cre-
stomum gravat. Sacrilegium
tanto est gravius peccatum quanto non
potest quattuor nisi videamus. Sequitur
Sagitta per sagittas intelli-
guntur verba sacre scripture super

psalmum 124. Solemnis verba dei sagittas
accipe verba enim dei tamquam sagi-
tte excitant amorem non dolorem
quodammodo ipse amor non possit esse
sine dolore. Quidquid enim ama-
mus et non habemus nunc ut dolo-
amus. Nam ille amat et non do-
let qui quod amat habet. Qui autem
non habet quod amat nunc est ut ge-
mat hinc sponsa intonat. Volue-
rit caritate se dicit quia quod
amabat non tenebat sed habet voluit
adveram sanitatem rapiebat. Qui
hoc voluit non fuit volens ad-
veram sanitatem non est presentis
Iude verba dei sunt sagitte cordi
in fine quia inde fit ut amenius
et donet habemus salubritatem. Doleat
Super psalmum 145. Verba enim sagi-
tte sunt similitudines tamen sunt
iste namque per nec sagitta est plu-
ma nec pluma sagitta ac verbum
dei et sagitta est quia percutit et
pluma quia regat. Super psalmum 149.
Sagitte potentis acutissime verba dei
sunt. Ecce iaciunt et transfigunt
corda sed cum transfixa fuerint corda
sagittis ubi dei amor excitatur
non inanis paratur sicut deus
sagittare ad amorem et nemo pul-
crus sagittat ad amorem quam
qui verbo sagittat uno sagittat
cor amantis ut adiuvet amantem
Sagitte autem sunt cum agimus
Salomon libro 1. Verbis
Sed contra sanctum quod dicitur
natus quia peccantur ne peccantur
De Salomone quid dicam quod
vehementius arguit sanctam scriptam
atque odempnat nihil quod de peccata
eius vel in eam indulgentia dei
omni commemorat. Libris 14. Deante
dei capitulo. Salomon quippe pacifi-
cus est latius et in exordio regi-
sui mirabiliter laudabilis fuit libro
11. super genesim capitulo ultimo non peccantur

Pignora Salomon vir tate
sapie unquam credendū ē q̄ i sum
lacroz cultu crediderit aliqd ēē
utilitatis sed mlier amor ad hoc
malum trahenti resistē nō valuit
faciens quod sciebat nō esse fa
ciendum ne suas quibus deperi
bat atq̄ de fluebat mortiferas
delicias contristaret **libro x de**
cumtate dei cap x Credendum ē
salomone errorem putasse ydol
esse f̄mendum sed blandicis fe
minicis ad illa sacrilegia fuisse
compulsū **non tamē doctrina**
sua respuendi Salomon filius
super ps 127 David p̄que mlt
ta sancta p̄cepta et salubria mo
rita et dīna sacramenta spūs s̄s
iudicis līs opatus est vitam et
ipe mlier amator fuit et repba
tus est adeo et vsq̄ adeo laqueus
illi fuit illa cupiditas ut mulieri
bus etiam ydolis sacrificare cogē
Sicut de illo scriptum testis est
sed si illo cadente que pillum
dicta sunt delectat iudicaret quia
ipe dixerat oportune igitur hoc
egit inia dei et spūs eius ut qd
quid boni p̄ salomone dā ē deo
tribuetur p̄cāi aut̄ homis hōi
quid mirz quia implo dei cecidit
salomō in paradiso nō cecidit ada
nō de cecidit de celo angelus et
factus est drabliis ideo docem iullo
hōm spem esse ponendam **de**
eius p̄cō in fūone 2 Salomōis
de adventu incarnē nāq̄ dominus
fuisse legitur plena mulieribus
alienigenis colentibus ydola et
ipe ab eis rex ydolatre p̄ductus
atq̄ deiectus nam qm̄ bonus fū
f̄et in iacio malum exitū habuit
de sompniis vero ubi sibi deus
promisit sapiam libro 12 de cūte
dei cap 26 p̄pter affectum anime
bona etiam in sompniis quedam
mita clarent vitam dormiens Sa
lomon sapiam omnibus rebz p̄o

3
sunt eamq̄ cetis neglectis ē p̄ca
tatis adno Et sicut septima tes
tatur placuit hoc coram domino
nec distulit retribucōez bonam
p̄ desiderio bono **Comendat aut̄**
in fūone 7 de rēne dūl Sapien
tissimus Salomon fons sapie cē
for iusticie et iugr discipline **Sig**
ficavit xp̄m sup ps a Salomō
quippe interpretatur pacificus apte
hoc vocablū illi verissime atq̄
optime congruit p̄q̄nem media
torem eximias concepta rem
issione p̄cōz reconciliam deo **de**
eius dūo atq̄ lib 12 Salomon q̄
libro 12 de cūte patre mīete
dei capitulo xxi reguare ce
pit hic boni i mīeys malos exitus
habuit quippe f̄ res que sapiētū
āmos fatigant magis hūc obfue
runt quam p̄fuit ip̄a sapiā ead
nūc deinceps memorabilis et tūc
late longeq̄ laudata p̄hase et
reputur in suis libris qui tres re
cepti sunt in auctoritatē canonicā
p̄libia et̄astes cano canoꝝ **Alb**
vero dūo quoz vnus sapiā alt̄
et̄asticus d̄ p̄pter eloquy nōnullā
similis ut Salomonis dicant
obtinuit consuetudo v̄o aut̄ ēē
ip̄is nō dubitant doctores eos
tamē auctoritatē maxime oca
dentalis antiquitus recep̄ et̄ia
Saluator Solus deus est s̄o
Soliloquior adden cap 26
Tu p̄p̄ es deus n̄r suavis et
misericors paciens et mīa dis
ponens omnia et nos si peccam̄
tu simus et si nō peccam̄ simus
quod apud te simus computati
nos foliū vniūsi et vanitas oīs
hōis vniens et ventus ē mīa
nostra super framy ne nascay
si cadimus pupilli tui quid tu
nostri figmentū nrū v̄n deus
mestimabilis fortitudinis cont̄
foliū q̄ a vento rapitur oīdes
potendam tuam et stipulā siccā

psequer? Num dampnabis rex
ethe pulicem tuum Andronicus
dennia tua domine qui tu mor-
tem non facis nec letaris in p-
dione morientium propter te oramus
te ne punitas duxeris quod non feci-
sti hunc creaturam tue quam fecisti
Si doles de p- dione quid te p-
hibet domine qui omnia potes
ne semper letaris de nostra salua-
tione Si vis potes me saluare
ego autem et si velim non possem
tam magna multitudo miserarum
meorum est **Vnde quomodo sit rogandi**
Docet libro primo omnes omnes et Grati-
agamus domino ac saluatori no-
stro qui nos nullis precedentibus
meritis insueratos curauit mi-
sericos recondidit de captiui-
tate redeunt detenebris ad lucem
reduxit de morte ad vitam reuo-
cauit humiliter confitentes firi-
gilitatem nostram illius misericordie
depremur ut quia nos per suam
misericordiam premit dignetur in nobis
non solum custodire sed etiam au-
gere innumera vel beneficia sua
que ipse dignatus est dare **Quomodo**
intelligi quod deus Ita intelli-
git omnes homines **gend est**
saluos fieri libro de omnes homines
correctione et gratia **vel saluos**
fieri ut intelligant omnes predesti-
nati quia omne genus hominum in-
eris est Sicut dicitur est phariseis
decimatis omne olus vicius omne
olus quod erat intra decimabat
nisi omne quod edebant **Ibidem**
Et etiam sic intelligi quod omnes
homines vult deus saluos fieri
qui nos facit velle sicut misit
spiritum filii sui clamante abba
pater id est nos clamare facien-
tem **Verum ut dicit super peccata etiam**
illis inferius quibus saluator
saluator non erit recta

Salus non est salus nisi
sapientiam deum super per peccata

Iohannes omne per In ista vita sub
reperit quedam de sperando et tri-
stia salus nulla est nisi in so-
licitate dei **perfecta salus perfecta**
est beatitudo libro **Ope salui sumus**
19 de ciuitate dei inquit apostolus
capitulo quarto Sicut ergo
spe salui ita spe beati sumus
et sicut salutem ita beatitudinem
non tenemus presentem sed expec-
tamus futuram et hoc per patientiam
quia in malis sumus patienter
tollerere debemus donec ad
illa veniamus bona ubi sunt
omnia quibus delectemur nunc
erit autem quod iam tollerere
debeamus talis salus que in
futuro erit seculo ipsa erit etiam
finalis beatitudo **et omnis salus**
est adeo libro de vera **Adeo est autem**
religione capitulo 20 omnis salus
a quo est omne bonum et omne
bonum ex deo hunc iam tui oculi
mentis patent nec per magis
studio vane victoriae colligit
atque turbant facile intelligunt
omnia que viciant et moriuntur
bona esse quam quam ipsam viciant
et ipsa mors mala sit viciant
salute antiqua preuenit non
eris nocet viciant vel mors Sed
si non nocet viciant nullo esset vi-
cium Si ergo salui aduersatur
viciant et nullo dubitante salus
est bonum bona sunt omnia quibus
aduersatur viciant quibus etiam
aduersatur viciant propterea viciant
quia non summa bona sunt non
sunt deus bonum ergo quod viciant
non potest deus est Cetera omnia
bona ex ipso sunt que per seipsum
possunt viciari quia per seipsum
michel sunt per ipsam autem peritiam
non viciant et peritiam viciata fa-
nanc **Etiam salus corporalis**
non nisi adeo super **Salus corporalis**
Iobem finis 29 est quia mors
differtur non auferretur tunc etiam

ipsa salus ad omnes est per quam
datur quocumque curante et in
stante impudat ab illo dat
a quo est omnis salus **Et de sa**
lute aie simili Nemo sibi pro
super psalmo ai uenit ad salutem
que salus est perfecta iusticia
iusti dei adiunget gratia **Et ideo**
in ipso est salus In ipso filio ho
mina ipse est deus **in** salus non
super psalmo 127 quia filius
hominis sed quia filius dei non
propter id quod suscepit ex te sed pro
id quod finavit se ergo in nullo ho
mine salus quia et nullo ideo
salus quia deus qui est super
omnia benedictus in secula **Sed**
de ipso saluatore Dixerunt autem
expectato a facie **qui iusti** Salu
libro de verbis apostoli tare tuum domine
sermone tertio da nobis hoc est
christum tuum dominum in hac carne uiuere
uideamus uideamus in carne
qui nos liberet a carne ueniat
caro mundans carnem pacatur
caro et redimat mentem carnem
intelligit salus Non putetis se
secundum carnem esse qui
libro sermone 14 inuocauit non
dominum saluum erit quasi a febre
aut a peste aut a podagra aut
aliquo corporis dolore non sic sed
saluus erit quia non est opus
sani medici sed male habere
tibus non enim ueni uocare ius
tos sed peccatores ad penitentiam **Sup**
ps 9 Sana est salus hominum
que non est dextra sed sinistra
dei hac enim ex tollunt in magnam
superbiam quicumque peccantes te
peraliter salui facti sunt Salus
vero dextra est magni fauoris
cum etiam detribulatione det
auxilium ut quando infirmamur
tunc potentes simus **De qua**
salute sup ps 118 sermone 20
Salus quippe anime facit ut

fiat quod faciendum esse cognoscit
et usque ad mortem corporis si hoc fla
gitat extrema temptatio per testimo
nium dominorum ueritate certet ubi autem
non est salus succubit infirmitas
et deseritur ueritas **Unde non est**
salus perfecta in corpore super ps 10
Salus perfecta in isto corpore cum fuerit
corruptio non erit ipsa enim est per
fecta sanctitas corporis incorruptio
Nam non quomodo sanum est quod labi
quod indiget quod habet perpetua quiddam
egritudinem famis et sitis hec
tunc non erunt quia esca uenari
et uenter escas deus autem et huc
et hac enatiabit Erat forma
corporis ex deo affectu absorpta in
uictoria nulla minime corruptio
nulla subrepente defectio nullis
mutata etatibus nullo labore
lassata ut ab eo fulcat et aliqua
esca reficiatur sed non erimus
sine esca et potu ipse deus erit
tibus noster et potus noster Solus
ille tibus reficiat nec deficiat **Et**
ideo o sicut libro apostoli autem ad he
10 omne 22 omne 20 re deo hominem est
nichil aliud nolo sed ipsum adhe
re illi hoc est bonum meum hoc est
gratitudo bonum meum ideo et gratia
dei quia gratia constat Cum ergo
repre amare gratia sequitas est
quia et amicum gratia amas et ad
hoc enim amas ut tecum amet
deum Attendite ipsam amicitiam
uulgari modo amat maritus
uxorem et uxor maritum sine du
bio et ille illum et illa illum
saluum uult uult illum habere in colu
men uult illum habere felicem
Ad hoc amat et quod uult sibi
et illi uult amat filios quos non
uult habere nisi filios suos suos
amat amicum quos non nisi in co
lumne uult habere adeo si forte co
tingat illi aliquid et tremisat
contristatur conturbatur Currit

accedit Cuius accesserit plangit
Quid ergo vult saluum habere Si
ergo omnis qui amat saluum
vult habere quod amat si intelli-
gat que sit vera salus incipit
illam amare iuste et ipam co-
gitare veram amare et i am-
co Si oculis carnis deum vide
machabeos inique coronatos
Salus ergo illa amanda est ista
utenda hec enim aduersum uitam
est nam transitoria est recta

Sanctitas Sancti Quid sanctus
homo libro de fide et sim-
bolo quem scripsit in affricano
concilio post medium non est
dubium asanctificando sanctitate vocari
Diffinitur sancti quid libro 20 de
monie dicit in monte capitulo vi
Sanctus est qui violare atque corrumpere
nequias est Cuius itaque scelus
conatus et voluntas tenet re-
quiem illud sancti uita immo-
labile atque incorruptibile ma-
neat Unde sancta obesse putat
cum non sunt mala super iobanue
finone 6 Sancta putat obesse
Bonis enim sancta ad salutem
in sunt malis in iudicium Certe
nominis quid accipiamus et utique
sanctus est et tamen dicit apostolus
Qui manducat et bibit in diuine
iudicium sibi manducat et bibit
Non aut quia illa res mala est
sed quia ille malus male acci-
piendo ad iudicium accipit bonum
qui accipit ad sanctitatem spiritus sequi
sanctitas corporis libro de sancti induit
fieri non potest ut sanctificatio spiritus
non sit sancti etiam corpus quo
sanctificatus utitur spiritus propterea scri-
bitur ad deum libro de salutari-
tibus dominicus morone qua
in fine libri facit fac me queso
in sancto conuersari proposito sequi
in sanctam diligere castitate inuicem
amare et uitate resistere me

Daui flui nihil metui ul loq
contra te te indestinent timere
te amare te diligere tua precepta
suare pacem cum omnibus sine
dolore tenet discordes sine sum-
latione ad concordiam provocare
Caritatem amicitias in similitudine offer-
re nullum scandalizare nulli
me preferre sed omnibus in flore
me iudicare lenitiam et hono-
rem non propter timorem potentiam
sed ob altissimum exhibere seniori-
bus obedientiam et caritatem equalibus
offerre Gratiam optime dilectionis
in moribus unde finem onera
sine pericula equanimiter sustine
Amicitias prodesse non obesse nulli
nocere ul aduersari nullum ca-
lumniam nulli offendicium ponere
nullum iudicare nulli detrahere
nulli in inrosim esse nullus car-
pe uitam nullus explorare se-
mitam sed de me ipso tamen esse so-
licitum malum periculo nequaquam
rependere in iniurias meas nec
memorem esse iniustitiarum nec ini-
dite sed in omni bonitate superare
malitiam maledicenti bene-
dictionem parere inimico ut am-
cum diligere Coniuncta et contumelias
in ascensionem sustine non reddere
in iniurias cito obliuisci offensas
meam ignoscere ad ueniam conue-
dendam semper pacem esse
aliena non concupiscere nec occa-
sione quolibet auferre mea
ut non hinc inde in discorditer erro-
gare Apud me propter te qui re-
demisti me retine esuriens
denique reficere sitientem potare bo-
spitem colligere in diuinum opere
visitare languidum requirere car-
teratui consolari et stem afflicto
et lugenti compati non habentia
probere uita uictum et resanatum
Unde cum egeno amplecti in
digena fonte domesticum amare

pegiū redimē captiū susape
advenā tueri pupillū et orpha
nū suffragari vidue subvenē
p̄stare auxiliū desolato. Disū
pe colligationes impietatis. uel
quetūq; p̄ceptor̄ doctrineta de
clarant. Diligenter credē et au
dire ardentē investigare prude
ter stare festinantez exerce desi
derantez imple et coram te semp
humilem existē ut surgam nō de
iciar erigam nō subruar ascendi
nō descendam. **De sanctificacōe**
invisibili p̄ p̄ia visibilia libro
q̄m̄ super leuiticū q̄one 87
Sanctificacō inuisibilis quibus
dam affuit et p̄fuit sine inuisi
bilis sacramentis que p̄tempm
diuinitate unita sunt ut alia
tunc fuerint et alia nū sunt.
Invisibilis vero sanctificacō que sit
p̄ visibilia sacramenta sine inui
sibili p̄t adesse et nō p̄t p̄desse
Nec tamē ideo sacramenta visibilia
otempnendū est. Nam q̄temp̄tor̄
eius inuisibiliter alio p̄ficiari
potest. Unde Cornelius inuisibi
liter sanctificatus fuerat et tū
baptizatus est nec superflua indi
cata est sanctificacō visibilis
quam inuisibilis iam p̄cesserat.
Et quia nō est sanctitas nisi ad
ideo libro 1a de unitate dei cap. 6.
Non est p̄is ut deus n̄r. quia
est sanctus sanctificans p̄aut in
stus iustificans nō est p̄is p̄
te quia uenit nisi a te. Et quia
aliter est p̄is et aliter. Aliter di
facit sanctos ideo libro 1a de 2.
De sp̄itu et littera. Sanctificat
sanctos suos. Aliter sanctificet
nomen tuū. Illud ideo quia fa
cit ip̄os sanctos esse qui nō erāt
sancti. hoc autē ideo ut quod apt
se p̄m̄ est p̄m̄ ab omnibus heat.
Id est sancte timeatur. **Specia in**
libello de expositione diuine orōis

et symboli **sermone p̄mo** **Item**
Dei semper est p̄m̄. Quare ergo
petim⁹ ut sanctificet nomen eius
nisi ut p̄m̄ sanctificem⁹ q̄ ergo
san est ut in nobis p̄ficiet. omni⁹
libro 2o contra epl̄as pelagiorū
capo 8 allegat ep̄m̄m̄ dicentem
Dicam⁹ sanctificetur nomen tuum
nō quod optemus deo q̄ p̄ficiet
ordinibus n̄ris sed quod petim⁹
adeo ut sanctificetur in nobis.
Cetero aquo deus sanctificatur
qui ip̄e om̄s sanctificat sed quia
ip̄e dixit sancti estote quid ego
scis sum id petim⁹ et rogam⁹
ut qui in baptismo p̄ficiendi
sumus n̄ro q̄ esse cepim⁹ p̄se
nem⁹ et ibid. infra cap. 8 alle
gans eund. Opus est nobis assi
dua sanctificacōe ut quia cotidie
delinquim⁹ delicta n̄ra p̄ficiacōe
assidua repurgem⁹. **Aliter dicit**
libro 2o q̄m̄ q̄one 1a p̄leq; p̄p
tura loquitur ut quod semper
est tunc fieri dicitur in aliquo
cum ab eo cognosca cepit. Ita enī
dicim⁹ in q̄one diuina. Sanctificet
nomen tuū quasi aliquando p̄m̄ nō
sit ergo sanctificet id est p̄m̄ in
uotest. **Sunt n̄m̄ p̄tiles p̄is**
libro 1o contra faustum Ad aliquē
vsum ordinat om̄s creatas in
p̄ior a s̄m̄o deo qui p̄ sui regi
n̄is equitate utit eadē malis
ut qui suo arbitrio in iuste p̄uuit
illius iudicio iuste disponant.
p̄lures erunt et sūt mali q̄m̄
sancti libro 2o de v̄bis d̄ni **sermone**
q̄ p̄m̄a erunt saluati in p̄a
cone h̄r h̄r p̄m̄m̄ post h̄r p̄di
erom̄ aqua et gente et t̄bu
uementem cum stolis albis et
paluis n̄m̄is quam nemo
dimicare potat. hec est massa
sanctorū q̄ clariori voce d̄m̄a
est arca ventilata at̄ba in
p̄ior et malorū falzorū q̄ vanorū

p̄dicoz
m̄la in
p̄oetia
te an̄loz
audite
cūm d̄
p̄oia

segregata adigues et nos sefga
tis omnibus dampnatis massa
purgata stans addertam nullu
sibi timens miseri maloz nullu
timens pdere bonoz regnata
cum xpo qnta fiducia dñra ē
Ego cognoui quia magnus est
Dñs huius sancti etia: super
apoc omē x. Quocies psecu
nes irrogant etia: sanctor ord
inbus aut amonent aut tempe
rant hnt vtute dyaboli hēcia
sicut quondam pagani ita nūc
vastant etiam. Omne aut scī p
ges ibid omē ia supūti seculo
sancti regnauit quia se ita cū
dei adiutorio regunt ut apctis
vinci no possunt. Ecce cū reg
nare dicuntur qui etiam nūc pre
ssuras mundi se et alios bene re
gunt. Quod eoz potestas p curā
da et qualiter libro de salutarib
document. Paupes honorem
et suscipiamus deum in ipis qui
dixit. Quam dñi fecistis vni ex
tribus meis nimis michi fecist
Et filij dei erimus ibi iniquam
moriem et nō senescem ut nūc
est hūana natura nec vllus do
lor nec tristitia post gaudiu
nec lux solis nec splendor lune
nec stellar. Sed dñs nūc ihūs
xpūs lux erit et vita et caritas
et pax et gaudiū et omē bonū
omnibus ardentibus in se. Ibi ter
ra vniuersa quam ppha detanta
uat dicens. Credo videre bona
dñi in terra vniuersa i pūm cele
ste visus se significat vidē et cū
xpo appetam viuē et regnare.
Ibi nec nox vlla inspirat nō dies
tūmabitur nec in opia videbit
nec cupiditas apparebit sed p
hemme gaudiū et sempiterna leti
tia. Hec sunt promissa iustoz
hec sunt pūna eoz ppter que la
borauit et festinauit et non

cessauit curā in bonis opibus
quā dñi fuit in hoc mūdo i re
mune in elemosinis in castitate
in contriētia in longanimitate
in paciā in suauitate in benivolē
tia in labore multo in oronibus
in psecutionibus in fame et sita in
frigore et nuditate in vigilijs mul
tis p xpī amore et p omnia in vti
les vigilias deuotaerūt. Vigilie
aut inutiles sunt cum quis vigi
lauit ita cogitationes multas et
turpes ut adgerend contrariū
aliquid nō facimus ppetuū
tales vigilias deuotaerūt et scās
vigilias arripuerūt hī tales calta
uerūt mūdum pntem et futurū
regni luctarent. Non acceperūt
hic pmissiones ut diuitias seclī
hūis miserabiles que homines ma
le eis vtentes ad inferna pducūt
et hanc pntem pntem relinquentes
ad ciuitatem celestem cuius arxifer
et conditor est deus pntem dñi
sui pmisserūt. Euaerūt pntem i bbo
et in se in cogitatione in visu in mo
tu in amendo oculis in manibus
in pedibus in ira in ira i furore
in dissensione in inia glia i sup
bia in elatione in cupiditate in isto
dientes corpus suū et aīas suas.
Quō rogant deum. Quāuis
p nobis libro 82 qmū. Sancti adui
qōē. Inuent nos p sua sublimi
tate dñi obtempant deo qui pro
nobis etiam vniuersū filiū digna
tus est mittere tū sine genitrici et
dolore facē credendi sunt ne et
miseri estiment. De pōz glia
libo de cogtione vē mte cap 19 sum
merabilia milia sanctor aīaz
in spiciamus quas singulas longe
pōle lucidiores angelis bēitudie
et claritate coequandas nō dubi
temus tot et tantis hūmibus
singlaxiter consideratis singlax
eadem magnitudine qtemplemur

Cogitemus itaque animam igne splende
diorem cuius nimis sanctilla re
te insinante vivit hunc solem
Quia enim quod ab alio includit
minus eo quod se includit unitate
comitatur sed cogitatio anime que eius
sanctilla non solum hunc solem
sed totius mundi ambitum brevi
spacio includit et totus orbis in
me eam circumferebat ergo constat
quidam animam toto mundo maiore
fore *Quales eos debemus cogita
re ibidem cap. 21* Cum sanctos in
ordine vocas sic oportet de eis co
gitare instituas in gloria eterne
claritatis sed ut splendidissima
luna longe per plures fulgore luce
ria qui omnia bona in visione
dei plenius habeant et cunctis in
vocantibus potenter subveniant
*Quia sanctas vice non habent nisi per
gratum libro 20 de peccatoribus mitis et
remissione et baptismo puniuntur*
Nos quantum concessum est sapiamus
et intelligamus dum deum bonum
Ideo sanctis suis eam alicuius
opis iusticiam aliquando non tribuit
vel certam scientiam vel materiam de
lectationis ut cognoscant non a se
ipsis sed ab illo sibi esse lucem qua
illuminant tenebre eorum et suavitatem
qua det fructum suum terra eorum
Cum autem ab illo illius adiutorium
deprecamur ad faciendam perficiendam
quod iusticiam quid aliud depreca
mur quam ut aperiat quod latebat
et suavitatem faciat quod non delecta
bat quia et hoc ab illo esse depre
candum eius gratia didicimus dum
anima non delectaretur ut gloriatur
non in se sed in domino gloriatur Et tol
li quippe in superbia propter volun
tatem est hominis non operis dei hinc
quod enim ad hoc compellit aut ad
munit deus preceps ergo in volun
tate hominis appetitus quidam
propter peccatum ut fiat inobediens
per superbia hic autem etiam si non

esset nichil molestum esset et
tunc hoc noluit homo sine diffi
cultate noluisse Secutus est
autem ex debita iusticia pena illi
vici ut iam molestum esset
obedire iusticie quod vicium nisi me
diante gratia superetur adiusticia
nemo comitatur nisi operante
gratia sanctetur iusticie pace nec
perficitur cum autem gratia vincatur
et sanatur nisi illius cui dicitur
Comite nos deus salutarium
morum et anime unitatem quod nobis
Causa predicte gratie infra subditur
Parto deus sanctos et fideles
suos malis vicibus tardius
sanat ut in his eos minus quam
implende eorum parte iusticie
sufficiat delectet bonum suum cum
lateat sine eadem cum manifestum
est iniquum pertineat ad integritatem
regulam veritatis eius ut
non iustificetur in conspectu eius
omnis vivens nec in eo ipso tollit
dampnabiles esse sed humiles se
commendans nobis eandem gratiam
suam ne facilitatem moribus
affectum in se putemus esse quod
eius est etc. Sequitur

Sanguis Quare psalmus
animam habet significari libro
20 contra adversarium legis et prophetas
Non frustra lex noluit animam
significare psalmem rem videlicet
invisibilem pro rem visibilem
pro rem visibilem nisi quia et
sanguis pervenit omnes ab ipso
corde diffusus in toto corpore
plus ceteris humoribus preceps
ita ut ubique fuit volens influe
re non humor alius sed ipse
predat itaque anima quia omnibus
quibus constant in visibilibus
prevaleat illo melius significatur
quod omnibus quibus constant in
visibilibus prevaleat Dicit inquit
et carnis corruptionem super per
Jo pertractans illud librum me de

Saguis In multis saguibz tamq
in origine carnis peccati multa
pcca intellige noluit. Cuius ergo
liqua dr locutio que fit pligua
sic dr et saguis iniquitas que
psaguis attendens aut multas
iniquitates suas que opatus e
procurpationi carnis et saguis
libera me inquit de saguibz
hoc est munda me ab iniquitatibz
libera me ab omni corrupcione
Incorruptioni enim desiderat qui
dicit libera me de saguibz quia
carnis et saguis regnum dei no
possidebunt libera me de sagui
bus deus deus salutis mee om
nit nempe qui hoc dicit quia
tunc fuit salus perfecta in isto
corpe corruptio no erat que in
telligit carnis et saguis noie
Ipa em perfectio sanitas corporis
in hoc seculo sanitas no e ita
quod sanum est quod leditur q
indiget quod h peccata quida
egit adiuven sanitatis her tunc
no erunt quido esta venari et
venter estis deus aut et hunc
et has destruet. Erit forma cor
pis perfecta ex deo ab omni mor
te in victoria ulla remanente
corruptione ulla subripiente
defectione nullis mutata etatibz
ullo labore lassata ut abo sul
tatur et aliqua esta reficiat
Sed vñ erunt tunc sine esta
et potu ipe deus erit nñ tabus
et hostia refectio Solus em re
tibus refiat nec deficiat. Dulcis
naq est pcca libera me de sag
uibz deus deus salutis mee
modo iam in ipa salute in spe
sumus. Audi aplm. Spe em sal
in facti sumus. **De saguis xpi**
super iohem fmonie or xpi sag
uis sic in remissioni pccor om
fus est ut etiam pccm poss
delere quo fusus est. **Incode**
fmonie es q est pccm nostru

Saguis xpi compati estis agno
scatis pccm nrm. Ille quippe em
qui pccm pccus saguis
est illius sine pccato fecit tunc
ipe etiam suoz saguinem pccm
p quibus dedit saguis pccm
Nam si suoz saguinem no facit
pccm no dicitur pccm in
conspetu dñi mors pccor eius
Inde libro itio fusus est sagis
de vrbis dñi pcc redemptoris
vi et deleta est carnis debitor
Ipe est saguis qui pccas effu
sus est in remissione pccorum
libro cont quq qua hostia fu
sus est saguis medici et fuit
est medicamentu frenetia **De**
quo et eius fructu Eva fies op
super psalmo si erat saguis
iusti ad delendum iniquitatem
peccatorum in oz opus erat ex
pacie exemplo humilitatis opus
erat signo crucis ad drablin
et angelos eius debellandos
opus vobis erat passione dñi
Redemptus est orbis quia bona
egit passio et tunc passio iusti
huius no esset nisi iniqui demum
Sampson Goffendisset
Libro 19 de civitate dei cap 10
mortuo latino requauit encas
tibus annis et hebreor inder
erat sampson qui cum murabit
fortis esset putatus e hercules
Exaufatur q seipm interfecit **Re**
quire supra capitulo Octide
Sanctas perfecta sanctas p
resurrectionem erit abaiā in
corpe mepla ad vros et e io
Sanctas perfecta corporis illa ex
trema totius hominis minoritas
erit. Tunc em potentia nā deus
fecit aiā ut eius plenissima
beatitudine que in fine tempor
suis pmutat redundet etia in
infioem natam q est corpus
no beatitudo que fruētis et
intelligentis est ipa si plenitudo

sanctas. i. incorruptio vigor
pne sanctas est singulis mpa
canonica iohannis omelia v. Galy
ista corpus morte punit egri
tudine dilabitur finola mor
talis et fluxa est. Erit pfecta
sanctas post resurrectionem super
Iohem fmonc ia. Corporis salus
que vera expectatur a domino
erit in fine in resurrectione mor
tuorum tunc q. vivit no morietur
tunc q. sanabitur no egrotabit
tunc q. sanabitur no esuriet
aut siet. tunc q. renouabitur
no veterascet libro 20 de unita
te dei cao 20 Vera sanctas vera
est immortalitas ea namq. pleni
ssima est sanctas que no resi
tit alimentis tamq. cotidianis
meditamentis libro 6 misse cao
c. Sanctas firmissima atq. cer
tissima tunc erit ad p. stme
stabilitati certo suo tempore
atq. ordine h. corpus fuit resu
que r. eius antequa plenissi
me intelligatur salubriter ar
ditur. Addit libro primo reuocata
comu cao xi hoc no ita dnu pu
tetur quasi no fuit futura post
resurrectionem corpa meliora q.
piora hominu in paradiso fuerunt
am illa ia. non sunt alenda
corporeis alimentis quibus
alebant ista sed p. stma stabili
tas hactenus accipienda est
quas e. tudinem ita nullam
corpa illa patient sicut nec
ista pati possent ante p. tui
p. bat h. sup. psalmo 105 pfecta
sanctas tnsacta mortalitate fiet
quido corruptibile h. induerit
incorruptionem et morte h. in
duerit immortalitate quido nihil
erit q. extenuis labe sollicitet
no solum nihil au. senciaque
sed nihil q. suggerat. extenuis
Et em. no qute illate delecta =

2
tiones am. tangunt quibus eis
no consensamus ut m. b. m. m.
iusticie fiant no iniquitati tu
ul. delectari talibus et si no con
sentis non dnu est p. fca sanctas
Et q. no sit p. fca sanctas tunc i
corpe sup. ps. 1a. portamus corpus
mortale pleni temptacionibus
pleni sollicitudinibus obnoxii
doloribus corporeis nexum
etia. indigentis unitabile lan
guidum etiam cu. sanu. e. quia
utq. no dnu plene sanu. vram
bene intelligentibus no e. utq.
sanctas. Si em. no m. aducamus
inquietat fames iste n. alis q. d.
morbus est quia na. nobis fca
est pena et vnduta. Et p. p. h. ac
sanctatem multa sunt. Omnia et
n. ca. i. epla. ad yba. Delicias de
et est s. o. bes contempne nec i
eis quidquam p. ter integra cor
pis validudine her. em. contem
nenda no est p. ter necessarios
usus vite h. uis antequa morle
hoc induat. immortalitate h. est
vera et p. etua et p. fca sanctas
que no t. t. na. infirmitate de
ficiens corruptibili voluptate
reficitur sed celesti firmitate
p. fciens etna corruptione vege
tatur. De sanctate v. ali. super
ps. 9a. aquila sanant. sibi et no
xpo quia m. l. cupit sanctate
istam corpalem et ab illo accipi
unt et ab illo sanant. et no illi
sanantur quia accepta sancta
te la. sanant quia egroti tati
erant sanati adula. fuit qui cu.
egrotarent neminem sedebant
receptis viribus m. vadunt et
oppunt m. nocentes sanati sunt
sed no ei. grus est qui sanat.
et qui credit m. em. ut cu. itus
fuit sanatus in uno. homine
reformatus p. o. ca. et hic quod
languet ad t. pus. caro ista m. d. l. s.

recipiat in fine et ipsam suam
perfectissimam sanitatem. *Non oibus
competit in quibus. Multi petunt
in omnibus. Summe. xj.* salute et alio
eis non predest. Sanus est enim
et obicitur sanitate ad partem alicuius
ergo egrotaret ut quiesceret qui
in infirmitudine sanaretur. Aliquando
autem ex flagello tribulationis ut
optebat conuertitur ad dominum. Erit
enim canis castior modestior hu-
milior et recte cantat da nobis
auxilium de tribulatione quia va-
na est salus hominis. Nam ideo
vana est salus hominis quia ple-
rumque stultus homo optabat ad
occasionem inquietudinis sue.
Sapientia nunciat. *Dr. inter sa-
pientiam que deus est et an-
gelum libro 12 confessionum.*
Porro quippe omnis tanta est sapientia
nec utique illa sapientia tibi deus
noster patri suo plane coeterna et
equalis et per quam creata sunt
omnia et in quo principio fecisti
celum et terram. Sed perfectio sa-
pientia que creata est intellectualis
natura scilicet que contemplatione luminis
lumen est. Dr. enim et ipsa quibus
creata sapientia. Sed quantum inter
est inter lumen quod illuminat et
quod illuminatur. Ita inter sapientiam
que creat et istam que creata
est sicut inter iustitiam iustifi-
cantem et iustitiam que iustifica-
tione facta est. Nam et nos dei
simus iustitiam tua. Aut enim quid
fructus tuus. Nos simus iusticia
dei in ipso ergo porro omnis creata
est quedam sapientia que creata est
mens rationalis et intellectualis
caste amantis tue matris in re
que sursum est et libera est
et eterna in celis. Quibus celis in
qui te laudant celi celorum quia
hoc est celum celi dominus et si non
invenimus ipse ante illa quod et

factura tempe accedit que por-
ro omnis tanta est ante illam. Ita est
ipsius factoris eternitas ago facta
sumpsit exordia quantum non tempus
quoniam non diu erat tempus spiritus
tamque conditionis sue. Unde ista
est ab ipso deo utro ut aliud sit per
lane quam tu et non id ipsum et non
solum ante illam sed nec in illa
invenimus tempus quia est videlicet
faciem tuam semper vide nec
viam delectat ab ea quo sit
ut nulla mutatione varietur. Inest
ei tamque ipsa immutabilitas. Tu te
nebreferet et frigidet nisi amore
grandi tibi coherens tamquam semper
in dies lucet et fervet. *exte libro
xj de civitate dei cap. xj.* Insuper tuus
sanctis de spiritus sapientie multiplex
eo quod multa in se habeat sed que sunt
habet et ea omnia unus est. Neque
enim multe sed una sapientia est. In qua
sunt in finita quidam et quod sunt
thesauri rerum intelligibilium. In quibus
sunt omnes invisibiles atque innum-
tabiles rationes rerum etiam invisibi-
lium et immutabilium que per ipsum facta
sunt. *De ea et sapientia hominis libro
12 de civitate dei cap. 10.* Est sapientia dei
filius eius unigenitus et est
sapientia hominis quod vera est si scimus
deum est ut eius. Ita verus et per
tipus cultus. *Dr. ipse est
sapientia nostra libro 12.* Quia nostra ipse
est sapientia quod
ita idem ipse est ipse enim fides
de rebus temporalibus inserit
Ipse de scriptis exhibet veritatem
per ipsum per ipsum ad ipsum tendimus
per scientiam ad sapientiam ab uno tamque
eodem quod ipse non recedimus
in quo sunt omnes thesauri sapientie
et scientie abscondita. Et ipse dicitur
sapientia libro de civitate dei verbi
ad ianuariam. Omnis natura que
generabilis et immutabilis est etiam
si glorificet in operibus iusticie

humanae diuinaeque scientia. Quia
res diuinae sapientia proprie manifestatur
humanae autem scientiae proprie nomine ob-
tineat. *Alia diffinitio libro de sensu*
et anima capitulo 10. Sapientia est amor boni
siue sapor boni a sapore siquid
libro de beatitudine et disputacione 3.
Si quis quid sit sapientia nihil est
aliud quam modus animi habere et quod
se se animus libeat ut neque excur-
rat in nihilum neque infra quam ple-
nus est coartetur. Excurat ad
inluxurias diuisiones et superbi-
as tetrag quibus immoderato-
rum miserorumque animi sibi leticias atque
potencias comparari putant. Co-
artatur autem sordibus timoribus
merore cupiditate atque alijs
quecumque sunt quibus homines
miseri miseri etiam confitentur.
Verum ut ibidem infra subdit. Que
est dicenda sapientia nisi que dei
sapientia est. *Comendatur libro primo*
de amplexibus diuinitatis disputacione 2a.
Recta via vite est sapientia. *Ibidem 1.*
Sapientia est via recta que ad vi-
tatem dilatat. *Ibidem infra diffinit*
eam disputacione 3. Sapientia est
humanae res diuinaeque scientia
sed aliter et clarius in eodem
versus finem. Sapientia est res huma-
narum et diuinarum que ad beatitudinem vi-
tam pertinent non solum sola sed
etiam diligens inquisitio. Quia
descriptio si prout velis prima
que suam tenet dei est huius
autem que inquisitio de temptatione
hominis est illa igitur deus hac
autem homo beatus est. *Distinguuntur*
autem libro de moribus ecclesie capitulo
1a. Virtus ad opationem sapientia ad
disciplinam pertinet. *Comendatur*
ibidem. Quod est sapientia honestas
qua omnia operantur. *libro primo*
rectitudinis capitulo 1. Sapientia docet
vitam contemplationis et actionis
probiter. *Alia dicta astutia libro*
2 de ciuitate capitulo 19. In libro Job scilicet

Ecce metas est sapientia. Abstinentia
autem animalis scientia est. In hac dicta
intelligendum est ad contemplationem
sapientiam ad actionem scientiam pertinere.
Differt ab astutia. Abusione uo-
libro 1 super geneseos. Nunc ita sapientia
est in malo quemadmodum in bono
astutia. Cumque proprie magisque sapientes
laudabiliter appellentur astuti
autem male cordati intelligantur.
Qualiter autem sapiendum est libro
2 de baptismo contra donatistas.
Aliquid autem aliter sapere quam res
habet humana temptatio est. Ru-
nus autem amando sententia sua
ul inuideendo melioribus usque ad
precipitandum quoniam et condeudi
suisuatis aliter habetis facileque
preme dicitur presumptio est. In
autem aliter sapere quam res se habet
angelica perfectio est. Quia ita
que homines sed sepe angeli sunt
quibus equales in ratione futurum
sunt quam diu non habemus perfectio
angelorum non habemus perfectio
dyaboli. Ideo dicit apostolus. Tem-
ptatio nos non apprehendat nisi huma-
na humana est ergo aliquid aliter
sapere. *Quid sapiendum est libro*
de uirginitate capitulo 23. Quia
rationalis mea debet regi quod spiritus
sui natura maxime ut que sunt
sunt sunt sapienter non que super
terram. Unde que sit vera sapientia
incipit pro incipit libri ecclesiastici
Dicit non potest fili dilectissimi
laureti quantum tua eruditio
delector quantum te cupiam esse
sapientem non excoz nunc de quibus
dicit ubi sapiens ubi seba ubi co-
quisitor huius seculi. Nonne stultus
fecit deus sapientem huius mundi
sed excoz nunc de quibus dicit
multitudo sapientium sanitas
est orbis terrarum. Et quales uult
apostolus fieri quibus dicit. Volo
autem vos quid sapere in bono sim-
plices autem in malo. Sicut enim

nemo a seipso esse potest ita
nemo sapiens a seipso potest esse
sed ab alio illustrante De quo scrip-
tum Omnis sapientia a domino deo est
Ita enim omnis sapientia pietas est
habetur in libro Job Viam ibi le-
gitur quod ipsa sapientia dicit homini et
re pietas est sapientia Si autem que-
ras quoniam dicunt eo loco pietatem
distinctius in greco reperies theo-
sebam qui est dei cultus dicitur et
enim pietas et aliter ensebiam quo
nomine significatur bonus cultus
quoniam precipue hoc refertur ad do-
lendum deum Sed tunc commodius
illo nomine quo euidenter dicitur cul-
tus expressus est Acquirunt sapientiam
timore dei in fine pro deo timore
Quis non sapientem se esse letetur
si non dominum esse desideret Quod
dicit scriptura Inuit sapientiam
timor domini Quem non reguare de-
lectetur Sed audiamus quid in pro-
prios sanctis moneatur Et vult reges
intelligite et usque ad timorem dei
et apostolus Cum timore et timore
vram et ipsorum salutem operamini
Legimus etiam scriptum Conci-
pisti sapientiam suam iusticiam et dominus
probet eam tibi Reprehens negligens
tissimos sapientie hoc docet scriptura
Divina providere non posse ad id
quod appetiunt nisi suando quod negli-
gunt Berna inquit iusticiam
et pro deo Quis autem potest nisi diu-
tineat suare iusticiam Sed gra-
tius acquirere eam Ante omnia
nisi providendi potest opera opus
libro 2o de doctrina vera est dei ti-
mor eorum more ad cognoscenda eius
voluntatem quid nobis adpetendum
fugendum quod precipiat Timor autem
iste cogitationem deum morali-
tatem et de futura morte nate est ut
incutiat et quasi clauatis carna-
libus omnis superbie motus liquo-
reas affligat Deinde inuestigare
opus est pietate neque contumacia

3
Dum scriptura sine intellectu si
aliqua via nostra patitur sine
non intellectu quasi nos sapien-
tius melius quod percipere possimus
sed cogitare potius et credere
id esse melius et verius quod
ibi scriptum est etiam si lateat quod
id quod prius prius facere possimus
post istos duos gradus timoris
atque pietatis additum venit ut
scilicet gradum istam in eo excet se
omnis divinarum scripturarum studiosus
nichil aliud in eis inventurus
quam diligendum esse deum propter
deum et proximum propter deum et
illum quid ex toto corde exten-
dant ex tota mente proximum vero
tamquam seipsum id est ut tota dilectione pro-
ximum sicut etiam nostra dilectione refe-
ratur in deum Necesse est ergo
ut prius se quisque in scripturis inve-
niat amore huius seculi hoc est tem-
poraliu rerum implicatum longe servitutum
esse a tanto amore dei et tanto
amore proximi quantum scriptura ipsa
prescribit Tunc vero ille timor
quod cogitat de iudicio dei et illa pie-
tas qua non potest nisi credere
et credere auctoritati sanctorum librorum
cogit seipsum longe vram ista sua
bone spei hominem non se iactare
sed lamentare facit quod affectu
impetrat sedulis precibus conso-
lationem domini adiutorum ne desperare
frangatur et esse inaperit in quo
to fortitudinis quo esurit et si-
titur iusticia hoc enim affectu ab
omni mortifero iocunditate rez
transmutatur se extrahit et nuda
se autem conuertit ad dilectionem
eternorum inimitabilem glorie vite
eandem quod eternitatem quam ubi aspe-
xit quantum potest in longinquam
radiancem suam aspectus in finem
sustinet illam lucem non posse per-
ficeret inquit gradu hoc est
in consilio mente purgat animam tu-
mesciente quodammodo atque obsequetur

sibi de appetitu inferiorum preceptis
sordibus hic vero in dilectione
proximi suauiter exerceat in ea quod
perficitur et spe iam plenus atque
integer uiribus cum prouenit usque
ad summam dilectionem ascendit
etiam sextum gradum ubi ipse
oculum purgat quo uideri debet
potest quantum potest ab eis quod huius
seculo moriuntur. Nam in tantum
vident in quantum moriuntur huius
seculo in quantum autem hic uiuunt
non vident et ideo quamuis tunc
et non solum tollerabilior sed etiam
iucundior spes lucis illius in-
cipiat apparere in emigra-
tione et per speculum uideri dicitur
quia magis perfidem quam per speculum
ambulatur cum in hac uita pe-
quam quamuis conuersationem ha-
beamus in celis sub hoc autem gra-
du ita purgat oculum cordis
ut ueritati nec ipsum quid prefe-
rat aut conferat primum ergo
nec seipsum quia nec illum que
diligat sicut seipsum erit ergo iste
sanctus tam simpliciter corde atque uni-
do ut neque hominibus placere stu-
dio detorqueatur a uero nec respu-
derantiorum quorumque incommo-
dorum suorum que aduersant huius uite
talibus filiis ascendit sapientiam que
ultima et septima est quia pla-
catus tranquillitas quod perficitur in hac
ergo sapientie timor dicitur ab illo
enim usque ad ipsam per hos gradus
tenditur et uenitur. Sed ut dicitur
libro 22° contra faustum. Vellet homo
si fieri posset suae uillae tollerari
laboris que in agendo pacem
deus amplectenda est statim ad-
pulcare atque perfecte sapientie delicias
prouenire. Sed hoc non potest in terra
moriencia. Sed libro de uita in
notitia capitulo de tranquillitate
pacis comprehendenda est doctrina
sapientie que in ebullitione et ebullitione
difficiliter agnoscitur nec facile

inueniunt in aduersitate perfidia que
non fuerint in pace quesita libro
de offitio eorum capitulo de humana
non deserta sibi lucet nec beatur
nisi participatione diuine sapientie libro
de ciuitate dei capitulo ultimo. Nulla
est hominis sapientia nisi pietas qua
recte colitur uerus deus id ex-
pectans primum in societate sanctorum
non solum hominum uerum angelorum
fit deus omnia moribus et

Sapientis de primis sapientibus
grati qui fuerint in uili libro
de ciuitate dei capitulo 27. Septem sunt
sapientes qui per theologos philosophos
autem poetas clariuerunt quia genere
uite quodam laudabili prebant ho-
minibus ceteris et moribus non nulla per-
cepta suauiter breuitate complecti
sunt hi fuerunt tales aplesius
pythagoras aristoteles solon et aristophanes
chilon lacedemonius perian-
dus corinthius cleobolus lidius
bias ponens istos scribit eusebius
fuisse tempore quo captiuus dei
populus in babilonia tenebatur. De
quibus tales philosophi sunt et suos
dogmaticos libros reliquit et eo in
dante captiuitatis tempore anaxi-
mander et anaximenes et zeno
phanes philosophi clariuerunt et tunc pita-
goras ex quo reperit appellari
philosophum. Sed ut dicitur libro 1° eiusdem
Sapientis non est qui nihil nouit
nihil meminit nisi qui sui non meminit
Declarat qui sit sapiens libro 22°
contra faustum et libro 20 contra ue-
titem et nouum testamenti questiones. C.
Quam enim acute sinceritatem et certam
amoribus incommutabile bonum
adhuc corpus quod corrumpitur aggruat
animam et deprimit terrena inhiat
sensum multa cogitante aduocum
ergo tendendum sed propter hoc multa
ferenda sunt. Paruuli uident
sapientibus nudari qui nullo te-
stimonio commendati sapientes
uolunt dicitur idcirco indignum in se

est deo hys unde vitate humi-
bus aut qui nihil de se psu-
mentes dei se voluntati incli-
nant equitate cogente salu-
taria reuelanda sunt hic enim
prudens deo est et saluus sue
memor qui scie sue iuuenior
anteponit dei legem qua utiq;
videt non verborum scriptu fula-
ri sed rerum proutibus et sine du-
bio hic stultus et vanus est qui
huic rei se committat que nulla
munus progatua signorum boni
non litteratis seculi regnum deus
promisit sed fidelibus neque lau-
datoribus sed et iustitiam pollicetur
sed recte agentibus nec diuile-
tias qui fraude et inimicis quibus-
dam vero excludere nituntur glori-
am et bone voluntatis hominibus
quia cuncti magis sunt vitati
quam simone istos enim reprobos
deus qui oratione clari simonis
magis uti voluit quam bonis
actibus nam et gloriam dei iuste
vult comittere qui rem dei vobis
exornare se putat Res enim ipse
ipse placere debent ut non finis
sed sensus laudetur Si enim sen-
sus auctor est littere et verba pro-
res significandas inuenta
sunt tunc non magis res ipse
promittende sunt ut facilius metes
incitent ad salutem Ideoque presen-
tiores elegit dominus utrosque apostolos
homines simplices et sine litteris
qui sine aliqua viciosa fidei
suando et bene viuendo dei in
se ostendunt veritatem Vnde apostolus
paulus Ecce ego veniens ad
vos non in sublimitate sermonis
et inter cetera quia non in sermone
est regnum dei sed in virtute ut
quia verba contra dictum obuo-
xia sunt dei legi virtus testis
existet cui omnis creditur sermonum
subtilitas itaque et ideo promissa
sunt ut consuleretur simplicioribus

ne se forte indignos putaret gra-
dei qui minime sunt litteris foren-
sibus eruditi tamen magis ad lau-
dem proficiat simplicitas eorum
qui quod prudentes mundi non
vident superbia hominum huius credunt
non verbis sed consilio prudentes
Sicut enim in bonis operibus recte
scilicet deum et fidem querere non cul-
tum sermonem Regunt enim dicentes
Dum iugis requiescam nisi in
humili et mansueto et tremiente
vba mea Vnde de sapientis vir-
tute libro primo de libere arbitrio
capitulum 13 Regnum mentis nisi sapi-
entiam esse protulit est Ibidem
Sapientes voco quos vitas vo-
cari iubet. i. qui regno metis
omni libidine sub iugatione pa-
tati sunt Quia ut dicit libro 20
emphaticum capitulo 5 Sape deus non de-
dit corporibus neque animis omnibus
sed tamen rationalibus tanquam merces
sibi sedem locauit de qua dispo-
nat omnia Ibidem in fine Docti
et studiosi quanto magis remoueo-
res sunt alabe eterna tanto ma-
gis sapientiam in ipsa vitate contu-
entur De multa estimacione
hominum ibidem capitulo 1 homines mundi
tamen audiunt aliquem facundum
sapientem dum nimis suauiter
vocis eius et fructuosa sillarum
apte locataz aude audire annu-
tiant suam principatum cum illa
vba tamquam signa sonuerunt
Vnde libro primo de academiis
disputacione prima maiores tamen
quos sapientes hominesque acceperunt
eo solo quod verum querebant
bene utique inveniunt Dicit autem
mecos in fine disputacione secunda
Sapienter erit ille qui profectus que-
sierit veritatem eamque si ad eam
non dum pervenit tamen via que
ducit ad veritatem illa intelligit
melius quam diligens inquisitor
veritatis Et idem in primo libro eiusdem disputacionis

Non vocabulorum opificem sed
rex inquisitorem decet esse sa-
pientem *De opere sapientis libo*
20 eiusd. Sapientia est ea summe
que vite utilia sunt quia sapi-
ens his que corpori necessaria
sunt indigere non potest *Di-*
ffert aut apbo ibid. Sapientis
apbo differt quia sapiens est
qui facit sapientiam p[ro]p[ri]us qui fa-
re desiderat *Notat ibid infra*
contra vanos. Non stultus
est sapientem non apbare sapien-
tiam nescire sapientiam *Sapie*
ti ovent dñm libo de utilit
credendi. Dñs sui facti stultus
estimandus non est cum est ta-
quam instrumentum n[ost]r[um] p[ro] sa-
pientis non in omnibus hominib[us]
melius stulti omnes vident si
in possent esse sapientem *Eide*
ovent opus r[ati]o ut. Omne f[aci]-
p[ro]f[aci]t ibi dñm infra. si r[ati]o f[aci]-
no est p[ro]f[aci]t est nec r[ati]o f[aci]t nullo
esse potest q[uod] non arcta r[ati]o p[ro]-
ficiatur p[ro]p[ri]o recta r[ati]o est ip[s]a
virtus *Qui aut homin virtus*
nisi sapientis animo p[ro]p[ri]o e[st] *Do*
lus igitur sapiens non peccat
A quo et q[uod] q[uod] sapiens p[ro]f[aci]t *sa*
fiat libo 20 de origine p[ro]f[aci]t
anime r[ati]o *Guicciardini* eris si
te non esse credideris atq[ue] ut sis
ab illo q[ui] facit sapientes p[ro]-
suppliciter instantes q[uod] p[ro]p[ri]o
et malueris curare non deapi
quam errantem laudat *homin*
Satietas non est p[ro]f[aci]t *h*
indeo libo soliloquior
addem t[em]p[or]e 12 hec p[ro]f[aci]t dñm
Deus meus quia ubiq[ue] sum
sine te malum est michi p[ro]f[aci]t
te non solum extra me q[uod] om[ni]s
topia que non est Deus meus
michi egestas est *Satiabor t[em]p[or]e*
cum apparuit gl[ori]a tua et erit
Dñe vita mea ut miseria mea
confitear tibi ex quo ab om[ni]tate

tua que est summi et vni boni
tempaliu[m] rex multiformitas
lappum me p[ro]f[aci]tales sensus
distrauit ab imo in multa diuisit
et facta est michi humilitas
laboriosa et egestas copiosa diu
aliud et aliud sequebar et nullo
nup[er]bat diu non te inveniebat
te inimitabile et singulare et in
diuisum bonu[m] et vnu bonu[m]
q[uod] secutus non erro q[uod] consecutus
non doleo q[uod] possidens saturat[ur]
totum desideriu[m] meu[m] heu mea
mea domine misera anima mea te
re fugit cum quo semper humdat
et gaudet et sequit[ur] vnu[m] cum
quo semper eget et dolet vnu[m] q[uod]
clamat deficio tu clamas reficio
et miseria mea magis sequitur
deficiente[m] quam reficiente[m] pla-
ne infirmitas mea hec est me
dice sp[irit]u *Sana illam salus a[n]i-*
mee ut confitear tibi sup[er] om[ni]b[us]
beneficijs tuis quibus p[ro]f[aci]t me
amumentute mea *Qui p[ro]f[aci]t digni*
illa p[ro]f[aci]tate n[on] n[on] *Iustor[um] desi-*
libro de v[er]a i[n]not[er]ia *derior saac*
ca 2a *tata tunc nichil deerit*
q[uod] deus omnia in illis om[ni]bus
erit ad quam illi p[ro]f[aci]t q[ui] i-
huc se *culo ante se p[ro]f[aci]t*
a[n]i[m]e carue morit[ur] nec in eis in-
venit[ur] cupiditates quas sola
sup[er]at dilectio dei ut et illud p[ro]-
adatur iniquitas quod elegit et
eo bono fruatur iusticia quod

Satisfactio *h*

Satisfactio debet esse vni-
versalis *libro de v[er]a et f[aci]t p[ro]f[aci]t*
tao 20 *Qui multos offendit pec-*
cando multos debet placare satis-
faciendo ut etia[m] p[ro]f[aci]t offensa p[ro]-
culpam in conu[er]sione flectat ad
nam orans p[ro]p[ri]o quem de f[aci]t
dolebat *unde deus flectet adve-*
nam qui p[ro]f[aci]t adhibuit m[er]it[um] f[aci]t
aut satisfactio multis modis et p[ro]-
ea non dimittit culpa i[n] om[ni]a de

prima quasi tunc fine Non suffi-
cit penitentem mores melius
quintare et amalis fas recede
nisi et debet que male facta sunt
satisfaciat dno p pme dolorem
p humilitatis gemitu p contriti cordis
sacrificiu opantibus elemosinis
atq ieiunijs nullus si quid debi-
te pene g'moris accepit veniam
nisi qualecunq et si minor est qui
debeat soluit penam itaq em-
ptat adeo largitas venie ubi
no declinat iusticia discipline

Satrape libro qonit sup libo
Judia qone 13 Satrape

duo quasi pna regna quibus sa-
trape perant et satrape quodam
reguli erant 10 Sequit caplin

Scala libo 15 de unitate dei c
39 Per scalam qua vidit

iacob intelligit ipe saluator no-
bis in memoria renovante eva-
ubi ait Amen amen dico vob vide-
bitis celum apertum 7 Et scala d-
nre et h' g'dus p' sup co' cur 7

Scapula libo de unitate diuitat
dei Scapulas habet d' deus

quia i firma mebra eae patiet
quasi in scapulis suis portat et
portando protegit De quo dicit
Scapulis suis obumbrabit tibi
et subprems eius operabit 10

Sandalum pter scandalum
alior no dimittenda bonitas

rite mepla adeodicia et e mio
eplaz 17a hoc no dicam si quis
scandalizatus fuit de bonis opib
uris aberis desistend putemus
Scandalizat quis aliquie cu eo
pnte in iuriat primo ho pmo
de vbi d'm f'mone 15 peccauit
rite f' tuis si tu solus nosti
tunc vero rite solim peccauit ha
si milas audientibus tibi fecit
in iuriam eam in illos peccauit
quos testes sue iniquitatis effecit
Dico em quod et nos ipi inobis

potestis agnosce qui me audien-
te fia meo quisqua facit i iuria
Absit ame ut illam in iuria alie
putem p'sus et michi fecit pmo
michi plus fecit cui putauit place
quod fecit Qualeis debeat esse no
scandalizans primum Tu f' hanc
et contra scandalizate ne moueas
libo de salutab' docuit tanqm scan-
dalum in vita tua et q tibi no vale
sed q illi placatum sit facias et q
tibi no vis fieri tunc ne p'mio
tuo cupias euemre sed cu eu vide-
ris comisante in bonis actib' togra-
tulare ei et illius gaudiu tui di-
tito Et si aliquid adu'sitatis patit
illius t'pacia tuam deputa ne sila-
to corde vniq diligas primum cui
quia m'us deus adu'sitatis pro-
tatur Quia em amplectit pace in-
mentis sue hospitio mansionis ipe-
rat xpo quia xpus pax est et in
pace requiesce vlt v'is aut unai-
dum invidum detractore in edace
omnibus modis exeat de f'ui-
dus aut v'is similis est nau que
iactatur fluctibus maris m'paur
bacone est semp ut lupus rapax
in fuit in amiter in miseria detine-
qtabescens adu'sitatu redigit semp
furore plenus p'iceps demonior
efficit homo pacificus securu pos-
sidet mentem Totus est aut ab
angeloz agune munitus et frue-
tu iocunditatis repletus gaudes
et delectus in domino Omnia em
eius in pace versant discordiam
fugat searta metis sue illuminat
confortu angeloz mebit et reg-
etue b'titudinis ppetualit obtinebt
Que sunt ul debeant putari sta-
dila et qual' t'ca ea nos habet de
benius in f'mone sup illud de m'm
do a scandalis Non em res adu'se
huio seculi vocant scandalum Scan-
dala que sunt adu'se h' me est
inter pressura et scandalu hipssima

pabas suare patiam tene cōsta
tiam nō relinque fidem nō con
sentire pōto hoc si suavis pssū
tibi ruina nō erit Sed ad hoc
valebit illa pssū adq̄ valet
intorculari nō ut olina opinat
sed ut oleum liqueat Deuq̄
si in ista pssū laudes deo dūas
quā vtile pilum vnde iste liquor
emanat Sedebant in pssū a
pli tachenati et cantabant vmp
deo Sedebat sub magna pssū
iob in stercore in op̄s sine ope sine
glia plenus volubus q̄ totum
ad hominem p̄tinet extiorē f̄ q̄
mitus deo plenus erat et lauda
bat deum nō ibi erat scanda
lum q̄ accessit eua et ait dic
aliquid in deum et morere oib̄
quippe ablatis ad diabolo exalta
to eua fructa est nō ad cōso
lationē sed ad temptationē Ecce
vbi scandalum exaggerant in
serias eius et cepit suade blas
phemia illa scandalū erat sed
nō illi quia mitus erat quia dō
ex lege sua docuerat eum par in
ta erat in corde diligentis legē
dei nō erat illi scandalū Audi
quid sibi rudit et diste quid sit
mitus locuta es inquit tamquā
vna ex stultis mulieribus Si bō
suscepim⁹ de manu dñi ⁊ q̄
hic nō est nominatum scandalum
Audi euan⁹ cum dñs de sua pas
sione p̄dicet petrus cepit illi suā
dē ne patētur Cui rudit Redi re
tro sathan scandalum michi es
p̄sus docuit dñs qui tibi vinctu
di exemplum p̄buit quid sit sca
dalum qui paulo ante dixerat
Stus es symon bariona ondeat
illū inebz suū esse ac vbi cepit
scandalū esse p̄adit inebz Scā
dalum ergo tibi erat illē qui tibi
mali aliquid cepit suade et fit
f̄ p̄lezq̄ nō malivolentia f̄ per

vsa benignolentia Videt te amicu
tuis qui te diligit p̄r tū filius
aut quix tua videt te in malo
et vult te facē malum multa po
ssent esse exempla quia ve mū
do a scandalis Ecce vbiq̄a potēs
aliquis querit ate p̄pter p̄cedū
ut in p̄mā inistū falsi testimon
Negas tu negas falsum ne ne
ges verum Ille inasatur potens
est p̄mit accedet amicus qui nō
vult te esse in pssū Ego te in
quid fac q̄ tibi ⁊ Quid magnū
est iam iste scandalū est amicus
est oculus est manus est ampu
ta et pice abste vñoli consensuē
in ebriā eam nra in corpe nro
cōfusione faciūt vñtatis cōiūc
tione vñtū a cōfusione inuicem
querunt vñi dissensio ibi mor
bus aut vñius est Ergo inebz
tū est diligis eum sed scandalū
zat te amputa eum et pice abste
vñoli consentire ante illū aban
ribus tuis forte q̄temptus rediet
Ille forte ut excuset dicit Omnis
homo mendax et contra f̄ Os
q̄ mentit⁹ occidit aiam Attende
nō est bene q̄ audisti Os q̄ me
tit⁹ occidit aiam Quid michi fa
ciat potens iste qui me p̄mit quā
ergo in aiam p̄mit in me et nō
me vis esse in malo tū me vis ee
malum Quid michi facit p̄mit
quāto in aiam agit me tū ille q̄m ego
si inebz fieri Ille forte occidet
carne meam ego occido aiam me
am Corpus occidit moritur et
si nō occidetur aiam vero quā
occidit iniquitas me tū exapit
veritas Deua ergo q̄ suare
potes pereat q̄ quq̄ peritur⁹ ē
Ecce qui sunt scandala ad dñm
tibi malum faciendū Et si amas
mundum blasphemias xp̄i et dicit
f̄ amicus tuus consiliarius tu⁹
ergo oculus tuus f̄ inister tuus

ut oparius tuus ergo manus
tua ut forte qui sustentat qui te
ab humilitate terrena subleuat ergo
pes tuus abice amputa et pice ab
Scientia Descia di. *iste r*
quo differt anima abo r de
amitate dei cao 21 Nullo scia di
variatur ut aliud in illo faciat
que non dunt sunt aliud que ia
sunt aliud que fuerunt non enim
more nro ille quod futurum est pro
spicit ut quod prius aspiciat ut quod
prout est respicit Sed alio modo
quodam amorem cogitationem consue
tudine longe aliter quod dicitur Ille qui
ipse non ex hoc in illud cogitationem
mutata sed omnis inmutabilis
videt ita ut illa quod que qualiter
fuit et futura non dunt sunt ipse
hec omnia stabilizat sempiterna scia
apprehendit nec aliter oculis aliter
mente non enim ex animo constat
et corpe nec aliter antea et aliter
postea qui non sicut nra ita quod
eius scia tunc tunc prius videlicet
et prius ut futuri varietate mu
tatur apud quem non est transmutatio
ut momenti ob umbram Nec enim
eius intentio de cogitatione in co
gitationem transiit suam in corpore
contintu sunt assunt aucta que
nouit qui tempora ita nouit illis
suis temporibus notis que admodum
qualia mouet illis suis qualibus
motibus sibi ergo vidit bonum quod
fecit sibi bonum esse vidit ut fa
cet neque quia factum est vidit scia
duplicauit ut ex alia parte vidit
tamquam in ore scie fuit prius
facet quod videt qui tam perfecte non
oparetur nisi tam perfecta scientia
aut nihil ex suis operibus additur
Eod libo cao 1 Scia creature in
compactione scie creatoris quodam
modo vespertina sit ita quod luce fiat
et mane fit tunc et ipa refert
adland dilacionem quod creator nec

in noctem vergitur ubi non creator
creature dilacione relinquit De
nunc septimum tunc illos dies diuina
ret ex ordine tunc ineposuit vo
cabulum noctis Aliter dicit libro 2o quod
ad simplicium quod est Sed melius
et aliam esse scientiam dei et non eam
dem quod tunc ista est que hominibus
datur sicut in idipsum quod deus de
longe aliud est quam que admodum
est deum quod deus stetit in synagoga
deorum Deum scia quod sit libro 1o
delibero arbitrio cao 12 Id quod scia di
tunc in aliud est quam tunc habet
preceptum Dedit de eadem scie libro
1o de achadenuis Scia non solum
disputatione tercia comprehensio
sed ita comprehensio rebus constat
ut neque mea quicquam errare nec
quibuslibet aduersitatibus impulsis
mutare debeat Unde vixime ad
busdam philosophis de in illo eam posse
in sapiente inueniri qui non modo
preceptum habere debet ad quod tunc
ac sequitur verum etiam in coramissum
tenere Unde ibidem infra illa est
humana rerum scia que nouit lumen
prudencie transiit deus fortitudi
nis robur iusticie pietate et cum sit
que nulla fortuna metuentes
vere nra dicit debemus Nam ut
dicit libro eius Scia sapiens
verum non est alia diffinitio libro de qui
tate aie Scia est tunc res aliqua
firma ratione precepta et cogita
tio **C**um ergo bonitatis de vixime
libo delibero arbitrio Aliter vide
vite scia quam ipa vita quia in
tellectus non est nisi ipa luce me
tis illustratus perfectus quod vixime
Quod hetur in scia Transiit de
libro de cogitatione vite in rebus ca
cao 1o his nominibus per corporeos
sensus cognoscimus et ea quidem
que nec visu nec experientia didi
cimus per compactionem visum ut ex
partem distans ut sunt que debe

stys ul ignotis homibus legimus
que aut penitus nobis sunt cog-
ta et popacoms notas no signat
magis erunt nobis aliqua rone pla-
bilia Sed quia ea esse firmiter con-
stat et p similia doceri nequeunt
ideo fidem credentiu erigunt Et in
libro ad paulinu de **Constat nra**
videndo deum et scia eiusis re-
bus et arditas sed mhye que videmus
ul videmus nos ipi testes sumus
mhye que credimus alys testibus
monem ad fidem cum eaz res qd
uer vidisse nos recolimur nec vide-
dantur signa ul inuocabus ul illius
ul in quibusqz doctrineticis quibus
no visis no visa credunt Nos at
no in mnto nos scire dicimur no so-
lum ea que videmus a videmus
verz et illa que ydoneis aduacati
q rem quicqz testimonys ul testi-
bus credimus porro si scire no
ogruenter dicimur illud etia certi-
ssimam credimus hinc sciam e ut
etia rre credita et si no assunt se-
sibus nris vide mte dicimur scia
quippe mte tribuntur sine per
corps sensus sine pnam ipi
ad pceptum comptumqz retineat
et fides ipa mte utiqz videt qua-
uis h fide ardatur quod no vide-
Demo requirendi sciam **Desperet**
Dat doctia libo demonib **ibi esse**
etia iplogo caplo pmo **sciam ve**
ritatis vbi neq omes aqz que
ritur dete possunt neq q
querunt digni sunt Et
lignencia igitur et pietas adhibe-
da est alto fiet ut facientes i ventu
altero ut scire mearu **libro x sup**
gen cao Cuius aliquid scire volu-
absit puericia otempnedi assit
diligencia requirendi humilitas pe-
tendi pserencia pulsandi ut si no-
bis h expedire nouit qui melius
qua nos quid nobis expediat
utiqz nouit det et h nobis qui

Dat bona data filis suis **Omnia**
in bonis pnt sciri **In bono quocqz**
et pea que sunt i **ma omis ca**
honne cognosca se **tura no vnu**
ad orosiu ot psta **saliter sciat e**
mstas celum et terra et omnia que
in eis sunt sed quatin quoda
quia et rationabilis in illo e qua
ul pban habet angeli ul edunt
ut ita dicam et sensualis qua be-
stie no carent vnu em sensibi-
libus motibus ad appetenda vtilia
et vitanda contraria et vitalis pua-
ta sensu vno qua sunt corpus in-
cremeta et capilli nec ai p adit
sentit et tamen ardeant iam vo-
ipa corporalis creatura euidetur
apparet in nobis que licet extra
facta atq formata sit tamen illuc ex
omnibus hinc corporeis mundi ele-
mentis quedam puaile adtemper-
valiadunt Nam et calore mteb-
vegetant qui e st ab igne augetur
lux poculos emittit et venas dis-
cutit quas artarias vocant atq
spiramenta puluonis aere imp-
lent et quoz n esset illa spirame-
ta conflueret vitam qz assumeret
scitatis Nam et ipe sanguis hudo
lapsus alias venas replens qua-
ruis et flumibus p uincta diffundit
ita nullum est tacite genus quod
no in bonis possit agnosca **hucan**
scitara oplete cognoscat **Quantu**
nra scia ibid ca finem **quicqz pte**
do pfecti in fin illas hns inue-
met quas deus tamqua firma-
mentu supra omnia huana corda
constituit Non itaqz opus e pla-
sape sed sape adtemperancia sciat
vnuqz deus patus e mescua
fidei unde ascientib doctorib e
scia vbi sup demonibus etia eis
mediocriter famis no facile me-
rogat sapientiaz expositione ab-
hye petendam esse qui eaz doc-
tores se esse pfitent fieriqz posse

ymio id semp accidere ut multa
in doctis videantur absurda q^u ai
ad doctorib⁹ exponunt^r eo laudan
da videant^r elacius quo abieci⁹
spuenda videbant^r et eo accipia^r
dulcius quo clausa difficilius o
prebant^r h^{ec} tunc scia^r ap^u sancto
et h^{ec} et in futuro sup^r p^r n^o s^u finis
D^{eu}s dicit Ad h^uc multa habeo
vobis d^{ic}te sed n^o potestis porta
re modo Et quia^r continuo pro
miserit eis omem^r v^{er}itatem per
sp^{er}u sc^{ilicet} Clamat tu b^en^ed^{ic}t^{us} pau
lus ex p^{ar}te san^{cti} ut intelligamus
sp^{er}u quid^r sc^{ilicet} v^{er}u p^{ro}p^{ri}um accipim⁹
p^{ro}dua nos ad omem^r v^{er}itatem Et
cum maliam vitam post h^um^{an}u^m ve
te seculum et em^{an}ata facie ad
faciem videm⁹ Acquir^{it} ex con
sac^{ra}one p^{re}sentia sup^r p^r s^u finis 2°
Non p^{ri}ma scia^r est p^{re}sentia q^uia
Ille h^{ab}et oculos cognom^{is} tu h^{ab}eto
credulitatis Non d^{icit} scia^r qu^{ia} gl^{ori}a
ri libro de v^{er}ba in noc^{en}cia ca^{pit}o 12° h^um
nulu^m virtus est de scia^r n^o gl^{ori}a
quia q^uis est omib⁹ p^{re}sentia lux
ita p^{ar}icipatio v^{er}itatis N^o est uo
bis valis absq^{ue} q^uia Quid est in
libro de g^{ra} et lib^{er}o ep^{iscop}us ymo
arbitrio / vero quid est amicus
et ab ip^{sa} p^{re}sentia caritatis alien⁹
quam confiteri p^{re}sentia ex d^{ic}to que
sine caritate in flat et ex nobis
esse caritate que facit ut p^{re}sentia in
flare n^o possit Item ai dicit ap^u
sup^r eminent^{er} p^{re}sentia caritate xpi
quid est in san^{cti} qu^{ia} putare
ex d^{ic}to esse p^{re}sentia que p^{ro}uadenda
est v^{er}itati et ex homib⁹ caritate
que sup^r eminent^{er} p^{re}sentia Sc^{ilicet} p^{re}sentia est
Caritas ex d^{ic}to est et legim⁹ sp^{er}u
p^{re}sentia et p^{re}sentia legim⁹ sp^{er}u v^{er}it^{as}
caritatis et continet^r Sed uai⁹
donu^m est caritas quam scia^r Nam
scia^r qu^{ia}do est in homine caritas ne
cessaria est ne in flat^r Caritas
aut n^o emulat^r n^o agit p^{er} p^{er}a

n^o inflatur Non est p^{re}sumend⁹
de scia^r v^{er}ba qu^{ia} sit in ep^{iscop}o adopta
tu ep^{iscop}u et est us Non est erube
scendum homi confiteri se nescire
q^u nesciat ne d^{ic}tu se nescire inat^r
in q^uam scire ineat^r Maxime de
d^{ic}tu opib⁹ ignomin⁹ libro de v^{er}ba
innoc^{en}cia ca^{pit}o 12° In cognas cau
sis op^{er}u d^{ic}tu n^o nichilom⁹ ai
sciam⁹ n^o sine r^{ati}one omnipot^{er} fa
ct^r Unde infirmus h^uman⁹ amicus
r^{ati}onem n^o p^{ot}est redd^{ere} melior est
diligens et n^o h^uis D^{eu}s deus ve
r^{er}u di sciam⁹ quam v^{er}itatis non
co^{lo} lib^{er}o 7 ofess^{er} est q^uisq^{ue} no
uit ista iam placet tibi In f^{er}re ai
homo qui ista p^{ar}it omia te ante
negat Scis aut qui te p^{ar}it et si
illa nesciat ex^{er}u aut te et illa
nouit n^o p^{ro}pter illa beator⁹ sed
p^{ro}pter te solum Scis est si cognos
cens te sic ut te glorificet et q^ua
as agat et n^o enunciat in cogi
tationib⁹ suis Scit em⁹ melior
est qui nouit possid^{ere} arbor^{em}
et de v^{er}su eius tibi q^uis agit qu^{ia}
uis nesciat n^{isi} q^u rubis alta sit
n^{isi} q^uia latitudine diffusa qu^{ia}
ille qui ea metitur et omⁿⁱs eius
ramos m^{et}at Et neq^{ue} possidet ea
neq^{ue} creatorem eius nouit aut
diligat Sic fidelis homo cui⁹
hic mundus diuicias est et qu^{ia}
nichil habens omia possidet i
herendo tibi ai f^uit omia q^u
uis nec saltem septetima quos
nouit dubitare stultum est qu^{ia}
melior sit qu^{ia} m^{et}or teli et m^{et}or
tor fide^{re} p^{er}for elem^{en}tor et ne
gligens ai qui omia in m^{et}o et
pondere et m^{et}ura disposuisti
Unde in fin^{is} subdit ibid^{em} Cum au
dio x^{risti}anor⁹ aliquem f^{er}re illu^m
aut illum ista nesciente et ali^o
palio sentientem patient^{er} inuor
opinionem errare homin^{es} n^{isi} illi
obesse video cum d^{ic}te domine

creator omni non credat indigna
si forte sitis et huius creaturæ cor
palis ignoret Obesse aut si hoc
adipam doctrinam pietatis formā
primere arbitretur et primatius
affirmare audeat quod ignoret
melius est scire se quod Sciam te
se ignorando an facit sciam te
inologo lib. e. dicitur quod res magis
estimare solet genus humanum in
quo perfectio meliores sunt qui hunc
scie possunt nosse semetipsos lau
dabilior quod est animus cui nota est
ul infinitas sua quam qui ea
non respecta vias syderum scrutatur
etiam cognitis aut qui iam cog
tos tenet ignorans ipse quia in
grediatur ad salutem at infinita
tatem suam Quia non iam euigilat
videmus spiritus sancti calore excitatus
atque in eius amore coram se vivit
ad deum volens intare eorum sibi
lucente accendit in se invenitque
sua quod egestas mundicie otem
pari non posse cognovit flere dul
ce habet et enim parat ut etiam atque co
miseretur donec ex sua tota in
feria enim eruat et parat cum si
ducia iam quanto pignore salutis
accepto pignori salvatore hominis
et illuminatore hunc ita egentem
at dolentem scientia non inflat quia
caritas edificat propositum enim scientia
scie qui propositum scire infinitate
suam magis quam scientia mundi in ce
li fundamenta terrarum et fastigia
celorum et hanc apponendo scientiam
apposuit dolorem dolorem quod
pignoris sue ex desiderio pa
tris sue et conditoris eius beati di
finit Non est omnis notitia dicitur
scientia libro de divinitate cap. 2. Non
quidquid sciri ab homine potest in rebus
humanis ubi plerumque scientia carnis
vanitatis et vossie curiositatis
est vere scientie tribuendum est si illud
tunc modo quo fides saluberrima

que ad veram beatitudinem ducit
gignitur nutritur defenditur et
roboratur Quia scientia non possunt
fideles plerumque quamvis possint
ipsa fide plerumque Aliud est enim
scire tunc modo quid bonum est
debeat propter adipiscenda vitā
beatam que non nisi eterna est Aliud
aut scire quem admodum habet ipse
et propter oportulet et contra impios
defendatur Quia sit utilis super
per nos finem in Scia si magis
sua precedit magnitudine caritatis
non edificat sed inflat Cum ergo
tanta fuit caritas in bonitate
suam ut tribulacionibus non possit
extingui quas adhibet disciplina
tunc utilis erit scientia quia in no
testat etiam sibi homo quid ipse
meruit et que adeo donata sint
ei et propter que posse se sciat que se
posse nesciat et propter ipsum dominum
non poterat Declinat quod et quod
utilis est scientia libro Scia ut ait apostolus
2. de vobis domini peris inflat Quod
ergo scientiam fugere debetis et electi
estis nihil scire potius quam in
flari ut quid vobis loquimur
si melior est ignorantia quam scientia
ut quid vobis disputamus ut quod
quod nostis admonemus quod non no
stis inferimus Scientia cavenda est
ne inflat ergo amate scientiam sed au
teponite caritatem Scientia si sola
sit inflat quia vero caritas edi
ficat scientiam non permittit inflari Ibi
ergo inflat scientia ubi caritas non
edificat ubi aut edificat solida
ta est Non est ergo ibi inflacio
ubi petra est fundamentum Quid
aut temptat inflacio hoc est elaco
ut propter hoc viciat etiam tantus ille
apostolus apposuit sibi esse dicit
simul carnis angelum sathane
quod colaphizat quod caput eius tim
ditur ne erigatur Quia ibi de
scientia metus erat inflacionis habet

elationis ait enim ne magnitudo
revelationis extollat me propter
quod te deum rogavit nec exau-
ditus fuit quia dei gratia non ei
defuit petuit enim eger ut quod
ad salutem apponit medicus
cum voluit egrotus auferat a se
dicitur dicit non tollo quia sanat
tu dicis tolle quia mordet a se
dicitur dicit non mordet sed sanat
quod venisti sanari an molestiam
non pati non ergo exauduit
dominus paulum ad voluntatem quia
exauduit ad sanitatem sua vult
in infirmitate perficitur **Et libro**
Dei in innocencia Non est vera
caritas quod sciendum scia boni nisi
est propter facere ad hoc quod per
datur ut agatur humiliter cum
meditat legem dei qui laborat
ut memoriam teneat quod actione
non implet Quod ad vult quod uniat
Deus in epistola ad Julianam et est quod
Non tamen modo nos ad uniat
Deus ut sciamus quid agendum
sit verum ut amando agamus
quod discendo iam sciamus **Et quia**
perfecta scia est scire Tunc de
deum apud deum scio visibilibus
libro supputationis propter ad invisibi-
secunda capitulo scio scia deire
me ad celestia de temporalibus ad
eterna Tunc deat videat visionem
inmirabilem eterna veritas et vera
caritas et caritas eterna tu es deus
meus tibi suspirio nocte ac die
tibi in vultu tibi intendendo ad te per-
venire desidero ex quo non te
non veritatem non eternitatem
Tu veritas super omnia perfides
quem videbimus sciamus es cum per-
tulerit vita cetera et mortalis
iniqua de nobis ubi est deus
tuus Et ego dico ubi est deus
meus Respondo mihi paululum cum
effundo super te animam meam in voce
exultationis et confessionis

Somni festinitate celebrantes et ad
huc istis est quia refabit et fit
abyssus nil quando potius sentit
adhuc se abyssum dicit ei fides
mea quia attendisti in nocte cum
pedes meos curare istis es anima
mea et quare conturbas me Opera
indeo lucerna pedibus meis ubi
eius Opera et perseverantia donec
perferat uox tua iniquorum donec
perferat uia dei tuus fuit aliqui
fili sumus aliquando tenebre donec
transierit iste impetus aquarum res
dua adhuc trahimus in corpore propter
perpetuum mortuum donec asperet di-
es inclinentur umbræ spem in domino
mane astabo et contemplantur quod
quod confitebor ei mane astabo
et videbo salutare volens mer-
deum meum qui vivificat mortua
lia corpora nostra propter inhabitantes
spiritum eius in nobis ut iam sumus
lux dum adhuc salum facti sumus
et filii lucis et fidei non noctis
nec tenebrarum sumus aliqui tene-
bre tunc aut lux vite deus noster
Et tamen adhuc perfidem non per-
spem Spes que videtur non est
Scisina et scis spes
Scisina Differt scisina
ab hesis libro 20 quod Crestomus in manu
ubi ponit dominum ipsum Crestomus sic
hesis est diuisa sequentium scita
Scisina vero eadem sequentium
seperato Et infra subdit suam
distinctionem inter scisina et hesis
magis distinctionem approbo quia de
scisina esse rectius congytationis
ex aliqua suarum diuisitate differe-
ntia rectius enim scisina fieri potest
nisi diuisum aliquid sequatur qui
faciunt hesis aut est scisina in veteri
ratum Quod scisina est infinitas
descripta libro 20 de verbis domini finis
12 in primo Christus caput eterne est et
est eterna corpus eius et in eius
corpore unitas inebroz et opago

caritatis tanquam sanitas existit
Quiaque aut in caritate fruges
infirmatur in corpore christi sed potes
ille qui iam exaltauit caput in
etiam infirma membra sanare du
tamen non inuina impietate pre
cedant sed herent corpori donec
sanentur. Quid quid enim adhuc
heret corpori non desperate san
tatis est. Quod aut passum fuit
nec curari nec sanari potest. Non
passum *passionis nec sanari ut*
opa bona libro de fide ad petrum
pte 2 ca 36 Firmissime tene ut
late? Dubites quolibet passionem
sine heretiam in nomine patris et fi
lii et spiritus sancti baptismum si ecclesie
catholice non fuit aggregatus quatenus
cuique electis fecit et si christi nomine
etiam sanguinem fuderit nullatenus
posse saluari. Omni enim homini qui
ecclesie catholice non tenet unitatem
neque electi quilibet copiosa neque bap
tismus neque mors pro nomine christi
suscepta proficere potest ad salutem
qui in eo vel heretici vel passionem
passitas profuerant que ducit
ad mortem. Est aut scelus maius
libro primo contra epistolam primam Ga
lilegum passionis omnia scelera
super quod dicitur Unde in passione nec
dari nec accipi potest sacramentum quod passum
libro primo de baptismo contra donatistas
Orismatias non dicimus? Nolite bap
tismi dare sed nolite in passione
dare nec eis quos vident bapti
zaturi dicimus? nolite accipe sed
nolite in passione accipe. Nam si
quem forte cogunt ex extrema ne
cessitate ubi catholicum proque acci
piat non inuenit et in animo pacem
catholicam custodiat per aliquem
extra unitatem positum accipit quod
erat in ipsa catholica unitate accep
turus si statim de hac vita iung
uerit non enim nisi catholicum de
putamus? Si aut fuit a cordi morte

liberatus tamen se catholice cog
gationi etiam penam cordi reddit
unde inquit corde discesserat non
solum non inprobamus quod fecit
sed etiam securissime verissimeque
laudamus? quia putem deum ac
didit cordi suo ubi unitatem sua
bat et sine sancti baptismi sacramento
quod ubique inuenit non hominem sed di
esse cognouit noluit ex hac vita
migrare. Si quis aut possit in ipsa
catholica accipe per aliquam mentis
probitatem eligit baptizari in pas
sione etiam si postea venire ad ca
tholicam cogitat quia etiam est ibi
prodesse sacramentum quod alibi quid
accepit prodesse non potest procul du
bio prius et iniquus est et tan
to periculosius quanto sciens. Ita
enim non dubitat recte illic accipi se
non dubitat illic prodesse etiam per ali
bi accepit *probat unitatem hereticis*
ibidem infra Idolatrias in populo dei
gladius intemunt. Orismaticos
aut tunc hyatus absorbiunt. Aplos
dicit. Si habeam inquit omnem
fidem ita ut montes transferam car
itatem aut non habeam nihil sum.
Si quis aut advocatur ad medi
cum in aliqua unitate vel unitate
parte corporis cui voluit sanatus
si dicit medicus morit unde in si
anetur non opinor illi qui enim
adduxerunt ita desipiant ut con
sideratis atque unitatis ceteris membris
eius sanis videantur medico et
dicant. Ergo ne ista sana tot
membra non valet ad eius vitam
et illud vnde vulneratum valet ad
mortem non vixit hoc dicit sed
curandum offerunt nec ideo tu
quia curandum offerunt medicum
rogant ut etiam illa que sana se
ruiet sed illi inde loco medicum
instanter adhibeat unde et salus
ceteris mors imminet et nisi sanetur
adueniat. Quid ergo prodest homini

ut sana fides ut sanum fortasse
solum dei sacramentum ubi letali
vulnere scismatis pempta est
sanctas caritatis panis solius
pemptio etiam illa integra
ad mortem que fiat non cessat
una dei puritate scilicet eam ut
veniant et curentur per medicamentum
reconciliationis primum pacis
nec ideo putent se sanos esse
quod dicantur eos aliquid habere sanum
Nec rursus ideo putet tu
runt esse quod sanum est quia omni
dum aliquid vulneratio itaque
in sacramenti sanctitate quod contra
nos non sunt pro nobis sunt. In scis
matis aut vulnere quid quid cum
christo non colligit propinquant non ex
tollantur ex his que sunt nec per
ea que sana sunt superbos oculo
los ducant sed volumus suum digni
tatem humiliter inueniri nec quid
assit sed quid desit attendant
videant quoniam multa et quoniam magna
nichil possunt si unum quid desit
Et videant quid sit ipsum unum
nec me in hoc audiant. **¶** **apostolus**
¶ Si linguis hominum inquit loquar
et angelorum caritatem autem non ha
bam sicut vesperale sonans aut
tympanum. Et si habuero prophetiam
et sciero omnia sacramenta et
omnem scientiam et si habuero omnem
fidem ut montes transierim cari
tatem autem non habeam nichil pro
Quid ergo eis prodest si et lin
gua in sacris mysteriis habent
angelicam et prophetiam que ad
modum caphas et pauli ut alii
prophetent quos fuisse dampnabiles
sanos si sacramenta non tamen faciunt
sed habent sicut sunt symon ma
gus si fidem sicut demetria
confessa sunt christum neque etiam
non credebant cum dicerent Quid
nobis et tibi fili dei sanus quia
sibi christus. Si disparciat etiam

ipsam suam pauperibus sicut mihi
 ti non solum in catholica sed in di-
 versis heresibus faciunt Si aliqua igni-
 gente persecutione tradant nobis cum
 corpus suum ad flammam perfide quam
 pariter confitentur tu quia separati
 hoc agunt non sufferentes ad in-
 vicem in dilectione neque iudicantes
 suam veritatem spiritus in vinculo pa-
 tis tantumque utique non habendo eam
 cum illis omnibus que nichil eis
 profuerint ad eternam salutem premere
 non possunt Et infra subdit cum
 blasphematis que est finis in unum
 nulli blasphemati faciunt si finis non od-
 io non exerceantur Et ibidem infra
 rigo et penitentia blasphematis nulla
 alia est nisi odium fratris et infra
 ibidem quod est primum intelligenda Cum
 in discordia perseverant blasphematis
 ad finem pertinent ysaacis por-
 autem fuit ysaac et postea ysaac
 et postea esau et postea iacob non
 quia postea peperit heresis quia etiam
 aut ipsa etiam primum carnales vel
 animales et postea spirituales sed quia
 in ipsa forte mortalitatis ire ergo
 de adam nascitur non est primum
 quod spirituale sed quod animale postea spi-
 rituale Ex ipso animali spiritus quia homo ani-
 malis non patitur que sunt spiritus dei
 omnes dissensiones et blasphematis
 quando iniquo sensu perseverantes
 Apertius dicit ad verum pertinet testatur
 id est ad trementum primum cupiditatem
 iniquitatem quibus spiritualia fi-
 gurantur sed animalis homo et
 Ideo libro 2o quia Nec blasphematis
 contra unum generationem sacrilegio per-
 decatholice contra vent ne baptizatos
 blasphematis dicit blasphematis christi non
 ad primum sed ad iudicium non ad sa-
 lutem sed ad perniciem sicut est mu-
 licie hactenus in defensoribus hereticis
 perstatum pacem perstatum veritatem
 perstatum ecclesie societatem ut enim
 per quem caritas diffunditur in cordibus

utis spm san accipe merent sine
quo nemo pvenit ad regnum celoz
etia si sacramentis oibus legittis
inbuatur **Eodem libro ita mediu**
Non pe esse religiosus i pasma
te constitutus **Eodem infra hoc**
malum pasmatu typanus ydola
tre opavit **libro de correptione**
donatistar ad lo / **Quicadmodum**
in facu comite / **mebz si padit**
ab hominis vni corpe no pe tene
spm vite Sic homo qui paditur
de xpi vni corpe illomodo pe
tenere spm iusticie dei etia si fi
guia mebra teneat q supst i cor
Scola libro 2o de academiis
Scola dr eo q sit aplo pcta
Descola xpi que est / **hec est scola**
etia dr i fce po de ac / **ad qua pui**
cedentibz ad quam ipi / **li de ducit**
pnapm / **ut distant accelesi inglo**
no alta sape sed humilibus qsentie
h est scola mgy regis ang casse
dra celum est et terra stabellu
pedum eius nec tamen iste talis
ac tantus aliud docet suos disti
pulos nisi ab eo discant qz mit
est et humilis corde ut p dantuos
labores p iusqz mox exista humi
tate suaz requiem inveniant
auaz **Discite puuli m hac scola ta**
ti mgy iam no sequi supbum
drablm sed amare humilem xpm
qui nos reuocat errantes susci
pit remeutes exhibet pruden
tes docet quentes erudit insipie
tes facit prudentes omnia nob
hic mgy exhibet pietatis officia
Si puuli estis venite et erudim
Si infirmi estis currite et cura
mi / **Si ceci estis accedite ad eu**
et illuminam / **Si vitam queritis**
festinate ut ab eo viuificem / **E**
git eu et agit in nobis artis sue
magna doctrina / **qui sacramentoz**
eius gustatis aliquam medi
cinam / **re** / **Sequitur caplm re**

Scorpio Snp Apok omelia A
Caude eoz similes scorpio
mbus i pncipes vni di subys etia
nocet dyabliis et sine hys nocere
no potest Aut etia sacrilegi re
ges male iubendo aut sacrilegi
sacerdotes male docendo nocent
Scriptoz Demore scriptoz sac
scripture libro a qe faustid
Solent scriptores rez gestatu
cum in suam psonam venerit
ita se contexe tanq de alio nar
rent q de se narrent Dicit moy
ses ait Dicit dñs ad moysen Ita
matheus de se tanqua de alio
scripsit Et quod iobes fecit cu ait
Vidi illum disciplin que diligebat
ihus / **Certe manifestum e mo**
rem scriptoz fuisse cu gesta narra
Snp iobem f moe / **Si hec est co**
nectudo eoz qui nobis sacras
lras instruit ut qudo de aliq
eoz dñia narrat / **hystoria cum**
ad sepm venit tanq de alio
loquit et sic se inserit ordin
narracionis sue tanq rez gestaz
scriptoz no tanq su ipius pdica
tor / **idiat in sebedo** / **Ego ipe mlti**
in plogo 3o libi de h / **que neqreba**
scribendo me didicisse confiteor
no tamen labor hic meus cuiq
pigro aut nullo docto debet sup
fluis iudicari cum mltis pigy
mltisqz indoctis inter quos etia
michi no pua ex parte natarq st
ptea in plogo libro rectitaco
vbi scriptores instruit quos ppta
corrigan / **sic de se ipso dicit**
Jam dñi est ut face cogito atq
dispono q nunc adiuuate domno
agredior quia differendum esse
no arbitror ut opuscula mea sine
milibus sine meplis sine matic
tatibus cum quadam iudicaria
seuitate recenscam et quod me
offendit velud censoris palo de
notem / **Negz em quisquam nisi d**

prudens ideo quia mea errata
rephendo me rephende andebit
Sed si dicat non debuisse ea ante
dici que postea etiam michi disp
liceant verum dicat et meum facit
Forz quippe rephensor est quod
et ego itaque enim ea rephende de
berem si dicit debuissem sed ut
volet quisque accipiat quod facio me
tamen aplicam illam suam et in
hac re optuit intueri ubi ait Si
nos ipsos iudicarem ad id non
iudicarem Illud etiam quod scriptum
est Ex multiloquio non effugies peccatum
Erreret me plurimum non quia multa
scripsi vel quia multa etiam quod dicta
non sunt tamen ante dicta scripta
sunt Absit enim ut multiloquium
deputem que natura dicunt quanta
libet finem multitudinis ac pluri
tate dicunt Sed istam sententiam scrip
ture sancte propterea timeo quia de
tam multis disputationibus meis
sine dubio multa colligi possunt
que si non falsata ut esse videantur
sine etiam obviante non natura erunt
non christus fidelium suorum non terrent
ubi ait Omne verbum otiosum quod
quod dicit homo reddet pro illo in
iudicio iudicis Unde et eius apostolus
Jacobus sit inquit Omnis homo ve
lor ad audiendum tardus aut ad
loquendum et iram Et alio loco vi
lite inquit plures magis fieri fratres
mei scientes quam manus iudicium
sumitis similes enim offendimus
omnes Si quis verbo non offendit
hic perfectus est vir Ego michi hanc
perfectam nec me arrogans cum suis
senex quanto minus cum iuuenis
tepi scire vel aperire populos dicit tamen
quod michi tributum est ut ubique me
posse loqui opus esset ad populum
transsire tacere atque alios audire
punitur et esse velox ad audiendum
tardus aut ad loquendum Festat
igitur ut me ipsum iudicem sub magis

Uno enim de offensionibus meis iudi
cium evadere cupio magis aut tunc
plures fieri existimo cum diversa
atque inter se adversa sentiant cum
vero id ipsum dicunt omnes et verum
dicunt et ab omni veri magis magi
simo non recedunt Offendunt autem non
cum illius multa dicunt sed cum ad
dicunt sua Sic quippe maduit ex
multiloquio etiam in falsiloquio
Barba autem placuit ista michi ut
hoc emittam in manus hominum ad quod
ea que iam addidi revocare et
emendare non possim Nec illa sa
ne propter que cathesimus iam licet
relicta spe qua eternam gerebam
sed adhuc secularium literarum in flatu
consuetudine scripsi quia et ipsa erant
tunc in noticiam de se benedicti atque lege
turi et legimus utiliter si non nullis
ignoscant non tamen inhecat erra
tis Erunt propter quicunque ista lecturi
sunt non me mitemur errantem sed
in melius proficientem inveniet
enim fortasse quod scribendo profectum
Cum opuscula mea ordine quo scrip
ta sunt legit hoc opere quam potero
curabo ut eundem ordinem novit
In primo libri expositione | *Adhuc ad*
symboli ad laudem eius | *adhibendum*
epistolam | fidelissime pro laureti amicus
tam non est cupidus quia nec pro
neus suam non esse absque periculo
multorum iudicis approbamus et pro
funde rei ingenium tenue et exile
committit manus periculum nunc quod
distamen est et

Scriptura sacra est scriptum di
uitus inspirata in prologo
secundi libri de civitate | *Quia dei in*
quitur sine preparatione eius sine
paratulam que variis nobis
ad hoc promittitur intuentia ut
ipse queratur ipse diligat qui et
illam inspiravit et istam cavet
Deo libro de offensione | *Domine relos tu*
os opera digitorum tuorum differena

oculis tuis in bilium quo subteri
sa eos sibi est testimonium tuum
sapientiam pstantis puulis p fia de
meus laudem tuam ex ore infan
tium et lactentium Neque enim novimus
alios libros ita destruentes sup
biam ita destruentes inimicium
et defensorem resistendo recon
ciliatorem tue defendendo pcta
sua Non novi domine no novi
alia tam casta eloquia que sic
michi pswaderent confessiones
et humerent ceruicem meam iugo
tuo et me inuitaret te colere qtas
Intelligam pr bone da ui h p
ter posito quia subterpositas soli
dasti ea **Est ante data libro 20**
sup gen cap 9. Maior est quippe
scriptura huius auctoritas quam omnis
quam ingenij p pntatitas **Super**
pma canonica iohannis omnia 3. Cont
misdiosos errores deus uoluit
ponere firmamenta in scriptura cont
quas nullus audet loqui **libro 12**
de unitate dei cap 9. Ecce scriptura
fides inimitabile auctorem no i mi
to h morbe tenet atq monib9
gentibus quas sibi esse credituras
inter cetera vera que dixit uia dei
tate p dicit **Ideo est digna reuen**
cia libro primo de sermone dñi inno
te cap 12. Quis consentit scripturae
dñe nisi qui legit ul audit de
ferens ei aulmē auctoritatem ut
quod intelligit no ppter h odit
q ea pñis suis aduersari sentiat
sed magis diligit correptiones
suas et gaudet q morbis suis
no parat donec sanent. Quod
obstat aut absurdum illi ponat
non inde conatet contēdori etia
mā sed oret ut intelligat Bue
ergo beniuolentia et reuenciam
tanti auctoritati exhibend esse
meminerit Sed quis h facit nisi
quisquis ad testamentum patris apri
end et cognoscend no licet mi

tacōne aēbus sed huius prelate
accessit **libro pteu p^o sup gen cap**
27 libros genesios multipliciter
qua potui reuelari p tiliq se
tencias de bñis ad exatatoz nra
obscure positas no aliquod inu
temē affirmans tūm p iudicio
altius expositōis fortasse me
lioris ut pro suo modulo eligat
quisq q cape potest sibi aut in
telligē no potest scripturae dei det
honorem sibi timore **Alia rō h9**
reueñcie innotatu **Impatoris pte**
de arbore in dicta nemo sine pi
sermone secundo aulo sui saguis
otempnit sed omnes suscipiunt cū
tremore et reuencione et adorat
inlissimā cartulam atramento sp
tā et velut diuos adorant apices
scripturae dñe legunt vba dei
tonat ipe dñs quoda mō pñs
pñtib9 loquit et no audit a fa
stidioso homines audiūt aut quod
pñis est sedentes fabulis vacāt
Impator longe positus de cartu
la loquitur et timetur et quasi
pñs nulla carta adorat testior
dñi am recitat ab aliquib9 con
tempnit spm pñe clamāt apli
p dicit et ewa loat et pse
pñi homib9 fablat et no au
ditur **libro de salutarib9 doct**
Quis libror pñs series adno
stram salute spica est et h ma
rimie nris auribus innotat
iter atq iter replicat quid sit
homin canend ul quid sequend
In quibus libris tua dignitas
optime ex teri solet quia per
illos nobis loquitur ipe deus
et dñs ut pñe nobis sue volū
tatis demostrat affm Verogno
scam9 ergo et recogitem9 qua
li honore nobis illius legacio
sit accipienda ex si legacio re
gis aut iudicis ad uos veniret
iniquid no mox auris pñs

prompta voluntate cum omni de
votione literas accipimus et legen
tes implere satagimus Ecce
de celo rex regum et dominus duum
an redemptor ut per prophetas et a
pulos dignatus est nobis dirigere
litteras suas non ut aliqui sibi finem
necessarium demandet sed que
ad salutem et gloriam nobis pro
desse possint innotescant Unde
tanta reverentia in libro deinde
deum ad paulum cum verba Ambrosii
et sua posuisset ita concludit
Nec sic michi credas quicquam
Ambrosio de antiquis libris tanta
illa testimonium posui aut si
nobis ambrosius equa lance pu
tas esse credendum inquit nullo
nos evan^o comparis aut scriptu
rum scripturis canonibus coequalibus
perfecto si recte iudicando sapias
longe nos infra uides ab illa
auctoritate distare et me quid
longius sed utrumque utrumque
credas utroque illi excellencie co
paris nequaquam De huius scriptis
auctoribus mepla. ffateor carita
ad Ieron^{um} 19 et h^{oc} ti tue solis illi
uideantur distic. 9 scripturarum libri
que iam canonice appellantur
didici huius timore honoreque de
ferre ut nullum eorum auctorem scribe
do aliquid errasse firmissime
credam et si aliquid offendero
litteris quod videatur contrarium verita
ti nihil aliud quam vel in edo
sui esse codicem vel in scriptum non
esse assecutus quod dicitur est vel
me nunc intellexisse non am
bigam Alios autem ita longe ut
quicquidlibet sanctitate doctrinaque pol
leant non ideo verum putem quod
ipsi ita senserunt sed quia michi
vel per illos auctores canonicos
vel per probabilem rationem quod aperio non ob
erret per suade potuit Ibid. Scrip
turis canonibus hanc ingeniam

Debeo fructu qua eas solas ita
sequor ut scriptores eorum nihil in
eis omnino errasse nihil fallaciter
posuisse non dubitem Unde libro
2° contra Cresconium quoniam Nos
nullam typam facimus in mirra aca
nomica divinarum scripturarum auctoritate
distingui. Nec enim sine causa ta
salubri vigilancia canon ecclesiasticus
constitutus est ad quem ceteri prophetarum
et apostolorum libri pertineant quos omnino
indicare non audemus et secundum
quos decetis litteris vel fidelium libere
iudicemus Ibid. infra Ego huius
epistolae typam ante non teneo quia
litteras typam non ut canonice habet
sed eas ex canonicis confido et quod
in eis divinarum scripturarum auctoritati
congruit cum laude eius accipio
quod autem non congruit cum pace
eius respuo ac per hoc si ea que co
memorasti ab illo ad fulianum scrip
ta de aliquo apostolorum vel prophetarum cano
ne recitares quid omnino quid dices non
haberi Vnde vero quia canonici
non est quod recitas ea libertate ad
quam nos vocavit dominus eius vir
tutum laudem assequi non valeo ei
multis litteris mea scripta non comparo
cum ingenium diligo cum ore de
lector cum caritate minor cum maius
tunc venero hoc quod alii sapienter non
accipio quia ecclesia non accipit pro
qua ipse sanguinem fudit De quorum
sacra scriptura doctor. Queret for
elloquentia libro 2° te aliquis
De doctrina romana 2° vte auctores
mei quorum scripta diuinitus inspira
ta ratione nobis saluberrima aucto
ritate fecerunt sapientes tamen modo
an eloquentes etiam innotu
di sunt Que quid questio aperit
meum et aperit eos qui sentiant
meum quod dicto facillime soluitur
Nam ubi eos intelligo non solum
nihil eis sapientius verum etiam
nihil eloquentius michi videri potest

Et audeo dicere omnes qui recte intel-
ligunt quod illi loquuntur sunt intel-
ligere non aliter eos loqui debuisse
Sicut enim est quedam eloquentia
que magis etatem iuvenilem de-
cet quam senilem nec iam dicenda
est eloquentia si persone non congruat
eloquentia ita est quedam que
vires summa auctoritatis dignissimos
planeque divinos decet ac illi locu-
ti sunt nec ipsos decet nec alios
ipsa ipsis enim congruit alios aut
quanto humilior tanto altius non ven-
tositate sed soliditate consistendit
ubi vero eos non intelligo minus
quidem michi apparet eorum elo-
quia sed eam non dubito esse talem
qualis est ubi intelligo ipsa quoque
obstantis divinos saluberrimique doc-
torum tali eloquentie instanda fue-
rit iniqua proficere videatur intellectus
non solum inventionem veritatem
excitationem debet possem quidem
si videretur omnes virtutes et ornamenta
eloquentie de quibus instans isti
qui linguam suam virorum auctorum
lingue non magnitudine sed timore
proponunt unde in eorum litteris sacris
quas nobis erudiendis et abhor-
reulo pravo multum scilicet tunc
reudis prudentia divina prouidet
Sed ipsa me plusquam dicta potest in illa
delectat que sunt hys viris cum
oratoribus gentiliu poens quod co-
munia illud magis admiror et
stupesco quod ista ista eloquentia ita
vix sunt palam quidam eloque-
ntiam suam eminet ut nec decet
eis nec eminet in eis quia eam
nec impbari ab illis nec honestum
optebat quorum alter fieri si vita
retur alter putari posset si faci-
le agnosceretur Et in quibus forte
locis agnoscat ad octis tales res
dicunt non adicente adhibita sed
ipsis rebus velut sponte sub iuncta
videantur quasi sapiam de domo

sua in pectore sapientis prede
intelligas et tamen inseparabile
famula etiam non vacata sequi
eloquentiam Qualis debet esse
hunc spiritum doctor in docendo
meos libro libro 20 in prima
Debet divina spiritus tractator
et doctor defensor recte fidei
ac debellator erroris et bona do-
cere et mala dedocere atque in hoc
ope firmis conari aduersos
remissos erigere nequientes quod
agitur quid expectare debeat
intimare ubi aut beniuolos in-
tentos et doctos aut invenit
aut ipse fecit certa pagendi sunt
sicut posulat tamen Si docendi sunt
qui audiunt narratione faciend-
est si tamen indigeat ut res de
qua agitur innotescat Et ante
que dubia sunt certa fiat doan-
metis adhibitis formandis Si
vero qui audiunt monendi sunt po-
tius quam docendi ut ideo quod iam
sciunt agendo non torpeat et rebus
assensum quasi veritas esse faceret
attomodent maioribus docendi in-
tribus opus est ibi observationes
et correptiones conatationes et
coherciones et quatenus alia valet
admonendos animos sunt nicta
Qualis de expom in omnibus
libro de domo quod tunc summa in
gilancia custodiri optet ut scdm
fidem sit facti diu expositio in
omelia super illud heret sibi firmo
in nihil optimi quod diuinus et sequi
non reueletur tamen pendet ex-
poribus prudens lector tamen super
superficialis intelligentia et non
tuo sensui obtemperes spiritus sed
spiritus magis sensum tamen et in-
telligas quid sequatur *libro de quod*
is omnibusdam spiritibus locis
aptus aliquid expom quod intelli-
gens et prius lector etiam in aliis
in quibus non aperitur intelligit

Deus enim noster sic ad salutem animarum
divinos libros spiritu sancto moderatus
est ut non solum manifestis pas-
set sed etiam obscuris ceteris nos
vellet insumptione decanato exodi
impio. Sensum enim fratres karissimi in
scripturis suis considerandis atque tractan-
dis regere debet eorum scripturarum
manifestissima auctoritas ut ex
eis que apte dicta sunt ad ex-
ponendum nos fideles differant. *libro 20*
quomodo venit et nomen Obscuris va-
testamenti quod est in voluere non
est hominum in eodem libro. *q. 32*
Manifestum est additione aut di-
minutione sine inmutacione filii
sensum pueri scripture libro *32*
quomodo q. 11 Dolet transmutacione
scripture illuminare sententiam cum ea que
ita scriptura sunt diligenti disci-
ssione tractantur libro *30* de libris do-
minice *12* Adest dominus gratia et misericordia
et non sunt pueri scriptura sua
quia transmutavit veritatem omnis sententias
suas et liberauit eam ut quisque
inde aliquid patere voluit aut i-
ducere male legendum ut interpretan-
do ille si cor habet quod patrum est despo-
nunt inquit scripture et legat superio-
ra vel inferiora et inveniet sensum
que volebat ille male interpretari
libro *7* *ostendit huiusmodi cap. 10* Vbi ma-
nifesta est res scripture divine se-
culi nostri sensum addere non debet
quia hoc non fit humana ignoran-
cia sed presumptione perversa *ver-*
ut dicit libro 12 Quid michi ob-
fessio? ita me est domine si ali-
quid ego sensero quam sensit
qui scripsit omnes legimus inquit
indagare atque comprehendere quod
voluit ille quem legimus et cum
eum vidimus legimus nihilque
falsum esse vel novum vel putum
audemus cum existimare dixisse di-
ergo quique conatur interpretari
sanctis quod in eis sensit ille qui scripsit

Quid mali est si hoc sentiat quod tu
lux omni veridicam mentem ostendit
esse etiam si hoc non sensit ille que
leget tamen ille verum nec tamen hoc sen-
sit et ibidem subdit Sicut fons in primo
loco uberius est pluvius cuius in
ampliora spacia fluxum trahit
quia quilibet illorum rivorum qui multa
locorum ab eo fonte deducit ita nar-
ratio disputatoris tui deus primo
amator tui pluvius profuturum primo
sentimus modulo statet fluentia
liquide veritatis unde sibi quisque
verum quod de his rebus potest hic illud
ille illud per loquelam amfractus
trahat Quia ut dicit libro *20* *deducit*
flumina et aqua cap. 11 Quid mirum
eloquii largius et uberius duntaxat
potuit provideri quam ut eadem
verba pluvius intelligat modis
quos alia non in divina ostentia
faciant apparere Temerarium iudi-
cium in scriptura non in profundo scriptura
est *quidam libro 6* tunc sensu ma-
super gen. cap. *9* quod presumimus
diligentiam requirendi quam affir-
mandi temeritate Ineptia ad op-
tatum epistolam et est ubi res naturaliter
obscura cum modulum vivat
et apte divina scriptura non subvenit
teme aliquid diffinire humana co-
rectura presumit libro *11* *ostendit*
Quanto melius quanto religiosius
divine scripture ita tractantur ut
difficilis omnibus quod meditate inven-
iant quam deficiente homine in
quod quam solus non potest tamquam
vel impte acceptent et tamquam fle-
nitate dampnet Non est autem
in eius expositione Non iniori
menacend in epla sed forte ma-
ad sed et est octa iori scelere
indeo laudatur falsitas quam
veritas vituperat ad cognitionem
divinarum scripturarum talis homo accedat
qui de sanctis libris tam sancte
et vaciter existimet ut velit eorum

aliqua parte delectari possit
mendacia potius quam illud quod non
intelligit tunc quia cor suum pre-
ferat veritati illi. **Ademund. epla. 9.**
et hatur indecis. dis. 9. Si ad scrip-
turas sacras admissa fuerit velud
officiosa mendacia quid in eis re-
manebit auctoritatis que tam-
descriptur illis summa proferet cuius
ponderare contentiones falsitatem ob-
terrat inprobis. **Ideo lib. xi. off. ff.**
Curtinade domine ab omni tenita-
te omni mendacio melior et ex-
tiora labia mea et sunt caste de-
licie mee scriptur tue ne fallar in
eis nec fallam ex eis due altede
et misere. Quid debeat corrigi seu
emendari libro. Si deside exempla
x. of. faust. rui qd vertet sicut
et in no illis eplis que apli sunt
pauli et facit hanc studiosis no-
tissime suar varietates ul era-
har regionu codicibus unde ipa
doctrina quicquid nra dubitacio
diuidit ul si ibi quoque codices
variaret plures paucioribus a ve-
tustiores recensitoribus proferant et
si adhuc esset tanta varietas pre-
deus lingua unde illud interpretu
est consulat. Nunc tamie scriptu
debet concedi libro. Non debemus
20 de doctrina xana. cont. dice. dme
cap. 10. scriptur sue intellectu si a
liqua vicia nra peccat sue no
intellecte quasi nos scire melius
quam pape possimus sed cogitare po-
tius et credere id esse melius
et verius quam ibi scriptum est etia
si lateat quia id quod nos per nos
ipos scire possimus. In epla ad qm
rellund et est uno a. Nulla ratio
cont. dmar scriptur anteq red-
ditur quatuor acuta sit fallit
era veri similitudine nam vera ee
no pot. Et rursus si manifeste
certe quod vni scriptur sanctar obi-
tatur auctas no intelligit qui h-

facit et no scriptur illar sensu
adque penetrare no potuit si suu
potius obicit veritati nec quod in eis
sed quod in seipso velud peris inuenit
opponit libro. **Deiutate cap. 10. ex-**
tat auctas dmar scriptur unde
mens nra deviare no debet nec
derelicto solidamento dmi colloqui
pro suspicionem suar obrupta papi-
tari ubi nec sensus corporis regit
nec propria ratio veritatis elucet libro
et eius. cap. 6. Contra rom nemo
sobrius cont. scriptur nemo tam
cont. etiam nemo pacificus sen-
sit libro demoribus etie cap. 7. Nels
no videat eos qui contra scriptur
xanas audent dice illud no ee
quam homines suspicant ete no tamie
esse xanos. In epla ad vincelium
et est. Je et her. Noli fr. qm dma
indecis. dis. w. tam multa tam
pclara tam indubitata testimonia
colligere velle calumpnias ex epos
scriptis sine mro sicut hylary sine
antequa pars donati separatur
Cyprian et agrippin. pmo quod hoc
genus hanc ab auctoritate canonic
distingueret est no em sic legitur
tamque ita ex eis testimonium pro-
feratur ut contra sentire no liceat
Sicubi forte aliter sapient quam
veritas postulat. In eo quippe mro
sumus ut no dedigneret et nobis
dmi ab aplo accipe. Et si quid alie
sapientis hoc quoque deus nobis re-
velabit. Incommodum ad fortuna-
ti suseusem epim et her. ead. dis.
Nec quozlibet disputationes quia
ius catholicor et laudator homi-
velud scripturas canonicas habet
debemus ut nobis no liceat falsa
bonificencia que illis debet. ho-
minibus aliquid in eor scriptis in-
probare ul respicere si forte invenimus
quam aliter senserunt qui veritas
h. diuo adiutorio vel. ab aliis
intellecta ul a nobis. Unde libo

et cont' faustū Distincta est apo-
stolorum libris excellencia canonice
auctis vetis et noui testamenti
que aplos confirmata temporibus
p successiones epoz et pagatores
etiam tamquam in sede quadam
sublimiter constituta est cui fuit
ut omnis fidelis et prius intellectus
Ibi si quid velud absurdū mouit
nō licet dicere auctor huius libri nō
tenuit veritatem sed aut cōder me-
dosus est aut inepres errauit
aut tu nō intelligis inopustulis
aut postior que libris inuicibilis
continent' sed illomodo ibi scien-
tissime canonice scripturaz excel-
lencie coequat' etiam inqbuscūq;
eoz inuenit' eadem veritas longe
tamē est inpar auctas itaq; i eis
si qua forte peca dissonare pu-
tant' auero quia nō ut dca sunt
intelligunt' tamē libez hē ibi lōr
auditor ne iudicū quo nō apbet
q placuit nō inpbet q offendit
et ideo amata huius nisi nō certa iōe
nō exilla canonica aucte defendat'
nō demonstrant' sine dno esse ita
sine fieri potuisse q vel disputa-
tū ibi est nō narratū si au disp-
liant aut credere noluit nō re-
phenditur nulla vero canonica
eminencia sacraz litz etiā si vna
pba nō aplius aut euanta aliqd
iusus litz posuisse ipa canonice
confirmacione declaratur nō licet
dubitare q vez sit aliqū nulla
erit pagina quia humane impietate
regatur in firmitas si libroz sa-
luberrima auctas aut qtempa pe-
nitus aboletur aut inter i nata
confunditur **Et ideo scriptura dicit**
crede libro 6. q. 9. eff. ca. 10. Conside-
ranti michi quam in inuicibilia ar-
derem que nō videm neq; cū ge-
rent' affuissent sicut tam multa
in historia gentium tam multa de
locis atq; vrbibus que nō videm

tam multa annis tam multa me-
dias tam multa hominibus atq;
alys alys que nisi credent' dno
in hac vita nihil agemus post-
mo quam inuicibilia firum fide
retinem de quibus pntibus ortus
eem quod scire nō possem nisi au-
diendo credidissim p quassim michi
nō qui credent' libris tuis quos
tamta in omnibus fere gentib' auct-
toritate fundasti Sed qui nō cre-
dent' esse culpandos nec audien-
dos esse si qui forte michi dicent
Vnde scis illos uinū in et vera-
tissim dei spū esse hūano qm
instantos id ipm eū maxime
credendum erat libro pmo de ptoz
nitis et remissione / **Deus sanctus**
et baptismo puulor / scripturaz auct-
toritatibus colla subdenda sūt
ut ad intellectū p fidem quisp
pveniat **Ibid.** Credamus et consen-
ciamus aucti sancte scripture que
ne sit falli nec fallere Sed ut
dicit libro pmo qmū veris et noui
testati q. 26. Sunt quidam inter
nos qui ptm secularib' negotijs
occupati ptm mō studiosi cura
sacras scripturas errorem patiunt'
putantes nō esse q ē et ē q nō ē
Et ideo debet sollicitate studeri in
pncipio libri de p. Cum sacras
destinacione grē qui volūnt litz
nuntula' etiam de sen futuror
voluntate dei / quid pphetico
spū pncipiantibus sen ptoz hē
storica veritate narrantib' seu vi-
te monita aplos aucte tradentib'
aliqua veluti dū sum sonante
fina nō mouet' lector nō sollicita-
auditor certa atq; inuicibilia fi-
de cognita tenē debet vni atq;
eiusdem spūs et eius ptoz quem
nihil est veritatis aptius alibi
et paulo occultius alibi sonare mi-
steria de pnde si quid occulta si
qficacione suspensū aut agēbete

breuiter indicatū m^o q^o quā hūa
cordis obtusio postulat ex pōitū
est hic lucidius apparere ibi alius
late inq^o de esse nouit uitatem
et si etiam p^omag^o tudine rei de
qua quātur nō facile intellectus
sensibus querentis oātū maxie
si demōnstrabili uoluntate omī
potentis dei diuīum sonat tano
mice auctoritatis utaq^o sua ita
sunt omīa ad p^oetatis regulam
redigenda ut nec in iustū esse
denū nec mīta singulorū q^o fusa
quadam p^osonarū acceptōne ta
xantem nec in firmū qui quod
uoluit id ualuit replicare i^o cō
tissa diffinīōne teneat **libro**
contra adamantiū **legenda est**
disciplinā māichei **scriptura diuina**
mō i^o et spūs s^o dispensatō cog
nosceda et intuenāda p^ophetia
et reuēda carnalis fuitus
et liberalis intelligēcia **libro**
2° de doctrina p^oana **Erū diuiaz**
mō i^o et hēc uidet^o **scriptura p^ofer**
distinctione i^o 2° **tissim^o in**
dagator qui p^omo p^optūas totas
legit notas q^o habuit et si nō
diuī intellectū iam tū lectōne
duntaxat eas que appellantur
canonice Nam cetās searūus
leget fide uītatis instruct^o ne p^o
occupent inbecillū ammiū et pi
auosib^o mendacis atq^o fantasma
tibus eludentes p^ouidēt aliq^o
contra sanā intelligēciā Inca
nomis aut^o p^optūis ecclīaz qū
plūm auctoritate sequat^o Inter
quas sane ille sunt que ap^olica
fedes habē et eplās acipe me
tuerūt Tenebit igitur hūc
modum in p^optūis canonici
ut eas que ab omīb^o accipiunt^o
ecclīis catholicis p^oponat eis q^o
quedam nō accipiūt^o subys uēo
que nō accipiūt^o ab omīb^o p^oponat
eas quas plūres g^omores q^o acci

pūit eis quas paucior^o mōris
q^o auctoritatis ecclīe tenēt Si at
alias inuenit aplūbus alias a
grauioribus habē quāq^o h^o in
uenire nō possit equalis tamē
auctoritatis eos hūdas puto
ubi aut^o conuenit **Quiaz aut^o**
ipā p^optūa ead^o l^o **toritas i^o s^o**
mō i^o **libris ecclīasticis inuestiga**
da est libro p^omo sup^o gen^o mō
p^omo imp^o **Omīs diuina p^optūa**
biptata est q^o dūs significat dices
scribam^o eundem in regno dī
similem p^ofamilias esse p^ofe
renti dethezanro suo noua et
uetera que dūo ecclīa testamēta
dicunt^o In libris omīb^o intueri
optet que ibi etāa intinet^o que
facta uarrent^o que futūa p^ouici
ent^o que agenda p^oapiant^o uel
moucant^o **Sup^o iohēm fmo^o ca**
Legem appellant dūs gūaliter
omēs uetēs p^optūas ubi dicit
mōne p^optūū est in lege m^o Ego
dixi d^o estis quāuis alibi p^oat
dicat legem ap^obris eam disti
guens sicut est lex et p^ophē usq^o
ad moysen et m^ohis omīb^o duob^o
p^oceptis tota lex pendet et p^ophē
Aliqū aut^o mītra dist^obut eas
p^optūas ubi aut^o optebat imp
leri omīa que s^opta sūt in lege
et p^oph^o et p^osalms deme **De**
modo uero loquēdi ipūs p^optūe
sup^o p^o 2° **Moris est diuiaz p^optū**
raz p^oone dei tribuē q^o i nobis
facit nō quid ubiq^o sed ubi cō
gruenter dici potest **Sup^o p^o 12**
Plerq^o ita loquit^o p^optūa ut q^o
dei dono creatura facit deus fa
cē dicatur ut ubi gūa Temptat
uos deus ut ut sciat si diligitis
emū Quid est ut sciat ut dono
suo scire nos faciat **lib^o de reb^o**
ap^oli fmo^o 20 **Dicunt^o i p^optū**
quedam de p^oito que intelligūt^o
de futūo ut foderūt man^o meas

Non dum fan erat et tamq̃ fan
miciabatur q̃ futurū erat **libo**
p̃mo de f̃mone d̃ni i mōte cō 12
In sacra s̃ptura quedam p̃cipuit
quedam p̃suadeut et quedam
indulgent **libo 6 9 fess capo 6**
Cum esset in firmi aduocem
eundem liquida rē vītatem et ob
b̃ nobis opus esset ante s̃taz
līaz iam credē ceperam nullo
te fuisse t̃butaz tam excellen
tem illi s̃pture p̃ om̃s iā t̃ras
antem nisi et p̃pam tibi credi
et p̃pam te queri voluisses
Iam em̃ ab s̃urditate que i me
nullis līs solebat offendere
tam multa ex eis p̃babiliter ex
posita audissem et sacramentoz
altitudinē referebam eo i illa
venerabilior et sacrosanta fide
dignior apparebat auctoritas q̃
et om̃ibz ad legendū esset m̃p̃m
ptu et searti sui dignitate i intel
lectu p̃fundiore f̃uaret ṽbis
aptissimis et h̃m̃lino g̃tē loq̃
di se t̃m̃ctis p̃bens et ex̃c̃us
intencōes eoz qui nō sūt leues
corde ut excipet om̃s po
pulari s̃m̃u et p̃angusta
formina paucos ad te t̃iceret
m̃ulto tamē plures quā si nec
tanto ap̃te auctoritatis em̃met
nec turbas gremio s̃c̃e h̃m̃litate
hauriret **libo p̃mo de t̃m̃tate**
cō p̃ Sacra s̃ptura p̃uulis cō
gruens nullus g̃tē r̃ez ṽba
vītavit ex quibz q̃i g̃dati ad
d̃na atq̃ sublimia n̄r̃ intellectū
velut contitus exurgēt **Incod**
lō cō 12 r̃et aliquo g̃tē s̃pturē
locunt q̃ m̃cōsuetudine h̃uana
nō inueniat quia ṽtq̃ h̃om̃bz
locunt **libo 4 sup gen cō 3** Si
dei opa nō dum potes app̃hendē
hec relinquant conspicienda valen
tibus tu aut ad s̃ptura nō de
serente i firmitate tuā et ma

tuo iussu tecum tardius am
bulante p̃ficias que sic loquit̃
ne altitudine sup̃bos irrideat
p̃funditate attentos t̃izat ṽtē
magnos pastat affabilitate p̃r
nos m̃icat **libo 32 q̃o 1 q̃ōne 21** di
uine s̃pture altitudo et h̃uano
sensu additū et celestē nos eri
gentes ṽtq̃ adea ṽba descende
runt quibus inter se stultissimoz
ṽt̃ consuetudo itaq̃ etiā eoz
affectum nom̃a quas diuine
n̄r̃ patit̃ quas longe adeo esse
iam qui melius sapit intelligit
et ideo nō dubitauit illi ṽt p̃
quos locutus est sp̃us sanctus
oportunitissime iulibz ponere
libo q̃m̃ aduocem Sancta s̃p̃
disciplinā manuchet 1 a tura ṽbis
iūre loquens etiā p̃bet ṽba de
mōstrat nichil digne dedeo posse
dici Cur em̃ nō etiā ṽba ista
dicant̃ de illa maiestate de qua
quidquid d̃an fuit indigne dici
quia om̃s opes linguaz om̃
ineffabili sublimitate p̃cedit
Et ideo de eius modo Sancte s̃p̃
legendi incod lō 1 30 t̃ur nō
temerarios et sup̃bos accusatores
esse diligentes et p̃ios lectores de
siderant **libo de p̃fatione s̃c̃e m̃d̃it**
Doctrina fidei nō ideo est q̃tempnē
da quia breuis sed ideo facilius
et t̃antius teneunda quia i b̃ute
nō inutilis **Sup̃ ioh̃em f̃oe 21**
Deartam̃ dei intentos debet fa
tere nō adũsos **Incod f̃oe 22**
Putem̃ s̃pturā dei tamq̃ ag̃z
esse ṽbi volum̃s aliquid edificare
nō sum̃s pigri nec sup̃ficie contē
ti fodiam̃s alius f̃onet p̃rema
adpetam̃ petra aut erat xp̃us
libo 10 om̃ez 6 33 De diuis opibz
que legunt̃ ipo aspirante qui se
at quātm̃ possim̃ intellectū in
stare alius significatōis p̃rteū
quasi de obusis faui cell̃ mella

producam⁹ velud xpi discipulos imi-
tantes spiritus manib⁹ q̄ fricam⁹
Et ad latencia grana premam⁹
Sed ut dicit lib⁹ 2º Integritas lo-
de doctrina xana cº 9 / cuius est
aliene consuetudinis obfuato
loquencia veteri aucte firmata
Sed tñ eo magis inde offendit
homines quo infirmiores sunt
Et eo sunt infirmiores quo doc-
tores videri volunt nō rex scia
qua edificant⁹ sed signor⁹ qua
nō inflari om̄o difficile ē cū
et ipaz rex scia qua edificat⁹
s⁹ signor⁹ sepe tunc erigat ū
duo repinat⁹ *ingo p̄ca libro*
p̄mo super gen cº 26 p̄ca lo-
cuis erant quidam infirmi
fres qui cum phos de celestul
corpor⁹ nris ut de quib⁹ lib⁹ ele-
mentor⁹ mūdi hui⁹ q̄omb⁹
subaliter et aurose differere
audint enanescit et eos sibi
cum suspitio ponetes et mag-
nos putantes saluberrime pre-
tatis libros cum fastidio repe-
tunt et quos dulciter haurire
deberit vix patienter attingūt
Segetis asperitatem abhorren-
tes et spinaz floribus inhiā-
tes non enī vacāt vidē quā
suavis est dñs ut in sabbato
espiciat atq⁹ ideo p̄gri sunt
p̄tate ad dñm sabbati accepta ve-
llē spiritus et tam dñm versare
manibus contritas q̄ putgāe
Donc ad estam premant dicit
aliquis Quid tu tanta trāia
distans hui⁹ quid grānoz exu-
sti quid euentilasti cur p̄e mo-
dum i q̄oib⁹ adhuc latent oīa
affirma aliquos eoz que nlla
posse intelligi disputas Cui
rūdeo ademit ipm cibum me-
suauiter premisse quo didici
nō habē hominem in rūdendo
s⁹ fīdem q̄ rūdend⁹ ē homib⁹

qui calumpniari libris nre salu-
tis affectant ut quid quid ipi de
nā rex veracibus doctores
demonstrare potuūt oīdam⁹ nris
lib⁹ esse contrā Quid quid at
de quib⁹ lib⁹ suis volūb⁹ hys
nris lib⁹ id est catholicis fidei
contrā ptulerūt aut etiam
aliqua facultate oīdam⁹ aut
nulla dubitatione credam⁹ esse
falsissimū atq⁹ ita teneamus
mediatorē in rū in quo sunt
om̄s thesauri sapie atq⁹ scie
absconditi ut neq⁹ p̄e p̄heae
p̄he loquacitate seducamur
neq⁹ false religionis sup̄p̄e
treamur *De obscuritate ante*
ut hui⁹ p̄p̄e / *Utile est ut*
in ep̄la ad paulm / *De obscurita*
et est 44 / *libus dñaz p̄p̄e*
quas excitatōis nre causa
deus esse voluit nllē i remā-
sine cum aliud alib⁹ videt⁹ que
tamē om̄s sane fidei doct⁹
q̄ concordent *libro de cura pro*
mortuis agenda quasi ita finē
Non est p̄uus fructus si aliqua
obscura et incerta esse q̄
q̄phendē nō valeam⁹ clar-
terim⁹ q̄ nobis sit nō esse que
reuda et quod vni⁹quisq⁹ vlt
discre putans p̄desse si sciat
Dicat nō obesse si nesciat *libo*
de p̄to in sp̄m s̄m / *In om̄i copia*
p̄p̄e / *sc̄az p̄p̄e* / *aptis*
extemur obscur / *Illic fames*
p̄pellit / *hic fastidm* *libo p̄mo*
sup gen cº 26 / *Si qua de sc̄p*
tura dñi legem⁹ que p̄t
salua fide qua in bñm alias
atq⁹ alias p̄t s̄nas nullas
eaz nos p̄p̄e affinatōne
ita p̄cam⁹ ut si forte dñi
genius distissa veritas est
et rē labe shauerit corruam⁹
nō p̄sua dñaz p̄p̄e s⁹ pro
mā ita dñmantes ut eā veli⁹

scripturaz esse que nra est cu
potius eam que scripturaz e mra
velle esse debemus **libro xi de**
cumtate dei cao 10 Dm fmois
obscuritas ad hoc est utilis q
plures suas veritates parit
et in lucem noticie vitatis pdu
cit Dm alius sic eam alius sic
eam intelligit Ita tamen ut ma
nifestat nullis alijs locis minime
dubys asseratur sine cuius multa
tractant ad id quoq; pveniat
q sentit ille qui scripsit sine id
lateat sed occasione tractande
p funde obscuritatis alia qda
vera dicant **libo 20 retinendum**
cao 13 multa multis pns obscura
cogno locutionis que deluce
sunt ppter quod cognoscenda
sunt eadem qua locutione ubi
sine patent ut eam ubi latet
cognatio ipa faciat eas q nre
nom legentis apiat **libo de va**
innotencia cao 66 Hone sunt in
scripturis sacris mystion p fundi
tates que ob hoc teguntur ne in
lescant ob hoc querunt ut exeat
ob hoc apiant ut pascant **libo**
de vbi apli fmois 13 Verbi dei
altitudo exet studiū non dene
gat intellam Si enim oia clau
sa essent nihil esset unde re
velarent obscura Rursus si oia
tecta esset no esset unde alime
tu paret aia ut habet vix
quibus posset ad clausa pulsae
Sup ps x De quibusdam scriptu
raz locis obscuris docent fideles
ut querunt et rursus quibusda
locis manifestis illuminant ut
videant et ista in sac libris
arbra operis atq; aprio tamq
palpebre sunt dei que mro
gant i que pbant filios homi
qui neq; fatigant rez obscuritate
sed exent neq; in flant cogi
tione sed confirmant **Sup ps**

102 fmois fmo Quedam i rebz
visibilibz quasi absurda misce
spus suis ut ex eo q no possum
accipe ad hunc rogat nos ista
spualiter querere **libo 20 de docti**
xana cao 20 Qui psum in sacra
scriptura no inveniunt q querunt
fame laborant qui aut no que
runt qz in pntu hnt fastidio
sepe marcescunt Invenit hys lan
guor canendus est magis fice igit
et salubriter sps suis ita scrip
turas modificavit ut locis ap
rioribus salu occurreret obscu
ritatibus aut fastidia detegeret
Nihil enim fere de illis obscura
tibus eruit q no planissime
dan alibi repiat **he aut scriptura**
q duplicem pmo libo Omnis scripta
de utilitate credendi que testati
vetus vocatur diligenter ea nosse
apientibus quadrifaria dicitur
Secundum hystoriam q ethymologia
fmo anagogiam et fmo allegoria
Secundum hystoriam cum docet quid
scriptum aut quid gestum sit q
ethymologiam cum ondit quid
qua de causa ul facti ul dñi sit
q anagogiam cum demonstrat
no sibi adversari dno testamenta
vetus et novu Secundum allegoria
cum docetur no ad hunc ee accipi
enda quedam que scripta sunt sed
figurate intelligenda hys tribz
modis dñs nr ihus xpus et apo
stoli eius vsi sunt riam de hysto
ria illud assumptu est cum ob
iectum esset q die sabbati dyali
eius spicas euulsi sent No le
gisti inquit quid fecit dauid
cum esuriret Ad ethymologia
vero illud pñet q ad xpus phi
lisset uxorem alicui nisi forni
cationis causa dimitti relatu q
esset abinterrogantibus moysen
libello dato repudi pmississe lici
tiam h inquit moyses fecit ppter

Diuitia cordis vti hic em̄ cā red
dita est aut illud amoyse p̄ tpe
bū pmissum sit ut h̄ q̄ xp̄us p̄
cipiebat alia iam tempa demo
strare videtur Sed in anagogia
qua vtrūq̄ testimoniū agnoscitur
p̄ficiat in pluribus locis patet de
allegoria vō est illud oruod sal
uator dicit in euang^o Gnatio in
quit prima signū quīt et signū
nō dabitur nisi iōne p̄p̄e 2°
Est autē magne p̄funditatis in
ep̄la ad volusianū et est p̄a Tan
ta est x̄anaz p̄funditas l̄t̄az ut
in eis cotidie p̄ficiat si eas so
las abm̄ em̄te puericia usq̄
ad decrepitam etiā senectutem
maximo oio s̄mo studio me
iori ingenio conaret̄ adiscere
nō q̄ ea que v̄tia sunt saluti
aditāta in eis p̄v̄nat̄ Difficul
tatem sed quicq̄ ibi fidem tenuerit
sive qua p̄e r̄e q̄ nō v̄nūt
tam multa tamq̄ multiplicibus
in stior v̄n̄br̄az opacata m̄
mendāda p̄ficiētibz restat tā
q̄m nō solum m̄bbis quibus
ita d̄ta sunt latet altitudo ver
etiam in rebus que intelligēda
sunt latet altitudo sap̄ie ut āno
p̄ssime acutissimis flagrantissi
mis cupiditate discendi h̄ ex̄a
quat q̄ eadem s̄ptura quodā
loco h̄c am̄ q̄ summauit homo tūc
incipit Est tūc magne affa
bilitatis ibi d̄ modis ip̄e dicēdi
quo sacra s̄ptura q̄ t̄xit̄ quā
omnibus accessibilis quāuis pau
cissime penetrabilis ea q̄ ap
ta continet quasi amicus famu
liaris que p̄ico ad cor loquitur
in doctor atq̄ doctor Ea vero
que in myst̄is occultat nec ip̄o elo
quio sup̄bo erigit quo nō audeat
accedē mens tardiusc̄la et i cū
dita quasi paup̄ ad diuitē Sed
inuitat om̄s h̄m̄li s̄mone quos

nō solum manifesta pascat sed
etiam secreta ex̄cet v̄itate h̄ v̄ap
tis quod inreconditas h̄is Sed
ne apta fastidirent ead̄ iur̄us
opta desiderant̄ desiderata quo
dam modo renouant̄ renouata
suauit̄ int̄māt̄ h̄ys salubriter
prima corrigunt̄ et pia nut̄unt̄
et magna oblectant̄ in gema ille
h̄m̄t̄ doct̄ne n̄m̄icus est animus
qui ul̄ curando eam nescit esse
saluberrimā ul̄ odit egrotando
medicinā p̄t̄ istud sup̄ p̄e 10
Eadem s̄ptura am̄ bene intelli
gitur fecundat pectora proz
atq̄ fidelū cum vero male p̄
luit sup̄ p̄ctores laqueos Sic
exempli gr̄a q̄ s̄ptum ē Erāt
duo m̄carne v̄na si ad libid̄m̄e
quicq̄ m̄p̄tetur laqueū p̄luit
sup̄ p̄ctores Si aut̄ intelligat
sicut ille qui ait ego aut̄ dico
sacra in xp̄o et etiā v̄n̄br̄em
p̄luit sup̄ fertilem terrā Causa
aut̄ sup̄bie aliqui *Quia v̄bera*
nō intelligit lib̄o *to acire statū*
2° de doct̄na x̄ana tūc s̄m̄t voces
tā 2° nec diuitius mouēt quā
sonāt instituta sunt p̄l̄as s̄g
v̄bor̄ Ita voces oculis oūdiunt̄
nō p̄ s̄p̄as sed p̄ s̄gna quedā
sua Ita s̄gna nō potūnt quā
esse omnibus gentibus peccato
quodam dissensionis h̄m̄ane
cum ad se quicq̄ p̄cipatū ra
pit Cui sup̄bie s̄gna erēda
est illa turris in celum v̄bi ho
m̄es imp̄ nō solum animos
sed etiam voces dissonas habē
meruit Ex quo f̄m̄ est ut ead̄
sacra s̄ptura quā tanas mor̄b̄
h̄manaz voluntatū subuenit̄
abrua lingua p̄fecta qua opor
tune potuit p̄orbem terram
dissensuaz p̄baras m̄p̄tū lu
guas longe late q̄ diffusus in
notestēt gentibz ad salute eam

legentes nichil aliud appetunt
quam cogitationem voluntate q̄
illoz aquibus cōscripta est in
venire et pillas voluntate dī
quam tales homines locutos are
dimus sed multis et multiplicibus
obscuritatib⁹ et ambiguitatib⁹
deceptiū qui tenē legunt aliud
palio sentientes quibusdā locis
q̄ nō s̄tō sup̄p̄tē nō inveniūt
ita obscure quedā dēa densissima
calignie obducit quod totum
p̄missum esse dñtus nō dubito
ad edomandam laborem sup̄biam
et intellam et fastidium remone
di cum facile investigata p̄lex
q̄ vile stant **Eius om̄i quaq̄ cog**
nō nō est uia ad salutē nisi uo
lentibus dicit libro p̄o de doctrina
capo 10 homo fide et spe et carite
subnixus easq̄ in concuisse reti
nens nō indiget scripturis nisi
ad alios instruendos Itaq̄ multi
ph̄et t̄ra eam in solitudine
sine codicibus viuūt unde illis
arbitroz iam impletum esse qd
dñi est **Sine p̄phie euacuabit**
sine ligue cessabit sine scia
euacuabit Quibus tamen quai
machinis tanta fidei et spei et
caritatis in eis surrexit in statu
ut p̄fā aliquid tenentes ea q̄
sunt ex parte nō querāt p̄fā
sane q̄ntum in hac vita esse p̄
Non em̄ incompacōne uite fute
illius iusti et sancti vita ista p̄
fecta est **Idco inquit aplūs** Ma
net fides spes caritas maior aut
hor est caritas quia cum quisq̄
ad eternam uitam p̄uenit dñobus
istis decedentibus caritas altior
et etior p̄manebit **p̄t h̄c vltimū**
sup iobem finone 10 **Quā dñs**
ib⁹ xp̄s venit et manifestauit
cogitationes cordū ut laus sit
vincatq̄ adeo tunc p̄te t̄i die
luēne nō erunt nāre nō legē

67
anobis p̄phie nō ap̄et cōder apli
nō ip̄o indigebim⁹ eua. Quies
scripturē tollent de medio que no
bis in hui⁹ seculi nocte tamquā
lucne accendebant ne intenebris
remanem⁹ **Hic tamen debet audiri**
obedienter in finone cap de nat̄e
dñi **Donet dñs ut concordatibus**
cum lectōne dñia actibus n̄is
quidquid habuit p̄a dñctas
inceptas hoc nos h̄eam⁹ in moib⁹
Quia ut dicit libro **Confluent**
20 de cante dei cap 29 ut audiat
quam bene hic ad tempus vni
debeant ut post hanc vitā b̄te
sempq̄ viuē in eant vniuersali
scriptura iusticie q̄ doctua desup̄o
ri loco in spectu dñi p̄sonante
et qui faciūt audiant ad p̄mū
et qui nō faciūt audiant ad iū
diciū **Quo et si veniūt quidā**
talid p̄ceptorū irrisores om̄s
cor̄ peculancia aut repentina
in uultacōne depoint aut ad
re aut pudore compunt Nichil
enī eis turpe ac flagitiosum sp̄
tandū inuitandū q̄ p̄ponit **Sibi**
verū dei aut p̄cepta in finiat
aut amantula narrant aut do
na laudant aut beneficia po
stulant **Et veniunt que in ea**
legunt libro 10 de **Quod xp̄s**
tante dī cap vltio erat in carne
uentus et que in illa tam clara
p̄fecta sunt atq̄ in eī nom̄e
impleta p̄ma hominū et ad deū
comissio voluntatū remissio p̄ca
torū gr̄a iusticie fides p̄ior et
vniuersum orbem in vna verā
dñitatem inlucendo idēitatem
culture similatq̄ demonū q̄ s̄t
v̄sio et temptacōib⁹ excitatio
p̄ficiendū purgatio et liberatio
ab om̄i malo **Iudicij dies** **re sur**
remo mortuoz societas impiorū
eterna dampnatio regnūq̄ etiam
gloriosissime ciuitatē dei **ospatu**

eius in uirtute p̄ficiens in huius
uite scripturis p̄dicta atq; p̄missa
sunt Quorū tam multa impleta
conspicimus ut recta pietate
futura esse cetera confidamus
Memoriter est retinendi **Omnia**
sup̄ p̄ma m̄i^a Job om̄i^a que le
gunt̄ in scripturis sanctis ad in
structionem et ad salutē uirū
intente et audire maxime tam
memorie commendanda sūt que
aduersus hēticos valent plurimū
quorū insidie infirmiores quos
et negligētiōres cōuenire
nō cessant **Nam p̄tā hominū**
indubitable lib^o 3° de Ad h̄c p̄tā
doctrina r̄ana cap^o 2° hominū sp̄
ta sūt ut ap̄lica illa sua ubiq;
tremenda sit cum aut cū vide
stare videat ne cadat Nulla ei
pagina fere est p̄orū librorū in
quā nō sonet q̄ deus sup̄bis re
sistat humilibus aut dat grā **h̄f**
inone 2° de decollatione Job **ius**
Tunc in scripturis sanctis utiliter
cum intēdimus cum nō solum
terris v̄tutes et p̄ma m̄storū ver
etiam uia v̄ndam q̄ rep̄borū
admiramentū nobis dūe agen
di p̄ponim⁹ h̄c quid et ip̄ius do
ctōrū exemplo qui ut hūane
sup̄bie terribile fūmigat ac sub
lime nobis humilitatis iuga
imponat nō sūe tū humilitatis
forma qm̄ sequam̄ in sp̄m̄at
dicens Disce a me quia mit̄
sum et humilis corde sed etiam
angelice sup̄bie deiectionē qua
tancūq; ad memoriam nobis reuo
cat dicens **Videbam sathanam**
quasi fulgur de celo cadentem
Quatenus nō solum nos sūe dūe
bonitatis sed et demomace p̄a
ritatis exemplo ad obsequiā
sūne v̄tutis attendat **libro 2°**
otra faustum **Sacra scriptura tā**
qm̄ speculi nitor illius accipit

ad laudā p̄sonā sed et laudan
da et vitupanda hominū sc̄a uel
ip̄a iudicat ut legentibus iudi
canda p̄ponit nō solum homines
ip̄os ut vitupabiles ul̄ lauda
biles intēdas veretia quedā
in vitupabilib⁹ laudanda et vi
tuperanda in laudabilib⁹ nō
tacens **Ibidem** Quid utilius
atq; salubrius p̄re legentibus
ul̄ audientibus illas l̄as facit
q̄ sibi ac p̄p̄ia potuit qm̄ nō
solum in eis laudabiles homines
admirand⁹ et rep̄hensibiles
admirand⁹ p̄ponit veretiam
quedam bonorū dedinātiōes
et lapsus in malum sūe ī idē
denū cor̄repti in uia redeant
sūe irreuocabiles maneant Et
rursus quedam malorū imitā
tiōes et p̄uictus in bonū sūe p̄
feneratiū sūe in p̄stima itēz
relapsuri ut neq; iusta ī sup̄bia
securitate extollant⁹ nec iniqui
medicīne de speratione obduer⁹
Et illa que neq; admirand⁹ ne
q; admirand⁹ facta hominū p̄uict⁹
et tamē in sacra scriptura rep̄uict⁹
aut ad illam quēxiōne posita
sunt quibus occasionib⁹ ad res
necessarias veniat Aut eo ip̄o
quo vident⁹ sup̄ flua satis admo
nent in eis quasi oportē iustice
aliarū significatiōis ordinem **Sile**
suam p̄mit libro Porro quecū
denū et grā cap^o 2° q̄ in sacra p̄orū
v̄tutes etiā debuit elucēt do
scribi **in eodē libro** timentia in
sticie illius imperitorū dubitet
debuisse conscribi Et ideo p̄ptā
est sicut speculū eodē libro
Sacra scriptura tamq̄ speculi fide
lis nitor adnotat sibi p̄sonarū
nō que pulchra atq; integra s̄
etiam que de forma viciosa q̄
sunt iudicat Non cū vicia que
quēmorat nātē est app̄bare sed

potius nunc est quam illa religiosi
accepimus tanto fidentius illa
culpeamus que perius vitatem
certius culpanda didicimus **Unde**
libro 2o de doctrina xama c. 22 Quid
quid homo extra sacrum scriptum
didicit si noverim est ibi dampna
si utile est ibi invenit Et cum ibi
quisque invenit omnia que vtiliter
alibi didicit multo humilantius
ibi inveniet ea que usquequo
alibi sed illarum tamen modo scriptarum
inmirabili altitudine et mirabili
utilitate sine humilitate distant
Interactum de spe **Offendit spe**
barbaico an mediu culum dicit scrip-
ture quod neminem palpat sed qua-
lis es talem te tibi demonstrat
Intende et vide si ibi est aliquid
quod offendat ahi confusus et redi-
corruptus **Et ideo libro de pfecte**
viduitatis da principiu Sancta
scriptura nostre regula debet esse
doctrina **Quia libro 2o de doctrina**
xama c. 3o Non patitur scriptura in
caritatem nec culpatur nisi capi-
ditatem et eo modo informat
mores hominum Non autem asserit in
catholicam fidem in rebus preteritis
presentibus et futuris preteritorum narra-
tio est futurorum premonitio preteritorum
demonstratio sed hec omnia ad
eandem caritatem intendunt
atque roborandam et cupiditatem
vincendam atque extinguendam
valent **Idco concludit super ps**
26 finone primo Omnis morbus
animi habet in scripturis medicamen-
tum suum **Dr scriptura celum libro**
2o de offensionu Tunc sonat imbes celum
autem manet tunc sonat predicatorum
verbi tamen ex hac vita in aliam vitam
Scriptura vero tua usque in finem
seculi super populos extendit **Sed**
et celum et terra transibunt sermo-
nes autem tui non transibunt quoniam et
pellis plicabitur et fenum super

quod extendebatur cum claritate
sua preterit verbum autem tuum manet
metuum **Dr imbes libro 2o de gen**
cont manicheu Scriptura prophetarum
et apostolorum recte appellantur imbes quia
verba ista que sonant percussio ac-
re tunc sonant addita etiam obscuri-
tate allegoriarum quasi aliqua cali-
gine obducta velut imbes sunt
que dum tractando exprimitur bene
intelligentibus tanquam umbra
veritatis insinuitur **Dr aqua**
ps 103 finone 3 Super illud
potabunt omnes bestie agri flu-
unt aque scripturarum inde bibit
lepus inde onager lepus pinus
et onager magnus lepus tamen
dus et onager ferus utque inde
bibit sed quisque in sua via
dicit onager accedat lepus si
acceserit rapretur Tamen fidelis
et temperate fluit ut sit onager
saciet ne leporem trahat Sonat
strepitus vocis tui tamen cum ore
ro legitur vel aliquis liber pla-
tonis seu augustinus talium Audient
impii in firmi mioris cordis
quis audeat illuc aspirare **Sic**
pitius aque est et forte tibi late
et tam rapaciter fluentis ut al-
titudinem non audeat accedere et
bibere **Sed** tamen sonat in principio
fecit deus celum et terram et non
ausus est bibere aut tamen sonat
psalmus cum occulta sunt mystica
tamen ita sonat ut et pueros au-
dire delectet et nuperiti acce-
dant ad bibendum et satiati
ructent in psallendo bibunt
ergo et maiores et minores si-
miles maiores quia sunt
pinus onager in sua via **In psalmo**
super psalteriu Omnis scriptura
divinitus inspirata utilis est ad
docendum hac ipsa de causa a
spiritu sancto conscripta est in qua ve-
luti exiguam quodam sanitatem forte

omne nobis ex hac remedia pps
passionibus assumamus **Dr abo**
libro 2º de fmonie Sicut panis
dñi in mote caº 3º frangendo
atq mandendo malimentu con
uictur sic scripture aprendo et dis
serendo animam pasant **Libro**
supputacomi pte 2ª caº 2º Sanctas
scripturas amena pruta magis
vidissimas sunt herbas exan
do raxpo legendo comedo frap
tando rimmio atq tandem co
gitando multa memorie sede
repono ut tali modo tua dul
cedine gustata nñ istius in
fermie vite amaritudines
sentiam **libro de va religione caº**
90 Obmissis et repudiatis in
gis theatricis et poeticis diuaz
scripturas consideratione et tra
tatione pascamus anim atq pote
rane curiositatis fame ac sit
fessum et estuantem et iambus
fantasmatibus tamq epulis pic
tis frustra refici satiarq cupie
tem hoc vero liberari et i genio
ludo salubriter erudiam Si nos
miracula spectaculor et pulcra
do delectat illam desideramus vide
sapiam que ptendit a fine usq
ad finem fortiter et dissonit oia
suauiter **Dr zona super apol**
omne pma huzona aurea acane
ta pectori pt stia spualis ac pu
rus sensus datus eam intelligi
Quia ut dicit libro **Galus eet**
de singularitate diº satis et sa
lubre quibusdam si anq hysto
rie seipos magis credunt non
no intellerisse rom qm aliquid
inhonestum arbitrantur in lege
Quos paulus Aplus ofundit
dicens no intelligentes de qb
loquunt neq de quibus affirmat
Et ideo quam sit utilis in fmonie
quem fecit de laude huius scripture
et incipit hodie deat nos suas
paginas laudare Rogo vos dya

te sacra scriptura sepe legitur quia
dulcior est melle fortior vino
lenior oleo sublimior auro pa
pue demum provocat diligentes i
uitat corda illuat lingua rec
tificat constantiam pbat animam sci
ficat fidem roborat dyabolum
reicit pta spernit dias frigidas
calefacit lumen stie ondit tene
bras ignorantie expellit tertia
seculi extinguit letitiam spūs
sancti accendit scientia potum
tribuit demispientibus sapien
tes facit puros deuotissimos
pouit magnos de minimis efficit
nobiles de ignobilibus quiuat
natam modifiat phibet leuita
tem temperat dolorem q fert
spem conuat senem docet iuue
nem provocat declinantes reuo
cat errantes instruit ignoran
tes sanat egros roborat i fir
mos brutos facit sensatos pop
nolentos excitat otiosos mar
pat laborantes letificat pigros
nupbat credentibus gratiam dat
reges humiliat humiles exaltat rec
tas vias indicat sapias erogat
glam honores multiplicat Quia
obrem qui hanc diligit et diligit
eius legem impleuit i regno
celor maxime vocabitur et in
piti etia pma et munera ob
tinebit **Requie sup caº aqua**
et caº auctoritas et caº archus
et tibi aquis et est pfinida
et caº auctoritas et caº caritas
Quod valet pombus faciens
et caº pductor et pductor et
caº Sapia et stia et caº Egitur
et caº phus de eius finitate et
caº lra de eius antiquitate et caº
veritas de eius pulcritudine
Sanctari Sanctari no pnt
pnos iudicia dei sup ps
in fmonie Si insantabilia sunt
honi iudicia dei quia viribus
suis ea no pnt p sanctari sed aut

nō possit dono spūs sancti cuiusq;
hoc donū conferre dignat^r **Sau**
tatur intima nra deus si p̄ e
Sautatur corda et renes deus
quia videt om̄ cogitationes q̄
nōme cordis significat sunt et
delectationes que nōme renū
intelligunt^r Vete quippe tp̄alū
rez delectatio renibus tribuit^r
quia et ip̄a pars infior est hoīs
et ea regione vbi carnalis quā
tōnis voluptas hītat p̄ qm̄ i hac
erupnosam et fallas leticie in
tam p̄ sucessionem prolis natā
huana tūssundat^r Sautans
ergo cor nrm̄ deus et p̄spiciēs
vbi esse vbi est thesaurus nrm̄
id est melis Sautans ergo re
nes et p̄spiciens nō uos acq̄ue
stē carni et sagui sed delectari
indāo dirigit iustū mīpā cō
scia coram se vbi nullus hominū
videt sed solus ille qui p̄spicit
quid quisq; cogitet quid queq;
delectet finis em̄ aīre delectā
est Quid eo quisq; aīris et de
lectatōib; nrm̄ cogitatōib; mē
ut ad suam delectatōem p̄ueni
at videt igit aīris nrm̄ qui
sautatur cor videt aīre fines
aīris et delectatōes qui sau
tat renes et aīre inuenit
nō ad concupiam carnis neq; ad
concupiam oculor neq; ad am
bicionem seculi que om̄a tūse
nut tamq̄a vmbra inclinat^r
aīris nrm̄ sed ad gaudia rez
et̄nāz subtilia que nlla q̄m̄
tatione molant^r dirigit iustū
sautans corda et renes deus
Opa em̄ nra que fac et dās
opamur possint esse nota ho
mibus sed quo dīo fiant et quo
p̄ om̄a p̄uenire cupiam^r solus
ille nouit qui sautac^r corda et
renes deus **et sequit^r cap^m**
Seculum libro 7^m p̄ gen^m cap^m
16 Om̄s creatura nō

ante secula sed a seculis ab ip̄a
em̄ exorta sunt secula et ip̄a
a seculis qui inīcū em̄ inīcū
seculor est vngentus ante
est ante secula p̄ quem facta
sunt secula libro ad Orosiū otia
p̄stiamstas et Origeniamstas
Seculum em̄ aliquo fine intelli
latine et̄nū vero vbi id q̄ siue
fine est solet appellari **expōit**
melius sup p̄ 9 Seculum est
quam dīi tempale seculū vol
uitur seculum vero seculi 2 tūg
effigiem et tamq̄ vmbra hē
hoc seculum viciatitudine em̄
tempm̄ sibi succedentū dīi
lūm̄ minuit^r et rur sus imple^r
sol om̄ anno locum suū repe
tit dīi ver ul̄ estas nrm̄ autūp
nus ul̄ hyemps sic tūsit ut re
deat et̄nū que dam inīta^r
est sed hūg seculi seculū ē q̄
inīmutabili et̄nūte consistit
Quid intelligit^r p̄m Secula se
culi libro 12 de ciu^m culor an i
tate dei capitulo 18 intelligant^r
q̄tūmata sibi quēione et ordi
nata dissimilitudine p̄auēcia
tempa an secula seculor intelli
gant^r in sapia dei in conuissa
stabilitate manēcia istoz que
tūy tempe tūseunt tamq̄ effi
ciencia seculor Dissimire nō au
deo fortassis em̄ possit dici se
culum que sunt secula ut nich
aliud dicatur seculum seculi q̄
secula seculor sicut nichil aliud
dicit^r celum celi quā celi celor
Unde seculum intelligit^r p̄m vita
libro 16 em̄ cap^m 11 Quod dā
est ad abrahā Tibi dabo t̄rā
hanc et sem̄ tuo vsq; in seculū
nō intelligit^r inēnū sed i seculū
hoc loco inīcū futū seculi
afine p̄ntis ordis quia si expul
si sunt isolite de ierosolūis ma
nent tamen i alijs ciuitatibus
t̄re chanaan et vsq; i seculū inā

nebulit **V**nde in seculu seculi
est metum libro 21 eiusd. cao e
Quod i. c. m. d. d. Discedite ame
maledicti in igne et in i. d. p. o. k.
septim. est q. d. m. b. l. u. s. et bestia
et pseudo p. p. b. e. m. i. s. s. i. s. u. n. t. i. s. t. a. g.
m. i. g. n. i. s. et cruciabuunt die ac
nocte in secula seculor. Quod ibi
d. a. n. est metum hic d. a. n. est in
secula seculor. Quibus v. b. i. s. s. c. p.
tura d. n. i. a. m. e. t. u. m. s. i. g. n. i. f. i. c. a. r. e. c. o. n. s. u. e.
i. u. t. n. i. s. i. q. s. u. e. n. o. h. t. t. p. s. **D**e
p. i. a. v. e. r. o. s. e. c. u. l. o. i. d. e. s. t. h. o. c. s. c. l. u. m.
m. u. n. d. o. s. u. p. p. s. i. o. r. p. e. c. e. ad huc te
m. p. t. a. c. o. m. fluctibus quatit ad
huc tempestatibus et p. c. e. l. l. i. s.
t. r. i. b. u. l. a. c. i. o. n. i. b. u. s. et timor turbat.
h. a. t. t. a. m. e. i. t. u. r. n. i. m. e. l. i. c. e. t. m. a. e.
et t. u. m. e. d. e. t. f. l. u. c. t. i. b. u. s. p. c. e. l. l. a. s. q.
p. a. r. t. u. r. a. t. h. a. t. i. t. u. r. d. a. t. u. e. n. o. b.
l. i. g. n. i. m. q. u. o. n. a. u. i. g. e. m. u. s. l. i. b. r. o. 29
Se. p. d. e. s. t. i. n. a. c. i. o. n. e. et p. s. e. n. e. i. t. a. s. p. o. r.
a. l. l. e. g. a. n. s. A. m. b. r. o. s. i. u. s. l. i. b. r. o. d. e. f. u. g. a.
s. e. c. u. l. i. h. o. c. s. e. c. u. l. u. m. c. o. r. d. e. n. o. c. o. r. e.
e. s. t. f. u. g. i. e. n. d. u. s. q. n. i. s. i. a. u. r. e. l. i. o. d. e. i.
f. i. e. r. i. n. o. p. o. t. e. s. t. l. i. b. r. o. e. o. o. m. n. e. p. l. a. s.
p. e. l. a. g. i. a. n. o. r. i. t. a. s. u. e. f. r. e. q. u. e. n. s.
a. l. l. e. g. a. t. e. u. n. d. i. i. e. o. d. n. o. b. i. s. d. e.
l. i. b. r. o. d. i. c. e. n. t. e. m. 7. f. u. g. i. e. n. d. o.
s. e. c. u. l. o. i. s. t. o. e. s. t. f. i. n. i. s. a. t. q. v. t. a. n. a.
q. u. i. f. a. c. i. l. i. s. f. i. n. i. s. t. a. m. c. a. u. t. u. s. e. t.
c. o. l. l. i. a. t. u. s. a. f. f. e. c. t. u. s. s. e. d. q. p. e. i. u. s. e. s. t.
f. r. e. q. u. e. n. t. e. r. i. r. e. p. i. t. t. e. r. r. e. n. a. s. i. l. l. e.
t. e. b. i. t. a. c. u. p. i. d. i. t. a. t. u. s. i. t. v. a. n. i. t. a. t. u. s.
e. f. f. u. s. i. o. m. e. n. t. e. o. c. c. u. p. a. t. u. t. q. u. o. d.
s. t. u. d. e. a. s. v. i. t. a. r. e. h. o. c. c. o. g. i. t. e. s. a. n. d.
q. v. o. l. u. a. s. q. c. a. n. e. r. e. d. i. f. f. i. c. i. l. e. e.
h. o. m. i. n. i. e. x. u. e. r. e. a. u. t. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e.
e. s. t. **D**e. m. q. c. u. m. m. a. g. i. s. e. a. e. s. s. e.
r. e. m. q. u. a. m. e. f. f. e. c. t. u. s. t. e. s. t. a. t. p. p. h. a.
d. i. c. e. n. d. o. D. e. c. l. i. n. a. t. o. r. m. e. u. i. n. t. e.
s. t. a. m. o. n. i. a. t. u. a. e. t. n. o. m. a. n. a. r. i. a. a.
No. n. e. m. i. m. p. t. a. t. e. n. o. s. t. r. a. e. c. o. r.
m. i. n. i. e. t. i. r. e. c. o. g. i. t. a. c. i. o. n. e. s. q. u. e. i. n.
p. r. i. u. s. e. f. f. u. s. e. m. e. n. t. e. a. n. i. m. q. c. o. n.
f. u. n. d. u. n. t. a. t. q. a. l. i. o. t. r. a. h. u. n. t. q. u. a. m.
i. n. p. p. o. s. u. e. r. i. s. a. d. s. e. c. u. l. a. r. i. a. r. e. u. o.
a. n. t. m. u. n. d. a. n. a. i. n. f. e. r. u. n. t. v. o. l. u. p. t. a.

ria ingerunt illecebrosa iute
xunt ipso quoque tempe quo ele
uare mente conam alit paim
mstis manibus cogitacomb
aditena plez q deitum eius
aut tam beus qui i corde suo sp
astendat sed h pue dno auer
ho qui fieri pt ullo pfto modo
deniq supm ead septum dicit
Stus vir ang e auxiliu abste
Securitas De aliquo homie
Securitas no pt hri super
ps 8. In quo homie securitas i
quo certam gaudia nec deiepo
vngz magis de alio vici aliq
pter deum pt eam dare ho 30 o
melior ouelia 21 Turpe e ut
uos fallam si me deus no fallit
Dns mortem nminat nups ne
qui ssums sceleratis fraudatorib
adulteris voluptatu inquisitoib
suis contemptoribus detractorib
inimicantib et mores suos no
imitantib Dns illis morte mi
natur gehennam et mictu semi
pitnu quid volut ut ego pro
mittam q ille no pmitit Ecce
dat tibi securitatem pcurator
quid tibi pdest si p famulas
no acceptet pcurator suu suus
suu vrb dicam tibi vme quo
vrb dms te no pdet securitate
pcurator dedit nichil valet se
curitas pcurator vnam tibi
dms securitate daret ego te pol
liatum faciem Dm em secutas
valet eam si nolim Mea vo
nichil valet si ille noluit que
est securitas frs ul mea ul
vra nisi ut dmi iussa nitente
diligenter audiamus et impleas
et pmissa fideliter expectemus
mhrs quibus fatigamur quia
homies suus ipius adiutoru
imploramus et ad illu ingem
scamus **V**nde iudeo solo securitas
sup ps 8. Securus esto de deo
qui iustus est tu cum esses

impius deserat te cū scīs es p̄r
cū p̄tōr donauit mortē filij
sui quid suat saluato p̄morte
filij sui Tene debitorem quia
credidisti nym̄ssore *Securitas
est in celo libro 20 delibet arbitrio
caos* Quid securus quam esse
in ea vita vbi nō possit tibi eue
nire q̄ nō vis *Vnde orabat ad
dñm libro supputandi pte 2 co 3*
Da queso toto desiderio et om̄i
studio tendere quo te p̄r resur̄er
com̄ ascendisse die x̄l̄ edim̄is
ut nym̄a miseria solo teneat cor
tecum ante p̄dū cogitationem
semper et adiuua me ut sit cor
menū vbi tu es desiderabilis
et inlūm̄ amabilis Iub̄ enim
magno huius vite diluio vbi tā
stantibus agitant̄ p̄cellis et nō
inuenit̄ fida stacio et locus eui
nencior vbi pes columbe aliq̄tē
valeat requiescē Vnq̄m tuta
pax inq̄ securi quies vbiq̄
bella et lites vbiq̄ hostas for
pugne natus timores quia al
tera sinus teli pars altera terre
Corpus q̄ corrumpitur agguat
aiam p̄cto anno mens p̄ctus
et mens mens fatigatus dema
remens languet et iacet disc̄is
sus atq̄ laceratus abip̄is p̄q̄s
tū sunt vancatibus esurit et
fuit valde nō h̄eo q̄ ponā ante
illum pauper sum et medicus
En domine deus diues om̄i bo
norū dapiū sup̄ne sacietatis
opulentissime largitor da lap
sū cibum collige d̄isp̄sum rem
tegra scissum En stat ad hostiū
et pulsat obsecro p̄ viscera mie
tue quibus visitasti nos ories
ex alto ap̄i pulsasti mis̄d̄ ma
nū pietatis tue et iube p̄cia
bili dignatione ut ingrediat̄
ad te et requiescat uite reficiat̄
dote vno celestiq̄ pane quo
simatus resumptis q̄ viribus

ad sup̄iora conscendat et de hac
valle lacrimarū penna sancti deside
rii raptus ad celestia regna voli
tet Assumat domine assumat ro
go assumat sp̄us meus p̄nas
ut aquile et volet et nō deficiat
et volet et p̄remat vsq̄ ad de
corem domus tue et locum h̄ita
com̄is gl̄ie tue ut ibi super men
sa refectōnis cuius sup̄ior p̄p̄ta
deorū tuis inloto p̄p̄sue m̄e
fluenta plenissima *Des de secu
ritate libro de va innotētia cao C*
Postera securitas et p̄culū in
pellit ita ordinata sollicitudo se
curitatem parit libro p̄mo de secu
ritate dei cao 20 d̄ndit quod i reb̄
mūdi p̄culosa sit securitas loq̄s
romanus iubet verba Cum īfinita
varietas voluptatū in sauis effu
sionibus exquirat̄ p̄s q̄ reb̄
ea mala oriant̄ in morib̄ que
sementibus p̄iora sunt hostib̄
Et ille sapio pontifex vt ille in
dico totius senatus in optatū
istam nobis metuens calamita
tem nolebat euulā tunc nym̄
romani ant̄hagm̄e d̄m̄ et de
tuenti ut d̄uieret̄ q̄d dicebat
cathoni timens infirmus annis
hoste securitate et tamq̄ pupillis
cubus idoneum tutore n̄cū
videt̄ esse t̄rorem nec en̄ sua
fefellit Re ip̄a p̄bat̄ ē q̄ ver
dūet̄ deleta quippe ant̄hagm̄e
magno et terrore rei publice
depulsō et extincto tanta dere
bus p̄p̄eris orta mala q̄tūno
subsecuta sunt ut corrupta diup
taq̄ concordia p̄us sauis auent̄
q̄ p̄ditionibus deinde mox ma
larū querione causarū bellis etiā
ciuilibus tante strages ederent̄
tantis sanguis effunderet̄ tanta
cupiditate p̄p̄p̄conū ac rapi
narū fieret inmanitas ut romani
illi qui vita integre mala me
tuebant ab hostibus p̄dita inteḡe

vite crudeliora patenti acubus
eas ipsa libido duandi que inter
omnia vicia quibus humani magis
in erat uniuerso populo romano po-
stera quam in paucis potentioribus
viciis obstitit fatigatosque cetos
iugo finitatis oppressit nam quando
illa quiescit in superbiis mens
tibus donec continuat honoribus
adptatem regiam preuenit et
honoris porro continuandorum fa-
cultas non esset nisi ambitio pre-
valeret anime aut preuaret ambitio
nisi in populo auaricia luxuriaque cor-
rupto auarus vero luxuriosusque
populus secundis rebus effusus
est quas uasita ille prudenter
cauendas esse censebat quod ciui-
tatem hostium maximam fortissimam
opulentissimam volebat auferri
ut timore libido preueniret libidine
pressa non luxuriaret luxuriaque
cohibita nec auaricia transiret
Quibus viuis obseruatis ciuitas
utilis viciis floret et crescit ergo
viciis libertas quod quia permanet
Sedere sessio exaltationem
significat et humilitatem super
ps 126 Sessio exaltationem sig-
nificat et humilitatem alijs locis in-
telligitur sessio honore iudici
di quod ibi sedebitis et alijs lo-
cis humilitatem signat quod ibi ho-
saeta dñs fatigatus sedit adpu-
tem fatigatus dñs infirmitas
dñi fuit infirmitas virtutis in-
firmitas sapie sed ipsa infirmitas
humilitas fuit Sessio dei libro de
essencia diuinitatis dei Sedere deus
dicitur non corporaliter humano more
sed potencialiter super omnem
creaturam rationalem perinde quod
intelligit sessio xpi ubi nunc se
ad dextram patris in patre
libello de symbolo tam patris
quod fidei oculis prudenter debe-
mus intueri ne arbitrium mali
qua sede inmolabile fixum ut

ei stare et ambulare non liceat
Non enim quia sanctus stephanus
enim stante videtur dixit Ideo ut
ille falsum vidit nil symboli habere
verba turbauit Absit hoc putat
absit hoc dicit sed illius habitatio
inextensa et ineffabili beatitudine
ita significata est ut illic sedere
diceretur Unde etiam sedes huius-
modi dicitur velut tunc in tro-
gam ubi sit aliquis et rideat
in pedibus suis et de suis dei ma-
xime ac sepiissime dicitur tot an-
nos ille in illo in illo monasterio
sedit hoc est requieuit quoniam
est habitavit Nec sancta scriptura
hoc genus locutionis ignorat
Ille quippe semet arce palone
in iherusalem iussus habitare
ad dextram quoniam ut si quando
inde audet exire penas debi-
tas licet patres annos sedisse
prohibetur quod intelligit habitasse
Dextra vero ipsa patris non ita dicitur
secundum humani corporis formam tamquam
filio sit ipse ad sinistram si ei fuerint
istos corporales situs huiusmodi
membris filius tollatur ad dex-
tram dei de honoris et felicitatis
in enarrabilis relinquo Sicut
de sapientia dei legitur Sinistra
eius sub capite meo et dextra
eius amplexabitur me Si enim
subter iacuerit terrena comodi-
tas enim de super amplectitur
eterna felicitas Expone enim se-
ssio et statio in fine septimo
de ascensione domini Videamus que
sit ratio quod idem dominus adau-
sedens perbat stans vero ascep-
tano predicatur primum omni de-
qui incorporealis et inuisibilis
est est enim spiritus sicut ipse dominus
ait Sedere aut stare quod potest
aut deinde quali sub sellis se-
deat deus qui infinitus est et
inmensus et ultra seipsum magis
arbitratur cuncta contineat hoc aut

propterea a sanctis viris dicta arbitrium
esse de deo uero quod sunt contraria
sed ut modo eius potentia uero
una describat. Aut enim beatus apostolus
Quia advocatus hominis apud pa-
trem ihesu christi iudex est ergo
christus cum resedit advocatus
est xianus cum stetit. Sic enim
stans apud patrem xianorum licet
petentium cas exorat resedit
aut cum patre cum phariseorum p-
tata persequeniam quod dempniat
illis indignans vehementer
blasphatur. Hys intencione le-
uiter inquit hic stat ut susci-
piat stephanum miris spiritum ubi re-
seduit ut quod dempnet inde per di-
toris quod missum. **Sedes dei dicitur**
aita iusti super psalmum 136 Aita iusti re-
galis sedes est sapientie et reuera
omnes homines qui bene viuunt
bene agunt et secundum caritatem
pianam commiserunt. nunc deus
in illis sedet et ipse iubet ob-
temperans aut sedenti in se deo
et ipsa iubet inebriis aita enim
tua iubet inebriis tuo quo mo-
neatur pes quo manibus quo
oculus quo auribus iubet ipsa
inebriis tamquam famulis suis
et ipsa fuit in sedenti sibi deo
suo viron per in fion se bene
impare nisi superiori se uero fuit
dedignata fuisse. **Super apostolum**
omne 7 Per thronum dei aliquando
intelligit aita scilicet sicut scriptum
est aita iusti sedes est sapientie. Ali-
quando etiam iniqua deus habet sede
Super psalmum 139 **sumone 2** Sedes di-
xpi est omnis iniquibus regnat
Super psalmum 9 Iusti facti ex fide facti
sunt sedes dei Sedet in ipsis in-
dicans eripis et dirigit eos
Cum predicatur sede Cum predicatur
debent auditores ad plura et
libro de cathedra audire ipse ipso se
rudibus filia subiacent ne
quisquam in furior stando lassatur

12
a saluberrima intencione auitat
aut etiam cogatur abscedere ex
en ferat arroganciam nostram
cum viros fides uide al etiam quo
minori sollicitudine auand est
ut sunt fides uiri coram nobis
sede no faciamus et ipse deum no
ste cum assistunt angeli sedes
inlier audiebat. Danc si aut
breuius fimo futis aut coseffui
locus aptus no est stantes au-
diant. **Per ut dicit libro 70 omne**
omelia 26 in pmo Ante aliquos dies
propter eos qui aut pedibus do-
lent aut aliqua corporis in eglise
laborant prius pretate solliciti
consilium dedi et quodam modo
supplicavi ut qui aut passiones
plure aut certe aliquos lectiones
longiores legunt qui stare no
possunt humiliter et cum silencio
sedentes attentis auribus au-
diant que legunt. Vnde uero ali-
de filiabus uiris putant quod hoc
aut omnes aut certe plures que
sane sunt corpe frequenter de-
beant face. **Hic** Vbi ubi vbi
dei cepit recitari statim quasi
inlectulis suis ita iace volunt
atque vanam iacent tamen uero et ta-
centes vbi dei scienti corde
suscipiant viron etiam se ita oia
sis fabulis occuparet ut quod
predicatur nec ipse audiant nec
alios audire permittant. Vnde ro-
go vos venerabiles filie et solli-
tudine prius quomodo ut qui
aut lectiones legunt aut vbi
dei predicatur nulla se metra pi-
tiant nisi forte qui inuicem quos
infirmas cogit. Sic tamen no ia-
cent sed magis sedeat et atte-
tis auribus que predicant audo
corde suscipiat. **20**
Seduce **Super iohannem finem 29**
Si seducere est aliunde
aliquem ad aliud persuadendo
duce. Oruendum est vnde et quod

Si amalo ad bonum bonus seduc-
tor est si ab uno ad malum malus
seductor est. Sequitur cap.

Semen Non ex semibus fecit
Deus primas plantas et her-
bas sed potius semina ex herbis
libro 1 sup gen cap 1. Semina or-
ta sunt ex herbis et lignis non
aut illa ex semibus sed ex terra
propterea quia verba dei non sic se
habent. Germinant semina in terra
herbam fem et lignum fructuosum
sed aut germinet terra herbam
fem seminans semen ut semen
ex herba non herbam in sumeret
ex semine. De huiusmodi semine libro
primo quomodo petis et. Maledictus
nomen testamti q. 1a. qui non reli-
querit semen israel. Illis hoc co-
petebat cum possent ac vellet
diuino obstante iudicio scilicet e-
rant ne fructum haberent crea-
tione dei quem sperabant ut cum
vident aut gratie se non posse
aut gentes inane posside cog-
noscent indignitatem dei iram
esse et commisi satisfactionem irae
et sancti viri cum cupidi essent
filiorum et non id obtinebant estima-
bant peccata ob stare et dolebant
ignorantes dei esse providentiam
cum quibant. Denique ad dei pro-
rationem anima concepit et pe-
perit samuelem et Elizabeth. Io-
hannem et propter inane sapson
spiritualis tamen intelligentia ista
causa ista est ut maledicti habeant
qui non reliquerunt semine q. vide
at deum id est qui non tribuerit
aut filium aut fratrem aut proximum
qui dei timorem doceat si. Et
dr semen causa. Et cum semine
imitationis libro. cum q. non appel-
2o q. 1a. fustum. laret nisi q.
eius carne nasceretur nec nos a-
pellaret. Aplos semen abrahe
qui certe origine carnis ab illo
non ducitur sed imitatione fidei se-

men eius facti sumus credentes in
christum cum caro ex illius carne pro-
gata est. Semen dei opus nostrum
libro 1o omeliaz omne 18. Semina
tome uere mcedem non isto tpe
quo seminamus expectamus h. cum
bonorum operum messiem ad laborem
serimus sed in fructu illius
cum gaudio colligemus. Sed
q. septimum est. Euntes ibant et
flebant q. dicitur semina opa
in libro de octo. Semen fuit
quomodo ad dulci. messis opera
cum questio in. in me esse testis
est aplos qui bonum aut faci-
entes non deficiamus. Tempore
eius propter metem. Et iterum erum
parce seminat parce et metet
et cum aut fides potentius quam
ut regnum celorum non solum zacharia
emul. Inuidio omni bonorum suorum
sed viduam duobus minucis
et tandem ibi uterque possideat
et cum potentius quam ut id
regnum et thesaurum diuiti et ca-
lice aque frigide pauper valeat
unde et ad omnia p. se. Bene se-
ueritancia opus est sup. inare id
epla ad Gallathas. Bene operari
facilius est quam in eo p. se
rare fructus cum solet labore
consolari. Messis autem nostra in fi-
ne promittit et ideo p. seueritancia
opus est. Erum cum p. seueritancia
usq. in fine huius saluus erit. In
in fine 2o de martib. Semina
nostra sunt quid quid bonum fecit
discipuli nostri quidquid in fine
recipiemus si bona sunt semina
bona sunt opera. Sed alio modo
et ad aliud ponit. Erum inquit
in fine de ad. christus perdidit
dei et feli. in fine animam suam
propter me inueniet illam. Due
sunt inuentiones in medio est
que transit una perdidit. Nemo
propter animam suam perdere nisi per
inueniat eam nec animam inuenire

in si p[ro]p[ri]us p[ro]dat iuvenis eam i[st]i
de qu[od]o credidisti nam p[ro]dit
eris ante q[uam] credes mortuus
quippe eras infidelitate re
mixta infide iuvenisti ergo dia
tuam infide vitatis p[ro]de ea id[est]
corleu vitam p[ro]pter ep[iscopu]m expo
nendo ut sit tibi semen dia tua
nam et agtola trituando et
ventalandu invenit t[er]ram et
rursus seminando p[ro]dit t[er]ram
Iuveniat ergo marci q[uod] p[ro]cat
in semete p[ro]cat in semete q[uod] in
veniat in m[un]do r[ati]o

Seneca libro 6 de amicitia
dei cap[itulo] 20 d[icitur] d[icitur] seneca
no nullis iudicis invenimus
ap[osto]lor[um] m[un]do temp[or]ibus claruisse
no quid intoto v[er]o ex aliqua
parte no defuit Affuit eni p[er]
benti iuveni defuit **Id[em] infra**
q[uod] q[uod] culpavit cultum v[er]oloz
v[er]oloz t[ame]n fuit iste quem
p[ro]hi quasi lib[er] fecerit t[ame]n q[uod]
illu[m] p[ro]hi romam senator erat
colebat q[uod] rep[re]h[en]debat agebat
q[uod] arguebat q[uod] culpabat adora
bat quia videlicet magis ali
quid t[ame]n p[ro]hi docuerat ne sup
sticiosus esset in m[un]do Sed p[ro]
leges am[er]it mores q[uod] homi no
quid ager fugiente scemtu in
theatro sed in templo
ce dampnabilis quo illa que
mendaciter agebat sic ageret
ut am[er] p[ro]los venaciter ag[er] ex
stima[n]t scemtu aut i[n]de[n]do
potius delectaret qua fallendo
Deciper **in ep[isto]la 54 ad a[n]ice domi**
Aut Seneca qui t[em]p[or]ib[us] ap[osto]lor[um] fuit
am[er] etiam que dam ad paulu
ap[osto]lu[m] legunt[ur] e[pi]stole Omnes odit
qui malos odit et t[ame]n no di
ligendi sunt mali ut no sint
mali que admod[um] no ut p[ro]ma
neant s[ed] ut sauent[ur] egroti r[ati]o

Senectus et senex Senectus
no est nisi longa infirmitas

libro de c[on]solatione et i[n]dignis

Quita est vita hominis ead[em] si
seu[er]at aut t[ame]n sibi homines op
tant senectutem quid aliud optat
in si longam infirmitate **Differ**
senior a senex libro l[ocutionu]m sup
iosue locutione 29 Senior no so
lum appellatur qui est in fin[em] eta
tem senis sed etiam valde seuer
Omnes aut seuer senior dia p[ro]
Debent esse iuuenibus merem
plum **libro de singularitate d[ic]to[rum]**
Sembus co[n]venit m[er]ecillit[er]
firu[m] consule **Nec senectus pi**
re p[ro]vocat iuventute ex qua de
bet omnia salutaria docume[n]ta
p[ro]ced[ere] sicut eleazarus p[ro]fite[re]
m[er]ito machabeor[um] et dicit p[ro]
mitti malo in i[n]fin[um] no etatem
m[er]am dignu[m] est fuge ille ma
lunt vitam suam tormetis obice
quam auq[ue] i[n]gr[essu] p[ro]dicom[us] existe
no est quam ponit Omnes i[n] hac
ingestis sine i[n]fin[um] vita mores
qui sibi p[ro]cessorem **sumus et dies**
elegit de conse[n]su p[ro]p[ri]e h[uius] vite
plebis **ultima est omni homi**
semper incertus v[er]o t[ame]n n[on]
fama spat[ur] p[ro]icia et impiet[as]
spat[ur] adolefencia et i[n] adolef[entia]
cia spat[ur] iuventus et i[n] iuven
tute spat[ur] i[n]iquitas et i[n] i[n]iquitate
spat[ur] senectus v[er]o contingat
incertum est est t[ame]n q[uod] p[ro]betur
Senectus aut[em] aliam etatem q[uam]
sp[er]et no h[uius] i[n]ictum est eni ipa
senectus qua d[icitur] fit homi illd
t[ame]n certum est illam remane
etatem que possit succede[re] seuer
tuti **Super p[ro]p[ri]e 12** Sit senectus
v[er]a p[ro]p[ri]e et p[ro]icia senilis id[est]
ut nec sapia v[er]a sit am[er] super
bia nec humilitas sine sapia **Diffi**
sius hec de clat Secundus q[uod] d[icitur]
quales debent **ab usione est**
esse senes **lib[er] de** si sine religioe
in ab usione at 2 senex inveniat
am[er] eni et m[er]ita extior[um] hominis

vetereſcunt vires animi id est inio-
ris hominis inebri inarumeta ro-
boris non capiunt plus enim omni
religione dare opera semibus co-
petit quos pueris seculi florida
etas inspicit deserit Sicut namque
inliguis ipsa repta arbor quod parit
que post flores fructus optios
cultori suo non exhibet Sic et in
hominibus ipse rebus est que flos
inuentus deserit et tamen in sui
corporis senectute defectus aduen-
tum sperat dum oculi caligant
auris quiter audit capilli fluit
facies ipsaorem mutat dentes
lapsi nunc minuit autis areſcat
flatus non suauiter olet pectus
suffocatur tussis cachinat genna
trepidant talos et pedes tumor
inflat et homo inior qui non
senescit hys omnibus agguatur
et h omnia inuicem iam ut cia-
us iamque domum coram cito pro-
mariat Quid ergo super est nisi
dum huius vite defectus appropin-
quit nichil aliud quam cogitare quod
fuit hitacio pperere quod pſeudat
quisque senex appetat iuuenibus
enim incertus huius vite terminus
instat Semibus vero cunctis
maturus ex hac vita exitus be-
niter concordat Cauende sunt
ergo homini due pericula que in illa
carne non veterescunt et totum
hominem ad perniciem trahunt cor in-
et lingua quia cor semper vanas
cogitationes machinari non de-
sinit lingua impigre loquitur que
tunc machinari sensu cauere
ergo senilis etas ne iste inuoue-
scentes pericula totam sibi armo-
nam decipiat et partes ineptas
reliqui corporis fructatem ne illu-
dat Sincere enim considerandum
est quod etiam emmeti dignum sit et
hic agat quod nec vitam nec etatem
nec misterium vileſcat *hysmone*
De Jacob et esau ubi senectus ibi

vetustas *¶* Senectute enim intel-
ligo vetustatem et per vetustate
intelligo vetus testamentum *et ibi*
infra Spirituales adiuuare filium
pertinent quia prior est carnalis
et postea spiritualis Ideo maiorem
filium dicit esau quia uenio fit
spiritualis nisi carnali Sed si per
senectus imprudencia carnis semper
erit esau Si autem fiat spiritualis
est filius tunc sed ipse minor erit
maior Ille enim que precedit iste *ite*
Sensus Diffinitio Sensus est
De quietate anime Sensus est
corporis passio per seipsum non latens
animam *Diffinitio libro 2o de uerbis*
domini f mone x Sensus carnis
huius quique inueniuntur in oculis uisus
est auditus in auribus odoratus
in naribus gustus in faucibus
tactus in omnibus membris alba et
nigra et quod quod non colorata lucida
et obscura videndo sentimus Quia
ne olencia et graue olencia odo-
rando sentimus dulcia et amara
gustando sentimus dura et mollia
et aspera calida et frigida quia
et leuia tangendo sentimus et hec
quique genna sunt quia duo sunt
oculi due aures genna nares
In faucibus vero id est spiritu gustandi
gennaago quedam inuenitur
quia nichil gustando sapit nisi
lingua et palato tangat voluptas
carnalis que ad tactum patet
oculatus gennatur Est enim
et fornicatus et inuiscatus ergo
et ipsa genna est *Causa uel mo-*
do *Distinctio eorum* Sunt qui
libro 2o super generationem ad subtilissimam
considerationem istos quique manife-
stissimos corporis sensus sunt quatuor
vilitate elementa distinguat ut
oculos ad ignem aures ad aerem
dicant peruenire Olfaciendi autem
et gustandi sensum nature huius
attribuit Olfactum quidem istis
exalationem huiusmodi quibus grassat

hoc aeris spatium in quo aues vo-
lucant. Sustinet vero istis fluxi-
bilibus et corpulentis humoribus.
Nam quicunque in ore capiunt ipsius
oris humore omnescent ut capi-
ant etiam si arida cum accipe-
rent fuisse videant. Tactus
autem qui est quatuor in sensibus
treno elemento magis congruit
prout totum corpus aëreus
quod maxime extra est quicquid tac-
ta sentiunt. Sicut etiam nec
videri posse sine igne aliquid
nec tangi sine terra. Ac per hoc
elementa omnia in omnibus esse
sed in unum quod quod ex eo quod
amplius habet accepisse vocabulum.
Subtilius distinguunt ibidem infra
Quia aliquid subtilius est in
natura corporali tanto est vicinior
natura spirituali quamvis longe dista-
te inquit quid quid illud corpus
est illud non est ac per hoc qui sen-
tire non est corpus sed aëre per se
licet acute differat secundum densi-
tatem corporum elementorum seu
suis esse corporibus distributos
aëre tamen cuius sentiendi testis
cum corporea non sit per subtilior
corpus agitat vigorem sentiendi.
Et in hoc itaque itaque motum
in omnibus sensibus a subtilitate
ignis sed non in omnibus ad id
peruenit humis aut peruenit re-
perisse calore usque ad eundem lucem
manducari usque ad liquidiorum
aërem calore ignis penetrant in
olfactu aut tunc sit aërem purum
et peruenit ad humidam exalationem.
Unde arrior huius aëris per se
ingastu et hac tunc sit et peruenit
usque ad humorem corpulentorem
quod etiam penetrato atque tunc
to cum ad terram gravitate peruenit
tangendi plenam sensum peragat.
Afficiunt ex consuetudine minus
ad sensibilia libro xxi de sententia
capitulum primo Ex illo ordine quod dicitur

2
natura quod moralis atque carnalis
effici sunt facilius et quam familia-
ribus visibilia quam intelligibilia
penetrant cum ista sunt certius
illa interiorius et ista corporis sensu
sentiamus illa mente intelligamus.
Nos qui ipsi aëre non sumus sensibi-
les id est corpora sed intelligibiles
tamen ut dixi tanta facta est
in corporibus consuetudo et ita
in hoc modo velabens facit
se nostra perit intentione ut in ab-
sente corpore ablata fuit et in
ipsa multo certiore ac stabiliori
cognitione figuratur refugiat
ad ista et ibi appetat requies
unde trahit infirmitatem. Eius
consuetudinem congruentem est ut si
quod interiora spiritualia accommoda-
tus distinguat atque facilius in
similibus rationem de corpore
exterioribus similitudinem docu-
menta capiamus. **Excedunt nos**
ad alia interioribus **licet quibus**
sensibus sed non in **dam aëre**
alio libro xi de can- **bus ad ista**
tate dei capitulum 2a **coram luce**
et tunc dam multo plus nobis sit
aëris sensus oculorum sed luce illa
incorpoream contingere nequeunt
quia mens nostra quodam modo
radiatur ut de his omnibus re-
indicare possemus. Nam in quantum
ea capimus inter id possumus
verum tamen in est sensibus in-
naturalium aërium et si ista illud
aut certe quedam per se similitudo
certa aut res corporali non quia
sentiunt sed quia sentiunt sensibi-
lia imitantur. Quorum in arbitrio
istis hoc simile est sensibus quod
aliunt et quicquid verum tamen huius
omnia corporalia latentes in natu-
ras huius sed formas suas quibus
mundi huius visibilibus structura
formosa est sentiendas sensibus
perbet ut per quod nosse non perit
quasi in noteste velle videantur.

Sed nos ea sensu corpus ita in
pino ut de his non sensu corpus
inducem habemus enim alium in
tidus hominis sensum isto p[re]sta
torem quo iusta et iniusta sen
timus iusta p[ro]utelligibilem sp[iritu]m
iniusta p[er] eius p[ro]uocione[m] ad hunc
sensus officium non aces pupille
non foramen auricule non p[ro]p[ri]e
ta narium non gustus faucium non
intellectus corporeus tactus accedit
ibi me et esse et nosse etus su
Effecti sumus post p[re]m mag[is] de
ita sensibus exhoribus quam
inioribus libro 3. q[ui]nti q[ui]nti 61
Quia carnalibus sensibus p[er]
hominis nubunt ueritate natura
moralis quia ita post p[re]m p[ro]p[ri]e
hominis nata sumus ut non dum red
ita luce mentis carnalibus
sensibus subditi carnale m[en]te
sine u[er]a ueritatis intelligencia
h[ab]eamus Sed de sensu custo
dia libro 10 omelias omelia 36
Oratio tibi aliqua publica t[em]p[or]e
lacio nota fuit in h[ab]itu ac semina
leonis intellige quia te male con
cupre ad auariciam ut luxuria
tallida p[re]dicatione ut p[re]dicatione solli
titant draconis blandimenta cog
nosce Si ergo fidem ueram cu
pis fideliter custodire i[n] adu[er]sis
fortis esto contra leonis semina
Si ergo uirginitate[m] a[n]i[m]e integritate[m]
suare desideras quatuor potes
obscure blandimenta draconis ne
forte si incautus fu[er]is quia p[er]
qui m[en]te sunt quasi quia uirgines
p[ro]mitas asp[er]te corrumpi et
quid enim putat uisu quidq[ue]
dulce sit gustu quidquid blandi
auditu quidquid lenocinat[ur] odo
ratu quidquid molestat tactu in
his omnibus si incauti fuerint
subrepentibus concupis malis
a[n]i[m]e uirginitate corrumpi p[ro]mittunt
et implet in nobis illud q[uo]d p[ro]p[ri]e
d[icitu]r est intravit mors p[er] fenestram

tas n[ost]ras p[er] hos enim quicquid sensu
quasi p[er] quasdam ianuas aut
mors aut vita ad diuinam naturam
ingreditur Unde in p[re]mone p[re]mone
De accedentibus ad gratiam apostolus
sunt artes inimici omni t[em]p[or]e ar
tium suarum venena omnesq[ue] deapu
las quicquid his sensibus opponit
oculis ad videndum auribus ad
audiendum naribus ad odorand[um]
lingue ad loquend[um] manibus
ad contatand[um] Armat oculos ad
illatos visus et multi xpi iam
sibi remittenti pularis sp[iritu]s
variasq[ue] demonstrat quibus tanges
secum certantis appetitu p[er] se
lex m[en]tios adultinas mactas
in fundat m[en]tios singulorum t[em]p[or]e
tans ut captiuos teneat oculos
n[ost]ros et in p[re]dicationes nobis ex
titat alienos Formicaco enim
miliu[m] in extollencia oculorum
eius et in palpebris illius cog
nosce et qui vidit milie[m] ad
concupiscend[um] et ita me e[st] et ita
corde suo Grauis pugna mo
lestaq[ue] et non dum enim ip[s]i fla
gitiu[m] paria commiserunt mebra
et solo intuitu adultu[m] iam uidi
tata est dia nec dum pene t[em]p[or]e
instituta est causa et accordu[m]
in p[re]dicatione recitata est p[re]mone
des ergo magnu[m] p[er]iculu[m] xpi
miles Sed fac q[uo]d te tuus docuit
concupi ductor Si inquit oculus
tuus scandalizat te erue eum et
pice abste id est abscede a corde
tuo ip[s]am male suggestionis
intentionem et abstulisti membra
te scandalizante integritate[m] cor
p[or]is manente Similiter et auribus
ille nephandus inimicus p[er] male
suauem et turpissimam carnale[m]
nam turpem in fundit auditu[m]
p[er] liguas uibratas et odiosas
iram mittit m[en]tios Abscede hos
sensus suggeritis inimici lin
gua excitat ad in flammandas

lites ad iniurias extendas
ad blasphemias ac turpiloga
Comite hoc organum ad artificem
suum ut labia tua ipse aperiat
et os tuum annunciet laudem eius
Illicitis odoramentibus capiat ol-
factum manus armat ad fiam-
des et ad auariciam corde gregem
tam radicem omni malorum aliam
inflammat intus ut effusus
quis auarus velit esse suum
primum quidquid preciosum ten-
gerit alienum hoc modo hoc inie-
bra sunt abscidenda ut abscid-
as malam concupiscentiam cordis
et radices amputes auaricie
et rapacitatis Sic comites versus
membrorum martires bonorum operum
Solum ad sensibilia Caro ista
sensus corporis valent per quod
desunt super ps 126 inuicem
quosdam quos appellamus sensus
percipit non nisi corporalia intelli-
gibilia vero et spiritualia non nisi
mente capiunt **Sed de sensu**
in libro de anima / **in libro de**
religione capitulo 11 / **in libro de**
celi ordinem secundum candorem
lucis dicit et notat in assidu-
dine hinc inest una circula
quadrifariam quod temperatione
quadrifariam elementis congru-
entem tanta vni semini species
vni quod gignuntis et omnia
in suo genere modum primum
naturam quod **in libro de**
considera **in libro de** **in libro de**
conne non vana et
peritura curiositas extendenda
est sed gradus ad immortalia
et semper manentia faciendos
proximum est enim attendere que
ista sit natura vitalis que tunc
ista sentit que perfecto quod
vitam dat corpori perstare co-
sit nunc est non enim qualis
tunc moles quod quod ista visibi-
li luce persurgat si vita caret
magna estimanda est oruel

3
naque vna substantia cum non vne
substantia lege ponitur Sed quia
iure rationalia queque anima vi-
ue atque sentire nemo ambigit
illud animo humano presentissimum
est non quo sentiat sensibilia sed
quo iudicat de sensibilibus Nam
et vident acutus et ceteris corporis
sensus acutus corpora attingit
pluribus bestie sed iudicare de cor-
poribus non sentientis tamen vite
etiam rationabilis est quia ille autem
nos excellit iam vero illud
videre facillimum est presentius
esse indicantem quam illa res est
de qua iudicatur non solum autem
rationalis vita de sensibilibus sed
de ipsis quoque sensibus iudicat
tamen magna remota in fructum
oporteat apparere cum ratio sit
et cum ita potius sentire nunc
sit Nam ipse aspectus oculorum
remittit illud potuit iudica-
re autem alio modo oruare in di-
fessum est ut sensualem vitam
corpori ita ratione variis presentare et
ipsos interiores declarat et distin-
gitur libro de spiritu et anima capitulo 20
Sensus vero unus est materia
et est quod ipsa et cum corpus non
sit corporeus dicitur cum intus non
sit nisi unus res tamen propter
varia excita variatur et varie
iniciatur dicitur namque sensus
imaginatio idem intellectus et
hec omnia materia non alia sunt
quam ipsa Sed alie et alie in se
sepetates propter varia excita
sed vna essentia rationalis et vna
materia petates quoque diuise sed
vna essentia secundum excita nul-
ta sunt secundum essentiam non vnum
sicut materia et quod ipsa et sicut
mundus iste visibilis quod peti-
ta quadam distinctione est ordi-
natus Terra scilicet aqua aere et igne
sine fine in medio ipso quod supremo
celo quod impure vocatur Sic autem

in mundo sui corporis perstanti
quod processus sunt ad sapiam
sensus per ymaginatio id intel
lectus intelligencia Quod em
pgressionibus rationalitas exet
ad sapiam et quatuor affectibus
ad caritatem quod in uoluntate istis
pgressionibus in semetipsa perfici
entia anima sensu et affectu quasi
interius quibusdam pedibus
que spiritu uiuit spiritu ambulet usque
ad cherubim et seraphim id est
usque ad plenitudinem sciencie
et regni caritatis heat quod anima
perfectam uirtutes quas facul
tates habet propriam et hos pgressus
nomibus et ordinibus angelorum
appare prouidentia lectori reliquo
facile quod erat ea si sciat ap
tare Sensus qui primus interior
dicitur est angelus qui uocatur uocatur
ymaginatio archangelus odium
mundi uirtutibus odium sui pta
tibus rationis principatibus Amor
proximi diuinitatibus intellectu
ionis thronis intelligenciam
cherubim amorem dei seraphim
timor namque de simplici et do
lor de peccatis facit contemptum
sui et mundi ut cum uirtutibus
faciat miracula et cum peccatis
expellat demonia Spes aut
depremissis et gaudium de premissis
facit amorem dei et proximi **Sed de**
unitate et perfectione Sensus
sensus interior libro prius corporalia
de uia innocentia c. 20. merent
tordi et non omni una facultas
est quia non uide uidetur uide
auditur nec uide sapor uide
odor capitur nec hy in ista siue
tactu ad leuia et aspera frigida
et calida siccata et humida digne
da sufficiunt in corpore uero
animus sensu suo tam diuiduat
et omnes varietates suo motu
attingit et quod quod distrahunt
inter bona et mala iusta et in

iusta rationabiliter inuenit unum
est intentionis effectus ut ibi quia
go dei appareat ubi unum idem
quod est quod interior potest
interior et exterior distinguitur libro
de spiritu et anima cap. 1. Duplex quid
uita est anime alia qua uiuit in
carne alia qua uiuit in deo duo
siquid sunt sensus in homine
unus interior et alius exterior
et uterque bonum suum habet in quo resi
tatur Sensus interior reficitur
in contemplatione diuinitatis Se
sus exterior in contemplatione
humanitatis propterea christus homo factus
est ut totum hominem in se bea
tificaret ut tota conuulsio hominis
esset addemum et tota delectatio
esset in illo cum assensu carnis
uidetur per carnem et a sensu
mentis per diuinitatis contemplationem
hoc erat totum bonum hominis
ut sine ingrediatur pascua
infectore suo inueniet pascua
foris in carne saluatoris et pas
cua in uis in diuinitate creatoris
habet bonum magni secretum est ma
lum qui perdit bonum suum quod
in uis erat egressa est anima
ad bona aliena que foris erant
et pactum fecit cum delectatione
in uis seculi requiescens super
illas non attendens absentia
boni sui interioris eo quod consola
tiones erant in bonis alienis
Nam cum exterior sensus car
naliter bono suo uis inter
rior sensus mentis obdormit
Non enim cognoscit bona interio
ris sensus qui in carne uiuit
in carne sentit et dolores car
nis fugit in quantum potest uoluit
aut anime per se ignorat nec me
dicina querit in eis Cum autem
mortuus fuit sensus anime quo
uiuit in carne tunc uiuificari
incipit sensus ille quo facit
semetipsum et tunc facit dolores

suos et sentire incipiet vulnera
 sua et tanto gravior quanto prius
 magis enim obest malum quod
 magis est vitium et magis predest
 bonum **propter** **propter** **propter** **propter** **propter**
resurrectionem eorum libro 2o 3o Sen
 sus inuitur exterior quia oculus
 carnis quantum ex natura habeat
 facultatem videndi tunc tamē
 per consequens visionem ner
 uis auditum nisi ex bene
 fitio lucis exterioris et per yma
 ginatio inuitur exterior quia
 ex sensibilibus concipit. Rō
 inuitur exterior quia spiritus rō
 nalis ex dono orationis habet
 est ad cognoscendum verum et
 diligendum bonum sed nisi ra
 tio interioris lucis fuit per se
 et calore sentiens nunquam con
 sequitur sapientie sue caritatis affec
 tum intellectus et intelligentia
 inuitur superior quia in eis ignis
 et lux est lux ergo emittens
 splendorem quem retinet in se
 illuminat intelligentiam ad cogni
 tionem veritatis Ignis vero de se
 calorem emittens in flammam
 affertur ad amorem veritatis et
 sicut solem non videt oculus nisi
 in luce solis Sic verum ac diuinum
 lumen non potest videre intelli
 gentiam nisi in illius lumine doce
 tur inquit **propter** **propter** **propter** **propter** **propter**
 bimus lumen Cum enim in ore
 hoc induerit immortalitatem
 incorruptibilem hoc induerit in
 corruptionem tunc mente pariter
 et corpore spirituales effectus per
 modum unius personae illuminantur
 omnia sciunt et per corpus incor
 ruptibilem lenitatem ubique esse
 poterimus volabimus mente
 per contemplationem volabimus
 corde per incorruptionem digne
 mente digne corpus cum
 sensus nostri corporis vertentur
 in rationem id est in intellectum et intellectus

in intelligentiam et intelligentia
mutabitur indeum Sensus visibi
lia percipit In ymaginatio conti
nentur visibilia ymagines et si
militudines Ad rationem pertinet visi
bilium rationes et distinctiones et in
visibilia investigationes Ad in
tellectum et intelligentiam spectat
divinum et spirituale operationes
et contemplationes Sensus vero
et ymaginatio ad rationem non aspen
dunt sed infra remanentes eque
aliquatenus deducere possunt et ex alio
ge quedam unde adque non pos
sunt pervenire Simili quadam
proportionem intellectum et intelligentiam
non numerare potest sed ad statum
eorum non potest ascendere quia me
tas suas et fines suos proprios habet
quos transcendere non potest sensum
et ymaginatio cum ceteris anima
libus quia habemus vident quiddam
visibilia et istorum recordantur
In quibusdam autem sensibus nos
superant qui usum suum ut be
ruti animalibus quibus nihil
dandum fuit de intellectu aliquid
amplius daretur in sensibus
et ergo tanto maior heritas
iudicium hominum excedere rationem
quanto maiorem patitur defectum
sensualitatem. Ratio autem inde ma
gis videtur aliquid occurrere vnum
quod nobis cum animalibus non sit co
mune Et quedam enim sunt infra
rationem quedam iuxta rationem que
dam supra rationem Iuxta rationem sunt
que sensu percipimus sicut dura
et mollia calida et frigida ruga
et candida iuxta rationem et prima
rationem que recte percipimus sicut como
da et incommoda vera et falsa
iusta et iniusta Ratio siquidem est
animi motus visum mentis acci
dens vera a falsis distinguens
Supra rationem sunt que non sensus
docet nec ratio persuadet sed a
divina revelatione apprehenduntur

aut sapientie auctoritate edunt
Sicut deum in una sba tui et
in eis p sone sba lter vni De
quid est rex vni sba ita qd
nllm singulor et ita moribus
romis no subiacet quia ro no est
mgi de re aliqua *corporei sensu*
spualiter pnt intelligi Si habes
li de vbi apli pmo ia sensus
intiores omes illi delectantur
indelectatione iusticie Si hēs
oculos vide iusticie lūne qm
aput te est fons vite *ro* De
illo lumine dicit ps *illina* oculos
meos ne vniqm *ro* Item si hēs
intiores aures audi iusticia
Tales aures quēbat qui dicebāt
qm hē aures audiendi audiat
Si habes olfactum meliorē audi
aplm xpi bonus odor sumus dō
mōm loco Si hēs gustum in
torem Gustate et videte qui
suavis est dūs Si habes tactu
lucius audi q sponsa cantat Si
mstra illius subcapite meo et
dexta illius amplexabit me
Unde sic orat addē Amen te
libro soliloqor addē Deus mīs
ca c adiutor meus turris for
titudinis michi Spes mea dul
cis mōm tbulacōne mea am
plexat te bonū siue quo nichil
est bonū siue te optimo siue
quo nichil est optimū Apli pene
tralia auris meas vbi pene
trabilius omi gladio anticipi
vt audiam vocem tuam Intona
domine de super voce grandi
et forti timeat mare et ampli
tudo eius quoniam terra et oia
que mea sunt Illustra oculos
meos lux inqphensibilis ful
gura choruscatione et dissipa
bis eos ut nō videam videntes
fulmina multiplicata et tūc turba
eos ut appareat fontes aquarū
et reuelent fundamenta orbis
terrarū Tribue visum lux i mgi

bilis qui te videat Circa nouū
olfactum odor vite qui post te
modorem vngentor tuor ciat
Gustum sba qui sapiat et cog
noscit et dīgnat quā magna
militudo dulcedinis tue dōle
quam abscondisti hīs qui plēi
sunt caritatis tue da cor q te
cogitet anī qui te diligat me
tem que recolat intellectū qui
te intelligat rom que tibi sp
dulater sūne fortiter adhēat
et te sapienter aor sapiēs diligit
Sententia Sentencie pē
S illius debet adhēre libro
ro de origine aīe ad petz cont
vincenciū Vincenciū victor in
exordio pūm libri sui modeste
atq humiliter plocutus ē dices
Cum tibi parē desiderio notā
p sūptoris mcuri et paulo p
orū quid inquit nec in tpe sūm
credulus ea que dīcō posse
pbari scideam senip *ro* pām
sciam nō tueri si nypabilis
denegatur et sic nichil i corde
pō dampnato iudicio meliora
magis et que sunt meliora pē
tari sciam ut est optimi pōti
laudandi q consilio facile ad
veriora tūsdūci Ita nypbi oba
natq nōdly est nolle citius
ad tūmitem dōm nīflecti *libo*
ro cont crescomū Sicut lauda
gmatū *ro pūm* bile est vēa
sua nō moueri ita culpabile
psistē in falsa quam nūqm
tene pma laus est pā nūmāe
ut aut eximio vera pmaneat
aut unitata falsa vera succē
dat *Dicit tūmē cod libo mīfā*
Suis institutis iniquitas de
lectatur et semetipam non de
serat cūy semel pāpitata cor
ruit Et tūmē dicit in *cod* pō
fieri ut traditores traditōe cō
denupnaret *Sentēcia* sua re
pbat libro *ro* contra eundem

Quis dampnato Tū quia pro
illo fām est iudiciū sufficienissi-
me suffragatur aut semel dap-
nato nō sufficē ad solutiōem. Si
tū qrtūm qrtūm qz iudiciū ne-
scio qua ferrea fronte qdēdit
Ad pceptum Dei in super ppa est
quia pmittenda mepla ad panem
et dēscia et est 179 Ad volūtes
Dei aū excellēciam nō ē phas
recusare et omnipotēcia nō lig-
euitare iūe volūtatē suā
debenis mutare qūtiūqz in-
deatur iusta. Necqz em malū
fuit abrahāe emittēre et educāe
filiū sed repente iussus ē occi-
dere mutauit itaqz nō pū ma-
lam suā sed mala esset potiqz
si unitata nō esset. **De iudiciū**
li vō suā mepla ad Nōne p-
ter et semores ple sbiteri ppa
his vponens 181 Ad nō ausus
sum dēuio collegaz eius nī sub-
pūe nī delere nē diue pūas
subeius examine tāqz adhuc
pendet facē mderer in iuriam
si illius iudiciū meo velle iudiciū
pvenire qz nec in iudicijs secula-
ribus iudices faciūt qūdo tāqz
dubitatio ad maiore pūatū re-
fertur ut pendente relatiōe ali-
quid audeant quītare et in-
epoz concilio constitutū est
nīllū dēscia qui nō dūm quictū
sit suspendi agmone debē nisi
ad consiliū suū examinandū
se nō pūtauit. **In omelia de pe-**
nitēcia et hētur Nōs mīqz qū
idētis fa qōe ppa suā ferre
nō possumus nisi aut quictū
aut sponte confessū. **In eodē**
quili corignuit ut petrus iūta
tollerant ut iudas iūta nesciū
donec veniat dūs qui illū abt
abscōdita tenebraz. **Nō est**
ferenda suā ex suspiciōe ut
ex ppo arbitio in eadē omelia
Tu quis es qui iudicas alicui

suo dūo stat aut cadit. Nōlūt
em aplūs hominē ab homine
iudicari ex arbitrio suspiciōis at
etiam extra ordinario usurpato
iudicio sed potius ex lege dei sū
ordinem ecclē sine vltio qfessū
sine accusatū atqz quictū alio
qū aut dixeret. Si quis fr uoiā
aut fornicator aut vdiolis fūes
aut auarus aut maledictus aut
rapax aut nec cibū sūmē nisi
quia eam nōmātiōm uolūt intel-
ligi que sit mīqz qū suā ex
dūe iudiciario atqz integritate
pferat. Nam si nōmātiō suffi-
at nīllū dampnandi sūnt in nō-
rentes qui sepe pto mīqz qū tūe
nōmānt. Nec ergo illos quos mo-
nemus agē pūam querāt sibi
comites ad supplicia nec gaude-
ant quia plures sibi inueniūt
sūmles. Nam ppa mīus arde-
bunt quia cum mīas ardebūt.
Separatio **Quādo corpalis**
separatio facienda est aua-
lis libro qonū sup libro mī qōe
21 Nōnd est tūc mīe dūm
separatiō fieri corpalem tū iam
vndicta mīner malis. Sicut
nōe cum domo sua sepat acetis
diliuio pūat. Sicut loth cū suis
separatur a Sodomo igne relatus
consumēdis. Sicut ipē plus ab
egyptis mariis fluctibus obui-
endis. Sicut moyses a synagoga
thore dathan et abiron qui se
pūitus pēditiōem obruere
uolūt tūm quibus tūe antea
vīentes et cōiūsautes et cum
retis quos repbat dēus conta-
mīari tūe ab eis mīme potue-
runt nec separare se iūsi sū qū
vndictū dūs suū differebat
sine talem adhibebat quia in-
nocentes pūitari sed ne nō
posset. Sicut spenciū morfi-
bus sicut sūge morientium
qua dēus quem nolebat sicut

volebat alio pcutiebat intacto
Non sicut aqua diluui aut ig
nea pluuia aut aqua maris
aut hyatu terre que pueriles
potat pariter assumere no quia
et ibi deus suos conseruare no
posset sed quid opus erat temp
tatione miraculi vbi sepato fi
potat ut aqua ut ignis ut hya
tus terre quos inuenisset aufer
ret Sic et in fine sepabuntur
zampi firmeta ut malos eman
tibus flammis iusti fulgeat sicut
sol in regno pris sui **Quibus fiat**
sepacio et quid dicit Corpis sepa
libro 2o contra episto cio no fit ab
lam per memam 7 eis malis
qui xam sunt sed ab eis qui xam
no sunt cordis aut sepacio facie
da est ab omnibus malis **et infra**
post mediu da libri Incontumaci
firmiter q teneamus illos bonos
ab eis se posse diuide id e illos
bonos etiam si cognitos sibi ma
los paciant ubique versantur
ppter eos se a longe potis et in
cognitis bonis temerario fasma
tis sacrilegio separare ut i qua
parte terrarum ut facta sunt ut
fuit ut futura sunt cetis tra
ctibus longe positis et parum
fca sunt ignorantibus et tamen
cum orbe terrarum in unitatis vni
culo pmanetibus ea sit ipsa
firma securitas no b potiusse
face nisi aut supbre timore
furiosos aut inuidencie luore
vesanos aut seculari comodita
te corruptos aut carnali timore
peruersos quibus omnibus causis
efficitur ut ut bonis falsis cri
minibus infamantur ut tamen de
bonis falsa credantur ut etiam
mali qui punitatis vinculo tol
lemti nihil ob sunt disrupta
bonorum pace pmissane fugiant
cum veratoni firmetorum non
parat usurpantibus sibi bonis

ante messem quod angeli i messe
sunt facturi libro 3o **extra petaliam**
ante mediu Licet amalis inte
rum vita et moribus torde ac
voluntate separari atq discedere
que sepacio semper optet ut cu
stodiatur Corpalis aut sepacio
ad seculi finem fidenter pacter
fortiter expectetur **Non sepabunt**
amalis no corpe sed Sepabunt
inerte et p9 iudicii a iustis ma
etia corpe sup ps 6 p9 cu iudicij
dies venit ut nuc quia etiam
si pariter atq eis d vertutibus con
tinentur tamen in arena iuda ia
grana separata sunt apaleis qua
uis inter paleas lateant Simul
itaq et conseruari possunt sed pnt
mente auferri non possunt **Ca**
hina libro de vi **Caudeudum est**
i noticia ca 101 bonis etie fi
lis quia in disarcone illorum no
fallitur diua iusticia si tamen
no diuidant congregatos qz ipos
est velle collige et deu separare
Non sepant arpo boni **Spirita**
sed mali iome de abrah les nec
tormenta sepeant carnales vero
interdum etiam oiosis fabulis
sepeant illos no sepat nec crude
lis gladius istos vero sepat car
nalis affectio **Spiriales** nec dura
frangunt carnales etia blanda
corumpunt **10** Sequitur

Sepulchrum ex sepulchra plus
est valor p viuos qua
mortuos libro de cura p mortuos
agenda Curatio finetis condicio
sepulture pompa exequiarum ma
gis sunt viuorum solacio qua sub
sidia mortuorum Si em aliquid
pdest impio sepulchra piosa ob
erit pio vilis aut nulla pclas
exequias in conspectu hominum pu
rato illi diuiti exhibuit turba
famulorum Sed nullo clariore in
conspectu dñi vlcitato illi pau
pi iustis pbiunt angelorum qui

cum nō extulerūt ī marmoreū
tumulū sed in abrahāe gremium
sustulerūt **Vnde nō est desepul-**
tura curandū ibid Vbi autē iace-
at ul' nō iaceat defuncti caro
spū requies acquirēda ē quā
cum inde exiret secū abstulit
sensum quo int'esse posset
quo quisq; sit siue in bonis siue
in malis nec ab ea carne exspectat
ad iunari suam vitam quā
detrahit excedens et rediens
est rediens quā nō raro spū
carum etiam ipius r'us
initium op'robat **Ideo cogitandū**
est de eā nō desepulta sup ps
ez f'mone p'mo Vbi maneat
spūs male agentis nō vbi po-
natur corpus mōrte **p'tea dicit**
sup cod ps Quia cum morietur
f'mone 2o non accipiet omnia
vidēs viuente cogita moriente
quid hīc habebat attendis quid
secum tollat attende quid
hīc aurū et argentū vltimū hīc
p'dior et mancipior moritur
remanēt illa nescit quib; Et
si dimittit quibus vult nō suat
quibus vult aulā eū et non
sibi dimissa acq'uerūt et vlti-
ta sibi dimissa p'diderūt Rema-
nent illa omnia Sed dicit forte
aliquis tulit secum vū ī voluit
et quod illi erogatū est ad p-
ciosum et memoriale sepulcrū
ad insinuendam memoriā Ego
dico uer hoc secum tulit exhibē-
eū ista nō sentienti quid habet
corpus mortuū caro putrescēs
caro nō sentiens q' tollit sepul-
tura nō tollit secum mortuus
Vbi em' sensus ibi homo Vbi
nullus sensus non est homo fa-
ret vas q' continebat hominem
Corpus dicam' domū spū ha-
bitatorē domus Spūs torquet
aput inferos quid illi p'dest
q' iacet ī cinis et aromatib;

involūtū p'ciosis linteis tamq;
si dūs domus mittat ī exiliū
et tu ornes parietes ipius Ille ī
exilio eget fame deficit vir ibi
vnam cellam inuenit vbi somp-
ni capiat Et tu dicis felix ē q'
ornata est domus illius Quis
te aut nō iocari aut in sanire
arbitratur Ornas corpus torq'
spūs da aliquid spū dedit ali-
quid mortuo sed nō illi dabis
qui contempsit mittere aliquid an-
te et non putauit vitā nisi p'nter
Et antiqui pbi et **sepulture cu-**
paganū sepulturem **rum eā pbi**
atēpserūt libro p' **contempsērūt**
decuratē di cō 12 **et sepe vniūsi**
eratus dū p'p'ena patria mo-
rēt' vbi postea iacent nō quib;
bestes esta fient non curant
Licetq; de hac re poetis plausi-
biliter dicē celo tegitur qm nō
hīc vna quā nimis de corpib;
insepultis xam timere debent
quibus et ipius carnis melior
q' reformatio nō solum extra
velud etiam ex aliorū alimētorū
scet'issimo spū quo dilapsa ta-
danera recesserūt intemp'is p'nt
to reddenda et reintegranda p-
mittit' **p'ie tunc exhibenda est**
libro sup dco de cura **Non obest**
p'mortuus agenda ē **aliquid fide**
mediū **libus negata eoz corpib;**
sepulcrū nec aliquid si exhibeat
in fidelibus p'dest Cur ergo illi
cum sanle iudiciū fecisse dicunt
et obh' ap'io rege dauid b'ndicūt
nisi quia b'ne afficiūt' corda in-
ferentū qm ea dolent nō fieri
mortuorū corpibus alienis que
illo aff'ū quo nemo vniq; car-
nem suam odio hīc noluit fieri
post mortem suam sine corpib;
et quod sibi exhiberi noluit
qm sensui nō fuit alijs non
sentientibus curant exhibere
dū sentiūt **Tunc ut d' libro**

De uia innotetia cap 101 Sicut per
catoribus diuitibus psumt ex
que sumptuose ita nichil nocet
aut uiles aut nulle pcor pau
per sepulture **Unde dicit in eod**
libro de cura p mortuis agenda
In eadem hatur hystoria qd
mariz corpa in gallia canibz
exposita sunt eoz q relique
atq ossa usq ad extrema con
sumptioez ignibus consummata
ipi q canes fluuius rodano ne
quid ad memoria qualecunq
relinqueretur in spersi q no ob
aliud credendum est diuitius fu
isse pmissum nisi ut discant vani
inconfitendo xpm dum otemp
nec hanc vitam multo magis co
tempne sepulchrum qma h qd
ingenti senia fan est corpi bz
nisi si eis quid qua nocet quo
beate requiescent eoz victorio
sissim spūs utiq fieri no suet
Et ibid infra poterat deus asuoz
infectis corpi bus pcor canes
quibus fuerant pietas phibere
potat et ipoz homi in inuilibz
modis tene senia ne cadaua
incendē nec canes spargē aude
rent hoc quoq expimentū mul
tiplici varietate temptacoū
de esse uo debuit ne fortitudo
confessionis que in inuicem p
secutionis pcorps salute cedet
et psepulchri honore trepidaret
postremo ne fides resurrectio
nis consumptioez corpm formi
daret debuit ergo et ista pmi
tti ut pūs tanti honoris exa
mantes in xpi confessione fer
uentes huius quoq testes fient
veritatis in quo didicerunt eos
aquibus sua corpa inficerentur
postea nichil haberit q faciant
Quod p sit apud pcor Quod quisq
etiam sepeliri in eod apud me
libro cura finem 10 mortuas pcor
mariz sepelitur h tamen nichil

videtur pdesse de functo ut co
mendans eum in in pacem
affectus p illo supplicacois au
geatur **Quid aut et quo p sit p**
Et ita in eod libro supra Que de
functis afidelibz hinc exhibent
prodesse no dubium est hys qui
am in corpore uiuerent talia sibi
post hanc uitam pdesse meruerit
Dez et si aliqua uitas hūana
corpa in in talibus locis humani
illa data facultate pmittat no
sunt pmitteude supplicacoēs
p spūibus mortuoz quas facien
das p omibus in eana et catho
lica societate de functis et tacit
nomibus eoz subquali comemo
ratioe suscepit etia ut quibus
ad ista desunt pntes aut filii
aut quiaq cognati ut amici
ab his eis exhibeant pia uirē
quini Si aut desunt iste suppli
cacoēs que sunt recta fide ac
pietate p mortuis pnto q nichil
pdesset spūibus eoz qntilibet
mortalis sanctis exanimata corpa
ponent **Uitaliter tamen hōes**
curam gerunt de Ex illo hūam
sepulchra libro eod cordis affcū
quo nemo unguā auctem suā
odio habet si cognoscant hōes
aliquid post mortem suā suis
corpi bus defutur q in sua ge
te ul patria postat sollempnitas
sepulture constant ut hōes
et quod adeos post morte nou
pauet ante mortem suis corpi bz
timent **Dez tamen ut dicit libro**
de consolacōe defūctorum finis e
Unde pompa finieris ac magna
exequiaz sumptuosa diligēcia
sepulchri monumētoz opulēta
constructio uiuoz sunt qualia
aiq solacia no adiutoria mor
tuoz oīomibus uero scē ecclie
et sacrificatio saluari et elis
que p eoz spūibus erogant
no est dubitand mortuos

adunari ut cum eis misericordia
agatur aduō quī eorū peccata
meruerūt hoc cū apatibus
traditum vniuersa obfuit et dū
ut p̄hys qui in corpore et sanguine
xpi condone de funtū sunt cum
ad ipm sacrificiū loco suo quēmo
rantez oretur ac pillis quoq;
id fieri quēdoret. Cum vō eorū
comendandorū causa opa iūe
celebrant quib; eis dubitet suff
ragari pro quibus orones deo
nō maniter allegantur nō oīmo
ambigendum est ista p̄desse de
funtis sed talibus qui vixerunt
ante mortem ut possint eis vti
lia esse post mortem. Nam qui
sine fide que opatur p̄dilatōm
eiusq; sacramentis de corpibus
exierunt frustra illis a suis h̄i
pietatis impendunt officia. Cūq;
dian hic essent pignore carue
runt n̄l nō suscipientes n̄l in
vacuū suscipientes dei gr̄a et
sibi nō m̄iam thesaurisantes s̄
nam. Non ergo mortuus nō
ua erunt ac q̄parant cū p̄eis
boni aliqui opant sui sed eorū
p̄cedentibus iūctis q̄sequēcia
ista reddunt. Non enī actum
est h̄ys cum hic vīuent ut eos
hic aliquid adiunaret cū hic
vīue destitissent et ideo istam
fūmens quisq; vitam nisi quis
necit in ipa nō potit habere
post ipam p̄mittant itaq; pia
corda tarorū de suorū mortibus
conēstari dolore sanabili et con
solabiles lacrimas fundant q̄dicōe
mōli quas cito rep̄nat fidei ga
udio quo arduunt fideles q̄ndo
moriunt paululū anolus abie
et ad meliora tūstire exhibenda
est sepultura iuxta morte cū q̄b;
vīuit ut de sepulcro xpi sup̄ ioh̄
finone 120. Sicut mos est iudeis
sepelire ita quippe nisi fallor ad
monuit m̄hūm modi officis q̄

mortuus exhibent mortē cuiq; q̄
tis esse fūandū. *Vnde de sepulcro.*
xpi libro de fide et Sepulta illa
symbolo que p̄p̄it cum creditur
i affricano conalio fit recordatio
pp̄one celebrato noui mōm̄ne
ti q̄ resurrexerit ad vite nouitate
p̄beret testimoniū sicut nascitō
uterus vaginalis. Nam sicut in
illo mōm̄nēto nullus alius mor
tuus sepultus est nec alius n̄ po
stea quid q̄m mōrle q̄ceptū est
Sequela qualiter sequendi
sunt doctores libro 2o de v̄b;
dñi finone 8 Nos hoc dicunt sūm;
sancti deus pat sūm; iniqui et
magis hoc ipe pat vob in nobis
spem nō ponatis qualescūq; sūm;
Si boni sūm; facite q̄ scriptū est
Imitatores mei estote sicut et eo
xpi. Si autē mali sūm; nec sic
desit estis nec sic sine consilio
remanistis. Audite dicente que
dicunt facite que autē faciūt fa
te nolite. *Qualiter sequendi sit*
xpus et eius martires Non putet
in finone secundo de quisq; ut
Sancto laurentio p̄sit xpi pa
ssio nisi illis qui secunt vestigia
eius. Secuti sunt enī martires s̄
nō soli. Non enī postquā illi cū
suerunt pons ipe incisus ē aut
postquā biberunt fons ipe scatur
est. Que est enī spes fidelū bo
norū qui sub sede quingali iugū
matrimoni caste et concordie du
cunt n̄l subtruncāa viduali
domant carnis illecebs n̄l ecia
fūctas fide apicem celsius eri
gentes in noua v̄ginitate ful
gentes secunt agnū quocūq;
ierit. Que istis que omib; nō
bis spes si nō secunt xpm nisi
qui p̄p̄o sanguinem fundūt p̄dic
ergo filios suos quos tanto scāi
dius q̄nto secutus tepore pacis
em̄xa est mater ecia. Quos
ne p̄dat oranda est temptatio

oranda est persecutio Absit fr̃es
Quo em̃ potest orare tempta-
tionem que cotidie clamat Re-
nos inducas in temptationes be-
fr̃es ortus ille diuinus nō solu
rosas martir̃ sed etiā lilia ṽgri
et quingator̃ edenis foliasq; vi-
duar̃ p̃sue nllm̃ genus hom̃
p̃ sua vocatione desperet p̃hoib̃
passus est xp̃s sed q̃ p̃ effu-
sionem amoris p̃ter periculum
passionis xp̃i debeat sequi x̃a-
nis Apl̃us d̃r Loquens de d̃no
xp̃o Cum in forma dei esset nō
rapinam arbitrat̃us est esse se
equale deo Q̃nto maiestas exma-
niuit semetip̃m forma f̃m acci-
piens in similitudine hom̃ f̃cis
et h̃ic iuentus ut homo Q̃nta
humilitas humiliat se xp̃us f̃cis
obediens xp̃us vsq; ad iunctur̃as
verbi vsq; ad p̃cipacōnem mor-
talitatis huane vsq; ad t̃m d̃m
temptacōm vsq; ad irasciōem ppl̃i
iudeor̃ vsq; ad sp̃ita et vincula
vsq; ad alapas et flagella et si
pax est vsq; ad mortem Et si ad
h̃ic aliquid degne mortis addēd̃
est mortem aut crucis habem̃
tale humilitatis exemplū sup̃bie
medicamentū Quid ergo int̃me-
ris ob homo opellis morticina
quid tender̃ os am̃es ferda qd̃
inflaris anhelas doles estuas
quia tibi fecit homo iniuriam
ṽn flagitas vlcionem p̃tis arēt̃
fauce vindictam nec p̃us ab̃nec-
tione distedis donec ab illo qui
te leserat vindictam Si x̃anus
es expecta regem tuū tu p̃us
se vindicet xp̃us nō d̃m em̃
vindictus est qui p̃te passus
est Et utiq; illa maiestas posset
ill̃ nichil p̃peti ul̃ continuo ṽm
dicari Sed cum esset i illo tanta
paciā qua p̃ nobis passus est
relinquens nobis ex̃m̃ ut seq̃m̃
vestigia eius videtur t̃e quia

p̃ter effusione amoris p̃ter vin-
cula p̃ter carcerē p̃ter flamas et
mortē p̃ter multa quib̃ sequi
possum̃ xp̃m Deinde hac humi-
litate decursa et morte p̃st̃ita
ascendit in celum xp̃us Deqm̃
enim audiamus dicentem apl̃m
Si consurrexistis cum xp̃o que
sursum sunt s̃ ṽ i d̃x̃a dei se-
qe s̃ nō que super t̃r̃a Quid
quid delectabile de t̃palib̃ reb̃
mundus ingessit respnat̃ quid
quid in f̃renuit asp̃it atq; t̃ribi-
le q̃tempnat̃ et qui sic agit nō
dubit̃et se x̃ colere vestigis

Sermo Quid finones veri
sint in nobis ad̃o s̃ p̃s 77
Sermones tuos aut mendaces
habebis et ideo tuos quia menda-
ces aut si veraces et nō eos pu-
tabis te habē adeo sed ate loqui
veraces erunt sed tu mendax es
Si aut cognouis nichil te vez
in sapia dei in fide veritatis posse
dicē nisi q̃ ab illo accepisti in deo
laudas finones tuos ut lauder̃
in deo finombus Et em̃ si q̃ mte
dei est honorat̃ ate et tu f̃cis
in deo honorabis adeo Si aut̃
q̃ mte dei est honoratus tamq̃
tuū nō dei longe f̃cis es adeo
Ideo in finone p̃mo de s̃pe debet ēē
assumptio virginis auctor m̃i
finonis qui est largitor nostre
salutis Q̃ualiter fermandus est
fmo sup̃ epl̃a ad gallat̃ modus
finonis sine acris sine blandi-
p̃feratur p̃at̃ salus eius quem
torrigit videtur postulare mo-
derandus est Debet esse intelli-
gibilis quia ut d̃at libro de cathe-
randis rudibus Depe finone
sibi homo displicet quia non
nō mte ligat̃ ab alio ut ase ip̃o
Vnde sup̃ titulu p̃s 22 a p̃cedē m̃
telligencie d̃m̃ finis fmo onero
suis esse nō debet Ad d̃m̃ deb̃
ñr fmo referri s̃ p̃a causa iob̃ d̃e

Cum fmonie bonum aliquem dicit
non laudetur fmo tuus Sed lau
detur sicut dicit ps hideo lauda
bo vbi in dno laudabo fmonie
et hoc fit ut sit q sequit hideo spe
rabo non timebo quid faciat michi
homo Quia cum omnia tua lauda
mdeo non timeatur ne peat laus
tua quia non defiat deus **libo 20**
contra petliam rufione 26 Qui
fmonie pignoretis pmlibz colora
to neglecto verbo vno delectat
ipe amat puitate puitura **libo 21**
rufione 22 Nullomodo michi so
nat diste q dicit inerte **Si de**
fmonie dno quo Sic est fmo dei
ad effm sup iohes et sic esse debet
fmonie ei fidelibus tanquam
pisa hauris tunc caput qu caput
nec fit iniuria illis qui capiunt
Ad salutem quippe non ad pincie
capiunt Unde dno ad discipulos
suos dixit Venite post me et
et de eo quo ad affm Seruo dei
libo 20 pomeliaz om 1 est aduarius
tuus in via id est in via ista tu
quo concordare debes Aduarius
est em om iniquoz par tibi e
q cum esset manens in sua bea
tissima et sacratissima sede vet
ad te ut esset tecum in via et no
luit tecum gmitari ut cum ambu
las et imptate habes oponas cas
tuam quia cum finieris via non
erit cum quo causam tuam ope
ne poss Et tunc aduarius tuus
trahet te iudici iudex in iustro
mister aut mactem Non exib
inde donec reddis nouissimu
quadranteum et tecum vbi di
quasi aduarius in via habes in
ptate oponere non ate querit nisi
salutem tuam q heri non e fin
fiat hodie Quid exspectas donec
finatur via cum finita fuit non
est alia vbi concordas s iudex re
stat mister et apertis aultis her
via cum sibi plures annos pro

mittent subito finita e Sed ecce
fac quia longa erat via ut semp
tecum aduarius tuus ambulet
Non erubescas tanto tempe cum
cum seculi aduario habere discor
diam fmo dei est quito in ipso
est amicus tuus est Aduarius
aut tu tibi cum facis spe em tibi
bene vult tu tibi corio male Ille
inbet non furoris tu furor non
adulter tu adulteris fundem
non facias tu facis Getat iudice
tu falsum iuras facis omnia qia
que dicis Tu tibi facis fmonie
dei inimicu Nec mirz qu tu ipe
tibi inimicus es Qui em diligit
iniquitatem odit animam suam
Si em diligendo iniquitate odisti
animam tuam quid mirari si odisti
fmonem dei qui vult huc anime
tue Consenciamus ergo aduaria
rio in verbo dei dum adhuc su
cum illo in hac via quia postea
cum de hoc seculo transierimus nulla
copunctio ne aliqua satisfactio
re manebit **in cod libro omie 22**
Si peccas aduarius tuus fmo
dei est vbi tu sforzan delectat
te inebriari et dicit tibi noli de
lectat te spectari et inquiri et d
tibi noli delectat te furtum fa
re et dicit tibi noli delectat te
adulteri et dicit tibi noli Inq
tuq pttis voluis face voluntate
tuam dicit tibi noli Aduarius
tuus est voluntati tue donec
fiat auctoritas salutis tue Qp
bonus aduarius quam utilis
non querit meam voluntatem
sed utilitate Aduarius e nob
quam dum sumus et ipi nobis
Quia dum tibi inimicus es nunc
habes fmonie dei esto tibi amicus
et concordas cum ipso Non homi
tidu fecis audi et concordasti
Non mechaberis audi et conar
dasti subis omnibus et si tu ipso
aduario concordasti dic michi q

perdidisti Non solum nichil perdidisti
sed et tempus qui perieris in ve-
nisti via vita ista est Si con-
cor- davis cum illo et si consenseris
illi finita ista via non timebis in-
dicem iustis vel carcerem **ibid infra**
Quid feci sum? cum adversario
meo id est cum sermone dei totor-
demus cum illo Rescimus quoniam via
finitur Cum via finita fuerit uideri
restat et iuster et carcer ut si
naus adversario tuo bona volun-
tatem et cum eo consenseris pro
iudice invenes partem pariter suo
angelos tollentes in ipsum abira-
he partem paradisi quoniam tunc
toto in via cuncta mutasti quia
bono adversario consensisti et
Serpens Cum sunt serpentes
libro 2o sup gen cap 1e Omnes
serpentes repencia siue reptilia
creata dicuntur quoniam quoniam et bestie
dici possunt **Dr serpens astutus**
libro xi cap 1e cap 2e prudentissimus
omnium bestiarum hoc est astutissimus
dictus est serpens propter astutiam
dyaboli que nullo et de illo age-
bat dolium que ad modum dicitur pru-
dens vel astutus movet ad aliquid
prudenter astuteque per suadendum
Et quo locutus fuit Sic locutus
hominem **ibidem cap 1e** est serpens homi-
ni sicut asina in qua sedebat Balad
locuta est homini nisi quod illud fuit
opus dyabolici hoc angelicum
eadem libro cap 1e Serpens tunc hoc
non est interrogatus potest videri
quod non ipse magis id in sua natura et vo-
luntate fecerat sed dyaboli de
illo et pullum et in illo fuerat
operatus qui iam exposito impet-
et superbie sue igni destinatus
fuerat sempiternus Tunc ergo quod
serpenti dicitur ad eum qui per serpente
operatus est refertur **Auduit etiam**
serpentes eod. libro cap 2e Serpen-
tes putant audire et intelligere

verba marfor ut eis in cantibus per-
ficiant plerumque de latibulis nullo
dyaboli vis operatur ad cognoscen-
dam ubique providentiam dei quia
rem cui rei naturali ordine subiacet
ut quid etiam voluntatibus malis
sapientissima potestate permittat ut
hoc magis habeat usus serpentes mo-
ni carnis hominum quam aliud
genus animalium eritatur hoc enim non
perna testificatio est namque perna
humanam serpentes seductam esse
colloquio Gaudent enim demones
hanc sibi potestatem dari ut adven-
torem hominum serpentes moveant
ut quolibet modo fallant quos
possunt ad pernam facti memoria
commendanda quod sit eis quedam cum
hoc genere familiaritas porro ip-
sum facit adhuc permissum est ut per
namque serpentes significaret quoniam huius-
modi erudiendo hoc gesta consubi-
optebat omnes dyaboli temptationis
similitudo propter hoc omnia in **metaphorico**
adversum Serpens per se loqui
non poterat quia non hoc aarato-
re accipat Assumpsit enim unum
illum dyaboli utens eo vel organo
non per quod articulum sonum emittit
pullum neque faciebat verba et tunc
hoc etiam ille nesciebat Natura
igitur rationis expertis subditur
rationali creature sed tamen non tamen
quoniam vult ex ea et in ea facit per
quoniam a creatore accipit **Dr 1o**
Et si non intelligunt serpentes quoniam
audunt verba marfor ut adven-
tationes eorum despectibus creant
suis **Augustinus** licet intellam non
habeant tamen sensu corporis nulla
tenus carent habent enim et visum
et auditum et odoratum et gu-
stum et tactum et ideo quoniam
audiant verba marfor nequaquam
tamen intelligunt non enim intel-
ligendo obediunt sed ut de angelis
ad verba marfor exant permittit

Deo cogitatur ad diabolo Unde dicit
testimonium de illo primo facto qd
primum hominem diaboli pspente
decepit in paradiso De quo ut dicit
in eod. libro Josephus dicit quod
post patrem ade pedes deus absti-
lit spente Sicut autem visus acuti-
ssim *libro demonib. manicheor.*
cap. 1. Serpentes acutissime videt
et pucia solis exultant ibiq. sunt
humidiores ubi aer serenior
difficilis et varius nubes con-
trahit *et ibid. dicit de aspid. O-*
culi aspidis aquile compant.
Sed cocodrillus differt acutis
libro 2. Soliloquior. suoz per
analia in mirabilia curans qua
solum cocodrillu invenies qui
superiorem in mandendo ptem mo-
neat pftum cum nihil pene re-
puri queat ita augm. rei suile
libro 5. q. 1. Juliam. cap. 3. Cocodri-
llo solum superiores mandibule
mouent et ignis cum sit omib.
extinctio salamandere e ludib.
rior sub uno tantie spentes pnt
intelligi *libro 12. confess.* Sicut
spentes boni no pncipi aduo-
tendum sed astuti ad cauend.
et tñ explorantes temporalium
natarum quantum sufficit ut pea-
que facta sunt intellecta conspi-
ciat et vitas *Declar. h. lib. 20.*
De doctrina xana cap. 12. Rex autem
ignorancia facit obstaculo figa-
tas q. locutiones cum ignorat
ut amantem vel lapidum vel
herbarum nas alias ne res que
plur q. in scripturis similitudinis
qua aliam ponit. Nam et de
spente q. notu est totu corp.
eius p capite obire ferentib.
quantum illustrat sensu illud
q. dñs iubet astutos nos esse
sicut spentes ut scz p capite no-
stro q. est xpūs corpus potius
p sequentibus offeramus ut fides
xana tamq. necet in nobis

si parentes corpori negemus dñm
ut illud q. p carnis angustia
coartatur deposita veteri cura
vires novas accipe d. quantum
torcit ad mutandum ipam sp-
pentis astuciam exuend. q. ip-
veteri hominem Sicut aplos de-
ut nudam nouo et exuendū
angustias dicente dño Iucate
p angustiam portam ut go no-
ticia tñ spentis illustrat multas
similitudines que de hoc anima-
te scriptum dñe cognouit Sic
ignorancia no illos animalium
mñ p similitudines comemo-
rat impedit plu. m. m. m. m.
libro primo de pctor. Quid est ex-
ultus des pte enco altatus spēs
nisi mors xpi eo significandi in
quo p efficientem id q. efficit
significatur aspente quippe mors
venit qui patrem quo morem
hominis pvasit dñs autem i car-
nem suam non patrem tñstulit
tamq. veniem spentis s. tñst-
tulit mortem ut esset i similitu-
dine carnis pti pena sine culpa
unde marte pti et culpa sol-
uetur et pena Sicut ergo tñ
quicq. aspicebat ex altatu
spentem et auenens sanaba-
et amorte liberabat Sic nūc
qui conformat similitudinem
mortis eius p fidem bapti-
smi et apito p iustificationem
et amorte p resurrectionem libat
Insumme de rubo Sicut moyses
p tñstans illud job exaltavit sp-
pentem in hemo q. usq. hēat in
tam eternam hoc est quicq. p-
tussus fuit aspentibus pctor
xpi intueatur hēbit sanitatem
etiam i remissionem pctorum
Seruitus et finis *Disaug.*
de finitute sup. jobem pōe.
87 Sicut duo sunt timores q.
faciūt duo gñā timentū Sic
duo sunt finitutes que faciūt

Duo quia fuor. Est timor que
perfecta caritas foris mittit est
et alius timor castus pmanens
in seculo seculi. In illo timore
quem foris caritas mittit etiam
est finis et finis ad illu timo-
rem pmanens de quo dicitur finis
non manet in domo metum. Ille
autem finis pmanens ad timorem
castum cui dicitur Euge sue bone
intra in gaudium domini tui et in
itaque dedit nobis potatem filios
dei fieri ut non fui sed filii sui
et uno quodam et ineffabili
sed tamen vero non fui non fui
esse possumus. Serui sunt timore
casto ad quem pmanet finis in
trans in domum gaudium non fui
autem foris mittendo ad quem
pmanet finis non manens in do-
mo metum. Et autem tales fui
non fui sumus. Dum facit scimus
hoc finis ille nescit qui nescit
quid faciat dominus eius et tunc
aliquid boni facit sic extollit
quod hoc ipse fecit non dominus eius
et gloriatur in se non in domino. Nos
autem ut amari esse possumus quod
ut dominus faciat sciamus non solum
homines verum etiam iustos ipse
facit nos et non ipsi nos et hoc
sciamus quis nisi ipse facit. *Alia
distinctione libro de vera* Omnis homo
religione capitulo 10a Quatuor in
homines autem diuinitatem aut finem
tunc morte fiuntur. Serui autem
sub angelorum malorum superbia per
ipsum tempus quod post mortem est
magis metuenda illud etiam cog-
noscere facile est quod sub uno homine
diuinitate liberis cogitationes ha-
bere concessum est. Illos autem duos
in ipsis mentibus formidamus
qui unus est oculus intuende ac
percipende veritatis et si oibus
potatibus que dantur hominibus
ad regendamque rem publicam
primo modulo subditi sumus red-

Deus cesari quod cesaris est et deo
quod dei est. Non est metuendum ne
hoc post mortem in animam aliquis
exigat aliud est finis anime aliud
finis corporis. *De finitate addit
libro 19 de ciuitate dei capitulo 21* Cum deus
animam corpori imperat id libi
dum ceteris quod viciosis animi partibus
placuit hoc ex se satis edoctum est
omnibus. Dum autem vtiliter finitatem
et deo quod ut finitatem vtile est
omnibus. Seruiens autem deo animus
recte imperat corpori huiusmodi ipso deo
id deo deo subditi et tunc imperat
libidini viciis quod ceteris. Quia propter
vbi homo deo non fuit quod ideo
putandum est esse iusticie quod quid
deus non finiens nullo modo potest iuste
animus corpori aut humana id viciis
imperare. Et si in homine tali non
est vlla iusticia potest dubio nec
in hominem ceterum qui ex hominibus ta-
libus constat. *Super preceptum septimo
sermone primo* Si disciplina apli-
ca finem mouet ut hominem domino
suo non tamquam ex necessitate sed ex vo-
luntate finiat et libenter finien-
do se in corde liberum faciat quanto
magis deo tota et plena et libe-
ra voluntate finiens est qui videt
ipsam voluntatem tuam. *Super preceptum
8o* Omnis finis amaritudinem
plena omnis condicione obligati
et finitatem et innumerat. Nolite ti-
mere dei finitatem non erit ibi ge-
mitus neque innumerat non indignatio
sed libera finitatem est apud deum
vbi non necessitas sed caritas fuit.
libro de vera innocentia capitulo 21 Libera
semper est finitatem apud deum
tunc non necessitas fuit sed caritas.
De finitate Qui facit per am-
peram si iohannis facit finis est per am-
et omniseruabilis finitatem plerumque
homines tamen duos malos pa-
ciuntur venales se petunt non
querentes deum non habere sed saltem
mutare. Quis per am quid facit

quem impellet quæ venale se
petat deinde finis hominis alii
sui dñi duris imperijs fatigatus
fugiendo requiescit finis pñi
quo fugit secum se trahit quo
cūq; fugit hoc fugit seipso mala
constat nō est quo eat sequit
enī se pñio nō recedit ase pñm
enī q; fecit iustus est fecit pñm
ut aia corlem capet voluptate
Voluptas tñsit pñm manet p
teryt quod delectabat remanet
q; pñm qñt mala finis aliquid
fugit homines ad eam et eos
plerq; patiū tamq; indiscipli
natos volentes carē dñis qui
voluit carē pñis aliquid ecia
illato iugo et mpto subiecti su
guit ad eam quia retinent
ingeniū asinitute et impellat
eps qui nisi caret opera impē
dere ne ingenitas opprimat
et mñicores deputat Ad pñm
omnes fugiam? qñt dñm pñm
dñm libatorem impelleunt
unde aculpa et nō Ita deus ho
mīa pñssit finis nñz condidit
lib^o 10 de ciuitate di^o ut dñaret
i; pisciū maris et volatiliū celi
et dñm repentiū que repunt
super terram rōnalem fñm ad
ymagine suam voluit nisi ir
rōnablib; dñari nō hominē hōi
sed hominem pecora hñde primi
iusti pastores pecorū mag^o q;
reges hominū constituti sūt ut
etiam sic mñmaret deus ord
postulet ordo creaturaz quid
erigat nā pecorū condias qui
ppe finitias iure intelligitur
imposita pecori pñde mñp
septimaz legis fñm antequā
hñ vocabla nōc iustus pñm si
hñ iudicaret Nōmē istud qui
ppe culpa meruit nō natura
Drigo aut vocabuli fuorū m
latina lingua inde creditur
ducta q; hñ qui iure belli pos

sent occidi auctoribus qñuabā
fñm fiebant apuando appellati
quod etiam ipm sine pñi mñ
to nō est Nam et cum iustum
gerit bellum pñto egro dñm
tatur et omnis victoria cū ecia
malis pñuit dñm iudicē vic
tos hñliat et emendans pñm
nñ pñmens testis est homo
dei Daniel cum mea captiuitate
positus pñm sua et pñm pñi
sui confitetur deo et hanc aia
esse illius captiuitatis pñdōe
testatur pñm ergo finitias
causa pñm est ut homo hōi
condicōis vinculo sub dñtur
q; nō sit nisi deo iudicante ap
quem nō est iniquitas et non
nouit dñtas penas mñtis di
stribuē delinquentiū Sicut at
sup^o dñs dñt dñm qui facit
pñm finis est pñi ac pñm
ti quid religiosi dñm iniquis
nō tamē libere finit. A quo
enī quis dñtus est hñc et
finis additus est et bñq; fel
aus fuit homi quam lib. dñm
cum seuisimo dñatu vastet
mortalū corda et ut alios ob
mittam libido dñandi hominē
alios illo aut pacis ordine q;
ali alios subiecti sunt sicut p
dest hominibus hñlitas finitib;
ita nocet supbia dñantibus
Nullus nā iniqua deus pñs
hominem condidit finis ē hñs
aut peccati vñ et penalis f
iutis ea lege ordinat que nā
lem ordinem consuari iubet
pturbari vetat quia et si con
eam legem nō esset fñm nñ
esset penali finitute coherced
Ideoq; apñs monet fños pñ
ditos esse dñs finis et exāo
ris cum bona voluntate finē
fñs ut si nō pñt ad ius liberi
fieri libera quodam modo sua
finitute faciant non timore

sed fidei dilectione fruendo do-
net tunc sit iniquitas et evanescat
omnis principatus et potestas humana
et sit deus omnia in omnibus **libro**
quoniam super gentem quoniam 173 Come
datur in principibus quod petro mit-
tores erant apud sua et apa-
rentibus suis et in isto nam her-
est sine ulla dubitatione iustas
uitas et iusta dominatio cum petro
in hominibus fuerit et homo petro-
bus dominatur Sic cum dominus est cu-
araretur faciamus homines ad yma-
gine et similitudinem nostram et ha-
beat potestatem piscium maris et vo-
latilium celi et omnium petrorum que sunt
in terra sibi insumat. Ronez debet
dominari in nobili vite sui autem
hominem hominem vel iniquitas vel
adversitas fecit iniquitas quidem
sicut dominus est maledictus cana-
erit finis cum fratribus suis ad-
versitas vero sicut accidit ipsi Ioseph
ut venditus a fratribus finis alie-
nigenie fieret itaque prius finis quod
bus hoc nomen in latina lingua
inducitur est bella fecerunt et in
eum homo ab homine superat in
belli posset occidi quia fuerat
est finis appellatus inde et ma-
cipia quia manu capta sunt est
etiam ordo naturalis in hominibus ut
fuerunt femine viris et filii pare-
tibus quia et illic habet iusticia est
ut inferior ratio fuerit fortior
igitur in dominibus et finitibus
ita iusticia est ut qui excellit
ratione excellat dominatione quod
cum in hoc seculo iniquitatem
hominum perturbat vel prius car-
nalis diversitates fuerunt iustite-
palem puritatem in fine huius
ordinatissima et sempiterna fe-
licitatem **libro de vera innocentia**
capitulum 141 Nomen et ordinem fin-
tutis culpa genuit non natura et pa-
bis subiectionis causa potestas est
omnia sicut scriptum est Dominus qui

facit potestas finis est potestas boni me-
lior eius status est qui famulat
hominem quam qui sine finis cupidum
Ideo consulit prius Audi quisque
in sumone ita de de ipaliter finis
dominatione ecclesie es et quisque
teneris iure dominionis astrictus
quisque conditione qualibet ob-
noxius es Esto finis esto liber
Esto finis humiliter obediendo
esto liber fideliter fruendo Esto
finis domini tui et noli esse finis
potestas Cum finis hominem deum
fideliter cogita dei precepta con-
fina dei voluntati semper obtem-
perant incedem bone finitatis respec-
ta custodi fidem fuge fraudem
cognosce te deo reddere rationem de
omni opere tuo non te faciat pigra
contemptorem non seguita negli-
gentem ita fiet ut dominus bona
exhibes finitatem adeo recipias
perpetuam libertatem **unde quat-**
us se debet habere Non oportet
ita finis libere prius xam possi-
desumone domini inno dere finis
te capitulo de deo 6 quod equum
aut argentum quis dicere audeat
ut vestimentum eum debet quoniam
prius hominem namque homo tamquam
seipsum diligere debet cum ab omni
domino ut munus diligat nup-
tatur Sed quale finis se habere
debet **libro de cathedra andree rud-**
bus Invenit finis et boni si-
deles dominus finis temporalibus equa-
minime fideliter quod finis quos
inducatur finis si usque in finem
iniquos invenierit aut cum quibus
equaliter regnatum finis si et illi
adversus deum commisi fuerint **in**
sumone 6 de naturam domini Prius
cumque carnales dominos habetis qui
cumque finis conditionem debet obe-
dire dominus viris et diligite ex to-
to corde non ad oculum fruenter
sed ad iustitiam ex amore facien-
tes quia et illos deus constituit

ut nobis dūent et vos fūat
būc fūte ppter dñi quia debo
no fūcio nūcedem habebitis
si boni fūtis meliores estis do
mūs malis quia apud dñi aīa
vniū fūit qd nō est inuolūte
dīstīcūda sed ope nec quē sed
actōne **Debent autē homīes ad
mūcem fūre sup** | **De caritate**
pē 103 sermone bñi | **Inquit apls**
fūre mūtem sed xpo fūit bene
xpo fūit qui fūit quibus ipse
fūit vnde fūit meū te fecit
qui te suo sagūe liber fecit dīa
te hō nobis quia vix dīatis pēt
nobis dñs ut ut bñe fūam
viam velim nolum fūi fūm
et tamē si volentes fūm nō ne
cessitate sed caritate fūm **Sup**
pē 106 Seruim nobis fūis nō
se mū dīcat quasi maiore esse
nobis erim maiores si fūm
bñiores erim qz autē vlt ē
maior vī dñi fūa erit vī fū
De caritate differt ad delīa
te libro 30 contra eplam per
memam ppe fūbanas pūmagi
nem iuste felicitatis cūdele se
miam pūadēt mūhī aliud appe
tens venenosissima versūa sua
mī ut corūpat atqz dīsumpat
mūculū pacis et caritatē quo cō
fūato mīter xānos mīres omēs
mūvalde sūnt aduocēd et mū
sapule mīdīaz eius qūmūnt
et concilia eius omēs enūescūt
Vnde caritas māqueta est et fūa
Idē eodē libro verus pūcipū
aliud est caritas felicitatis aliud
caritas māfūetūdīnis vīa quā
caritas est sed dīuīa operatū
Ex et septē libro e dīuīate
cap e Cūqz est fūmī fūa
libo 30 sup gen cap 3 et libro 13
qom q 2 vīus fūarū pūcā p
fectus dīat quā pūbus eius cō
pletur hō em cas tīes sī fūta
et fūam et dūm dīa nec vīa pē

alia que dīa possit quōta sīt in
venitū mēo **Sexta** ergo eius
vīū est fūa dūo dūm dīa fūa vīū
aut dūo et tīa cōfūmāt emūd
mū fūarū cūqz p fūctōm nō
bīs fūa sūptūa cōmēdat īco
maxīe quod deus fūx dīebīs
p fūct opā sua et fūcto dīe fū
est hōmō ad vīmagīē dīi et fū
ta etate qūb hūam fūlīus dīi
venit et fūis est fūlīus hōmīs
ut nos cōfūmāret ad vīmagīē
dīi **Et mēo libro 20 cap sup gen**
Nō dīam fūarū mū pūcā
esse p fūm quā fūx dīebīs p fūct
deus omīa opā sua sed pūcā dīe
fūx dīebīs p fūct opā sua qz
fūarū mūs p fūis est Itaqz
cū si ista nō essent p fūis ille
esset vīpī aut ille p fūis esset
ista fūm emū p fūctā nō fūerēt
Sed de septem libo 11 | **mūs sep**
temīate dīi cap 31 | **temarū**
p fūis est mūqz dīi rēquēs cō
mēdat vīam ipā septīma dīe
rēquēnt mūqz pūmī eius fū
fūctō sōnat quā deus istam
dīem mūllīs fūis opībīs vōlūt
fūctīfīcare sed mūrēque sua qz
nō hō vīpīam **Deus** mū p fū
ctōne fūis est ad mōuē qz totus
mūpaz pūmīs mūs tīarū ē **To**
tus pūz quātūarū ex quībīs
dūobīs septenarū cōstāt
Idēo pūmīso sepe pōmī **Sūa**
tī est septīes mīdīe cadet iustus
et rēsurget id est qūotīens tīqz
cēderit nō pūbīt ne dīmī dē
mūqūtatībīs sed dēbūlatōībīs
ad hūmīlītatē p dūcentībīs mūtel
hū vōlūt et septīes mīdīe lāu
dābo te qz alībī alīomō dān ē
Semper laus eius mōre mēo
et mīlīa hūmī dīmīs mūctōībīs
rēpūmī mūqūbīs septenarū
mūs pūmīlībēt rēi vīmīfīcatē
pōmī ppter hōc eodē sepe mūo
fūfīca spūs fūis **De quo dñe**

aut docebit vos omnem veritatem
Ibi requies dei qua requiescit
iudeo iudeo quippe id est in plena
perfectione est requies super te aut
labore iudeo laboramus quam diu
ex parte sumus sed cum veniat quod
perfectum est evacuabitur quod ex parte est
hinc est quod in prophetis sanctis cum la-
bore rimamur tunc sine labore cogn-
noscentur. **Sup p[er] 13 p[er] mone 31**
Septies iudicet quod aut significat
semper Solet quippe iste iudex
esse universitatis iudicium propter quod
per dies domine operationis septem
adiectus est quietis et precepte
dies currentes et recurrentes ipsa
universa voluit nec ob aliud dandum
est Septies cadet iustus et re-
surgit id est non perit iustus
modis omnibus humiliatus sed non
privatus Alioquin non erit ius-
tus viciu ponit quod est humilatio
iudicis qua in aspectu hominum deicitur
positum est septies cadit et pro
exipis omnibus humilationibus proficit
positum est resurgit. **Inf mone**
De septem sigillis Legimus in apoc
septem sigillis libris esse signatum
quem nullus potuit aperire nisi sol
nec signacula eius nullus in celo
quia neque angeli videntur in terra
quia neque homo videntur sub terra
quia neque spiritus nisi leo de tribu
iuda vadit dauid id est christus per
est sigillum natiuitatis domini secundum
baptismum tunc crucifixio tunc
sepultura tunc resurrectio tunc
Septimum iudicium Et hec sunt septem
dona spiritus sancti primum spiritus sa-
pie ut christus de virgine nasceretur
sine vili semine Secundum spiritus in-
tellectus ut patres veritas baptizarent
omnia peccata dimittent Tercium spiritus
consilii ut capharnas dixit angelus
est ut unus homo peccat quia tota
gens christum fuit spiritus fortitudinis
quoniam corpus in sepulchro fuit
quia in inferno diabolum alligavit

et alias septem patres que ibidem de-
nebantur eduxit prout dicitur quia in
ferum monordit Quoniam fuit
spiritus sanctus qui christus resurrexit
immortuus nosque facit credere et a
peccato resurgere Quartum fuit spiritus
pietatis quando ascendit ad celos
et cotidie ascendunt ad eum anime
iustorum Quintum fuit spiritus timoris
domini qui venturus erit christus ad iu-
dicium Grandis namque timor ibidem
peccatoribus erit Istaque dona septem
spiritus sancti septem patriarche habue-
runt Spiritus sapientie fuit in adam
qui nomen imponit omni creature
que sub celo est Spiritus intellectus
in noe qui meruit audire adiu-
ficari ab archa delugis quod dicitur
Spiritus consilii in abraham qui non
fecit propter consilium domini Spiritus
fortitudinis in ysaac qui sustinuit
in iurias agentibus cum quibus
habitavit Spiritus sapientie in iacob qui
cum domino locutus est in valle
naboth Spiritus pietatis in moise
qui dixit dimittite peccata populi tui
et si non dimittis dele me delibo
quem respicit deus tua Spiritus
timoris domini fuit in dauid quando
tradidit deus saul in manus eius
et dixit dauid non contingat
mihi hoc ut mittam manus
meas in regnum domini mei etc.

Sibilla libro 13 de ante dei
capitulum 20 Et tempore quo roma
condita est nonnulli sibilla esse
antiquam vaticinatum ferunt Sibillas
autem varis prout plures fuisse
non unam hec sane erit sic sibilla
quedam de re po manifesta con-
spicit multis verbis in latinam
interpretatam linguam hec continet iudicium
figura tellus sudore madescet
Et celo rex adveniet per secula fu-
turus Scilicet incarnatus prius ut in-
dicet orbem Unde deum cernit
marculus atque fidelis celsum
cum sanctis cui iam tunc in ipso sic

3
nec cum carne aderit quas in
dicet ipse dnm iacet maulo et
dens nepris orbis deiciet
summaci vni cunctaq; gazam
Exuret etiam ignis pontuq; po
lum q; inuicem tecti portas ef
fringet auerit Sed cum cuncti
lux libera tecti Tradent pontes
etna flama ardeabit Multos
actus integens tunc quisp loq;
Secreta atq; deus refabit pectora
lucis Tunc erit et luctus studebit
dentibus omnes Exipit solis
nubaz et corpus mitit astris Sol
net celum climario splendor ebi
bit Deiciet colles valles extollet
abyssus Non erit miribus homi
sublime ut altum Nam equat
campes montes et cerula ponti
Omnia cessabunt et lux costructa
pibit Sic puter fontes torrent
flumina q; ignis Sed tuba tunc so
nata estem diuertet ab alto Orbe
gemens facinus miser variop
labores Tartareuq; chaos mo
strabit terram deiciens hoc dno
reges sustinent ad vnu Decidet
ecceles ignis et sulphur vnus
hy vpus magis alius inapuit
que quide faciunt ihus xpus
dei filius saluator Sed ilatino
no sic tustati no potuit ille se
occurrere qui sit cu lute que sunt
in eoz capitibus quectunt In
ferit etiam lactancius opi suo
quedam de xpo vaticinia sibi
ille quams no exprimat cuius
que sigillatim ipse posuit ego
arbitratus sum quida esse po
nenda tanquam vnu sit pluri
que illa plura comemorauit
et breuia humanus magis nisi
delu postea veniet dabunt
aut alapas manibus i cecis
et imputato ore expuent vene
natos sputes Dabit uo adu
bera sumptu pau dorsum et co
laphos accipiens tacebit ne

quis agnoscat q; vbi sit ut
vide venit ut in feris loquat
et tota spinea conabit Adabu
aut fel et adstam acetu dabit
Inhospitalitate hac irabunt
inmensam spā em insipiens
gens tū dnm no intellexisti
ludentem mortaliū mentibus
sed spms conasti et horridum
fel inausa Templi velum
faudetur et in medio die uox
erit tenebrosa minus intribus
horis et morte moriet tibus
diebus sompno suscepto et tūc
ab inferis regressus ad lucē veiet
pūis resurrectionis pūcipio
renouatus esceso ista lactancius
adea que p bare intenderat
adhibuit testimonia sibilina
Non illi sane erit eam sibilā
no romuli sed belli ariam tpe
fuisse pperunt **168 m^o 7e** tpe
minue qui regnauit p romu
lum rome quo apud hebreos
regnabat manasses agno impio
rege ppha ysaas phibet oca
pūm sibilam fuisse referit
Signū **Disiung. de pūis li^o**
2° de doctua vana cap^o 1°
Signū est res pter spem quā
ingerit sensibus aliud aliquod
exse faciens incogitacione venie
Sicut vestigio viso trāsisse al
am vestigiū est cogitaciū Et
fumo viso ignem sub esse cog
noscam et voce ammat audita
affectum anim eius adu tinus
Et tuba sonante milites ul p
gredi seu egredi et si quid aliud
pugna postulat oportē nouit
Signoz igitur alia sūt nalia
alia data nalia sunt que sine
voluntate atq; vilo appetitu sig
nandi pter se aliquid aliud
exse cognosci faciunt Sicut
fumu est significans ignē non
em quis homo uolens signifi
re id facit sed rez exptat anim

advisione et enotacione cognoscitur
ignem sub esse etiam si fumus so-
lus appareat sed et vestigium
tusemitas animat ad hoc genus
pertinet et volutus irati siue tristis
affectum animi significat etiam ulla
eius voluntate cum aut iratus
aut tristis est aut si quis alius
motus animi volui indice p[er]dit
et nobis non agentibus ut p[er]dat
Sed de hoc toto quicquid differre
non est propositum cum tamen ma-
dit nupticum iurum p[er]diti omnino
non potuit atque adtem notatum
sufficeret Data vero signa sunt
que sibi quoque videntur in incem
dant ad demonstrandos quatuor
possunt motus animi sui al[ia] sen-
sa aut intellecta quolibet non ulla
causa est nobis significandi id est
signum dandi nisi ad deprimend[um]
et trahend[um] in altius animum
id quod animo gerit qui signum dat
horum ergo signorum genus quatuor
ad homines attinet considerare atque
tractare statim quia et signa
duntaxat data que scriptura sancta
continet per homines nobis indi-
cata sunt qui ea conspexerunt ha-
bent etiam bestie quedam nunc se
signa quibus p[er]dunt appetitum
animi sui nam et gallus gallina
eius repto cibo dat signum galli-
ne ut accurrat et columba ge-
mitu columba vocat vel alba
missum vocat et multa huiusmodi
ad hoc solent que sicut volutus
aut dolent clamor siue volute
significandi ut sequantur motum
animi an uel ad significand[um] detur
questio est et ad rem que nunc
agitur non pertinet etiam p[er] se
ab hoc opere tamquam non necessaria
remouet Signorum igitur quibus
nunc se homines sua sensa quatuor
quedam pertineant ad oculorum sensum
plurimum ad aurium paucissima
ad tactus sensus nam cum in iurum

non dant signum nisi oculis eius que
volunt per hoc signum voluntatem
iure principem facere Et quidam
motus manuum pulsatque signifi-
cant Et hystrones omni uelorum
motibus dant signa scientibus
et cum oculis eorum quasi fabula
Et verilla dracones quod milites
potulos insinuant voluntate
ducunt Et sunt hec omnia quasi
verba visibilia ad aures aut que
pertinent ut dicitur plura sunt in
his maxime nam et tuba et
tibia et cythera dant plerumque non
solum suauem sed etiam significan-
tem sonum sed omnia signa verbis
operata paucissima sunt Verba
enim inter homines per se obtinere
ut principatum significandi que
cum animo concipiunt si ea quod
perdere nolit nam et odore un-
guenti dantur quo perfusi sunt pe-
des eius signum aliquid dedit et
sacramento corpus et sanguis sui
per gustato significauit quod voluit
et cum muliere tangendo simbrina
vestimenti eius salua facta est
non nihil significat sed in mirabil
multitudo signorum quibus suas
cogitationes exerunt multis co-
stitutum est nam illa signa omni-
genere breuiter attingi potui
verbis mutare verba uel illis
signis nullo modo possem Sed quod
liberato aere statim tusemit
nec ducant manet quia sonat
instituta sunt plura signa ver-
borum et ita voces oculis ostendunt
non per seipsum sed per signa quoda-
m sua Sed de signis miraculorum
libro de miraculis dogmatibus Signum
et prodigia et sanitates etiam p[er]to-
res in nomine domini facere ab ipso deo
didicimus et cum alios hanc pre-
sumptione inuenit sibi paucissimam
glorie humane nocent quia gloriatur
inducto falso id est non meritis
debito signis et prodigiis clari

posse fieri xamū nō tū sū si
tpatis et aspis morib⁹ agat
Tempatis aut et placidis mo
rib⁹ etiam absq⁹ signoz effi
cacia et sū et p sū et dei ho
minem recte fieri credim⁹ null⁹
sanctus et iustus caret pto nō
tame ex hoc desinit esse iustus
nō sūis cum affectu teneat sū
tatem non em nē vrb⁹ sed ppo
siti ad iuncto p dei grām acqui
rim⁹ sanctitatem Et deo vāat
omēs sancti se pūciat ptores
quia iūitate hēnt q plangāt
et si nō rēphensione certe mobi
litate pūciatū nē **Desig**
no crucis quo se Omēs q forte
signat homēs ad aliquod ma
libro 70 om⁹ 21 lum opus tū
si forte pedem impierit signat
os sū et nē sū q includit po
tus demonē quam excludit tū
em bene se signaret et drablin
decorde suo repellēt si se abio
ope nepharo reuocaret **Desig**
nis dāis morfi infimone derubō
Ene significat ea signa qūto
dus adiuuat tendam⁹ edicere
vūga regnū significat spens
mortalitate Aspente em bonū
mors pūata est spām morte
dignatus est dū assūme vga
ergo veniens iūitām spentis
spem habuit quia regnū dei
q est xpūs ihus venit ad tū
mortalitate indutus ē quam i
fixit iūitū **Et infra subdit** De
pens ergo ipa mōlitas que su
cepta est ad omē quā uāe est
habē corpus eius cui⁹ est caput
homo xpūs ihus iūcelo sta em
mortalitate s⁹ q vlnus iūsticiū
est p swasione spentis Debe⁹
ergo mortem pto pūm homis
s⁹ pcam ad vitā p veniamus
etiam pūm xpū dūm iūitū
sed qū venit ad vitā iūdit ad
regnū iū fine seculi iūam ideo tū

3
Dān tenuit vbi finis est ut ad
pstinū reuocaret quid illa manu
certū est quia manus pūm ipū
significat Omēs homēs quid est
Omēs morfi seculū dei Em
esset homo iū seculo dei iūcolius
erat et bono colore Erat apcto
dei pgressus est ada de pūdyo
offenso deo et sūis est viciōsus
facta est ergo manus illa alba
sed iūdit ad sūm p sūm em dō
nū ihu xpī recepit colōre ord
aut illa aqua comisa iū saguē
Aqua illa significat sapiām Depe
em posita aqua est iūsticiū
sapie ut dū est fiet iūo sūis
aque salientis iūitā emā Sed
aqua illa que iūitā est sapiēs
effū est vūq nobis iūdit vū
carne sū ut hīc iūitā iū nobis
Omā futū spū signa sūnt et
iūstia de dōmō iūo ihu xpō
Silenciū De silencio dei iū
piū tpe libro 70 omeliaz
omelia 2 Nemo frēs hūi fla
securitate se decipiat et putet
se ante tribunal xpī nō eē ven
tūz nec redditūz de facis pūis
ronem Veniet em deus iū et nō
silebit mōdo em silere dē quia
adhuc iūitām suspēde iūdet
Eod libro omelia 20 Veniet iūa
m fatus et nō silebit quia non
silebit iūdicatū qui siliūt siliūt
iūdicatū **Isid** Suspiciat⁹ es q
ero tū similis arguam te Sileo
tū facis sed nō silebo tū iūdicō
arguam te quid tibi faciā quid
arguam Statuam te ante faciē
tuā mōdo em qū male facis
putas quia bonus es quia nō
vis te videre alios rēphendis
et te nō respicis alios actūas
dēte nō cogitas alios ponis
ante oculos tuos te ponis post
dorsū tuū Ego qū te arguā
tollam te adorso tuo et ponā
te ante oculos tuos iūdebis

te et planges te et nō erit tā
tūc quō coruigas te Cōtēpnis
tempus nūc vīet tpus iudicij

Similitudo De Similitudine
hōm libo 4 cōtē iulian

Cap 1 Similitudo colorū de cōpe
tūit ad spm et de spu ad corp
Nam colores vīgōz quas variat
Jacob afficiendo tūperūt i cūis
petōz matz atqz iude rursus
eadem affectōne tūfemido appa
ruerūt incorpibus filioz Tale
vō aliquid etiā i mētibus hūa
nis posse contingē Gōrannus
medicūe auctor nobilissimū
constitit et ex cōfīnat hystole
Nam de mīfū tyrannū narrat
eo qz ipe de formis esset nō ta
les habē filios velle vroz sue
incontibitū formosam pponere
solēt picturam ems pulchritudine
concupiscendo quodā nō inpet
et implem quam concupiebat a
fficiendo tūfūitēt Neqz em de
nās ita creat ut leges auferant
quas dedit motibz vīgōz
nature **Diamus res ples mīlar**
Deo libro qōm 9: q 2a qūlās
modis dīa res possunt similes
Deo Alie scdm vītutem et sapiā
facte qā i mīpō est vītus et sapiā
nō facta Alie mīqūm solū vīūt
quā ille sūme et pīmtus vīūt
Alie mīqūm sūnt quā ille sū
me et pīmtus est et ideo tū se
ner tamē vīūt aut sapiūt nō
pfecte sed erigūe sūnt ad pīmtū
ems dīne aut sapiūt ita illi si
militudine sūnt pīma ut ita
tūis nūqz sit pīmqz qā cūy
homo possit esse pīceps sapie
pī mīoem hōmēm pī ipū ad
ymaginem dei **Et mīa pūdit**
ibid Omīs ymago sūntis nō
omīs q sūnt est etiā ymago
pī est De qua similitudine mī
ad dēum libo de essēcia dīmt
dei Similitudo dei iū hōmē ad

opus refertur iusticie dicente
dūo mīlege Sānti estote quia
ego sūis sūm dūo deus vester
De dīit hī mīfūone de ymagine
Similitudo dei i nobis iūmoribz
cernenda est ut sicut deus qui
hōmēm et ad ymaginē et sūntis
suam creauit caritas est et bonū
et iustus paciens et iūis ac mī
sericōis et cētā vītutū sūma qz
de deo legimur ita hōmo creatus
est ut habēt caritatē ut bonū
esset et iustus ut paciens ac mī
tis mīdus ac mīcōis foret Cēs
vītutes qūto plus quīqz mīfūpō
hī tanto pīus est deo et mīoem
sū conditoris gerit similitudinē
Si vō q ab sit aliquis p dēia
vītōz et dīuorcia tūmū ab hac
nobilissima sū conditor pīne
degenerans oberrat tūc fiet de
eo q sūptū est hōmo tū mīoem
esset nō mītellexit rō qūis mīoem
honor potuit hōmē esse quā
ut ad similitudinē sūi factor cō
dētur et de hīpō vītutū vītū
quibus et conditor qū hōmo nō
vītatur nī sēnsu sūatur dei bo
nitate et mīa ita nīlū debet cē
mōmētūm quō nō sit de quo lē
dūo regnauit de cōrem iūditus
est id est omī splendorē vītutū
et totū bonitatē decore ornatū
nī q mīoem pī esse hōmē de deo
aut mīfūor mīfūia quā ut
hac similitudinē et glīa q dītoz
mīssa mīde fēnīe et mīdōnābīle
brutoz mīmētoz dīlabat pīlū
dīnem et nā pītoz quīqz dīlīgē
tūis attendit pīnam sūi condi
tōis excellēciam et reuēdā
sāntē tūitatis mīfūpō ymaginē
agnoscat honorē qz pīlū dīuū di
uīne ad quā creatus est nobīlī
tate mōz dīcīo vītutū dīgītate
mītoz habē contēdat ut appa
rūt quālis erit tūc ei sūmīs
appareat quī mīrābīlī ad sīlūm

suam in primo adam condidit inso-
mirabilis reformavit **Incepta**
adversarialia et est vñ Scimus qz
cum apparuit similes ei erimus
qm cum videbimus eu fiant est
Intantū ergo videbimus inquit
similes suus inde igitur videbimus
inquit similes erimus quibz de me-
tissimis dicit torpe nos ut esse
ut futuros esse similes deo In in-
tiori igitur homine ista simili do-
est qui renouat in agnitione dei
scdm ymaginem eius qui creauit
eum et tanto efficiat similiores
illi qnto magis in eius cognoscere
et caritate perficimus quia et si exi-
or homo ut corripit sed iustior
renouat deditur iudicium **libro 9.**
de caritate dei cap 16 Deo qnto
similior tanto fit quispz p magis
nulla est ab illo alia longinquitas
quam eius dissimilitudo sicut li-
no illi etno bono et inimitabili
tanto est aia hominis dissimilior
qnto rex tpaliū mutabilisqz cu-
pidior **In fine de Jacob et esau**
Similitudo facit vñ dissimilitudo
facit diuersitatem libro 2 de vñ
dm finone 11 Quisquis similis
esse deo cupit ita ut ad eu pue-
niat fortitudinē suam sicut sc-
ptum est ad illum custodiat ut ab
ipso aquo similitudinem accepit
ullomodo supbiendo recedat ei
naqz coherendo siquet et tamqz
exemplo fidei affertur reuertat
ymaginem dei faciens illud qz
dñm est apertū ad hēre deo bonū
ut custodiat ymaginem et silitus
adquam fatus est porro aut si
pverse vlt imitari dñm ut quō
deus nō hē aliud aquo forme-
nō hē aquo regat Sic ipse velit
sua pte vti ut quō deus nullo
formante nullo regente viuat
quid restat nisi ut recedens ab
eius calore torpe scat recedens
ariditate vane scat recedens ab

eo qz simile atqz inimitabilis ē in
deus mutatus deficiat hē dñm
blus iniquus fecit imitari deum
voluit sed pise nō esse p illius
ptate sed contra illum ptatem
habē **Deo super ps 32 finone 2**
Vtqz em deo qui vbiqz est et nullo
continetur loco plota pui quā
aut ab illo plota remouem pui
quare illi est similem illi fieri re-
cedē ab illo dissimilem fieri **Sup**
ps 100 Dissimilitudine recedimus
ad deo similitudine accedimus ad
deum Quia similitudine ad quā
facti sumus quā in nobis peccā-
do corrupti quā pitor remi-
ssione recipimus que in nobis re-
nouatur intus in mēte tanqz
res culpāt in mēte id est iā
nra ymago dei nra et recedamus
ad thesauros eius Quia sicut
Cesar querit in iūuo ymaginē
suam Sic deus querit in nobis
ymaginē suam Ad hanc similitudinem
nos xpus mouit cum de dilec-
tione inimicor dixisset dat exm
de ipso deo qui solem suū facit ori-
ri super bonos et malos et pluit
super iustos et iniustos Estote aut
sicut et p vester pfa cum dicat
Estote sicut et ille pfa ad filios
nos mouit Constat qz dissimiles
existendo recesseramus ad deo et
facti eramus longe p dissimilitudinem
et efficiat ppe p similitudinem ut
iam fiat qz scptum est Accedite
ad eum et illuminam **Sed differt**
in similitudine ista Quis filius
xpus anobis super deo in filijs
ps 88 finone pmo dei Ille vñ
nos nra Ille vnus nos in illo
vñ Ille natus nos adoptati
Ille ab etno filius genitus pñz
nos atqz fci pgram Ille sine
pcto nos p illū liberati apcto
Ergo quis similis sit deo i filijs
dei **Similat** aut xpus nltis
rebus sup iobem **finone 26 p**

similitudines xpius multa e que p
petates no est p similitudines
et petra est xpius et hostium est
xpius et lapis angularis e xpius
et agnus est xpius et leo est xpius
quam multa p similitudine et alia
que quare longum est Si aut
petates distancias res quas vide
compositi nec petra est quia du
rus et sine sensu no est nec ho
stium est quia no enim faber fet
nec lapis angularis est quia no
est astructore compositus ut pas
tor est quia custos omni quadru
pedum no est nec leo est quia
fera no est nec agnus est quia
pecus no est Quia ergo ista per
similitudinem quid ergo ppe hup
tipio erat vbi et vbi erat ap
denum et ds erat vbi et ds
de bonne qui apparuit vbi tad
taro fan est et hitant in nobis
De similibus res aut que apparet
in visionibus et sompnis libro p
super genesim cao 22o Similitudines
corpaliu res formant in spiritu
sine tunc aliquod corpus sensu
corpis tangimus et continuo for
eius similitudo in spu memoria
q recondit sine tunc absentia
corpa iam nota cogitamus ut eis
formet quidam spialis aspectus
que iam erant in spu antequam
ea cogitarem sine tunc eoz corpor
que no nominis sed tunc esse no
dubitamus similitudines no ita
ut sunt illa sed ut occurrunt in
Quia tunc alia ut no sunt pabi
tuo ut opatione cogitamus sine
videtur id agentibus ut vole
tibus nobis varie forme silitu
perfant mania Quia tunc aliquid
coliter actum ea que ipa disponi
que in illa actione futura sunt et
omni cogitatione antecedamus
Quia tunc iam in ipso actu ut cu
loquimur ut cum facimus omnis mo
tus cordis ut ceteri pnt eque

prevenit similitudinibus suis
intus in spu itaqz eum vlla vel
breuissima silla in ordine suo
in si pfecta somisset sine cu adoe
mentibus sompnia videntur
ut ne ut aliquid significancia
sine tunc mala valitudine cor
pali perturbati intus sensus itine
ribus sentiendi ymagines cor
poris spūs veris corporibus ita in
fret ut inter uos ut vir possit
ut omni no possint et ut sigficet
aliquid aut sine vlla sigficacoe
obruant sine inque sententia alio
morbo ut dolore corporis ut inchi
dente inter vias quibus amme
nt p carnem sentiret exerebatur
ac iniebat in tencio altius qua
sompno absentato spu collum
res existunt aut nostrant yma
gines sigficantes aliquid ut p
vlla sigficacoe apparentes sine
ulla ex tunc causa existente sed
assumentes atqz inpietate aliquo
spu tollitur aia inquis vides
similitudines corporis visiones
eius visa cordia tunc sunt i cor
sensibus vitatur sine ita spu assu
mente alienat ab omni corporis
sensu et auitatur ut solis simili
tudinebus corporis spuali in pioe
teneat vbi uestis et possunt
aliqua nihil sigficancia videri
In visione de iacob et esau Quid d
petra et no est petra d manna
et no est manna quia aliud est
sic d mons et no est mons sic
d terra et no est terra qz aliud
sigficat Sic d leo de tribu iuda
dñs ihus xpius et no est leo sic
d agnus et no est agnus Sic
vitulus et no est vitulus et
sunt dicta ista omnia Queramus
quare dñs est leo ppter fortitu
dinem Quare dñs est petra
ppter firmitate quare dñs est
agnus ppter in nocentia Quare
dñs est vitulus ppter victimam

Quare dicitur est inons ppter ma-
gitudinem Quare magna ppter dul-
cedinem Nonnus enim quid sit pe-
tra et tamen de homine duro et
aburdo de petra et de homine
robusto et in mobili de petra
et ad laudem inde duxit firmita-
tatem et ad vituperationem duriciam
Nonnus et in petra firmitate et
acceptum xpi petra aut erat
xpius In leone fortitudine novus
et tamen leo etiam dyabulus no-
minatus est Qui dicit petram
in petate fuisse xpi blasphemant
In petate lapis terra obdurata
est In figura firmitas Sic metu-
lus in petate petrus est In figura
victoria Omnis enim figura et
allegorica locutio aliud videtur
sonare carnaliter aliud in figuram
spirituale Sed de similitudinibus
que dantur in scriptura super ps 94
Non videretur datur similitudo
aptaturis laudatur ipsa res sed
tamen inde similitudo trahitur Non
enim laudavit iniquum iudicem
qui volebat laudare illa vidua
nec deum timebat nec homines
verebatur et tamen inde similitudo
trahitur Sup ps 102 Non videretur
quod possunt similitudines dua
ad ipsam partem collinari ipse res
ad quas adhibentur Dantur autem
similitudines et dicit libro 2 de tribus
Qui sermone 10 Similitudines vobis
adhibeam ut quod minus intelligi
erit clarescat si enim de ceteris
ad celestia non sunt dande simi-
tudines quod scriptum est petra
aut erat xpius Sed ut dicit libro
2 de liberis arbitrio cap 6 Nulla vi-
sibilis similitudo invisibili rei
potest ad omnem convenientiam coop-
tari Ideo libro octavo felicitium cap 8
Turibus inopphensibilibus exemp-
ta non suppetunt disputata Sed de
hoc ad verbum sicut per ps 12 Quod
dicimus sicut aliqui ad similitudinem

refertur quod dicimus sicut dixit
per ita et filius Aliqui ad petra-
tem quod dicimus fecit sicut bonus
vir fecit tamen iustus hoc non ne-
gat enim esse iustum et

Simulatio Simulatio duplex
est malum super ps 62 Simu-
lata innocentia non est innocentia
simulata equitas non est equitas
sed duplex iniquitas quia iniquitas
est et simulatio libro de moribus
etiam capitulo primo facile est simulare
et difficile est habere verum Eius
temptatio repellit

Simulatio vero
libro de consuetudine religionis
vitiis capitulo 2 dicit quod nichil
in abscondito facis ne ad iunctis
cognitus detestaris Fuge te for-
tis esse quod non appetis Veram religio-
nem rudet vno magis sathage esse
quod non es Veram unde homines quod non
es quod aliud quam damnationem
est Memor esto itaque quod dicitur Be-
vobis scribe et pharisaei vpotest
qui mundatis quod foris est calicis
et pappidis intus autem pleni
estis rapina et omni inmundicia
Pharisaei munda prius quod intus est
calicis et pappidis ut fiat et id
quod foris est mundum Itaque illud
quod in concultando repetit Verbo-
bis scribe et pharisaei vpotest qui
similes estis sepulchris de albanis
que a foris parent hominibus spe-
ciosa intus vero plena sunt ossi-
bus mortuorum et omni spurcia
Sic et vos a foris quid pareat
hominibus iusti intus autem pleni
estis vpotest et iniquitate nec
non et illud quod de vobis alibi scrip-
tum legitur Venient autem ad
vos inuestimentis ovium Intus
tamen autem sunt lupi rapaces et

Symbolum libro expositio
symboli ad laurentium episcopum
vbius principum Tradunt maiores
nam quod post ascensionem domini
autem per adventum spiritus sancti supra

singulos quosque aplos varie lin-
gue concessissent ut loquelis di-
uisis ut varis loquerentur ne ex
illa gens extranea illa lige-
barbaries inaccessibilis videretur
Et secundum preceptum aduersus datum ad
predicandum dei verbum ad singulas
quasque perficerent nationes dis-
cesserunt ab invicem future prius
predicationis norma maxime con-
stituitur ne aliorum obducti di-
versum aliquid predicarent omnis
igitur et simul posita et spiritui sancto
repleti breue istud sue predi-
cationis iudicium fecerunt invicem
conferendo quid unusquisque sen-
tiret unde collato dici potest
sed iudicium et signum idcirco dictum
quia in illo tempore sicut et paulus
apostolus dicit et in actibus apostolorum
refertur quanta ex tunc iudeis
simulabant se apostolos christi et lucas
alicuius vel ventris gratia ad predicandum
perficerent nominantes quidam
sed non integris traditionum lucis
invariantes ideo istud iudicium
posuit per quod agnosceretur is qui
christi vere secundum apostolicas regulas
predicaret Denique et in bellis a-
milibus hoc obfervari refertur
qui et armorum habitus par est et
sonus vocis idem et mos vivendi
et iustitiae una bellandi ne
aliqua doli subreptio fiat sym-
bola dispersa unus quisque dux
suis militibus tradit que latine
signa vel iudicia nominantur ut
si forte occurrerit aliquis de quo
dubitetur interrogatus symbo-
lum perdat si sit hostis an socius
Idcirco hoc non sibi cartulis aut
membris sed retineri cordibus
voluit ut certum esset nomen
hanc electione que in domino etiam
ad infideles pervenire solet sed ex
apostolorum traditione didicisse Disce-
sserunt igitur ad predicandum ut
dixerunt istud unanimiter et fidei

sue apostoli symbolum vel iudicium po-
suerunt non sicut filii adam disce-
sserunt ad altitatem terrae exlate conto-
ne bitumine constructes sed in uni-
versam fidem que staret ad usus
faciem unum ex lapidibus vivis
et margaritis divinis edificantes
que nec venti impellerent nec flu-
mina subverterent neque prellarum
tempestatum que turbines perturbarent
In primo libro de symbolo Accipi-
te regulam fidei que symbolum
dicitur cum accepitis in corde se-
bite et cotidie dicite in corde ap-
vos ante quam dormitis antequam
percedatis pro symbolo vos unum
te Symbolum nemo scribit ut le-
gere possit sed ad recensendum ne
forte deleat obliquo que tradidit
diligentia Sit vobis codex viva
memoria que audituri estis hoc
credidimus et quod crediderimus hoc
etiam et lingua reddimus *Quid
sit ibidem in fine* Symbolum est quod
recensuri estis et credituri ista ver-
ba que auditis per divinas scripturas
sparsa sunt Sed inde completa
et ad unum redacta ne tardior ho-
memoria laboraret ut omnis homo
possit dicere possit tenere que dedit
Et eodem libro tractatu 20 in primo Sym-
bolum est catholice fidei funda-
mentum quod super edificantur
veritatem ecclesie constructum manibus
apostolorum et prophetarum *In primo libello de
symbolo* Ideo symbolum dicitur quia iuxta
societatis fides placita continet
et eius confessione tamquam signo
dato christianus fidelis agnoscat
*De eius studio libro 70 omeliaz
omelia 23* Tenete symbolum
non obliuiscamini cotidie dicite
quando surgitis et quando vos collocatur
ad somnum reddite symbolum ve-
stre domini memorate vos ipsos
non pigeat repetere bona est re-
petitio ne subrepat obliquo hic
dicat dicitur hanc dicitur hoc cotidie

Dico teneo illud bene quoniam
fidem tuam inspicere te. Sit tamq[ue]
speculum symbolu[m] tuu[m] ita te vi
de si credis omnia que credere con
fiteris et grande cotidie i[n] fide
tua sunt diuicie tue sunt cotidie
na omnia ista quodammodo i[n] diuicia
mentis tue. Nunquid quia singis
te nescis sic et comemoratio sym
bolu[m] tuu[m] vesti aiam tuam ne
forte ea[m] mudet obliuio et rema
neas nudus et fiat q[uod] aut apls
quod absit acce si tamen exspoli
ati no[n] vnde inuenerunt. Vestiti
enim erunt fide[m] n[ost]ra[m] et ip[s]a fides
tunica est et lorica. Tunica cont[ra]
confusione[m] lorica cont[ra] aduersita
tem. Cum autem venerimus ad illu[m]
locu[m] ubi et regnabimus no[n] e
opus ut dicamus symbolu[m] Deu[m]
enim videbimus ip[s]e enim deus no
bis visio erit et fidei h[ab]it[us] n[ost]ros
Synagoga **Sup[er] Hier[osolymis]**
ps[almus] 81 iudeor[um] ip[s]e synago
ga dicitur solet quauis et etia[m] d[icitu]r
sit vitam vero apli nu[m]q[uam] synago
gam dixerunt sed semp[er] etia[m]
infron[te] i[n] de[cor]at[i]o[n]e eccl[esi]e Di
ligit d[omi]n[u]s syon super omnia thab[ernacula]
iacob i[n] iacob iudaeorum
plebem i[n] syon intelligimus etia[m]
nam Diligit d[omi]n[u]s portas syon
id est respicit synagogam et p[er]ele
git etia[m] Eccl[esi]a ante debemus
que et quia sit inter vtraq[ue] dista
tia Synagoga est nationis vnu[m]
congregatio Eccl[esi]a est vniuersa
gentiu[m] multitudo illu[m] thab[ernacula]
sunt i[n] iudeis hic fundamenta
i[n] x[rist]ianis **et infra subdit v[er]sus**
iam videamus quid d[omi]n[u]s plus
diligat syon quam iacob h[ab]et v[er]u[m]
q[uod] quia etia[m] nouella auc
tor et repator inseruit Synago
gam ardam inuestustate et in
pietate offensus reliquit ita di
uinitas dispensante al[ia] gra[tia] ut
cum illius infructuosam succederet

hui[us] oleam fecundaret Et tu illa
conu[er]sa in sp[iritu]m aruisset h[ab]et vniu
salutaris v[er]o irrigata pigrescet
Tunc autem in sp[iritu]m est conu[er]sa
qui de sp[iritu]s s[an]cti capiti saluato
ris inposuit cum illa vniu[m] p[ro]p[ri]a
mater esset h[ec] vniu[m] x[rist]us suo
illo s[an]guine maculas eccl[esi]e diluit
quo se i[n] felix synagoga macu
lauit et tu illa in l[um]i[n]e sorden
tem ceciderit h[ec] de fonte lauac[ris]
dealbata conu[er]te[n]dit Cumq[ue] illa
filios amiserit i[n] necem p[ro]p[ri]is
diatos h[ec] p[ro]p[ri]a obtulit adoptan
dos Ideo de eccl[esi]a fecunditate p[ro]p[ri]a
comemorat quia plures filii de
p[ro]p[ri]a qua[m] eius que h[ab]et vniu[m] Illa ha
bens vniu[m] n[ost]re amittit h[ab]et
sponsam habens accrescentem
sobolem noua[m] semp[er] acquirit vir
go h[ab]et p[ro]p[ri]am et p[ro]p[ri]a no[n] desinit
al[ia] no[n] desinit p[ro]p[ri]os de renascen
tibus integra et deo maritante
fecunda Illa suos nouerit in
pietate d[omi]n[u]s h[ab]et etia[m] alienas
gremio matris suae regu[m]at
concludit Illa vitam suam q[uod] x[rist]us
est etia[m] i[n] resurrectione negauit
h[ec] confessa hac secuta est mo
riente libellum repudi[um] illa su
cepit ius regni et thalamu[m] ista
p[ro]p[ri]am nec vniu[m] si p[ro]p[ri]a celo
d[omi]n[u]s tu mater venit de celo
illius desideris amica mib[us]
mamma dulce m[il]l[ar]e mellifl[u]o
rorauit i[n] hui[us] tabu[m] deus ip[s]e
descendit sicut dicit Ego sum
pauis vniu[m] qui de celo descen
di p[ro]p[ri]a thauor[um] et h[er]et[ic]or[um] auor[um]
funditur p[ro]p[ri]a dei filius ymola
illi mare patuit isti celu[m] pateb[at]
vniu[m] enim sponsi est p[ro]p[ri]a suu[m]
om[n]i rapient obnam x[rist]us i[n] aera
et sic semp[er] ad d[omi]n[u]m erunt et
Singularitas **lib[er] 20** n[ost]re
Om[n]em op[er]atione[m] singula
ritas fugit h[ec]ida est finis dei i[n]
honestate lib[er] de singula[r]itate cl[er]icor[um]

Nobis quā plimū laborandū est
de quibus ad manifestandā gū
tatem singularitas magis quam
plitas testis vera est Respicite
quāta mala cōfusio huius par
litatis acquirit que nō nisi cor
ruptioe seminat pullulat vicia
lastimā pascat concipit ignominia
et parit rabiem concitat et por
rigit furiam Tot itaq; et tantas
strages calamitatū et strages
pessime cōmissionis nemo pster
nit nemo calcat nemo finescat
nisi singularis castitas Solas uni
nimen mirum est scimone sin
teritatis iudiciū et abolitio sca
dalos exāciū continēcie et ba
stacio tota luxurie claritatē fasa
gū et dedecoris papianū erue
dum sibi subarbit annida con
tupie mortua mēbra sua cog
nostant bauiare De quib; ap
paulus pmonet dicens a mortifi
tate ergo mēbra vā que sunt
super terram fornicatōis i nū
diciam Sic ubiq; singularitas sp
lendet ut omnes pilla splendere
nō dubitent et ita sanctitate in
semetipsa clarificat ut laud sibi
ab ipis quos nimis extorqueat
hanc igitur amate hanc time
te que sola pōt feminas debellare
tum adhuc concupia ulla peccā
impulsat et dum adhuc simplici
tas incorrupta pmanet tū que
ta ad secretam singularitatē tū
lam cito concurrite ne postmodū
valeatis effugē **hēnda est ita**
ritate sup pōt e pērit multiplici
tas et singularitas tenet i pās
De quibus d. in actibus aplos
agultitudinis aut credentium
erat cor vnu et aia vna d. Sin
gulares ergo et simplices id ē
fēti amlti tudine et turba na
frentū rex atq; morientū ama
tores cōnitatis et vnitatis esse
debemus si vnu deo et domino

nō cupimus inhere rō
Simus Desum abrahāe ho
De de origine aie cōtū bū
tenū victore Si nō iocaris et
errare pūlitet nō mē sūm ab
rahāe intellige remotā sedem
quētis atq; secretam ubi est
abrahāy et ideo abrahāe dāy
est nō quod ipius tū sit sed q
ipe pater multaz gentiū sit po
stus quibus est adiutandū
fidei pūcipatū ppositus Sicut
dēmy abrahāy et deū ysaac se
deus vocari voluit tū sit i nūa
biliū deus **Desum dei pās p**
Jobem fūone Non hē deus
pūm que admodū nos habemus
investimētis aut cogitandū ē
sit sedē quo nos aut forte ductū
est pōt pūm habē sed quia pūm
noster intus est in secreto pūm
pās vocatur secretū pās **libro**
20 qomū veterē De filio dei quod
et noui testamēti sit in pūm pās
qōne dēciā vii Simus autē pās
quid est nisi affūis māritate
veri pās pūatūe vūitate i filio
libro 20 qomū Simus abrahāe
enāz qōe 37 requies est bōz
pauperū quoz est regnū celoz
quo post hanc vitam recipiūt et
sepultura in fērm penaz est p
fūditas que sup bōs et i mferi
cordes post hanc vitam vorat
Et infra Simus abrahāe intelli
secretū pās quo post passioz
resurgens assumptus est dūs
Et infra Simus secretū pās bā
intelligitur ubi etiā ante resur
rectōm iustoz aie vūit tū deo
Tanto em verus ibi est deus
qui vbiq; est quāto in illo otūe
Sicut latroni dāy est hodie me
tū eris in paradiso **in fūone dēci**
ante et lazo posuerūt angeli
vltimosim in pūm abrahāe id ē
in requie sempiterna in secreto ma
gū pās Simus em secretū pōt

ubi defatigatus requiescat

Syon libro 1a de civitate dei
cap 1a Civitas regis etia
ipa est syon syon latine mēp²
speculatio Speculat² em futuri
seculi magnū bonū quū illū di
rigitur eius intencio spā ē illū
eod² modo spūaliter **in sumone 27**

De itue dū syon specula mēp²
Specula vero est excel²sus locus
et editus de quo a longe p²spiciat²
q² ventur² est Si ergo et tu vūa
tuam alius acia et longe sub
limus ab hūan²is viciis collocatus
p²utem fidei p²utelligēcie i² d²
p²cul que sunt ventū p²spiciens
recte filius syon appellaber² ex
h²ys erat ille ad quem syon dū
nus dicit fili hominis speculatore
te dedi donum isrl² **De uere que**
sursū sunt et speculari nō pū
tia sed futū et aspice nō que
vident² sed que nō vident² qm
que vident² temporalia sunt que
aut nō vident² etia h² ē filiū
esse syon **Sup p² 26** Oscluta
syon ubi totum stat et nichil fluit
quis nos in ista p²apitavit quia
dūm sum² conditorū tūū et so
cietate tuam ecce nūc fluenta et
labentia constituta vix quisp² rap
tus a flumine si tenē potuit ligū

Syon libro 1o Genadet
Soncliaz omē 23 et libo 83 q²on
goue 60 Dūc mulieri samaritane
dixit Sicut quid est scio fidem
tuam desidero **et infra** Eorum
fidem sicut p²quibus sagūe fidit
Em² hystoriam p²sequit² / Em bibe
sup iohem sumone 14 ut deaq²
ista nō facit iter² cum quid eundē
cū quia nō aquam visibile sed
invisibilem p²mittebat **quid em**
denans quia nō carnaliter sed
spūaliter loquebatur Adhuc tū
illa mulier carūe sapit delectata
est nō scire et putabat h² scdm
carūe sibi p²missum esse adomino

quod quid fiet Sed in resurrectione
mortuorū iam h² volebat illa dede
rat eū deus aliqui fno suo hēhe
ut p²quadraginta dies nec esuri
ret nec sitiret **quid hoc potuit**
dare p²rlta dies nō potuit dare
semper **inspūabat tamen illa**
nolens indigē nolens laborare
assidue venire ad illū fontem
honerari pondē quo indigēcia
suppletur et finito quod hauriat
rursus redire cogebatur et coti
dianus fuit ei iste labor quia i di
gēcia illa reficiebat² nō extin
guebatur Delectata ergo illi munē
rogat ut ei aquā vivā daret
Sed dūc aliquid spūale p²mittebat
quid est qui bibit de hac aqua
facit iter² et vix est p²m hac aquā
et vix est scdm q² significabat illa
aqua et em aqua in puteo volup
tas seculi est h² funditate tenebro
sa h² eam hauriūt homines ydria
cupiditate Cupiditate quippe pro
in subiciūt se ut ad voluptate hau
stam de p²fundo p²veniūt et finiūt²
voluptate p²cedente et p²missa ai
piditate **nam qui nō p²misit cupi**
ditatem p²venire nō p²t ad volupt²
pone ergo ydriam cupiditatem
et aquam de p²fundo voluptate
em p²venit quisp² ad voluptate
seculi hūc tibus est potus est
lanax est spectaculum ē q²ubi
tus est nūquid nō iter² facit go
de hac aqua qui bibit iter² facit
inquit Si aut accepit amē aquā
nō facit mēuū **Saciat² inquit**
in bonis domus sue **De qua go**
aqua datus est nisi de illa dān
est apud te est fons vite **nam**
quō facit qui mēbra biviūt² ab
vbertate domus tue p²mittebat
ergo sagmā quidam et facietate
spūs sancti **De fca bona libro de**
vā innocēcia cap 20 **Qui deo**
sciūt tota sua debent scire sba
id est et aīa et carne quia et aīe

Deus dat panem suum id est vbi
vitatis et tamen nra deus pbr
quia vnaq; ipse pascit quia vna
q; fecit *Ca iio glie sic dicebat*
libro supputacioni pte 2 capo 2
Rex potentissime trabe me sur-
sum ad te curram post te modo
rem vnguetor tuor curra et
no deficiam te trahente et me
currente trabe os facias aie
in supna fluenta etne facietat
vino trabe me ad fonte vnu
ut pceptu meo bibam vñ sp
vnam deus meus vita mea
tu dixisti ore tuo sed et bndic-
to Si quis sitit veniat ad me
et bibat fons vite da scientia
aie semp bibe exte ut pñu
vidicam pmissione tuam de
venat meo fluant aque vine
fons vite reple mentē mea
torrente voluptatis tue et in
ebria cor meum sobria ebie-
tate amoris tui ut obliuiscat
que vana sunt et terrena et te
solum iugiter hcam in memoria
mea sicut scriptum est Memor
fui dei et delectatus sum da spm
suu tuu quem significabat aque
ille quas scientib; datur te p
miseris 20 Sequitur capitulum
Sobrietatis Comendat sobrie-
tas libro ad sacras vngues
Sobrietatis est castitas sensus
et mentis membrorum omni corpi
q; tutela castitatis pudicitie um
nimen pudori preuia amicitie
pacis q; sua honestati semp co-
iuncta filium vicior q; omni pñu
ga rñ indig tenex memorie re-
cordacionis q; inseparabilis sapie
reartor custos arcam velame
lectoni et doctue capax studiū
et arcu bonaz disciplina parit
et magna iugemor et capiet
doz pedissequa bone fame sp
auda incogitacionib; salubria
atq; vtilia circans vtutis singu-

lare auxilium cuncta cum rōe dis-
ponens in congregacione honestor
seipam semp ingerens Sobrie-
tas temeritatem fugit pericula
timida dedinat inuitis officiis
obtemperat supbia detestat do-
mū familiā q; cum moderatōe
gubernat fidem sibi qumtātib;
suat ut et suuatiū breuē q;
ditam Sobrietatis pñeiciāda
inestimabilis est cum fortitu-
do omnes tā vtutes et omis laud
semp tytuli conuincit quia
sine ipa ornari aut placē nō
possunt libro de moribus etne
capo 14 Sobrietatis adipam cogor
veri videtur pñe iusticia vco
et virtus ad actionē atq; opaco
Societas De societate con-
facione libro primo dedi-
iis quibus ad simpliciū q;
20 Dando et recipiendo in se
bonū societas quētur *libro*
In ista societate vite condicōis
q; mortalis nisi asperget velud
temuissima quadam alim iust
cie cūis arestemus q; sitiem?
De societate bonor Cum alio a-
am malis sup pñe mant et
appetant istum vnu alio se op-
tant ab isto mūdo libari quis
nō videat inuitos esse illos
istas nam si possint eos adpe-
nam trahunt et magnū dei
donū est inter eor verba ver-
sari cotidie et nō recede de ti-
nere preptor dei Sepe cū mēs
nitens tendē in demū conuicta
in ipso itūe trepidat et plex
q; pñea nō implet bonū pñu
tū ne offēdat eos cū quib;
vuit alia bona pitura et tūp-
enicia diligentes atq; sectan-
tes ab hys separatus est omis
famis nō loco sed animo nam
locis corpa continent animā at
locus est affectio sua Quia ut
dicit libro 20 qñ eplam pñeiciā

Ita plane faciant² malis si mali
aliquid cum eis committit aut co-
mittentib⁹ faciet. Si aut neut²
facit ullomodo faciat² unde ple-
riq² poe²ate fugiunt. Si parva se
super psalmo 99² omnes boni
tamen bona cogitaco est huana
esse cum talibus qui elegerunt
vitam quietam remoti a strepitu
plani aurbis inquietis amagis
fluctibus seculi tamq² in portu
sunt sed no dum illud gaudium
punit² quia adhuc gemitus
et adhuc sollicitudo temptaco²
Tamen lib⁹ 19 de ciuitate di² cao 8 ex
phi socialen vitam uoluit esse
sapientis nos multo amplius app-
bam⁹ alium facit cum socio pla-
delectat unde lib⁹ 2° confessioni
ita finit ubi narrat se fuisse fura-
tum in sua patria p²ia dicit. Cur eo
me delectabat q² id no facieb²
solus au quia etiam nemo faci-
le solus ridet nemo quid facile
in etiam solas et singulos hoies
cum aliis nemo p²is est uat ti-
pus aliqui cum aliquid inuicem ridi-
culum ul sensibus occurrat uel
anno at ego illa solus omo non
facem ecce est coram te deus
meus una recordaco anime mee
solus no facem furtu illud in quo
me no bibeat illud q² furabat²
Sed quia furabat² q² me solus
p²isus facit no libet nec facere
O nimis inuicem auicia seductio
mentis inuestigabilis et ludo et
ioco notendi auuiditas et alieni
dampni appetitus ulli lucu mei
ulla uolascendi libidine Sed cu
de eam⁹ faciam⁹ et pudet no
esse impudente quis no exape-
ret istam tortuosissimam nodosita-
tem feda est nolo meam intende
nolo eam uide te nolo iusticia
et in nocencia pulari et decoa ho-
nestas liubus et in facili facie
tate quies est apud te valde et

vita inpturbabilis et

Sol a sole pcedit variaco tps
libro pmo sup gen caplo 12°
Eo tempe quo nox apud nos est
eas ptes mundi solis p²ia illu-
stant p quas sol ab occasu i ortu
redyt ac p hoc omnibus viginti m²
horis no dum est p²utim⁹ g²ri
totius alibi dies alibi nox nam
in libro qui appellat² ecclastes ita
scriptum est. Oritur sol et occidit
et in locum suu ducit² hoc est in
eum locum unde ortus² Sequit²
etiam dicit ipse. Oriens illuc vadit
ad austru et reuertit ad aquilonem
Australis ergo pars cum h² sole
nobis dies est cum aute ad pte
aquilonis p²uens p²uenit nobis
nox est no tamen in pte alia no
est dies ubi p²ia solis e² in p²ia
te poetis significat² cor inclinat²
est ut credimus solem mari se in-
mige atq² inde locum ex alia pte
mane surge² quamq² si ita esset
abyssus ab ipa p²ia solis illu²
retur atq² ibi esset dies posset
en et aquas illuare qui non
posset ab eis extingui sed h² no
sanosum est suspicari lib⁹ otu
feliciam cao 24. Ecce diem esse
dicimus cum sol est sup terram
Solem aut aut constat esse sba
hic cum pacto diurni tps cursu
ab h²am visus q²emplaco² dif-
ferat noctem distendendo nox
facit in quam subtrahendo copia
luminis no in se recipiendo sba
noctis itaq² una lucis sba et noc-
tem videtur facit et diem si no
vno modo nam diem cu p²uit
noctem effiat cum recedit luci
diocete sunt angeli h²mic corp²
qua sol libro de cog² solem nocte
incone re vice cao 19. consideremus
eius magnitudinem totum mundum
tales fieri cum claritate totu mund
illuare videmus post huc solem
milia milia angeloz do in p²ia

attendamus quos singulos recte
instruites septies vero cencos
sole splendidiore sciamus. **N**on hic
sol iustus est mundi angeli temp
lum dei a suo mundi tu differt
claritas angelorum a claritate solis
Deinde decies nullies centena
nullia sublimium angelorum deo a
stanciu ppendamus quos singulos
vero cencos mille fies p sole cla
riores pto noscimus. Sicut eni
luna stellas et sol in claritate lu
nam pcellit tenet. Sic quilibet
ordo superior in fiores ab angelis
usq; ad seraphim glia dignitate cla
ritate pcellit creditur. **De eclipsi**
solis qe passionis Solis defectio
xpi libro 20 deant. **Facta est cum**
dei capitulo decio **S**us crucifixus
est crudelitate atq; impietate in
deorum qua solis obscuritate no
canonico syderis cursu accidisse pa
tis ostendit quia tunc erat passio
iudeorum quod plena luna sollemp
niter agitur. Talis aut solis de
fectio no nisi lunc fine contingit
De occasu solis sup Non debuit
iraundia hominis **o**cadere sol
io omeliaz omeliaz sup iracundia
vram et nlla soles tunc fuerit. **T**u
feat aliqui iracundia nra dies
magnum solis celebramus illius solis
de quo scriptura dicit. **O**rietur nob
sol iusticie et sanitas ^{in pennis} **impmis**
eius. **I**mpetitione. **U**nde in die in
die sero penitentes et infructuo
se dolentes dicturi sunt. **E**rramus
apud veritatis et lunc iusticie no
illuxit nobis et ille sol no e orto
nobis. Ille em sol iustis oritur
Istius aut solem visibile facit
deus cotidie ori sup bonos
et malos. **A**d illum vidend solem
iusta ptinent modo in cordibus nris
hinc sol iste p fidem. **S**i ergo ir
sceris ne occidat sol iste i corde
tuo sup iracundiam tuam ne for
te irasceris et occidat tibi sol iust

et intenebris remaneas. **S**up ps
102 **f**inone. **E**i sol oritur qui in
telligit xpm recedit aut ab intel
lectu eius xpus qui sic natus fuit
fili suo ut teneat odium itaq; ir
stam et nolite peccare caritas et
si irascatur aliqui ut corrigat no
tenetur ea quia no inueterauit
ira ut utetur in odium. **S**i aut ira
conuicta fuit in odium occidet sol
super iracundiam iram. **S**olaciu
Desolatio corporis
Set aie sup ps 62. Sicut caro
nra qua diu morlis est qua diu
singulis est ante illa resurrexat
he solacia ista quibus viuimus
panem aquam vinum fructus et oleum
Ista omnia solacia et subsidia si
nos deserunt utiq; durare non
possumus quauis no diu recepit
caro ista sanitatem illam pfectam
ubi nullam patiet angustiam nullam
indigentiam. **S**ic et aia nra cu
hic in ista carne inter septuagies
et pericula seculi huius adducit i finem
he etiam ipsa solacia ubi solacia
ordines solacia disputacionis. **S**ic
sunt ista aie iure quo illa tam
nostre. **C**um aut irruerit cao
ne iam no istis indigemus
hebit locum quedam et statim
in corruptione sue. **S**ic et aia no
stra hebit cibum suum ipm vbi
dei p quod facti sunt omnia tunc
gras illi quia mo nunc hemo
no nos deserit sine dando nob
q carum necessarium est sine dan
do nobis q aie necessarium est
et qu nos aliquibus necessitatibus
erudit vult ut amplius illum
diligamus ne forte p sagitta cor
rupam et obliuiscam eum. **S**ub
trahit nobis aliqui que nra sunt
et attit nos ut sciamus quia pater
et dñs est no solius blandiens
sed et flagellans. **I**pat eni nos
tandam hereditati incorruptibili
et magne. **S**up ps 118 **f**inone. **I**

Omne regniatio qua hic iudei fi-
lios adoptam sine fides et spes
et caritas que tria edificantur
in nobis quamvis deum dei veni-
ant tamen in hac eripua et p-
tellosa vita solacia sunt in p-
no dnm gaudia btor **Sibi autem**
sunt vera solacia Sicut va mta
inopia ad pba et est in cur co
e so pacone ista que mltam dat
qntalibet iocunda atq pducta
sit nec vita dicenda est Sic e
etiam solacia ver q p ppham
pmitit deus dicens Dabo illis
solaciu ver pacem sup pacem
sive quo solacio quetiq trena
solacia magis meis desolacio q
consolacio reputat Diuicie quippe
ac fastigia dignitatum tra q huius
quibus se felices putant ee mor-
tales ne illius felicitatis exptes
quid afferunt consolacoms cu sic
eis no indige quam emme psta-
tus que plus exaruiat ad epa
timore amissionis qua gaudia
ardore adeptonis Talibus bonus
no fuit homines boni sed aliunde
boni fa bene vtendo fuit ut ista
sunt bona id est ad bonu no fuit
in his vera solacia sed ibi potius
vbi vera est vita libro 2o de iniqui-
tombus ad iannaru pmitit quid
deus hinc vite ncia sed alia sunt
solacia miseror alia gaudia bea-
tor Dne inquit f mltitudme
dolorum meorum recta

Sollicitudo inuolpat solia
tudo supflua mltitudo de
non cogitando inuolpat nolite
solliciti esse q quia si dedi aia
pvidebo e sciam Si formam corp
dabo vestimentu si concessi
piosa facile est largiri vilissia
rudo est aia pluris est quam
esta ut no cogites de alenda sed
custodienda pmitit qui nunq
fallit et dubitare non desinit
qui inuolpat esse consuevit ho

3
ual ingtum frustra ad ymaginē
dei formatum quid agis cur no
te cognoscas quēste ab in unue
tu factor arde enim p fice qd
pmitit potius est et face erubescere
ut sero demoribus tuis **Ita ut de**
meo Non de est dñs quēu ab
se homines noluit quere post se
querūt homines quia si ita eius
pcepta dormierunt possunt pueri
beneficia diua aut si no curauerit
voluntate eius implere Ille dep-
deus eoz delectatur tūde Cla-
mat ad te deus et paciens est si
no audiat et clamante homine
deus si no audiat nūmā Cogite
te homo quid dedisti deo ut si ex-
pectes ab eo et in quere beneficia
pimo impendit obsequia Si negli-
gis face quod pceptum quō quis
accipe quod pmitit dignū est ut
tu velis et illi no debeat obediri
Tu te tardas meo q postulas q
mandatum pte imple no curas
ffrater nichil tibi de fuisse si co-
mptio tua tibi no ob fuisse no
noveres aliquid cum labore si
esses iudiu amore **Iudeo** Si de
que ppter te fecit pna sustentacō
no deserit aut que plasmanit
ppter te nunq repellit a se quore
pellit et te quem sui filij redeit
sagne Si q est mī no odit utiq
q maius est diligit vnam temp
cognoscēs par psumis deo ut
sumis Ideo facultatibus diues
no es quia fide paup es Nam si
vis no cogitare quid edas aut q
bibas labora ut no inpre sed ut
iuste viuas **Unde concludit i iue**
dicti titatus spūs cura velamur
tūq in ssu formam Cur ergo te
hanc vite temporalis cura sollicitat
tū totum dñs subministrat quare
adbet trena no hēas pmore que
meruisti ad celestia Ducatorem
Vos autē frēs quia iam ppter fūctū
viam vnum licet adhuc in ista

simus non quod in hac temporalis edenda
sit tunc sed quod ad illa eterna
proveniens sit cogitamus. Quia
go sumus regnum dei et hoc o. r.
Sed quod sollicitudo Dicit dominus
ut prohibita declinet nolite cogi
libro denedac ad 16 tare de ani
mo et nolite cogitare quid man
ducetis aut quid bibetis aut quod
induatim et tunc videmus ipsi do
muisse loculos quo ea que dabat
mittentibus ut suari possent ad op
pore natos ut ipsos apostolos pau
pere multa sine indigentia non solu
m crastinum sed etiam in presentibus
tempus impendentis famis. Sicut in
actibus apostolorum legimus factis elucet
sit illa precepta esse intelligenda
ut nichil operis nostri temporalium adipisci
dorum amore vel timore egestatis
tamquam ex necessitate faciamus. **Unde**
libro de opibus monachorum Cum dominus
dicit Nolite solliciti esse quid man
ducetis neque corpus quod vestimentum non
ut ista pauperum quidem nati est in
honeste potuerunt sed ut ista man
ant et propter ista faciant quid quid
in evangelio promissio facit tubent
Idem Quod Christus ait de volatilibus
celi et liliis agri ad hoc dicit ne quis
putet deum suorum suorum natura non
curare ad eius sapientissima pro
videntia usque ad ista curanda et gub
nanda perveniat neque enim non ipse
pascit et vestit eos qui manibus
operantur sed ne vana fiducia ad hoc
detorqueat ut ista conquirit hoc
suos suos dominus promouet ut in eo
mysterio quod sacramento eius debet
non ista sed regnum eius et iusticia
cogitemus. Hec omnia apponet non
bis sine prius operum sine
infirmitate corporis impeditis sine
niliac tali occupatione distractis
ut nichil aliud agere valeamus
Neque enim quia dicit deus Invoca
me in die tribulationis et eruiam te
et honorificabis me propterea non de

buit fugere apostolus et prius in spor
ta submitti ut manus persequeretur
enaderet sed exspectare potius ut
prehenderetur et cum sicut tres
pueros de medio ignibus libera
ret aut propter hoc nec dominus dicere
debiuit Si vos persequi fuerint
in una civitate fugite in aliam
quia ipse dicit Si quis perierit
in nomine meo dabitur vobis
Sicut ergo quisque fugientibus
persecutionem discipulis Christi obicit
huius quoniam aut non steterit po
tius et invocato deo penitus mira
biliter peremerent ut Daniel aleo
nibus ut petrus ex vinculis ru
derent non se oportuisse temptare
deum sed tunc cum talia si vellet
esse fieri cum ipsi quid facient non
habent Cum vero eis fugam in
propterea dedisset etiam si periculum
liberant non nisi ab ipso liberantur
Sic etiam de suis vacantes et va
lentibus exemplo et precepto apostolorum
manibus suis victimis transire. Si quis
ex eis movit quoniam de volatilibus
celi que non seminant neque metunt
neque confingunt mapotecas et de
liliis agri quia non laborant neque
nec facile ridentur si et nos
paulum vel infirmitate vel occu
patione non possumus operari. Et
ille nos pascet quem admodum
aves et lilia que nichil operantur
sunt. Cum autem possumus non de
bemus temptare deum quia et hoc
quod possumus eius munere possumus
et cum hic vimum illo largiente
vimum qui largitus est ut possimus
et ideo de istis necessariis solli
citi non sumus quia cum hoc possumus
agere idem ipse nos pascit et ve
stit aquo pascuntur omnes atque ve
stunt. Cum primo hoc non possumus
agere idem ipse nos pascit et vestit
aquo pascuntur aves et lilia vesti
unt. Tanto magis nos qui plus
simus illis quia propter ista nilia

3
mā nec intransitū sed ppter illa
sempiterna cogitamus quia nō ppter
ista temporalia quo pūet transi-
sed ppter illa sempiterna ubi semp
hodie est nos illi pbaumus
ut ei illis negotijs secularibus
implicati placeamus *Deo libro*
20 de finone dñi | *Canendum est*
in monte cap 4 | ne forte cū vi-
derimus aliquem pū dei pūde-
ne ista nūcia de sint ul sibi uel
eis quoz cura sibi comissa ē uidi-
temus ad contra pceptū dñi fa-
re de castino esse sollicitū Nam
et ipse dñs cū instabant angeli
tū ppter exemplū ne quis postea
scandalū patētur cū aliquē
suoz eius adiūisset ista nūcia
pauere loculos habē dignatus
est cū pecūia vñ vñbus necessa-
rys quid quid opus fuisset pber-
quoz loculos custos et fur. Sicut
scriptum est iudas fuit qui cū tradi-
dit hōs et hūm pūcturas locis pū-
apparet dñm mām nō mūbare si
quis hūano more ista pūet. Si
si quis ppter ista deo militet ut
in opibus suis nō regim dei sed
istoz acquisitōm mēuatur. 20

Sollicitudo vtilis est sollicitudo
super iohem finone id. Diffi-
cile est mēurba vñ dē xpm sollici-
do quedam nūcia est mēuā uñe
quada solitudine mēuēdus
videtur deus turba strepitū h-
visio ista pūctūm dēuēat. *Tu*
ne dicit in finone de obediā pūctū
qui sedē solent longius amōstēys
nō eis debet uasa supbia de ex-
ner debent smasim fratz otepuē
Oros qui manens mēctō aut
meliores estis fabus qui sunt
mēuēbys aut peiores. Si melio-
res venite ad eos ut ex eis pbe-
atis si detiores venite ut ab eis
que uesatis dūctis. 20

Sonus dūctus de sono sup
ps 170 qui fia tradunt et res

ipā manifesta est tū esse quā
sonoz voce flatu pulsū voce ue-
est p fauces et arthanas sine or-
gano aliquo cantant. Hōmū fla-
tu sicut p tybiam ul quid ē moi-
pulsū flaut p cytharam et vox ē
mūhorū flatus mēuba pulsus in
cythara tanquā mēus spūs et cor-
pus sed p similitudines nō ppter
Exponit ibid mūctos | *Laudate*
sonos sup psalms 150 | *Deū mō*
no tube ppter laudis excellenti-
ssimā claritatem laudate in psal-
tio et cythara psalms de supiorib9
laudans deūm cythara de mīorib9
laudans eūm tanquā de celestib9
et tēstribus laudans eūm qui
fecit celum et terram psalms cū
de super hē sonoz illud lignū cū
neruoz serues ut meliore sonū
reddat mēuēbit q lignū cythara
inferius hē | *Laudate eū in tympa-*
no et choro | *Tympanū laudat*
deūm cū iam mēctne ulla est
trēne corruptōis mīfinitas de
coro quippe sit ex pūcto atq fir-
mato | *Choro laudat deūm qd eū*
laudat pacata societatis laudate
eūm in cordis et organo cordas
hē et psalms et cythara que su-
pūis comēmorata sūt organū
quāle nōmē est vāoz dñm mū-
ctoz quāuis iam obtinuit con-
suetudo ut organa pē dicant
que mēlant | *Follibus q genus*
significatūm hē esse nō arbitoz
addit ergo organū nō ut single
corde sonent sed ut dūctate
concordissimā consonēt sicut
ordinant in organo habebūt eū
sancti supius tanq corde in psal-
tio dñs suas consonātes non
dissonantes id est consonātes
nō dissencientes | *Sicut sit quā-*
uissimus cantus ex dūctis quid
sed nō inter se adūsis sonis | *Stel-*
la eūm astella differt in glia et
rē mōctoz laudate in tymbalis

tubilationis Cymbala invice
tangunt ut foveant et intelli
gi puto in cymbalis quodam
laudari deum dum quisq; ho
noratus apertino non ase ipso
in vicem honorantes dant lau
dem deo Et ne quis cymbala
intelliget que sine dia sonet
Ideo additum puto in cymbalis
tubilationis tubilatio idq; idz
ineffabilis laus non nisi abdia
pficiatur **Unde concludit in fine**
Vos estis tuba et psalterium
cythara tympanum chorus corde
organum et cymbala tubilationis
bene sonantia quia consonantia
vos estis hec omnia nichil hic
vile nichil hic transitorium nichil
hic lubricum cogitetur Et quia
sepe sui carum mors idz omis
spis laudet deum **De somno oro**
in prologo libelli Ceteri sapientis
de disciplina vana sine anima
soni dici possunt voces non pos
sunt vox ipse animarum vivorum est
qui multa deprecant deum qui
nec sentit deum nec bene cogi
tant de deo hy soni deprecato
nis habere possunt vocem ante
non possunt quia ibi vita non est
Sompnus Desomni preta
te libro de quietate anime Sop
no quia enim frigidum et humidum
dicitur inedia et pbandi mebra
languescit atq; ipse expgefac
tor conatus multo est debilior
Non est aut ipse ipse sompnus
sompnus pacifico qui ipse quies
libro 2o de curia nome accepit
te dei capitulo 2o quis vobis ex
plicet sepe sompniarum visis qui
sunt inquietis et qui magnis
licet plar res terribus quas
ita exhibet et quodammodo expiunt
ut auer eas distueret nequamis
qua falsitate visor etiam vigila
tes in quibusdam morbis et ve
neris miserabilibus agitantur

quavis multimoda varietate fallit
homines etiam sanos demones
maligni non nunquam decipiunt ta
libus visis etiam si eos per hoc ad
sua trahunt non potuerunt sensus
tamen eorum solo appetitu qualitate
persuadente falsitate illudant
Abhinc modi tam misere tamq
quasi in quidam inferos vite non
liberant nisi gratia saluatoris dei hac
dum tamen hoc enim est nome ipsius
ihus inceptor quippe saluator **huius**
in somno primo de ille nequand
accidit ad quam aduersarius q
non potest subire vigilantia agit ut
extorqueat dormienti tunc in ipa
quiete inquietis insistat Deum
sunt ymaginem flammam extorquet
concupiscentiam veram ut qui non potest
vigilante superare et tunc captivum
teneat et quiescente quia cum so
pnos deludit per sompnia sensus
non nunquam etiam sanorum anime in turpes
labuntur assensus que si imputaret
deus quis videret casus Nonuit
ergo ista qui pugnat nonuit qui
carum et sagui repugnat Nonuit
admitte et gubernatorem dum in
uicis gratiam nonuit de super adiuta
hanc pugnam facile superare Nonue
runt gratia per ducem ad victoriam
premere Nonuit victores paluam
telestem de super exspectare **Simila**
vita puer sompnus Ista vita que
libro 1o omne 2o 13 te delectat
falsa vita est qui in sompnis hic
vixit sed euigilatis es qui morie
ris in sompnis hic vixit et nichil
habes inuenire in manibus tuis
Quid si mendiculus dormiat et in
sompnis illi veniat hereditas nichil
illi felicius est antequam surgat
videt se in sompnis tractare ma
nibus vestes egregias preciosa va
sa aurea et argentea inter in
amantissima et amplissima predia
obsequi sibi magnam familiam
Euigilat et plorat Et quo vigilas

accusat hominem qui illū expo-
suerat sic illū accusat qui illū
exercitavit **De sompno quicquid**
libro medicorum c. 12. Concede
mihi domine sic custodire et regere
et finire vitam meā ut in pace
requiescam et dormiam in te
pax mihi in finem ut me acci-
piat sompnus cum requie req-
ues am securitate feceris cū etate
Sompniū dēsis i sop-
me libro de auri pueris
agenda Visa in sompno nō pu-
tantur miribus ut sunt sed magis
dam res ymaginibus aduincunt
Sicut dicitur i eod. lib. Sic infirmitas
humana sepe hē ut cum i sompno
quisq; viderit mortuū ipsius magis
se videre arbitretur Cum autē vniū
similiter sompniavit nō eius animā
neq; corpus sed homine similitudine
sibi apparuisse nō dubitet qd nō
possunt et mortuorum hominū eodē
modo nescientū nō dicere sed simi-
tudines apparere dormientibus Por-
ro cum mediolani esset audi-
ui qd cum debitū repeteret aq-
dam defuncti pater tante platea
q; filio nesciente apud iam fuerat
polutum Constat homo gressu
cepit atq; iurare qd eius pater mori-
ens nō dixit quid debet cū feci-
ssēt testamentū Tunc ei nimis
anxio apparuit idem pater ei in
sompno et ubi esset recubans
quo illa caueo vacuata fuerat
indicavit quo invento iuuenis
atq; mirato nō solum falsi debiti
calumpnia pulsant sed etiā pa-
trū recepit ergo pater qd pater
nō recepat qū est pecunia pso-
luta hūc itaq; putat aia hominis
curam gessisse p filio et ad eum
venisse dormiente ut docens qd
ignorabat a magna eū molestia
liberaret Sed eodē fēme tpe
q; audiui id nobis apud medio-
lani constituit carthagis rector

eulogius qui tūc in eadē arte
discipulus fuit sicut ipse magis p-
qua in affricam remeant reman-
lit cum rethoricos ciceronis libros
discipulis suis tradēt recensens
lectōm quā post diem fuerat tra-
ditus quedam locum dicit ob-
scurum quo nō intellecto vir po-
tuit dormire sollicitus Quia nec-
te sompniati ego illi qd nō intel-
legebat exposui vniū nō ego
sed ymago mea nesciente me
et tam longe transire aliq; aliq;
sine agente sine sompniante
et nihil de illius dubis dūno
curante quo fiant ista nescio Et
quolibet fiant aut nō eodē modo
fieri credimus ut in sompno vide-
at mortuū quo fit ut videat et
vniū ambobus itaq; nescientibus
neq; curantibus quis vel ubi vel
quā quorū ymagines sompniat
Tamen i sompno etiā Aliquid sit qd
affecit aie cognoscit de consensio-
libro 12 si gen. cap. 27 nubus somp-
nantiū cum etiā qd ambob; sibi vide-
at cont. positū suū ut cont. etiā
licitos mores qd nō contingit nisi
cum ea que vigilantes etiā cogita-
nō complacito qd sensus sed sicut
etiā talia ppter aliquid loquuntur
sic amonet in sompno et expūit
ut eis ratio nāliter moueat et
qd nō licet colligit et pgentales
vias emittat sicut hūc ipm dicit
nō possem nisi etiā cogitare
pono ymagines res corporaliū
quas nō cogitari ut hūc dicit
si tanta expōsione putaret i somp-
nus quā putat corpora vigilantes
fieri istud qd sine pto vigilante
fieri nō posset etius eū ut cū
loquit et postulante necessitate
finis desuo conuictu aliquid
dici possit nō cogitare qd dicit
porro ipa fantasia que fit i co-
gnatione somniantis cū ita ex-
pressa fuit in visione sompniantis

ut inter illam et veram quædam
corpi non distinetur quanto mouet
caro et sequi quod est motus sequi
solet cum hoc tamen sine patet si
at qui sine patet angustia de
quod ut dicitur sine dubio cogitatio est
Ex tamen per die affectionem bonam
que desiderio meliore mundata
miles mificat cupiditates que
adualem motum carnis non pa
nent quem casti vigilantes co
hibent et refrenant dormientes
aut ideo non possunt quia non habent
inquietate que adiuuereat expressio
cordis ymaginis que distinet non
possit a corpore propter ergo illam
affectionem alie bonam in sompniis
quædam eius munda clarentur et

Sordes libro de vitalitate

Sordes animi ut breuiter
explicem est amor quarelibet
res propter animi et deum a quibus
quod est quicquid purgator tanto
vera facilius inuenitur et

**Sordes super per 30 exponere fa
simone 30 in manibus tuis**

fortes mee audito nomine fortium
non debemus fortalegos querere
Sordes enim non aliquid mali est
sed res est indubitatione humana
diuina iudicans voluntate nostra
et fortem miserunt apostoli quod iudas
tradito domino perierit et sicut de illo
scriptum est absque loco suo cepit
queri quis in locum eius ordinaretur
Electi sunt duo iudicio humano Elec
tus de duobus unus iudicio diuino
de duobus consultatus est deus que
nam ipse esse vellet et cecidit
fortis super mathiam Quid igitur
est in manibus tuis fortes mee
Fortem dixit quod ego existimo
gratum quia salui sumus quia
in morte non est electio sed voluntas
dei Nam ubi dicitur Iste facit iste
non facit multa considerat electio
est non sordes erant aut deus nulla
multa nostra inuenit forte voluit

sue saluos nos fecit quia voluit
non quia digni sumus hoc est sordes
Voluntas ergo dei in humano genere
sordes est Sordes veniens de dei oculis
ta voluntate apertum quem non est
transmutatio non enim personam accipit
sed occulta ipsius iusticia tibi sordes
est Unde deieci sunt ab his ocer
eum animi manum **Si de fortibus**
Dicit libro 30 quoniam quod 31 Erina non
tenent homines memoria falsita
tes errores quod aliorum sed non in
tenti nisi mea que illorum rursus
preueniunt ea que non preueniunt
obliuiscuntur et ea quæmemorant non
arte illa que nulla est sed quadam
obscura res forte contingit et
si pater illorum voluit tunc artificum
nosse diuinare eam mortuas nunc
branas scriptas quælibet de quibus
plerumque voluntate sordes erigit
quod si non arte de codicibus sepe
futura punitas erunt in re si ex
ex animo loquens non arte si forte
erit aliqua predictio futurorum **libro**
et super gen 22 Volent que for
te dantur diuitibus dari et

Speculum libro de quietate

Speculum in speculo primo ymagi
nes corporum prout videntur quia pro
modo speculi videntur **libro 14 de**
quietate cap 3 In speculo non nisi yma
go rimatur prope dicit apostolus vides
nunc per speculum in enigmate tunc
aut facie ad faciem quia per yma
ginem dei quod nos sumus videbimus
deum a quo facti sumus tamquam ad
per speculum **Speculum est scriptum**
super per 123 Tamquam in specu
lo scripturarum vos ipsos attendatis
cum enim tamquam speculum atten
ditis scripturas ex hilaritate facies
vra **Quia ut dicit super per 30 ex**
pone 2 simone 30 Quia que habent
conscripta sunt speculum manuum sunt

Spectacula libro 30 omnis
omne 21 Quocienscumque fixis oculis

aliquos ex filijs vris ad specta-
cula ul' furiosa ul' ciuenta ul'
turpia quasi aliquod bonū op⁹
aurē vana p' suasionē et pestifero
amore cognoscatis uos qui iam
deo p'picio ista nō solum luxuriosa
sed etiam crudelia oblectamēta
despicatis castigare eos et hūda-
tibus p' eis duo supplicare debetis
quia illos cognoscatis ire i' vani-
tates et insanas mendaces et
negligē q' vocati sunt *Quia ut*
dicit libro de simbolo titatu p'do
Quare cotidie dyabliis inuicem
lam spectaculorū insaniā studiōz
ac turpiū voluptatū p'ponit nisi
ut hys delectatōib⁹ capiat quos
amiserat et letetur de uio se in-
venisse quos p'diderat et

pes Cuius sit spes sup ps 71
Sperat qui bona cor-
pam gerit quem vō p'ungit ma-
la constā retrahit se a spē et nō
sibi sperat nisi dampnatōē ut q'
speret regnū beat bona q'stiam
ut beat bona constā t'cedat
et opetur Despei cōtērio libo 20
De vobis dñi f'mone 6 Nichil tam
inimicu est spēi quam reatō res-
pice id est in eis rebus que reatō
labunt et tūcunt spem ponē
sed in hys que nō dñm date sūt
sed date quāq' unq' tūcunt eū
aut statet temptatōib⁹ mūd⁹
velut pluma sodomo sulphurea
metuendū est ex^m vxoris loth
Reatō eū respexit et ubi respe-
xit ibi ināsit in salem conuēsa ē
ut prudentes conducat exemplo
Nō est mūdus spes q' dñs iste
ponenda ibidem spem tuam
nō veneno corūpat Q'nta tibi
loquit mūdus q'nta tibi p' dñm
sum strepit ut reatō respicias i'
ut in rebus p'utibus nec p'utib⁹
Nō eū dicenda sunt p'utia
nūquā stantia spem tuā ponas
et ab eo q' p'ungit xpūs et nō

dñm dedit Sed quia fidelis est
dabit dñtas amū tuū et velis
requiesce mūdus penite Ideo
eū deus felicitatib⁹ firmis amia-
ritudines ut alia querat felici-
tas cuius est dulcedo nō fallat
et de ipis amaritudinib⁹ conat^r
mūdus autere ab eo q' mēdis
mauiciorū et reatō conuēte *Q'*
mūde in mūde quid strepis q'
autere conaris tene me perice
quid facēs si remanēs Eūc nō
desipes dulcis si amarus alime-
ta metuis Ego si habeo et teneo
spem Bndictam dñm i' omi tpe
semp laus eius iore meo ffelix
sit mūdus cūtat mūdus bndictū
dñm qui fecit mūdū manet cū-
tas que nos carnalit' genuit q'ā-
net que nos spūaliter genuit
Vana et spūaliter gūctur et nō
bistam tūceat ad eternitātē Sed
si nō manet cūtas que nos
carnalit' genuit manet que nos
spūaliter genuit Cūtas sanc-
ta cūtas fidelis cūtas i' t'ra
p'egna mēlo fundata Ofidelis
noli corūpe spem noli amitte
amitatem Attinge lumbos tuos
attende p'cede lūcnas tuas expec-
ta dñm q' veniat ad nuptias
Quid ex paucis quia penit re-
gna trena Ideo tibi celeste p'
missum est ne tam t'renis p'ures
Niam ista p'itura p'dia sunt dñ⁹
tūc quē exspectas dicit tibi
Exsurgēt gens cont' gentem
et regnū ad vps regnū hēc
mutatōes reg^m trena veniet
ille de quo dñs ē Et regnū eius
nō erit finis Non ergo desinas
fies finis erit eū omib⁹ t'reis
regnis fūge spem indeū etna
concupisate etna exspectate vā-
sum nō ad delicias xpūs despe-
dit mētem tolerem⁹ p'utia
potius quam diligam⁹ ad vps
est manifesta p'uties p'spex

falsa blandices Timeamus ama-
re ut no frustra sed sursum corda
audiamus et uisum ponamus corda no-
stra in terra cum uideamus qd eunt
terra Ideo sup ps 91 Be qui hnt
spem in seculo et uisus seculi
rebus heret Debet uisus ut uis
do no sume mudo ut hntes sunt
tamq no hntes Unde spes non
est hic libro de uisus Omnis uisus
apli suus et libro spes i futurum
20 de uisus do suus i tempore exte-
ditur ut qd hic sumus deo alibi
fuisse letem hnt cum nobis
proposita sunt certamina s in futuro
seculo etiam uisus prima resuata
Iuste siquid et p uide diua sapia
seperauit tpus laboris et piny
hic ergo laboramus hic sumus
deo et mandata eius sumus
et in futuro seculo i mteoz regno
etna prima capiamus Scire em de
bemus quid nobis spem comedit
i futurum esse iudicium dei q post
resurrectionem qplebit mortuoz
hoc est qd pape uisus agerili
errore fecerunt quia illi tñ uis
hant uisum esse arduum et ido
que deo esse et diuisis pntis atq
eibus no metunt iniquam nos
vero in hac uita conuiscunt ut nos
ad aliam sperem in qua et boie
bona et malis mala tribuent
Sicut dicit beatus aplos Omnes
nos manifestari optet ante ebu-
nal xpi ut recipiat unusquisq
pnt gessit que bona que mala
Sicut hic mo astamus ietia ut
omnis inuicem pntes aspiciamus
ita etia post resurrectionem mor-
tuoz astatum sumus ante ebumal
xpi hac em ipam tunc habemus
tarnem qua modo hnt et hoc
ipso quo tunc uidemus corpe sumus
fustitandi Non em sicut uita
dualia facti sumus no sicut equi
et boies ut etna morte psalmus
qui postq hic uixerim alibi in

dicabim aut pntis penas aut
p bonis opibus prima q sequem
etna Nemo deitue desperet ubi
uamos spes tota consysat Credite
aplo pdicanti et nichil deitue du-
bitetis et addiem iudicij uos pntis
An forte sicut nup et mareduli
no putatis fieri posse ut amoz
tuis resurgamus planu dicat h
qui ipm no credit dñi qui hoc
pmitit futurum uos aut qui sumus
dei omnipotentis uirtute et quia
pmississe se deum legimus quod
resurrectionem faciat mortuoz no
possimus de resurrectione dubitare
quam se fatis esse pmitit qui
et omnipes est et mentari uestit
S te appello quicq infidelis
animo de resurrectione dubitas
et putas mortuos non posse su-
scitari Quid est amplius ex nichilo
bonum face qui uiuit an eos
qui fci sunt atq uixerit repare
post mortem utiq plus est face
q inq fuit quam repare q fuit
Quo ergo impossibile esse dicitis
ut deus qui hominem formauit
ex nichilo reformet Quo nos re-
suscitare no pt causas impulsus
qui etiam si in nichil rediguntur
face posset ut essent sicut nos
fecit tunc antea inq fuissemus
Ita em beatus aplos paulus dicit
S dicunt aliqui no resurgunt
mortui quali aut corpe ueniunt
inspicies tu qd seminas no uiui-
ficatur nisi prius moriat et qd
seminas no corpus q futurum est
seminas sed uidu gram ut pu-
ta ita ut aliam cetoz Deus
aut dat illi corpus sicut uoluit
et uiuamq semini pnt corpus
noli ergo maredule homo de
resurrectione dubitare qui qua
seminu in etna et putrefacta
uiuificat pntem in hoc seculo
uult uisio magis tempus suscita-
bit ut uiuas metum etia illa

repat que tibi sunt nūcia quō te
ipm nō repat pquem et alia re
pare dignatus est itaq; si velis
considerare que in isto seculo vi
demus dñe adm̄ stratiōis opa
signa sunt futuroz. Tota go mudi
hūo amissio testimoniu est
resurrectiōis future. Videmus
certe breues ad ventu arbores
spoliari pomis nudari folijs sed
eis rursus veruo tempe spes re
surrectiōis expm̄ere que pmo
quid incipit turgescē genus
tunc ornari floribus vestiri folijs
et postmodū pomis gravari in
tirogo te infidelis homo qui de
resurrectiōe dubitas vbi sūt
ista que tpe quo deus disposuit
pducunt. Sic mudi vbi latitat an
quā pducunt que m̄q; quidē
vident sed tamen deus qui oīpe
est et ea ex nihilo condidit fecit
ta sua bēte pducit. Hinc iam
ad campos et ad pnta respice
que estate transacta herbis suis
spoliant et floribus et munda re
manent spacia terraz et iter vesp
tpe remissit et nō vbiq; ger
me incipiente letat agrola her
ba que ante vixit et morit rurs
us remissit ex semine. Sic etiā
et ipm corpus remissit ex pul
nē. Sed dicas ob homo mardule
deo credimus futurū ut arbores
et herbe et talia remissant qā
illa iam facta cognovim. Vñ aut
cognosce possumus quia mortui
resurgent cum adhuc amortuis
nemo surrexit et m̄q; h̄r dicas
nū cogitas audi patienter intel
lige sapienter. Ideo em̄ dñs n̄r
ih̄s xp̄s mori voluit et re
surge ne tu de resurrectione du
bitares nō potes modo dubita
re q nos sumus resurrecturi
amortuis cum h̄r pmittat de
qui nescit aliquid mēti qui et
pe facit quid quid vult qz om̄pe

est et implet omnia que pmittit
quia verax est et mendaciu ieo
non est et dedit nobis pr̄us et
misericors dñs b̄atis sue pig
nus et quāle testimoniu nobis
resurrectiōis oūdit qui vinge
mud filiu suū p nobis hominē
fuit et mortuū amortuis resu
citavit. *p̄tea disputat qd̄ dñs
opm̄antes eod.* Dicendū est eis
libo fmo. 20. qui cū p̄didisset
nūquā habuissent sustinēciā
nobis sustinēciā deum qā
q nō videmus speramus et p̄paciā
expectamus et in sustinēciā audet
cum imitari debet vbi sūt de
licie n̄re p̄pter quas ambulatis
prias priuas nō dicimus vbi et
tū h̄c vita tūscit sed modo
vbi sūt cum h̄stū diem h̄o
dicimus abstulit et hodie m̄
castius ablatū sit. Quid
eorū que diligitis nō tūscit
et tūscit. Quid nō fugit an
quā capiatur cum ex ip̄o hodie
nō die ulla possit ul hōia re
tineri ita em̄ p̄a excludit aetā
sicut p̄ma exclusa est a p̄a ip̄o
hōre vñ q videt p̄us nihil ē
p̄us. Om̄es em̄ p̄tes om̄ia m̄que
ta fugitiva sūt p̄t quid homo
peccat si nō excedat cum peccat
nū cum p̄atet atcedē poterat
videre que voluptas tūscit
si nō prudēcia de p̄deat ul
cū p̄ma cum tūscit cogitatur.
Nos iridetis quia speramus etia
que nō videmus cum vos eis qe
vident t̄p̄alibus sub dīa nesciat
qualis dies castius illucescat
qui sepe bonū sperantes malū
invenitis nec si bonus fuit cū
ne fugiat tēne potitis nos iride
tis quia speramus etia que nō
videmus que cum venerit nō
tūscit quia nec ip̄a veniunt
sed p̄manet nos aut cū ad illa
veniemus cū priam dūcamus ista

que tūscunt tūscerunt anobis
vō temporalia nec sperari aliquā
desunt et tamē arbitrio spectata
uos fallunt nec cessant uos in
flāmare ventū corripe venien-
tia torquē tūscencia nōne ipā
sunt que conuipita iardescunt
adepta vilesunt amissa vane-
sunt tūscit eis et uos pū pe-
gnationis uir necessitate sed
nō in eis gaudia ita figuris
ne illis labentib⁹ subriamur
Vtū em̄ h̄ uūdo tamq̄ non
utentes ut veniam⁹ ad eum
qui fecit hūc mūd⁹ et mēo
maneam⁹ eius et mēate p fūe-
tes dicitis quis hūc uide uenit
et quid apud mēeros geritur
quis hominib⁹ iudicauit et h̄ nō
bis os clausit qui mortuū die
q̄to resuscitauit et vltimū non
mortuū die scia resurrexit et
anteq̄m morēt⁹ qualis vita mo-
rientes erapiat tamq̄m ille quē
nihil latebit et in paup⁹ quie-
scente et in diuite ardente nar-
tauit Sed illi ista nō credunt
qui dicunt Erus hūc uide reus⁹
est credentes se uolunt uideri
si quis parentū suoz remiserit
S⁹ maledict⁹ omnis qui spem suā
ponit in homine Ideo deus homo
fals⁹ mori et resurgē uoluit ut
quid futur⁹ esset bonū in homine
in bonū carue ondetur et deo
inde nō bonū ardeat **Cōcludit**
ibid. firmissime sperante q̄ nō vi-
detis patienter expectate q̄ nō
dum hētis quia veracē pūssēs
xp̄m fidelissime retinet **Nō est**
nec in se nec in alio spes ponēda
in ep̄la ad macedonū que est es
Si maledict⁹ homo qui spem suā
ponit in homine ergo nec in semet
ipō quisq̄ debet spem ponē q̄
et ip̄e homo est **libro de vā uno**
renia cap 100 Vūm⁹ miser ē qui
nō spernit in deo et de se s̄ fecunda

pūttit cum ex eo ipō q̄ nō di-
querit auxiliū ab omni spe vē
salutis exaderit **libro de vōbis**
apli fūone c Noli remanere
in te tūscende et te et in illo
te pone qui fecit te **Sup p̄s 26**
fūone c Confunditur quem
fallit spes qui dicit ego h̄ spe-
rabam et nō inueni nō in illo
sperabas eū de te aut de alio
hōmīe maledict⁹ aut qui spem
suam ponit in homine o fundet⁹
quia fecit te spes posita in mē
dacio Omnis eū homo mēdax
Si aut spem ponas in deo tuo
nō o fundet⁹ quia ille mēo spes
posuisti fallē te nō p̄t **p̄tēa in**
enclidion cap 102 Ex ista fidei cō-
fessione que breuiter simbolo
continet⁹ hac carnali⁹ cogitata
lar pūiloz est Spūaliter autē
cogitata atq̄ transacta abus ē
foratū nascitur spes bona fide-
liū an caritas sancta comitatur
de qua scriptū est **Maiores omib⁹**
hys est Sed de hys omib⁹ que
fideliter sunt credenda ea tū
ad hanc spem p̄tinent que iōis
ne diuina continent⁹ maledict⁹
est em̄ omnis sicut diuina testat⁹
eloquia qui spem ponit in hōie
ac p̄ hoc et in semetipō qui spes
ponit in hūm⁹ maledict⁹ in uinculo
innectit⁹ Ideo nō nisi ad dñm deo
patre debemus quid quid spera⁹
nos nō bñ offerimus nō p̄bors
opibus adepturos **unde i eodē**
est ponenda spes libo meditatio
cap 10 Respira p̄tor respira ne
desperes in eo quem times affu-
ge ad eum aquo aufugisti i vo-
ta in portum quem sup te pro-
casti **In fūone p̄mo dexta et se**
unio Opem tuam omni hōmī
deo pone et quid quid agē tu
p̄s et quidquid tibi accēserit
sue bonū sue malū ex toto cor-
de et cum pura mēte semp dic

Dens in adiutorium meum intende
Dñe ad adiuvandum me festina
Si vis saluus esse viscalus iste
de corde tuo nō recedat enim ipso
dormi et tunc ipso vigila **Super**
ps 20 Noli aliquid aliud ad nō
tuo sperare sed ipse dñs tuus sit
spes tua namq; nūlla de deo spe
rant pecuniam auxilia de eo sperant
honores caducos et pituros uel
aliud q libet adeo pter ipm dñm
ymō vero otemptis alijs perge
in illam obliuiscens alia aenue
to illius relinquens retro alia
extendere nullum ipse ēte ad
vsum corripit ipse ducit rem
ipse pducit ergo sit ipse spes tua
qui ducit et pducit **168** Sit spes
nra dens ut qui fecit q omnia
melior est omnibus qui pulchra
fecit pulcor est qui fortia for
tior qui magna maior quidq
amarius ille tibi erit dñs da
re creatura creatorē in factia
factorem ne teneat te q ab illo
fūm est et amittas eum agno
et ipse fās es **Sup ps 11** Den
q; diligamus in illo semper
speremus nec hominem nec dra
timcam nec iste nec ille facit
aliquid nisi q pmittit pmitti
ad nichil aliud potest nisi qd
nobis pdest Toleremus malos
simus boni quia et nos sumus
mali p nichilo saluos facies dñs
omnes de quibus sperare aude
ergo denemē desperem p oib
quos patimur oremus adeo nūq
recedamus spe sit pñomū
nri ipse sit salus nra spe sit spe
nra spe sit hic consolator ibi
remunerator ubiq; vniūficator
et vite dator Non altius vite
sed illius de qua dñi est ego
sum via veritas et vita ut hic
in lumine fidei et ibi in lumine
spei tanq; in lumine vnicū
in aspectu dñi placeam **Super**

ps 6 fās est xpūs spes nra
quia in illo vides laborem tuū
et incedem labore in passione
incedem in rñe Sic ergo fās
est spes nra habemus em duas
vitas sed vnam in qua sumus alta
quam speramus in qua sumus alta
quam speramus in qua sumus no
bis nota est quam speramus igno
ta nobis est Tolerā in qua es et
habebis quam nō dñm vēs et nō
toleras ut nō vnicū acceptato
re laborib; suis passionib; suis
et morte sua demonstravit tibi
vitam in qua es resurrectioe sua
demonstravit vitam in qua eris
Nos em nō noueramus nisi na
ta hominem et mori resurgere
hominem et viuere metim nō no
ueramus Suscepit q noueramus
et demonstravit q nō noueramus
Ideo ergo fās es spes nra in tribu
lationibus et in temptationibus **87**
ps 10 fūmōe **80** Tota spes nostra
in deo sit nichil q de nobis tanq;
deus vultus psumamus ne nri
facientes q ab illo est et q accep
amittamus **Sup ps 10** fūmōe **20**
Ne quisq; in se spem suā po
nat sed totam spem in illo po
nat in quo sunt vices nre ex
tutorio em eius vnam nō ex
nra psumptione **Sine hac spe eē**
nō debemus sup ps 122 Non pter
spem esse debemus ymo cū mag
fiducia de xpo psumē quia p
p caritatem ipse nobis intra
p eand caritatem et nos cū illo
in celo sumus aplo dicente Si con
surrexistis cum xpo que et vspz
vita nra abscondita est cū xpo
in deo go et ille adhuc deorsum
est et nos iam sursum sumus Ille
deorsum q passione caritatis nō
sursum sumus spe caritatis **Spe ei**
salui facti sumus **Valer aut spes**
ad supportandas miseras et tribu
lationes mepla pma ad macedon

et est es Ope adipiscendi beatam
vitam vitam istam tpales atq
miseriam no tam delectabiliter
quam tollerabiliter ducimus
et mala eius tunc bono consilio
et dno munie fortiter ferimus
cum bonorum et uorum fidei dei p
missione et fidei nra expect
tatione gaudemus Sicut nos hor
tat apostolus dicens Ope gaudetes
tribulatione patientes **Super**
Iohem fmonem cº Deus homo
factus est quid futurus est ppter que
deus factus est homo huius spes
consoletur nos in omni tribulatione
nra et temptatione nra **libro**
colloquior ad deum caº 19 Gratias
tibi deus meus quia in hac noc
te tenebrosa timor et tremor
venerunt super me dum video
inimici undique in me multa peri
cula amittit hostibus venari
multitudine et miseriam in me
In hac vita et mundat et in si tu
tantis malis aliquid foret michi
tuum ad vincula desperare s spes
michi magna subest de te more
tissime princeps deus meus et
et consideratio multitudinis misere
et incommensurabilis que apud te sunt
subleuat mentem meam et pceden
tia signa tue tue que me angustia
nasteret preuenerunt et tunc spe
cialius in me fulserunt de futuris
benignitatis tue melioribus et p
fectioribus munibus que amicus
tuis refuas spem meam adiuu
nent ut in te letetur deus deus meus
Sup ps 96 Si iam estis psumas
in isto mundo sperate tranquilliora
et meliora tempora nolite sperare
quia eorum dicit q in nouissimis
tribus multa mala multa stan
dala multe psumas multe iniquita
tes humidiabunt refrigeret inqt
caritas multorum sed qui p seueram
nit usq infuam hic saluus erit
fuit spei est felicitas in fmonem 2º

De ascensione dñi felicitate fuit
spes quido venit res **libro 2º caº 8**
fmonem 2º Omnis expediti et pa
ti ad spem nouissima ad expect
tanda nouissima ut post nouis
sima que sunt in hoc seculo me
tucunda succedat requies que no
habet finem bti qui picipes facti
fuerunt eius erunt aut tunc
securi qui modo no sunt securi
Et tamen tunc timebunt qui no
timere nolunt et adhuc expect
tationem et ppter hanc spem iam
facti sunt Non est spes nra de
hoc seculo ab amore huius seculi
voti sumus ut aliud seculum spe
remus et diligamus **eadem libro**
fmonem 2º Spes nra no est de
isto tempe neq de hoc mundo est
neq in ea felicitate qua excedat
homines qui obliuiscunt deum
habet nos punitus et vano corde te
ne debemus no ad punitis tps
bona nos fides etiam esse s et
nescio quid aliud q deus tam
punit et homo no dum cap
qua deo dñi est q oculis no
vidit et ergo quia huius bonum tam
magnum tam pclarum tam ineffabi
le no inuenit homines preceptore
tenebit deum pmissore **libro de**
na in notitia caº 106 Non te fe
reat vane q credita differunt
et licet in abscondito sit pmissio
in spe tamen p seueret ordo cor
opibus creste meritis dñi ca si
dei constantia pbat glia tribu
lacrimis augetur **Sup ps 96** Se
curus esto te acceptus vita ipius
qui pignus habet mortem ipius
Unde sic orabat ad dñm Quia nos
libro supplicationum pte amasti
prima capitulo caº propter patrem
et conditor qui etiam pro filio
tuo no pepulisti sed pro nobis in
propter tradidisti eum cum subdit
tibi factus usq ad mortem crucis
tolleus crucis ppter nos

et affligens illud in crucifixu p-
tatum et occidit mortem in ille
inter mortuos liber huius p-
ponendi animam suam pro nobis f-
est victor et victima et ideo victor
quia victima et pro nobis sacerdos
et sacrificium merito unum spes
valida est in illo quia sanabis
omnes languores meos penam qui
sedet ad dexteram tuam et impellat
pro nobis languores quippe mei
domine magni sunt et multi habet
enim in me multa princeps huius mun-
di et hoc fateor sed rogo te libera
me p-
cedente ad dexteram tuam re-
deemptorem nostrum in quo nihil suum
potuit invenire penam me vincti-
ta qui penam non fecit nec inventus
est solus in ore eius penam caput
nostrum in quo nulla est macula libera
meis enim licet exigui et infirmi
libera me quod apertis visceribus cul-
pis et negligentibus meis reple
me tuis sanctis virtutibus et fac
me posse bonis operibus et propter
nomen tuum pervenire usque in finem
secundum tuam voluntatem inordinata
spes et presumptio est nulla et de-
speratio in finibus
omnibus pro moue
Duo sunt mala
quibus hominum quibus
homines penam
Alii enim sperant
do penam alii de sperando Despe-
rando perit qui dicit ego facio
cuncta mea ego non preleam mihi
quod fieri potest ut illa que feci
dimittat michi deus de spera-
do perit qui dicit quid prodest
quod dicit iam faciam quidquid
possum hoc prodo quod non facio
si sic me damnatus est deus pro
vno peccato quo peccatis et ideo si
illam vitam non habuimus sumus vel
istam perdere nolo quare ergo non
facio voluntate meam quare non
expleo libidines meas alius
vero timens peccatum de gratia
incipit sperando propter quod dicit
Cunctis suis quibus prout de

3
dimittit michi Spero in ipso una
quia totum michi dimittit Sed
desperanti dicit deus nolo mor-
tem peccatoris et speranti res re-
tardes quia ad deum recta
Spiritus Disputat de spiritu libro
de cognitione re inter ca nono
Sex modis inspectura spiritus scilicet
de primo sunt spiritus omni deus ut
ibi spiritus est deus de angelis per
incarnant ut ibi fecit angelos
suos spiritus Tertio dicit ut ibidem
de exibat spiritus eius et reuertetur
in terram suam Quarto dicit ut ibi
ut ibi spiritus erat si spiritus innotat
descendat deorsum Quarto dicit
ut ibi spiritus prelatas Sexto dicit
ut ibi aperui os meum et attri-
psi et libro de deitate ca 18
et libro 12 super gen ca 13 Spiritus
multipliciter accipitur Est enim
spiritus deus ut in ewa Spiritus est
deus et dicit etiam spiritus in homine
qui mens non est ad que pertinet
imagines et similitudines
corporum De quo dicit apostolus ad
cor Si autem oratio ligna spiritus
meus non orat mens aut mea
sine fructu est dicit et hominis anima
spiritus unde et in ewa et in anima
to capite tradidit spiritum spiritus etiam
corporis quod in crastino libro salo-
monis aptissime scriptum est ubi
ait spiritus si spiritus filiorum hominum as-
cendat ipse sursum et spiritus pe-
toris si descendat ipse deorsum
in terram de spiritus etiam ventus
res aptissime cordis in est
illud in psalmo ignis grandis in
glacies et spiritus tempestat de
spiritus etiam mens hominis quod
ait apostolus Venonam spiritum mentis
nec ubi non duas res intelligi
voluit quasi aliud sit mens ad
spiritus mentis Sed quia unus
mens spiritus est non aut omnis spiritus
mens est ut dicitur est Sed nite-
ri disting libro de spiritu et anima ca 6

Opus multis modis dicitur dicitur namque
spiritus deus et aer iste et flatus
aeris qui a corde receptus et inde
protinus corpus emissus mortali
vitam flatu nectio continet Iste tu
spiritus vite anima dicitur non potest quod aer
varietate dissolvitur dicitur spiritus anima
bonus sine peccatis spiritus dicitur spiritus
mens rationalis ubi est quedam scan
tilla tanquam oculis aere ad quem per
tinet ymago et cognitio dei *Alia*
distinatio libro de fide Quosdam
ad petrum per prima corinthios spiritus deus
sic creavit ut semper essent quosdam
vero ut esse spiritus quique deservirent
illos itaque deservire quos creavit
quosdam sicut voluit omnipotens
dixit exteriori Superioris vero spiritus
cum corporis elementis nullum se
ut habere consortium quos et ceteros
creavit et eis facultatem atque in
telligentiam cogitandae cognoscendae
et diligendae divinitatis inseruit
quos tamen creavit ut etiam per
illum diligenter cum se tales crea
tos opere cognovissent cum eorum
ut tales fierent illa multa praestaret
ut autem haec dilatio habet instam
et congruam laudem voluntatem
quosque eis tribuit libertatem ut esset
eis possibile sine ad eum qui est
eos est intentione sine dilatione
erige sine ad se vel ad ea quae in
eos sunt prave cupiditatis semet
ipsos pondere deducere Non igitur
est namque quae metum possit sine
miserere sine bene vivendo subsi
stere nisi quae per dedecus ipsius dei
humane cogitare haec autem natura
intellectualis in diabolo est homini
et spiritibus angelorum Deus quippe
demonstrandi ac diligendi se non in
angelis ac hominibus indidit facil
tatem Quibus propter arbitrii facil
tatem quae maxime debuit intel
lectuali creaturae creator benignitate
conferri ita cognoscendi ac dilige
di se facultatem voluntatemque donat

ut ea unusquisque et habere possit
et perdere Si quis tamen ea sponte
perdet suo deinceps arbitrio resimie
re non valet ut esset sibi per cognitionem
inmensa gratuita dono bonitatis *De*
uno renovationis quibus vellet in
finde cuius fuit in ipso creationis
exordio nullis praedecibus malis
spiritus et corpora locis atque affectionibus
put ipse sapiens voluit agere
mirabiliter ordinare et ideo reple
ad patientiam commite Omnis in corpore
arianam et est in *re* namque in ipso
et tunc spiritus appellatur bene non
tamen pater et filius et spiritus sanctus per omni
rationali creaturae et anime haec vocabu
lum congruit *per haec super iohannem*
finone Non semper cum dicitur
spirituale malum accipitur dicitur Quia
enim multa maligni spiritus aquibus
etiam spiritualia dicuntur videntur ei
apertius quedam spiritualia neque
in celestibus ad usus quae colluc
tationi nobis esse testatur *Alia*
tamen distinguitur libro quomodo Omnis per
veritas et nomen testamenti quod est dei
ei non tamen deus est nisi spiritus
qui deo est cuius significatio haec
est ut scias dicitur Nam et homines
filii dei vocantur et christus dicitur filius
dei sed materialiter est quia hic ve
rus illi adoptivus Sic inter spiritum
patrem et spiritum dei divinitas est Spiritus
enim patris de deo est substantius ei
Reliqui vero spiritus dei dicuntur et
sed creatura sunt *De malo spiritus*
libro 2o de divinis quomodo Spiritus
ad simpliciam quod prima malus
potest dici spiritus domini quia videtur deus
in suis etiam peccatis in malis
ad videndum malorum vel ad placandum
honorum Alio modo ad illam rem alio
ad istam pervenit enim inde sit
quique maligni spiritus domini quia
mala voluntate nocere appetit
tamen nocendi potestatem non accipit
nisi ab illo sub quo sunt omnia
certis et iustis multorum gradibus

ordinata quia sicut non est mala
voluntas adeo sic non est peccatum
nisi adeo **et infra** Cum tamen
deus spiritus dei etiam si non addat
bonum ex hoc intelligitur bonum
unde apparet bonum spiritum per se
malum autem per se in se dictum spiritum
dei **et infra** Non tenet dictum arbitri
torem quocumque in se eloquens co
memorat spiritus dei nec aliquid
additum sine ille per et filio co
spectus spiritus sanctus sine aliqua crea
tura invisibilis intelligitur malum
autem non posse intelligi nisi etiam
addatur malum Malo enim quia
bene videtur deus admissum in
dignum sui appellat etiam ipse spiritus
dei ad videndum malorum et disci
plinam ut per actionem bonorum **di**
ffiale in cognoscitur **Difficilissima**
maligno spiritus libro **Difficilissima**
et super genesim 22 est cum ma
lignus spiritus quasi tranquillus agit
ac sine aliqua vexatione corporis
humano assumpto spiritus dicit quod per
quam vera dicit et verba per dicit tunc
figurans se in angulum lucis adhe
re cum illi in manifestis bonis
credendum fuit seducant ad sua bene
dictum non arbitror nisi dono illo
de quo dicit apostolus alio dat dicit
cio spiritum non enim magnum est
tunc enim dimosce cum ad aliqua
pervenit ut per dicit que sunt contra
bonos mores ut regulam fidei
tunc enim amittit dicitur Illo autem
dono in ipso primordio quo nullas
adhuc bonis apparet optimo diu
dicatur an malus sit tamen et per
coram visione et per ymagines cor
porali que demonstrant in spiritu
et boni instruit et mali fallit
De quo spiritus malignitate caneda
libro de hominibus quod est ubi recitat
sententiam non suam sed amodo fontem
per carthaginensem demetrium mundana
qua per se spiritus cum esset pa
ganus vanus tamen mortuus ut ait

3
libro primo retractationum capitulo 24
infernus et mortales hoc agite ne
inquinem polluatur deus domum ma
lignus spiritus ne sensibus innox
tus ingestet aie scitatem lucem
mentis obnubilet Scribit hoc
malum per omnes aditus sensua
les dat se figuris accommodat
coloribus adhaeret sicut latet in
mirabili fallacia per omnes odoribus
se subiacet in fundit saporibus
et turbidi motus in lumine tenebris
sibi affectibus tenebrat sensus
quibusdam nebulis implet omnes
meatus intelligentiae per quos ex
pandit lumine rationis in diem met
solet cum radius effluere lucis
est in eo quod speculum diuine puritatis
in hoc enim deus in hoc voluntas
innoxia in hoc recte sancti puritatem re
lucet ut enim frusta tenebrat odores
per ymago rerum si oculis integri
tas de se ita etiam de se qui tunc
deest frusta polluitur animus per
est quem videri metis cecitas non
potest De in mundo vero spiritum di
stinguunt et loquitur libro de beata
vita disputatione 24 ubi cum aliis
et deo dicit pro filio disputans
eius inducit sententiam dicentis quis
non habet in mundo spiritum Spiritus in
quit augens in mundo quantum
intelligo duobus modis appellari
solet ut ille qui extinguit animam
in vadit sensus quod conturbat et que
dam hominibus infert furore cum ex
cludendo qui per sunt manum imponit
ut exortare dicant hoc est per
diuina verba adiuvando expellere
aliter autem de in mundo spiritus omnis
quia in mundo quod nihil est aliud
quam vices et erroribus inquinata
Itaque abste quero puer adeo da
te dicit cum fortasse aliquando
semore ac purgatore spiritum tuum
sentiam peritiam Eius non non habet
spiritum in mundo an ille qui demonem
non habet quo vesant homines fieri

solent an ille qui animam suam vigis
omnibus peccatis quod mundavit se in
quit puer ille videtur nichil spiritum
mundum non habere qui caste vivit
Sed castum inquit quia vocas eu
ne qui nichil peccat an enim tam
qui ab illicito tam concubitu se te
perat et non inquit castus per se
si ab illicito tam concubitu se se
abstineat tamen peccatis non desinit
inquinari ille est vero castus qui
Deum attendit et ad ipsam solium
tendit et huc verba per se sicut dicta
erant animi placuissent mo sibi
fecit se ergo nunc est ut huc vi
nat et qui huc vivit nunc illis
est et sic una est huiusmodi dicta
malus tamen spiritus Cum malus
ab uno populo dicitur spiritus accipit
nunc libro 12 super aut demonia
geni capitulo 1111 eos facit aut
reptiles aut prophas cum aut bo
nis fideles in ista loquentes
aut accedente etiam intelligenda
verba prophas aut ad tempus quod
ptes et omni videntes atque nar
rantes Unde libro de spiritu et anima
capitulum 23 hominum spiritum aliqui boni
aliqui malus assumunt spiritus vero
de facili distingi potest a quo spiritu
assumatur nisi quia bonus inquit
et malus fallit fallit aut sepe
in manifestis bonis ut si i eis
credendum fuit ad sua seducat de
plurimum quod humanum spiritum inquit ut
quedam occulta virtutis animi
idem spiritus esse videatur et spe
pacientis et spiritus verantur ut i
demoniacis videntur animam tamen
bonis id est mente illa data
iuxta scripturam implere potest nisi sola
tuntas implet aut de sathanas
mente aliquam et principale cordis
non ingrediens in eum et in sen
sum eius sed fraude iniquitate
atque omni malicia illi alliciens
atque seducens affectum malicie animi
atque cogitationes et intentiones

vicioz quibus ipse plenus est ut
pote fallax nequam et fraudulento
deceptor animarum Non enim principa
tione nature seu spiritus ut quidam
putant quedam implet dyabulus
aut eius hitor efficit sed per suam
dulencia deceptione atque mali
ciam in eo habitare de quod implet
Solus enim tuitatis est intrare
et implere nam sine subas quia
creavit Et deo creatus spiritus non
de bonis nisi per dei Sicut corpori
quodam libro 12 confessio non est hoc
esse quod pulchre esse aliqui de fore
esse non posset ita etiam creato
spiritum non idem est vinum quod sapient
vinum aliqui incommutabili sapient
bonum aut illi est habere tibi sp
ne quod adeptus est consensione an
sione lumen amittat et labat
in vitam tenebrosam abyssum similem
Nam et nos qui secundum animam
creatura spiritualis sumus autem ate
lumen in omnia vita sumus ali
qui tenebre et in reliquis nostris
obscuritatis laboramus donec si
mus in iusticia tua in vultu tuo
sicut montes dei anima humana de
esse spiritus libro anima ex deo data
de spiritu et anima est eo quod ad mune
dum animet corpus hoc est vi
nificet spiritus est ipsa anima per spiritum
li nata vel pro quod spiritus in corpore
appellatus est spiritus anima et spiritus
idem sunt in homine quidam aliud
anima notet et aliud spiritus Spiritus
namque ad substantiam de et anima ad vni
ficationem eadem est eadem per pietas
divina Nam unus est id spiritus
ad semetipsum de et spiritus ad corpus
anima spiritus est inquit in eum rationalis
substantia anima inquit inquit est vita cor
poris de qua dicitur est enim per deum
animam suam salvam faciet eam
et quisque propter deum hanc vitam
que in corpore vivificatione ex
anima temporaliter exigit libenter
desperit in facio eandem corpus non

solum aīe vitā etnā s̄ i mōrle
recipiet. huana aīa que i cor
mōrli h̄ esse et extra corpus
aīa et spūs p̄ter vocari potest
nō due aīe sensibilis et rōna
lis. Alia qua homo vivat et
alia qua ut putant aliqui sa
piat. Sed una eadem q̄ aīa
in semetip̄a vni p̄ntellctū et
corpi vitam p̄bet p̄ter sensum
huamū nāq̄ corpus nec vive
ret nisi p̄ter rōnali aīa potest
vegetat̄ tunc et movet̄ crescit
et huana formam motū recipit
quisquā aīam rōnalem accipiat
Similiter etiam virgulta et her
bas siue aīa movi et mēmetū
habē videmus. *De spū p̄qua
dam in aīe in eod̄ libro cap̄lo 6.*
Spūs est quedam vis aīe mēte
infior vbi corporaliū res similitu
dines exprimit̄ nec ip̄e spūs cor
pus est sed corpi silis. Et tunc enī
spū vident̄ nō sunt corporalia s̄
corporaliū similita facies siquid
hōis est et nobis for̄tius
nota et in memoria n̄a h̄ yma
ginem suam incorpalem quidē
sed corpi similem q̄ndi quōq̄ ip̄a
inimabilis pulcritudo et for̄s p̄
sto est et in memoria n̄a hab̄
ymagūe suam incorpalem quidē
sed corpi similem ad quā recur
rimus tū clausis oculis eā cogi
tamus. Quod enī ad corpus sensu
aliq̄ corpus in aliquo loco hoc
etiam ad aīam aīem similitudo
corpi in memoria q̄ quid est in
tencio voluntat̄ ad corpus v̄sū
visionēq̄ copulanda h̄ est ead̄
intencio voluntatis ad copu
landa eand̄ ymagūe corpi
que est in memoria et visione
cogitant̄. Ille spūs d̄r f̄cis ad
ymagūe et similitudinem dei
in quo cognatio est vitat̄ et a
mor p̄tatis ymago si quid est
incognitio. Similitudo idilatio

ymago quia rōnalis. Similitudo
quia spūalis heret si quid vitā
ti illa inposita subā. Rōnale
quo rōnāliū intelligim̄ et sapi
mus spū dīam. Hūc aut̄ spū
ap̄lus mēte vocat̄ vbi aut̄ xeno
nam spū mētis v̄r. i. mēte. Nū
tūc aliud est spūs mētis quam
mens sicut corpus carnis nō ad
quam caro. Et spūs d̄r aīe mari
tus libro 8. q̄onū q̄one si vbi lo
de samaritana. Vocat̄ v̄r tūc idē
spū intelligencie p̄s esto. Est
enī aīe quasi maritus quodā
spūs hōis qui carnale affectū
tamq̄m quingem regit. Et nō fiat
p̄nt sup̄ p̄s d̄r. Et tūc spū
dei opante copatur spūs hōis
tūc q̄ deus miserat impletur
et h̄ nō sit nisi credendo i eum
qui iustificat impū. Et in spūs
ad deū reit̄ libro 1. Et d̄r spūs
q̄onū sup̄ ioseph q̄ reit̄etur ad
deum qui credit i eū nō arbi
tror de omnib̄ posse intelligi sed
de h̄is qui sic vixerūt ut ad deū
redire mēant̄ tamq̄m ad aīe
torem agno creati sunt. V̄q̄ ei
hoc de alio r̄e intelligi potest.
De quib̄ d̄r spūs ambulans et
nō reit̄ens. Et hic est spūs r̄e
libro de q̄ritate. Cor mund̄ crea
aīe sup̄ illud. In me deus r̄e.
Spūs rectus est ut credo q̄ fit
ut aīa aīitate quēda deīae
atq̄ errare nō possit. Et in p̄fec
to in ea nō instaurat̄ nisi p̄s
cor mund̄ fuit. Et nō v̄s spūs
bonus de d̄at sup̄ p̄s n̄s finone
ic. Spūs bonus est ille p̄ q̄ne
diffunditur carnis mōrdis
m̄is ut deum p̄vīnq̄ diligē
do dīna mandata faciamus. Hic ē
ille spūs d̄r quo clamamus abba
p̄r ac p̄ hoc ip̄e facit nos p̄te
quem desideramus accipe sp̄e nō
facit querē quem cupim̄. I veni
te sp̄e nos facit pulsare ad quē

intem premitur **Vnde de spu qui**
Deus est dicit libro **Similis sps**
de cognitione ve vite qui Deus e
ca 12 / sicut amillo intellecti ppe
valet cogitari ita illa ppa diffini
tione potit determinari Sed quia
intellectus meus cum ut tunc cog
nosce anhelat hec enigmatica ei
diffinitio sufficiat Deus sps e
eentia invisibilis omni creaturae
incomprehensibilis totam vitam tota
sapientiam totam eternitatem suam esse
cialiter possidens ut ipa vita
ipa sapia ipa veritas ipa iustia
ipa eternitas existens omne totum
in se pnti in se continens et
Spiritus sanctus **Quid sit**
describitur libro y de cute
ca 11 **S**piritus sanctus ineffabilis
est quedam pps filij qz qmo et
ideo fortasse sic appellat quia
pater et filius pater ead appellatio
convenire vram et hoc ipe ppe
dr qz illi qmter quia et pater sps
et filius sps et pater sps et filius
spis libro 14 eiusd ca 13 **S**piritus
sanctus scdm scripturas sps nec pater
est solus nec filius solus s am
boz et ideo qmone quia se i vice
diligunt pater et filius nobis i spm
at caritate **Sup iobem fmonie**
ne **S**piritus sanctus inenitatem est que
pater et filio consubstantialem et coeternum
fides catholica confitetur **Incipit**
fmonie **qz** **V**ic ob aliud existi
mo ipm ppe vocari spm cum
et si de singulis interrogem no
possum nisi pater et filium
spm dicit quid sps est est dr
id est no corpus est deus sed
spis **Quod ergo vocantur** singuli
hoc ppe vocari oportuit eu qui
no est unus eoz sed in quo co
munitas apparet amboz **libro de**
fide et simbolo que **Co ipso quo**
scipit in affricano co **p spm san**
ctio ypone celebrato **reconcilia**
mur deo satis significat caritate

dei esse spm san **N**o enim reconcilia
ham illi nisi p dilaoem qua etia
fili appellam no iam sub timore
tamqz sui quia consummata di
lectio foras mittit timore et spm
libtatis accipimus in quo clamay
abba pater Et quia reconciliati et
in amicitiam reuocati p caritate
potimus omnia secreta dei cognos
cere p pater et de spu sco dicit spe
nos inducet in omni veritate pater
et confidencia p dicitur de veritate
qua impleti sunt apli adventu
eius recte caritati tribuit qz et
diffidencia timori datur quem
consummata caritas excludit et
ideo donum dei dicitur quia eo quod
quisqz novit no facit nisi id di
ligat suu aut sapia dei nichil
est aliud qua ei dilectio cohere
neqz quisquam in eo quod pater
pmanet nisi dilectione et ideo
spis sanctus dr qui pmanendu
sanctum quecuqz sanctum **N**ec
dubium est a sanctiando scitate
vocari **In libello de duobus natu**
ribus xpi **Quid radesimus eis**
qui in pio ore blasphemant dicit
tes **I**deo sps no est deus quia
nichil operatus est quasi deus
videamus si opibus eius nichil
divinitatis appareat pmo loco p
cator remissio no tribuit nisi
et sps sanctus invocetur et quia
pater sine spm sancto no dicitur
etiam de sps aptissime dicit
esse novum **V**icno inquit pater
donare pater nisi unus deus
Quem ergo repatorem hominis
vides auctorem hominis ee no
dubites spe in pio hominem
ab ipso pater fecit qui in pater auctori
culo pater hominem cum pater et
filius regnator ab soluit **Et ut dr**
libro e **ana eplae pelagianor**
ca 6 **S**pm san fatens est ead
antiquis temporibus no solum me
tes bonas ad iunasse ver etia

bonas eas fecisse **Dr ead itus**
dei sup iobem p mone 99 Virtut
nomine appellari ead spm scm
eo loco claz est vbi dicitur cu pmi
tens discipulis ait vos aut sede
te maiestate quo ad vsp nuduam
virtute exalto **Declar b libro p**
De unitate dei mo 9 Spus vite qui
vivificat omnia creator q et coris
omnis et omnis creati sps spe e
deus sps vtiq no creatus huius
voluntate summa pias est q fa
tor spm bonas voluntates ad
iuvat malas indicat omis ordiat
Et quibusdam tribuit pates qui
busdam no tribuit Sicut em om
natay creator est ita om pias
dator no voluntate male quippe
voluntates ab illo no sunt qu
contrari nam sunt que ab illo est
bone vero sine ipso no sunt **No**
miatur tamen plures Cum dicit
in scriptura et in libro moyses
qom sup exod qe 11 i cantato
missa spm tuu et cooperuit eos
mare Ecce iam qito quomorat
spus dei ut in hoc nio accipiam
q dicitur est digitus dei e hic po
vbi scriptum est Spus dei febat
super aquas **Et vbi dicitur** Non per
manebit sps meus in homine
metum quia caro est **Tao** vbi
pharao dicit ad ioseph Qui sps
dei est nite **Et vbi i cantato** e
egyptiorum dicitur digitus dei e
hic **Et vbi ut in hoc cantico** an
sti spm tuu et cooperuit eos
mare **Memoria aut spm dei**
no solum ad beneficia vicia
ad viciam quomorat ita quid
aliud ead supra dicit p spm
in canidie tuc diuisa est aqua
Iste itaq sps dei submisit egip
tios **Idem sps** ne eius fuit
quibus nocuit aquar diuisio
ut mites possint aquis rede
mitibus obriu filys vero isrl
quibus p fuit q aqua diuisa e

707
no fuit sps ille ne dei Unde
significat ppter diuisas opaco
et effas spm dei dissimulat appel
lari cum sit vnus atq idem ille
duntaxat qui ead sps sanctus
in unitate trinitatis accipit pnde
no arbitror aliu quam eundem
sigficari **Ubi dicit aplus** Non
em accepistis spm fuitit iter
intimore sed accepistis spm ad
optionis in quo clamamus Abba
pr qma eodem spm dei idest
digitto dei quo lex in tabulis
lapideis cospita est **Timor** idu
sus est eis qui gram no du in
telligebant ut de sua infirmitate
atq pias plegem vinceret et lex
illis fiet pedagagus quo pdu
cent ad gram que est in fide ihu
xpi **De hoc aut spm ad optionis**
et grē idest de hoc ope sps sci
quo imputatur gra et regulatio in
vitam etnam **Spus aut vni**
fiat cum spm dicitur huius aut
oradit idest spm tuu nio in
bens sine adiutorio grē **Em**
spus deus est libro Spus scis
diuisas qom dicitur deus e qua
dere no continet loco aut di
stendit neq tpm morionibus
subiacet sed est vbiq pias tot
Precedit aut apatre Spm scm
et filio eod **libo ita** neq inge
pit **Unitas fides ita declarat**
quia si docuimus ingentiu duos
pries affirmare videbim si tu
gentiu duos filios crede au
pabim Sed ut eta fides tenet
nec ingentus nec gentes sed
abvtrq pcedens idest apre
et filio **libro 14 de unitate mo 19**
Pater est de quo gentiu est
vbi dicitur et quo pncipalit sps
scis **Idem aut pncipalit** quia
et de filio sps scis pcedere
reputat Sed hoc quoq illi pat
dedit no iam existenti et no
du huius **Et quidquid vngento**

verbo dedit gignendo dedit Sic
ergo enim genuit ut etiam de illo
donum quoniam procedit et spiritus sanctus
esse amborum *Ex libro 26* Ideo
spiritum sanctum non audent dicere genuit
neque ingentum ne uerbo vocabulo
ut duos patres in illa trinitate ut
duos filios qui non sunt de alio quod
patrem suspiceret pater enim non est
de alio ideo solus appellatur inge-
nitus Filius autem de patre natus
est et spiritus sanctus de patre principaliter
et ipso filio siue uel in uallo te-
poris dante quod de utroque procedit
Dicitur autem filius patris et filius
si quod abhorret ab omni sanctorum
sensibus enim ambo genuissent
non igitur ab utroque est genitus sed
procedit ab utroque amborum spiritus *libro*
de cognitione uel uite 20 Nichil ad
spiritus sanctus quam amor dei intel-
ligitur unde et deus caritas dei
constat autem quod pater filium et seipsum
diligat et ita filius patrem tamquam
seipsum diligit ita ut utrumque se sciat
et ita sapientia diligit se unde uita
autem et sapientia inde probatur una
essentia esse Igitur dilatio uel amor
ut caritas que est spiritus sanctus in
substantia patris et filii coessentialis exi-
stat et ideo ab utroque equaliter procedit
Sup. Iohannem finem 29 Non de
natus sed potius procedit spiritus
sanctus quia si et ipse filius dicitur
amborum utrumque filius dicitur quod ab
se dissimulatum est filius quippe nullus
est duorum nisi patris et matris absit
autem ut inter deum patrem et deum
filium tale aliquid suspicemus quia
nec filius hominum suum ex patre et
ex matre procedit sed cum in uita
procedit ex patre non tunc procedit ex
matre Et cum in hac luce procedit
ex matre non tunc procedit ex patre
spiritus autem sanctus non de patre procedit
in filium et de filio procedit ad sancti-
ficandum creaturam sed simul de
utroque procedit quoniam hoc pater filio

dedit ut quicquid de se ita de
illo quoque procedat *libro 27* *per fidem*
arianorum 20 Nec pater siue filio
nec filius siue pater misit spiritum sanctum
sed enim pariter ambo miserunt
Inseparabilia quippe sunt opera tri-
nitatis Solus pater non legitur missus
qui solus non habet autorem aquo
genitus sit ut aquo procedit et ideo
non propter naturam diuinitatem que in
trinitate nulla est sed propter ipsam
auctoritatem solus pater non dicitur
missus non enim splendor a filiorum
ignem sed ignis mittit siue splen-
dorem siue feruorem quoniam hoc
longe sunt dissimilia nec inueniatur
aliquid ut in spiritualibus ut in corpore
palibus creaturam quod est trinitati ge-
neris est nullo apparet Ideo autem
finem libri 28 *Quia spiritum sanctum*
quod quia hostium pater et filio et
trinitate substantia ut quoniam separat enim
negat spiritum esse patris et filio ple-
nus est spiritus in mundo et uacuum
spiritus sancto Ideo enim dei deus dei
caritas quia non patribus diuidit
unitatem sed ineffabiliter con-
gulat trinitatem unde sic cum con-
fitemur *libro colloquiorum ad deum*
22 Cognoui te deum unum
et uerum spiritum sanctum patris et filii de
utroque pariter procedente quod substantia
et coeternum patri et filio pactum
ad uocatum nostrum qui super eundem
deum et deum nostrum Iesum christum
in columbe specie descendisti et se-
cundum apostolos in lignis igneis apparuisti
qui omnes sanctos et electos dei
apostoli tue gratie munera docuisti
et ora prophetarum ut enarrantur
mirabilia regni tui apperuerunt
enim ab hominibus cum patre
et filio simul adorari et glorifi-
cari orationes agas dei pater quos et ego
filius ancille tue intoto corde
meo glorifico nomen tuum quoniam
illuminasti me Tu es uia lux lumine
iudicium ignis dei et uirgo spiritus

qui vultus tua docet nos omnes
vitalem spiritus vitalis siue quo
impossibile est placere deo qui tu
ipse deus es ex deo et lumine delu-
te procedens a patre lumine ineffabi-
liter et a filio suo duo non ibi vobis
quibus a se habet coequalis et coet-
ernus existens inuicem unitatis
essentia super essentialiter gloriosus
et regnas **Deus spiritus sanctus digne**
seu auctoritate libro **Dicitur** **ta-**
dem inuentione verbi te esse digne
ad laudandum **tatis et auctorit-**
spiritus sancti sciam ut salutem bap-
tisma non aliter nisi ex cellentissime
omni unitas ante id est pater et
filius et spiritus sancti cognominatio
applicatur et inuenit deo patri
et inuenit eius filio nomine
quoque spiritus sanctus completur Quis ergo
non suspensat quia maiestas sit
spiritus sancti cum eum qui dixit
verbum in filium hominis audeat
veniam sperare posse cum vero
qui in spiritu sancto blasphemauit
veniam non habet neque in peccato scilicet
neque in futuro **Deo in eodem libro**
Sicut in incarnatione filii dei quis
in filium adoptatus et in incarnatione
sapientie in deo sapiens efficitur ita
et in incarnatione spiritus sancti spiritus
et spiritualis efficitur probat hoc libro
contra perfidiam arianorum **capitulum 10**
Quis a spiritu sancto audeat alie-
nare opera quas libet creaturas
que tenent operari dona sanctorum
De quibus scriptum est Omnia autem
hec operatur unus atque idem spiritus
dum deus per unumque prout vult
Postremo cum sit spiritus domini
omni et super omnia deus benedictus
in secula quid ex omnibus negari
potest et spiritus sancti opus qui est
ipsum ipsum inuicem vniuersis operibus
cum enim angelus fuerit partem
sibi inuentionem ergo dixisset etiam
fuit istud qui vult non cognoscere
in se ipsum accipit Spiritus sanctus super

veniet in te Singulorum autem opera
dicuntur que ad maiorem quam per eos
manifestantur patre personam dicit
natus ex virgine non sit nisi filius
et vox demum Tu es filius meus
Dilectus ad solius personam patet
pater et spiritus sancti sicut columba
apparuit spiritus sanctus tamen et illa
tamen solius filii et illam vocem
solius patris et illam spiritum solius
spiritus sancti vniuersa unitas operata
est non quod inuoluitur sit inuoluitur
eorum siue alius quod operatur implere
sed non potest operari esse diuisa ubi non
solum equalis est veretate ibi di-
stincta natura ita ut cum tres sunt
et eorum singulis quisque deus sit
tres tamen non sunt ita et pater
deus est et filius deus est et
spiritus sanctus deus est nec filius id
qui pater est nec idem spiritus sanctus
qui pater aut filius Sed pater
semper pater et filius semper filius
et ambo spiritus non quisque eorum
aut pater aut filius sed semper
vterque spiritus vniuersa tamen unitas
vniuersus est deus **Spiritus sanctus si sit in**
nobis non potest sciri **Spiritus sanctus potest**
anobis super iohannem esse etiam siue
simone ac in nobis datur quippe
ut sit et in nobis sed videtur et
sciri quemadmodum videndo sciendo
est non potest anobis si non sit in nobis
Quare datur libro **Deus spiritus**
in deumate capitulo 18 spiritus qui
procedit ex deo cum datus fuerit
homini accendit eum in dilectione
dei et proximi et ipse est dilectio
Non enim habet homo unde diligat
deum nisi ex deo propter quod iohannes
ait diligamus deum quia ipse
propter dilexit nos et apertus quoque
paulus dilectio inquit dei diffu-
sa est in cordibus nostris per spiritum
sanctum qui datus est nobis libro
De verbis domini simone **et alia** quia
est natura dei quia domini datus est
le sibi vitam donum eius spiritus sanctus

Ioh e f
v

et unus tota trinitas pater et filius
et spiritus sanctus nobis presentat spiritus
sanctus apostoli audi Caritas inquit
dei diffusa est in cordibus nostris
per spiritum sanctum qui datus est nobis
ut ergo amemus deum habitemus in te
deus et amet se de te id est ad
amorem quem moueat te attendat
te illuminet te exaltet te Luctatio
enim est iusto corpore quia dum unus
pugnauimus quia dum pugnauimus per
clitum Sed in his superamus penam
qui dilexit nos Ista autem dilectio
de spiritu sancto est *et datus nobis*
de essentiali libro Non de spiritu
de unitate capitulo 10 spiritus uero ille in
quo sumus quia ipse spiritus est hominis
qui in ipso est Sed alio modo iste
in quo dicimus panem nostrum coti
diam Da nobis hodie etiam et
illum spiritum qui hominis est dicitur
utique cum accepimus etiam enim habet
quod non accepisti Sed aliud est quod
accepimus ut essemus aliud quod
accepimus ut sancti essemus unde
scriptum est de iohanne prima inquit
et uirtute helve ueniet deus helve
spiritus Sed spiritus sanctus quem accepit
helias hoc demorse intelligendū
est cum ait ei deus Tollam de spiritu
tuo et dabo eis hoc est dabo illi
de spiritu sancto quem iam tibi dedi et
habetur tamen plus et *Quia spiritus sanctus*
in iohanne primo 14 nec spiritum nos
diligere nec eius mandata seruare
possumus et id nos possumus tanto
magis quanto illam precepimus minus
Tanto autem amplius quanto illud
precepimus amplius *unde non po*
hant non habent sed etiam habent non in
casum promittit non habent quid est
ut habeatur habent aut ut amplius
habeatur itam nisi ab alio minus
aliquo alio habet spiritus helise
pro helve non dicit Spiritus qui est
in te duplex sit in te post christi
glorificationem singularis est datus
spiritus sanctus libro 9 et quoniam quod ad

Spiritus sanctus latenter dabatur
ante christi glorificationem post ma
nifestationem autem deitatis eius ma
nifestus datus est et ideo datus
est Spiritus sanctus non dum erat datus
id est non dum apparuerat sit ut
omnis enim datum fateatur sicut
etiam deus non dum erat clarificatus
inter homines sed tunc clarificatus
eius eterna inquit de sitit esse
homo est pauperis suus *Quia spiritus*
super iohanne primo 22 et *spiritus non dum*
pro 12 *Capitulum 10 de deo* erat datus *Ioh 1*
capitulum 20 circa finem quia christus
non dum erat clarificatus nisi
illa dacio uel donacio uel in
fio spiritus sancti habita erat qui
dam proprietate suam in ipso adue
tu qualis antea nunquam fuit huius
qua enim legimus liquis quos non
nouerunt homines locutos ve
niente in se spiritu sancto sicut tunc
factum est cum oportet enim ad
uentu signis sensibilibus deum
strari ut uideatur totum orbem
terre atque omnes gentes in liquis
varie constitutas credituras
in christum per donum spiritus sancti ut
impleatur quod promissum tamen uero sunt
loquere *Idem super iohannem primo*
14 intelligamus enim habere spiritum
sanctum qui diligit et habendo me
ri ut plus habeat et habendo
plus diligat iam itaque habebat
spiritum sanctum discipuli quia dominus
promittebat et habebat ergo et
non habebat quia quantum habundus
fuerat non desinebat itaque nun
dandus erat eis amplius ha
beant occulte acceptum suum
manifeste *Uinc autem non sic datus*
spiritus sanctus nec sic *Quibus tribus*
uenit super prima *cadebat super*
capitulum 10 omnia 6 *ardentes sunt*
et loquebantur liquis quas non
didicerant quia spiritus sanctus dabatur
eis promittente Signa erant tunc
oportuno Optebat enim ita signum

in omnibus linguis spm san qua
etiam dei potes linguae cursu
erat toto orbe tunc significati e
illud et tunc tunc quid uno qd
imponit manus ut accipiat spm
san h' expectat ut linguis lo
quatur Si q' phoc no fit no
testimoniu sps si unde fit cu
cognoscit quisq se accepisse spm
san Certe introget te cor suu
an diligit frs manet sps dei
in illo videat si est in eo dilao
pacis et unitatis dilao etie to
to orbe diffu se no attendat so
lum dilige frim que videt ante
se sed etiam quem no videt qa
multos no nominat frs nostros
et unitate sps illis copulam
Si ergo vis nosse quia accepisti
spm san interroga cor tuu si est
ibi dilao frs securus esto quia no
pe esse dilao sine spm dei **hor**
quia brevis h'et libro Dignu pu
cont petitiu rui ac sps
in mone secundo si tuc eat
omnibus linguis loqui quo euideti
miraculo se illo tpe demonstrabat
Intelligendu est em huc ee f
quo caritas dei diffundit i cor
dibus nris et qui caritas dei car
dei congregatiua fuerat toto orbe
tunc q tunc etiam unus homo
potat ut spm san accipies lig
uis omnibus loquat unde si q
dixit aliam uim accepisti spm
san quare no linguis omnibus lo
quaris tude debet loquor sane
omnibus linguis quia in eo xpi cor
h' est etia sum que loquit oib
linguis **libro 10 omel 23**
Tunc sic dabatur sps san ut
appareret datus em em em
accipiebant linguis omni gentiu
loquebant ut significaret etiam
ingentibus linguis omnibus locu
turiu **libro 20 cont eponu gmau**
Opus saie veniens tale signu
pnitius dedit ut qui eu accipit

linguis omni gentiu loquent qa
ptendebat etiam pome gentes
futu n' Nec quequ accepit spm
san nisi unitati copularet hinc
fontis largo atq inuisibili flue
letificat deus ciuitate sua De
qua ppha pdirit flus impetus
letificat ciuitate dei Adhuc fon
tem illius extrinsecus quia illi
nisi vita etna dignus accedit h
est sps etie xpi cu tanto ante
phatu est fons aque tue sit p
et nemo alienus omniet tibi
Ido sup apol omel c Nemo pt
habe spm dei pter etiam xpus
etia accepit spm **Qu** Johannes
san sup **libro 10 ac** Baptista aut
no ad mensura dat deus spm
san de ipso dei filio loquebatur
cu no est datus sps ad mensura
quia in illo iam habitabat omne
plenitudo diuinitatis neq enim
sine gra sps san est media
tor dei et homi homo xps ihus
Nam tpe dicit de se phetia id
impleti sps dui super me p
q puerit me euangelizac pau
pibus misit me Quod em est
virginitatis equalis pri no est
grie sed nature ex aut imitate
proue virginitati assumptus e ho
grie est no natie confitete cu
atq dicente puer aut cretebat
et confortabat plenus sapia
et gra dei erat in illo Ceteris
aut aduic suu datur et datus
additur donec puaup pmodo
sue pfectiois pua me pua impleat
Vieq tpe dui datur sps sed do
na pspu **Sed xpus accepit et**
dedit libro 14 de trinitate cuo 20 ex
ppha dicit accepisti dona i hoib
apulus maluit dicit dedit hoib
ut ex utaq se vbo uno pphetia
alto aplico quia in vbo est diu
f monis auctas sensus plenissio
reddetur vtrq em ver e et q
dedit homib et q accepit i hoib

Dedit hominibus tanquam caput membris suis accepit in hominibus id est
utique ipse in membris suis propter
que membra sua clamavit de celo
Sancte sancte quid me persequeris
Et de quibus membris suis ait Cum
vni ex inimicis meis fecistis michi
fecistis spiritus ergo Christus et dedit
de celo et accepit in terra porro
autem dona ob hoc ambo dixerunt
propheta et apostolus Cum pro domini quod
est spiritus sanctus in quo omnibus membris
Christi multa dona quesunt que
singulis propria diuisum non enim
singuli quique habent omnia Sed
habet illa et alia alii quousque ipsum
domini agno propter quod autem diuisum
omnis habet. Item Nam et alibi cum
multa dona commemorasset omnia
inquit hec operatur unus atque
idem spiritus fundens propria vnicuique
quod prout vult **Ecce libro capitulo 26**
Ipse dominus Iesus spiritum sanctum non solum
dedit ut deus sed etiam accepit
ut homo propterea dominus est plenus
gratia in ipso enim utique uita in
sancta est humana scilicet et diuina
Accepit quippe ut homo effunderetur
ut deus uideretur aut accipe hoc do
num possumus pro modo in deo effun
dere autem super alios non utique po
ssimus sed ut hoc fiat deum super
eos a quo id efficitur invocantibus
Unde nullus discipulorum eius
Dedit spiritum sanctum Orabant quippe
ut ueniret in eos quibus manus
imponerent non tamen enim dabat
Quem morem in suis propositis
etiam nunc facit etiam deus enim
inquit deus est dat enim et ulli
homini **Quare autem his ei dedit**
habetur ibidem Quid fuit causa ut
post resurrectionem suam Christus in
terram prius daret et de celo po
stea mitteret spiritum sanctum hoc ego ex
stimo quia proprium domini diffundere
caritas in cordibus nostris quia dili
gamus deum et proximum **Et duo**

illa precepta in quibus tota lex pen
det et propheta habet significans dominus Iesus
his dedit spiritum sanctum Semel in terra
propter dilectionem proximi et iterum de
celo propter dilectionem dei Et si forte
alia ratio datur de his dato spiritu
sancto enim tamen spiritum sanctum datum
esse cum in sufflasset Iesus in di
scipulos suos et qui de celo datus
est in die pentecostes credendum est
pro eo quod in sufflando Ille flatus ex
dedit Christus spiritum sanctum corpe domini
libro 1 super genitum capitulo 4 quod in suffla
uit et ait Accipite spiritum sanctum non
fuit scilicet spiritus sancti sed utique sig
nificatum est sic ab ipso procedere spiritum
quo ab eis ore flatus ille pergit
libro 12 de uirginitate **Quid domini**
dei capitulo 11 in sufflauit
in discipulos dicens Accipite spiritum
sanctum inquit hoc intelligi uoluit
quod spiritus sanctus non tamen sit pater
ueritatem ipsius uirginitatis spiritus
Iude ipse quippe spiritus est pater
et filius cum quo est etiam pater
et filius et spiritus sanctus non factus
creator neque enim flatus ille cor
poralis de carnis ore per dicens scilicet
erat spiritus sancti atque uita sed po
tius significatio qua intelligimus
spiritum sanctum per esse filio quod quoniam
quia non sunt eis singulis solum
sed unus ambo est spiritus **Super**
Iobem sermone 22 in sufflauit
in faciem eorum quo flatu spiritum
hominem uiuificauit et de limbo
erexit quo flatu animam membris
dedit significans enim esse qui
in sufflauit in faciem illorum
ut alio exurgerent et luteis opi
bus reuiuarent **Ratio est etiam**
quare isto modo et **Trium offi**
alys datus est spiritus a quo fornic
tes libro 20 quoniam ueritatem domini spiritus
tis et nomen testatur quod scilicet in apostolis
sunt ostense Quare prima est que
ad hunc ecclesiasticum pertinet in regnum
dei ut ceteris officiis qui in sufflauit

in eos dicens Accipite spiritum sanctum
quorum remiseritis peccata et resur-
rectionis enim hec est quedam gratia
que per traditionem in finem ordin-
natis. Sed que in pentecoste
data est que est qualis non so-
lum in apostolos verum etiam in omnes
decedit spiritus sanctus ardentes. Tunc
forma est que solis apostolis vel or-
dinatis in maius est concessa in sig-
nis ac virtutibus faciendis usque
domini fidei semina iacerent adma-
mentum. Unde patet duo apostoli vir-
tutes fecerunt. Semen enim fidei
sunt virtutes per apostolos sancti spiritus enim
antiquitus testes positi sunt huius
veritatis qui per signa et prodigia
non inordinabilem esse fidem nostram
testarentur. Nulla enim maior est
que omnem eternam pernam accuset
quia que semper solis verbis stete-
runt non habent testimonium. Veri-
tatis que stabile esse quod verbis asse-
runt erat demonstrare. Igitur si
qualiter semper datur omnibus
ardentibus per quem filius dei esse
probat. Dum manet in eis in signis
vero et prodigiis faciendis non
manet in bonum sed vocatus ad
venit aut suggerit veritas et re-
cedit. Similiter et in traditione
vel ordinatione de foris quam prestat
tunc etiam de ferens devotis
fidei. **Sed de eius apparitione
in columba specie super.** Ideo in colu-
ma **capitulum 10. omni a.** hec specie spiritus
sanctus venit quo nobis caritas
infiniditur quia fel columba non
habet tamen rostrum et pedes prout
pugnat et ipsa caritas sine amara-
ritudine semit et sine felle corri-
git et castigat. Alio dicit libro
de cognitione vere vite cap. 1. in fine.
Spiritus sancti species non in columba
vel in igne transmutata. Sic nec
ubi quida in carne est conuersa. Sed
spiritus sanctus corpus columbe vidit

in quo se ad hominem super corpus
ubi ad testimonium hominibus visi-
lem prebuit specie invisibilis in esse
cia patris et filii inasit aias quod
discipulorum intus possidens solis
speciem ignis vel lumen oculis persig-
ere habuit et tamen asseba patris et
filii non recessit profecto in primis
quia pater et filius per peccata quasi
ut sic perveniamus ad eternam vitam.
S. aliter dicitur super. Cum mittet deus
Iobis sermone 6. spiritum sanctum duobus
modis enim ostendit visibiliter per co-
lumbam et pignem. per columbam
super dominum baptizatum pignem super
discipulos congregatos. Ibi simpli-
tatis hic feruor ostenditur. Sunt enim
qui dicuntur simplices et pignem sunt
vocantur simplices sunt sequaces. Ne
spiritus ergo falsitati dolium habeat
in columba demonstratus est. Ne sim-
plicitas frigida remaneat in igne
demonstratus est. Vos ergo sic esto-
te simplices ut sitis ferventes et
feruor in vobis sit nolite ta-
te ardentes. Ignis loquens acce-
ditis pignem. Dicuntur ista per simili-
tudinem non per proprietatem super per 108
Sine per aquam propter abluconem
vel irrigationem sine poleum propter
exultationem et inflammatorem caritatis
significat quod spiritus sanctus non ideo est ase-
ripso diuinus quia signa diuina se-
quuntur enim diuina sunt leo et ag-
nus et tamen variis significat christus
propter aliud tamen et aliud non tamen
aliud quia nec fortis est agnus
nec innocens leo christus autem inno-
cens est ut agnus et fortis ut
leo. **Incipit tractatus ad euodum Comiti.**
ille vocis et columbe species cordis
et lingue diuine velud ignis qui
incedit super vnum quicquid eorum
patit illa in morte prima que tribli-
specie facta est et sicut columpna
illa nubis per diem et flammis per noc-
tem significatiua operatione acta atque

aliquo commissum esse nisi cum de
corpore exierit. Quam diu vero
hic vivit cum sicut dicit apostolus
patria dei ad patriam adducat. Si
ipse per se invicem iniquitate
sicut consequenter adiuget apostolus
secundum duriciam cordis sui et cor
impetens thesaurizat sibi iram
indie ire et reuelationis iusti in
die dei non ei remittit nec in hoc
seculo nec in futuro. **habat hoc libro
Deus et falsa promissa capitulo 20.** Soli in
in spiritu sancto peccant qui impiente-
tes existunt usque ad mortem. Spiritus
enim sanctus caritas est dicatis amor
est genitor et gemitu vivat qui
suam gratiam nobis tribuit sui ipsius
arant. Cum ergo peccat et gratiam
suam recuperare non amat et nunquam
tunc ab eo diligit qui totus est
amor et caritas nec ad illud tendit
unde sumpsit arant in spiritu sancto
peccat et nunquam post mortem sicut
neque vivens consequetur veniam
sicque nullus peccat in spiritu sancto
qui fugit ad ipsum. **libro de blasphemis
in spiritu sancto.** Suprema est peccatum in spiritu
sancto quod non remittit in hoc seculo
neque in futuro. **Deo super peccatum 10.** Et spiritus
sanctus cum ne auferas a me. Est enim
spiritus sanctus inconfiteute iam addo
num spiritus sancti pertinet quia tibi
displicet quod fecisti in mundo spiritus
patri placet sancto displicet. Quia
ius ergo ad huc remanet de peccatis
tamen ex ea parte qua tibi displicet
malum quod commisit deo quicquid
hic enim et tibi displicet quod et illi. Si
duo estis ad expugnanda febre
tuam tu et medicus quia ergo
non potest esse confessio peccati et primo
peccati nomine a se ipso cum quisque
sibi irascitur et sibi displicet siue
dono spiritus sancti non est. **De etiam
peccatum peccatum iniquitatio caritatis
libro primo de vitiis diu finone 10.**
Peccare in spiritu sancto est per malitiam

et invidiam finitiam obpugnare cari-
tatem post acceptam gratiam spiritus sancti
quod peccatum dicitur neque hic neque in futuro
seculo dimitti dicitur. **propterea libro de
blasphemis in spiritu sancto.** Remissio
peccatorum que non datur nisi in spiritu sancto
nulla tamen etiam dari potest que hic
spiritum sanctum. **Requiere de spiritu sancto capitulo
absolutio et capitulo Columba et capitulo
spiritus et capitulo pentecosten et capitulo Deus
et capitulo Trinitas et cetera.**

Spiritualis super peccatum 2. Spirituales
sunt qui iudicant terram quia
inferius est nobis quiddam iudicium
quidquid autem in terra spiritalem habet
est in toto terra nominatur quia eterna
labe punitur est. **libro de civitate di
capitulo 20.** paratans in ratione abinde v.
Et quod aures non dimittit qui eterna-
les inter se dimittit. Spirituales autem
millonio siue anegociosissimis quibus
coribus se remoueat sicut turtur siue
inter illas degant sicut columbe
dantur enim aures est sumptus et innoxia
significans filios promissionis et regni
in eterna felicitate mansuros. **20.**

Sponsus Sponsus est christus.
libro 2. quoniam quoniam bene
runt obuiam sponso intelligendum
est autem christi nomen conferri de quibus
agitur non enim possunt qui christum
non sunt sponso christo venire obuiam
ubi et quo sponsus fuit effatus super
peccatum 18. In originali vtero deus nature
humane tamquam sponsus sponse co-
pulatus est. **super peccatum 90.** finone 20.
Verbum sponsus caro sponsa et
thalammus vterus virginis. **et non hic
sponsus amat sponsam.** Concupiuit
libro primo de verbis dei. sponsus vir
domini finone 20. quia fecit
qui ut pulchrum faceret fedam amant
infidelis et fedam cognoscit fide
tem ac pulchrum reddidit dona sua
tute amant. Quod enim sponso tuo
contulisti quid in dotem aperi prae
et pora populo accepisti. **finone lumen 20.**

et pannos pectorum abiecit pannos
tuos distulit aliam tuam in fine
est ut ornaret ornauit ut amaret
Quid vobis amando Quis offert tamen
donauit super iohannis ta sponse sue
Emone octauo quia Christus offe-
rant homines quelibet ornamenta
terrarum aurum argentum lapides pre-
ciosos equos mancipia fundos pre-
dia Nunquid aliquis offert pagum
suum Si enim sanguinem suum sponse
dederit non erit qui ducat videri
Dns autem scilicet moriens dedit
sanguinem suum precia quam resurgens
habet sponsus et sponsa caro hu-
mana et vterque quod unus dei filius
et idem filius hominis ubi scilicet ca-
put ecclesie ille vterus sanguis ma-
rie thalame eius ubi processit tamquam
sponsus de thalamo suo et exul-
tauit ut greges adducenda

Stabilitas et stare **Stare**
Dei libro de ecclesia diuina
Dei stare dicitur cum nos in firmos
ad piam et conuersionem vite pa-
tienter sustinet **Dei libro super**
ps 109 Aliquid est quod transitorium
dus fecit est autem aliud quod dus
fecit Aliud est inquam transitorium
dum Aliud stabile Transitorium vero
dum sanguis uertus ubi incarnatio
erat in gradatio mutatorum exhi-
bitio passionum pressio mors re-
surrectio hoc totum transitorium
fuit Deinde vero stare qualiter esse
debet in fine primo de decolla-
tione iohannis baptiste Bene uiuite
bene agite et foris et intus bo-
nam conversationem habete et cona-
mini vos eritis plebem dei que
estis vos apostolus instruebat cum
gandum et conam suam dicit se
stare in domino hoc et ego vobis dico
gandum et conam meam se stare
in domino quod si pspicitis quoniam aspicit
stare in domino Si pcellitas tempus
firmerit stabiles estote in domino

Volite ab illo eadem qui semper
stat et stans pugnares expectat
et adiuuat uos ut stando
et pugnando vincatis et tunc
deinde ad illud conandi veniat
Super ps 12 Si ipse qui non mouetur
homo et fixus in domino permanet
non sibi debet tribuere ne cum se
afficitur non esse motum ipsa super-
bia moueat **Super ps 12** Stan-
tes erant pedes viri in altis aut
in limbo Omnia ibi stant ubi nihil
turbat vis et tu ibi stare curre
adipsum nemo habet ex se nisi non
corpus quia non se stat mutat
petates punitatones locorum ac-
tuum punitatones et de factis car-
nales Non ergo stat nec corpora
celestia nunc stant hinc quasdam
mutatones suas et si occultas
mutant de locis uolunt ascendere
ab oriente moriente et rursum
eunt ad orientem Non ergo stat
nec ipsa anima stat quibus cum mu-
tationibus et cogitationibus varia-
tionibus voluntatibus in mutat
quibus cupiditatibus Dulcerunt atque
distendit mens ipsa hominis que
dicitur idialis mutabilis est modo
vult modo non vult modo facit modo
nescit modo meminit modo obliuiscitur
ergo ipse stare nemo habet ex se
et in uolunt ex se habet lapsus
est cecidit angelus et factus est
draculus permanens hominum superbia
deiecit se cum in uidentia eorum
stabat uoluit sibi punitari et
duari non deum qui uere est cui
danti est unitatis ea et unita-
buntur tu autem idem ipse es **Super**
ps 12 Illi stare dicuntur qui in ma-
datis eius perseverant qui in fide
non ficta et spe firma et caritate
perenni sunt deo et honorant
ecclesiam eius et non dant offensum
male uiuendi eis qui uenire
uolunt et in uia lapides offensores

invenit. Quod vobis stabilitas et
vagaciones repugnet. Si deum
libro de conflictu videtur esse ubique
capitulo deamo etio. credis aut
vnu singulare locum quo tanta
mala prestantur custodis et non
potius ad alia transis. Stabilitas
firma videtur. Si ita est ut asseris
quia ubique deum esse fateris
go nec iste locus defendendus est
quem fugere appetas quia in ipso
est. At inquit meliorem inquiris
meliorem invenio. Sed videtur inquit
meliorem aut eam talem invenio
qualem dicitur et homines perdidisse
cognoscas. Memor esto itaque quod
primus angelus de celo ruit et per
vnu homo de paradiso expulsus
ademptoria huius seculi premit.
Attende quia locus exercituum malorum
probatus inter sodomitas factus fuit
in monte vero securitate torpens
debrutus cum filiabus peccavit.
Quid videlicet vagacionis tedium
altam spem reddat. Dum quosdam
et unius spiritus perseverantes aspua
libus retrahens ut tunc nego
cos implicare ut rebus vilissimis
satisfacit occupare. Contra dicit apostolus
qui ait. Nemo militans deo im
plicat se negotiis secularibus ut
placeat ei qui se probavit et rur
sum sine intermissione orate in omni
gratias agite. et sequitur.
Status. De statu hominis autem
peram libro de decantate di
ca. 20. Vivebat homo in paradiso sic
volebat quia dicitur quod volebat quod
deus misereretur vivebat fruens deo
ex quo bono erat bonus vivebat
sine ulla egestate ita semper vive
bat in pace libus ademptis ne esu
raret potus ne sitiret et lignum vite
ne illum senecta dissolveret nichil
corruptionis in corpore ul ex corpore
vllas molestias vllis eius sensibus
ingerebat. Nullus inquit morbus

nullus ictus metuebat extinguitur.
Quia in carne sanitas in animo tota
tranquillitas erat. Sicut in paradiso vllus
estus aut frigus ita in eius habitato
re vlla cupiditate ul no re acci
debat bone voluit. Offensio inquit
omni tristitia nichil erat in animo letitia
gaudium vero vivebat ex deo in
quem flagrabat caritas de corde
puro et conscientia bona et fide no
ficta atque inter se quingui fidei exho
nesto amore societas consors inquit
corps q vigilis et mandata sine la
bore custodia vllis lassitudinis fatiga
bat otiosum no sompnus premebat
multum. Causam huius status et ei
taliter perducimus ponit. Apuleio fuit
libro 12 eiusdem cap. 21. melius
quod factum est ut ex duo homine quie
vnu condidit in lapidaret genus
humanum quam si id inchoasset aplu
ribus vnam cum diantes alias so
litaras et quodam modo solmagas
id est que solitudine magis appe
tant sicut sunt aquile vllum leo
nes lupi et quicunq; ita sunt alia
vobis congreges ista sunt que congregat
atque in gregibus. Maluit vnu
ut sunt columbe. statum cerui
damule et huiusmodi. Vnde tamen genus
no ex singulis propagavit sed plu
ra simul iussit existere hominem
vero cum nam quodam modo me
diam inter angelos bestias q con
debat ut si creatori suo talinquam
vero deo domino subditus precep
tum eius pro obedientia custodierit
in consorcium transierit angelicum
sine morte media beatum in morta
litate absque vllis tunc osecutus.
Si autem dum deum suum libera
voluntate superbe atque inobedierit
vllus offendet morti additus be
stia luter vivet libidinis finis
et no post mortem supplicium desu
natus vnu ac singula creavit
at no vtrique solum sine humana

societate defendimus sed ut eo mo
vehementius ei commendaretur ipis
societatis unitas vincula cordie
si non tunc inter se nate similes
vincula cognationis affectu homines
necterent. **¶** qui nec ipsam quid
femur co pulandum viro sit
ipe arare illi placuit si eripso
ut omni homine uno diffunderet
genus humanum nec ignorabat
deus bonum peccatum et mortem
iam obnoxiu mortuos pagatur
eoz progressus pti i maiestate
mortales ut tuus atq pacatus
inter se rationalis voluntatis exp
tes bestie sui quibz vivunt quaz
ex aquis et terris plim pullula
iut exordium quam homines qz
genus ex uno est ad commendandum
concordiam pagatur. **¶** Neq eni
vnuq inter se leones aut dracones
qualia inter se homines bella gesse
runt. Sed providebat ead gra qua
p^{ri}or in adoptionem vocandu
remissis qz pti iustitiam sed
spu sals angelis metua pace so
ciandi novissima munera morte
destructa. **¶** Cui p^{ri}o esset h
rei confidat. **¶** p^{ri}o qz ex uno
homine deus ad commendand homibz
quam ei grata sit ead implibz
vntas genus iustitias humani
Sed de eius statu. **¶** Cuius magis
post patm **¶** p^{ri}o qz ead
vnta pti et eiusd. **¶** Deo tanto ma
libro 21 capitulo 12. **¶** iori nuptiis
deliquit deum libro 13 eiusd. **¶** Cui
licet mortui non essent nisi
peccassent. **¶** Alimenta tamen ut
homines utebantur non diu spualia
sed adhuc carnalia corpora terrena
gestantes que licet semo non ve
terissent ut utilitate pducunt
ad mortem qui statim deliquit
vite qz in medio paradisi cu arbor
vnta simul erat iuvabili dei gra
pstabatur tamen et alios sumebat

tibos pter vna arbore que fuit
iuvdita non quia ipa erat ma
lum sed commendat pte et sim
plicis obedie boni que magna
vntas est rationalis nature subfac
tore duo constitute. **¶** Sequitur
¶ Statutum De statutis ead
libro primo ad ianuariu
De iustis consuetudinibus. **¶** Illa at
que non scripta sed tradita sunt cu
stodimus que quid toto orbe tunc
obfuerant datur intelligi ut ab
ipsis apostolis ut expleuere galys
quoz est metua saluberrima ve
ritas commendata est atq statuta
retineri. **¶** Sicut illud qz diu passio
et resurrectio et ascensio in celum
adventus sps sci annuaria sol
lemnitate celebrant. **¶** Si quid
aliud tale occiderit qz obfuerant
ab iustis quocumq se diffundit
etia. **¶** Alia vero que ploci tunc
regiones qz variantur sicut e qd
alv ieiunant sabbato alv non alv
cotidie contant cori et pagm diu
Alv certis diebus sumunt ut acci
piunt et si quid aliud qz ad iudici
pt totum hoc genus rez libeas
qz obfuerant qz neq qtra fid
neq contra bonos mores esse
quint. **¶** Differtur est hendi et p
cori inter quos vivuntur foete
suand est. **¶** In eod infra. **¶** Omnia ta
lia que neq pti scriptum aut
toritibus continentur nec icon
tilos eploz statuta invenimus
nec consuevime vniuersalis ead
robore sunt sed diuoz locoz
diuoz moribus inmutabiliter va
riantur ita ut vix aut magis omo
possint inveniri cause quas d
eis constituend homines secuti
sunt vbi facultas tribuitur sue
vlla dubitatione referenda exi
stimo. **¶** Quia cum neq h^{ic} i be
mri possit quo continet sicut
ipam tamen religionem qz paucissis

et manifestissimis celebrant
sacramentis una dei voluit esse
libera simulibus omnibus prout
adeo ut tollerabilior sit odicio
indeorum qui etiam si tempus libertatis
non cognovissent legalibus tamen
sacramentis non humanis presumptio
nibus subiacuntur 20

Stella inque signa odite
sunt stelle libro 20 super gen
tes 22. Que dicit signa cum de
desideribus et sunt in signa ne
quod illa dicit que obscurare nam
tatis est sed utique que utilia et
huius vite visibus nota que ut
nante obscurant ingubruando
ut omnes homines ad providendas
aeris qualitates per estate et
hivem autumnalem vnalemque
temporem. Quia vna stella movetur
velociter alia. Quidam vero asse
runt libro 20. vna stella quam
saturnum appellat esse frigidissimam
eamque per annos 30 siggfer page
taulam eo quod superiore ac per ampl
iore ambitu graditur. Ita sol
eius taulam per annum complet
et luna per mensem tanto ut di
cunt brevius quanto inferius
ut spacio loco spacio temporis
togaat. Et subdit ibidem eam mo
veri velociter. Et ad dubio cum ro
tunda moles taulari motu agi
tiora eius tardius eunt extio
ra celerius ut maiora spacia
cum brevioribus adeosdem gyros
pariter occurrat. Que aut cele
rius utique feracius prout meo
rata stella magis debuit calida
esse quam frigida. Quia cum
suo motu qui grande spacio e
tigna annis totum ambitum prout
at in celi motu magis rotata
velocius quam cotidie utere est paria.
Cum sicut dicunt celi singule co
nversiones dies singulos explicat
calore maximum debuit celi cona

2
tatione contempe. Quia sancti dicunt
stelle libro annotatum in iob 38.
Cum sidera nomine omnes in ecclesia
tales intelligendi sunt qui conu
sationem habent in celis. Quod sol et
luna inter stellas. Per deum sol prout
tenet principatum lo apatum tenet
prout degen a apam luna vero prout
cheum tenet quia et si cetera sidera
tunc apparent illa tamen suo fulgo
re omnia ideo princeps eorum ita sic
dicit. Quia ipso non dominatur stelle
super iobem finone ioc hoc quod ait
per venit hora clarifica filium
tuum ostendit esse tempus et quid quod
facit ut fieri sicut ab illo esse
dispositum qui tempus subditus non
est qui que futura fuerint per sin
gula tempora in sapia eadem efficien
tes sunt in quo nulla sunt tempora
Non ergo credatur hoc hora fuit
urgente venisse sed deo potius
ordiante nec sidera natus
christi querit passionem. Absit enim
ut sidera mori cogent siderum
conditor non itaque christi tempus
ut moreretur inpegit sed tempus
christi quo moreretur elegit qui
etiam tempus quo de virginena
tus est cum patre constituit. Non
obscuramus dies et annos. Vnde iohannes
et libro 20 ad iohannem de de sole
dicit quod peruenit diuinitas ecclesie et luna
annis nunc statum ut tempus actionum
nunc euentum conuenit ne inuite
humane periculosissime tempesta
tibus tamquam in stopulos misere
fuerint illi si aliter arbitrio
nausfragem sed ad rem factam
obscurandam similitudines habi
tas religiosissima devotione
sustinent sicut decta creatura
Non itaque dies obscuramus et annos
et menses et tempora ne audiamus
ab apostolo Timotheo ne forte sine ta
laboremur in vobis. Eos enim
culpat qui dicunt non per se facit

quia posterus est aut quia luna
sic fertur ut p[er]ficiat ut p[er]spe-
cedant quia ita se habet posito
p[er]des non agam hoc mense co-
mici quia illa stella n[on] agit me-
sem ut agam quia suscipit me-
sem Non plantare hoc anno vi-
neam quia bisserium est Non
aut quisquā sapiens arbitrat[ur]
obseruantes tempus reprehenden-
dos qui dicunt non p[er]ficiat ho-
die quia tempestas exorta ē aut
nō nauigem quia aduincit p[er]
p[ro]p[ri]e reliquie aut tempus sem-
nandi est quia umbrar[um] autu-
nalibus t[em]p[or]e p[er]fecta est ut si qui
forte nales effectus ita motus
aeris et h[um]oris ad variandas
t[em]p[or]is qualitates in p[er]des ordina-
tissima consp[eci]one notati sūt De
quibus d[icitu]r est cum q[ui]derentur
et sūt in signo et t[em]p[or]ib[us] et dieb[us]
et annis Si que aut figure p[er] h[oc]
nō t[em]p[or]e decelo et p[er]deribus s[ed] etia
de creatura infiore d[icitu]r d[icitu]r
ad dispensationem s[an]cti met[er] eloq[ui]
cia quedam est doctrine salutis
mouend[um] affari d[icitu]r acc[us]io
data aiusibilibus ad inuisibilia
acorp[or]alib[us] ad sp[irit]ualia acp[er]alib[us]
ad etia sed quānam inter sit inter
obseruaciones p[er]des ad aeris q[ui]
tates accomodatas sicut agrole
ut nante obseruant aut aduoca-
das p[ar]tes mundi tunc sūm[us] q[ui] aliq[ui]
et aliamde dirigend[um] q[ui] gubna-
tores nauu[um] faciūt et h[ic] q[ui] p[er]
solitudines arenosas inuiciora
ausari nlla certa sententia g[er]unt
aut tunc aliquid in doctrina vtili
figurate significand[um] si sit nō illor[um]
p[er]des aliqua comemorand[um] q[ui] n[on]
ergo n[on] sit inter has utilitates
et vanitates homin[um] obseruanciu[m]
p[er]deri ut nec aeris qualitates
nec regionu[m] vias nec solos t[em]p[or]is
mōs nec sp[irit]ualiu[m] similitudines

sed quasi fatalia rez cuncta p[er]
runt quis nō intelligat r[ati]o
Stephannus *De nomine me-*
ptatione sup[er] p[er] 48 p[er] p[er]
Stephannus lapidatus est et q[ui]
vocabatur accepit Stephannus
cui cōna d[icitu]r h[um]iliter lapidatur
sed sublimiter cōnatur *h[um]iliter*
2o de s[an]cto Stephano Stephannus
ut nomen sui cōnari intermisisset
accipe caritate paruos habebat
et p[er]ipat[ur] ubiq[ue] vincebat p[er] cari-
tatem dei seminatibus iudeis
nō cessit p[er] caritate p[er]uini p[er] lapi-
dantibus intermisit p[er] caritate q[ui]
quebat enantes ut corrigeret
et p[er] lapidantib[us] orabat ne p[er]uini-
rent Caritat[em] v[er]itate subirens
vicit paulum audeliter seminat
et quem habuit interit p[er] seuto
rem in celo meruit habere oforte
p[er]a sancta et indefessa caritas
desiderant orando aquit[er]e q[ui]
nequit moriendo cōit[er]e *in s[an]cto*
de ead[em] bebrayce aut Stephannus
m[er]it[um] norma quia norma s[an]c[t]a
est fidelu[m] p[ro]p[ri]e qui v[er] p[ri]mus
fuit in m[un]do m[un]di forma fidei
bus p[er]buit morendi normam
dedit p[ri]mu[m] orandi *De ead[em]*
dignitate i[st]e moue t[em]p[or]e de ead[em]
Siquid distare inter m[un]des p[er]
p[er]cipuus videtur esse qui p[ri]m[us]
est Nam t[em]p[or]e s[an]c[t]us stephannus
diacōnus ab aplis ordinatus
sit aplos ipos beata ac t[em]p[or]a
li morte p[re]cessit ac sit qui erat
infior ordine p[ri]mus s[an]c[t]us est
passione et qui erat discipulus
gr[ati]a m[ag]is cepit esse mag[ist]r[us]
oplenis illud q[ui] p[ro]p[ri]a d[icitu]r ip[er]
quid reebua d[icitu]r p[ro]mib[us] que
p[er]ebuit n[on]nisi Calicem et p[er]et[er]
b[us] voluit p[ri]mus t[em]p[or]e domo
quia mortem qua saluator dig-
natus est p[ro]mib[us] pati hanc
ille p[ri]mus reddidit saluatori

Deo i cod Omni enim beatus stephanus
datus est ad persequendum adhuc laicos
dyaconi meruit electionem et le-
uita martiri obtinuit principatum
Iuplebe ad huc positus erat sed
iam virtutibus eminebat huius
erat loco sed celsus fide discipuli
hunc erat ordine sed sanctus et in
exemplo quos sequebatur deo
ne fidei processit velocitate mar-
ti **Subdit de officio ibid** sub quo
propositus est fidei testimonium
meruit sincerissime castitatis
Itaque ergo erat quicunque hunc se-
tus et imitatus fuit pudicitie
et palma et martiri consequetur
coronam **Causa perfectio in fine**
De cod pulcher erat ubique ste-
phanus iste in corde in corpore et
puleudo corporis et flos etatis
et eloquia firmior et sapientia
fissime mentis et opatio diuina
Invidia magna obsiderat iudeos
ob eam causam professionis **De**
debitate passionis Respicit mar-
tyrum **De cod** ut vicinam
grandine in spiritum aerem torrens
quod aenios lapidantem intueri
feruentes iam vide manus an-
gelica ora iam in spiritum stillata
luna contemplare et ecce acies
furens appropinquat iam lapides
vibrant quia fremebat cordibus
suis et stridebant dentibus in
adversum eum Sed fortis colup-
na dei cum in lapidi ferat
manus captatoris foraspe tenet
fide fundabilis spe erigibilis ca-
ritate constabilis igneabat et pe-
debat ferrebat et producebatur
constaigebat et augebat cede-
batur et non vincebatur Ita fi-
dei officina que tunc in iustitia
mitem ut in ultimum conspiceret ma-
restatem Ecce inquit iudeo celos
aptos et patuit pedes dei et so-
lato aere celos latem pependit

abyt luadus axis et campus teli
omnis Denique dum super eum torrens
si lapidum vertices ablacerant
et rotati aggeres torquent persequen-
tibus sic orabat Domine ne statu-
as illis hoc peccatum Leo rugiens de-
vorare voluit sed ovem christi in-
suetudine non amisit Ille quid
fauces aperuit sed martiris glu-
tire non potuit Carnifici namque
plebem sui furoris iudeos odit
sed ovem suam id est de ore fre-
mentis excussit Quidea pharise-
sague temulentia uerum dum reple-
ta es a sague abel iusta usque ad
saginem zacharie flumina tui ste-
leris spumant et te non faciunt tude
adhuc inabel seculum auentasti
ibi fonte tuum fudisti et in uena
hunc sanguis ebullisti et ad est si-
tis adhuc estuas morte martiris
et anhelas ad hunc sanguinem ofessor
Nec dum furor tuum vinda parat
adhuc alucis tui sceleris trahit
pone tandem finem sceleri parce
ut martiri **In fine a de eodem**
Estuas foras anhelas festinas
de aduersario vindicari Attende enim
redemptorem aie tue medicum cog-
noscis tue qui deo pati voluit
ut tibi pacis sue monstraret ex-
vide pendente et tibi medicamentum
desuo sagne conficiente Audi de
peccante per inquit ignosce eis quia
nesciunt quid faciunt Si non potes
mitari dum imiteris ofus potuit
hoc stephanus qui homo erat
sed sanctus erat et dicebat Domine ne sta-
tuas illis hoc peccatum **Addit in fine**
De cod plus itaque dolebat illorum
peccata quam sua in lucem plus de
illorum impietate quam de sua mor-
te **Et in fine a de eodem** non
orandi dicit Quia te beatus ste-
phane ex pone nobis quare pro-
stans orasti et iunimus genua
flexisti fortasse tudes puer stas

omni quia pro me qui in deo
fui orando et impetrando non
laboravi. Qui enim punito orat
non laborat per lapidatores ge-
ni flexi quia tam militem et
magna impetrate prope vidi
quod difficile michi donari posse
agnovi. *De utilitate eius or-
nis in fine.* Denique ut nomi-
pino *De eodem* tunc quantum value-
rit oratio pro martiris quia pro
debuit paulus qui omni vesti-
menta suabat et tamquam ma-
nibus omni lapidabat. Sed pro
eo oravit stephanus vir elisus
est semens erectus est ardens
elisus est lupus erectus est agnus
elisus est presbiter erectus est
predicator. Dicitur planus dicitur
apertus elisus est filius predictio-
nis erectus est vas electiois eli-
sus est paulus erectus est paulus
nam si vir stephanus non sic o-
rasset eadem paulum non haberet sed
ideo deum erectus est paulus
quia in terra inclinatus exauditus
est stephanus. *Vnde usque ad
finem in fine.* Denique car-
itate opulsi bonos hortamur
ut in bono permaneant et malos
opellimus ut a malo distendant
ut si quis bonus est imitetur pro
severitatem caritatis in stephano
et in autem malus est sectetur exat
comissionis in paulo. Et qui bonus
est equitate usque ad finem teneat
et in autem malus est quia acies
asua puritate distendat ut nec
boni hominem presumptio iusticie
faciat negligente nec malum
iniquitatis consideratio faciat
desperante. Sed ille bonum fortiter
teat iste malum relore desperat
bonus timeat ne cadat a malo
conet ut surgat. Caritas enim in
stephano superavit semina iudeorum
Caritas in paulo cooperuit militiam

predicatore. Caritas in utroque regnum
meruit possidere celorum. *De eodem
singlarietate in fine.* Denique
Istam gamaliel solatus reue-
lauit paulus spoliatus lapidat
epus panis involutus confortat
et prope lapide conuulit. *De eodem
miraculis libro 22.* Si miracula
deum dei caritatis sanitatum
ut alia taceamus tamen in velant se
bere que promittunt gloriosissimi
stephanum facta sunt in coloma-
calamensi et in plium ofiacendi
essent libri recta. *Sequitur
Stola libro 1 super gen. cap. 22.*
Dicit apostolus renouamini
spiritu mentis vestre et induite vos
nomen hominem qui secundum deum
creatus est in et pro et vita-
te. Ecce quod perdidit adam per peccatum
sub hoc autem renouamini secundum id quod
transierat adam et secundum spiritum mentis
vestre. Sed autem corpus quod seminatur
animale et resurget spirituale in
melius renouabimini quod non dum
fuit adam. Dicit autem apostolus ex-
spoliantes vos veterem hominem
cum actibus suis et induite no-
men qui renouat in agnitione
dei secundum ymaginem eius qui cre-
uit enim hanc ymaginem in spiritum
mentis in ipsam perdidit adam
per peccatum quam recipimus per gratiam
iusticie in spirituale atque mortale
corpus in quo ille non dum fuit
et in quo essent omnes sancti resur-
gentes immortales. Hoc enim primum
est illius nomen quod amisit pro
inde illa stola prima autem ipsa in-
stiaa est unde lapsus autem in
dumetum cordis in mortalitatis signum
eadem hanc ille sic amisit cum pro
peccatum ad eum pervenire non potuit
de enim et amisit mortem qui pro
tam non accepit ab illo aquo spa-
tium. *Quat offensio.*
Sequitur sollicitudo libro primo

qonm vetis et noui testamenti
qone x. Sic lex loquitur ut adili
genabus et sedulis possit intel
ligi ut id vitas no inuicis
sed solitas se reuelet. **Requirit**
libri mepla pua Quod scriptum est
advolupsum habet p vacat
adlegendum cum vacat legenti nec
honorosum sit pns q tu voles
sumit et cum voles ponit. **Qui**
libri sunt studendi Iulibus omib
libro 2o de doctua tu canonicis ti
na capitulo quinto metes deu
et qui etate inasueti querunt vo
luntate dei cuius opis et laboris
pua obfuacio est nosse istos
libros et si no dum adintellau
legendum tunc ul mandare
memorie ul omo incognitos
no habet. Deinde illa que ieris
apte posita sunt ul pcepta vi
uendi ul regule credendi soler
tius diligencius q inuestigada
sunt que tanto qm qz ieris pulc
invenit qnto est intelligencia
capacior. Iulius em que i sapais
posita sunt inuenit illa omnia
que continent fideri mores q
vmeudi spem p atq caritate.
Requirit studiu rati affm **Deo**
super ps us fnone pmo Non
oparios iniquitatis ad hoc san
tari testimonia dnt q maluit
docti esse qua iusti. Nonum et
alios ad hoc santari testimonia
dnt no q iam recte viuunt sed
ut fiant que admod vme de
beant. **In eo d m fna** Nolit esse sa
pientes in dei glam sed noluit
in dei sapientes p homi glam
ptra d fnguit de **Asula sunt**
studentis sup eos qui dea sapie
psalmo fnone 2o studiosissime
inquirut pmores ea q i doctua
no inuita habet noluit ut non
pnores quos inbet sapia pue
maut ad dei lucem q est ipa sa

2
pia sed p fmones quos h sapia
premaut ad homi laudem q est
vana glia. Non ergo sapia que
ruit et qm eam querit q non
querit ipam alioq vmeut sed
ipam sed voluit vbiis eius i fal
et qnto magis inflant tanto ma
gis efficiunt extra ipam. **Studiu**
alias arcu vtile est **Vos dnm**
ppter p vnu libro 5 eos negligite
musice circa finem dos esse no
estmamus quos hctia idms et
tolerancie et fallaci pollicitacone
decepti tardius incedim coside
ratione ipaz vraz quas sancti vi
qui eas volando no dignantur
attendere q tunc no audemus
face nisi multos pios ecclie catho
lice mris optime filios qui pul
libus studis loquendi ac dissen
di facultate qntu fcare osecuti
cent eadem resellendoy hctioz
necitate fesse videmus. **2o**
Stultus Quid homo dia d
stultus libro 2o de libo dno
Tunc homo inapit aut stultus
esse aut sapiens aut alter hor
appellat nctio cum iam possit
nisi negliget habet sapiam ut in
tiose stulticie sit voluntas rea.
Iulius subdit quid sit stulticia Stul
ticia est res appetendaz et vta
daz non quelibet sed iniosa ut
norancia. **Subiungit m dnt** **stul**
ticia Supbia autit asapia auiso
nem aut stulticia osequit. Stul
ticia qmpe ceatis que dam est
pant aplius dicit. Obscuratu est
insipiens cor eoz. Vnde aut h
ob stulticia nisi ex auisione aliue
sapie. Vnde aut hec auisio in qm
bonu est deus ipe vlt ee boni
sui sicuti sibi est deus. **Quis**
vo stultus libro pmo em d co 13
Stultus est inquo meus simiaz
ptatem no h libro de va inuoc
na cao 2ia. Stultus est qui no

credit de iudiciis pphar in
pauca que restant cum videat
tam multa completa que tunc non
erant cum predicabant implenda
libro de beata vita Omnis stultus
disputatione tria eget et qui eget
stultus est Credo enim stultum esse
viciosum omniaque animi vicia in
stulticie nomine includi De hac
matia requirere superius factus est
Sufficiencia libro de vera mro
capitulum 236 Nemo fide
lium quatuor multum proficit dicit
sufficit michi Qui enim dixit re
masit hestit in via ante finem qui
non perseveravit usque in finem
Suffragium de suffragiis
mortuorum libro de 8 quibus
ad dulcedinem quoniam 2 Quodam quic
vite acquirit dum in hoc corpore
vivit ut aliquid adiuuet ista
defunctos ac per hoc secundum ea que
per corpus gesserunt eis que post
mortem religiose precibus sancta fue
runt adiuvant Sunt enim quos
inde nihil omnino adiuvant ista
sive peris fiant quorum tam mala
sunt multa ut nec talibus digni
sint adiuvari sive peris quorum tam
bona ut talibus non egeant
adiuvatis Sic igitur vite que
gessit quisque per corpus efficitur
ut possint ut non possint queruntque
pillo pre fuit cum reliquit corpus
nam multum pro quod illa possint si
nullum optant est in hac vita fru
stra queritur post hanc vitam ita fit
ut neque maniter etiam vel postquam
ante defunctis quod potuit reli
gionis impendat et tunc fecit unus
quisque secundum ea que gesserit per
corpus sive bonum sive malum red
dente domino utique secundum opera
eius sic enim qui impendit possit
ei prodesse post corpus in ea vita
est acquisitum quam gessit in corpore
Sic etiam tunc aliquid ad laudem

que ita se habet Tempus autem inquam
quod inter hominis mortem et ultimam
resurrectionem positum est animas
interim in arboribus et tentaculis
continet sicut vna queque digna
est vel requie vel erupna pro eo quod
sortita est in carne dum vivit
Neque negandum est defunctorum di
mas pietate suorum viventium re
levari cum precibus sacrificiis me
diatorum offertur vel elemosine
que in etiam fuerunt Sed eis hoc pro
fuit qui cum vivunt hec sibi
ut postea prodesse meruerunt
Est enim quidam modus vivendi
nec tam bonus ut non requiratur
ista post mortem nec tam malus
ut non possint ei ista post mortem
est et rursus talis in malo ut ut
his valeat cum de hac vita tran
sierit adiuvari quo circa hoc omne
mentum operatur quo possit per hac
mentem relevari quicquam vel qua
ri Nemo autem se putet quod hic ne
glerit cum obierit apud deum pro
mereri Non igitur ista que pro de
functis commendat frequenter etiam
illi apostolice sunt adversa sive quia
dum est Omnes enim stabimus ante
tribunal christi ut refert unusquisque
secundum ea que per corpus gessit sive
bonum sive malum quia etiam hoc
mentum sibi quisque dum in corpore
vivit operatur ut ei possint ista
prodesse Non enim omnibus possunt
et quare non omnibus possunt in
propter diuinam vitam quam gessit in corpore
Cum ergo sacrificia sive altaris
sive quarumcumque elemosinarum quorum
baptisatis defunctis offeruntur
provalde bonis quam actiones sunt
provalde malis peccationes sunt
provalde malis etiam si nulla sunt
adiuvamenta mortuorum qualescumque
consolationes vivorum sunt et quibus
aut possunt aut ad hoc possunt ut sit
plena remissio aut tunc ut tollantur

bilior sit ipsa dampnatio. Si in fine
primo de tate dicitur. **Quidam** ho-
peter mod. docet. **sum** **mbus** qua-
ragor. **uher** verba. **rone** **at**as
desinctor. **suor** **uuar** **ut** **lius**
possunt. **Orent** **totidie** **ptaris**
suis. **ut** **pellent** **deum** **vore** **fle**
bili **ptent** **peris** **eror** **veniam**
lapium **remissione** **pascant** **esui**
entes **vestiant** **nudos** **ut** **si** **qd**
hor **desinctor** **neglia** **minis** **fau**
est **fide** **uincunt** **adimpleant**
adhibeat **quoq** **uius** **quisq** **p**
aris **suis** **ptor** **pres** **sacra** **offe**
rat **et** **sacdotali** **eos** **p** **secutione**
dno **comendet** **q** **quid** **anobis**
unde **forte** **dicatur** **requiritur**
tu **cum** **hoc** **no** **ura** **doctia** **sit** **s**
etie **et** **si** **etiaz** **utq** **et** **dei** **quia**
mgr **om** **etiaz** **est** **deus** **h** **sut**
que **caros** **uirs** **uuar** **possunt**
hec **refrigeria** **questentur** **h** **sut**
remedia **desinctor** **Cibi** **aut** **et**
potula **que** **popula** **supponit** **si**
qua **ad** **desinctor** **cum** **sup** **sac**
ms **istius** **ptinet** **led** **hys** **magis**
quam **delectari** **possunt** **huc** **gule**
inmetate **torqueri** **conitumelia**
hoc **hoc** **magis** **est** **qm** **humilitas**
expiatio **tuis** **no** **officiu** **piet**
ita **fit** **ut** **videatur** **desinctor** **per**
toribus **acaris** **suis** **no** **cum**
amoris **solacia** **tribui** **qui** **con**
sue **tormenta** **cumulari** **hec** **de**
ptorib **durum** **Si** **aut** **suis** **est**
tu **h** **parit** **ut** **quid** **adeu**
ptinet **illud** **uiusq** **ut** **u** **agat**
q **supius** **durum** **ut** **poriones**
et **elemosinas** **p** **sacra** **p** **obla**
tones **et** **desinctor** **suis** **propt**
et **sibi** **idest** **ut** **si** **ptor** **est** **et** **mor**
tuis **p** **quo** **h** **agit** **alenuer** **pta**
eius **Si** **aut** **suis** **est** **p** **quo** **sacra**
fian **deo** **offeritur** **in** **etiam** **tu** **suis**
esse **meatur** **et** **Sequit** **et**
Suggestio **Sup** **saltem** **fmoe**
Non **est** **dubitandum**

bonas suggestiones abono spici
sicut malas amalo fieri. Sed ut
est quibus na eoz mens huana
conferat dno auxilio ul depta
punita ul adiunata pgrum. **et**
Subiectio. **Omnia** **sut** **subiecta**
Deo **in** **dyalogo** **ad** **oro** **suo**
Omnia **sunt** **subiecta** **Deo** **cu** **angli**
et **homines** **boni** **ei** **se** **subiectos** **et**
cognoscant **mali** **angeli** **et** **hoies**
mali **sunt** **ei** **subiecti** **cum** **ut** **ut**
aliud **msi** **quod** **ab** **ipso** **punitur** **age**
dephendunt **ul** **omnia** **ei** **subiecta**
dicunt **quia** **ipse** **super** **omnia** **est**
et **ab** **ipso** **sunt** **omnia** **tu** **no** **dum**
omnia **sunt** **ei** **subiecta** **p** **fide** **Su**
bic **alia** **alre** **ordme** **quoda** **libo**
s **sup** **gen** **cas** **et** **Dei** **prudencia**
regens **atq** **admisistrans** **uiusq**
creatura **et** **nas** **et** **voluntates** **no**
stias **sic** **dist** **huit** **nas** **ut** **sunt** **bo**
limitates **ante** **ut** **nec** **in** **fructuose**
sunt **bone** **nec** **impune** **male** **sub**
dit **aut** **punitus** **omnia** **sibi** **deinde**
creatura **corpalem** **creatur** **spua**
li **irouale** **irouali** **trestem** **celesti**
femiam **ma** **sculo** **mun** **valente**
valentia **et** **indigentia** **copio** **pro**
ri **involuntatibus** **aut** **bonas**
sibi **cetis** **vero** **ipis** **fuientibus**
sibi **Subic** **nos** **ei** **debemus** **libro**
rebus **apli** **fmone** **et** **Subdite**
Deo **adori** **pstuer** **confite** **illi**
qui **fecit** **te** **qm** **nemo** **reareat**
msi **qui** **creat** **nemo** **reficit** **msi**
qui **fecit** **confite** **adeo** **te** **habe**
quid **quid** **boni** **habes** **ate** **quid**
quid **mali** **ne** **in** **bonis** **tuis** **illud**
stempnas **te** **laudes** **ne** **in** **malis**
tuis **illam** **accuses** **te** **excuses**
Ip **est** **vera** **confessio** **ille** **qui**
intans **bonis** **puenit** **te** **vent**
est **ad** **te** **et** **inspectus** **bona** **sua**
et **mala** **tua** **quo** **eius** **bono** **vsq**
suis **suspiciat** **te** **ergo** **quia** **omib**
bonis **puenit** **te** **vide** **quo** **tu**
puenias **faciem** **uentu** **audi** **ps**

Proveniamus faciem eius in confessione
interna veniat propter ante quam
assit placetur hoc enim sacerdos
per quem placare possis deum tuum
et ipse cum patre deus est ad te
qui est homo propter te ita in bilabis
in prelorem faciem eius in ges-
sione **Subicienda est anima deo libro**
de agone romano Subiciamus animam
deo si volumus subiciere spiritui cor-
pus nostrum et de diabolo triumphare
fides est prima que subiungat animam
deo pro ipso deinde sunt precepta
vivendi quibus custoditis spes
nostra firmatur et nutritur caritas
per gratiam domini nostri ihesu christi et lucet
inquit quod anima tuus credebatur
Substantia **De divina substantia**
prope 29 Insumamus quia substantia
omni modo inimitabilem ubi non
est fuit et erit sed tunc est aut ego
sum qui sum in libro de fide et pro-
pheta quem scripsit iudei substantia non
in affricano consilio est aliquid quod
proponit celebrato aliquid ibi sit
substantia et aliquid quod accidat substantie et non
sit substantia Sed quid quid intelligi
potest substantia est verum verum hoc dicit po-
ssunt facile credi Videri autem in
corde puro quo se habet omni non
possunt libro de natura et gratia capitulo 76
Substantia quippe non per se substantia sed per
suas qualitates sicut aqua et ignis
dicunt sibi esse contrarie **Deo sub**
dit infra capitulo 73 Quod caro con-
tempnit ad versus spiritum non de carnis
substantia sed de opibus nostre est sententia
et deo recedendo qui dicitur panem
est substantia panem quod non est non esse substantia
substantia humana nostra debet sed etiam non
fit et infirma eodem libro manducatio
capitulo 29 non est substantia et tamen substantia
corpus si anima abstinet a cibo ita
laqueatur ita valitudine in equa-
litate corrumpit ita exhauretur
vires ita lassitudine debilitatur
et frangitur ut si aliquo producat

invita vir possit ad eum cibum re-
vocari Unde abstinentia in aia
est Sic non est substantia panem et substantia
est deus summaque substantia et solus
verus rationalis creature cibus
a quo probediam recedendo et per
infirmum non valendo capere quod
debuit laqueatur Audi que idem
dicat per cussus sum ut fenui re-
Unde libro 2o Nos mortales et pro-
supra gen capitulo 3 tiores quorum animas
aggravant corporalia corruptibilia
et quorum sensum multa cogitatio
eterna deprimunt hitatio qua qua
et si corda mundissima et metes
simplicissimas geremus sicut quod
angelis iam essentiales equales non
vix nobis ita nota esset divina
substantia sicut ipsa sibi De patre dicit
supra prope 23 panem non habent substantiam
inopiam habent et egestatem huius
non substantiam De patre vero substantia libro
de perfectione iusticie **Et est substantia**
hominis capitulo 24 an non est
panem inconstituta Tunc enim erit
verum bona substantia et est verum divina
cum transierit tota paupertas id est
cum consumpta fuerit omnis infir-
tas Huius vero dilatat se homo
ad delictum cum perficiendo inde di-
spedit et renouatur de die in diem
et dirigit vias in opera nostre
et ab omni delicto mundet cor suum
dum popa misericordie metetur
ut quod restat proveniam durat
hic enim salubriter et sine vana
in amplexu iactantia huius intelligi
Sustine Sustine dum libro
pro omni omni 11 Sustine
dum est ut tunc accipias quod
dabit non tunc cogas quid vis
tempus dandi non dum est Su-
stine te sustine illum Sustine
te ut imitares vitam tuam in
sanctum sustine illum ut conet te
dando vitam bonam quam si et
ille non sustinet non esset alii daret

Sustine ergo quia sustentatus
es *Sustine mala sup ps 36 f*
monne 2o Sustine dñm ad ipus
labora. metum nō laborabis
brevis est molestia tua etna
erit bñtudo tua admodum do
lebis sine sine gaudebis Si me
molestias incipis labi pponit
tibi ex^m passionis xpi vide
quid pte pūlit qui quare pfer
ret nō hebat qñtaciū patiat
nō pvenis ad illas insulaciones
ad illa flagella ad illa ignominia
tam vestem ad illam spineam
cōnam ad illam postremo etc
nō pvenis quia iam et de pena
gñis hñam sublatā est aliois
em supplicior fecit tūcūm ad
frontes impator *Qui tñ hono*
rem dedit pems suis quid fuit
fidelibus suis hys ergo rebis
hys vñis hys allocucōibz hoc
tales ex^m confirmat istos dñs
Inducit xpus mōm plane etia
st ps 36 fmo pmo illud confide
rand est quia magnū pietatē
indiciū est uosse quid pte quid
sustinuit nō quicūq pūis pte
magno sed pte infirmitate ille si
mūis qui pte fūis est pūis qui
cum infirmitate dei esset humiliat
se fūis obediens vñq ad mortē
Deo super ps 68 fmo Nichil ma
gñū est si sustines qz peccasti
ppter te sustines nō ppter deum
Que em nobis glia est aut pe
trus si peccantes pūim et suf
fertis Si aut sustines quia mā
datū dei fūisti vñ ppter deū
sustines et mtes tua manet i
etūū quia ppter deum sustinui
sti obypbra Ideo em por ille su
stinit ut nos sustine dñm
Et si ille qui nō hebat q ei obi
ciebatur qñto magis nos qui
et si hñm pñm q nobis obiat
inimicus hñm tñne alioz qd

Digne in nobis flagellet nescio
quis furem te dicit et nō es fur
audis obypbrū nō tamē sicut
nō sis aliquid q deo displiceat
porro si ille qui omio nihil ra
puerat qui missime dixit venit
pnceps hñm mñdi et mñe nō
hñ quidquam dñs est pñor dñs
est iniquus dñs est belzebub
dñs est insanus tu dedignat
sue audire pñtis tuis q dñs
auduit illis mñtis suis ille vet
ut tibi pñet exemplū quasi qñ
tis hoc fecit si tu nō pñas erue
em ille auduit nisi tu cū audi
res nō desires ecce tu audis
et desiris frustra ergo ille au
diuit nō em ppter se sed ppter te
auduit qñ ppter te sustinuit
obypbrū ptea in hñstoria fñ
vincenū pñtis est dei fñis
adornia pñsaluatoris nomine
sustinenda 1o Sequit rapm
Subvenire Subvenit dñs
sup ps 36 fmo pmo
In ipis temporalibz angustis per
hñm sub venit deus quia
salus tua ipse est p angelum
subvenit deus salus tua ipse
est omnia illi subiecta sūt Sed
ad istam quid vitam tpalez sub
venit alio inde alio inde etnam
vitam nō dat nisi de se Sed et
in angustis constituto nō sub
est quod queris sed adest que
queris et illum quere qui de
esse nūq pñ Subtrahant que
dedit iniquid subtrahē q dedit
Subveniens est dñs infirmi
bis mepla i ad marcellum pñ
nacis Caritas que tamq in
trū sonet filios suos nō ordie
amandi sed ordine subveniendi
infirmitates forioribus an po
nit quos tales vñt esse quales
nō illi sunt qñ nō otemperando
s de eis confidendo i certū pñt

Supbia diffinit supbia ho
s degey qm mauidem
Quid est aliud supbia nisi de
sto consue foris videri velle
q no est libro 12 de ciuitate dei
ca 12 Supbia est puse celsu
diuis appetitus unde declarido
subdit ibid Supbi scdm scriptas
sacras alio nomine appellantur
sibi placentes Bonu est enim
sursum habere cor no tamen ad
seipm q est supbie sed ad dm
q est obediē que no nisi humilit
pt esse Est igitur aliquid humilit
unio modo q sursum faciat cor
et est aliquid elationis q deorsu
facit cor hoc quid contm videri
ut elatio sit deorsum humilitas
sursum Sed ppa humilitas facit
subditum supiori nichil est ad
supius deo et ideo exaltat humi
tas que facit subditum deo ela
tio aut que miratio est cor ipso
quod subripuit subiectionem et
cadit ab illo quo no est quidqm
supius et ex hoc fit infus et fit
q scriptum est Deieasti eos cum
ex tollerit no em cum elati fue
runt ut pus extollerit et peca
derent sed cum extollerit tunc
deiecti sunt spm quippe ex tolli
no sed deici est Quia ppter t am
tate dei mhor sculo pegranti
maxime commendatur humilitas
et in eius rege qui est xpus ma
xime pdicatur qm q hunc ve
ritati elationis muid n ei adu
sario qui est dyabulus maxime
diari sacris lris edocetur psto
ista est maxima dia qua vtrq
ciuitas distinetur Una salis po
cietas pior homi Altera impior
singula queq cum angelis ad se
ptinentibz in quibus precessit h ad
dei hic amor sui Manifesto igit
apto q pto ob. fcm est q deus
fieri phibuerat dyabulus homines

Unde qm sup id job xli
spe at e rex si de fi sup

no cepisset n iam ille sibi place
re pisset Sic em delectant q dan
est eitis paut dy q melius ee
posset sumo voq pilapno cohen
do p obediā no suū sibi exste
do p m p supbiam dy em eati
no sua vanitate sed dei veri pti
cipatione sunt dy plus aut appe
tendo minus est qui du suffice
sibi diligit ab illo qui vē suffit
deficit Illud itaq malū quo ai
sibi bono placet tanq sit et tpe
sit lūne illud malū pcessit iab
dito ut sequetur h malū quod
petantur est inapto verz e em
q scriptum est Ante ruinā exalta
cor et ante glām humiliabit Illa
pessus ruina que sit in occulto p
cedit ruina que sit in manifesto
dm illa ruina esse no putatur
Quis em exaltationi ruina putat
tam iam ibi sit defectus quo est
relictus excessus Quis aut ru
nam esse no videat q sit man
dati euident et indubitata tūp
gssio ppter hoc deus illud phi
buit q cum esset admissu nulli
defendi posset p magnacōne
iusticie et audeo dice e vtile
supbis cadere malū aptū ma
nifestum q pcam Unde sibi disppli
teant qui sibi placendo ceciderat
Saluberrus em petrus sibi disppli
hant qudo fleuit quam sibi pla
tuit qudo psumpsit h dicit et
fac ps suples facies eoz igno
ma et querent nomie tui d i
ut tu eis placeas querentibz noui
tūm qui sibi placuit querendo
suū De supbie origine libro despi
et lra Supbia oritur tū sibi
quqz pcedit seq sibi adiuuend
caput facit quo motu recedit
ab illo fonte vite cuius solus hau
stu iusticia bibit bona salis vita
et ab illo inmutabili lūne ei
pticipatione aia ronalis quodā

accidit ut sit eadē ipā fān tā
tum q̄ lūme sicut erat iohes
lucua ardens et lucens q̄ tūc
unde lucet agnoscens nos inqt
deplendūne eius accepimus
utulosum est h̄c Nulla vīa ē
utū libo c det an magis dīna
utate capitulo lege resistat
et inqno magis dīandi m̄s ille
supbissim⁹ spūs adyūa media
tor ad sūma mēdūor **libro dēuā**
et grā cāo 21 Omnia vīa i mā
le fas tūmodo valent sola sup
bia etiam m̄te fas canenda est
cod libro cāo 29 Et quid supbia
tūm magis sit ipā pām ita sūe
alys p̄pam est ut eadē plerq̄
nō m̄p̄tis sed m̄p̄is v̄e factis
ut dīri pede celeriore sup̄emat
et obrepit **sed** ideo verissime
dīu est hūm̄ om̄s p̄ti supbia
q̄m dyablm̄ a quo extitit origo
p̄ti ipā dēicit et sub sequēte
m̄videncia hominē stantē v̄n
m̄pe cecidit inde gub̄it **Nā vā**
q̄ iactanciā iāmā qua m̄tret
sp̄us ille quesunt q̄m aut **Ex**
scit dī ideo dīu est hūm̄ oīs
p̄ti supbia Et m̄tū supbie ho
m̄is astotatūre adeo **in regula**
aut Alia quippe quēcūq̄ m̄qtas
in malis opib⁹ exētur ut fiat
Supbia v̄ro etiam bonis opib⁹
m̄p̄diatur ut peant Et quid p̄dest
dīppendo dāre paup̄ib⁹ et pau
pem fieri cum dīa m̄p̄ra sup
bior efficit dīuicias q̄tempūdo
quam fuerat possidendo **in libro**
de salutarib⁹ dōcūmētis Quia
hūmilitas hominē p̄os angelos fa
cit et supbia demones exanglis
fecit ipā est om̄s p̄tōs m̄tūm
et finis et tām̄a quā nō solum
est p̄tū supbia sed etiam nullū
p̄tū esse potuit aut potest a
potit sūe ea **Si** quid m̄tū ad
est om̄e p̄tū m̄si dēi q̄tempū

quo eius p̄cepta contēpim⁹ et
h̄c illa res alia p̄sūadet homi
ni supbia porro cupiditas itū
v̄nū malū sūit ut nec supbia
sūe cupiditate nec sūe supbia
possit cupiditas m̄veniri **De**
p̄bia nascunt h̄c sēs p̄sūmata
detinēones m̄vidie m̄e r̄e dī
sentēones q̄tēnēones am̄ositates
ambicōnes elatōnes p̄sūptōnes
iactanciā v̄bositas v̄antitas i q̄
tūdo mēdaciū **et** q̄m que dīuā
re p̄singula longūm est **Sup̄ps**
is sūone **Supbia** nō p̄mittēbat
hominē p̄fici m̄tūl em̄ p̄ m̄pe
dīt p̄fēctōm̄ et inde malū m̄m̄s
m̄olestam̄ canendū dyablm̄ inde
solum p̄m̄endū est t̄e p̄tēps
est om̄s p̄tōr t̄e seductor ad p̄c
candūm̄ Non em̄ m̄putat adul
terū nō violēcia nō fornicatō
nō rapina r̄e alienar̄ sola sup
bia lapsus est Et q̄m supbie co
mes est m̄videncia fieri nō p̄t
ut supbus nō m̄videat **Ex** h̄c oī
tū q̄ supbiā m̄tūo sequit̄ lapsa
etiam m̄ndit statim et dedit opa
seduct̄ hominē ne ille lenaret̄
unde ille dēiectus est Et idō p̄a
thāgit v̄ra p̄sūade p̄tā quā
talem̄ iudicem hēmus ut celare
falsa nō possit et quā sūt om̄s
iustūm̄ p̄sonas accipe nō posse
tales v̄lt ei p̄ducē r̄eos quos ne
cesse sūt ut dampnet quā iustū
est dāt v̄tq̄ opera ut p̄tēp̄m̄
sola m̄videncia quē m̄videncia
nātē est ut comittet̄ supbiā h̄c
ergo malūm̄ supbia est m̄p̄dīes
p̄fēctōnes iactet ergo se quisq̄
de dīuicib⁹ iactet depulētūdīne
et dem̄ibus corp̄is ista t̄e om̄ia
m̄orlia sūnt **Ex** dēndi sūnt qui se
dem̄talib⁹ iactant aq̄m̄b⁹ r̄eb⁹
plerq̄ v̄m̄ de s̄erunt a m̄ortū
nātē est ut dēserant illud ē v̄m̄
capitale q̄ cū quisq̄ b̄d p̄fēcit

supbia temptat ut pdat totum
quod pfeait Deniqz omnia vicia
in male factis timenda sunt supbia
in benefactis plus metuenda e **Sup**
ps 112 Quid supbie malicie de
tius est que pportio no vlt hie
nec denu **libro 2o de gen contra**
mauriceum Non pt magis signu
esse supbie quam ut dicat anima
se esse q deus est cum adhuc p
tinas vicioz et miseriarz molibz
gemat **libro de vna innotencia cap**
22 Hoc pnu vicio supatus est ho
h vltimu vincat cum em omnia
pata supavit manet paulu ne
bene sibi mens conscia mpe potio
quam nideo glicetur **innotencia de**
publicano et phariseo Supbia i
phariseo de templo dampnata
descendit Meliora em sut pata
cum humilitate qua in notencia ai
supbia Similat supbia se vicio
san libro pmo de Scio quibus
amitate dei **cap po** miribus opus
sit ut pswadeat supbis quia sit
vitus humilitatis quo fit ut omnia
terrena carumia ipali mobilitate
mutata no hmano usurpata fa
stui sed dina gra donata relin
do tuncendat Deus em supbis
resistit humilibus aut dat gram
hoc des q dei est supbe quoz
die spūs inflatus affectat amat
q ead in laudibz dei pce subiec
tis et debellare supbos **Super**
pma canonica Similia et quasi
Jobis omie 3 paria facit supbia
caritati parit esuriente caritas
pasat et supbia Sed caritas ut
deus laudetur supbia ut ipsa
laudetur vestit nudu caritas
vestit et supbia seminat caritas
reumat et supbia sepelit mor
tuum caritas sepelit et supbia
omnia opa bona que vlt face
caritas facit **Eotra** supbia q
amiga ducit equos suos Sed

Ho. g. Omnia coope
rant in bonum

pet' 10

ve homi ang amiga supbia e
nate est em ut mpteps cat **De**
pmit no eleuat Cum supbe q
supbia lo a qfess te surgerem **Job**
et trerem adqus dnm mteute
grassa ead ista infima se me
fra sunt **Idco sup ps 131** Etigat
se supbus quum voluit certe
malto hitat deus in celo e d
vis tibi ut ppinquet humilia te
Nam tanto ate erit altior quito
tu elatior **Supbia malum non**
emendat sed exauat **Idco dicit**
libo 11 sup gen cap 10 adam per
taut sed mlier q quia supbia
he deformitate q fusions no
he humilitatem co fessionis **Idco**
infra Isto morbo supbie laborat
homies hodie no nisi meato
rem conantes referre si quid
egerint mali **Idco** Nec mlier
confitet pcam suu sed in alterz
refert mpar feru pari fastu
libro 10 de caritate Sed est peior
dei **capitulo 11** dampnabilior
q supbia qua ead mptis ma
ifestas suffragiu exauacoris
exquirit sicut illi pui hoies
quoz illa dicit Serpens seducit
me et mnducam et ille dicit
mulier qua dedisti m dedit m
deligno et edi **Inqu** hic sonat
peticio venie ang imploratio
mediane **nam** licet ista eam
qua commiserunt negent **Adhuc**
tame supbia malum quit re fle
q ppetum fecit **Supbia mlier**
in pte supbia vni mliem
sed accusacio potius qua exai
facio vera est vbi mandata di
uini est opta tuisgressio neqz
em he ptea no fecerut qz illd
mlier pswadente pte et m
mliu mparacete diuisit q quid
qua deo cui ul ardeat anpo
neud fuit **Est supbia m iudic**
libro 11 sup gen cap 21 inuidia

sequitur superbiam non procedit non
enim ea superbiendi est invidia sed
causa mundendi superbia cum igitur
superbia sit amor excellencie pro
invidia vero sit odium felicitatis
aliene unde nascitur satis iniquum
peccatum est amando eum quis excel
lencia suam ut paribus invidet
quod ei coequantur ut in superioribus quod eis
non coequentur Superbiendo igitur
mundus non invidendo quisque su
perbus est apertum invidiam omnis peccati
superbia septima diffiniunt dices
inquit peccati superbia libro 3o de vitiis
domini sermone 16 Por est invidia super
bia deinde invidia non enim in
videt nisi amor excellencie dicitur
excellencie superbia vocatur cum
ergo in ordine por sit superbia de
inde invidia apertius in laudibus
caritatis noluit dicitur prius non in
flatur et postea non emulat post
ea non inflatur quasi si ques
tis eras quare non emulat sub
dit causam quia non inflatur ergo
si adde non emulat quia non in
flatur si inflatur emulat hanc car
itas in nobis ardeat et anima solida
quia non inflatur caritas *super*
pe 31 per dicitur superbiem facit est
ut glorie prius et ceteri principes inde
or mundissent per viam suam et
et sit ut christi usque ad mortem cru
cifixer humilitas vilescat eis qui
huius seculi diligunt excellenciam
unde in prologo de castitate maior
Quam durus quam amarus est
superbie congressus que angelos
de celo pietate homines de paradiso
elimavit *De superbie amone omnia*
per prophetam super iobem sermone 20 Cum
superbiem et nulla erit iniquitas
Et ergo causa omni morborum avertit
id est superbia et descendit et hu
milis factus est filius dei Et videt
superbis homo deus per te humilis

factus est puer te fortasse imitari
humilem hominem saltem imitatur humiles
deum venit filius dei in hominem
et humilis factus est percipit tibi ut sis
humilis non percipitur tibi ut ex hoie
fias pecus ille deus factus est homo
tu homo cognosce quia es homo
tota humilitas tua ut cognoscas
te ergo quia humilitate docet deus
dicit non veni facere voluntatem
meam sed eius qui misit me hec
est enim commendatio humilitatis Super
bia quippe facit voluntatem suam
humilitas facit voluntatem dei *libro*
primo de vitiis domini sermone 21 De dicitur
debent erubescere mortales superbi ille
enim et si superbus tamen in mortalis
spiritus est et si malignus et illi dicit
novissimus penalis suatur hunc
tamen mortem quam nos patimur
ille non patitur Auduit autem homo
mortem morietur statum suum per suam
non inde eat ad superbiam in accept
penam agnoscat te mortalem et fra
gat clacum audiat sibi dicit quid
superbis terra et cuius et iam si super
bis drablis non est terra est et cuius
Ideo dicitur est Vos autem ut homines
morietur et sicut unus de principibus
cadetis id est non attenditis
quia mortales estis et sicut drablis
in in mortalis superbi estis statum ergo
homo suum pena sua statum malo
suo ut perficiat bono suo morte
ut perficiat in humilitate *libro 2o de vitiis*
sermone 2 Mediana tumorum hominis
humilitas christi Non enim homo posset
nisi superbiam suscepisset invidiam
enim omnis peccati superbia contra invidiam
peccati invidiam iusticie sunt utrum Si
ergo invidiam omnis peccati superbia contra
sanaret tumor superbie nisi deus
dignatus esset humilis fieri Erub
escit homo esse superbus qui factus
est humilis deus *libro de vitiis apostoli*
sermone 20 inducens illud ne ma
ginitudo revelacionum et videte

medicamentū q̄ sibi dicit apponit
Datus est michi stimulus carnis
mee angelus sathanie Oremus
q̄ nō auatur nisi veneno caput
cedebatur ne caput extolleretur
libro 2º de p̄tor Nullus culpe
mitis et remissus huane mētem
et baptismo p̄mitte referat causā
vicioz nāq̄ om̄i hūanoz causa
supbia est Adhanc quicquid atq̄
auspiciendam talis mediana celitus
venit ad elatum hominem p̄ sup
biam deus hūilis descendit per
manū grām clarā manifestā
q̄ commendans ip̄i homi qui tam
tam p̄ participibus suis caritate
suscepit **Idco scribit actus et verba**
ip̄i cont̄ supbia drali p̄ supbia
libro de salutarib⁹ doct̄ nam q̄
et cupiditate drablis dicit hūi
lūm constendam xpus tū hūilite
dicit hūiliata est mētia aīa mea
drali p̄ supbiam et cupiditate d̄
ero similis altissimo xpus p̄ hū
militate cum esset in forma dei
exmanuit semetip̄m formā sui
accipiens hūiliauit se p̄i f̄us
obediens usq̄ ad mortē drablis
p̄ supbiam et cupiditate dicit dr
astra exaltabo solū meū xpus
cum hūilitate dicit Dīcite ante
quia mitis sum et hūilis corde
drablis cupidus et supb⁹ p̄ pha
raōne loquit̄ dicens Nescio dēum
et isrl nō dimittit xpus ad hūi
tate dicit Si dixerō quia nō noui
eum ero similis vobis mendax s̄
noui eum et mandata eius s̄uo
drablis supbus et cupidus d̄
mea sunt flūia et ego feci ea xpe
tū hūilitate dicit Non possum
ante facē quid qm̄ sed p̄ in me
manens ip̄e facit op̄a drablis
supbus et cupidus dicit mea
sunt om̄ia regna mūdi et gl̄a
eorz et cum volo dō ea xpus tū
dmes esset p̄ vobis facis ē paup

ut eius inopia nos diuites red
dēmur drali supbus et cupid⁹
dicit Sicut colligitur vne q̄ de
licte sunt sic vniūtam t̄iam ego
cogitavi et nō fuit qui amoneret
pedem et aperiret os atq̄ garriret
xpus tū hūilitate dicit Om̄is f̄s
sui pellicano solit̄ vigilam et
f̄us sui sicut passer solitarius
intento drali p̄ supbia et cupidi
tatem dicit Ex partem vestigio pe
dum meoz om̄s riuos aggez
cum hūilitate dicit Nūquid non
possum rogare p̄m meū et ex
hibebit michi plus qm̄ xii legio
nes angeloz Et ut adolentū t̄o
cludam drali p̄ supbiam et cupi
ditatem tū ruina magna aduif
mū p̄cipitat xpus cum hūilitate
ad celos subleuat̄ Idco s̄ hūi
pauca tibi drate fraudis laq̄os
et s̄e hūilitatis q̄dus desip̄i ut
facilius tibi subiectos valeas
docē qm̄ et qualiter hos euadā
atq̄ p̄ hūilitatem regna celoz pos
sideant et nos si volum⁹ p̄fice
m̄i certant̄ t̄sum et ad eternam
b̄itudinem p̄uenire Caueam⁹
imp̄ius cupiditate malā et sup
biam drabolicā et cum om̄i hūi
litate xpi conueni sequi vestigia et si q̄
hūilitatis imp̄atori t̄reno om̄ibus
iussis eius obedire decertat q̄nto
maḡ militatus imp̄atori celesti
debet custodire p̄cepta celestia
Concludit moribus Quid tibi
finom̄s finone p̄mo p̄dest venia
sa supbia nisi detinueris inter fi
lios dei nō eris recta Sequit̄
Supstacio libro 2º ad iama
riu deduis q̄netu⁹ eccl̄e
Om̄ia mūda mūdis i mūdis
aut et infidelibus nihil ē mūda
sed polluta sunt eoz et mens et
conscia tu ip̄e lege cetera et recta
quibus potes non in se irritam
faciant grām dei quia i libtate

vocati sumus tui ne libertate iocunda
sione carnis assumat et id iam
noluit refrenande carnis co-
arctare causa a quibuslibet tibi
tpare quia no eis punitur sup-
stiaose atq; infideliter face h
vero qui depaginis euangelicis
fortes legunt et si optand est
ut hoc potius faciant quam ut
ad demonia consulenda occurrat
tamen etiam ista michi displicet
q;uetudo ad negocia secularia
et ad vite huius vanitatem ppe ad
vitam loquencia oracula diuina
velle comittere etc Sequitur

Simplicium libro de remedio
ca. 14 Non peccat quisq;
cum euitat simplicium sed cum facit
aliquid dignum simplicitate De hac

magia etc sup capitulo pena etc
Suspicio libro de ualitate etc
Deinde iure iuris aspicitur
sed differt quia ille ne cogitans
aliquam ipse nulla tribuit du-
bitationi unde oritur suspicio sup
ps ubi finone etc Quod in se po-
agitur hoc et de alio homo sus-
picatur ut ppter q; ipse colit diu-
nil ppter quod bona opa facit
hoc credat et alter face possit
quippe homines videt q; agunt cum
aut rei contemplatione agamus
occultam est et ideo dat suspicio-
nibus locis ut audeat homo
iudicare de oculis hominis et fla-
plex q; et si vera tamen ei i cog-
ta tamen suspicari Non est dan-
da male suspitionis Timor
occasio libro de q;stionibus Dicit teste
vicioz capitulo de eo habes diu-
in oculis tibi no sit ante quid de
te suspicet homines interris
Sed huius satisfactio ridet
Non est danda detrahendi o-
ccasio no suspitionis suspicio
Sed sicut sunt que corrigant
manifestanda aut certe si de

sunt huius ptecone neganda
quia et aplice monet illa; occa-
sionem diabolo dare maleda
Quod et nullis detestand est
qui xana fide censent et ydol-
adcomedend recumbat et q; q;
ipm ydolum p nichilo dicentes
i molata q; innoxia sumerent
infirmas tamen frim conscias
p hoc sam adnephandos ydolor
ritus tangebant etc

Habernaculum sup ps
da iuthabnaculis ge-
ni hitare fecit tribus
ist q; spualit sic me-
lius desiderand puto ut in-
lestem gloriu unde peccantes au-
geli etc atq; deieci sunt p xpi
gratiam subuehantur etc

Tacitas etc et quae sit
tacend ul loquend libro
de pdestinatione alia est ro-
verz tacendi alia verz docendi ne-
cessitas. Causas vo tacendi lon-
gum est omnes quere ul inferre
Quar tamen est et h una de pe-
iores eos faciamus qui no intelli-
gunt qui nobis aliquid etc tace-
tibus diu volumus eos qui in-
telligunt face doctiores qui no-
bis aliquid tale tacentibus doc-
tores quid no sunt sed nec peio-
res sunt cum res vo ita se habz
ut fiat peior nobis ta dicentib;
ille qui cape no pt quid putamus
esse faciendum none potius di-
cend est verz ut qui pt cape ca-
piat quam tacendum ut non
solum id ambo no capiant verz
etiam qui est intelligentior ipse
sit peior qui si audet ut capet
plurim plures distent quo em
capacior ut distat eo magis
est ydoneus ut alios doceat etc
punit manifestas dista multiloqui
libo de conflictu vicioz ca. 21 mul-
tiloquum dicit Non ille tenebit

Tenebre non sunt aliquid sed ipsa
lucis absentia tenebre dicuntur
sicut silentium non est alia res sed
ubi sonus non est silentium dicitur
et nuditas non est alia res nisi
corpus ubi tegumentum non est
nuditas dicitur. Inanitas non est ad
sed locus ubi corpus non est in
anus dicitur. Sic tenebre non est aliquid
sed ubi lux non est tenebre dicuntur.
Distinguitur de tenebris et luce
libro de generi que reliquit in psalmi
pluribus modis lux intelligi potest
quibus contrarie persuasiones putant
tenebre vocari. Alia est enim lux
que videtur huius oculis corporeis
is etiam ipsa corporea ut solis et
lune et stellarum et si quid huiusmodi
est. Cum contrarie sunt tenebre
cum aliquis locus ea luce caret.
Alia lux est vita sentiens et va
lens discernere que per corpus ad
animum inducitur referuntur id est alba
et nigra calida et frigida suave
olentia et putredine dulcia et a
mani calida et frigida et huiusmodi.
Alia est enim lux que sentitur oculis
alia que per oculos agitur ut
sentiat. Illa enim in corpore habet aut
quantum per corpus ea que sentit
accipiat in animo tamen est huius
contrarie sunt tenebre in sensibili
litas quedam id est non sentire
quantum inferantur que sentiri po
ssent si esset ulla vita lux ista
unde sentit neque tamen habet mysteria
de sunt corpus sicut inanis aut
surdus namque mysteriorum animus est
ista lux de qua tunc agitur si in
strumenta corporis de sunt neque illo
modo quo in silencio vox non au
ditur quia ista lux est in anima
et affinitate corporis instrumenta sed
nichil quod sentiat inferatur non ergo
qui huiusmodi tunc non sentit caret
ista luce sed cum illis potest non
est in anima que nec anima dici solet

sed tamen in ea qualis prohibet esse
vitis et arboris Et quarecumque sit
ipsa insensibilitas ergo sunt tene
bre huiusmodi lucis quia quidquid sen
titur cum ipsam vim sentiendi
non habeat vita quelibet concedit
aut hanc lucem dici concedit
quisque concedit ite dici lucem
quia res queque manifesta est cum
aut dicitur manifestum est hoc
tamquam esse manifestum est hoc
dulce de manifestum est hoc frigidum
esse Et quod forte huiusmodi quibus
proles sensus attingimus huiusmodi lux
quia ista manifesta sunt utique
intus in anima est quantum per corpus
inferantur que ita sentiuntur. Tamen
lucis genus miratur intelligi
potest quo idem tamen huiusmodi que
tenebre sunt inordinabilitas sicut
sunt anime bestiarum. **Alia tamen distin**
guitur de tenebris super lobum primo et
Tenebre metuentes sunt inordinatio
non oculorum et si oculorum non exterior
sed interior Unde dicitur non albi
et nigri sed iusti et iniusti
libro 10 omeliaz **Stana tales esset**
omne ubi loquitur tenebre odit
de tenebris odit les patiuntur in
carceribus inclusi Unde in illis
nemo esse vult huiusmodi autem tenebre
tenebris possunt includi et in
nocentes iustalibus enim tenebre
inclusi sunt inartures tenebre
etiamque fundebantur et lux ful
gebat in cordibus eorum hiis
tenebris oculis non videbant sed
amore spiritualitatis deum videbant
voluntate pure quales sunt iste te
nebre de quibus dicitur est Qui
odit fratrem suum in tenebris est
Et alio loco dicitur Qui odit fratrem
suum homicida est Qui odit fratrem
ambulat erit in tenebris perdit illis
cathenis oneratus nullo carcere
inclusus reatu tamen ligatus
est vult illum putare sine carcere

esse Carcer eius corpus eius est
Summa nos sine deo **S**ero te cog
tenebris libo solilo **S**eruo lumen
ad deum caplo 28 **S**ero erat at
nubes magna et tenebrosa ante
oculos vanitas mee ita ut vide
no possem solem iusticie et lumen
veritatis involuebat me tenebris
filius tenebrarum tenebras meas
amabam quia lumen no cognos
cebam Cecus eram cecitate ama
bam et ad tenebras ambulabam
Quis inde me eduxit ut no esse
in tenebris et umbra mortis cre
cepit manu meam ut inde me
educeret Quis ille est tu es deus
meus misericors et misericors pr
misi et deus totius consolator
no te querebam tu me quesuisti
no te invocabam tu me vocasti
nomine tuo innotasti de sup voce
grandi innotasti ante cordi mei
Fiat lux et facta est lux et disce
ssit nubes magna et liquefacta e
nubes tenebrosa que operuerat
oculos meos et vidi et cognovi et
dixi Vere tu es deus meus qui
eduxisti me de tenebris et umb
ra mortis et vocasti me in admirabile
lumen tuum Et commisi vidi tene
bras in quibus fueram et abyssu
tenebrosam in qua iacebam et co
tremui et ex paui et dixi de tene
bris meis in quibus iacui de ceca
tate illi in qua vide no poteram luce
celi de parte ignorantie qui no
cognoscebam te domine Etas tibi
liberator qui illuminasti me et cog
novi te Sero te cognovi veritas
antiqua Sero te cognovi veritas
eterna et tu eras in lumine et ego
in tenebris et no cognoscebam te
quia illuminari no poteram sine te
et nunc est lux eterna te **patres**
aut tenebrarum tenebris sup ps 138
homines mali et perversi tenebrarum
tenebras suas quas deus no te

nebrarum Cum enim peccant utique te
nebre sunt dum no confitentur
peccata que fecerunt sed in sup de
ferunt tenebrarum tenebras
Ergo si iam peccasti in tenebris
es Sed confitendo tenebras tuas
in tenebris illuminari defendendo tene
bras tuas tenebrarum a tenebris
tuis quo evades ad duplicem te
nebris qui in simplicibus laboras
Unde ait dominus no tenebrarum tene
bras tuas quia no sunt in punita
adire peccata flagellat nos in istis
laboribus et erudit nos tota ista
misericordia quibus humani in qua gemit
mundus vivunt quia dolor me
dianalis est no sine penalis
videns quia dolor ubique ubique me
tus ubique necessitas ubique labores
Creavit amaritiam sed in malis Si
adhuc talibus flagellis deus erudit
nos ut no tenebre tenebris
Agnoscimus nos sub pena flagelli
esse et benedicimus domino iniquitati
amaritudines dulcedini vite tem
poralis ne temporalium deliciarum delec
tatione cecati no desideremus de
licias eternas nec velimus finire
mare et habitare in novissimo ma
ris Remane ergo fluctus maris
quantum plus fecerunt se illa cum
pennis columba suspendit Non
ergo tenebrarum deus tenebras tu
as quia misceat flagella peccatorum
nostris et amaritudines prius dul
cedinibus nostris Nos no tenebrarum
tenebras meas de defendendo pec
cata nostra **De opibus tenebrarum libo**
De salutaribus deamentis Depona
opa tenebrarum et induam arma
lucis et expulsa noctis caligie
effugata in tenebris tenebrarum in
domus veri luminis fulgeat in cordibus
nostris in nocte no opa noctis sed
fidei opa agamus quia filii dei a
pellati sumus Neque enim dilectione
compositi sensus nostri torpe sciant

ne vanis fantasmatibus animas
vires illudat nec ipsa corpora sua
mentis calore depressa in nato
torpore quies inclinet. **Sz** vigila
do orando ieiunando psallendo
contra dyabolum ad usum nostrum
dumtaxat et magnam lucem in su
per cordibus nostris sentiamus et
in nocte opera dei agamus. Quid ei
agendum est nobis in nocte huius
seculi caliginosa nisi divina affusa
re et christum introducere. Quid agendum
est nobis in nocte noctis tenebre
nisi captivum captivum et libe
ratorem sequi. Quid agendum nobis
est in nocte nisi tenebras diaboli
de cordibus nostris excutere et lumine
re habere. Quid agendum nobis
est in nocte nisi superbiam extirpare
et humilitatem introducere. Quid
agendum nobis est in nocte nisi
principem omnium viciorum a nobis ex
pelle et fontem omnium bonorum sus
cipere. Suscipiamus enim si bene
suscipiamus enim ut suscipiamur
ab eo et videamus que bona ipsa
ta ab eo habeamus qui nos cotidie
vocat. Et suscipiamus magnam
eius lucem et pacem eius suam
qui pacem peccatorum nostrorum relevat.
Deponamus opera tenebrarum et
induamur armam lucis. Quid est
deponere opera tenebrarum nisi re
mutare diaboli pompas et ange
lis eius. Et quid est nos induere
armam lucis nisi credere in deum patrem
omnipotentem qui illuminat omnem
hominem venientem in hunc mundum.
Qui hoc dicit dum lucem habetis
credite in lucem ut filii lucis sitis.
**libro de symbolo legendo et ad
ventum domini.** Quid est deponere
opera tenebrarum nisi removere
dyabolo et pompas eius et an
gelis eius. Et quid est induere
armam lucis nisi credere in deum
patrem omnipotentem. **Idem dicit sic
annotatum in iob capitulo 40. fuisse
aliqui tenebre nunc autem lux in**

Involuntate enim tuus quod est
tenebre sit an lux. Sed tu tene
bre est in seipso est hoc est peccatis
que proprius sunt ipsa. Cum autem lux
non in seipso sed in deo agere illuminat.
Sz de tenebris dampnatorum. Non solum
sermo primo de iudiciis. tenebre
erunt dampnatis. Non enim ex so
la tollitur spes qua gauderant
sed datur etiam metum qui gemat
ne contempnas tenebras. Quisquis
est flagitiosus qui soles per tua
male facta et per lasciviam adul
teria non solum tenebras non solum
tenebras non horret sed quod quod
soles plus gaudet quam lucina co
tingit non tales tenebras ha
beris ubi gaudeas ubi leteris
ubi voluptatibus carnis obdelec
tes et non sit erit ipse tenebre
sed quod erit ibi erit fletus et
sordor deicium. tortor sine desol
nec qui torquet fatigat nec qui
torquet morit. **Supra psalmus 6.** Tenebre
extiores addiem iudicii intelli
guntur peccata ut peccatus exten
demus sit quisquis sit dum tempus
est corrigi noluit. posuit autem
exten demus quid est nisi esse
in summa tenebre. Si quid deus
habet lucem inaccessibile quo in
gredimur quibus deus intra in gau
dium domini tui. **re. Se.**
Temperantia. Diffinitio libro
primus de libidine et capitulo vni.
Temperantia est affectio coherens
et cohibens appetitum ab his re
bus que turpiter appetuntur. **libid.**
Temperantia est virtus que libidi
nes cohibet. **libro 6. in summa corie.**
Temperantia est actio ex qua se se
cia opitulante deo et domino
suo ab amore inferioris pulchri
dum exhabens atque debellans
atque inefficiens adversus se mili
tante consuetudine suam et ea
victoria triumphata in semetipsa
depravatis acerbis huius quibus
invidentibus et impedire cupientibus.

euolat ad suam stabilitate et fma-
mentu demy **Decem officio libro**
Demorib^o ecclie ca^o 20 Omne officiu
temperantie est conuere veterem hominem
et in deo renouari id est q tempore
omnis corporeas illecebras laud
q pparem totum q amore ad
inuisibilia et diuina conferre **Et**
ideo ut dicit sup ps no pparetur
nobis ex lege et pphs et ex po
etiam q testimoniu h^e a lege
et pphs unde etia in mote int
vtrinq psona medius saluator
effulgit ut ab omnibus mundi ille
cebras quibus capti homines ob
liuiscunt demy aludicate man
trinq ieiunio temperantie refrenemus
Decem effecti mirabili **exius**
lib^o Demorib^o mochoz melistule
et c imbutus et eruditus no vi
deat p ingremencia corporalis tpa
toms aliquod id ledere ac rursus
p ingremencia no ledere sed sepe
comoda no pua q ferre nam si
venenum p seipm malu esset eius
scorpione mag^o p^o q pinceret
ac contra si ei penitus aliquid
detrahatur sine dubitatione in
taret q illius corpi malu est
admitte quod m^o est malu re
cipe ac illi bonu est habere id q
nobis caret Erit igitur ead res
bonu et malu nullo m^o sed ma
lu est quod contra natu est hoc
em et bestie illi et nobis malu
id est ipa ingremencia que sine
dubio no est suba sed iura sbe
Tempestas **Sup ps 72** Tur
bat te tempestas mundi
alloquitur te intus xpus et dicit
tibi me attende quid ptulerim
frem malum forte pater a^o in
mua feruscatu pateris q^o no
passus sum fremebant feruscatu
iudei matuscatu discipulus t^o debet
Sicut ergo tempestas et t^o bat
cor tuu et multo quia occidit tibi
iniquem matuscatu intollerabiliter
pater quia no tibi venit in metz

quid pte ptulerit xpus Cui aut
pleno corde intutus fuis quid
ille fuit passus no ne equo aio
et tu tollerabis et fortasse gau
dens quia inventus es maliqua
similitudine passionu regis tui
Templum **Detemplo dei q**
Est militans ecclia sup ps
130 Nunquid illi qui uolunt face
templum dei spelunca latronu
fecerut ut rueret templum Sic
et illi qui male viuunt in ecclia
catholica quam iuxta e^o domu
dei face volunt spelunca latronu
nec ideo eunt templum videret
eiu tpus qui dereste p^otor suoz
foras mittant **hi q^o m^o b^o f^o m^o b^o**
f^o m^o b^o c Arbitror ee templum
dei ex lapidib^o viuis q structu
eccliam xpi Sunt multi in ea no
sicut deret spualit viuete s^o fm
tante militantes qui et domum
dei ordms q structum de lapidib^o
viuis faciut spelunca latronum
actibus suis no ecclie dignos sed
speluncam latronu qui eiu consi
derat in multis ecclis taliu xauoz
p^ota qui arbitrant^o que scilicet ee
pretatem et cum deberit decem
vile sedm q vnu deret fuoz di
bi no faciut sed diuicias et multas
possessiones acquirunt none di
tes spelunca latronu sciam esse
sub illis eccliam dei vt r^o xps
dicit ad eos ppter dissipacione
ecclie sue que vtilitas in sagie uio
dm des **Detemplo dei q** **sup**
nos sup ps 92 Quia nos sumus
templum dei Ideo ara dei est dia
m^o ibi sacrifiu imponimus q^o
dem laudamus **Ideo sup ps 66**
S^otm est templum tuu mirabile
in iusticia ista sunt bona domus
dei Ideo dicit templum sciam
tuu mirabile in colupis mira
bile in marmoribus mirabile in
tectis aurat Sed mirabile in
iusticia libro deia et g^ou mo 6
allegat sicutu pitagorai q^o m^o

Dicit **sermō p̄m** s̄ h̄ corrigit lio
et retinaculū tūo ei Libertate
arbitrī sui p̄misit hominib⁹ d̄s
ut pure et sine p̄cto uiuentes
similes fiant deo **Et subdit infra**
allegando enim Templum sc̄m
est deo mens pura et altare op
timū est et cor nūd⁹ et sū p̄cto
Eod̄ libro cap⁹ 66 / **Alundus mūdo**
allegat ieronimū / corde conspici
templum dei nō potest ēē pollu
tū hoc vtiq⁹ agitur nobis co
nando laborando orando impe
trando ut ad illam p̄fectiōem iqua
possim⁹ deum mūdo corde cō
spicere eius grām p̄ducam⁹ p̄m
xp̄m dñm nr̄m **libro p̄mo de**
vitis dñi f̄mone 16 Nemo se fal
lat et dicat templum dei atq⁹
mens est nō corpus meū Apli
est sūa Nescitis inquit qz corā
vestra templū nobis est s̄p̄
quem h̄etis adeo q̄ tempnebas
corle p̄am q̄tempnis q̄ peccas
intemplo xp̄m corpus tuū tēplū
inte est sp̄s dei Jam videas q̄
facias detemplo dei Si eligēs
mētā facē adulterū marit̄m
parietes quid te esset scelerat⁹
modo aut tu ip̄e es templū dei
Templum nūas templū exis
templum in domo tua manes
templum surgis vide quid agas
vide ne offendas templū tuū ha
bitatorem ne de seint te et in
ruinā vtaris Sed si q̄tempnis
corpus tuū considerā p̄am tuū
Nam postquā aplū dixit Ne
scitis q̄ corpa v̄ra subdit et nō
estis v̄ri sumpti eū estis p̄cio
magno Sed detemplo q̄ est
tūmphant eū / Deo est temp
i enchiridion 102 / lum suū condi
tori ciuitas sua que tota hic ac
cipienda est nō solum apte pe
gnatur nūris a solis ortu vsq⁹
ad occasum laudans nōmē dñi
et post captiuitate vetustatis
cantans canticū nouū **ber ead̄**

et illa que in celis semp exq̄
condita est cohesit deo nec vl
lum malum sui casus experta
est hec iustis angelis beata p̄
sistit et sue p̄ti p̄gnantia sicut
optet opitulatur que vtiq⁹ va
erit consorcio et unitas et int
vna est vniuerso caritatis que to
ta instituta est ad colendū deū
vni vnde nec tota nec vlla p̄s
eius vlt esse coli p̄deo nec cuiq⁹
esset deus partia⁹ ad templū dei
q̄ edificatur ex d̄s quos facit
nō facis deus ac p̄ hoc sp̄s sc̄s
si creatum nō creator esset pro
fecto creatura rationalis esset sp̄e
est em̄ sūma creatura et ideo
fidei nō ponet ante etiā quia
et ip̄e ad eam p̄tinet In illa
eius parte que in celis est nec
habet templū sed eam ip̄e tēp
lum esset Templū em̄ h̄t deo
dicit aplū Nescitis quia corā
v̄ra templū sunt sp̄s sc̄i qui in
nobis est quem habetis ad d̄ de
quibus alio loco dicit Nescitis q̄
corpa v̄ra in v̄ra sunt xp̄i Quia
ergo deus nō est qui tēplū h̄t
aut quō xp̄o minor est cui⁹ in
bra templū habet Nescit em̄ ad
templū eius aliud templū dei
est cui⁹ idem dicit Aplū Nesci
tis quia templum dei estis et d̄
ut p̄baret d̄icet Et xp̄us i h̄i
tat in vobis Deus ergo habitat
intemplo suo nō solum sp̄s
sc̄s sed eam p̄r et filius qui eo
decorpe suo p̄ quod facis est cap̄
et̄ie que in vobis est ut sit in
omnibus ip̄e p̄icipat⁹ tenens aut
soluite templū h̄t et i iudicio
sustitabo illud s̄ vniuersa i celo
et in terra sed de illa que i celo
est affirmare quid possim⁹
nisi q̄ illud mea manus ē nec
quisquā deinceps inde cecidit
aut casurus est ex quo deus an
gelis peccantibus nō peccat
Tempus Quid sit tempus

scdm quorū dā opūione libo vj
confess. Audui aliquodā hōie
docto q solis et lune ac pder
motus ipi sūt tempa et nō am
Cur em nō potius omī corpi
motus sūt tempa an vō si ces
sarent celi lūmā et mōet rota
figuli nō esset tempus quo me
tūret omīs gress et dicēdū qua
libo motuū agi et nō intempe
loquēdū. Quid sit sūm cum et sūm
vitatem ibid. Nemo mihi dicat
celestū corpi motus esse tpa
quia et aliqdam vōto cū sol ste
tisset ut victoriosum plū per
ager sol stabat sed tpus ibat
p sūm quippe spaciū tpus q ei
sufficeret illa pugna gesta atq
finita est vīdeo tpus qdā ee
distensionē quia tūm mōet
corpus tpe mēor et quam dū
mōet et ex quo mōmū mēpit
et donec desinat. **ibid. in fia** Si
corpus aliquādo mōet aliqū
stat et nō solūm motū em
sed etiam statū tpe mētū
et dicēdū tū statū qūm mō
tūm est aut duplo aut triplo
statū ad id q mōtūm est et p q
aliud nra dūmēsiō sūe qphē
derit sūe estimatū ut dīa so
let plus et minus nō est ergo
tpus corpi motus **libo 12 dea**
dei cao 1 Iste dūmēsiōes tpa
spaciōz que vītatē ac ppe di
tūm tpa manifestū est qd
amotū pderz ac pēritū vīde
et dēns cum hēc iustitiet dicit
Sūt insignia q. Sed in aliq
est immutabilū motū aut aliq
vostius pterit eo q sūm esse
nō possunt vīde tpus cepit a
motu creaturaz **libo 4 sup gen**
cao 1 Frustrā ante creaturā q
requirunt quasi possunt ante
mōmū tpa motus est p illū
esset nō spūalis nō corpālis ca
tūre quo p pūis pātis futura
sūcēdāt illū esset tpus dūo

Mōeri aut creatūa vīq nō
posset si nō esset potius ergo
tpus a creaturā quā creatura
cepit acpe vīteq aut ex deo ex
seipō em et pēpū et mōpō s
omīa nec sit accipiat q dūm ē
tpus a creaturā cepit quasi tpe
creatura nō sit cum sit creatūa
motus ex alio in alio osequētib
rebus sūm ordinacōm adūmst
ratis dei qui cūcta creauit
Deo ad creaturā Non dicimus
mēsūā mēsūā tpus futurū lo
ho vj confessio. Quia quia nō
dūm est nisi quia longa expec
tatio nec pītūm longū qz nō
est nisi quia longa memoria
est nō pūis d longūm quia in
pūcto tūst **Tempū a creator**
Deus est libo 1 Nulla temporā
sup gen cap 26 sūm ul esse po
tuerunt nec poterant quoz dē
nō sit a creator **Deo libro de vera**
innocēcia cao 1 Id q mēpe nouū
est nō est nouū apud deū qui
condidit tempa et sūe tempe
be omīa que sūe quibz q tūbz
peoz varietate distribuit **ead**
libo cao 1 Apudabilū dīspōs
nem immutabilis id continet
vbi sūe tempe sūm sūt que
mtpibz nō sūm sūt quia tpa
nō sūm sūm tūst **hī eod cao 1**
Ordo tpm in etna dei sapiēcia
sūe tempe est nec aliqua sūm
apud illū noua que fecit que
futura sūm **libo amōtacōm**
in iob cao 31 Tempa sūm sūm
sub certis pītātibz sūt ordinata
quia nec in ista eror nocte re
liquit deus hōmēz sūe custo
dia qui fecit em **vīde dū tpa**
Deus libro 1 qfess. Ante celū
et terrā nō erat tpus sed tu
deus qui hēc fecisti pcedis oīa
tempa pcedis em pītā celū
dūe sūm pītis et mītis et
supas omīa futūa quia illa fu
tura sūm et cum venerit pītā

erūt tu aut idem ipse es et am-
tu nō deficiat **Indyologo ad**
Orosii Deus qui instituit tpa
et est ante tpus nichil meo est
ptitum et futurū nullū consiliū
nouū ulla noua cogitatio pbat
h' libro xi de ciuitate dei capitulo 6
Si em rē dīstīnt cūtas et tpe
q tempus sine alia mutabilitate
nō est incūtatē aut ulla mu-
tatio est quib nō videat q tpa
nō fuissent nisi creatura fieret
que aliquid aliqua mōtione mu-
taret aut mōtione cū aliud atq
aliud que simul esse nō possut
redit atq succedit in breuioribz
ul pductionibz moraz mēual-
lis tpus sequitur Cum igit dē
māis et mutata nulla est dīno
mutatio arator sit tpus et ordi-
nator quō dīcatur post tempus
spacia mūdū arasse nō video
nisi dīcatur ante mūdū iā aliquū
fuisse creaturā aut mōtibz tpa
auterent porro si hē pax mā-
rueq veruēs ita dīcūt ipū
fecisse deum celū et terrā ut
nō ante intelligatur fuisse quia
hoc potius in pīcipio fuisse dīcē
si quid fecisset ante cēta ciuita-
que fecit pīcipū dubio nō est fūis
in tēpe sed cum tpe q em sit
in tpe et post aliquid sit et aū
aliq tpus post id q pīcipū est aū
id q futurū est nullū aut po-
sset esse pīcipū quia ulla erat
creatura aut mutabilibz mōtibz
ageret Cum tēpe aut fūis est
mūdus mutabilis motus Sic
d' se habē etiam ordo ille pīcipū
sex ul septem dīez in quibus
mane et vespā nominantur donec
omnia que hīs dīebz deus fecit
sexto pīcipiant die septimoq i
magno mūdū dēi vacatū comē-
datur Quia dīes aut sunt aut
pīcipū nobis aut etiam in
possibile est cogitare quō ma-
gis dīcē vīdemus quippe istos

2
notos dīes nō habē vespā nisi
desolis occasu nec mane nisi
desolis ortu Illorū aut pīcipū
dīes sine sole pīcipū sunt q qīto
fūis refertur Et ideo dē pīcipū qd
nō pīcipū tpi sup **Ab illo omne**
Johanne finone ioc tpus disposi-
tū est qui tpi pīcipū nō est
qm que futura fuerant pīcipū
tēpa mūdū pīcipū causas effi-
cētes hēbant in qua nulla fūit
tēpa nō ergo aratur hac ho-
ra facto urgente venisse s' deo
potius ordīnante Nec em sic
era utat' xpi querunt passioz
Ab ipse em ut pīcipū mōti cogē-
reut pīcipū conditorem nō itaq
xpi tpe ut mōtetur in pīcipū
tēpe xpus quo mōtetur elegit
quia et iam tpus quo de bīque
natus est cum pīcipū cōstituit de q
sine tēpe natus est s' iā quā ve-
ram pīcipū doctūm apīcipū paulū
aut cum venit plenitudo tpi iū
sit deus filiū suū Quia ut dīcāt
cod' libro finone 6 pīcipū et fu-
turū inuenio in omni mōti rez in
vītate que manet pīcipū et futurū
nō inuenio sed solum pīcipū et hoc
incozruptibiliter q iā creatū non
est dīcūt rez mutacōm in pī-
cipū fūit et erit cogitā dīcipū in
venies est **Differet tpus abetūo**
libo 32 qōm q ac Inter etīū et
tēpe hoc dīstāt quia illud stabi-
le est tēpe aut mutabile **Dep**
abū ante tpi Quia futura nō
libo xi q fēglom sunt nec pīcipū
nec pīcipū dīcāt Tēpa sunt tīa
pīcipū pīcipū et futurū sed fortasse
pīcipū dīcāt tpa sunt tīa pīcipū
dē pīcipū pīcipū dē pīcipū pīcipū de
futurū Sicut em hēc in aīa tīa
que et alibi ea nō vīdeo pīcipū
dē pīcipū memoria pīcipū dē pīcipū
bus cognacō pīcipū dē futurū ex pī-
cipū **Sup Johanne finone 31**
In omibz actōibz et mōtibz
mōtibz ex mōtibz pīcipū agūt

creature duo tpa inuenio pñti
et futur pñs quero nichil stat
q dñi quia nō est q dñus pñ
adhuc nō est q feci iam nō est
q fñus sum nō dñm est quod
mñi iam nō est q victus sñ nō
dñm est pñti et futur i vñs
mñm motu rez iuritate que
manet pñti et futur non in
uenio sed solum pñs et hñ ior
ruptibiliter q mñeatiā nō est
distate rez in mutacōnes et in
uenies fuit et erit cogita dñi
et inuenies est vñi tpus pñti
esse nō potest *Alitice detribus*
quo ad statum fidelium / hñoto pñs
libro 32 qñm qñe dñi / qñs hñi
pñm tpus est ante legem / sñm
sublege tñm subfigura dñi
adhuc restat q ad plenissimā
pacem relm celestis veniā pñm
quo tendit quiaq iñe ardet i
xpñm libro eod qñe dñi / pñma est
actio ante legem / sñm sublege tñ
tia subgrā dñi i pace ante legē
am pñm ignoram / sequi carna
les concupias / Sublege est actio
am iam phibem apñto et tñm
eius cōsuetudine vñti peccam
quia nos nō dñm adiuvat fides
Taa actio qñ iam plenissime li
beratori nñs nec mñas nostris
aliquid tñuimus sed eius mñas
diligendo iam nō mñm delect
tione cōsuetudinis male tñ
ad peccand / nos mñat sed cñ ad
huc eam mñpellantem patimur
quāuis ei nō tñdam / dñta est
actio am oñm nichil est mñmñe
q resistat pñm sed oñm sibi met
qcorditer mñta et cōnera / vñde
aliquid firma pace custodiam
q fiet mñli corpe vñificato cñ
corruptibile hoc mñduerit i corrip
tione et mñle hñ mñduerit i mor
talitate / *Sup epla ad rō pñtōe*
q / *Quatuor qñs hominis dñm*
gñm / *ad legem sublege pñgrā*
et i pace ante legem sequi gñpñs

carnis sublege tñmñm abea pñ
grā nec sequim eam nec tñmñ
abea i pace nulla est concupia
carnis ante legem ergo nō pug
nam / quia nō solum gñpñmñ
et peccamñs sed etiam apñamñ
peccata / Sublege peccamñs sed
vñmñm fñtem cñm mala esse vñ
q nōlmñs face / Sed quia nō dñ
est grā supñmñ / dñm vñro efficit
ut nō tñm velimñs iñe face / sñ
possimñs nō vñbis iñis sed libe
ratoris auxilio qñm nobis etiam
pñmñm pacem mñmñe tribuet
que pax pñfeta bonā voluntate
sequitur / *Alia merces dñi*
et mñia pax hominib / hoc voluñs
Alitice vero de pñti / Vigor fidei
dñmñm tñs libro dñi / *hñm tñm*
in notencia cap 208 / tñmñm mñ
tatur re spe mane et mñdie / be
spe cñm dñs mñte mane iñmñe
mñdie mñscensione / hñm adpa
ciencia occisi aliud ad vñtā regu
ritati / Tñm ad glām pñmet ma
iestatis mñpñs dñmñm qñdñt
Tñmñs pñamñm mñmñm / sñm ea qñ
mñpñs pñmñt ut fñt / *Deo eod libro*
cap 104 / Oñm tñmñm maloz pñpñ
lñmñ est / Qñd cñm tam erigimñ
quāñ id q mñhoc tendit ut nō
sit / *vñde libro 6 mñmñe cap 29*
Non pñt etñm tñpñlib / ita que
dñmñs abolent / hñs qñ bñuori
tempe tñmñmñt pñferenda sñt
quā sanitas mñmñ dñi pñfeto
est est melior quā mñbetilitas
mñltoz et si optanda optandis
opa opñremñs melior est mñmñ
dñi lectio quāñ pñmñmñ opñpñ
et si eadem res vñmñ die legat
aut pñmñbis pñmñt / *Sed quid*
fit tempus redimñe / *Redimñe*
libro 40 oñmñs oñmñ pñ / tñmñs ē cñd
opus est etiam dñmñmñ tñpñ
lñd comedoz ad etñm queñda
et cape pñda pñmñmñ tñpñs opñre
vñde et dñs pñcepñt dñmñs / *Si qñ*
voluñt in iudicio tñcñ qñtenderē

et tunicam tuam tolle dimitte
ei et palliū ut sit amissa re
aliqua tpali impendas adq̄etē
quod eris impensius ad litem
Secundū libo omne ē Redime tpus
est quōdo aliquis tibi ingerit li
tem p̄de aliquid ut deo vaces
nō litibus exeo quod p̄dis p̄ciū
est tps ēē quōdo p̄tus nātūtib⁹
p̄cedis ad publicanū das mīmos
et emis tibi panem aut vinū
aut oleum aut lignū a veste
aut suppellectilem aut quicquid tibi
opus est das et accipis aliquid
amittis aliquid accipis h̄c ē emē
Nam si nihil amittis et h̄cas q̄
non habebas aut in venisti a
donatum accepisti a h̄ditatu
acq̄sisti quōdo aliquid amittis ut
aliquid h̄bas tunc emis q̄ h̄c
emptū est q̄ amittis p̄ciū est
Quomōdo q̄ p̄dis mīmos ut emas
tibi quietem p̄de aliquid audi
p̄ibū antiquū vale et nātū
pestalencia ante hostiū venit
mīmū quāt duos da illi et duat
se pestalencia est homo malus
qui te vult p̄cipuā exspoliāc
pestalencia est homo calumpniator
p̄dior iste talis sit est quōdo pustū
la mala in corpore Sicut em quōdo
pustulā m̄rit homo desiderat
ut cito spondulū faciat et op
tat ut sine aliqua mora ip̄a ma
la pustulā aliquā p̄ciū tollat
de corpore et cum ip̄a discedat ne
venenū ip̄ius totū corpus
occupet et animā petat Ita etiam
quōd unquā et malus homo qui
nūl vult nisi litibus vacare ali
quā calumpniā facit puta illū
esse pustulā malam acquiesce
ut iniqualecūq̄ p̄ciū de p̄ba
tua p̄das ne diu mīmū litiga
do occupas quietū cor habere
et deo vacare nō possit unquā
nō supraditū p̄ibū de ewa
videtur natūm quōd dūs aut si q̄
vult iudiciū q̄tendē et tunicā

tuam tollē avocare te h̄c litib⁹
adeo tuo nō habebis quietū cor
nō habebis tūquillū animū eūter
cogitacōibus tuis irritat⁹ ad ip̄a
ip̄a adūsariū tuū ecce tps p̄di
disti quā melius mīmū amittēs
si tempus redimes **Causa aduſ**
Secundū libro de vā Non illi p̄pi
religione cō ē magis amant
v̄sum quam ip̄am artem qua cō
ficiat⁹ vers⁹ quia plus se amib⁹
quam intelligencie crediderunt
ita mīla tpalia diligunt condici
tem vero ac mediātem tempus
diuina p̄videnciā nō requirūt atq̄
in ip̄a dilacōe tpalium nolūt cū
sire q̄ amant et tam sūt absur
di quā si quis in recitacōe p̄ciū
carminis vna aliquam sillabam
solam petuo vellet audire S̄ ta
les auditores carminū nō inveni
unt Talibus aut rez estimacō
nibus plena sunt omnia p̄p̄ea ne
mo est qui nō facile nō mō totū
v̄sum sed etiam totū carmē po
ssit audire totū aut ordinē se
culorū sentire nullus hominū p̄ h̄c
accidit q̄ carmē nō sūm⁹ p̄tes
seculorū v̄ p̄tes dampnacōe f̄ci
sūm⁹ illud v̄ carmē sub iudicio
nro ista pagināt de labore nro
nulli aut nro ludī agonistica pla
cent sed tamen cum ems de decore
decori sunt et h̄c quedā iūuacō
veritatis est nec ob aliud acalib⁹
p̄hibem⁹ spectaculis nisi ne vmbi
rez decepti arebus quas ille
vmbre sunt oberrenus ita vmbi
sitas quō condicio atq̄ ad nū
stancio suis imp̄is animis dāpnat⁹
quia non placet sed etiā ad nu
seria eaz mīlas ul mīra mīab⁹
ul mīcelo sine p̄culis spectacib⁹
placet Nichil em iustū displic
iusto quō ita cum omnis anima
rationalis aut peccatis suis misera
sit aut itē f̄as b̄a Omnis autē
mīnalis aut cedat potenciori
aut pareat meliori a oparet⁹

equali aut certante exeat aut
dampnato noceat nate est et omne
corpus sue die fuit quid pro
eius unitis et p[re]z ordine fuit
nullum malum est ne minus sed
sua aug[mentum] culpa fit malum porro
cum ad p[er] dei gratiam requiratur et
in integre restituta et illi subdi-
ta una quo creata sunt in statu
vato etiam corpe in p[er]stantia san-
tatem no[n] cum mudo possideri
sed mundum posside[n]s tepit nullum
ei malum erit quia ista infima
pulchritudo temporalium inefficacitudo
que cum ipso p[er]agebant sub p[er]p[et]ua
p[er]agetur et erit sicut scriptum est
Celum novum et terra nova no[n] in
parte laborantibus annis s[ed] in vi-
sitate gaudentibus Omnia eni[m]
in ea inquit Aplus nos aut xpi
xpus ante dei re[sp]e[n]s De q[ui] car[is]

Temporalia Distibuit tpalia
Deus bonus et malis sup
ps 66 p[er]vixta ista tpalia
bonus et malis deus esse voluit
quia si solis bonus ea daret pu-
tarent mali p[ro]pter hoc colendū
deum Rursus si ea solis malis
daret tamen boni infimū cōtra
ne ista illis forte de essent Ergo
si solis bonus darent ista omnes
p[ro]pter hoc accipienda vellent cō-
uertere addendum Rursus si solis
malis darent infimi ne tū cō-
uertere amitterent q[uod] soli mali ha-
berent p[er]vixta data sunt et bonis
et malis Rursus si solis bonus
auferret idē ille timor esset inf-
imor nec cōuertere addē Rur-
sus si solis malis auferret ip[s]a
sola putaret pena qua mali p[er]-
lectuntur et ergo dat ea bonus
consolat[ur] ianēritates q[uod] ea et ma-
lis amonet bonos ut alia desi-
derent que no[n] h[ab]ent cū malis co-
mūda Rursus bonus auferat ea
quod vult ut interrogent se de vitiis
suis et inveniant se qui forte la-
tebant se vix iam possunt dicē

D[omi]n[u]s dedit d[omi]n[u]s abstulit et sub-
trahit data sed no[n] subtrahit da-
to[r]em d[omi]n[u]s benedicta d[omi]n[u]s sumptu
no[n] herens rebus t[er]renis n[on] in
isto implicatis penis iacens sed
exserto vultu virtutū i[n] genio
alis genio dilatois exultat
i[n] amas liberas et videt sibi sub-
tractum esse q[uod] calcabat in vbi
incubebat et d[icit] securi d[omi]n[u]s dedit
et dedit et abstulit et manet q[uod]
dedit Abstulit q[uod] dedit p[er] eius
nomen benedictū Ad h[oc] go ista
auferunt bonis sed ne quis in-
firmus dicet crudo ego de possi-
tante virtutis ut iob robur inuay
arbor[is] quia n[on] nata es q[uod] mag-
qua inuay sub an[im]i ramis et
vmbra refrigeris in ga fuit
Sed times ne tibi auferant h[oc]
cum talis fuis attende quia au-
ferunt et malis crudo ergo differ-
atōisone q[uod] bonus times an-
tē forte malis amissurus es
Si bonus ea p[er]dideris adest cō-
solator qui abstulit archa goma
uita est auro cor plenu[m] e[st] fide
foris paup[er] es sed intus diues es
diuicias tecum tecu[m] portans no[n]
amittes ead[em] de fringio nudus
exires et ergo forte p[er]ditus es
malus tū no[n] bonū te i[n]venit
dampnu[m] Sed maiori dampno
illi ferunt i[n]anis est domus i[n]ani-
or consilia quousquis malus ista
p[er]diderit no[n] habet foris q[uod] teneat
no[n] habet intus vbi requiescat
dedit tibi deus non extollaris
abstulit tibi no[n] frangaris Times
ne auferat p[er]t auferre et ma-
lo melius ergo bonus q[uod] d[icit] am-
tis sed deum times **nepla x ad**
bonifaciu[m] comite Sic vray hoc
mundo tamquā no[n] vtens ut ex
bonus eius bona facias no[n] mala
fias quia et ip[s]a bona sunt nec
dant bonibus nisi ab illo qui
h[ab]et omni celestiu[m] et t[er]restriu[m] p[er]ta-
tem Sed ne putent mala dat

et bonis ne putentur magna uel
firma dantur et malis itaq; au-
feruntur ista et bonis ut pbeant
et malis ut auerentur. Quis em
nesciat quis ita sit stultus
ut non videat qd salus huius
talibus corporis et uiciorum corrupti-
bilium uirtus et uictoria de bonis
et honor atq; potentia temporalis
et cetera ista bona terrena et bonis
dantur et malis et bonis aufer-
untur et malis. Salus uero aie-
tium in mortalitate corporis uirtus
q; iusticie et uictoria de cupidita-
tibus inimicis gloria et honor et
pax eterna uita non dantur nisi bo-
nis. Ideo si desinit non est dolendum
super peccatis. In nomine xpi et in
more eius exhortor uos ut quia
q; ista temporalia non habetis non cu-
piatis quicquid habetis non teris
presumatis. Ecce presumatis dixi uo-
bis non dico dampnari si de ta-
libus presumatis si de talibus in-
flecti si propter talia magni nobis
uideamur si propter talia pauperes non
agnoscatis sed quibus humani condi-
tionem omnem propter excellentem
bonitatem obliuiscamini tunc enim de-
nate est tribuat in nouissimo
et in ciuitate sua ymaginem eternam
admirabilem redigat. Non presumit
morienti libro. Semper ante
de salutariis dicitur. Oculos cordis
tene qd nec amicorum turba nec
familie multitudo et nec amicorum
gentium congestio nec gemmarum
lapilli fulgentes nec uindictarum
uirtutes nec densitas segetum nec
iocunditas extensa pratorum prout
aie excremet a corpe ullum afferre
presidium sed plus lugent qui ea
plus diligunt. Ideo diligendus
est uerus amicus dñs noster ihesus
christus qui pacem felicitatem nobis
dedit et eternam tribuet beatitudinem.
Sed de iusto cor. In temporalibus bonis
dñs iustitia ad presidium sufficiencia non
bani et est de. Debet appeti

propter seipsum sed propter salutem
corporis et congruentem humani prope
bonis quo non sit inueniens
eis cum quibus honeste officio
q; uiuendum est. Et infra subdit
Ipa sufficiencia uel ipa in columi-
tas uel ipa uel amicorum quia diu
temporalis est perne uite optatione
abicienda est quicquid fortasse cor-
am uero uulgo sanus estimat
dus est qui non temporalibus eterna
ponit. Unde super iobem. In nomine xpi
Quid prodest acquirere in seculo
aliquid temporale et transitorium siue
sit pecunia siue sit uoluptas ven-
tris et guttus siue sit honor in
laude humana none omnia fiunt
et uentus none omnia transiunt
et currunt. Et uel hys qui heserunt
transientibus quia simul transiunt
none omnia ut flumines preceptum cur-
runt in mare et uel qui cecidit qd
in mare qd tenere debemus omnes
affectus atalibus concupiscentibus
Sed ut dicit libro. Amor temporalium
est inuisibilis cor. v. res non expungit
natur nisi aliqua suauitate eternorum
Non debent in temporalia. Nulla res
spiritualia impedire se. In uia tene
pino de doctrina et aua. Nos debet
cor. 12. quia nec ipse dñs inquitum
uia nostra esse dignatus est tene
nos uoluit sed transire ne rebus
temporalibus quicquid ab illo pro salute
nostra susceptis et gestis heredemus
infirmis sed peccatis potius tur-
rimus alacriter ut adden ipsum
qui uiam ipsam nostram atpalibus
liberauit et collocauit addere
prius prochi atq; prochi inuicem
propterea dicit in epistola ad largum. Si
incepta concupiscenti fallax est enim
in eis suauitas et in fructuosus
labor et perpetuus timor et periculo-
sa sublimitas inuicem siue prude-
tia et finis cum prima ita se ha-
bent omnia que in ista mortalitate
erupna cupidius quam prudentia
appetunt. Alia est alia spes prior

alius laboris fructus alia pui-
loz nices Nam mbr mudo no ti-
mere est no dolere no laborare
no puidari impossibile est s plu-
rimu inter est qua causa qua
expectacione quo timo ista pati-
antur Ego aut cum amatores
hmo seculi mteoz nescio qudo
possit esse adeoz aios puidos
sapia oportuna cu em res ved
psseris hnt fastu respuut salu-
bres monitus et quasi auleni
reputant cautaleum qm aut in
advis angunt magis cogitant
enade unde adpue angunt qm
capere unde curentur r

Temptatio **Temptacionis**
Nominē plura hē significata
mepla ad coscenciā de adventu
dñi et est o. Vocablin temptacō
me dñs suas ale suas habz
eo q alia sit temptatio deceptio
Alia temptatio pbatōis s illa
intelligit qm temptat no est i
dyablis s hanc vero temptant
nos deus **Distinguit libo 2o qm**
vetis et noui testam qone o o Du-
plex est temptatio Aliqudo em q
fideles aliqui infideles temptant
ut fidelium temptatio huana sit
ppter fidem em ab bonibz tbulam
Temptant em nos si possunt ab-
ducere nos a fide ppter diffidentia
aut teptant ut angustati peni-
tentes redeant inuam sicut fā
est et uidetis cum em diffident
de puidencia dei temptati sunt
aspentibus ut dolore correpti
emendaret Deus em sic temp-
tat ut corrigat hmo homines
Est et alia temptatio qua temp-
tatus est abrahā et iob necno
et thobias famuli dei ut abrahā
p tbulacōi ablati vni et dilecti
ssim filij ut vberiore fructu iust-
icie habet ad etiam quam iob at
amissione totius sube anguen-
taretur Inuicē locupletatus in-
telis et mēia Thobias vō ceata

te luminu passus sic pueatōr
extitit ut adpue gloriosus fiet
receptis oculis et in futurū sua
retur ei claritas ppetua quia
ad hoc pbantur iusti ut pfiat
Ideo q in temptacione robusto
anno esse debem9 scientes no
ad summū mēiam h p fice
sed ad augmentū si equo anno
toleramus **Incip iohanne pce 2**
Due sunt temptaciones vna qe
decept altera que pbat illa dñi
blus ista temptat deus **libo 2o**
deconspu m 2o Duplex est temp-
cio **capit 20** tacio vna pbatō-
is de qua dñs est Temptant
nos deus ut fiat si diligit em
Alia est seductiois de qua dñs
est deus nemem temptat Sed
p aliu mod disting sup ps 100
Quatuor sunt temptaciones ex
quibus nos liberat au ofitent
sue miserationes sōma est error
et fānis verbi et vitatis De qua
pducitur ad xpm qui est via et
vitas Sedā est difficultas i bñe
opando Sed liberat dñs et mci-
pit iam facile esse q difficile fue-
rit ut abstine amalis Tria est
tedy atq fastidy et alij cum nec
legē nec orare delectat ut quā-
me no illiceat adulciū tamen de-
lectat vban et debeat temptacōe
liberat te dñs liberatus aut ab
errore liberatus ad difficultate bñ
opandi liberatus atedio fastidio
q vbi dei fortassis dignus eris
tui pplus qmittat qstuar igni
biaculis nauis recturus etiam
ibi qta temptatio tempestatis
maris et piculor ingubliando
ecclis Nam temptatio tempestat
maris quacientis eccliam turbat
gubnatōre et mbris omibz ecclia
maciones et miserationi dei cō-
fessiones **Vnde de temptacione**
qua deus temptat libro de blas
pbenia inspū sūi Est temptacō
adducens pati qua dñs nemē

temptat et est temptatio p[ro]p[ri]a
fidem qua et deus temptare dig
natur libro q[ui]nto exodi q. 17. Cui
dixit deus ut temptem illos t[em]p
tatio ista p[ro]p[ri]a est n[on] ad p[er]t[ine]n
seductio nec ideo p[ro]p[ri]a ut deus
nouit sed ut ip[s]os ip[s]is hominib[us]
o[n]dat q[uod] h[um]iliores fiant ad p[er]t[ine]n
adiutoriu[m] et ad cognoscendu[m] dei
grat[i]a p[er] p[ro]p[ri]a libro 15. Deauitate di
ca[us]a 22. Non omnis culpanda est
temptatio quia et congratulanda
est quia fit p[ro]p[ri]a et p[er]p[et]rat aliq[ui]s
atq[ue] h[um]anus sibi ip[s]i innotescit
n[on] potest nisi vires suas sibi
n[on] verbo sed experim[en]to tempta
tione quodammodo inu[en]t[ur] et
uideat ubi si dei munus agno
uit tunc p[ro]p[ri]us est tunc solidat[ur]
firmitate gr[ati]e n[on] inflatur inu[en]i
tate iactantie Ideo p[ro]mittit deus
hominib[us] temptari. P[ro]mittit deus
libro xi sup[er] gen[esim] temptari ho[m]i[n]es
ro. 4. quem p[ro]p[ri]a temptatori
o[sc]ensur[is] quia id f[aci]t[ur] cat[er]a p[ro]p[ri]a
voluntate p[er]p[et]rat et ordina[n]do
erat illius equitate p[er] p[er]na ut
etiam sic o[n]det die sup[er]be ad eru
dicione[m] futu[ri] sc[ilicet] q[ui]a i[n]te
ipe vteret[ur] a[n]i[m]a voluntatib[us] ma
lis an[im]e ille p[ro]p[ri]e vterent[ur] natu[r]
bonis nec arbitrand[um] est q[uod] e[ss]et
hominem delectis iste temptator
nisi p[re]p[ar]asset ma[n]u[m] eius quedam
elacio q[uod] p[ro]menda quia verissime
d[icitu]r est ante ruina[m] exalta[n]t cor
Iacob ca[us]a 8. P[ro]mittit deus t[em]ptari
quia p[ro]bat[ur] et o[n]detur virtus
et est palma gloriosior n[on] o[sc]ensi
sse t[em]ptatu[m] quam n[on] potuisse
temptari Sup[er] ps[almu]m 90. f[aci]t[ur] p[ro]mo
Ipe deus t[em]ptaciones cu[m] venire
p[ro]mittit q[ui]ntum potest f[aci]t[ur] cu[m]
venit Est ip[s]a temptatio valis lib[er]
deu[m] in uolencia ca[us]a 20. p[ro]u[er]bius
fidelis sine t[em]ptatione n[on] p[ro]u[er]
nec sibi quisq[ue] innotescit nisi exa
mie p[ro]p[ri]a nec conabitur nisi
qui vicerit nec vincet nisi t[em]p[er]at

Quis aut[em] certat nisi inu[en]i[en]t[ur] h[uius]
et temptatori resistens Iuditha
q[uod] ad orosiu[m] magna laus n[on] e[st]
si homo n[on] peccat quia n[on] t[em]p[er]
tus est unde t[em]p[er]at[ur] assidue sup[er]
ps[almu]m 62. Cotidianis t[em]ptacionib[us]
nos affligit inimicus n[isi] q[uod] male
amemus n[isi] q[uod] male timeamus
Sunt t[em]ptaciones. Et unusquisq[ue]
quoniam super ps[almu]m 2. q[uod] t[em]p[er]at[ur]
quibus t[em]p[er]at[ur] h[uius] maledictes
sibi h[uius] etia[m] maior[um] auctores conan
tes cu[m] ar[de]re corpe p[er]ade[n]t s[ed] d[omi]n[u]s
est salus t[em]p[er]anda est sup[er]bia Et
adhe[re]t a[n]i[m]a mea post te et
sup[er] p[ro]p[ri]a tuu[m] b[e]n[e]dictio tua h[uius] est
sup[er] van[um] queq[ue] u[er]u[m] Sup[er] ps[almu]m 61
Non est quisquam in hac vita q[ui]
se a t[em]ptacionib[us] p[er]t[ine]t d[icitu]r i[n] u[er]ba
sed imponit[ur] et homines s[un]t sup[er]
capita n[ost]ra Tolleramus cu[m] quos
volu[m]us patiri sup[er]iores aliquando
quos n[ost]ri p[er]iores p[er]t[ine]t si de
sunt b[e]n[e] sup[er]ior est homo q[ui]nto
aut plura assunt tanto e[st] in f[aci]t[ur]
et bonu[m] est ut co[n]sid[er]emus nos p[er]
tatores esse et sic tolle rem[us] in
positos sup[er] capita n[ost]ra ut et nos
deo co[n]fiteam[ur] quia digne patiri
Quid cu[m] in digne p[er]t[ine]t quod
facit qui iustus est Quia ut d[icitu]r
sup[er] ps[almu]m 60. Vita n[ost]ra in hac p[er]g
nacione n[on] p[er]t[ine]t esse sine t[em]ptacione
quia p[ro]u[er]bius n[on] p[er]t[ine]t t[em]ptacionem
n[ost]ram fit nec sibi quisq[ue] innotescit
nisi t[em]ptatus nec p[er]t[ine]t conari nisi
vicerit nec p[er]t[ine]t v[er]u[m] nisi t[em]p[er]at
nec p[er]t[ine]t certare nisi inu[en]i[en]t[ur] et
t[em]ptaciones habuit Ideo super
ps[almu]m 62. Quis p[ro]ueniens ad xpiu[m] n[on]
vans t[em]ptacionib[us] agitet[ur] Cotti
die cu[m] cu[m] illo d[icitu]r et angeli
eius agunt ut p[ro]u[er]biat q[ui]libet capi
ditate qualibet suggestione aut
p[ro]missione luti ul[tra] t[em]p[er]e d[icitu]r
ul[tra] p[ro]missione vite ul[tra] t[em]p[er]e mort[is]
aut alicui[us] potentis amicitie a
alicui[us] potentis inimicitie o[mn]ib[us]
modis instat d[icitu]r q[ui]nto admodu[m]

Deiciat et in p[er]secutionib[us] vinnis
et habem[us] p[er]petuos inimicos d[omi]ni
et angelos eius sed n[on] timeam[us]
sic sunt quasi n[on]nulli sub illius gal
line alis sum[us] et n[on] p[ot]est nos con
tinge[re] galina que nos p[ro]tegit for
tis est in se d[omi]n[us] n[on] i[bi]us x[rist]us ip[s]a
sapia dei sed in finis p[ro]pter nos
Q[ui]d d[icit] sup[er] p[er] p[er] 11 Omnis temptatio
est p[ro]batio et omnis p[ro]batio ad p[er]
fructum suu[m] quia homo p[er] se
q[ui] sibi inceptu[m] ignotus est quid
ferat quid ne n[on] ferat ignoret
et aliquando p[re]sumit se ferre quod
p[ot]est aliquando se despat ferre q[uod] p[ot]est
Accedit temptatio quasi inu[en]it
et inuenit homo a seip[s]o q[uod] late
bat et seip[s]u[m] sed artifex n[on] la
tebat Ideo alii sancti induant[ur]
merito sup[er] p[er] 108 Si temptaciones
dure sunt in hoc seculo ioseph
marce i[bi]u[m] in luce cogitate Si
temporalis res p[ro]p[ri]etas adiacet
n[on] p[ro]pter ip[s]am deo sed ip[s]a v[er]it[as]
p[ro]pter deum nec enim est in eis
p[ro]pter vite huius n[on]cia nam electo
ribus suis que donat blaphemia
tibus suis Sed quicquid p[ro]m[ittit] reg[is]
dei et iusticia eius et h[ec] omnia
apponent[ur] vobis **Et x[rist]us p[er] lib[er]**
lib[er] de pastoribus ca[us]a 2 Quia ali
qui qui auditis futuri et n[on]cio
verementibus temptacionib[us] quas
p[ro]pter se venire v[er]ano quas nemo
sentit nisi qui v[er]e voluit esse
v[er]anus in inuicib[us] sibi a quib[us]
si augit et claudicat Affert ergo
consolator aligam[en]tu[m] et aliga
q[ui] fructum est Dic ne timeas n[on]
deserit in temptationib[us] ille in
quem credidisti fidelis deus
qui n[on] sinit temptari sup[er] qui
potes ferre Noli timere corrige
tem et hortante t[er]re et con
solante p[er]cipient[ur] et sanant[ur]
p[er] p[er]ca ibid sup[er] x[rist]i passiones in
tande sunt v[er]ano n[on] de l[ib]e[ri]e con
quirende Confortat[ur] in finis q[ui]
ei d[icit] Speia quid temptationes

I Cor 10

huius seculi sed ab omnibus te e
ruet d[omi]n[us] si ab illo n[on] recessit
retro cor tuu[m] Nam ad co[n]forta
du[m] cor tuu[m] venit ille p[er]ciat v[er]et
ille mori venit sp[irit]us illumi
venit sp[irit]us conari venit ob
p[ro]bria audire venit postremo
ligno configi omnia h[ec] ille p[er]te
tu nichil p[ro] eo sed ip[s]e p[er]te **Sup[er]**
p[er] 90 f[un]one 20 Ideo temptat[ur]
est x[rist]us ne vincatur a temp
tacione v[er]anus ille quid in gr
in omnibus temptari voluit q[uia]
mouit sic resurgere quia resurrex
turi sum[us] illa que o[mn]idit i[n] ho[m]i[n]e
qui factus est p[ro]pter nos homo
cum deus esset p[er] quem facti
sum[us] illa que o[mn]idit in ho[m]i[n]e
qui factus est p[ro]pter nos homo ad
deus esset p[er] quem facti sum[us] p[ro]pter nos
o[mn]idit **lib[er] de religione ca[us]a 20**
Quia in hac re extremum
miseri iaceant ut vicia sua p[ro]bi
duari paciant[ur] ut libidine uel
supbia al[ia] curiositate dampnati
al[ia] duobus hor[is] ut omnib[us] qua
dum sunt in hoc stadio vite huius
lucet cong[ru]e et vince si p[ro]p[ri]us cre
dant q[uod] intelligit n[on] d[omi]n[us] valent
et n[on] diligant nudum qui omne
q[uod] in m[un]do est sicut d[omi]n[us] d[omi]n[us]
est gaudia carnis est et gaudia
oculor[um] et ambitio seculi h[ec] in
tanta illa n[on] sunt Nam co[n]cu
p[er]ia oculor[um] curiosos gaudia car
nis voluptatis in firme amato
res et ambitio seculi sup[er]bos sig
ficat Duplex est temptatio in
ho[m]i[n]e quia veritas ip[s]a suscep
taueda n[on]cia est Dic inq[ui]t temp
tator lapidibus istis ut panes
fiant At ille unus et solus in gr
non inquit in solo pane vivit
homo sed motu verbo dei sta
em doluit docuit esse oportet
cupiditate voluptat[is] ut ut fami
cedend[um] sit sed forte d[omi]n[us] d[omi]n[us]
tpalis fastu[m] decipi poterat qui
carnis voluptate n[on] potuit o[mn]ia

ergo mundi regna munda sunt
et dñi est omnia tibi dabo si pro-
stantis adorabis me. Cum tñ
est dñi deum tñm adorabis
et illi soli fives ita calcata su-
bia est. Subiecta est aut ere-
ma etiam curiositat' illecebra
Non enim ut se de fastigio tepli
precipitaret urgebat n' causa tñ
aliquid experiendi. Sed neq' hic
victus est. Ideo sic vidit ut intel-
ligem' nō opus esse ad cognos-
cendum deum temptacionib' visi-
biliter. Dina explorare molien-
tibus. Non temptabis inquit dñi
et dñi tñm. Quia obrem quis i-
tine dei vbo pascitur nō quit
in ista hēmo voluptate qui vni
Deo tñ subiectus est nō querit
in monte. Autrena elatione iac-
tanciam quisquis etuo spectado
in gmutabilis veritatis adhe-
rit nō pfastigiu' huius corpis id est
poculos p'cipiat' ut temporalia
et in flori cognoscat. *Iste quis
atemptat' de vniat' sup ps 100*
Cum temptant' aliqui tradunt'
oculte mto suo in manus temp-
tator' quia traditi sunt forte in
concupis suas. Nam dyab' illi
nocet nisi accipit p'tatem adeo
*Quis nō temptat' p' Temptator
grām dei lib' solilo* Defuit et
quor' ad dñi cap 17 ut de esset
tu fecisti. Affuit temptator et nō
defuit locus nō de fuit tempus
sed ut nō q'sentire tu fecisti n' te
misti locus et tempus de fuit
et ut her' deesset tu fecisti ve-
nit temptator tenebrosus et ut
em' de spicem tu me confortasti
venit temptator fortis armatus
qui ut me nō videt tu em' refre-
nasti et me roborasti. Venit te-
mptator tñsfiguratus i anglin
lucis et ut nō me deciperet tu eni
inrepassi et ut em' agnoscerem
tu me illuasti. *Ideo sup ps 61* Qui
dat p'tatem temptatori ipe tēp-

tato prebet misericordiam ad men-
suram temptare p'mittit' dyab' l'9
et potabis nos inquit lacrimis in
mensura. Noli ergo tñc p'missio
aliquid face' teptatorem habes em'
miseris diffusi saluatore tñ p'mi-
ttit' ille temptare quāvis nbi pro-
dest ut excearis ut p'beris ut qui
te nesciebas ateipo in veniaris.
Snp ps 100 petunt iob dyab' l'us
temptandū quēis adeo estam
et accipit temptand' nō opprimed'
purgand' nō eutendū aut for-
te nec purgand' sed p'band' et
tāne qui temptat' aliqui et nō
*dermētū nisi velim' Quā pām
in finone o' denatuit'* q' aut
dñi delectat' aut furripit sit nob'
in memoria q' iam delecta sunt
p'ta nra nō p'dam' p'ām sanguis
nri nec maculem' stolam dñie
p'miquitate aut rapina aut con-
cupis iacim' iam erecti sum'
voluerat' fuedim' iam sanati sum'
nō erit excusacio qualiscumq'
dyab' p't' mutare ad malū sed
nō potest trahē delectatōem in
fert nō p'tatem q'siliū ingerit
nō conflictū. *De hūana teptatōe
libro 20 de finone* hūana temp-
dñi i mōte cap 30 tatio est aut
bono quisq' animo sedm hūana
singilitate in aliquo consilio
labitur aut irritatō indicatur
in sic studio corrigendi paulo
amplius tñ qm' xana tranquillitas
postulat de qua dicit apl'us tēp-
tacio uos nō accipiat nisi hūana
libro 12 de finone c' 5 Cum bona vo-
luntate ad maiora ac supiora
p'cipienda que nō p'uacim' sed
quiter ab omibus qui talia di-
ligunt sine vlla angustia nel
invidia casto possident amplecti
n' sibi n' alijs consulit et si sal-
latur in aliquo pignoratia tpa-
liū quia et h' temporalit' gerit
et modum agendi nō teneat
quod debeat hūana temptatō e

et magnū est hanc vitam sic de-
gere quam velut viam redēdi
carpimus ut temptatio nos non
apprehendat nisi hūana hēc enim
pēni extra corpus est nec formā
tācom deputat et pēna facillime
ignoscitur **Sed de temptare deū**
libro 22 cont fausta | Potest aut
et libro qōm super | ad sanā doc-
Genesim qōne rī | tuam qū h
q faciat homo nō temptare deū
Dum sūi Neq; em et ipe saluatore
nō poterat tueri discipulos quos
quibus tunc ait Si vos psecuti
fuerint in vna ciuitate fugite in
aliā Cui rei pōr exemplū pre-
buit Nam cum pstatem haberet
ponendi animā suā nec eā ponēt
nisi cum vellet In egyptum tunc
in fane portantibus parentibus
fugit et ad diem festum nō eui-
denter sed latenter ascendit cum
alias palam loqueretur iudeis in-
fcentibus et inuicissimō animo
audientibus nec tunc valentib;
in eum mitte manus quia nōdū
uenerat hora nō aut hore nēte
rogetur mori sed cum hore opor-
tūate dignaretur occidi Cui go
palam dicendo et arguendo et in
manucor rāciem valē mē aliq;
nō suendo dei demonstrabat po-
testatem idē tū fugiendo et late-
do hominē in fāuebat infirmitate
ne deum temptare quis audeat
quidō hē quod faciat ut tunc oz
euadat **et libro qōm sup Genesim**
qōne 101 vbi dicit de | Admonēdi
Jacob qū ibat ad iūp | sum exē-
ctau | plo quāuis em ar dāmus
indem faciam tunc que faciē
da sunt ab hominibus nipsidū
salutis ne pēmites ea deum
temptare videamur **reeta**

Theologia libro 3 de terminat
Dei cap 10 Theologia gū
vbiū est quo significā intelli-
gim; de diuitate rōnem sine
fūone De hac matia **4^e sup co**

Septima pān 8: lio 5 de a d co
v refert varione theologia dī
turisse sic dicens Tria genera
theologie varro dicit esse id est
rōnes que dedys explicantur
Eoz q vūm michicon appellari
Alter phisicon Tāū cuius latine
si vsus amittet genus q pūm
posuit fabulare appellare m;
8: fabulosum dicimus A fabu-
lis em michicon dāū est qū in
chos gte fabula d; **8: aut nā**
le dicitur iam etiā q siuetudo
nālis amittit Tāū etiā ipe la-
tine euniciant q cuius appel-
latur deinde aut michicon appel-
lant quo maxime vtiunt poete
phisicon qō phi Cuius quo iphi
Terza libro pmo de genesi
Cont manicheū Inter oia
elementa mundi terra videtur
minus speciosa quā cetera per-
tūm intelligunt **homines libro**
locutioni sup gen locutione 31
Nōdū omem terrā appellatam
omnes homines qui mēra sunt
Vnde pūm intelligunt pūm
sup pē 103 fūone 2 Vbi dāū
est dīcomi Terram manducab
ibi iam dāū erat pūmatori
Terra es et interram ibis Cū;
spēntis esse nō vis noli ēē tū
si nō sapis trena nō es terra
si nō es terra nō manducabis as-
pente cibum sūū dat deus spē-
ti quidō vlt quem vlt bū aut
iudicat falli nō pē ul adte pū-
nebiunt quos trena cupiditate
decepis i pūores qui tū nōie
signant ul tū genus tūū tep-
tācomis hys vbi signat q est
curiositas Terram em qui mā-
ducāt pūūda et tenebrosa pe-
netrat et tū tpalia atq; trena
pūmū intelligit **bonitas dei**
sup pē pūū Terra pē dīa sta-
bilitas ipā que iudeo est que
iudeo est fū quā d; bā mites
qui ipi possidebunt terrā **Gili**

aut hunc ducta est quia ut hec
terra visibilis certorem nutrit
et continet ita illa terra invisibi-
lis interorem hominem acutus tre-
facie prout ventus impium id est
supbia quia inflat per animi inter-
rogant auditores qui sunt et cog-
noscentes suos predatores super
ps 103 *fmone* et xpus loculos
habebat et de his que dabant
et in loculos mittebant dabat
et illis pauperibus quos deus do-
cuit non otempnedos sed si illi
non otempnus quanto magis bone-
ficiantur id est predatore quanto
magis suum tunc non indiget cibo
forte indiget veste non indiget
veste forte tecto indiget forte
etiam fabricat forte aliquid
in domo dei molitur expectat
ut attendas expectat ut intel-
ligas super egenum et pauperem
tunc contra terram duram et lapideam
non irrigata aut frustra irrigata
suas tibi dicere non faciebant non
nouerunt nemo dixit michi ne
motibi dixit xpus non cessat
tibi dicere ipse non cessat dicere
Sicut qui intelligit super egenum
et pauperem et non videt archam
manentem posita tunc videt forte
vel surgente fabricam quo man-
turus et oratus es nonne amo-
uetur oculis tuis nisi forte pu-
tatis quia posita non the-
saurizare et ad cotidiana augere
de quibus omnes non credunt quos
et vos invenietis si velletis
si transpiceris si ad hoc vigilas
retis ut fructum daretis dixi quod
potui quantum potui puto ante
manifestum esse nobis non ideo
vos hoc dicere ut in vos ita faciat
propter deum ut non frustra dixerit
ut terra irrigata sitis non lapi-
dea sed fructifera terra que irri-
gata reddat fructum agricolis
Error super ps 107 *Erue se*

mirabilia ipsa sunt terribilia nulla
quippe admiratio est siue quada-
forundine potest esse laudabilis
super ps 102 *fmone* et melior est
timor humilitatis quam confiden-
tia superbie De hac materia requie-
mus in capitulo timor sed de conspabili
ps super capitulo error et

Thezaurus intuitu deana
et luxuria capitulo primo
Nemo potest non cogitare de thesau-
ro suo et quodam cordis itinere
divicias suas semper sequi Si
ergo intra obviat una petit
cor Si autem in celo refuerit sur-
sum erit cor Si ergo voluit facere
etiam quod novit se etiam proficere
Neque enim omnes qui audiunt nove-
runt atque verum non frustra no-
verunt qui novit qui cor vult
sursum habere ibi ponat quod amat
et intra positus carne cum christo
habet corde Et sicut etiam preest
caput eius sic christum precedat cor

Testamentum deus
super ps 82 Testamentum
in scriptis non illud solum dicit
quod non valet nisi testatoribus mor-
tuis sed omne pactum et placi-
tum testamentum vocabant
Distinctione de testamento libro 16 de
antiquitate dei capitulo 21 multa quippe a-
pellantur testamenta dei preceptis
illis duobus veteris et novi quod lig-
antur legendo cognoscere Testa-
mentum autem primum quod factum est ad
hominem primum profecto illud est
quia die edentis mortem in
scriptum in eternum Omnis caro
fuit semel veterascet Testa-
mentum enim a seculo est morte
mortuus Differet testamentum no-
um a veteri libro 82 quomodo quod est 10
Duos testamentos dicimus sic p-
bamus ut in illo sunt omnia finis
in isto gloria liberorum nullo cognos-
cat per figuram possessionis
in isto teneat ipsa possessio
Eodem libro quomodo in hec est brevitas

et aptissima dñi duoz testamen-
torz timor et amor illud aduocem
h̄ ad nouū hominē p̄tinet utq; tñ
vni⁹ dei misericordissima dispen-
satione p̄latum atq; confirmatū
est libro *De p̄m et lū* p̄pter veterē
hominē noxam que p̄lām inbeuē
et minime minime sanabat dñi
illud testamentū vetus h̄ ante
nouū p̄pter nouitatem spūs q̄ hōies
nouū sanat amācio vetustatis et
libro *De p̄m et lū* aduocem legi et p̄bā
h̄ est testamentū nouū distans
a veti quia ibi vetus homo forui-
dans coartatus angustus h̄c no-
uus homo spaciatus latitudine
caritatis libro *q̄m sup̄ exodo q̄*
az multum et solite significatur
aduocem testamentū timorē po-
tius p̄tine p̄tine ad nouū dilatom
quāq̄m in veti nouū lateat et in
nouo vetus pateat *Alia dñi h̄o*
q̄m v̄m q̄ 23 p̄tē intelligitur
duo testamēta distinguī q̄ eadē
sunt in veti et in nouo sed ibi ob-
umbrata h̄c reuelata fuerū ibi
p̄figurata h̄c manifestata *Deo*
libro de caeteris adis iudib⁹ in ve-
teri testamēto est occultatio noui
in nouo est manifestatio vetis
S; illam occultationē carnaliter
intelligentes caruales sūt et itē
penali timore subiugati sunt
f̄m manifestacionē sp̄uales et tūc
quibus p̄re pulcritudibus etiam
occulta patuerunt et nūc qui
nō sup̄be querunt nec etiā apta
claudunt sp̄ualiter intelligētes
donata caritate liberati sūt *Alia*
dñi h̄o 20 de ante di cōe Testi-
monia de sp̄ualis sc̄is que ponē
institutū prius eligenda sunt de
libris testamēti noui postea de
veti quāuis etiā veti p̄ora sūt
tpe noua tamē imponenda sunt
signitate quā illa veti p̄cedia
sunt nouoz v̄na ergo ponē
p̄us que ut finis p̄bent assu-
mūt et veti in vetib⁹ habent

lex et p̄p̄he in nouis aut etiā
et aplice h̄e Aut aut aplice p̄le-
gem aut cognicio p̄ti nūc at
sine lege iusticia dei manifesta
est testificata p̄legem et p̄p̄has
Iusticia aut dei p̄fident ihu et
mōies qui credunt h̄ iusticia di-
aduouū p̄tinet testamentū et
testimonium h̄c auctibus libris
hoc est a lege et p̄p̄is p̄us igit
ip̄a causa est ponenda et postea
testes introducendi h̄c et ip̄e
ihus xp̄us ordine suū esse
dēmostrans p̄bā inquit erudi-
tus in regno dei similis est viro
p̄familias p̄fenti de thesauro
suo noua et veti nō dixit veti
et noua q̄ utiq; dixisset nisi ma-
lisset mōies ordinem suū q̄
tpe eadē tamē est scriptura *sup̄*
ep̄lam ad galatas Eadem scriptura
et idem mandatum am bonis tre-
mis inbrantes sūt suos testa-
mentū vetis cum in bona natā
flagrantes erigit liberos testa-
mentū nouū dicatur ut vocat
S; *de veteri testamēto* veteris testamēti
sup̄ ap̄ok omē c sūt signum
et clausum id est iustior p̄sentu
dine obstruam v̄p̄ ad passioē
et resurrectionē xp̄i Nam quō
testamēti nō d̄ nisi q̄ facit
mōiem et signum v̄p̄ ad mortē
testator et post mortē ip̄ius
ap̄itur ita et post mortē xp̄i
omnia iustia reuelant *De cau-*
sa vero nūtatōis Nūc quā p̄e
libro de v̄a religioe tas timore
tao 22 nichoatur amore p̄ficiat
p̄plus timore q̄structus tpe sūt
in veti lege multis sacramentis
onerabatur h̄c etiā v̄ale talib⁹
erat ad desiderandam grām dei
que p̄ p̄has ventura conebatur
que vbi venit ab ip̄a dei sap̄ia
hōmne assumpto a quo i liberta-
tem vocati sum⁹ pauca sacramēta
constituta sunt que potestatem
xp̄iam p̄p̄i hoc est subno deo

libere multitudinis continent multa
vobis que ipso hebreo hoc est sub eo
dem uno deo operante multitudini
imposita erant ab actione remota
sunt infide atque impietate tamen
remanerunt ita tamen nec frivole
alligantur sed exerceant liberaliter animi
libro 2o oressa a lex iustissima
est secundum quam iusti erant abraham
et ysaac et iacob et moyses
et dauid et alii omnes laudati ore
dei sed eos absumperunt iudicari
iniquos iudicantibus ex huius die
et universos mores huius generis
ex parte morum sui merentibus tanquam
si quis nesciens in armamentis quod
tamen inebriat accommodatum sit orea
velit caput contegi et galea calce
ari muniret quod non apte operatur
aut in uno die iudicio apud iudicem
horis institutio stomachet quisque
non sibi concedi quid venale pro
ponere quia concessum est aut in
vna domo videat aliquid tracta
re manibus a quoque suo quod facere
non sinatur qui potilla iustitiae
aut aliquid post precepta fieri
quod ante mensam prohibetur et idcirco
necesse est cum sit vna habitaculo
et vna familia non ubique atque o
mnibus idem tribui Sic sunt isti
qui indignantur cum audiunt illo
seculo habuisse iustis aliquid quod
isto non licet iustis et quia illis
aliud precepit deus istis aliud
propter alios causas cum eis iusti
de vtriusque fuerint cum in vno
homine et in vna die et in vno e
dibus videant aliud alio inebriat
congrue et aliud iam dudum habu
isse et post horam non licet quod datur
in illo angulo non prout aut in
heri quod in isto iuste videtur et
iudicet vniuersum iusticia varia
et mutabilis sed tempora quibus pro
det non propter eum requirere debet
supra capitulo iusticia probat de iusticia
tunc mepla ad marcellum et cetera
Nunc huius estas addito sensu

calore succedit nunc diurnis tempora
nocturna videntur et vices nunc vari
ant etates a dolescentie pueritia
non reditura cedit iuuetus ado
lescentiae non iuuetus succedit si
mens iuuetutis senectus morte
finitur hec omnia mutantur nec
mutantur diuine providencie id quia
fit ut ista mutantur non autem opi
nor cum agricola estate aliud
iusserit quam iusserat huius
id mutantur agitare et cum mane
surgit qui nocte quiescebat inter
consilium non mutat aliquid in
adolescentia quam prius solebat
imposuit doctrina igitur quod
preceptum non mutata mutatur
magis ille uirum tempus medicum
iudicium consultus aliquodam
dolori eius adhiberi iussit quod
impe agere videbatur adhibere
sanctas consecuta est Deinde per
aliquot annos eadem iussus cor
ta nota hoc idem ille putavit ad
hibendum ut impius iuratus
recurrat ad medicum iudicat factum
At ille ut erat acrimosus ita rudis
ideo male adeptus es quia non
ego iussi ut omnes qui audisset
pari quod hominem nosset non enim
arte medicinali fide sed nescio
qua illicita potencia putarent
Vnde cum esset a quibus poterat
stupentibus interrogatus aperuit
quod non intellexerant vix illi id etati
non hoc se fuisse iussus tamen igitur
valet ratione atque artibus non mu
tatis quod prius eas sit proprium va
rietate mutandis Non itaque verum
est quod semel recte factum nullatenus
esse mutandis arguta quippe
temporis causa quod recte animi fuerit
factum ita mutari vera ratio plerumque
flagitat ut non dicat recte non fieri
si mutetur Contra veritas clamat
recte non fieri nisi mutetur quia vix
quod tunc erit rectum si erit proprium
diuinitate diuinitatem agite tamen ea
que diuinitas refert ad illud unde

agit aptum fuit prius tribus
sacris factum quod precepit deus ne
vero ita non est aliud enim precepit
quod huic tempore aptum esset quod multo
magis quia homo novit quid tunc
quod tempore a comode adhibet quod
quod imperat addat auferat de
trahat augeat minuat velud non
mutabilis mutabilium sicut crea
tor ita moderator donec universi
seculi pulchritudo tunc pericula sunt
que sunt quibus quod tribus apta sunt
velut magnum carmen cuiusdam
modulationis ineffabilis excitat
atque inde tunc se aut metua quod temp
lacioni dei sicut aut non ideo est
mutabilis deus quia inane aliud
aliud res se illud hoc me se illud ad
non hoc isto anno quod illo ita non ideo
est mutabilis deus quia universi
seculi potest voluit ad aliud postho
re sibi offerri iussit quo quod emet
significationes addidit religionis
saluberrima pertinentes prout abla
tione sine ulla qui prout ad de dis
ponit **Testamentum vetus perbat**
novum libro e a faustum Vetus te
stamentum non ad consequendas
illas promissiones sed ad intelli
gendas novum in eis testamenti
promissiones accipimus veteris
quippe testamenti fidem nono co
aliam **libro 6 eius** Illud tempus
erat significandi hoc manifestandi
ergo ipsa scriptura que tunc fuit
erat res significandi nunc testi
est res significandi et que tunc
obfusa fuerat ad promissionem nunc
recitatur ad confirmationem res

Testis et testimonium Testes
dei sunt martires sup prima
canonica iohannis omelia prima
Testes dei sunt martires quod cum
duplicet ipsum testimonium hominibus
adversus quos dicebatur passi sunt
voluit enim deus testes habere ho
mines ut et homines habeant testimonium
deum **libro 40 omeliaz omelia pa**
di sub ipso percussoris ictu vitate

suabimus in testio morte quod tempore
in mundo vitam quod sequitur in celo
Exponit nunc testium Quod accipies
sup iohannem finis 37 est more di
oz ut tunc testimonium stabit omne
verbum nisi quia hoc modo promissio
tutatis commendata est in qua est
perpetua stabilitas vitatis hic hic
bonam causam habeo duos vel tres
testes patrem et filium et spiritum sanctum
denique quia summa casta femina
fidelis quod quare duobus falsis testi
bus urgebatur tunc illi in ista
atque in occulto suffragabatur illa
tutatis de occulto unum testimonium da
melem excitavit et duos quod
libro 15 omia faustum Quod aliud
sonat ite intelligentibus more
duos res nisi plurimum testimoniorum
in lege prophetico spiritu operanti
et commendatum ut etiam sic promissa
retur futura revelatio patris et fi
lii quorum spiritus sanctus est nulla inse
parabili tunc tate spiritus sancti ideo scriptum
est more duos vel tres testimonium sta
bit omne verbum alioquin et unus
testis plerumque verum dicit et plures
plerumque meminerunt potius tunc
est in exordio fidei gentium cum
aplo exivit quam ipse habebat
a quibus per se tunc pacem non
igitur fuisse quodam modo cose
natus est iste nunc testium et cum
hoc deus vidit eo quod tunc intelligi vo
luit de se per prophetam moysen **Non**
omnibus testimonium Nullomodo
dare debemus libro quod tempore per
commendatio mo 13 dilectum ve
ritatis in corde suam et per
rendum falsum ad eum apertum
quem de testimonium tunc enim deo tunc
de tunc in corde veritas amplecten
da est enim aut hominum de etiam de
corpe verum per se tunc est quia
homo non est cordis inspector Sed
de testio quod apertum quem sit quis
testis non enim apertum quod tunc lo
quuntur testes sumus sed apertum eos
quibus expedit et debet per nos

cognoscere aut credere veritate sicut
est iudex ne in iudicando erret
aut qui docetur doctrina religio-
ne erret in fide aut in ipsa doctoris
auctoritate. Dubius fluctuet cum
aut ille te interrogat aut vult certe
aliquid nosse qui eam rem quit
que ad eum non pertineat aut quod
ei nosse non expedit non testem
sed peritorem requirit. *Amor prima
iura testificat libro 20* Testimonio
quoniam veris et non laici ordinat
testamenti questione iura factos non
tamen istud ad progatiam pertinet
magis digne. *Quia testimonium est*
dare et tamen omnes hoc bonore
digni non sunt iudicare enim omnes
possunt sed non esse qui iudicat per
eum pictor bonus pictor iudicari
ab illo qui pingere nesciat et chorini-
la melior alio chorinula apbari
ab eo qui altius artis sit ista et
testis potest esse creandi presbiteri qui
in inferior ordine est. *Ca. testium de libro
20 confessor* multa facta que hominibus
improbabilia videntur testimonio tamen
apbata sunt et multa laudata ab
hominibus te teste dampnat cum
sepe se aliter habet spes facta et aliter
facientis animus atque intencio oculi
in tempore libro primo de re tractatu
ca. 10. *Dixi in libro de veritate cre-*
deudi et quod scimus debemus rationi
quod credimus auctoritate hoc non
sic accipimus est ut in summe vti-
tate videretur nos dicere veritatem
testibus credimus pro quippe id
loquimur solum scire dicimus quod met
firma ratione comprehendimus cum vero
loquimur vobis consuetudinem apriori-
bus sicut loquitur etiam divina scrip-
tura non dubitamus dicere scire
nos et quod percipimus in sensibus
sensibus et quod fide dignum
credimus testibus divinis tamen in
hoc et illud quod distet intelligamus
Christus est testis et Testis erit
iudex super iohannem ipse Christus et
f. mone 21 iudex quare ipse testis

quia non quit alium unde agnoscat
qui sit quare ipse iudex est quia
ipse habet potestatem mortificandi et vivi-
ficandi dampnandi et absolviendi
ingehendi precipitandi et in celum
elevandi deus quingendi et cum
angelis conandi. *Testimonia di-*
vinia sunt in libro de correctione
ne donatistarum ad bonum commu-
te Cum divina testimonia non sentit
pondus humani testimonii perdit
Quia ut dicit in libro ad romanos
humana decet diuina non divina hu-
manis testimonio confirmari vel con-
firmari. *Timor dicitur in summa et*
quod libro primo de quibus
etiam q. 25 Sicut temptatio
cupiditatis tua est ita temptatio
timor tua est cupiditati que in
curiositate est apponit timor mor-
tis Sicut enim illa cognoscenda
res est auditas ita ista metus
amittende talis noticie Cupiditas
vero honorum vel laudis opponit
timor ignominie et contumelie
Cupiditati autem voluptatis opponit
timor doloris non absurde autem
intelligitur propter tuam temptatio
passionis ter diuine orisse ut tu
fueris talis sed potius ut impletur
voluntas patris. *Elia distinctio super*
Johanne finone 22 Est timor
nihil est timor castus est timor
ne patiamur penam est alius timor
ne amittas iusticiam Timor ne pa-
ciamur penam finis erudit enim ma-
gnus est timor penam hoc facit et
nequissimus finis hoc et crudelissimus
latus non est magnus timor penam
sed magis est amare iusticiam
Cum ergo amat iusticiam non timet
Timet plane non ne madat in pe-
nam sed ne amittat iusticiam. *Libro*
quoniam super super 20 q. 27 Facile
est penam timere sed non hoc est divinus
timor illo scilicet timore precatur que
memorat iacob cum dicit in
deus pater meus abraham et timor
propter esset multus. *Unde de timore*

Seculi libro de scia Cum dicit apostolus
vigilantia cor Non accepistis
spiritum fructus et illam enim timorem ac
do dicit qui deus erat in veteri testamento
ne amitteretur temporalia bona que
deus promiserat non sub gratia filii sed
sub lege adhuc **seculi** est etiam timor
ignis eterni propter quem devitandum
deus finire non videtur est propter carita-
tis Aliud est enim desiderium preiungit
aliud formido supplicii **hymone**
20 de timore Est timor quem propter
caritas foras mittit cum periclitatur
animam ne amittatur aliquid quod ita
diligatur ut ipsa requies vel salus
corporalis aut aliquid tale propter mor-
tem propterea timeatur et apud inferos
pene et dolores ac tormenta gehē-
narum cum vero timeat animam ne deus illa
defectus deferat timor eius castus
est permanens in seculo **seculi libro**
de timore apostoli hymone 13 Quid ad
huc ideo bene agit quia penam ti-
met deum non amat non dum est
inter filios **eadem libro hymone xv**
Quid magnum est penam timeat quis
eam non timeat quis latro quis sceler-
atus quis nepharius Sed hoc est
inter timorem cum timorem quod latro
quia latro timeat leges hominum et ideo
facit latrocinium quia sperat fallere
leges hominum Tu autem eius leges ti-
mes et eius penam quoniam fallere
non potes Nam si fallere posses quod
non fecisses **Super psalmum 32 hymone 10**
Cum timeendo non facit mala mal-
let facere si licet scire et si facultas
non datur voluntas vera tenetur
Idem mallet non esse quod precipitur
qui ad faciendum non amore ducitur
sed timore coartatur non vult fur-
tum facere quia gehennas timeat
mallet non esse gehennas in quas
mitteretur qui non amat iustitiam
mallet furta non esse et si gehennae
non essent in quas fures mitterentur
Super psalmum 118 hymone 12 Aliter qui
prope timeat Adultera viri suum aliter
casta Adultera ne veniat casta ne

Deferat Idem hymone 27 Timor
quo non amatur iustitia sed time-
pena **seculi** est quia carnalis
est vivit enim peccandi voluntas
que tunc apparet opere quid spe-
ratur impunitas Cum vero penam
credatur secura latere vivit vivit
tamen mallet enim licet et dolet non
licet quod lex vetat quia non propter
delictum eius bono sed carnaliter
malum metuit quod minatur Timor
autem casto ipsa quod hunc timorem fides
mittit peccare timeat caritas etiam
si sequatur impunitas quia nec in
punitate iudicat seculum quod
amore iustitiae peccatum ipsum deputat
penam **In epistola ad Anastasium et c.**
cc In animam putat victorem se esse
peccati qui pene timore non peccat
quia et si non impletur foras ne-
gocium male cupiditatis ipsa tamen
mala cupiditas intus est hostis
et quis coram deo innocens in-
venitur qui vult fieri quod vetat
si subtrahas quod timeatur ac pro hoc
in ipsa voluntate reus est qui vult
facere quod non licet fieri Nam quantum
in ipso est mallet non esse iustitiam
propter prohibentem atque punientem
et videtur si non mallet non esse iusti-
tiam quis dubitavit quod si posset
auferretur ac pro hoc quod iustis
est iustitiae tales inimicus ut
eam si potestas datur percipiente
auferret ne committente vel iudi-
cante ferat Inimicus ergo iustus
est qui pene timore non peccat
Amicus autem erit si eius amicus
non peccat Tunc enim vere time-
bit peccare Nam qui gehennas
metuit non peccare metuit sed
ardere Ille autem peccare metuit
qui peccatum ipsum sicut gehennas
odit Ipse est timor dei castus
permanens in seculo **seculi** Nam
ille timor pene tormentum habet
et non est in caritate Cumque propter
caritas foras mittit tunc porro
quisque peccatum odit quantum iustitia

Diligite **S**up pma causa **J**ohannes
ome 9. Timor no est i carita
te sz pfecta sed est in caritate
inchoata quia inicu sapie fior
dum quasi locum spat caritati
cum cepit caritas hanc pelli
qui ei pparat locum quic illa
crecit tunc ille deareat cito
illa fit inior timor depellit
foras minor caritas minor timor
minor caritas maior timor sed
nullus timor pfecta caritas **lib**
infra Est timor que am i cas
foras mittit et est timor castus
pmanens in seculi sicut p
homines qui timent deum ne
mittant in gehennam Iste timor
introducitur caritate sed sic venit
ut crecet Si enim p penas times
deum no amas no bona desi
deras sed mala times sed creco
q mala times corriges te et in
cipis bona desiderare et cum
incipis bona desiderare est in
te timor castus qui est ne ami
tas ipa bona Sicut si penas
duas milies in mentis amor
vna velit adulteriu facere p nec
maritum ne veniat her Diligt
nequitia et onerosa est ei ma
riti pntia Altera amat viru
et ulla se adultera inuidia
maculare vult optat pntiam
viri timet illa timet ista Illa
timet viru ne veniat ista timet
viru ne discedat Illa dicit timeo ne
dampnetur Ista dicit timeo ne
deserat pone hoc i amo xpor
etiam vultas timore que foras
caritas mittit et alium timore
castum pmanet in seculi
libro 10 ome 9. Si timore
gehemine no facis malum e tu
quid fides quia ardes futur
esse iudiciu gaudeo fidei tue
sed ad huc times malicie tue
quia si timore gehemine no fa
cis malum no amare in pace fa
cis bonu Aliud est time pena

aliud est time iusticia Amoz
castus in te esse debet quo amo
re desideris vide no celum et e
ram no campos liquidos maris
no spectacula iugatoria no fil
gores nitentesq gemas si desides
vide deum tui et amare deum
tui ppter istam visionem fac bonu
et noli facere malum Si amas me
de deum tui iubac pugnare
illum toto amore suscipi et
desidera ecce fac quo vult te p
bare deus tuus ut appareat
p quibus rebus diligas cum vix
p seipso an prebus firmus q
tibi pstat et dicat tibi fac q
vis imple cupiditate tuam ex
tende nequitia dilata luxuriam
quidquid libuit licitum puta no
te hic pmo no te hic i gehennam
mitto faciem tuam mea inq
videbis si ad istam suam repa
misti amasti si ad istam h' q
Isti est faciem suam tibi nega
bit deus tuus corrumpit cor
tuum et no videndo deum tuum
magna pena putas qis amas
si h' ideo dicit quia sunt hoies
ita negligentes et tepidi etiam
infideles q dicunt vnum h' de
in hoc seculo omnia bona tibi
no amas putat quid in futuro
deme fieri velit omni felix aia
etiam si te deus no mittat in
pena tui no facit suam te in
de no pmittat nisi no melius
te faciat no fuisse natu cu vo
fieri no possit ut qui facit eius
no meruit videre igne eternum
eundem possit Quare si amas
pntis seculi voluptate ut no ex
pauescas et in ignis ardorem
Si ergo meus sum invenit in
vobis aliqua scintilla q tui
amoris dei parum misit adhuc
augenda nos ad vocate prece
humilitatis dolore pnie dilacione
iusticie opibus bonis gemitibus
sinceris conuersione laudabili

amicicia fidei hanc sanctilla boni
amoris de qua dñs dixit Iguē
veni mitte interā et quid volo
nisi ut ardeat flato in nobis mit
te in nobis ipa cū creuit et flā
mam diffusiua fecit omni cupi
ditatē carnaliū ligua q̄sumet
h̄t tunc ip̄e timor corrige malos
libro de correptione donatistarū ad
bonifaciu comite p̄ponit nobis
quidam s̄m̄s auo dñm seculari
auctor qui dixit pudore et libe
ralitate liberos retine facius
esse credo quam metu h̄t quid
verū est Sed sicut meliores sūt
quos dirigit amor ita plures
sunt quos corrigit timor Viam
ne de se ipso auctore istis r̄deat
caput illum etiam legunt tū m̄
si malo coactus recte facē nesci
porro aut scriptura dīna et p̄pter
illos meliores dixit Timor nō
est in caritate sed p̄fecta caritas
foras mittit timorē et p̄pter hos
inferiores qui plures sunt aut vbi
nō emendabitur prius durus si enī
intellerit nō obediet **Idem libro**
de vā inuocetia cāo 270 Ad omē
opus bonū amor dei ducit et timor
ad omē p̄cāū amor mūdi ducit
et timor ut ergo apprehendā bonū
et declinetur malum distendū
est quid et diligere debeat et timere
Et de timore bono Scius ille tibi
i p̄mō 4 de letit̄ timor suus
est p̄ flagello quem nō pena cor
rigit sed disciplina nūq̄ tormenta
p̄cāt qui timet ne aliqui p̄cā
libro annotationū in iob cāo 60 Vbi
si gaudium sp̄ei iure cum timore
dampnationis esse in nobis negligēs
esset ip̄a securitas et sup̄ba p̄sup
as neq̄ m̄p̄s nobis dicit exulta
te ei cum tremore **libro 12 de caritate**
dei cāo 0 Timor castus p̄manens
in seculū seculi erit et in futuro
seculo sed nō erit timor extrinsecus
amalo q̄ accidere p̄t sed tenens in
bono amitti nō p̄t Vbi enī boni

adepti amor inmutabilis est
p̄fecto si dici p̄t mali tanendi
timor securus est Timor q̄ppe
casti nomine ea voluntas p̄gta
est qua nos nūc erit nolle pec
care et nō sollicitudine in fin
tatis ne forte peccem⁹ sed tūq̄
llitate caritatis tunc p̄cāū aut
si illius dñi q̄is timor esse
potat nulla securitate p̄petuoz se
licūq̄ gaudiorū sic dñs est Ti
mor dñi castus p̄manet i seculū
p̄t h̄t quēadmodū dñs est p̄cāū
paup̄m nō p̄bit metum neq̄ ei
cūda erit ip̄a p̄cāū que nūc nō
est nisi vbi tolleranda sunt ma
la sed etiam erit quo p̄p̄cāū p̄
venitur ita fortasse timor castus
in seculū seculi dñs est p̄manens
Quia id p̄manebit quo timor ip̄e
p̄ducit **Idem sup̄ p̄s 67** Si timet ho
mo nō t̄reat homo Cum enī
timere debet homo a quo sc̄us est
homo q̄ supra homines est time
et homines te nō t̄rebunt morte
sempiterna time et putem nō tū
rabis Voluptate illam i corrupta
et queream suū labore concupiscere
et p̄mittēte dona ista sp̄alia
et totum mūdum deridebis Ama
ergo et time Ama q̄ p̄mittit de
time q̄ minatur deus Nec corru
peris ex eo q̄ p̄mittit homo nec
t̄reberis q̄ minatur homo **libro**
de v̄bis apli s̄mone 13 Admittēte
caritate timendo peccare admi
tte amorē bene viuente illo tu
timere incipit timor exire quō
illa intravit tanto timor maior
erit tū illa tota intravit illū
timor erit quia p̄fecta caritas
foras mittit timorē **sup̄mō**
p̄mō de timore Soma sapia est
timor dñi qui deum timet que
bona sunt nō negligit **libro de**
vā inuocetia cāo 31 Omnia que
timēt r̄onabiliter declinant
et deus sic timendus est ut ab
ip̄o ad ip̄m confugiat **p̄p̄cā**

libro primo de vrbis dñi sermone 2°
Evangelium qd audimus valde nos
terruit si fidem habemus eos aut no
tuit qui fidem no hnt et qd no
terret eos noluit esse pñse scilicet
nescientes distinguere et distibue
tempa timor et securitat. Time
at ergo qui ducit modo vitam
tam sine ut possit nulla vita
habere securitate sine fine **videtur**
timet iustus nri / Quid timeat dñs
dñm **sup ps 26** / quam inhabitat
deus quia fiducia debet esse ico
qui novit dñe dñs pteator vite
mee aquo trepidabo ptegitur
impator scitis et no timeat ptegit
amoribus morlis et securus est
ptegit morlis abim morli et time
bit et trepidabit Si in surgant
adversum me castra munita Et
quid minuet deo ideo no time
bit cor meum si in surgat ad
sum me bellum quid michi facit
bellum pt auferre spem meam
pt michi auferre qd dat omnip
sicut no vincit qui dat sic no au
fertur qd dat quia si auferri pt
dñi vincit dator qd dñi nemo
pt nobis auferre qd dat deus no
timeamus nisi dñm **Sup ps 22** **for**
2° ferra sicut dñm time spens
in pñat dñm time homo te
odit dñm time. drablis te i pug
nat dñm time tota em fatua
subillo est quem videri time
qui ipe dixit et facta sunt ipe
mandavit et creata sunt **Super**
ps 26 sermone 2° / Quid timebis
ob homo cui directi sunt gressus
ut ambules nam dñm timebis
dolores flagellatus est xpus ti
mebis contumelias audiuit de
monum habes qui demonia exclu
debat factum et conspiratione
maloz conspiratio est adversus
illum no potes forte unde con
fiam tuam bona aliqua exai
facione et inde patet qd adversus
te falsi testes audiunt contum

124
pñm sñm testimoniū dixerūt no
solum ante mortē sed etiā p re
surrectionē **Sup ps 23 sermone p^o**
Non timeat homo qd no hnt impti
te devitare vbi qñ em timeat
mortē quid facius est ut no mo
riatur no est qd evadat si timeat
dampnationē timeat iniquitatem
quam vitare potest **Sup ps 26**
Quid tibi facit inimicus qd no do
mno deo tuo quare amas habere
qd xpus si times pati qd xpus ille
venit ferre vitam tuam ipalem
in finem morti obnoxiā tertē
time mori si potes no mori qd
pñatū vitare no potes quare p
fidem no suscipis tollat tibi istā
vitam qui vincit adversarius dat
tibi deus et aliam vitam qd et istā
tibi dedit et si ipe noluit nō ipsa
tollitur si aut noluit tollit tibi
hnt qd tñm muret noli timere
spoliari pñlo no vis erui veste
panosa stolam glie tibi datus
est **libro de re pē barbarico ipus pñm**
Sunt mlti qui genuit et dolet
ob iniquitates que sūt i medio
eorz volentes resistē sed ppter
timorē seculariū res no aude
tes quas adhuc ul adipsi de
siderat huana fragilitas ul a
nime formidat in finitas pñm
qd rem no timendam timeat omes
declinavit sual mortales fā sūt
quia plus estimat timor hominis
qua timor dei et pferit hoies
res quas acceperūt a deo ipsi
deo et ne eas tollat malus homo
qtempnit deus p quem factus est
homo **sup sermone de dñate et lazaro**
Sancta lectio si munita ista nos
salubriter terreat post istā mū
nemo nos terret fructus em ti
morē correptō est deo no tñm
dñi terreat sed si salubriter ter
reat apulsi em tñm nozūt mu
tari no nozūt quid est sterilis
timore in fructuosus **Sed ut dñ de**
vrbis apli sermone 2° / Exilis que dñ

tempore homines timeant quia
quid timeat debeat. Timet quis
torturam et non timet gehennam timet
questionarios tortores et non timet
infernales angelos. Timet crucia-
tum temporalem et non timet penas
ignis eterni postremo timet ad
modicum mori et non timet eternum
mori. Ille qui te occisus est que-
timeas quem exhorrescas quid fac-
tus est tibi exclusus est de carue-
tua animam tuam anima tua quod eat
inde. **Sed de timore suspicionis**
super p[er]p[et]ratum t[er]ro[re] Timor factus su-
erponit et finit notis meis quod
tam timeas quam cum videret ho-
miles male viventes et de quibus
probatur in multis male factis in-
ventos timeant ne tales sint os
et quos putabat bonos et veni-
unt in suspicionem mala propter de-
boni qualis vir quo cecidit pro
inventus est et nulla turpitudine
nullo scelere nullo facto malo
putas non tales sunt omnes hoc
est timor notis meis ut et ipse
quibus nota sunt pluresque in dubio
veniant ut nisi te consoletur quid
es si aliquid es non credis alter
esse talem consolatur hominem qua-
litasque consilia ut dicat sibi homo
qui bene vivit. Tu quoniam vere
ne tales sunt omnes tu talis es in-
det consilia non sum ergo si tu talis
non es solus es. Vide ne peior sit
ista superbia quam illa nequicia
noli te solum dicere bonum et
De timore Detrahendi nomine
et vicio et supra t[er]ro[re] dicit
12. **De decore malis atque penis** li-
detrahenda vana Ne tardes quoniam ad
deum neque differas de die in diem
Subito enim veniet ira eius quod
implebitur impletur erubescit ob-
umina peccata et impii ira dei super-
venit et in futurum fruatur. Sed hoc
nemo intelliget nemo cognoscet
ne quisque adversa sustinens ma-
lis suis estimat irrogari. Sed quod

si quid potest consuetudinis potius
putat esse quam timor. Et ideo de
impii non videtur punire peccan-
tes quia cum punire agnoscat ista
sunt enim quos nemo intelliget
qui ob multitudinem peccatorum id ante
diem iudicii impii etiam iudicantur
aut dicat quis si quis facit legem
sagittarum rapacem falsarium homi-
cidam firem fraudulentum adul-
terum ceterosque cumque remum tunc in
puncti tempore potuit videre longevum
Vos enim plurimorum videmus exem-
pla propter quod probare sufficimus sceler-
atos et impios peccatorum suorum fine
completo et hoc iam tempore iudicari
et putem eis vitam negari non
minus quam futuram. Sed hoc ille
facilius intelligit potest qui per diversa
tempa diversorum iudicium impii sceler-
atosque videntur exspectant in-
titum quorum quo potestas publi-
mor est ad peccandum maior au-
dacia que totum sibi audit licet
quod potest. Et dum alius iudicium
non timeant qui alios iudicant ita
ad peccandum precipites sunt ita fit
ut qui homines non timeant inde
linguendo iudicium deum iudicem
sentiant et plerumque et quibus alii
qui in sonant animarum sanguine frequenter
effuderant ita dei iram iudicium
quod sentire ut ipsi post modum saepe
cogerentur frangere suum qui frange-
bant libenter alienum alii vero qui
similia commiserant sic dei indigna-
tione perstrati sunt ut insepulti ia-
cent et esca feris et volatilibus
celi fiunt alii aut qui in mirabilem
hominum multitudinem in iuste punierant
mercedem periculi ne quasi ut non
mor fuerit casura meritorum quos
interim fecerunt multis peccatorum et
quorum iudicio maritis in iuste
peremptis multe vidue efferte multi
orphanis occisus patribus delicti quibus
propter orbitatem medicinas in-
ferrebat et iudicatus iram adde-
bant impietati et crudelitatem quod

de erat ut eos quos fecisset occidi
spoliarent et liberos. Nunc vero ipso
iuges vidue et filii orphani alie
nis cotidie egent panibus. Nonne
tibi videtur illud testimonium in
ipsis esse completum. Quoniam
dei et dicentis. Viduam et orpha
nos non verabitis quod si verabitis
eos et vociferantes clamauerunt
ad me exaudiam vociferationes
eorum et iustarum animarum et perimam
vos gladio et erunt iuges vidue
et filii orphani. Omi
dignum nephas osculesti facinus
omnia et non ferenda crudelitas
dno scilicet et atrocissima vno
peccantur inipe homicidium sic
ut rapina succedat. Occidit ma
tri occidit et pater quo facilius
vidue spoliuntur et orphani
et ita quisque malis morte ga
udet quasi ad sit et ipse quisque
mortalis merito ergo deus qui
crudelitatis et impietatis
omnem multo iudicium suum in
dam etiam ante tempus ostendit
multo vita talibus nec prius nec
futura conceditur. Quorum nos
nec toleramus nec impium in
cia dei iudicium euade existimus.
Amorem exemplo. Sed hoc magis
sentire nos debemus tam diu
vni quicquid dei pacem sustinet
quam diu non diu peccatorum suorum
finem sine quod repleuit quo os summa
to cum illico percutit nec illi ia
villam veniam refuam esse at
tam peccatorum modum atque mensuram
dei ipsius testimonio declarat
et quod unusquisque vel celerius
vel tardius put peccatorum suorum mo
dum expleuit iudicet eundem
tissime demonstrantur quando de
sodomorum et gomorreorum iudicium
atque incendio qui sua iam peccata
repleuerat abrahama deus loquitur
dicens. Clamor sodomorum et go
morreorum repletus est et peccata

eorum magna vehementer repleta sunt.
De amoribus vero quid dicit qui
sua non diu peccata finierunt quos
post multos annos quam super deum
ciuitates cremate sunt constat
esse deletos non diu sunt repleta
peccata amoribus usque adhuc ex quo
exemplo manifestissime instruitur
et docetur singulos secundum peccatorum
suorum plenitudinem consumari et tam
diu ut contat sustineri quam diu
cumulum suorum non habuit delictorum
libro de magistro ad leonem per seius omnes
penis quas tyrannorum naturalis crude
litas excogitauit vel cupiditas
pependit hanc viam anteponit
qua auerant homines qui vicia que
vitare non possunt cognunt agere
libro per magistram per diuum penos
prius tyrannos habundant alia ratione
vel cum diu libido mouit ingenium
feruente cito veneno virtute vide
ant inestabescantque relicta.

Collere libro supputationum
Propter eam propter deum ubi
prius qui venisti in hunc mundum
peccatores saluos face. Rogo te per
indulgentissimam meam tue visita
emenda vitam meam meliorem actum
proponere mores tolle de me quod michi
nocet et tibi displicet et da quod
nost tibi placeat et michi prodesse.
Quis potest omnipotens in finite mundum
deum mundo facere nisi tu solus tu
es deus omnipotens in finite pietatis
qui iustificas impios et viuifi
cas mortuos qui iustas peccatores
et non sunt tolle de me quid quid
tibi displicet in me suspecta est
mea plima viderunt oculi tui
mitte queso munus pietatis tue
in me et tolle de me quid quid
offendit oculus pietatis tue in
me. Coram te deus est sanitas
et infirmitas mea illa peccatorum mea
istam sana. Sana me deus et sa
nabor. Saluum me fac et saluus
ero tu qui infirma sanas et sanata

confuas tu qui solo nutu tuo
restauras disrupta releuas colla
Tolle **Tolle** **Tolle** **Tolle** **Tolle**
mundi sunt mala mepla
fa aduolupiam **quia** et **quia** **p**
dicata bonibus p hominem xpm
mptata aut p demm dei q filiu
eund xpm xpm no deserit eos
qui ex eius fide viuunt eu q pie
colunt sine mala huius vite pa
tenter fortit q experiant sine
bonis eius misericorditer ac te
perant vtantur p vix q pui
recepturi in ciuitate supra az
dina vbi iam no sit tollenda
calamitas nec labore refrena
da cupiditas sed sola sine vlla
difficultate et pfecta libertate
retinenda dei et pximi caritas
libro de vi innotia cao 44 Tol
lerent pua mala donec ve
niat btitudo pmissa sustineat
afidelibus in fideles et exortat
int fundata vixantior amulpio
differatur **Autulibet** semant
mip melior est eia mbor qe
causa mstor qui quto acius
mperant tanto gloriosius to
nant **libro de cao 12a** Qui ideo ne
nuem vlt hominem pati quia
pneumem arbitratut pfitere
ph xpm q alios no tollerat
oudit q potius no profiat
libro de pastoribus cao 7 pmet
ad xam firmitate no solu ope
rari que bona sunt sed tollera
re que mala sunt Qui ergo
vident fuere mopib bonis
sed in munes passionis tolle
re nolle aut no posse i fini
sunt Qui vero aliqua cupidi
tate mala amatores mundi ab
ipris bonis opibus reuocant
languidi et egroti sunt Jacent
quippe in ipo languore tanqm
sine vllis viribus nihil boni po
ssunt opari **Inducit ad tollend**
ex cruas libro de qtuor vutab

caritas **Si** qua es aia q cupis
posside vtute caritatis qe oia
tollerant relinque mund q fuge
ad eas lignu no metuas pcellas
et tbdines huius diluui no me
geris si ligno portaber nouit
gubnare qui dignatus est care
tia affit virtus caritatis qe oia
tollerat nlla res te ab arte soli
ditatis euellat pmane bonus
et tollera malos **Melius** est ut
mitus positus ppter bonos tolle
res malos qm foras exiens
et prens et bonos relinqs et ma
los **Si** go fur teai ferre i si teai
sunt metia pma docentes fla
scentes hctia ul psmatia a
etia ipi mali catholici more ferre
aias deuotare quenciu tollerent
vix ad fine seculi tanq ad fine
diluii rugiant licet fremant
dentibus atq ipam archam con
fuge conent no expauescas sfi
into eiu diluui illos rapiet in
anis et spmofa silua te fertilis
sustinet terra post fine seculi
mip rapient ad tenebras ex
tiores pios aut sustinet terra
inueniam **Inducit exemplo ma**
lori ho de pua hucem quta
in laboribus et dolorib homines
sustineant duna prebus quas
viciose diligunt et quto hys se
felices putant fieri tanto i feli
tatis concupiscunt quta p falsis
diuicis quta p falsis honoribus
quta pludiaris affectomb piau
losissima et molestissima pacie
tissime tollerant pene gle la
stine cupidos videamus ut adde
siderata pueniant adeptis qno
tareat soles rubres glacies flu
ctus et pcellositates te pestates
aspera et inculta belloz et in
manu plagaz ictus et vluca
horrenda no inenabili ntitate
sed culpabili voluntate pferre
unde hec quoda no hanc inde

in fame **In eo** in fin per dolor
Si tanta suffert aia ut posside
at vnde peccat quia debet suff
re ne peccat Deinde ut illud dica
quod culpabile no est si tanta
suffert p salute carnis inter ma
nus secunda sine vrenai medi
cor quia debet sufferre p sua a
nima inter furores quoz libet
inimicor am medici ne corpus
moriatur penas coris osulat su
mua aut penas et morte quia
do corpi ut aia et corpus i geheu
na occidatur impellant qui qui
et copari cori pvidentis osula
si temporalis salus eius p iusticia
odempnat et pena at mors eius
p iusticia patientissime sufferat
Tollerare debemus molestias et
duo pcepto libro 1 difficultates
offess seculi tollerare iubet no
amari nemo q tollerat amat
et tollerare amat quavis eui
gaudeat se tollerare mallet tam
no esse q tolleret pspira iad
vise desidero ad vpa mppis tunc
quis inter her melior locus m
vbi no est vita huana temptacio
libro de via innocetia co 133 Nemo
q tollerat amat eia si tollerare
amat quia aliud est fortis pa
cia aliud secura felicitas nec ei
dem est temporalis labor pugne
et brevis victorie **Tollerare de**
bemus xpi exo sup Qui sic uni
ps 90 fume pino tatur xpi
ut tolleret ois molestias hui
seculi spes eius indeo sit ut u
illecebra capiat nec timore fra
gatur **libro 2o de pator mris et**
remissione et baptismo pnuoz
Intelligat ergo quicum debet ego
aio tollerare que paulit si xpus
in quo piam am ppter nos homo
fais esset ois nulli fuit et in
quo tanta potencia est nequa
tu passionis obedientia reat
Et malos maxime debet tolle

rare ho 2o de qssio mris emtas 2 q
Ita tollerandi sunt mali sicut
ante ventilacione palea tollerant
in area ut nec illis adinquant
osencia quonem nec ppter illos
bonoz societas deseruit **libo 2o**
cont eplam pnuema Quisquis ul
quod potest arguendo corrigit ul
q corrige pt no saluo pacis mu
culo excludere potest ul q saluo
pacis vinculo excludere no potest
aconsortio equitate mppbat finte
supportat hic est pacificus et ab
isto maledicto q ppterum dicit be
lys qui dicunt q nequa est bonu
et q bonu est nequa ois liber
p suis fecutus penitus e alien
Sup ps 71 hoc affectare debem
tollerare hic malos quia tollerari
ab omis **Sup ps 71** In omi cong
gacione multitudinis nre est ut
veniant mali deus em qui nouit
excedos nos miset nobis etia
no pferaturos aut certe ita
simulatos ut nec mchoamut i
quo pferare debent nouit ei
necessariu esse nobis ut feram
malos et ut pficiat q boni sum
Diligimus inimicos libro 11 omia
de omibus an mediū Alia est co
dicio agri alia quies horrei tolea
Ad hoc em natus es tolera quia
forte toleratus es si semp boni
fusti heto unam si aliqui mali
fusti heto mcoram et quis e
semp bonus facilius si te deus
diligenter disticiat inueniet te
etiam nre malum quia tu semp
bonu go tolleranda sut 3 vna
inter frumentu hira inter arie
tes hedi inter onces **Et infra sub**
dit modo ipus sepatoms no e
sed tolleratomis nec ideo ista di
am ut corripendi dormiat di
ligencia vno disciplina exeat
iudiciu no pcepit **in epla ad**
cautholice de donatistis Quia
ppterum est caritas oia tollerare

probitumque archa signata est quo in-
tus et foris archa linita est quia
intus et foris mali tollerandi
sunt ne pacis compago soluat
Sup p^o 118 Si inique mali abois
non possunt separari ferendi sunt
ad tempus mali in archa nobiscum
esse possunt in bono non possunt
et forte hodie mali apparent tunc
boni erunt et qui hodie deboni-
tate superbiunt tunc mali inveniunt
Eiusque ergo humiliter malos
ad tempus fert ipse perveniet adire
quem sempiternam **Et malorum mores**
debent tollere Magis bo-
libro de vera in nocte nox labor
na cap^o 137 est mores tollere
re contrarios quibus qui non offe-
ditur pax perficit tanto enim tor-
quet iustitiam aliena iniquitas
quanto recedit a sua Maxime predi-
cator debet tollere libro 6 de doct
sua xana cap^o a periculis iustis
patienter mala quia ipse in so-
lacio donorum dei omnia tolleretur
Contra lib^o anotationum
In Job cap^o 23 Contra est
evidentissima vox manifesta
comis dei aut certe vox illa qui
dedit per filium contra iniquitatem
erat verbum 10 Deque
Totum de totis ubique spiritus
Libro de symbolo titulu i^o
Totus filius est apud patrem to-
tus in celo totus in terra totus
in mundo ubique totus in carne to-
tus in inferno totus in paradiso
quo latronem introduxit non
per diversa vel loca vel tempora dicitur
esse ubique totum ut in eo ibi totus
sit et alio tempore alibi totus si ut
semper ubique sit totus Si enim de-
hoc persistit hinc lucet que videtur
iure aspectibus ut simul tota
ubique sit neque enim qui hic est
moriens vel malus pater tunc
non est et omnibus tota est et omni-
oculos faciat et ipsa integra

progenerat si potest creatura quanto am-
plius ipse creator **Tota in toto**
est anima libro de spiritu et anima
cap^o 12 Credo ubique est anima in suo
videlicet corpore non tamen per loci spa-
tium ita sistat vel mouet ut maio-
ri sui parte maiorem locum occu-
pet in breuiore breuiorem minorem
quod sit in parte quam in toto per
omnes siquidem corporis partes to-
ta simul adest nec minor in mi-
noribus nec maior in maioribus
sed alicubi intensius et tota in
omnibus et in singulis tota est
Sicut enim ubique deus est totus
in toto mundo et in omni creatura
sua Sic anima ubique in toto corpore
suo quasi in suo quodam est mun-
do interius tamen in corde et ce-
bro que admodum deus dicitur precipue
in celo invisibilis enim et in cor-
porea est anima Si enim invisibilis esset
et si corporea esset partibilis esset
et partes haberet neque tota simul
in uno loco esse posset Nullum
enim corpus aut simul totum tan-
gi aut simul totum tangere potest
Anima vero in quibusque suis motibus
vel actibus tota simul adest to-
ta videt tota videtur meminit tota
audit et tota sonorum remissat
tota odorat et tota odores reco-
lit tota pluviam et palatum sapor-
es sentit et distat tota tangit
vel dura vel mollia tota simul
apparet vel implet calida vel frigida
tota est visus tota est au-
ditus et cum tota meminit tota
est memoria cum tota vult tota
est voluntas cum tota cogitat
tota est cogitatio cum tota dili-
git tota est dilectio potest namque ex
parte cogitare et ex parte diligere
Totus homo debet **Totus de-**
functus deo libro folio 12 **verum in me**
ad deum capitulo 14 **tem totum**
me resuscitasti et totum quod sit
ad te totum quod vivo et totus

totum me tibi offero totus spiritus
totum totum cor totum corpus tota
vita mea vivat tibi qui totum me
refecisti ut totum me retineas to-
tum me liberaisti ut totum me pos-
sideres *probat alia ratione eodem libro
capitulum 20* Et totus tibi fuisse omnia
quecumque fecisti in meum fuisse
tradidisti omnia sub pedibus hominum
publicasti ut solus homo super
omnia tua tuus esset totus homo
extiora nepe prope creasti ipsum
vero corpus parva ipsam vero animam
parte ut tibi soli vacaret et te so-
lum amaret recta Sequitur

Transire deus sita dei libro
de essentia divinitatis dei
Transire dei est cum de cordibus
et dam hominum in quibus ante per
fidem habitare credebatur postea
subripiente perfidia vel quolibet
delicto recedit et ad alios transiit
In fine de iacob et esau Quid
est transire ibus nisi agit temporalia
ihus attendite et videte quanta
omnis gesta transierunt natus est
de virgine maria inquit semper
nascitur infans lactatus est in
quid semper suget petates audivit
usque ad divinitatem inquit semper
corruerit crevit in infancie puericia
puericie adolecentia adolesten-
tie in iuventus transiit et crevit
tunc successit sponsa etiam que fecit
miracula transierunt legimus et
credimus Quia enim talia scripta
sunt ut legi possent transibat
cum fieret posuimus ne in multis
morem auferimus est inquit
semper pendet in cruce sepultus
est resurrexit ascendit in celum
iam non morietur et mors illi vult
non dominabitur et divinitas eius
semper manet et in immortalitas in
corpus eius nunquam deficiet sed
tamen omnia illa que temporaliter
ab eo gesta sunt transierunt et le-
genda scripta sunt et credenda

prodicantur in illis ergo omnibus
transiens est ihus *Deus transire*
distinguitur super iobem sermone 44 Tu
semper infideles et mali quia non
permanet sed aliud est transire de
mundo aliud est transire in mundo
Aliud ad patrem aliud ad hostem
nam egypti transierunt israel enim
persequendo transierunt et non transie-
runt permanere ad regnum sed in mai-
admittunt *De bono transire ibidem*
Salubris transitus est ad ad verum
transimus ad christum et ab isto in sta-
bile seculo ad fundatissimum regnum
Ideo quippe ad deum permanetem
transimus ne cum mundo transierunt in
seculum *Super psalmum 136* Omnia ista
transienda sunt ut ad christum fine
pervenire possimus ubi iam quod
transiamus non habemus Et cum transi-
re debeamus quidquid nos in-
pedit quidquid irretit quidquid
vincto quodam illigat et omne ag-
gruat volatum nostrum donec perveniamus
ad id quod sufficit vltra quod nichil est
infra quod sunt omnia et ex quo sunt
omnia *capitulum 10* Sequitur capitulum

Tribulatio unde dicitur *tribulatio*
libro 32 quoniam quod 2a Omnis
tribulatio aut pena est impiorum
aut excitatio iustorum quod eadem
tribulatio et paleas contutit et firmi-
meta paleis eruit unde tribulatio
nomen accepit *Distinguitur de tribula-
tione fine libro 20 de genesi quia iacob
iudicem* Sicut quodam modo omnis tri-
bulatio sed aliud est via ad con-
sumptionem aliud est via ad puri-
ficationem *Est tribulatio culpe ex-
purgativa in epla 60 ad pharaonem* Quo-
lestie et tribulationes plene quod per
sunt vel ad faciendum timores su-
perbie vel ad probandum extendendum
quod paciam cum probate et excitata
clarior vires verior quod fuerit
vel ad quecumque flagellanda et abo-
lenda parata *Unde libro 40 de iobis*
dominus pro 19 Dedit nobis precepta

medicus sanus et dedit precepta
medicus ne medico indigamus
san precepta contempsimus et expe-
mento sensimus iniquam pueri-
tiam preceptum illud contempseris
Egrotare iam cepimus laborem
multo infirmitatis sumus sed non
desperemus quia ad medicum ve-
nire non possumus ipse ad nos ve-
nire dignatus est non contempsit
sanctum contemptus a sano non desit
tit dare alia precepta laqueanti
quia prima custodire noluit ne la-
gueretur tamquam diceret certe expe-
mento didicisti verum me dixisse
quid duxi noli hoc tangere sanus
ergo taud et reuulset et ecce
pro infirmitate tuam bibe amara
calicem Tu enim tibi fecisti precep-
ta illa mea que sanus data sunt
tam dulcia quam leuia precepta
sunt Cepisti laborare sanus
non potes nisi amara biberis calicem
calicem temptacionum quibus ha-
bundat hec vita calicem tribula-
cionum angustiarum et passionum bi-
be inquit bibe ut vinas et ne ui-
deret ei laqueum non possum non
fero non bibo por bibit medicus
sanus ut bibe non dubitaret eg-
tus erud enim amara est in tali
poculo quod ille non bibit si conu-
mela por auditur cum demones
expelleret quod inbehebant eos ei-
ceret et quod demonum habet Si
dolores amari sunt ligatus fla-
gellatus et crucifixus est Si
mors amara est etiam mortuus
est Si genus mortis exhorre-
uit infirmitas nichil illo tempe-
fuit ignominiosius quam mors tunc
non enim aux tunc honorabilis
erat sed ignominiosa Sed quod ipse
honoratus erat fideles suos in
fine huius seculi prius honorauit
autem in hoc seculo ut tunc pri-
cipis ardentes in eum prohibent
aliquem notentur crucifigi et quod

tum magna exultacione persecuto-
res iudei domino pauperum magna
fiducia sui eius etiam reges in
fronte nunc portant hoc quod dominus
faciens diu paciens humana ad-
monet nos mirabilis corlibus
et patia corporali ut ardeamus et
sanemur ad conspicienda illa inui-
sibilia que carnis oculus nescit
Sup ps 21 p 20 Multi clamant
in tribulacione et non exaudimur
ut intelligat homo medicum esse
deum et tribulacionem medicamentum
tunc esse ad salutem non ad penam
ad dampnationem submedicamento
positus vixis secum clamas
non audit medicus ad voluntatem
sed audit ad sanitatem **Est tribulacio**
gr 129 largiuntur **ibid** in tribulacione
positus xams probatur si non de-
liquit deum suum nam qui deli-
quit deum destitutus est sibi xam
Ignis intrat in fornacem et fornax
artificis magni parauit res
est ibi est autem ibi palca ibi ut
nis in angusto operatur ignis ille
non est diuersus et diuersas res
agit paleam et cinem vertit
autem sordes tollit in quibus ac-
litat deus utique in tribulacione
meliores sunt tamquam aurum probatur
Et si forte peccerit in iuniorum dolo-
re et concessum ei fuit sine ali-
quo dolore corporis sine aliquo
dampno sine amissione suorum
firmum cor heat in illo qui se non
subtrahit et si quasi subtrahit
autem ploranti sed apponet
manum deprecanti nouit quod agat
qui nos fecit nouit et reficit
nos bonus sator qui edificat
domum et si aliquid cecidit nouit
refecture **Sup ps 30 expositio**
2 p 1 **in fine 20** Illi sunt qui male
cadunt qui spem suam in se-
culo ponunt auferuntur quod inebat
foris non remaneat tunc non sumus
male consuevit unde se consolentur

non habent Non habent quo for
ereant non habent quo intore
deant deſti pompa ſeculari ſu
anes gratia ſpuali vere humiliant
et multas facit deus iſta in iſto q̃
ſed non omnibus Si enim uenit ſa
tet quaſi non uidetur uigilare di
uina providencia ſi omnibus faceret
non fuaret diuina pacia Tu tamen
xane didiciſti tollerare non ſum
deum reſtue vudicari vis xane
non dum vudicatus eſt xpus an
ne tu paſſus es myſtrum et ille
non paſſus eſt qui non habet q̃
patetur Nam iute tribulatio for
nar artificas eſt ſi tu aux ſis
et non palea ut ſordibus carcas
non memem tuitaris **Sup ps 20**
ſmone 20 Quid facit malus ho
cum cepit tribulari foris nichil
ablata ſunt omnia inſidia illius
ſi ſolaciu non eſt quo exeat q̃
dura ſunt omnia non eſt quo in
tiet quia mala ſunt **Sup ps 60**
patetur quis tribulationes docet
amare meliora p amaritudinc
inſorum ne maior tendens ad
priam ſtabulum amet p domo
ſua **Sup ps 71** Si putas te non
habere tribulationes non dum cepi
ſi eſſe xanus **Sup ps 120** ſita
iſta tribulatio eſt ſi non eſt tribu
lacio non eſt pugnatio Si aut pe
gnatio eſt aut patria par dilig
aut ſine dubio tribulans Quis
enim non tribuletur non ſe eſſe cum
eo quem deſiderat vnde tibi non
videtur iſta tribulatio quia non aas
ama altera vitam et videbis q̃
iſta vita tribulatio quacumq̃ ppi
tate fulgeat quis quibz delicias
hūdet atq̃ tūſcloreut q̃i nodu
eſt illud gaudiu ſine vlla tēpta
tione certiffimu q̃ nobis inſue
ſuat deus ſine dubio tribulatio
libro de vi t uoce 209 Ad hoc
exagitant homines tribulationibus
ut vafa electoris enacuet neq̃

tia et impleant gratia **Eod libro**
cap 222 Cum deus pmittit a facit
ut aliqua tribulatione verecunt
et tunc intore eſt quia elatans
et diſſens adiutoriu non auxiliu
negat ſed deſideriu mouet **ps 102**
quia tribulatio utilis iudic tribulatio
eſt inſmone 20 inſmone dei
delectans exqueſui manibz meis
que ſui iudic tribulationis mee
deum non queſui iudic tribulationis
mee aux argentu aut pecunia
aut ſeculu ſed deum Omnis homo
non vult habere tribulatio ſed tū
bona eſt tribulatio que cogit deū
quere inq̃ dicit iudic delectans
meaz deum exqueſui forte q̃
habet delectas non queſuit deū
dedit illi deus tribulatio non na
ſcendo ſed magis miſerendo non
ipm deſeruit ſed ſe ab illo quere
voluit Nomina enim multos qudo
illis bene eſt non querit deum
q̃i aut ſunt in tribulatione tunc
querunt deum p ſit tribulatio
ut ſit illis di inqueſicio Cum enim
ſit inqueſicio ſequit inuencio
et tollitur tribulatio **incepta ad ſe**
licitate et iuſtici Et pluit ſuper
iſtos et miſeros Breuē enim
aliquid dāy eſt ut plura cogite
Quam multa enim habent in p̃p̃i
hac vita munera et dona gratuita
ab illo que gtempnit emare q̃
p̃t me que illud magnu eſt q̃d
exemplis inepositar tribulationu
quas hūq̃ ſcili dulcedini taq̃
bonus medicus inſect admo
net eos ſi attende velint fugē
ab ira ventura et cu in via ſit
deſt in hac vita concordat ad
ſmone dei quem ſibi adſarui
male viuendo fecerūt Quid go
non inuorditer pſtat homibz
adomū deo equo ead tribulatio
buſficiu eſt Nam res pſpera
donu eſt conſolant res autē
adſa donu eſt amonet del

Incepta **z** ad **ph**am Si fallas p
pntatis semp hic tñquilitas am
det aia hñana illu vñ eteq se
cultas portum nō appetet **Est**
na tñbulacio panitina libro de ca
thecazandis rñdibñs Si aliqñ
insultatōnes ul tñbulatōnes pro
noue xpi passus nō defeceris
afide nec abona vita devianci
maiorē uicēdem acceptis es em
aut nñs dyalo cesserit etiam
maiorē pñuit Sed hñlis esto
deo ut nō pñittat te temptari
vñta vires suas **Deo libro pmo**
De vñs dñi smone o Qñto pñao
ipaliū emenda est futia vita be
ator et nō pati etnos labores
nñpior et sine vñla sollicitudine
pñit etia felicitate mñstoz Beca
ri et vi se homines pacunt ut do
lores nō etia sed aliquñto dñr
moris vñceris acrioz dolor pñao
redimant hñlaguda et incerta
vacatōnis breuissime atq vñcia
vita mñmam sñmñs bellis mñles
attit pñuibñs fortasse dñis i la
boribñs mñmetus quam i ocio
quietus quibñ tempestatibñ et p
cellis quam horribili et tremen
da seueria celi et maris i porau
sunt mñcatores ut dñmñas ventas
acquirat maioribus quā quibñ
sunt acquisite pñaulis et tempe
statibus plenās quos estus que
fingora que pñcula ab aqñs
afoss apñpñs afñuibñ aseris
pñferunt venatores qñtūm la
borem esurendi et faciendi qñ
tas vilissimū et pñrdissimū cñbi
et potus angustias ut bestia
capiant et mñdum nec ipñs
bestie carnes pñter quā her tā
ta pñstuent eplis uñcie sunt
quam qñ et si aper etus qñ capi
magis suane fit venatōis dñmo
quā captus est quam comedet
palato quā coctus est etuñtis
cruatibus pñe cottidianaz pñla

qñz tenera pñeror etas subdit
Qñtis etiā stolis mñgñiaz et ab
stinentie molestis exetetur nō
pñter discendam sapiām sed ut
pñter opes honores qñ vanitatis
et mños et lñs et distas fallas
eloqui distat Sed mñhñs omñbñ
qui hñ nō amant ead quāma
pñciunt qui uñ amant ead quid
sed uñ gñua pati vident Qñmā
em pena et mñma pñsus faci
lia et pñe nulla efficit amor
Qñto ergo cercius atq facilius
ad veram bñtitudinē caritas facit
qñ ad mñferiā quāam potuit ai
pñditas fecit quā facile tollent
queli ad vñsitas tñmpalis ut et
na pena vitetur etia requies
comparet Non mñmñto ille vas
electōnis cum mñgenti leticia
dixit nō sunt condigne passio
nes hñus tñmpis ad futiam glā
que reuelabit mñ nobis **Qñmā**
tñbulacio ut fñda Tñbñs tñbu
i sup dñca epla ad **ph** laconibus
que possunt pñdesse et nocē qñ
oñmñ et sicut oñ uñsam quā
contia seussimū uñe mñfñmñtis
sunt vñmñsaliter hñana volūte
ut anobis hñ aufferat oramñs
Sed hñ devotōnis debemñ dño
deo uño ut si ea nō abstulerit
nō ideo nos ab eo negligi estameñ
sed potius pña pñcia maloz bñ
pñteremñ amphora Sic em vñus
mñ mñfirmitate pñbatur **Incepta ai**
adesciū tñtñbulatōnibñ omñbus
est tñmēdñ ne quis demñt ad
carnale vitam despñtali publi
mitate despñdat aut qui pñfer
tus mñmñora se extendens de
faciendo mñpñstōia deficiat **Or**
pñ zc smone 2o Nullū mñmñs
nullū mñelus negotiū mñtñbula
tione quā recedē ab eo sñpñtū
qui foris est et ut mñ mñmñora mñ
tis secretaria ibi demñ iuocare
vñi uñmo videt gemētē et sub

veniente tubiculi aduersus omnes
extisecus illam molestam ho-
stia claudere humiliare seipsum in
confessione peccati magis ficare
et laudare deum corripientes
et consolantes **Sup ps 90 fmo**
2o Noli timere quod tribulatio
ne quasi non sit tecum deus fides
sit tecum et tecum est deus in
tribulatione fluctus maris turba-
ris in nauigio quia dormit
christus si fides tua dormit in cor-
de tuo tamquam inani tua dormit
christus quia christus perfidem inte-
llectat cum turbamur cepit ex-
ta christi dormiente erige fide
tuam et nonis quia non te de-
serit si ideo putas te de ser-
uare quia non te deserit sed semper
eripit spiritualiter **Augens autem**
tribulationes assidue **Sup illud**
sup iobem fmo 26 venit ad
eos super mare venit calcans
fluctus omnes tumores mundi sub
pedibus habens omnes altitudi-
nes seculi pimens omnes quoad ad-
ditur ipse quatuor accedit etas se-
culi augens in isto mundo tri-
bulaciones augens mala augens
contriciones exaggetum mala
et omnia christus transiit calcans
fluctus et tri tante sunt tribula-
tiones ut etiam ipsi qui credide-
runt in ihm et qui conantur per-
uenire in finem expanescant
ne deficiant **libro primo de vrbis**
dm fmo 20 Cuius apertione
sine mundi sicut dicit euange-
lism dabit multas et re. in. m.
Et propter istas iniquitates
nunquam de erit aduersitas Quis
est ergo ut cum inu non solum
ad penam sed etiam ad pacem
pariamus ne in pati deficiamus
Non enim vobis promittit scriptura
facere in bono seculo nisi tribula-
tiones pressuras angustias angue-
ta dolorum humilitatem temptacionum

124
Sicut in euangelio dicitur in mundo
pressuras habebitis Ad ista precipue
nos pariamus ne in pati deficiamus
Sup ps 37 Venient dies tribula-
tioni et maiorum tribulationum Sicut
dicit scriptura et quantum accedunt
dies augentur tribulationes Nemo
sibi promittat quod euam non promittit
nobis scriptura que non promittit
nobis seculo nisi tribulationes pressu-
ras angustias anguecta do-
lorum humilitatem temptacionum Ad
ista precipue nos pariamus ne in
pati deficiamus **libro primo de vrbis**
dm fmo 20 Cuius apertione
sine mundi sicut dicit euange-
lism dabit multas et re. in. m.
Et propter istas iniquitates
nunquam de erit aduersitas Quis
est ergo ut cum inu non solum
ad penam sed etiam ad pacem
pariamus ne in pati deficiamus
Non enim vobis promittit scriptura
facere in bono seculo nisi tribula-
tiones pressuras angustias angue-
ta dolorum humilitatem temptacionum

Sicut in euangelio dicitur in mundo
pressuras habebitis Ad ista precipue
nos pariamus ne in pati deficiamus
Sup ps 37 Venient dies tribula-
tioni et maiorum tribulationum Sicut
dicit scriptura et quantum accedunt
dies augentur tribulationes Nemo
sibi promittat quod euam non promittit
nobis scriptura que non promittit
nobis seculo nisi tribulationes pressu-
ras angustias anguecta do-
lorum humilitatem temptacionum Ad
ista precipue nos pariamus ne in
pati deficiamus **libro primo de vrbis**
dm fmo 20 Cuius apertione
sine mundi sicut dicit euange-
lism dabit multas et re. in. m.
Et propter istas iniquitates
nunquam de erit aduersitas Quis
est ergo ut cum inu non solum
ad penam sed etiam ad pacem
pariamus ne in pati deficiamus
Non enim vobis promittit scriptura
facere in bono seculo nisi tribula-
tiones pressuras angustias angue-
ta dolorum humilitatem temptacionum

plangit alius orbitate percussus
luget alius apatia exultatus
meret et redire cupit intolera-
bilem pugnacionem deputans al-
tius vinea grandinata est Atte-
dit ad labores suos et consumptam
omnem opam incassum quod per-
no consistari minuat patet ex au-
to que est maior miseria inque-
ritudine plangit hoc omnis et do-
lent invocant dominum et ite faciunt
potens est ut doceat ad tollendum
ut sanare tollendam. Nunc ille
non sine temptari nec super qui pos-
sumus ferre. Sed iste tribulationes
invenit nos. Est quedam tribulatio
quam debemus querere tribulatio
iste pugnacionis quia cum deo non
domini sumus in temptationes mo-
lestas quod versam sine timore esse
non possumus. Modum invenimus
miserere super quos nuquam facimus
et miserere miseria nos facit
temporales quanto melius ibi
iam essent ubi non invenis esu-
rentem quem pascat non pugnati-
quem suscipias non nudum quem
vestias non egrum quem visites
non litigantem quem concordas
omnia ibi sunt vera et sancta et
eterna sunt. Dominus autem ibi iustitia
est pennis ut sapientia vestas in mor-
talitas domus nostra eterna in ce-
lis firmitas nostra in immortalitate
iniquis egritudo subrexit aut
lassitudo ad sompnum trahit nulla
mors ibi est nulla lux ibi pax
quies gaudium et iustitia ubi
nullus intrat inimicus nullus
labitur amicus. Si ergo attendis
ubi sumus et ubi futuros nos esse
punit qui mereri nescit et ex
ipsa eius permissione invenimus
iniqua tribulatione sumus hanc tri-
bulacionem nemo invenit nisi
qui videt quia miser est qui cum
deo non dominus est. Quia sit gratia
tribulatione divina gratia super per-

Et finem 2º Dicit pluvium in
citrate ita speciosa est misericordia dei
tribulatione quia et pennis dominus
non esset nisi famem prederet ergo
et quando dominus permittit aut facit
ut tribulatione aliqua sumus
et tunc iustus est. Non enim ali-
mentum subtrahit sed desiderium
monet recta. Sequitur
Tribus super per 1º Tribus
dicuntur tamquam curie et
congregationes disjuncte populi.
Requiere super in capitulo curia
Trinitas quod ipsa trinitas
Est libro 1º de deo dei capitulo 1º
Deus est simpliciter bonus et ob hoc
inimitabile a quo creata sunt
omnia bona sed non simplicia et
ob hoc mutabilia creata. Hanc in-
qui. 1º scilicet non genita. Quod eandem
de simplici bono genitum est pa-
riter simpliciter est et hoc est quod idem
de quo genitum est que deus pa-
ter et filius dicimus et utique hoc
tamen spiritus sanctus est unus deus qui
spiritus pater et filius spiritus sanctus ipsa
quodam notione huius nominis
in sacris litteris mutatur. Alius est
autem quam pater et filius quod non pater
est nec filius sed alius dicitur non
aliud quia et hoc pariter simpliciter
pariter quod inimitabile bonum
est et coeternum et hoc trinitas unus
est deus nec ideo non simpliciter quia
trinitas. Nec enim propter hoc naturam
istam boni simpliciter dicimus quia
pater mea solus aut solus filius
aut solus spiritus sanctus aut vero so-
la est ista nominis trinitas sine
subsistentia personarum. Sicut sa-
belliam heretici putaverunt. Sed ideo
simpliciter dicitur qui hoc est quod hoc excep-
to quod relative quicquid persona ad-
alteram. Nam utique pater hoc fi-
lius nec tamen ipse est filius et fi-
lius hoc pater nec tamen ipse est pater
In quo ergo ad semetipsum deus non
ad alterum hoc est quod hoc sicut ad seipsum

Dicitur vinit hūdo utiq; vitam et
eadē vita ipa ipse ipse est ppter hoc
utiq; nā dicitur sumptus aut nō sit aliq;
habere ul q possit amittere ul q ad
sit habens aliud q hē sicut vas
aliquē liquore aut corp⁹ colore
aut aer lucem sine fuore aut
aia sapiam nihil eū horū est
id q habet nam neq; vas liq;
est neq; corpus color nec aer lux
neq; fuor nec aia sapiā ē hūc
etiam est q puaia possunt rebo
quas hūc et in alios hūc uel
qualitates verti atq; mutari ut
et vas enacretur humore quo
plenu est et corpus decoloretur
et aer tenebrescat sine frigescat
et aia desipiat Sed et si corpus
sit incorruptibile sicut erit i re
surrectione Aliud est tamen sū q
qua corpus ē et aliud qualitas
eius quā incorruptibile incorp⁹
et si aia semp sit sapiens Aliud
tamen est ipa aliud sapiā neq;
em si aer infusa luce inq; dese
ratur ideo nō est aliud ipse aliud
lux que illinat sed sū q dicitur
illa vere simplicia que pūpar
vēq; diuina sunt q nō aliud est
eius qualitas aliud sūba nec
alioz pūparatōne ul diuina ul
sapiā ul beata sunt ceteris dās
est in sūptura spūs sapiē ut lapo
eo q illa in se beāt ē que hē
hoc est et ea diuina vni⁹ ē *Quar*
ipe pōne sunt eodē libo cāo 2c
Credimus et tenemus et firmiter
pdicam⁹ q ppter gēnerit vbiū
hoc est sapiam p quā fā sūt
ōmnia vngēnti filia vni⁹ vni⁹
etius cōcōm sūne bonis equat
bonū Et q spūs sūis sūit et pīs
et filij sit spūs et ipse sūalis et cō
etius ambobus atq; hoc totū
fuitas sit p ppetatē psonaz
et vni⁹ deus ppter insepabilem
ōmipotentia ita tamen ut etiā cū
de singulis quātur vni⁹ quisp; eoz

ut deus et omnis esse rideatur
Cum vero de omnibus simul nō tē
dy nec tres omipotentes sed vni⁹
deus omipotens Tanta ibi est in
tribus insepabilis vnitās que sit
se velut pdicari sūmū autē ut
boni pīs et boni filij spūs sūis
quia quīs est ambobus i cō boni
tas dici possit ambob⁹ nō audeat
temerariū pūptare sūmū vōz
tamen ambob⁹ eū dūcē sātatem
facili⁹ ausus fuero nō ambob⁹
quasi qualitatē sed ipam quoq;
sūbam et etiam mēitātē psonā
Ad hoc em me pūabili⁹ dūcit q
am sit et ppter spūs et filius et ppter
sūis et filius sūis ipse tamen ipse
vocatur spūs sūis tamq; sūitas
qūbalis et qūnalis ambob⁹ sed si ut
aliud est bonitas diuina qū sūitas
pfecto et illa diligēcia rōnis est
nō pūmpedim⁹ audacia ut in
opibus dei pūcto quodā loquē
di modo quo vni⁹ cōtēatur mēitātē
eadē nobis in pūlata intelligat
tūtas vni⁹ quāq; creaturā quīs
fuit per quid fecerit ipse quid fecit
pater quippe intelligat pbi q dī
xit ut fiat quod autē illo dicere
fā est pūldubio pūbam fāz
Tūco vero q dicitur deus q bonū
est satis pūficatur deū nulla
mēitātē nulla sūe quāq; vūlū
indigēcia sed sola bonitātē feci
sse q fā est id est quia bonū
est q ideo postqū fā est dicitur
ut res que facta est q quē boni
tati ppter quam fā est dicitur
que bonitas si spūs sūis recte
intelligitur vni⁹ tūtas nob
in suis opibus mēitātē inde est
amitātis sancte que sūis anglis
sūsum et origo et in fōrō et bā
tudo Nam si querat unde sit dō
eam q dicit sed unde sapiens a
deo illinat unde sit felix deo fūit
subsistens modificat qūmplaus
illustat mēitātē iocundat Est

videt amare in eternitate dei inget
in eternitate dei licet in bonitate di
gaudet **Quali sit credenda libro**
De fide ad petrum pre prima capitulo
Principaliter atque indubitanter to-
to corde retine premissum deum et filium
deum et spiritum sanctum deum id est sa-
nctam atque ineffabilem trinitatem
vnam esse naturaliter deum De quo
in deo. **2. Audi isrl. Dominus deus**
tunus unus est et dominus deus
tuum adorabis et illi soli fies
Deus tu quia istum vnum deum
qui solus est deus verus naturaliter
deus non premissum solum neque filium
solum neque solum spiritum sanctum
Sed sunt premissum et filium et spiritum
sanctum esse diximus. Cavendum est ne
sicut premissum et filium et spiritum sanctum
vnum deum esse quantum ad naturam
attinet unitatem vociter diximus.
Sic enim qui pater est est eundem vel fi-
lium vel spiritum sanctum aut eum qui
filius est sine premissum sine spiritum sanctum
aut eum qui spiritus sanctus est in co-
fessione huius trinitatis dicitur vel pa-
trem vel filium personaliter dicere
sine credere quod omnino nephas est
audemus. **Incipit 3. ad eundem**
Super premissum et filium et spiritum sanctum sua
propterea credamus ita ut vel filium
credatur esse qui pater est nec pater
qui filius est nec pater vel filius
qui vterque spiritus est nichil pug-
nat in trinitate tribus locis ne
distare sed hec tria equalia esse
et coeterna et omnia vna esse naturam
non apertam aliam et a filio aliam
et apertam pro aliam conditam esse
credamus. Sed omnia et singula
que creata sunt vel creantur trinitas
creante subsistere nec quicquam liberari
apertam sine filio et spiritum sanctum aut fi-
lio sine patre et spiritum sanctum aut apertam
pro sine patre et filio sed apertam
et filio et spiritum sanctum vno vero vero quod
in omni. 1. omnino incommutabili solo
deo aucta aut etiam separatum

in scripturis de singulis dici ut
in summe quantum ad in separabilis
trinitas tu trinitas que admodum
ut sunt dici non possunt cum suis
corlibus quicquid quantum sunt
sunt in separabiliter ita et quod
scriptura locis et per quasdam facias
sigillatim massam quod in se sunt
Sicut per invocem qua sonant
Tu es filius meus dilectus et
filius in bonum quem suscepit
exergine et spiritus sanctus in colube
corli spe hoc separatim quid sed
nullo separata illa tria demerunt
3. Incipit 2. ad Tene magnam
apertam hanc addit fide premissum et fi-
lium et spiritum sanctum esse trinitatem
et tamen vnum deum non quod sit
eorum quod quasi quanta divinitas sed
quod ipsa ineffabilis et in separabilis
trinitas premissum quod solum genuisse
filium quod solum apertam genuisse
et spiritum sanctum et patrem et filium esse
spiritum et quid quid tibi aliam ista
cogitas coram similitudinis occur-
rit ab omni neque respice abice
fuge non enim in hoc oculo est cogni-
tione dei sed antequam possimus
nosse quid sit incipiamus iam
nosse quid non sit intellecta non
valde amia quia ipse scriptura scit
que magnam res ante intelligi-
tiam praevident fidem nisi eas
recte intelligas utiles tibi esse
non possunt Omnes enim heretici qui
eas in auctoritate recipiunt ipsas
sibi videntur sectari aliam suos po-
tius sectentur errores ac per hoc non
quod eas contempnant sed quod eas non
intelligant heretici sunt **Et ante**
sit in trinitate unitas propter ibi
Fides quia sancti prius atque
postea ante incarnationem filii dei
divinitus acceperunt quia et sancti
apostoli ab ipso domino in carne posito
audierunt et spiritus sanctus magister
instructi non solum fide magister
tulerunt verum etiam ad instructionem

saluberrima posteror scriptis suis
inditam reliquerunt vnu deum
p'dicat trinitatem id est patrem et fi-
lium et spiritum sanctum Sed trinitas vna
non esset si vna eadē q' p'sona di-
citur pater et filius et spiritus sanctus
Si enim sicut est pater et filius et spiritus
sancti vna substantia sic esset vna p'sona
nichil esset omnino in quo vacaret
trinitas dicitur Rursus trinitas q'd
vera esset sed vnus deus trinitas
ipsa non esset Si quoadmodum pater et
filius et spiritus sanctus p'sonae sunt
ab invicem p'etate distincti sicut
fuisse n'at' quocūq' diuinitate
discreti Sed quia in illo vno deo
trinitate non solum quod vnus deus
est sed etiam q' trinitas est n'at' uer-
itas est p'p'tea ipse verus deus i
p'sonus trinitas est vna n'at' vna
est p' hanc vnitatem n'alem totus
pater in filio et spiritu sancto et totus filius
in patre et spiritu sancto est Nullus horum
extra quolibet ipso est quia nemo
alter aut p'cedit eternitate aut ex-
cedit magnitudine aut supat p'fate
quia nec filius nec spiritus sancto quicūq'
ad hanc diuinitatem p'tinet aut an-
tior aut maior est patre n' filius
eternitas atq' in nescitas velut an-
tior aut minor spiritus sanctus p' eternitate
in nescitate q' aut p'cedit aut exce-
dere n'at' p'ter Sicut ergo n' filius
postior aut minor est patre ita ut
spiritus sanctus postior aut minor ē filio
Et n' quippe et sine inuicem est q' filius
de patre n'at' natus extitit
et eternus et sine inuicem est q' spiritus
sanctus de natura patris filioq' p'cedit
Ob hoc ergo tres vni r'ē ē d'm'g
et dicim'g deum quia vna p'p'te
et trinitas vna in nescitas Sicut n'at'
liter trinitas est p'sonaz diuinitas
Tenemus igitur patrem et filium
et spiritum sanctum vni esse n'at' d'm'
nec tamen ipm patrem esse qui fi-
lius est nec filium ipm esse qui
pater est nec spiritum sanctum esse qui pater

aut qui filius est Sicut est enim
pater et filius et spiritus sanctus p' eandem q'
ita r'fiam vocant et quia non ad
pater aliud filius aliud spiritus sanctus
quāuis p'sonat sic alius pater alius
filius alius spiritus sanctus *Vnde libro
collatorum ad Tres coequales
deum cap' 30* et coet'ne p'sone
deus vnus et verus pater et filius
et spiritus sanctus qui solus habitas etni-
tatem et lucem inaccessibilem qui
fundasti terram potentia tua
et regis orbem prudentia tua
Sanctus Sanctus spiritus d'ns deus
sabaoth terribilis et fortis iustus
et misericors admirabilis et lau-
dabilis et amabilis vnus deus
tres p'sone et vna essentia pote-
tia sapia bonitas vna et i'diuisa
trinitas *libro de simbolo titulu p'*
Ista trinitas vnus deus est vna
nata vna substantia vna potentia
vna equalitas vlla diuisio vlla
diuersitas p'etua caritas *in p'uoli
bello de simbolo* Sub hac trinitate non
est aliud alio man' aut vnus
nulla op'ez separatio nulla diuisio
p'ter vnus pater deus vnus filius
deus vnus spiritus sanctus deus nec
tamen pater et filius et spiritus sanctus
tres d'y sed vnus deus ita ut non
sit ipse pater qui filius nec filius
sit qui pater nec spiritus sanctus sit aut
pater aut filius Sed pater filius pater
et filius pater filius et spiritus sanctus
pater et filius spiritus et singulus
quisq' deus ut ipsa trinitas vna
deus Si fides inbuat corda v'ra
et confessione dirigat h' audi-
cudo c'cedite ut intelligatis ut
q' creditis intellige p'ficiendo va-
leatis Sed quare ap' v'ndi
hec fides non fuit p'dicta libro 20
quoniam vetis et noui testam'nti
q'one. *Sa* Si vnus est deus
cur i. tribus sp'es salutis est
et non in duobus aut quatuor
aut certe in ipso vno et quare

in initio trinitas predicata nichil
pene noui sic enim trinitas predicatur
ut deus unus credatur non ergo
additum est aliquid sed sciam di
vini reuelati inter ipsa aut prima
dia manifestari non potuit quia
prius predicandum est et postea quod
predicatum est reuelandum ut scias pa
trem esse a quo cuncta sunt filium
vero dici per quem sunt omnia que
apater quid sed per filium sunt per
spiritum sanctum regnant ad fidem dei
vnius hoc ergo tres sunt quid sed
vna deitas hoc ergo facit ut tres
sunt non plures aut in finem Omnis
enim nunc usque ad nomen pervenit
quia tres divini invicem in se sunt
faciunt unum nomen quia in uno tres
sunt et tres unum Cum enim videt
unum videt tres divini nichil differt
alter ab altero Tres ergo unum
et ter tres unum hoc est in uno unum
perfecto perfectio est quantum ad unum
pertinet quia de uno sunt omnia
addito enim uno ex quo ut in quo
tres qui mutant nomen sunt deus
aut magis semper tamen usque ad
nomen veniunt et unus additur
quia nomen unum sunt ut plena
perfectio sit unitatis **Est distinctio**
personarum relationis **Iuxta de catho**
causa si per se per se **lica contra**
venientia quorundam hereticorum sic
edificium ut dicamus patrem et fi
lium et spiritum sanctum unum esse sub
est ubi gratia Si autem est pater autem
et filius autem et spiritus sanctus et deus
quid est pater quod est deus hoc filius
hoc spiritus sanctus Cum autem pater est
non aliud est quod est pater enim non
ad se sed ad filium dicitur Ad se autem
dicitur hoc itaque eo quod deus est hoc
ipso quia dicitur est quia cum dicitur sub
est filius. Pauli dubio et filius deus.
Et vero quod pater quia non sub
nomen est sed refertur ad filium.
Non sic dicimus filium patrem esse
quod dicimus filium deum esse quia

quid sit pater revidetur deus quia
quid sit filius revidetur deus et
quid sit pater et filius revidetur deus
desolo patre interrogatus deum
revidetur deum et interrogatus non
deos sed deum revidetur non sicut
in bonis querit quid sit pater ab
abraham revidetur homo sicut enim
revidetur quia quid sit filius
eius ysaac revidetur homo eius
deum sicut abraham ysaac quia
quid sit abraham et ysaac non
revidetur homo sed homines non
sic videtur tanta enim ibi est
subiecta societas ut equalitatem
admittat pluralitatem admittat
Si ergo tibi dantur sunt cum duas
michi filium hoc esse quod pater est pater
et filius pater revidetur Sed sicut tibi
dicitur hoc esse filium quod pater est non
est id quod aliud dicitur Ad se enim
deus dicitur Ad patrem filius dicitur
Pursus quod pater ad se deus dicitur
Ad filium pater dicitur quod dicitur ad filium pater
non est filius quod dicitur filius ad pa
trem non est pater quod dicitur pater
ad se filius ad se hoc est pater et
filius id est deus Omnia predicata
ta divinitatis equaliter Inseparabi
litate de personis sub his unitas
despectu capitulo 12 separables
non potest habere personarum quia pater
est unitas in unitate et unitas
in unitate Sic separatum non potest
habere personarum Ut ostenditur quid
ille personae aliquam singule Sed
ita te voluisti deus trinitas in
separabilem unde in personis ut
nullum ibi sit inqualiter personae
quod ad aliam secundum non refertur
relationis causa sicut pater ad
filium et filius ad patrem Sic ff
ad patrem et filium verissime re
fertur Ita vero nomina que sunt
ut potentia ut essentia tuam
significant ut quid quid pater dicitur
deus omnibus personis equaliter
provenit ut deus magnus omnipotens

etiam et omnia que nati de te
deo dicuntur non est igitur aliquid
natiue nomen quod sic tibi deo pa-
tri quod uenire valeat quod aut filio
tuo aut spiritui sancto quod uenire nequeat
Dicamus te patrem naturaliter esse deum
sed naturaliter et est filius deo nati-
uus spiritus sanctus idcirco inseparabilis es
sancta trinitas in personis sensu in-
telligenda quantum in uoce sepa-
bilis habebas nomina quod plurale
nomen non nominibus ullate recipis
Sub hoc enim ostenditur personam non
posse diuidi in sancta trinitate
que unus deus uerus est quod
cuius personae nomen semper ad al-
teram respicit personam Si patrem
dico filium uideo Si filium dico pre-
dicco patrem Si spiritum sanctum appello
aliquid spiritum nate est intelligi
Deus pater et filius Hec enim uera
fides ueniens de sacra doctrina
Hec est certa fides catholica et
orthodoxa quam me docuit in
primis uiribus ecclesie deus quam tua
in uocat itaque dicit te fides quam
dedisti michi per bonitatem tuam
ad saluationem meam Fidelis autem
ex fide uiuit tenet interum in spe
quam uidebit in re in uocat te
Deus meus casta conscientia et sua
me amor fidei mee quam exuisti
tenebris ad uitam intellige
nam perducisti et quam astuta
seculi amaritudine eruisi atque
ad hunc tue dilectionis caritatem
iocundam michi et mellifluam
reddidisti in uocat te trinitas beata
vox clara et sincerus amor fi-
dei mee quam ab ipso emittens
cum uanabulis illuisti semper per
illum suum gratie tue et quam ad-
augens confirmasti in me per do-
minum tuum ecclesie Te in uoco be-
ata et benedicta et gloriosa trinitas
pater et filius et spiritus sanctus deus
dominus pater caritas quam quicquid
lumen uerum ex lumine uera illuminatio

genitor gentis regnans fons
fluminis irrigans ab uno omnia per
unum omnia in uno omnia a quo et
per quem et in quo omnia uiuus
ipse unus ab uno unus ab ambobus
uiuens uita uita ad uiuente uiuen-
tium uiuificator qui ipse pater idem
apater filius enim ab utroque spiritus sanctus
uerax pater ueritas filius ueritas
spiritus sanctus una igitur pater logos pa-
ter filius eadem una uirtus equalis
maiestas pater gloria una beatitudo
a quo omnia per quem omnia et in quo
omnia beata sunt deus time et uere
aperit quem non est transmutatio ne-
que uarietas obumbratio **Diffi-**
ciliter trinitas intelligitur sunt multa
libro 17 de trinitate capitulo 20 que dixi
nomen illius summe trinitatis ineffa-
biliter dignum me dixisse uideo audeo
perferri sed perferri potius in uocata
sciam et ex me in ualuisse ut possit
me ad illam O tu anima mea ubi te
esse sentis ubi iaces aut ubi stas
donec ab eo qui pater spiritus sanctus est
omnibus iniquitatibus tuis sanetur
omnes languores tui agnoscat
et in illo esse stabulo quo sama-
ritanus ille perduxit eum quem
repperit in las alarum in fluctibus
uoluerit seminum relictum **Oratio**
ut de libro de essentia Omnipotens
diuinitatis in principio pater omnipotens
filius omnipotens spiritus sanctus unus atque eundem
unus uerum in uia Trinitas uero exstat
in personis Solus inuisibilis atque
incomprehensibilis solus incommutabilis
Solus inmutabilis incorporeus
et in moribus ubique presentis sed latens
ubique totus et inmensus inuisibilis
est quia in eadem omnia sua uideri
non potest apostolo testante qui ait quoniam
uidit nullus hominum sed nec uidere
potest et in eadem deum nemo uidit
unquam incorporeus est quia nullis
membris luminis oppositus sine
opaculo existit Sicut ueritas
in eadem aut spiritus est deus inmensus

est quia quantitas eius in qualitas
nullo exaratus metiri potest
Cum Salom in ordine sua supplicat
ait Si celum et celi celorum te non
capiunt quanto magis domus ista
qua edificavi. Insuper scriptum est
quia transire nullo potest in loca
lis est qui a loco ad locum alium
nequaquam transit. Sed neque in loco
quolibet continetur. Hic de seipso
testimonium perhibet per semetipsum non
ne celum et terram ego impleo
R Deus creature tam tuam esse or
qua sit. quia hoc sit quia sibi aita
sit creature aut causam id est
autorem deum dicimus or quod esse
tunitate qua nihil perstantius
intelligimus et beatius invenire
per se potest. Ideoque etiam cum
veritas quid sit plus quam tria
quia quoniam esse non potest. Beatum
omino sit. Hic autem illud sit. Hic
adhibendum inprobandum ne sit. **De**
libro de incarnatione Omnia que
verbi ad Iammarum sunt primo
ut sunt habent ex deo patre. Sed
ut rationabilia sunt hinc ex verbo
Tunc ut sancta sunt hinc ex spiritu
sancto. Deo ita fecit. **De libro**
de agone romano Nec eos audiamus
qui patrem sui modo esse dicunt
nec habere filium nec esse cum eo
quoniam spiritum. Sed ipsum patrem appel
lari aliquem filium aliquem spiritum sanctum
Nesciunt enim principium ex quo sunt
omnia et magnitudinem eius per quam
formantur omnia et plenitudinem eius
per quam ordinantur omnia. **Per bar**
tinitas peritiam sensibile **De libro**
de cognitione vere in ista
vite capitulo numero 19. Solus
lucis splendoris et calor non in
venitur. Quisitas sunt ydempitas
Sed in voce. Hic autem in officio
non predicatur ydempitas sed distinctio
Nam lucis vocabulum ipsum per bar
splendoris vocabulum lucis gratia
Calor vero vocabulum videtur exprime

lucis efficacia. Sic patrem lucem
appellari habetis in apostolo. Deus
lux est et tenebre in eo non sunt
vile. Filium splendorem incommen
pari habetis in alio loco. Cum est
splendor ipse eius et nominibus
spiritum sanctum calorem nominari apud
moysen. Deus ut ignis est. Et
itaque lux splendor calor sit una
natura et individua substantia vocabula
vero diversa constat per se patris
et filii et spiritus sancti una esse naturam
individua essentiam. **Per bar** **tinitas**
peritiam rationabilem **De trinitate**
libro 3 Confessionum omnipotens
quis intelligit et quis non lo
catur. Si tamen eadem natura anima
que dum de illa loquitur facit quod
loquitur et contemnit homines et
divinam et nemo sine pace vi
det istam visionem. Velle her
tria cogitantur homines in se
ipsos longe aliud sunt ista tria
quia illa trinitas. Sed dico ubi se
exceant et peribent et sentiant
quam longe sunt. Dico autem her
tria esse velle et velle. Sum et
et noli et volo sum sciens et
volens. et scis esse me et velle
et volo esse et scire in his igitur
tribus quam sit inseparabilis vita
et una mens et una essentia
quam denique inseparabilis distinc
tio et tamen distinctio. Videat
qui per te coram se est attendat
ipse et videat. et dicat in se. ad
invenit in his aliquid et dixit
non iam se putet invenisse illud
quod semper est incommutabile quod est
incommutabile et scit incommutabile
et vult incommutabiliter et vult. **De**
tria hic et ibi trinitas an in sin
gulis. Hec tria autem tria singulorum
sunt. An vult quod multis modis sumptum
et incommutabile in se sibi quod
est. et sibi notum est. et sibi sufficit.
incommutabile id ipsum copiosa tri
tatis magnitudine quis facile

Diligentes et quo fruantes bte
vnum vnu deum ex quo omnia
in quo omnia p quoniam omnia ipfi
glia in secula seculorum Amen
Pbatur civitas pspiciat Quod nob
veris testamenti libro maxime
deside adpetz parte in ipso statu
prima capitulo sed septuag
Deus facit imago ubi deus dicit
Faciamus hominem ad imaginem
et similitudinem nostram Cum enim
singulari modo dicitur ymaginem ostendit
vnam nam ad cuius ymaginem homo
fiat Cum vero dicitur plura nostram
ostendit eundem deum ad cuius y
maginem homo fiebat id vnam
esse personam Si enim in vna illa
natura pater et filius et spiritus sanctus
vna esset persona non diceretur ad
ymaginem nostram sed ad ymagines
meas nec dixeretur faciamus
sed faciam Si vero in illis tribus
tres essent intelligende tunc tre
decim sube non diceretur ad ymagines
nostram sed ad ymagines nostras
Vna enim ymago cum nostra in qua
lud esse non posset sed dum ad vnam
ymaginem vnius dei homo facit
dicitur vna sancte trinitatis essentialis
divinitas intumescit Deinde et
paulo post pro eo quod superius dixit
faciamus hominem ad ymaginem
et similitudinem nostram sic homines
sancti scriptura vocavit ut diceret
et fecit deus hominem ad yma
ginem dei fecit illum. Hanc autem
trinitatem personarum atque unitatem
nature per haec personarum revelatam
sibi non tacuit cum se dicit Be
laphyru vidisse clamantia Omnis
scis scis dominus deus sabaoth
ubi per se in eo quod dicitur sanctus
cum personarum trinitate in eo vero
quod dicitur semel dominus deus sabaoth
divine nature cognoscimus
unitatem In illa ergo sancta trinitate
quod ideo a nobis repetit ut in
cordi tenacius infigatur. Vnde per

qui solus essentialiter de se ipso
vnu filium genuit et vnu filius
qui de vno patre solus est essen-
tialiter natus et vnus sps scs
qui solus essentialiter de patre filio
qz pcedit hoc aut totu vna p-
sona no posset i. gignere se et
nasci de se et pcedere de se quia
ignitur aliud est genuisse quam
natum esse aliud qz est pcedere
quid genuisse al natum esse ma-
nifestum est qm aliud pr aliud
filius Alius sps scs Trinitas
itaqz ad psonas patris et filii et
spis sancti refertur vntas adu-
Simili pbat pante. **D**ne deus
testati noui libro de **ut vnus**
speculo capitulo deo et verus
nisi tu trinitas esses no diceretur
vnde vntas ite baptizate omnes
gentes in nomine patris et filii et
spis scs neqz etia baptizari in
vno in nomine aliano qm no est
deus Et rursus nisi tu trinitas
esses vnus deus nequaquam tua
vnde dicitur Audi isrl Dns deus
tuus vnus est Ergo nisi tu deus
pr ppe vnus esses et filius tuus
id qz es ppe esset et h. ipm quod
estis donu vnu sps scs esset
no legemus in his veritatibz qm
deus filiu suu nec tu vngente
de spu sco dices quem mittet pr
in nomine meo et quem mittam
vobis apatre de quo patre alibi
dicitur Ego et pr vnu sumus et qui
videt me videt et patrem et ego
in pre et pr in me est Quid in
hys vbi alud nisi tnu et vnu
deum doces nos credere tu ingre-
ditas in tuu pectore sunt regni
diti omnes thesauri sapie et scie-
del **Ex ut dicit eod libro con**
Quis talia de vntate audire
potuit ul de vntate et vntate
de psonis et sba de te quid pr
deus qz sis amillo et ideo inge-
nitus dicitur De filio autem tuo

quia gentilis et ate sit no ase
De spu quoqz sco quia pcedens
et no ase sed ate et filio quoz
est sps scs Ergo te vnu dnu
prem simul cum vno filio et vno
spu sco patent nobis ondat et
in psonis seculis nte vnu tde
deum te qz confiteri tnu neqz
sbam sepeians neqz psona con-
fundens sic prudenter intellexit
sic palam sapuit sic ve cognuit
filius tuus missus ad publicanum
mru de syru tuo hanc rde fidei
normam huic patefecit etati tra
antea deus creator tui in sola
iudea notus eras et in isrl ma-
gnu nomine tua fama et cultus
audiebatur Sed nunquid liquido
aut tui qntum apud nos signa
constitutos de vntate vbi idm
dua pars quid tunc ul pauci
senserunt legis em lalis quid
de vna trinitate ul tua vntate
scire debeant pessi cecitate ad
huc ignorant alii p vnu deum
miseri nolentes confiteri et
garrientes in nos vbi maligs
Anny dicimus te prem habere filiu
vobis aut qui ex gentibz veni
quam multa et vera de tuo vno
qz deo datum sit sape pbat cor
da que credunt nec no ora que
confitent atqz flagella et morte
que pbat confessione tue qua
pluribus illata sunt **et ideo tot**
inardulos libro in de vntate con
2a Si ptea aliqui negandam
putant trinitate quia eam no va-
lent cecis metibus cerne debent
et illi qui ex vntate tua cec
sunt istum esse solent negare
lux ergo lux in tenebris qz si ea
tenebre no so phendunt illucit
dei dono deo pus ut sunt fide-
les et mapi aut esse lux in
compactione fidelium atqz h. pmissio
fundamento edificent ad videnda
que credunt et que aliqui put

videri. Sunt enim que ita educti
ut videri iam dno nō possint
Non enim xp̄us ita mte videndus
est. Sed nisi h̄c credatur q̄ ita
factū atq̄ visum est ut futurū
ac videndū iam nō sperat nō
pveniret. ad xp̄m qualis siue
siue videndus est. **Idem ibid. inf.**
Cur acie fixa ipam t̄ritate vi
dere nō possit nō utiq̄ nisi in
firmitas tā est et quis eā tibi
fecit nō utiq̄ nisi iniquitas
erans ergo sanas om̄is languo
res tuos nisi qui p̄p̄us sit oib̄
iniquitatib̄ tuis. Est aut in ip̄a
t̄ritate inseparabilitas. Inseparabi
libro p̄mo de v̄bis d̄i. **libro p̄mo de v̄bis d̄i** **libro p̄mo de v̄bis d̄i**
sermone videtur. **sermone videtur** **sermone videtur**
ita ut am̄ op̄atio p̄ris d̄i nō ea
siue filio et sp̄u sancto intelligat̄
opari et am̄ op̄atio filij nō siue
patre et sp̄u sancto et am̄ op̄atio
sp̄us sancti nō siue p̄re et filio
sc̄tis notum est ite credentib̄
ut eam̄ut possunt intelligētib̄
Ita singulorū quoq̄ in t̄ritate op̄a
t̄ritas op̄atur v̄nūq̄ op̄anti
coop̄antibus duobus q̄v̄niente
intribus agendi concordia nō
m̄no deficiente efficacia p̄gredi
Sup̄ ioh̄em **Sup̄ ioh̄em** **Sup̄ ioh̄em**
sermone de **sermone de** **sermone de**
esse pater siue filio
et sp̄u sancto aut filius siue
patre et sp̄u sancto aut pater
et filius siue sp̄u sancto a' siue
patre et filio sp̄us sc̄tis aut p̄
et sp̄us sc̄tis siue filio sp̄us sc̄tis
aut p̄ sed ubi eorū quilibet v̄nū
ibi t̄ritas deus v̄nū **libro p̄mo**
de t̄ritate **de t̄ritate** **de t̄ritate**
et pater et filius
et sp̄us sc̄tis sicut inseparabiles
sunt ita inseparabiliter op̄antur
libro 2o eiusd̄i **libro 2o eiusd̄i** **libro 2o eiusd̄i**
de t̄ritate **de t̄ritate** **de t̄ritate**
inseparabilis op̄atur. Est in t̄ritate
et̄ritas **libro 2o** **libro 2o** **libro 2o**
eiusdem **ca. 2o** **ca. 2o** **ca. 2o**
est in t̄ritate quā nulla sunt p̄
que possit v̄di aut salte v̄di

vt p̄us de p̄re natus sit filius
et postea de ambobus p̄cesserit
sp̄us sc̄tis quem sc̄ptura sancta
sp̄m̄ em̄ dicit ambobus **libro 2o**
sup̄ gen̄ ca. 2o **sup̄ gen̄ ca. 2o** **sup̄ gen̄ ca. 2o**
hoc assuescē q̄ueri
ad iuuat plimū ne quid i d̄ignū
de ip̄a de ip̄a dei subā sc̄ntiam
dicam̄ itaq̄ ip̄m̄ sanū v̄x v̄m̄
at solū deum patrem et filium
et sp̄m̄ sc̄m̄ id est deum v̄būq̄
em̄ et v̄būq̄ sp̄m̄ t̄ritate ip̄m̄
neq̄ confusam̄ neq̄ sepatā deū
qui solus h̄c in mortalitate et lu
cem̄ h̄tat inaccessibilem̄ quam
nemo h̄m̄ vidit nec vidē p̄
nec locorū t̄l finitū t̄l in finitū
sp̄atio contineri nec t̄p̄m̄ t̄l finitū
t̄l in finitū volūte variari
Neq̄ em̄ est in em̄ subā quā d̄s
quo brevis sit in parte quā ito
sc̄it n̄ce esse que in locis sunt
aut sunt in eo q̄ iam nō est vel
erit q̄ nō dūm̄ est sc̄it i natus
que possunt t̄p̄s inmutabilitate pa
ti hac go inmutabili et̄ritate
v̄nūq̄ arant om̄ia sicut ex̄p̄s
tempa currerent et implerent
locā t̄p̄alibus quasi et localib̄
v̄x motibus sc̄cula valuerent
in quibus v̄xibus quēdā sp̄ualia
corpalia quēdā condidit for̄is
māiam quam alius nec v̄llus
sed om̄o ip̄e in forme ac forma
bilem̄ in sc̄it ut formacone
suam̄ nō tempe sed origine p̄re
m̄ret sp̄ualē creaturā cor̄li
p̄posuit q̄ sp̄ualis t̄m̄ in p̄p̄a
mutari posset cor̄lis aut p̄p̄a
atq̄ loci **et in fin̄ subdit** **et in fin̄ subdit** **et in fin̄ subdit**
om̄o inmutabilis est illa nā t̄ritas
et ob̄ ita et̄na ut ei aliquid coe
t̄m̄ esse nō possit ip̄a ap̄ut se
ip̄am siue v̄llo est t̄p̄e ac loco mo
net tamē p̄ t̄p̄us ac locū sibi s̄b
ditam̄ creaturā nās arant boni
tate volūntates ordinans p̄tate
ut v̄nū nulla sit que nō ab
eo sit in volūntatib̄ ac nō illa b̄o

fit cui nō presit nulla mala sit
qua bene uti nō possit **Oratio**
fuit confessio tunc Confiteor
ipsius Augustini libro te patre
De speculo capitulo xi et filium
et spū sūm in psonis tūm ī sūa
vnu vez deum omnipotentem
visibilem et invisibilem condi-
torem nō corp⁹ aut in corp⁹ po-
situm neq; ex diuisis speciebus
admixtum aut uicibus opa-
gibus effigiatum **Et** vnus
simplicis et incorporee inuisi-
bilis et inextēspite nō **De** quid
vez prēm sūm bonitat⁹ et to-
tus diuitas pūcipū inextēsp-
te ingente maiestatis deū ex
nullo ducente inuicū sed omnib⁹
dante Credo et confiteor non
cōli pgenie neq; extēspit ne-
q; nātate sed voluntate et nā
filium quātem Confiteor et vez
te filium ex prē sūe inuicū iēssa-
biliter nātum vez deum vnige-
nitū p quem omnia facta sunt
et vez prīs vbiū nō sūm nō
creatum nō adoptatū sed ge-
nitū et vnū cum patre sbe atq;
ita p omnia equalē deo patri
ut nec temp⁹ nec gradu nec
ptate esse poss⁹ infior tū q; ēē
te confiteor quātus est ipse qui
genuit nō aut quia dūto ge-
nitū apre filium dūe et iēssa-
bili qūatōm aliquod quib⁹ asar-
bo sed nec prēm aliquē cepisse
nec te eius filium quia semper
fuit pater inuicū igit⁹ nō fūisti
filius nō enī aliter q; fieri
possum⁹ etiam prēm nisi cōfi-
teamur te etiam coeternū filium
ex filio enī pr dē et quia semp
fuit semp hūisse filium dubiū
nō est **De** quoq; credo spū sūm
vez deum nō sūm nec creatum
nec genitū sed ex prē filioq; in-
enarrabiliter pcedentem et in
patre sūm q; filio sūm mānet

Sic ergo ab utroq; pcedis ut in-
sepabiliter in vtroq; pmanens
atq; p omnia deo patri et filio
equalē et coeternū et o sūalem
ut neq; ptate neq; voluntate ne-
q; etūate neq; sūba differri po-
ss⁹ ab eis et pādi ab quib⁹ pced⁹
igitur etiam patrem sūe nātate
et etiam filium cum nātūate
et etiam spū sūm cū pcessionē
et totum prēm in filio et spū
sancto et totum filium in prē et spū
sūo et totum spū sūm in patre
et filio pmanente prēm et filium
et spū sūm vnu deum omipo-
tentē vnam ptatem vno quodq;
regno vna maiestate vna etūte
exant et vnt et semp et vbiq;
regnante corde credo ore confi-
teor et mente diligo **Ad hāc** fi-
dei regulam dirigens intentionem
meam quātum me posse fecisti
deus meus quesui te et deside-
raui intellectu vidē q; credidi
hū⁹ rei grā ingressus sum nul-
tar apotecas feliciaz de quibus
pasat nū ecclia vbi cōsideam
plūma esse et cepi cōsidare
singula et cum hūc et illuc an-
xius audis q; discurrere tu bo-
nis adiuuare cupiens deside-
rū q; dedisti misisti manu pre-
tatis tue et solūsti nodū am-
biguitat⁹ mee et ideo delectat
me valde de te cogitare de te
loqui laudes tuas p modulo exu-
tatis mee desiderantia corde de
puere ut in pūta miseria solo
quid⁹ corpe te ad aut mēte et
omni auditate quētē dūe dō
etne et vne sancte lūmē accen-
de in me p quod te nūte illigere
mēar fūm et vnu deum sicut
es deus tūus et vnus et igno-
rante tenebris mag⁹ sicut te
pisti remoue a me ut spūalia
spūalit⁹ videam quātum possē
est hūane fragilitati **Sūde cō**

claudit libro soliloquiorum ad deum
capo 20 in fine Omnis gloria omnis
laus omnis virtus omnis potentia
omnis magnificentia omnis beatitudo
omnis clementia sit deo patri
et filio et spiritui sancto Amen
Tristitia repellit tristitia
viciose libro de consolatu
viciose capo vi Temporalis tristitia
dicit quid habes unde gaudeas
O tanta mala que apertius por
tas pendere cum quo merore om
ni iudicandi sunt qui tanto concu
te amaritudinis felle utuntur
Spirituale gaudium videtur Gemas
esse tristitiam noui viro duas
esse tristitias propter quod unam
que salutem alteram vero que
punitiorem operatur unam que ad
penam trahit alteram que ad
desponsationem perducit Tu quid vna
ex illis esse cognoscis sed omni
que mortem operatur non igitur
in his tristitiam que frades
sed contra magis gaudendum
in his que nec diu intelligis
quia et dator gaudij preuenit
dicit cum persecuti vos fuerit
homines et dixerint omne ma
lum ad vos sum vos mecum
per nomen meum gaudete in
illa die et exultate ecce enim
iudex vestra iustitia est iudex age
mento quia iure religionis
auctores apostoli ibant gauden
tes ac conspectu consilio qui digne
habiti sunt pro nomine ihesu quod time
bas pati nullus ergo merore
locus esse debet ubi tanta leti
tia succedit Sed de tristitia tri
stia libro c super gen capo vi
dicit apostolus nolite contristare
spiritum sanctum dei in quo signati estis
iudicem redemptionis non debet
intelligi quod ipsa spiritus sancti suba
que est quid quid ipse est conu
stari possit cum habeat eternam
vitam atque inmutabilem beatitudinem

diuini magis sit ipsa eterna et
inmutabilis beatitudo Sed quia
in his habet ut eos impleat caritate
qua nunc est ut homines ex tunc
gaudeant perfecti fideles et bo
ni operibus et ideo nunc est ut
etiam contineant lapsu vel peccatis
eorum De quorum fide ac pietate gau
debant que tristitia laudabilis
est quia venit ex dilectione quam
spiritus sanctus in fundit propter spiritum
sanctum et estari ab eis qui sic agunt
ut eorum sancti ostendant sancti non ob
aliud nisi quia spiritum sanctum habent
quo dono tam boni sunt ut mali
eos iustificent hy marime quos
bonos fuisse sine nouerunt sine
crediderunt que perfectio tristitia
non solum non culpanda verum etiam
precipue laudanda ac perducenda
da est libro de vera in uoluntate capo
21 melior est tristitia nunquam forte
patientis quam leticia nunquam fa
cientis res Sequitur capo 21

Turba libro locutionum super
gen locutione 126 Turba
est multitudo inordinata non sicut
populus res Sequitur capo 21

Turbatio super iohannem primo
capitulum unum in ebriorum
suscepit affanem et ideo non abali
quo sed a seipso turbatus est Op
tebat enim ut eius mediator dei
et hominum homo christus ihesus pater
nos excitauit ad summa ita nobis
compatetur ad infima Cum tur
bationis causam aliter christus qui
pertinet ibidem fore 60 mortuus
est pro nobis turbatus est pro
nobis qui ergo pertate mortuus
est pertate turbatus est qui tunc
figurauit corpus humilitatis nostre
figurauit in se etiam affanem
infirmum nostre operantis nobis
affanem anime sue proinde quod turba
magis fortis etus in uictus
non enim timeamus quasi deficiat
non perit sed nos querit in illius

pturbacione videamus ut qui tur-
batur ne despacione peamus quodo
turbatur qui no turbaret u no-
leus peant argumeta phoz qui
negant in sapientie cade pturba-
cones aroz Stultam fecit deus
sapiam huius mundi Et dñs uouit
cogitaciones homin qui vane sue
Turbetur plane animus xamus no
in terra sed nra timeat ne peant
homines xpo Conestetur ad perit
aliquis xpo q cupiscat acquiri
homines xpo letet cum acquirunt
homines xpo Timeat et sibi ne
peat xpo Conestetur peguari se
xpo concupiscat regnare cum
xpo letet dñm sperat se regnatura
esse cum xpo Iste sunt ete qtuor
quas pturbaciones vocant timor
et tristitia amor et leticia habant
eas iste de causis animi xam nec
phoz stercorū ul quozcūq sumi-
lū q sentiat error qui pfecto
quomodū vanitate existimat
vitacem Sic stuporem depucant
sanitate ignorantes sic homines
dñm quomodū corpus nichil
desperantes egrotare quodo et do-
loris adunferit sensum *vid. finis*
Si Opiales homines in scandalis
maloz nō porsitate sed carita-
te turbant ne forte in sepacōe
aliquoz zramoz sual aliquid
eradicetur et tūci *et sequit*
Vanitas *Sup ps 30 et*
posicione 2a finis po
Odisti obfuentes
vanitatem sup va-
cie et nō obfuit vanitate qui
timendo ^{mori} moritur Timeo
enī ^{mori} mori ^{mori} et morit anq
moriat qui ideo inueniebatur
ut vinct agentur vis ne moriar
et mentur et morier Et cū vitas
vnam mortē quā differre potis
et anfferre nō potis madis iduā
ut pūis moriar in aīa postea
moriar in corpe Unde b nō ob-

fuando vanitate *Sup ps 31 Et*
dampnato qui sperauit i multu-
tudine diuiciar et pvaluit in
vanitate sua Quid vanus eo
qui putat plus vale nūmū quā
dñm *libro 1a deci di cao xi* Quid
quippe huana natā ppcām pūi
hominis in vanitate de vite collappa
Vas *in omelia de qest*
transfigacōe dñi q scā p vasa
Electoz corda insauata ecclia que
dant ut ita dixerim sunt vasa
regalia Vos igitur fide vos est
vasa regis eterui qui sacre re-
ligionis cultu velut piosa me-
talla fulgetis Sed memetote q
dñi hic vinitis sine maculis in-
cor esse nequaquā potestis Ne
ergo vasa dei rubigo delictoz
q sumat nūc est ut manū se-
p dīctōnis cotidie tergat *et*
Vbiq *De vbiq esse dei libro*
de pscā ad dardani in fine
hoc pūbus vīs qūtum dñm
adunūt rate tractamū quodo
dñm vbiq pūtem et nō spagis
distātibz quasi aliena mole
uel distēsiōne diffusum s vbi-
q totū cogitare te extendis
ante mentem ab omibz yma-
gibus corpoz quas huana co-
gitacō volūc consuevit nō enī
sic sapiā nō iusticia nō sic de-
m q caritas cogitat De qua sp
tū est deus caritas est Cū vō
eius hitacōez cogitas mutacōe
cogita conggacōm q fidelū
vel pūz maxime iustis vbi
pūca hitare maxime d quia
ibi fit voluntas eius pscā eoz
in quibus hitat obediā Deinde
in terra vbi edificat hitans do-
mū suam in fine seculi dedicā
dant ipm aut dñm xpm vni-
gemū dei filiū equalem pūi
eund q bonus filiū quo ma-
ior est pū et vbiq totū pūtem
esse nō dubites tanquā dñm

et in eod templo dei esse tamq
inhabitantiem deum et in loco a quo
celi ppter veri corpus modum
Debe **Et** sup cao hitacio et cao in
Venator A crudelitate et su
pbia sumpsit exordiu libro
16 **Dei** **di** cao **e** **De** nebroth ille
gogus venator cont deum quid
aut significat hoc nomen q est
venator nisi aialiu terrigenaz
deceptor oppsor extinctor erige
bat aut turrem cum suis contra
deum qua est nupia pssim supbia
Venire **Devenire** **dei** **adnos**
Amorib **fmorib** **fuone** **u**
Dum homo totam massa sap
nabilem fecit veniat dñs nr fz
homo veniat ex alio tramite ve
niat p pugnem veniat viuis in
veniat mortuos moriat ut mo
rienti subveniat mortuos ad
vitam tñsserit mortuos redimat
a morte fuet vitam in morte oca
dat mortem de morte sola est
ista gra pñilos sola maior sola
liberat pñillos cum magis q
re istum et quare illud quare no
istum et quare no illum volo
ame queris homo sum p fund
adito no peneas ex pñesto no
strutor in pñtabilia em sunt in
dicia eius **Onp** **ps** **eo** **venit** **de**
esurre et facere venit stare
et potum dare venit alge et
in mortite vestire venit paup
diuites facere et em no p didit
diuitias suas assumendo paup
tatem mram quia i illo fut os
thesauri sapie et scie dei abso
diti libro **de** **vbis** **apli** **fmoe** **ro**
venit deus et totum q de ad
traxit totum q tñs prauis
moribz amissit totum dimisit
totum deleuit ordinez docuit
gram pñsit et tamen iudixit
laboranti subvenit victorem
conauit **Eod** **libo** **fmone** **8** **hic**
erat xpus et venit hic erat p

diuini maiestate et venit per
huanaz infirmitate Quia ergo
venit pñfirmitate huanaz Ideo
pñdians aduentu eius aplus
dixit huanus fmo no liberat
huanu genus nisi fmo dei dig
retur esse huanus Nam si hua
nus dñs qui in domo sua pñpñt
hominem qua huanus est in seipso
supñpñt hominem Ergo huanus
fmo omni acceptone dignus quia
ihus xpus venit in mund pñores
saluos facere **Idem** **infra** **alia** **ca**
no fuit quare venire in mundu
voluit non enim de celo ad terram
mita bona sed pñta dixerunt
q est causa tur venit pñores
saluos facere **Inomelia** **supñpñt** **e**
venit creator mundi ex mundi
visceribus effusus in mund et no
no miraculo natus in mundo ut
mund in mundu reddet mundum
Infmone **de amore** **Amores** **duo**
dei **et** **scali** **in pñia** **inbat** **vita**
scam in omni temptacoe luctat
Amor seculi et amor dei Et hos
duos qui vicerit illuc amant
tamq pñde arbit no em pen
nis aut pedibus sed affectibz ve
nimus ad deum et rursum no co
poris nodis et vinculis sed co
trariis affectibus tñe in hēmus
venit xpus nuntiare amore et
detinendo facere vite celestis ama
torem homo ppter nos fñs qui
nos homines fecit ut homines assu
mens deus homines faceret deos
Desiderand **est** **ut** **ex** **pectamus**
veniat **nobis** **dado** **diu** **quido**
glam **libo** **colliloq** **reñtat** **amp**
ad deum **capit** **ja** **os** **ut** **iducat**
nos ad suas nuptias veni dñe
et noli tardare veni domine ihu
veni visitare nos in pace veni
et educ vinctum hunc de carcere ut
sciem coram te corde pñfecto dei
desideratus amictis gentibz oñde
faciem tuam et salu erim veni

lux mea sem redemptor nris educ
dearte aiam meam adofitendu
nouu tuo sancto Quia dui miseri
iactabor fluctibus mōlitate mee
clamans ad te domine et uo exau
dies Audi clamante de hoc mari
magno et educ me ad portū felia
tatis etne felices qui de pailo ma
ris educti ad te deum portū tuū
simul pvenire meruerūt oīre
felices qui de pelago ad litus de
erilio ad priam dearte ad palacū
pvenierunt quia hanc illud pe
tue glie adepti sunt q hic pūltas
tbulaciones quesierunt Ideo felia
iocunditate letant impetū Oīe
beati et qūtuq beati iam maloz
omī eruti de sua in marce stibili
glia pūti ad regnū decoris pre
mire meruerūt **Deinde nō ad deū**
venire libro de **Deinde ad xpū**
grā et libo arbi **nō est aliud qm**
tuo ad valenauū **ad xpū conūti et**
tamē ut dicit nemo pōt venire ad
me nisi datū fuit ei apīe meo
libro pmo qm eplas **Nemo mqt**
pelagianoz capō pō **xpus pōt ve**
nire ad me nisi pōt qui misit me
traxit eum ille quippe trahitur
ad xpū cui datur ut ardat in
xpū **in eod libo capō x** **Nemo pōt**
venire ad me & nō ait dicit ut
illuc aliquo intelligam pcedere
voluntate Quis enī tñtur si nō
lebat et tamē nemo venit nisi ve
lit **Trahit ergo mōdō ut**
velit ab illo qui nouit meos i ipis
hōm cordibz opari nō ut homines
q fieri nō pōt nolentes credant sed
ut volentes ex nolentibz fiant &
In quibz finomibz pōe 12 **Dein ad x**
amando ardeudo de pderuudo
Noli longa itinera meditari vbi
credis ibi venis ad illum qui vbi
q est amando venit nō maria
nauigando sed qm mālū itine ha
būdant fluctus et tempestates di
uīnar temptacōmū maruifexum

crede ut possit fides tua lignū
ascende nō mergere si ligno por
taberis Sic mhm9 seculi fluctibz
nauigauit ille qui dicebat quibz
aut absit glorari nisi iūte dū
mī ihu xpi Et ut dicit libro **Deu**
innocentia capō 269 **Dū aut Ego**
sum via vita et veritas hē est per
me venit ad me pvenit in me
pmanetur. Cum enī ad xpū per
venit etiā ad xpū pvenit quia
pequalem ille cui est equalis
agnoscat vniante atqz glumate
uos spū scō ut in finio atqz iquū
tabili bono sine fine maneamus
Deinde qm venire **Dranoz morū**
libro pmo dedoc **quasi conūti**
tua xana capō 6 **statibus ab ipā**
pria repūtiū homines postiorū
aut in fīora sectantes quā illud
q esse melius atqz pstanti9 tōfi
retur Quia p tam illa vitate pfe
rend sit que ino mutabile vult
et mea tūtas deus auctor et con
ditor vniūficat rebus qē tōdidit
consulat purgand9 est aūm ut
p pice illam luce valeat et mhere
pfecte quam purgacōm quasi am
bulacōne quidam et quasi nauiga
tōnez ad priam esse arbitriū Nō
enī adelm qui vbiqz pns ē locis
mouem sed bono studio boniqz
moribz Quod nō possem9 i ipā
sapia tante etiā mē in firmitati
congrue dignaret ut viuendi nō
bis pōt exemplū nō aliē quam
in hōmū qui et uos hōmūes suū9
Sed quia nos aūm ad illam veni9
sapientē facim9 ipā aūm ad uos
venit ab hōmūbz supbis quasi pul
te fecisse putata est Et quū uos
aūm ad illam venim9 tō valeam9
ipā aūm ad uos venit quasi i fir
ma estimata est Sed q scilicet
est dei sapiencius est q hōmūes
et q in finio est dei fortius ē qm
hōmūes Cum go ipā sit pria via
se quoqz uobis fecit ad priam Cum

sano et puro intiori oculo ubiq;
sit p[er] eos coram qui oculum illum
infirmum in mundum q[ui] habent
oculis etiam carnis app[er]e d[ic]ta
est. Quia em[im] in sapia dei n[on] po-
terat mundus per sapiam[em] cogno-
scere deum placuit deo p[er] stulticia[m]
p[re]dicat[i]o[n]is saluos facere credentes.
Non igitur p[ro]p[ter] spacia venie-
do sed in carne mortali m[or]tibus
apparendo venisse ad nos d[icitur]. Illuc
ergo venit ubi erat quia in hoc
mundo erat et mundus pen[itus] factus
est sed qui cupiditate fruendi
p[ro]p[ter] ip[s]o aratore aratum boves
configurati hunc mundo et mundi
nomine congruentissime vocati
n[on] enim cognouit p[ro]p[ter]ea dixit e[ss]e.
Et mundus enim n[on] cognouit. Qu[od]
vero venit cum hic esset nisi q[uod]
placuit deo p[er] stulticiam p[re]dicat[i]o-
nis saluos facere credentes. Qu[od]
venit nisi quod v[er]bum caro factu[m]
et habitauit in nobis. Sicut ai lo-
quuntur ut id q[uod] animo gerunt in
audientia anim[us] paucos amicos
illabatur sit solus v[er]bum quod
corde gestamus et locutio voca-
tur tamen in eund[em] sonu[m] cogitatio
n[ost]ra conu[er]titur. Sed quod apud se
manens integra forma vocis qua
se in sonu[m] auditus sine aliqua
lab[is] sue mutacione assumit ita
v[er]bum dei n[on] q[ui]mutatu[m] caro factu[m]
fuit est ut habitaret in nobis. Sicut
aut[em] curatio via est ad sanitate[m]
Sic ista curatio p[er]doctores sanandos
reficiendos q[ui] suscepit. Et quicquid
mod[us] medici cum alligant v[er]ba
n[on] inop[or]te sed apte id faciunt
ut vnicui[us] utilitatem quicquid pul-
crando etiam consequatur. Sicut
medicina sapie[n]s p[ro] bonis suscep-
tis est apte accommodata v[er]bis
de quibusdam contrariis curat et
de quibusdam similibus. Sicut etiam
ille qui medetur v[er]bi corporis
adhibet quendam contra sicut frigidu[m]

calido ul[tra] h[um]idum sicco ul[tra] quiddam
aliud huius. Adhibet etiam quendam
similia sicut linteolu[m] ul[tra] rotundu[m]
vulneri rotundo ul[tra] oblongu[m] longo
ligaturu[m]q[ue] ip[s]am n[on] eand[em] in ebor-
onibus sed sanlem similib[us] coaptat.
Sic sapia dei hominem carnis se
ip[s]am exhibuit ad sanandu[m] medi-
cis ip[s]a medicina. Quia ergo p[er] su-
p[er]biam homo lapsus est humilitate[m]
exhibuit ad sanandu[m] Serpentis
sapia decepti sum[us] dei stulticia li-
beram[us] e[ss]e admod[um] aut illa sapia
vocabatur erat aut stulticia con-
tempnitibus deum. Sic ista que
vocabatur stulticia sapia est vince[n]-
tibus diabolu[m] v[er]os in m[or]tali ma-
le v[er]si sum[us] ut m[or]emur h[ec] p[er]
mortalitate[m] bene v[er]sus est ut viue-
remus corrupto animo femine m[or]-
sus est morbus integro corpore
femine p[re]cessit salus ad eadem o[mn]ia
p[er]tinet quod etiam exemplo eius
virtutum n[ost]ra m[un]da curant[ur] sicut v[er]o
similia quasi ligamenta in ebor et
vulneribus n[ost]ris adhibita illa s[un]t
quod p[er] femina[m] deceptus p[er] femina[m]
natus homo homines mortales mor-
te mortuos liberauit. Quanta quoq[ue]
alia diligentius considerantibus
ul[tra] acutius ul[tra] asinilib[us] medi-
cine x[rist]iane apparet instructio. Nam
vero credita d[omi]ni amonitio resur-
rectio et in celum ascensio magna
spe fultit n[ost]ram fidem a iusticia[m]
dedit quam voluntarie p[ro] nob[is]
anim[us] posuit qui eam sic habuit
imptate resumere o[mn]ia ergo se
fiducia spe credentiu[m] consolatur
qu[od] q[ui]ta p[ro] n[on] dum credentib[us]
passus sit. Cum ergo uideret viuos
et mortuor[um] spectat[ur] e celo magnu[m]
timorem incutit negligentibus
ut se ad diligentiam conuertant e[ss]e
q[ui] mag[is] bene agendo desiderant
quam male agendo formident[ur] e[ss]e
aut v[er]bis d[ic]ta aut qua cogitatione
cupi p[er] p[ri]mu[m] quod ille i[n] fine datus

est quādo ad consolacōem huius
itineris de spū sancto tūi dede
q̄ inadvēsis vite huius fiduciam
caritate q̄ eius tantā quā non
dum videmus hēam9 et dona
vni9 p̄p̄ia adinstruacōem eccl̄ie
sue ut id q̄ oñdit esse faciendū
nō solum sive mūnre sed eccl̄ia
am delectacōem faciam9 **Sed ut**
consulit libro de **Quisquisq̄** quī
vbi9 apli sūnt q̄ audit dñm ih̄m
xp̄m nō venisse p̄pter iustos s̄
p̄pter p̄ccatores nō amet esse p̄ccatō
ne forte dicat in corde suo Si in
stus fuero nō me amat xp̄us
S̄ si p̄ccatō fuero amat me quia
p̄pter p̄ccatores descendit nō p̄pter
iustos **Unde tibi** Si medicū
agnovisti febrem quare nō ti
misti utq̄ medicus ad egrotū
venit vlt̄ facē sanū amat q̄
vlt̄ facē nō q̄ invenit plus em̄
amat sanū quam egrotū q̄
Venditio **De venditacōe p̄**
ccatoris **monibus s̄mone**
p̄mo sp̄e homo se vendidit p̄li
ber arbitriū subduante iūq̄te
et accepit p̄ccatū exiguū de
arboze petita voluntate **Unde**
infra subdit ibid̄ Vendidisti me
arbitrio meo redime me domine
sanguine tuo h̄uenditore erubescat
supbia in redemptore gl̄iet gr̄a
Sup̄ ps̄ 127 **Vendidisti** sum9 sub
peccato quis nos vendidit nos
ip̄i qui q̄ sensim9 seductori ven
dere nos potuim9 redimere
nos nō possum9 **Vendim9** nos
consensione p̄ccati redimim9 i fide
iusticie **Sagittis** innocens da
tus est p̄ nobis ut redimēmur
Venter **libro de eccl̄ia dñi**
dei **Venter** dei p̄ris sc̄ta
origo sube eius accipit ex qua
origine ineffabiliter ante om̄es
creaturā filiū suū genuit ip̄o
testimonio p̄hibente p̄ p̄p̄iam
ac dicente id est p̄re ad filiū

Ex vtero ante luciferū genui
te **Aliter** vterus eius in p̄p̄hen
sibilia iudicia eius que iūuai
nequunt iustice insinuat **De**
quibus occultis iudiciis eius i
libro job scriptum est **De** cuius
vtero egressa est glacies et ge
lu de celo quis genuit **et**
Ventus **libro de cognicōe ve**
Ante **capo** **o** **Ventus** est sp̄us
est aer dei in tu aliquo modo
agitatus p̄cellis aquarū angue
tatus p̄ angelica misteria exci
tatus p̄ eand̄ t̄quillatus **libo**
De q̄ntitate aie **Ventus** est aer
quod motus atq̄ agitatus q̄ i loto
t̄quillissimo et ab om̄ibus be
tis quetissimo n̄ breui flaue
llo ap̄bari p̄t quo eccl̄ia iustas
ambientes acm̄ quonem9 fla
tum q̄ sentim9 q̄ am̄ venit
oculciori quodā motu celestiu
n̄ t̄renoz corporū p̄uagim9 p̄a
tū m̄ndi ventus vocatur ex
diuisis p̄tibus celi nomina eccl̄ia
diuisa fortat9 **Sup̄ ps̄ 102** **p̄mo**
p̄mo **Ventus** nō est nisi quem
sentim9 motus quidam et quā
fluctus aeris impellens q̄ p̄
p̄vibus **ibid̄** q̄ p̄ventū aia p̄
significari **Ventos** quid̄ intelli
gim9 in figura nō ab s̄urde aias
nō quia ventus est aia sed quia
imvisibilis est ventus quāvis
res corporea corpa impellens
tū h̄uani oculi aciem fugit est
aut aia invisibilis p̄t̄ea h̄ue
intelligim9 aias ventus h̄ue
est quod deus in sufflante dicit
sp̄m vite formato homi et fcs
est homo matam vivente **libo**
De **q̄ombus** **ad deo gr̄as** **q̄one** **f**
Qui colligit ventos in syni idz
xp̄us aias in occulto atq̄ sc̄to
Quibus d̄r mortui estis et vita
v̄ra abscondita est am̄ xpo in
deo qui conuicit aquā i vestito
ut dici possit **Quotquot** i xpo

facta sunt omnia ppter quia dicit
vbi ponit dnam me vbi et vo
cem in fione s denatuitate so
bus bapt hoc inter est inter v
bun et vocem quia vbiun esse di
ffinit q intra anni silencium
metu conceptum ipam cogitaco
que adhuc intra consiam scita
retinent vocem vo p qm vbi
pferatur vox sonus est index co
gitacionis vbiun vo ipa cogitaco
S: de po vbo libro / Nichil agim
o de iuitate cao a / p mebra cor
poris in fas dās qz nris quibus
nl apbant nl inpbant mores
boni q nō vbo aput nos nris
edicta pvenim nemo em aliq
nolens facit q nō in corde suo
pns dicit q vbiun amore cona
pitur siue creature siue catoris
id est aut nē inutabilis aut i co
mutabilis veritatis *ibid cao 2*
Verbum est noticia placita digne
q amata *libro de fide et simbolo*
que p pte in afflicto coālio vpo
nie celebrato Verbum pris ideo
dān est quia p pui in note fac
p p fuit ergo vbi nris id agim
am vez loqui ut ur amū ino
te facit audienti quidquid ptiū
corde gerim p signa h ad cog
mcom altius pferit. Sic illa sa
pia quam deus p gerim qm
p pām innotescit dignis animis
fctissim p vbiun eius to ve
mentissime nonnat pter amū
aut urū et vba nra quibz eū
amū onde tonam plimū distat
Nos quippe nō gignim sonan
tia vba sed facim quibz facies
matia subiacet corp plimū at
est inter amū et corpus deus nō
tū vbiun genuit id q est ipe ge
mit neq de nichilo neq de aliqua
facta conditaq matia sed de po
id q est ipe hoc em et nos cona
mur am loqui si diligenter
considem nre voluntat appetitū

nō tamē inentū sed amū vez
loqui quid em aliud molim n
am nri si fieri potest cogno
scend et p ptiend amū audito
inferre ut in vobis quid ipi ma
neam nec recedam vobis
et tū tale iudiciū quo fiat ialto
nra notia pferim ut qmū
facultas conceditur quasi alter
amū ab amū p que se indicet
pferatur id facim conantes
et vbi et ipo sono vocis et vl
tu et gestu corpis tot silis ma
chinament id q intus est demo
strare cupientes et tale aliquid
pferre nō possum et ideo nō
potest loquent amū penitus
in notescē. Unde etiam locus me
dace patet deus aut qui veri
ssime iudicare amū cogitans
et voluit et potuit h ad scripū
iudicand genuit q est ipe qui
genuit *libro de ser homibz ad deo*
grās q 2 Verbum dei p p facta
sunt omnia et ideo filius qui vbi
her vbiun dān atqz tū factum
sed apud inmutabilem prem in
q mutabilem ipū atqz i quita
bilit manens subeius regimie
vniūsa creatura spūalis et cor
palis p congruēcia tpm loz
q adū stat am moderande et
gubnande quid quido et vbi cā
eam fieri opteat sapia et scia
pns ipm est. *Differit tamē illd*
vbiun amū plimū / Sicut scia
libro 14 de iute c 10 / nra dissilis
est scie dei. Sic et vbiun nri
q nascitur de nra scia dissimile
est illi vbo dei q natum est de
pris essentia. Tale est aut ac
si dicim de pris scia de pris sa
pia ul q est expssius de patre
scia et de pte sapia *ibid cao 19*
Magna est vbi dei potentia
nō posse metui quia nō p
illuc esse est et nō sed est est
nō nōn. At em nec vbiun

Dicendum est qd verum non est sic
ita libens absentior quid autem verum
est verbum in re et ideo recte verbum
vocatur. Nunquid sicut dicitur potest
ut visio derisionis ut scia desidia
ita dicitur potest cecitas decentia
Sic illud verbum dei maxime de
maxime qd dicitur est **Deum in se** So
lus deus et nulla creatura intelli
gat verbum scriptum sibi qd coet
libro primo super gen. cap. 20 Verba no
stra temporis sunt cum dicimus
quod et aliquid etiam autem est in verbo
dei quod aliquid fieri debeat et
tunc fit quod fieri debuisse in illo
verbo est in quo non est quod et ali
quod qui et illud totum verbum
etiam est **lib. 2. cap. 6** Verbum dei
filius non habet in forme in re cui
non solum hoc est esse quod vivit
sed etiam hoc est ei vivere qd est
sapienter ac beate vivere creatura
vero quicquid spiritualis et inteller
tualis al. rationalis que videtur esse
illi verbo propinquior potest habere in forme
in re quia non sic est hoc ei esse
qd vivere ita non est ei vivere quod
sapienter ac beate vivere. Ansa enim
asapientia iniquitabili stultitia ac in
sere vivere que in formitas eius
est. formatur enim composita ad modum
mutabile lumen sapientie verbum dei
A quo enim existit ut sit uterque ac
vivat ad illam comitatur ut sapienter
ac beate vivat. Principium quippe
creature intellectualis est sapientia
eterna. **De quo ubi dicitur ac pte**
te super ps. 101. finem primo superio
erat verbum et non qualecunque ver
bum sed verbum deus et non verbum
qd sed apud deum et non veritas
sed omnia propria facta sunt **lib. 2.**
de speculo cap. 10 Dicit tu deus
verbum mea doctrina non est mea
et finem quem audisti non est
meus igitur res mundi res mundi
dic rogo dic verbum patris unde
quies virtus et sapientia summi pa

tris sed et tu ipse principium de
principio non duo tamen principia si unum
principium dic verbum semper manens
Dicit me humiliter interrogantem
Quid enim tam tuum quam tu sed tu
tuus et non tuus quia non es ate
ipso. Sicut in multis locis testatur
Sed apud eius verbum est non pa
lile per syllabas nec volutale sed
semper in nobilitate vivens atque ma
nens et ideo verbum non quod
desinit platum sed qd pmanet
natum non transitorium sed eternum
non factum sed generatum nec solum ge
natum sed etiam vngentum autem
ad est disposita et pfecto est virtus
perfecta. Te quippe vngentum
verbum per gemit de seipso per qd
omnia creavit creatura et ideo
indubitanter credimus quia nisi
et tu semper esses et semper omnipotens
verbum deus nullo modo per omnia facta
fuerunt. Quia creatura creavit ali
quid potest creare recte solus de
vallet qui creatus non est. Nichil
enim excepto deo non creatum est
Ab sit ab intellectu ut aliquid faciat
ex parte nasci nisi filium et ideo non
nisi deus potuit nasci ex deo. Tu
te michi patris verbum considerare
volenti nulla sufficiunt verba quibus
te valeam explicare quod autem
hominis loqui potero homo de
deo opus deopifice creatura deca
tores prius deum in se ipso de
eterno tunc venerabilis potest omnipotens
tissima quia nos gentia bonitate
fecisti nec unum tamen est venera
bilis gratia qua omnipotentissima
mea salvasti qui et opus creasti
tis omnipotentie gratias fecisti
et opus salvasti gratie omnipotentis
implesti habens mirum parem
patrem et condendi in condita
et repandi perditam nec ille peripius
theologorum summa profundus
ceteris aequalis et templatus obai
tibus scripturas exultaret superius

erat vbi vbi vbi apud dñi vbi
tu deus vbi vbi vbi apud pñr
semp cum patre semp de pre
semp impatire esse nō sicut
vas in vase tñl cuius apud vrbē
sed ut sapia mtrā sapiente veri
tas inuente bonitas in bono etu
tas in etno quia nihil aliud in
pñr subā nisi deus et equalis
et coeternis illi a quo genitus est
esse potes Obmutescat itaq; et
cuius actoribus peat omnis
hētica pñtas que tibi inuicē sp
mūc sbañ dñdñt nūc psonas cō
fundit Crescat rogo fide et magis
magisq; pñs fecundet actib; int
etia que tres duos colē tñtate
mipñis confunde pñam et in
mīs mupñū mduat hēc ita celesta
bus erudita dñaplūis tñdñt ad
fictur et docet vnam pñdubio
subā et tres psonas et hō omnia
que ad fidei glām pñuent hūnis
magis et doctna celitus mspi
rata libro pñloq; ad dñm 2o
vbi pñdñ facta sunt omnia
sine quo factū est nihil vbi q; es
ante omnia et ante q; nihil vbi
creans omnia sine quo nihil oia
vbi regens omnia sine quo nūc
sunt omnia vbi q; dñsta fi
at lux dñt nūc fiat lux et facta
fit lux ut videam lūmē et cogno
scam quidquid quid nō est lūmē
quia sine te vbi nūc tenebrē
lūmen et lūmen tenebrē ponit
libro 9o 9o fess vbi tuo deus tibi
coetno simul et sempitno dñs
omnia que dñs et fit quid dñs
ut fiat nec aliter quam dicendo
facis et tamē simul et sempitna
fiut omnia que dicendo facis libo
7 sup gen 1o 1o vbi pñs est
vngēntus filius in quo sūt oia
que creant etiam aūqñ creant
Et quidquid in illo est vita est
et vita vñq; create quia quid qd
pñm factū est in ipso vita ē et vita

utiq; create Dubillo autē catua
Aliter ergo in illo sunt ea que
pñm facta sunt quia regit et
continet ea facta Aliter autē illo
sunt ea que pñm facta sunt
ipe est ipse em vita est que ita
in illo est ut ipe sit qui ipse vita
est lux homi *sup mone vñ dñm*
dñm Verbum quod deus est vbi
est sine tempe et pñm facta pñ
tempa vbi q; illius labia appe
runt conceptum clausit defunctū
vbi q; mīcū nō habet ex ore
loquenciū et aperuit ora mīor
vbi q; lūguis pñā dñt nō fit
et lūguas in fācū dñtas facit
libro dñā mīorētia cō qo Omnia
pñm facta sunt et sine ipso
factū est nihil cum itaq; mīse
natūc pñm dñi factū sunt in
quitas pñm facta nō est quia
iniquitas nūc subā est et pñm
nō est natū sed mīcū nē id appe
tentiā q; nō est ordmē sui *Sed*
de bñm vbi mīorētia Verbu dñi
cedem libro capulo 1o pñ facta
sunt omnia tñus pñdñant quo
su supet carnem nō tempe cessit
quo verētur mīarūc homo qui
ipe deo accessit nō deus apē re
cessit *libro pñloq; ad dñm cā dñ*
Considera mīchi quia filius
bonus frus est filius dñi fiducia
est dñe homo mīor est paulomīo
ab angelis nō utiq; tñd angelis
equalis supior angelis quia hō
deus et deus homo nō anglus
et dñam pñā hominem esse crea
turā dignissimā quia vbi quod
erat mīpñcio deus apud dñm
vbi pñdñ dñt deus fiat lux
et facta est lux Angelica scilicet
nā vbi pñdñ creant deus
omnia mīpñcio idē vbi caro
factū est et hītauit in nobis Et
vidimā glām eius ecce gloria
pñam glōrioz qñ sūne glōrioz
ecce gaudiū pñdñ gaudeo qñ

sane gaudeo Dñe deus meus
vita et glia tota aie mee **libro**
o de unitate cao 2 Ut nos amaret
et salvaret vñm p quod fca sūt
omnia caro fan est et hñant in
nobis illuatio quippe nra pñā
pacio est verbi illius scz vite qe
hñe est hñm hñc aut pñapacōi
pñsus in habiles et inñ pñdoni
eramus pñter inñdñā pñtōz
mñdandi ergo eramus pñtō inñ
quoz et supboz vñā inñdāo est
sagñis iñsti et hñlitas dei ut
ad contemplandñ demñ ut natā
nō sumñ pñmñ inñdāremñ fanñ
q natā sumñ et quod pñtō nō
sumñ dñ emñ nā nō sumñ hñmñ
nā sumñ iñsti pñtō nō sumñ deus
itaq fca hñm iñstus hñtēssit
deus pñhñm pñtōz nō emñ cō
gruit pñtōz iñsto sed congruit
hñm hñm ad iñgñm ergo nōbñ
similitudinē inñquitatñ nñe et fca
pñtēs mortalitatñ nñe fecit pñ
tēs dñmñas sue dñtō quippe
mōz pñtōz pñmñm ex dñpñ
nācōis nñtātē soluta est pñmñ
tem iñsti vñmñtē ex nñe volū
tate **libro 12 eñs cao 19** Cñ lego
vñmñ caro fan est et hñant
in nobis in verbo intelligo verñ
dei filiñ in carne agnosco verñ
hñmñ filiñ et scz q sūt i vñā
pñmñ dei et hñmñ inñffabili
grē largitate qñctum pñtēz q
sequitñ ac dñt et vñdñmñ glām
eñs **libro 14 eñs cao 4** Verbiñ
q foris sonat pñmñ est verbiñ
q inñs hñtē cñ magñ verbiñ
qpetit nōmñ vñmñ illud q pñtñ
carñs ore vox verbi est vñmñ
q et ipmñ dñ pñtēz illud aqño et
foris apparēt assumptñ est ita
emñ vñmñ nñmñ vox quodammodo
corps fit assumēdo eamñ iñqua
manifestetñ sensibñs hñmñ et pñtñ
vñmñ nñmñ fit vox nec inñtatñ
in vocem ita vñmñ dei cñ qd

fan est sed absit ut inñtaret in
carñem assumēdo quippe illam
nō in eamñ se qñtēdo et hñ nñmñ
nox fit et illud caro fan est **libro**
hñc pñmñ ponit Qñdam pñtā
sup iobem pñmñ uerñt q natā
pñmñ iñcōdñ fñmñ 107 hñmñ que su
pñtā est a verbo cōitētñ nñmñ
et hñmñ inñtaretñ in dñmñ pñmñ
si diligētiñs quod opñmñi sūt
cogitēmus hñmñ pñtñ hñdēo nñ
emñ quñquam ex ista inñtātē
hñmñ nēl dñplicari dei vñmñ
dñtñs nñl augeri ut aut dñmñ sūt
q vñmñ sūt aut amplius sūt qd
mñmñ sūt pñmñ si natā hñmñ
mñmñ est inñtata atq cōiñsa
verbiñmñ dei qñtñmñ erat et quod
erat hñ erat vñ est hñmñ si nō pe
rit sed hñc opñmñe veri dñtñ
pñsus nō vñdeo qñmñ **supla**
2a ad volupñmñ Cñmñ dñ verbiñmñ
dei pñmñ facta sūt omñia fit
assumpñe corpus ex vñmñe et sen
sibñs apparuisse mortalibñ ut in
mortalitatē suamñ nō corrupetñ
ut cñmñtatemñ nō inñtānt ut pñtā
temñ nō inñmñerit ut ad inñstñ
cōmñ mñdi nō dñseruit ut assumñ
pñmñ id est a searto quo cñ illo et
inñllo est nō recesserit vñmñ dei
fit intellige pñmñ fca sūt omñia
nō ut eñs cñsñre aliquid cogi
tes et ex futñio pñtñmñ fieri ma
net sicut est et vñmñ totñ est
venit aut tñmñ manifestatñ et cñ
ocultatñ abscedit ad est tñmñ
sue ocultatñ sue manifestumñ
sicut lux ad est oculis et vñdñtñ
et cñ sed vñdñtñ ad est pñtñ
tēto vero absēnti ad est et vox
audientibñ auribñs ad est eñdñ
surdñs sed illis patet istñs latet
Qñdñ alitñ mirabilis qñmñ id q
accidit in vocibñs nñs verbiñ q
sonantibñ in re scilicet in pñmñ
tñsñtōria Cñmñ emñ . 7. loquimñ
nec se pñlle locus ē . nisi pñmñ

sonare desistit et tamen si unus
assit auditor totum audit quod
dicimus et si audiat multitudo simi-
les etiam inter se periculatum quum
munt sonos tamquam abos si omne
quod sonat ex omnibus totum est
et singulis totum ita ut iam non
illud potius incredibile si verbum
hominis transiens quod exhibet au-
ribus verbum dei permanens non
alibi exhibet rebus ut quoad
hoc simul auditur etiam a singu-
lis totum ita velud simul ubique
sit totum non itaque metuendum est
cor pusillum in facie ut in illo
tandem deus angustias passus
esse videatur libro 32 quoniam quod
32 Ideo sic membra posita sunt
verbum caro factum est quia usque
ad visibilem carnem assumptum
illa humane nature adno facta est
atque in tota illa unitate susceptum
in principale verbum est eterna
atque ultima caro volens enim
evangelista commendare pro nobis di-
lectionis humilitatis dei qui se hu-
miliavit et quo usque se humiliavit
explicans verbum carne nominat
promittens autem nomen que verbo
est inferior carne vero prestantior ma-
gis enim commendat humilitatem quia
dicitur est verbum caro factum est quia
si dicitur verbum homo factum est
Et infra subdit secundum loquendi
celebriorem consuetudinem quod
quid sit quod non erat deus fuit
esse quod erat nec tamen huiusmodi
intelligimus ita sed ut manente
quod est ex eo quod accipit formam
fuit non ex eo quod in illam formam
aliqua imitatione commisit est
dicitur sit verbum caro factum est Deinde
si ubique caro fuit nominata et
alia tacita sit intelligendum est ut
alia ibi esse non credatur ut illi
habuerit. nam De quibus dicitur
est vide. ut omnis caro saluta-
re dei sit illud in psalmo ad te omnis

caro venit Unde intelligitur po-
tere homines pronominatum solum
carne signari ut secundum hanc lo-
cutionem etiam illud possit intel-
ligi ut quod dicitur est verbum caro
factum est nichil dicitur sit nisi verbum
homo factum est Sicut enim apte to-
tum sola nominata alia totus
homo intelligitur sicut est illud
totum autem descendit in egiptum
Sic rursus apte totum etiam
nominata sola carne homo intelligitur
Super prima canonica ut res que
Iohannis omelia prima solo corde in
deum solet videtur et oculis ut
corde sanaret et oculos Solo
enim corde videtur verbum caro autem
et oculis corporalibus videtur erat
vnde videmus carne sed non erat
vnde videmus verbum factum est verbum
caro quod videtur possemus ut sana-
retur in nobis vnde verbum videmus
libro de verbis apostoli pro 20 Verbum
caro factum est ut habitaret in nobis
latus maiestas apparens in firmi-
tas ut moraretur in firmitas et te-
neatur maiestas Super prima canonica
Iohannis ut est in vtero virginis vnde
in sponsi thalamo coniuncti sunt duo
sponsus et sponsa Sponsus ver-
bum sponsa caro Super psalmum 100
verbum deus ut rediret nos caro
factum est et habitavit in nobis factus
homo deus super omnia filius
dei equalis patri adhuc factus est
homo ut mediator esset inter ho-
mines et deum et reconciliaret
longe positos et quiescit separatos
et renovaret alienatos et reduceret
perducos adhuc factus est homo Super
psalmum 101 finem primo partus vir-
ginis est lapis sine manibus
demonte patris ubi nullus hominum
operatus ulla circumfusa concupiscentia
sed sola fides accensa et verbi
caro concepta Deinde prestat
ex vtero locuti sunt celi angeli
pastoribus nuntiavit stella ad

adorandū regem magos tunc
Symeon impletus spū scō infan-
tem deum in manib⁹ uirg cog-
nouit accessit etas nō dimitat
sed carni horrent mirum q̄ sa-
piam dei pueri duodecim mēti-
fenes aut etia si periti erūt
illorū pericia ad sapiam dei nō
ne periti nisi subuemente utiq̄
pitari crescit adhuc etate corpis
uenit ad flumē baptisand⁹ bap-
tizator deum cognoscat indignū
se soluendi calciameti corrigia
confiteatur iam inde tēa illūant
Quidē apitaur auditus locut⁹
muti resurgit mortui uiuunt
leprosi sanant⁹ palati q̄ ualeat
languidi iam quid mōbi illius
pfecta sunt omnia compacone di-
uina cognosco paupertate **Sup**
p̄ 10 Quia ipū vbum caro fān-
est et ipū vbum caru fūū est
sed nō est mutatio in hominē hō
nullo mutatus est uita hōmo
in illo ut melior fiet quam erat
nō ut in ipam subam vbi contē-
por ergo q̄ hōmo erat mortuus
est deus et p̄d q̄ deus erat exi-
tatus est hōmo et resurrexit et
ascendit intelum quidquid pass⁹
est hōmo nō potest dici nō pas-
sus est deus quia deus ēat hō-
mem assumendo sed nō est
mutatus in hominem quo nō po-
tes dicē nō te passum i iuriā
si vestis tua considatur et quid
queris ul amas ul iudicio hoc
dicit iudici q̄ cadit me nō dicit
confidit dūm memi f̄ q̄ cadit
me si potuit et meruit dici ve-
stis tua que nō est tu sed vestis
tua q̄ dūto potius meruit audire
caro xpi templum vbi iūctum
tūy verbo ut quidquid i carne
patetur deus ipe patetur quā-
uis vbum nec mori potuit nec
corrumpi nec mutari nec occidi f̄
quidquid horū passum est i carne

passum est Et noli mirari quia
vbum nichil passum est nec aia
hōnis p̄t pati aliquid occisa car-
ne dicente ipō dno Nolite time-
re eos qui corpus occidunt aiam ac
nō possunt occidē Si aia nō p̄t
occidi vbum dei potat occidi Et
tūc dicit flagellauit me colla
p̄h̄rauit me percussit me dilani-
auit me totum h̄ nō fit in aia
et tamen nō dicit nisi me p̄pter
vinitatem consortii ipius **libo 10**
De vrbis dñi fūone pmo Nichil
potuit in cordibus pauperi et do-
uari adeo nisi ut illud vbum p̄q̄
fā sunt omnia fiet q̄ uos sumus
ut attingē possem⁹ illud q̄ nō
sum⁹ Non em deus sum⁹ sed po-
sum⁹ mente ul cordis acie mōlo
re vidē deum p̄tis acies ure ob-
tūte obtuse infirmitate deiecit tu
puit videre sed nūpe sum⁹ i re
nō dūm sum⁹ si nō dūm possum⁹
vidē vbum deum Audiam⁹ vbum
carnem fān quia carnales fāi su⁹
audiam⁹ vbum carue fāi p̄deo
em uenit ideo suscepit infirmitate
mān ut possit firma locutione
cape dei portantas i fūte tua
Uerbum dei De vrbilitate et
singularitate vbi dei i q̄b⁹
fūonib⁹ fūone 12 Oportuno
naq̄ i venarib⁹ ieiunium sumus
letabitur cor urū si metib⁹ esu-
rim⁹ Cum aliqua suauia apponi-
mepulis uris letant⁹ fauces que
renant cibum Cum varie colo-
rata blandeq̄ depicta apponunt⁹
appetitibus uris letant⁹ oculi que
renant aliquid videre lūosum
letant⁹ homines quēntū tantū
letant⁹ olfactus quēntū odore
gratum Sed letatur cor quēntū
deum p̄cul dubio singula que
exhibent⁹ diuisis sensibus uris
singulos sensus delectat. Nec
em vllus sonus delectat aspectū
ul color audiat Cordi ante mō

Dus et lux est et vox est et co-
lor et cibus est et ideo omnia est
quia nihil horum est et lumine cordi
meo tu dicimus In lumine tuo vide-
bimus lumen Est sonus cordi meo
tu dicimus Audietur meo dabit
gaudium et letitiam Est odor cordi
meo de quo dicitur xpi bonus odor
sumus Si ergo cibum quibus qua-
letitiam dabit qui esurunt et si-
tunt iustitiam De ipso autem domo
ihesu xpo dicitur est Cuius factus est
nobis iustitia et sapientia Ecce epule
parate sunt iustitia xpus est sibi
est quem sentit omnis qui famas
factus habet interioris bonus Cibus
est qui seipsum commendans ait
Ego sum panis vivus qui de ce-
lo descendi Cibus est qui refi-
cit nec deficit Cibus est qui
esurientes faciat et integer ma-
net Cum hinc ad iustitiam nostram
discesserit nihil tale in adu-
catibus Cum ad istas epulas come-
mus hinc comedite Sed cum au-
dieritis hinc dixeritis Bene man-
ducate et male dixeritis qui au-
dit verbum dei et non facit Non
enim ducit utilem suum sed auditu
ructat in digestionem fastidit
Nec mirum quod corda vestra sic epu-
lantur ut et ipsa reficiantur et non
minuat Unde reficiuntur Corporalibus
oculis nostris deus flectit cibum dedit
Nam lux ista cibus est oculos
hac lumina vestra pascentur et si
quis in tenebris ducatur sicut
tamquam remi eius deficiunt oculi
propter idem enim homines oculos
sedendo in tenebris nec aliquid
vident oculis nec aliquid quicquam
percipit nec humor alienus in flu-
xit nec pulvis nec fumus produ-
citur homo post tenebras et
non videt quod videbat oculi eius
fame mortui sunt Cibum suum
habet est lucem non fumendo de fe-
cerunt et ista lux que videt ab

hominibus omni pascat oculos et as-
pectus videntis reficiatur et lux
integra perveniat Si duo vide-
ant tanta permanet Si plures
videant tanta permanet Dives
videat pauper videat equalis est
omnibus illis mea lumina figit
Impletur pauperis inopia vacat
divitis avaritia Nunquid enim
qui plus habet plus videt aut per
lato auro percipiat pauperes
et emet sibi quod videat ut ille non
habeat Si ergo talis cibus est
oculis nostris quid est deus men-
tibus nostris Animum quid ab eo est
sonus et ipse qualis est Ecce loqui
tentati vix assunt aures assunt
mentes duo quid nominantur au-
res et mentes et meo quod loquor
duo quidem sunt sonus et intel-
lectus sunt feruntur sicut ad au-
rem perveniunt Sonus remanet
in aure et intellectus descendit
interior excellens intellectum ama-
re debemus Sonus est qui corpus
intellectus quasi animus Sed sonus
more ut aurem percipiat aurem
quod tenet tunc non revocatur
non ad hunc sonat Ita enim syllabe
perueniunt sibi et sequendo suam
viam Sed non sonat nisi prima
tunc fuerit Verum quoniam sit quod dicitur
tunc sonat in magnum habet miraculum
Ecce enim si vobis esurientibus
panem apponem non perveniet
ad singulos totus divideritis
vobis quod posuissim et quanto
plures essetis tanto minus habet
modo autem sermone profero verba
inter vos et syllabas non dividitis
nec secatis sermone meum ut alius
tollat istam partem alius aliam
et sic particulatim et minutatim
ad singulos quosque quod dico pre-
mit Sed totum audit unus
totum audiunt duo totum audiunt
plures et quod venit totum audi-
unt et omnibus sufficit et singulis

integre est. patur ad audiend
auris tua nec eam frangat ma
na aures aliena. Si hoc fit de
vbo sonanti quid sit de vbo omni
potenti. Quia enim vox ista in a
auri omni audientium singulis
tota est et apud singulos tota est
nec tot sunt nunc voces quod nre
aures. Sed una vox multis aures
implet non diuisa sed omnibus tota.
Sic cogitate vbum dei totum in
celis totum in terris totum in angelis
totum apud patrem totum apud
vnum totum in eternitate totum
in carne totum ad inferos cum
visitaret totum in paradiso quod lac
nem cum stultis. Si dixi de sono et
si de intellectu aliquid dicam et quia
to magis est quam vbum dei. Ecce enim
sono perfero sed cum paulero iam
non reuoco si uolo audiri alter
sonum perfero et cum ipse transierit
perfero alter aut silentium requiritur
Intellectum vero et perfero ad te et
teneo apud me et inuenis quod au
disti et non perdo quod dixi intellectu
ergo manet in corde meo migrat
ad te nec deserit meum. Per te
cum intellectus meus est coram meo
et volo ut in sit in corde tuo quod
quod ad te transierit et assimulo so
num quasi verbum et quasi in po
no intellectum et perfero et perdo
et doceo et non amitto. Si potuit
hoc facere intellectus meus de voce
mea non potuit vbum dei decar
ne sua. Ecce enim vbum dei de
apud deum. Sapientia dei manens
inmutabilis apud patrem ut per
deret ad nos carnem quam sonum que
sunt ei quod se inueniunt et ad nos
percessit et apud nos recessit. Intel
ligite sapienter hoc quod audistis
quid sit et quale cogitate et
de deo maiora sentite. Vincit
omnem lucem omnem sonum omne
intellectum desiderandus est et ad
eum inhiandum ut letetur cor quem

cum deum. Est autem vbum dei vnde
sup ps 36 fmo 3o. Liberat ala
queo vbum dei in corde liberat
avia prana vbum dei in corde
liberat aruina vbum dei in corde
Deum est enim vbum non a te re
cedit et non enim mali patitur que
custodit deus. Deo semper debet
audiri libro contra. Quisquis
ad amantem discipulum. Quisquis
manichei capitulo primo. Tranquillitate
qua significat estas colligat vbum
dei ut in aduersitate et tribulationibus
que hyemis nomine significantur
beat unde spiritualiter vivat. Non
enim in pane solo vivit homo sed
in omni vbo dei. Si autem hoc cosmo
net quod mea condit fornicata quod
colligit nascuntur etiam illi thesau
ro quem dominus magister dicit in eadem
et ut dicit libro. Verbum dei in
3o de quibus elio. Admirationem est cau
que 12. Dore veritatis et solidum
firmitate eternitatis et in diuina sui
simile pulchritudine deitatis est
autem audiendum cum perfectu libro 1o
ome 2o omne a. Vbi dicitur es fidei
tas etiam verbum dei libenter
audis de lectione verbi lactissime
quoniam ut lactissime prononciat
Tu laudas tractantem ego quod
faciente. Amas vbum dei et libet
audis. Ecce quod propono meo te ex
amina in eo te appende. Pro as
cende ad mentem tue tribunal et
constitue te ante te et iudica te
et si primum inuenis corrige te.
Dupliciter autem malis. Samsua
libro de vrbis apostoli per. Mis est pa
e. Mis quod melius et perditius
pane celesti sed si non ob scipe
facit dentes iniquitas. Sapientia
enim dicit. Sicut una acerba de
tibus noxia est et finis oculis
per iniquitas vitentibus ea et
perdest quia pane laudat si ma
le vivitis quod laudat non mandu
catis. Cum ergo audis vbum

institue et laudas multo laudabi-
lius est si facis ffac ergo q lau-
das tu datus es volo et non va-
leo quare non vales quia sanitas
tibi non est unde sanitatem perdidisti
nisi quia peccando creatori offen-
disti ergo ut eius panem quem lau-
das cum suavitate id est cum sani-
tate manduces dic illi ego dominus
infernus mei et *Quid tractanda li-
93 qomodo qone 16* ppa diligencia
vba divina tractanda sunt Sed ut
dicit super apok omne q sup illud
faciet amaritatem ventris tui sed
amore tuo erat tamquam mel Dulce
more intelligunt bonum et spua-
les christiani in ventre carnales et
luxuriosi inde est q quia vbi dei
predicatur spualibus dulce est car-
nalibus vero quorum secundum apostolum
deus ventris est amara videtur
Verba humana sunt aspera et
Quid sunt et quid valeant
libro denigro ad leonem Verba sunt
signa rerum que sunt in anima libro
qomodo sup gen qomodo 100 Voluntati
enunciande et innoticia pferende
opter verba sunt libro qomodo sup
Deus qomodo x Nichil aliud in verbis
loquendum quatur nisi voluntas
propter quam enuncianda vba in-
stituta sunt Sup iohannem sermone
2c Nichil aliud sunt vba quam
signa significando enim verba sunt
tolle significacionem vba scripta in
animis Ideo contra mentientes dicit in
enchiirion cap 16 Porro omne me-
dicum ideo dicendum est esse peccatum
quia homo non solum quod scit ipse
q verum sit sed etiam si quod errat
et fallatur sicut homo licet debet loqui
q animo gerit sine illud verum sit sine
putet et non sit Omnis autem qui
mentitur gratia id q animo sentit loquitur
voluntate fallendi et utique vba
propterea sunt instituta non propter
vicem se homines fallant sed propter
in altius quisque noticiam cognoscere

nes suas pferat Verbis ergo uti
ad fallaciam non ad quod sunt instituta
peccatum est *Quid valeant bona
verba sup iohannem sermone in et li-
tio de verbis domini sermone de deo*
Verba opera sunt non perfectio qui per
verbum loquendo edificat bonum
opus operatur *De verbis quibus oramus
denum dicit libro* Non opus est locum
perfectio denigro / tunc cum oramus
nisi sonantibus nisi forte sicut
sacerdotes faciunt significande mentis
sue causa non ut deus sed ut ho-
mines audiant et consensione quod
dam per quicoracionem suspendant
in deum locutione igitur in oratione
nisi aliud agimus quam q nos ipsos
quicoramus cum illa cum in heret
memoria revolvendo facit in mente
venire res ipsas quas significativa
sunt vba *Cum dicitur de deo et non
de verbis libro de quietate anime* Non
solum apud verum etiam moueo ut
semper res magis curam quam vborum
te habere delectet *De verbis maledi-
corum non est curandum sup ps qomodo ppe*
po Dicitur qualia vba audio finis
peccator dominus meus audiuit denigro / *hes*
Verecundia Diffinitur in prima
lepla ad apocryphum que est
mors eo Verecundia est quidam
displicendi metus Verecundia orationi
habuit accusa libro / *Septimum est
x1 sup gen cap ppe* de primis hominibus
q mundi erant et non confundebantur
Nullus enim motus erat in corpore
cum verecundia debetur Ideo nihil
putabant velandum quia nihil
fenserant reuerendum *in libro
1c de ciuitate dei cap 1a* Merito
autem libidinis pudet et ipse in eis
que suo quodam ut dixerimus me-
no animo ad arbitrium nostrum mo-
neuntur pudenda dicuntur q ante
peccatum hominis non fuerant Est autem
nunc naturalis illa verecundia *cod libro
cap 20* pudet enim huius libidinis
humilitatem sine ulla dubitatione

nam et nudo pndet in eius quippe
mobediam que genitalia corporis
mebra solis suis moribus subdi
dit et pta voluptas eripuit
Satis dndit quid sit homi illi
pme mobedie retidiam q mea
parte maxime optuit apparere
qua gnatu ipa nata que illo
pino et magno indetius e mu
tata pto dany ueru nullus
eruit nisi id q amy omes iuno
essent inqum puaem ppetatū
est et dei iusticia vudicatu di
gna in singulis expietur **Non**
tamē ppter viciandiam De hac
est tacenda ul obumte re volen
da veritas ead loco 2; tibus nob
diligencius disputare viciandiam
resistit et qpellit viciandiam honoe
p facto apudias auribus posce
am id fiet causa nulla esset Si
nomia que de h'cemodi mebr
sensum cogitant attingerent
sine vilo timore obstematis
liber fmo ferretur nec ipa vba
essent que vocarent obstematis
Sed quid quid inde dicitur tam
honestum esset quam de alys
cum loqui corpus ptibus Cuius
quis ergo ad has lias ipudias
accedit culpam refugiat no nā
fca denotet sue turpitudinis
no verba in e nātāt in quibz
machi facillime pudicus et reli
giosus lector ul auditor igno
rat donet infidelitate refella
no deside rez inceptar sed de
sensu exptar argumentate **no**
debet erubescere viciandiam Opteat ut
confiteri xpm sup ps habeat va
sa fmoie primo 2; mus itene
renuā qndo venit in homines
quibus displicet xpus et tuc si
erubuit dexpo de lebitur de libo
viuentiu Opus est ergo ut ha
beas vrenuēciā qndo tibi dexpo
insultat qndo dr cultor crucifixi
adorator male mortui venciator

ocasi hic si erubuit mortuus es
esto ergo frontosus quid times
fronti tue quam sig^o et azinafa
Veronabili viciandiam libro e contra
Crescomū gmatia post mediu
Secundia quippe in rebus manife
stis ul etiam ipa impudencia obinu
teste pt infamia no potest 20
Veritas et veritas et veritas
Differt veritas appbali libro
20 cont Crescomū gmatia vpus
fme pabile qudo dr no qsequeter
est veritas cum ea dicunt que fieri
possunt ac solent et ideo pbant
hoc est appbant et credunt etiam
si facta no sunt Quod aut veritas est
cum oñditur uatio pabile e et
ideo utiqz pabilis Quod sit libo
20 soliloquior suoz vpus pncipū
Veritas est q ita est ut videt **ibide**
infra Veritas est q ita se h' ut cog
nitori videtur si velit possitqz cog
noscere **libro de mōrlie cūe ad 10**
Si quid veritate eam dicimz qua
vera sunt omnia quecuqz sunt in tam
tu aut sunt inquitam vera sunt
Et ideo solus deus ppe dr verax in
epla ad pascenciu comite arrianu
et est 13; Solus deus e verax
Omus aut homo mendax Unde
neqz in nobis ipis ul pnosipos ve
races sumz cum sumz sed cu ille
in suis suis loquit qui solus est
verax **In epla ad pascenciu et e 9a**
Cum deau libet homis ore vitas
somerit no ab illo homie qui for
te pitor est sed ab ipa vitate q
est axpo qui iustus est **libo 13 con**
fessionū Non alio dūe pter te in
spuante credo me veritas dicit cu tu
sis veritas omis aut ho mendax
et ideo qui loquit mendaciu de
suo loquit **Sup ps 103** Deus est
verax omis homo mendax quia
no est homo verax nisi in quo
loquit deus **Sup ps 123** Veritas
in mōrlis est veritas inqumtabi
lis est veritas illud vbiu est

De quo dicitur **I**upitatio erat vbi
libro de agone vano **S**atiricū
est credere dūm nostrum tū ipse
sit veritas maliquo fuisse men
tium **S**up **I**ohem **f**uone **e**o **V**e
ritas inimitabilis est veritas
pans est mentis refiat nō de
ficiat imitat vestentem et non
ipā inuestente imitat **p**pā est
veritas vbiū dei deus apt dū
vngentus filius her vitas car
ne induca est ppter nos ut de
maria vigne nascetur et im
pletur pbia veritas detra
orta est **p**pta **libro de gēa** **n**o
in testamenti gōne l' cao qūto
Necessē hē rōnalis creatū ob
tempans deo tempales causas
ad etnā vitatē referre siue pe
tendo quid erga se fiat siue
consulendo quid faciat **Q**ui
puls mentis affectus est ut ipā
constituat nō ut deus instruat
Et id vitatis cā **V**ulloo ad cō
nēie venit xps sequendū vi
nepla ad **I**ohes **t**atem melius
et est sō consili potuit quā
huano quam ut homo ab ipā
veritate susceptus ineffabilis
atq̄ mirabilis et ipius i tris
p sonā gerens huana papien
do et diuina faciendo salubē
credi pswaderet **S**up **p**e **c**e
xpus dixit vitatē pculit in
quitate et alacritas est eq̄tas
Sup **p**e **60** **C**ognoscamus i tū
mam tuam possumus eam de
ciuanō discere **E**go sum via
dūc aut xpus dixit **E**go sum
via **S**ed timens ne cires ad
herit et veritas **Q**uis errat in
vitatē errat qui recesserit ante
veritas xpus via xpus ambula
timens ne moriā antequam
premas **E**go sum via **E**go su
via vitas et vita quasi dicit
Quid times pnie ambulas ad
me ambulas in me requiescas

Quod ergo aut cognoscimus
21 cognoscimus mēti xpiū tū
Et id omis in nobis **S**pero in
et adit ad eo **libro** **m**ia **d**ei
pmo **d**etūate **ca**o **2** **q** **i**omibz
veris que certa mēti sunt pse
nerante me faciet **S**i quid aut
aliter facio sapio id quoq̄ ipse
mēti reuelabit siue pocultas
in spiratōnes atq̄ ad mōitōnes
siue pmanēscā eloquia sua p
pfiatnas pmanatōnes **Q**uia
ut dicit sup epla ad gal **2** **Q**uid
quid veritatē inuenit in homine
nō est ab homine sed adeo **Q**uia
omis homo mendax **E**st aut ipā
vitas finitū et **C**ognas vitatē
vante **S**otata i sup **o**mia **p**la **p**mo
dicta epla ad **I**ohes **p**ferant et q̄
pus inaudita erant et diuidit
et subretere ydonea est si ut
nō solū apta feriant sed et
abstondita eruant **E**t id **libro**
n **d**etūate **d**ei **ca**o **10** **V**erba q̄
aritate nō veniūt plex q̄ ead
nullo impellente se ipā subver
tant **libro 4** **q̄** **ess** **ca** **6** **A**bste di
diceram deus meus nec ideo de
bēt aliquid verū dici quia eloq̄t
dicit nec ideo flū quia i posite
sonant signa labiorū **P**urpū nō
ideo verū quia inpolice emittat
nec ideo falsū quia splendidū
fmo est sed punde esse sapiam
et stultitiam sicut sunt tibi vi
les et inuiles verbis aut orna
tis et moruatis sicut vasis vrbā
nis et rusticanis vtrōq̄ cibos
posse ad hūstari **S**i sup **p**e **14**
Quid gloriosius fies quā sub
ti et vna aritate sup te vitas
volente nā et in vitam ipā supab
Est vitas pulcritudine **S**impliciter
ornata **I**epla ad **I**ohem **e**st vitas
et est mō epla **2** **n**o **p**ulchrior
vanor quā fuit **H**elena grecor
et pista foras mī marties ad
vsus hanc sodoma quā pilla

illi trones aduersus fiam diuina
nunt deo mepla sup dca adros
cor purissima et sincerissima
est veritas xana aug audoita
tanto deuotius obtemperari opt
quito videmus nullum iam errore
se audere extollere ad confgan
das sibi turbas mptorū qui nō
nouus xanu velumeta equunt
mepla ad deodatu et cetos suos
dei veritas dei tanto reatu ma
iore gtempuit quito celebrare
excellencia pducatur vnde pul
tudine eius ca inquitabilis
libro pmo degen veritas tamq
cont manchem sol fulget iua
ita fine et aia ipius vitatis p
ticeps fca corpi ordine et pulatu
diuina pstat tamq luna illumi
nans noctem et quemadmodu
stelle omis intelligencie quia
les in huius vite obscuritate tam
in nocte micant et fulgent cam
dat libo 3o dea d ca 22 Quod
instituit multitudo erroru absta
lit via vitatis q instituit mare
dulitas absulit fides q instituit
ocultu diue religionis ausio ab
stulit adnu deum veru fca q
comisio ptea dicit in fine quo
dam qui incipit Audiuim⁹ et me
te integru pperim⁹ Quia diu
blanditur iniquitas et dulcis
est amara est vitas vt go sua
uis sit veritas dulcedo gtemp
nit iniquitat⁹ multo em e me
lior et suauior vitas sed fams
suauis est paus **mepla ad Ro**
mulum Veritas dulcis est et
amara qu dulcis est par et qu
amara est aua Et ideo vitas ga
qui est diligeda sup epla ad gal
ut e veritas ppter seipam dilige
da est nō ppter homines aut ppter
angelum p quem annuat Qui
em ppter amnatores eam dili
git pt et mendacia dilige si q
forte ipi sua ptulerunt Debet

etia amnator ppter vitate audi
toribus place velle ibid Nemo
deo pualet quia manifesta st
illi omnia Sed homib⁹ ille bene
pualet qui nō se illi place vlt
sed ipam quam pualet vitate
Qui em placet homib⁹ nō ab
ipis suam glam querens s di
ut salui fiant nō iam homib⁹
sed deo placet Aliud est em pla
te homibus Aliud deo et homib⁹
Item qui homib⁹ ppter vitatem
placet nō iam illis ipe sed ipsa
vitas placet **Vitas adbtitudine**
ptinet libo 1o Ita quippe vita e
q fess ita me⁹ gaudiu de vitate
hoc est em gaudiu de deus de
te qui vitas es hac beatu vitam
omis uolunt hanc vita que sola
ita est omis uolunt id est gau
de vitate uictos exptus sum qui
vellent falli qui aut falli uer
Et ideo sup ps ya Alienati sunt
pctores ab ipa origine i ante
vū alienati sunt pctores apria
ita et vita beata Et sup ps 12
Veritas nec falli pt nec falli bo
est ut hēam⁹ illi illa nos libeat
sed si miferim⁹ nobis eius libo
2o **delibero 2o 2o 6** Veritas est
sublimior et excellenciaz ura
mte atq rōne amplectē illam
si potes et frue illa et delatere
illa in dno et dabit tibi pctores
cordis Quid em petis amplius
qua ut beatus sis et quid bea
tus eo qui fruit in dca et
inquitabili et excellentissima
vitate clamant homines se bto
esse cum pulata corpa magno
desiderio concupita siue iugiu
siue nectricu amplectant Et uos
manplere vitatis bto esse du
bitam⁹ Clamant homines se bea
tos cum estu ardis faucibus
ad fonte huius dante salubremq
pvenit aut esurientes pū dū
tenam ne oruata copiosa q re

perunt et uos negabimus esse bea-
tos cum irragati pascentur quod uitate
solem audire uoces se clamant
beatos si uideant mrosa et iahs
floribus ut etiam ugetis odori-
tissimis perficiantur. Quid flagra-
tius quid iocundius inspiratio-
nitatis et dubitamus nos cum ab
illa inspiratioe dicere beatos quia
beata uitam uicantem uocant et
neruorum et tybiam sibi ostendunt
et cum ea sibi desunt se miseros
inducunt cum aut assunt efficiunt
leticia et nos cum mentibus mis-
sine uollo streptu ut ita dicam timor
et facundia quoddam silentium uita-
tis illabitur aliam beata uita que
etiam et tam certa et pite non
fructum luce aurum et argenti luce
gemarum et aliorum colorum sine ipso
lucis que ad hos oculos pertinet
sine in quibus tremis sine in-
stellis ut luna ut sole claritate
iocunditate delectati homines
cum ab ista leticia nullis molestis
nulla indigentia reuocantur beati
sibi inueniunt et propter hoc semper no-
lunt uiuere et nos in luce uitae
beam uitam collocare metumur
primo non qui in uitate cognoscat
et tenet summum bonum ea quod ueritas
sapientia est etiam mea teneat
quod summum bonum eo quod perficiantur
Huius est quippe qui finit summum
bonum. Hec enim uitas ostendit omnia
bona que uera sunt que sibi non
raptu intelligentes homines uel
singula uel plura eligunt quibus
fruantur. Sed quemadmodum illi qui
in solis luce quod libenter aspiciant
et eo aspectu letificantur in quibus
si qui forte fuerint ueracioribus
sunt quod et fortissimis oculis
perditum nihil libentius quam ipsum
solem intuentur qui etiam cetera quibus
infirmiores oculi delectantur illi
sunt. Sic fortis acies mentis
et ueracitas cum uita uera et in

inimitabilia ita ratione comprehenderit
diriget se in ipsam uitate qua autem
ita mirantur eius inherens tamquam
obliuiscatur cetera et in illa sunt omnia
fuit. Quidquid enim iocundum est
in ueritate ueris ipsa utique uitate iocundum
est. Hec est libertas nostram
cum isti subdunt uitati et ipse
est deus in qui nos liberat a
morte id est a condicione peccati ipsa
enim uitas etiam hoc cum hominibus
loquens ait ardenatibus. Si mihi
seratis in uerbo meo uere discal-
mei eritis et cognoscetis uitate
et ueritas liberabit uos. Et intel-
ligit de uitate affectum non tantum
de uitate cogitationis. Ideo libro
de uita baptisimo ad instantium
Nec in regnum suum deus recep-
turus omnes in quibus inuenit
aliquam uitatem sed in quibus
inuenit congruam uitati cari-
tatem que si deest iniquitas
erit in quo tamen docenda uitas
neganda non est sed ipsa iniqui-
tas non destructa ueritate dis-
pendanda est. Unde et paulus dicit
Quid si sciero omnia sacramenta
et omnem scientiam et si habuerim o-
mnia prophetiam et omnem fidem ita ut
montes transierim caritate autem
non habeam nihil sum. Sed dicit
nihil esse si non habet caritatem
non scientiam scientiam prophetiam et fidem
Illa enim magna sunt et si ille
nihil sit quia ea sine caritate
huit ut eorum uitatem in sua in-
iquitate deriderent. Est ipsa ueritas
fructuanda pro omni. Didicimus
tunc in fine primo de uitate
de collatione u. baptisimo usque ad
mortem ducere et falsum testi-
monium non dicere non putare te-
nere iustitiam in peccatis uia non
est magnam eam tenere in seculum
aut in delictis semper estimemus
nos uigilare debere aduersus
diabolum temptatorem et peccatorem

urum ne in aliquo nos precipi-
tatem qua solet temptare superet
Et quia quem non vincit cupiditas
vincit pudor falsitatis et
timor que sunt tela inimici boni
homines qui in seculo spem habent
varis laqueis implicantur ita ut
non prevaleant veritate obtineant
as denique ianuas habet dyabolus
quas pulset ut intret primo per
viduitatem postea per timorem
Si ambas ianuas transas apud
fideles invenit tunc sit ut non
cupias quod perit et non timeas
quod intempe deficit et perit et
tunc deum ubi inimicus habet non
invenit Est ipsa veritas suanda
cum omnibus super psalmum 24 Nemo
vram cogitet cum vano loquen-
dam veritatem et cum pagano
mendacium cum proximo tuo lo-
quere proximus tuus ille est qui
tecum natus est ex adam et eva
Omnes proximi sunt conditione
terrene naturae Sed alii sunt
illa spe celestis hereditatis proxi-
mum debes putare hominem an-
qui sit vanus Non enim nosti
quid sit apud deum quod illi
persuaserit deus ignoras aliquid
que videtur adorantem lapidem colit
et adorat deum fortasse religio-
sus quia tu qui cum paulo an-
videbas Omnes ergo proximi sunt
latentes in his hominibus qui non
dum sunt in terra Ideoque quia
nescimus futura vram queque proxi-
mum non solum conditione mor-
talitatis habere qua in hac terra
eadem forte devenimus sed et
spe illius hereditatis quia nescis
quid futurus sit qui in eo non est
Et ideo ipsa veritas est Ideo docet
quos omnibus lectione 22 quod si timenda
sunt iudicia tua quia veritas tua
nec mea est nec illius alius
sed omni vram quos ad eius quos
publice vocas tribuit amones

nos ut eam nolimus habere privata
ne privemus ea vram quisque id
quod cum omnibus ad fruendum proponit
sibi prope veridicat et sum vult esse
quod omni est a communi prope ad sua
hoc est avitate ad mendacium cum
cum loquitur mendacium de suo loquitur
probat videtur infra Si ambo videmus
verum esse quod dicit et ambo videmus
verum esse quod dico ubi queso id videtur
Nec ego vram in te nec tu in me
sed ambo in ipsa que super mentes
nras est incommutabili veritate 188
super psalmum 103 sermone 2 Veritas nec
mea sit nec tua ut et tua sit et
mea prope sibi quanto de baptismo
contra donatistas Nec alia potius
quam sibi aduersatur qui resistat
aptissime veritati Tamen ut dicit
libro contra cretianos In paucis
quantum post medium inquis fre-
quenter est veritas errare multorum
est non intelligens quomodo ad omnino
dum sit paucos mactare per angu-
stam portam cum et multos ducere
vire ab oriente et occidente recti-
tudo cum abraham ysaac et
jacob et marcos denotarent
ex omni gente et tribu et lingua
turba candidatorum quia nemo
mactare possit qui per se et multa
sunt per seipsos et vident ipsi pau-
ci sunt in operatione longe plures
qui cum dyabolo pugnandi sunt
Terminus libro de sepe quomodo
Ad deo gratias ago et super
illud iohanne 6 Omnia aliam vitam ver-
mis matutinus corrodere curat
bita exaruit spe vram xpc est
ex eius ore evas diffamato tunc
ta illa que temporaliter apud veritatem
velud umbram puer significat
inguerunt enacuta mactant
Et nunc ille plus amisso ieroso-
limis regno et sacerdotio et sa-
ficio quod totum umbram erit et signum
in captivitate magno est in tribulatio-
nis advenit Sicut scriptum est apol

ardore et dolet ginter et tamen
dolori eius atq; vmbre qua dili-
gebat salus gentium prima q; po-
nit. **Et infra subdit** Scimus est
xpus ppter humilitatem carnis for-
tasse etia pte vgnis partu huius
h' plex q; anal de carne al qua
cuq; re terrena uasta solet sine vl-
lo conuictu matutinus est qa
diluulo resurrexit **Sup Iohem**
Finone pmo Omnia facta sunt
pverbis quecuq; facta sunt nali-
quecuq; facta sunt meatur oia
omo que fixa in celo sunt que fil-
gent de sup que volitant subce-
lo et que moventur vniuersa na-
rez et omnis omo creatura dicit
plano ut intelligat ab angelo
vsq; ad vniuersum quid pclarus
angelo meaturis quid optimus
vinculo pquem factus est angls
pprim factus est et vniuersus Sed
angelus dignus est celo vniuersus
terra qui creauit ipe disposuit
Si posset vniuersum in celo repre-
henderet Si veller angelos nati
de pulserentibus caribus replere
deret Et tamen pte facit q; deus
et no est reprehendendus **Ita omnes**
homines de carne nascentes qd
sunt nisi vermes et de vmbus
angelos facit Si etia ipe dominus
dicit ego aut sum vnus et no
homo **Em** dubitat h' dicit q;
scriptum est in job **Quanto magis ho**
putredo et filius hominis vnus
pomo dicit homo putredo ptea
filius hominis vnus quia vnus
de putredine nascitur ideo ho
putredo et filius hominis vnus
Ecce quid fieri ppter te voluit illd
q; impio erat vbi et vbi erat
aput deum **De vmbus d'apna**
toz lib. vii dea di. ca. 9 **Em pe**
nas et animi et corpus in illo su-
pphio futuri esse no dubitant
igne corpus vni anni aut 20 di
quodam no vme meror affinat

Quod et si credibilis dicitur
quia vtiq; ab sit dnm est ibi do-
lorem aut corpus aut animi de-
fuit. Ego tamen facilius estimo
ut ad corpus dicam vtiq; ptem
qua nente et esse tacitum in illis
dine scripture vbiis animi dolore
qm assequens esse intelligit ead
si no dicat ut corpore sit dolete
animi quoq; sterili pma crucietur
Legit quoq; in veteribus scripturis
vincta carnis impy ignis et
vmbis potuit breuius dici vincta
carnis impy **Cur ergo dnm e car-**
nis impy huius quia vtiq; id est
ignis et vermis pena erit carnis
Et infra Disputavi posse analia
ead in ignibus vni in questione si
obustione in dolore sine morte
pmiraculo omnipotentissimi creator
Viam dicit eod Non nullu genq;
libro cap. 10 vni in aquaz
calidaz scaturigine reperi quaz
fiozem nemo impie struat
illos aut no solum sine vlla sui
lesione ibi esse sed extra esse no
posse **Infra** Admirabile est dolo-
re in ignibus et tamen vni sed in-
rabilius in igne vni et no dolo-
Restigium vestigia tunc
monibus carnis sunt in
pressa lib. 1 deante dei cap. 23
Em homines sumus et aduiri caro-
ris ymagine creati qd est vera
eternitas et eterna veritas va et
tara eternitas que eterna et vera et
tara eternitas neq; confusa neq; se-
pata est huius quid rebus que
infra nos sunt qui et ipe nec
aliquos essent nec aliqua specie
continentur nec aliquem ordine
ul appetent ul tenent nisi ab
illo facta essent qui sumus e qui
simus sapientis qui sumus bonis
est tamq; poma que fecit in-
rabili stabilitate tenent q; quedam
eius alibi magis alibi minus in
pressa vestigia colligant in vobis

aut ipse eius ymaginem obtinentes
tamquam noster ille evangelico filio
ad nosmetipsos reversi surgamus
et ad illius eamque aquo peccati
do recesserimus ibi esse noster non
habet mortem ibi nosse noster non
habet errorem ibi amare noster
non habet offensionem *Ex ista ibi*
ca. 27 Quoniam intelligi datur
hunc philosophi sapientie disciplinam tri-
tutam esse voluerunt ymo tri-
tutam esse admittere possunt
Neque enim ipsi instituerunt ut ita
esset sed ita esse potius inve-
nerunt cuius una pars appellatur
physica altera logica tertia ethica *Ex*
nomina latina iam multos hinc
frequenter sunt ut noster idonae
hinc moralis vocatur non quod sit
frequenter ut isti philosophi tribus
aliquid secundum deum definitum
cogitaverunt quoniam plato
primus istam distributionem repisse
et commendasse dicitur cui neque
noster omni auctor nisi deus est
vixit neque intelligentie dator ne-
que amoris quo bene beneque vi-
vitur inspirator *20*

Vestis De veste dei libro de
cenitua diuitiarum dei Vestis
fili est caro eius adiutrice as-
sumpta et vestimenta eius etiam
sancta que perfidem et dilectionem
ei est quida *Vnde ipse conse-*
ssione et decorem induisti *Sup*
ps 42 *Sup* illud dicitur regnavit
decorem induit *Ex* *Summare domini*
deum tuum ut possit esse vestis
ipius esto cum decore ad eos quibus
placent bona opera tua et esto
fortis ad usus detractores *De*
veste que sup ps 41 Non tuncas
inspector sumus in regno celorum
sed vestis cuiusque fulgor iusti-
tie *Exputabit* *De veste materiali*
libro de vobis apostoli sermone 17 *Ve-*
stis accipitur non cum capillis ma-
sculis per ora non homo desuo vestit

In sermone 20 de xli *De* arguo et
reprehendo quia forte aliquoties
evenit ut negligencia vestiu-
cula mea que debuit accipere
pauperes de vormentur acynis
et timeo ne michi ipsi pauci ad
testimonium perferunt in die iudicii
In regula *Non* sit nobilis habitus
ut nec affectus vestibus placeat
moribus prestem intelligit honor
libro de pastoribus ca. 20 *Sup* id
Ezechielis *32* *Lanus* nos regit
vestimentum propea intelligit in
honore quia munditie atque
Est enim unusquisque homo in fine
tu tamen honorando eum velut an-
gelum atque quod in fine est *20*

Via *Vita* *pne* est via in fine
Ex *fo* qui ponit in letantibus
Via est huius seculi vita in qua
omnes velut pinguis timentur nec
vlla quasi possessor manet
lib *20* *omne* *22* *Via* *vita*
ista est dicta finis ista vita
finis nam ambulamus et ipsum
vive accede est nisi forte puta-
tis quia tempus accedit et nos sta-
mus non potest fieri *Ex* *quo* *accede*
tempus accedimus et nos et non am-
nobis accedunt sed decedunt
Idem *sup ps 118* *ps 118* *Nullus*
dicenda est via correpta quam
dum est vita pura et quia *ps*
istud est via *Idem* *Via* huius seculi
super iobem ps 12 *mo* *esta* *est*
plena temptationibus in rebus pro-
speris ne extollat in rebus ad-
versis ne frangat qui tibi dedit
felicitatem huius seculi ad consolam-
tione tuam dedit non ad corruptionem
Rursus te flagellat iusto scailo
ad emendationem non ad dampnationem
ferto preterit erudiente ne seuias
iudicem puniente *Ex* *pne* *nobis*
fa *est* *via* *in* *sermone* *Ex* *de* *ser-*
monem *domini* *Idem* *xpus* *tibi* *est* *via*
et pacira secundum hominem via secundum
deum patria si fidelis curris per

ipm vadis et ad ipm pervenis
libro 20 de verbis dñi fmo 19 do
ihus aut ego sum via vitas et vi
ta Veritate et vitam omnis homo
cupit sed viam nō omnis homo
invenit. Deum esse quidam viā
etiam iniquitabilem intelligibi
lem intelligente sapiente sapi
entes faciente Non ulli ex huius
seculi phi viderunt vitate fixā
stabilem indeclinabilem ubi pūt
omnes tunc res omni creaturas
viderunt quid sed de longinquo
viderunt sed in errore positi et id
circo ad vitam magnā et ineffabilem
et beatificam possessionē qua via
perveniret nō invenerunt. Vt quā
viderunt etiam ipi quāto videri
ab homine pōt creatore pfectū
factorem pfectū fabricatorem
mundi pūndum paulo d. plus
testis est Cui vitae debet. **Idē**
xam ait em am dē talib. **9 lo**
quēt. Revelatur ira dei super
omnem impietate et i iusticiam
hominū qui vitatē i iniquitate de
tinent quia bonū est qd tenet
sed malū est ubi tenent. **Se**
et ostendit quia qd notū est dei
inquit manifestū est in illis
Manifestavit illis quibus lege
nō dedit audi quos invisibilia
em eius pēa que facta sunt in
tellecta qd sperant. **Interroga mū**
di ornatū celi fulgore dispositū
qz pderim solem diē sufficien
tem lunā nocti solaciū **Interroga**
terā fructificante herbis et
lignis et animalibus plena i oib.
exornata **Interroga** mare quāto
et qualibus natalibus plena
Interroga aerem quāto volatilib.
viget **Interroga** omnia et vide si
nō sensu suo tamqū tibi rīde
ant deus vos fecit. **Hec et phi**
nobiles que fieri et ex arte ar
tificem cognovūt. Quare go re
velat irā dei sup ipas impietate

eorū quia cum cognovisset dñm
nō sicut deum honoravūt aut
gras egerunt sed eia. i. cō. ff. ob
f. est insip. cor eoz dñe. se cē
sa. stulti facti sūt. Ergo qd curiosi
tate invenerūt supbia pderūt
id est donū dei sibi attribuetes
stulti facti sūt ergo ad possessionē
illam quam viderūt viam pōn
tentem nō invenerūt. **Xpus**
ait quia ipse est apud patrē
vitas et vita vbum dei de quo
dñm est vita erat lux hominū
Quia ergo ipse est lux apd pa
trem vitas et vita et nō habe
bamus qua tremus ad vitatē et
vitam filius dei qui semp i pre
vitas et vita est assumendo
hominē factus est via ambulā p
hominem et pervenit ad deū per
ipm vadis et ad ipm vadis. **No**
li querere quā ad xpm pervenias p
ipm. Si em via ipse voluisset sp
eremur. factus est ergo via quā
venias nō tibi dico querere viam
ipā via ad te venit. Surge et
ambula morib. nō pedib. **Chla**
em bene ambulat pedib. et nō
moribus. Aliquē em bñe ambu
lantes pter viam corruūt. **Iuve**
mes quippe homines bñe vimen
tes sed nō xanos bñe currunt
sed nō iura currūt. **Quāto pl.**
currūt tanto plus errant quā
ama recedunt. Si aut tales ho
mines perveniant ad viam et tene
ant viam. **Quāto securitas est**
quia et bene ambulant et non
errant. Si autē nō tenent viā
quāto vis bene ambulent. **heu**
quāto dolenūm. **Aselus est**
em iura claudicare quā pter
viā fortiter ambulare. **libro**
20 de fmo dñi in mōte ca. 22
Firmitas et valencia quedā am
bulandi p sapie viam i bonis
moribus constituta est libro pō
deducta vana ca. 13. Vide quādm

ipsa vitas et vbiunq p quod facta s
omnia caro san esset et habitaret
in nobis Tamne aut Aplus Et si
noueramus xpm scdm carue sed
no nouimus Ille quippe qui non
solum puenientib9 possessione
sed etiam viam pbere se voluit
venerunt ad pncipm viar voluit
caruem assumere Unde etiam est
illud Dns caruit me impu9 viar
suam Et inde incipit qui vellent
venire Aplus igit quauis am
bularet in via et ad palma supne
vocationis sequetur vocante domi
ni ea que retro sunt obliuiscens
et ex tunc in ea que ante sunt
Tamen pncipm viar suar tunciat
hoc est eo no indigebat aquo ag
diens exordiens iter est omnibus
qui ad vitam ptinere et ietna
vita desiderant pmanere Sic eni
ait Ego sum via vitas et vita
hoc est pme venit ad me pvenit
in me pmanet. Cum eni ad ipm
pvenit et ad ipm prem pvenit
quia pqualitatem ille au est equa
lis agnoscat viuente et tamq
aglutinante nos spm sco quo in
fimo atq iniquitabili bono per
manere possim9 Ex quo intelligi
q nulla res in via nos tenere de
beat qm nec ipe dñs inquit in via
nra esse dignatus est tenere nos
voluit sed tuncire ne reb9 tpalib9
quauis ab illo p salute nra su
ceptis et gestis hcam9 firmet
sed p eas potius curram9 alate
ut ad dm ipm qui vitam natam
atpalibus liberavit et collocavit
ad dertam pri9 pvehi atq pve
hi meam libro de incarnatione vbi
ad laudat Via sca est vbiunq
dei ac sapientia que via idco
dco q ad prem ducit eas qui
mcedunt pillam libro de quor
utrib9 caruit ita fuit Via tibi
fais est ipe saluator Surge et
ambula. Habes quo noli pigresce

Si forte queris quos vides viam
et queris quo ducat. Si ipa via
ad vitam et ad vitam ducit Si
amas vitam si desideras vitam
et ad vitam et vitam cupis pve
nire a via noli errare. Unde in
quis viam et cupio ambulare
Amara est Aspera est Amara e
ni et angusta via que ducit
ad vitam. Xpus tunciat et adhuc
aspera est Caput tunciat et ad
huc inebria dubitant Sed xpus
inquis deus et homo ego aut
homo Tot milia martir tuncie
runt et adhuc aspera tibi est
Tuncierunt senes tuncierunt iuvenes
tuncierunt puellae viam qui tuncie
bas vitam tibi fecerunt ambulas
ergo viam securus ambula et
en metuis in hac via morte et
morte times qui ad vitam curris
Si bonus eris bene in hac vita
curris mors tibi iuncta erit que
te reputet no que te auferat
vite Ambula ergo viam vino q
pter te fais est via ipe ducat
p seipm ad seipm spe est via
veritas et vita Sup ps 123 ajm
dant corda nra p fidem ut pos
sint esse ydonea cape spm scm
Ambula eni tunc p fidem qua
dei pegnam erit ergo est pe
gnus et p fidem ambulat no
dum est in pria sed iam est in
via Eni ait no credit nec i pa
tia est nec in via Sic q ambu
lem9 tamq in via sum9 quia ipe
prie fais est via Ex prie nre
Dns ihus xpus et ibi veritas
hic aut via Eni in9 ad vitam
qua in9 p fidem quo in9 ad
qua minus p xpm et ideo de via
illuc pvenendi libo Non itur
o de caritate di co 13 ad deū via
corpali que falsissima est et
plemissima error qua no iter
agit iusticia qm no p corpales
altitudines sed p spūales. h est

incorpalem similitudinē addē
debemus ascendere libro **Devea**
innocentia cap 19 Augusta est
via que ducit ad vitam et tamē
pīam nisi dilatato corde non
currit quia iter vītam qua
gradū pauperes xpī amplius
est fidelium spēs etiā si arduū ē
infidelium vanitati **Sup pē 20 ex**
posicione 2 finoe pō Augusta est
via certe laboranti augusta est
amanti lata est eadem que augu
sta est lata fit **Cum dicitur** est pīa
via et me **timō** **Supbia** etiā in
libro **denata et** ipis rē factis
gratia cap 22 **cauenda est** i
mīa via iusta ne homo dum
q̄ dei est deputat suū amittat
q̄ dei est et redeat ad suū Ideo
q̄ p̄m̄ consultat faciam Beati
om̄s qui confidunt i eo bñq̄ ut
ipe faciat ipe ondat viam suam
cui d̄r Quid nobis dñe mīa tua
et ipe det salutem ut ambulaē
possim̄ cui d̄r Salutare tūm doc
da nobis ipe mēad viā deducat
cui d̄r Deduc me in viā tuā dñe
et ambulabo i iusticia tua et ipe
ad illa quo viā ducit pmissa p
ducit **Cui d̄r** Et cū illuc manus
tua deducet me et ipe ibi pascit
reclumbentes tū abrahā ysaac
et iacob De quo dñm̄ est faciet
eos reclumbē et tū sibi et iustia
bit eis Nec tūm ista quicorūq̄
arbitrū voluntatē tollim̄ sed
dei grām̄ p̄dicam̄ Cū em̄ pro
sunt ista nisi uolenti sed hūiliter
volenti nō se devoluntatē vmb̄
tam̄q̄ ad p̄fectōm̄ iusticie sola su
fficiat extollenti **Alie dicit libro**
Jo omeliaz omelia 27 Inter sum
nīpīap̄ro et libo 20 de **stram de**
vīs dñi finone 12 **spatōis**
et dextam̄ p̄sumptōis viam̄ me
diam̄ veram̄ iustam̄ tenē Diffia
līm̄ nobis esset nisi xp̄s diceret
Ego sum̄ inqt viā vitas et vita

tam̄q̄ diceret Quis vis ire Ego sū
viā qua vis ire ego sum̄ vitas
vbi vis p̄manē ego sum̄ vita
Secure q̄ ambulam̄ i iustia sed
insidias tuncam̄ i iustia viā sui
mīas em̄ insidiari non audet
i iustia quia xp̄s est viā sed iustia
nam̄ planē nō desinit Unde et
imp̄s d̄r i iustia iter scandalū posue
runt mīchī Ne formides ergo in
viā sed time si deserias viam̄ nā
Ideo p̄mittit pōnē i iustia viam̄
laqueos ne securitate exultatō
nis viā deseratur et in insidias
madatur **Sia** xp̄s hūilis xp̄s
vitas et vita xp̄s excelsus et
deus Si ambules in hūili per
venies ad excelsū si in firmū
hūilē nō p̄neris i excelsū
fortissim̄ p̄manebis **Ene em̄**
causa hūilitatē xp̄i nisi i finitias
tua venit docens hūilitatē qua
redcas quia supbia te redē nō
sunt **Vñ libo** **Scriptura hūaculo**
Om̄i studio lata viā seculi vitā
da est que ducit ad mortē ac uō
om̄ cordis desiderio viā angu
sta que ducit ad vitam̄ ad em̄da
est et appetenda **Sia** h̄ angusta
est viā abstinentie et castitatis
et hūilitatis et om̄is religionis
Quia viam̄ xp̄us ad nos adiut
qua viā ad suū regnū iungit
em̄s vestigia et uos sequamur
Donet post em̄ eadem viā ad
urbem̄ regiam̄ p̄veniam̄ i qua
ipe regnat De qua urbe q̄ q̄ h̄
dixit quasi stalla demari est ut
quasi stalla de foro hūia v
urbe fulgebūt iusti sicut sol ut
dñs ait **Vbi** sūma pax erit et
sūma quies nullus labor et nullus
dolor nulla paupertas nec senectus
nec vlla mors nec vlla nox nullus
tibi desiderū nullū sias i tendū
sed abis et potius om̄ erit visio
xp̄i et scē civitatis otēplacio
Libro devotacōe i finū finone pō

Quo vadis ad vitam per quam
viam Audi dominum dicentem ego
sum via veritas et vita non potes
errare christus via est non potes
falli christus veritas est non potes
non vivere christus vita est per per
viam vades ad christum veram vi
tam christus via est tu viator christum
viaticum porta et ipse conducat
te ad seipsum Sed quo invenies
vitam istam quo invenies via
ticum christus deus est deus ubique
est Si deus est et ubique est tunc
est post te est ante est circum
tuo est deo plena sunt omnia
ne longe deum arbitreris quocumque
quod deum quesieris ipsum invenies
quia ubique est Sed deinde dicitur
supra per 22 Ideo vivit in deo
vita et veritas quia duo sunt ad
ventus filii dei unus in seipso
alter iudicantis etc.

Victoria Temporalis victoria
est bona sed non causa
fuit pacis libro xv dea di c. 2.
Terrena ista civitas quancumque
sua parte adversus altam suam partem
bellando querit esse victrix ge
tium cum sit captiva viciorum et
si quid cum vicerit superbius ex
tollitur eadem sit mortifera Si
vero condicione cogitans casus
quod quies magis accide possit
adversis augere quam eis que pro
venerunt sedis rebus inflatur
tunc modo mortalis est ista victo
ria Nec enim semper durari potest
semper permanendo eis quos potuit
subiungere vincendo Non autem
recte dicitur ea bona non esse que
concupiscit hec civitas que est
et ipsa in suo genere humano melior
concupiscit enim terram quandam
prebus in finis pacem ad deum
namque desiderat prevenire bellando
Cum si vicerit qui resistat non fuit
pax erit qui non habent preces in terra
adversantes et per rebus quas

simul habere non possunt infelici
egestate etantes hanc pacem reli
querunt laboriosa bella hac adipi
sat que putat gloriosa victoria
Cum autem vivat qui causa iustiti
te pacis pugnabant quis dubitet
gratulanda esse victoria et pre
misse optabilem pacem hec bona
sunt et sine dubio dei dona sunt
Sed si neglectis melioribus que
ad supernam pertinent civitate ubi
erit victoria metum et summa pa
ce secuta bona ista sic occupantur
ut alia sola esse credantur alia hinc
que meliora esse creduntur am
plius diligantur nunc est ut impia
osequa et que iterum augeantur
Victorie appetitus hinc est esse
nunc nobis in est volumus et
libro de vera religione etc. hinc est an
c. 83. iuxta naturam post deum a quo
ad imaginem eius factus est Sed
eius erant precepta servanda quibus
servatis nemis nos vivit Vivit
vero dominus ipsa caro eius verbis
turpiter gentium domat do
lore pariter nos in terra laborat
et cum magno dedecore superam
ab omnibus que nos emone ac
perurbare potuerint itaque nobis
ab omnibus viciis et vitiis non po
ssimus vivere qua turpitudine
quid exsecrabimur dicit per statem
homines hinc esse quod nos sumus qui
tamen et habent vitam non tamen est
ipse viciis Cito igitur honestus
homo nos vivat qui viciis et
aut dubitet in manere viciis esse
invidiam qua nunc est torquatur
et subiacet qui non vult in rebus
temporalibus viciis melius est ergo
ut homo nos vivat quam in
videncia nisi quod libet aliud viciis
Sed nec ab homine viciis potest
qui viciis sua vicerit Non enim
vivat nisi cum eripit ab adversa
pro quod amat Qui ergo id amat
solum quod avariis eripi non potest ille

indubitanter in victis est Dilige
eum deum ex toto corde **Victoria**
facit nos obtinere Quia in nobis
xp̄us sup̄ ps̄ 102 **Victi sumus in re**
deumptore nro victi sumus q̄ conat
te quia dona sua conat nō mīta
tua p̄bat h̄ sup̄ ps̄ 92 **f. moe 20**
Et nō vultet temptatore xp̄us
quō discet am̄ temptatore pug
nare **Ytillus p̄fecte vincat dñm**
nisi aucta super **Bene vincere**
reluptantia i ser **hoc est vincere**
mone 20 **De sancto** fas machinas
Vincencio recta vincit illecebs
dum inistat vincat potinencia
penas et tormēta nū fligit vicia
ppatiam errorem suggerit vicia
p̄ sapiam̄ ad extremū tū omnia
eius vicia fuerint Suggestit dñe
euge euge quā potuisti stare q̄
tibi opant̄ qm̄ inast̄ Rūdeat illi
dñs sancta confundant̄ et reue
rant̄ qui dicunt nū euge euge
q̄m q̄ vincat nisi tū dicit h̄ nō
h̄ eabit̄ dñs mea audiant man
fucti et letentur **Quia melior**
est avitate quam vincte Assit dñs
libro 20 **de corrigine dñe** nicti tue
coij vincencū victorem et tam
qm̄ me spū suo facultate hūilis
hūm̄ vitas dulcedine caritatis
p̄m̄ pietas infundat ut victor
hui dñi esse malis in ver̄ quā
m̄s cont̄ dñe in falsis **Vnde**
cont̄ obstinatos in falsa multa ip̄a
opione dicit libro p̄mo correptos
alia crescomū gmanai que mo
deste sic nū p̄tis suis fauētes
nū quid vīdeant nō inveniētes
nec tamē vitā acquiescentes
onerosē ac molestē ferunt eos qui
seam̄ sedulo agunt nec ab eoz
torinendo errore dissimulant li
tariosos et contentiosos vocant
Falsitas vero que nudari et redar
qui metuit eoz maior nōm̄e que
veritas dampnat diligenciā vitā
tis accusat **ibid in fia** puto neq̄

in ste rēphendi in fia nūm si of
quoslibet ad v̄arios vitas fucti
spū pro vitate certem̄ **Et in fia**
dicit allegando Tulliu Verbi con
trouisia iam dñi torquet homines
greculos q̄tencom̄e cupidiores q̄
vitatis **Et in fia subdit** Cum quip̄s
suis rusionibus vincat et si male
indit nō h̄ quod imputet dispu
tatori sed sibi et si bene indit eiu
bestat vltius resistē nō iam dispu
tatori sed sibi **et ibid in fia pro**
baum et de septimis sanctis et qua
potu rōne p̄pica nec eloquent̄
quālibet nec dyalectica quālibet
metuendam esse astorib̄ vitat̄
quom̄m̄ astores vitatis dispu
tando am̄ eis et eos refellendo
orinuant **Sed ut dicit in p̄ncipio**
hystorie quam Nālis quippe pro
opisam̄ **desco** videncie est male
vinctencio 20 errancū dūffir
demedio testimonia p̄bitatis **2**
Libro de vita rana v̄o fine
Tue prudencie est estimare q̄le
te viduam̄ debeas exhibē quam
cunctis bene cōsantibus eē op̄s
ex̄ **Tria aut esse viduaz genia**
nō ignorare te aedo **Quā** quod
p̄fectissimū est et celesti p̄mo
destinātū q̄ ritu illius de cura
vidue deo oromb̄ et tenuis die
noctūq̄ desuit Aliud vero q̄ filioz
curam habē videtur et dom̄ nō
tanto degm̄ nec tū p̄tis obnori
Tercū aut genus est mepulis
et deliḡs q̄ etne mozt̄ fūat et
pene **Sicut p̄ptum est viduas**
honori que v̄ vidue sunt **h̄te**
sunt p̄me que dicit v̄ et que
iubent̄ atanto sacerdote h̄ c̄ thmo
theo honorari **Sed p̄t quibus**
iam haberi nō iubet honor ū vitā
tū negat̄ de quib̄ **2** q̄ue aut si
lios h̄nt a' nepotes dīcant p̄m̄
suam domū p̄e tractare et p̄are
q̄iam reddere putib̄ **h̄c nō t̄ne st**

De quibus scriptum est Vidua autem
que uidelicet est uiuens mortua
est Unde intelligi datur non omnes
viduas esse equales nec eas deo
placere que torpe tamen vidue videntur
esse non opere Qualis autem esse christi
vidua debeat apostolus dicit Que uult
re vidua esse speret in domino et stat
in omnibus die ac nocte nec illud
petere te uolo quod quam ueras viduas
apostolus nominat esse demonstrant
et falsas Et subdit in fine libri
De bonis viduis et malis Vere
vidue et electe actum quod facientes
de scribit idem apostolus dicens Vi
dua eligatur que fuit in operibus
bonis testimonium habens si filios e
ducant quod subintelligitur deo
si hospitio recepit si sanctorum pe
des lauit Si tribulationem patienti
bus submisit si omne opus
bonum secuta est hanc esse ueram
uiduam indicant cum tales sunt
opere Illa uero se quod christi uidua dicit
que nihil tale aliquando operata est
Sed sunt aliquae diuites nobiles
et potentes quibus forsitan uide
re indignum ut aut filios deo et non
seculo educant aut hospitio reci
pant ad rem alienigenam aut
sanctorum pedes laboriosos lucule
tos et horridos delicatis et mi
dis manibus tangant Sed nec dig
ne erunt tales in socium tempe
sanctorum esse consortes quos ita
imputa spernit nec parte potue
runt habere cum christo que suscepit
noluit et cum plantis suis con
tractare manibus horruerunt christum
spernit nisi spernit quicquid eius
famulos spernit Sicut ipse dixit
Qui uos spernit me spernit qui
re uide christi pedes laualet lacque
humidauit uiri autem tunc feminis
uide pignorum lauent pedes ipsa
deficit aqua Tu ergo sanctissima
et prudentissima femina ne uelis
mutari huius que cum audenter

male fecerunt bene facere erubescit
et confunduntur iuste uine que
peccare non confuse sunt et que
morti uultu obtulerunt nec in uita
te reuertuntur ad uitam que bonam ma
gis trisus subsanationes et fabu
las quam dei iudicium premeant
et quibus tardius est miseris hominibus
placere quam christo Sed esto talis
qualem te deus esse precepit Quia
idem apostolus iubet exhiberi christo Vi
dua esto sancta humilis et quicquid
iuste et iusticie opera inde facient
ecce et quicquid te in obprobrium habeat
quicquid subsanet et irideat tu tamen
deo placeas et que christi sunt gemas
ante omnia incessabiliter dum tu me
dicare mandata orationibus et precibus
incessanter manibus et si possibile
est nemo te aliquando nisi a lege
tem inueniat aut orante **hujusmodi**
De ueritate domini Que uidue
estis custodite ueritatem non esto
te uerbosae sed cum silencio expec
tate dominum qui pupillam et uiduam
suscipit Sed bona uidua sed illa
que morone et humilitate et electis
est pupilla Si tunc bene faciat non habet
uoluntatem bonam et cogitationem sui
terram habeat asserens non maledicere
non irascere non praesumpte estote ad lo
quendum forte dicatis importunum esse
quod dico non michi licet tacere plu
rimum illum qui iubet quam illum
qui deridit Ego dico qui agnos
cat eundem qui in se non recognoscit
audiat et teneat ut alius per salu
te dicere possit **Uidua sanctius**
fuit de ueritate nuptiarum Ideo anima
libro de ueritate uiduitate uidua ui
uita beacior fuit quam et propheti
ssa christi esse meruit quam ardend
est et si filios illos habuit quod
quid scriptura reticendo reliquit
inquit eo spiritu prouidisse christum ex
uigine primae esse venturum quod
potuit agnosce et prouidit Unde
multo etiam sine filiis si tantum eos

nō habuit secundas impias rea-
sant quia nouit iam quus esse
quo xpo nō officio parredi s̄ stu-
dio continendi nec quingalibz scā-
dis mīseribz sed castificandz mo-
ribz indualibz melius fureret
Et infra subdit ibid. Ut bonū qd
prudenter scitur etiam diligatur
ardenter quia in re p̄us illud amo-
neo ut q̄ntuūqz tibi in esse sent
p̄re continēcie dilatom b̄nfico dī
tribuas ei qz grās agas qm despi-
sancto tibi tū largitus est ut ei
in corde tuo caritate diffusa lū-
te rei licentiā tibi amor boni me-
lior auferret. donauit em̄ ne
libet nubē cum licet et ut iā nō
licet etiam si libet qz san̄ nō ē
etia nō licet **Et i eod infra** Si nō
dum uomisses continēciam vidua-
lem exhortareū p̄fē ut nonēs
quia vero iam volūta exhorta-
mur ut p̄ senēs Talia in tū vide-
ro dicenda quibus eam diligat
et arripiant et que ad huc nubē
cogitabant. Aurenz igit inclinet
ap̄lo que i in nupta est inquit
soll. e. q. s. d. ut sit s̄a et co. et s̄
que aut imp. ē soll. ē que s̄t vni-
ut pla. vno nō ait sollicita ē
ea que sunt mundi ut ea parte
amiz qua iudana cogitat
volūptas. Quidquid itaqz in-
tendms ait etia h̄s rebus in-
pendet quibus placend. esset
vno colligē quodāmo et dirigē
debet in nupta x̄ana i eā mē-
conez qua placend. est dno et
Vincencius de sancto vincencio
Adit in finone quē de ipo
fecit eius passionē vale esse audi-
entibus magnū et mīlēm mirand
spectaculū ut aūqz cepit nec in-
amissū et p̄ciosissimū sicut
solet mītheat quazūqz iugaz
sed plane vtilissimū et fructuosi-
simū volūptate oculis mīloribz
hausimz ai b̄i vinctz gloriosa

passio legētur. erat iudē i vincta
mīris aīam cont mīdīas antiqui
hostas contra femad aīaqz host
cont femad impy iudias contra
dolores mortis carnis acrimia co-
fluctacōne certantē et i adiutorio
dī aīta superantē **vnde i p̄mo**
20 em̄s **Et** em̄ aliud p̄ponitur
x̄ano venient ad martīū mī v-
tus martiz sūt nobis docimēta
exempla sanctorz imitēti saltem
fide quos imitari nō possumus
passione victor in quibz passione
fuit in finone 20 em̄s qz agnū
spectaculū sancti vincencz spectamz
oculis fidei mīrem san̄ vincencū
vbiqz vinctē vicit mōbes vicit
impem vicit in confessione vicit
in tribulacōne vicit exultus vicit
submīsus fluctibus postmo vicit
mortuus **in finone e em̄s** **Om̄**
supabilis virtus oīp̄cta aīam
fortitudo Sanctus vincencz tor-
quetur tūditur flagellat. erunt
et extēnt mēbris arsat ad penā
aīqz spūs iam mīguerat ad cōdā
Itē in eod p̄mo Sanctus vincen-
cius mōrū mīttit et iter ad pa-
disū mēditat morte afficiat
et de vīta meliore letat. cauleo
extenditur et fit clarior dī ap-
secutore pūnt. Ex tūc dū hōies
iudicem et dū ante hōiem
stabat in corde dēni iudicē roga-
bat **vicit torquēta et blandimēta**
in finone 20 em̄s **In mīcy** nō tū
seuit sed etiam blandus est hūmo
quippe dāiano consp̄emz et qz
p̄secutōis et t̄pus quētis hām
et t̄ruit et pūnsit voluit p̄mo
afide dūellē t̄rēdo postea dei
ē blandiēdo hūsus redyt ad
penas sp̄e apemz regressus
ad beneficia iuduit tamqz mīlū
diar spectaculo mīltas p̄sonas
Ex tūc ille valus sed stent ille
solidus ille sedebat iste pendebat
Iste torquebat ille torquebat sed

ille fatigabatur et iste vincebat
leo rugiens canis esuriens sp
ens blandiens lupo subdole
agens vlpis nequicia occules
quid egit dum laborauit et tamen
vincebatur vicit de quibus torq
ut ex ceatue taudetur ut solide
flagellat ut erudiatur exure
ut purget Et tamen vincebatur
adaciano no vmat certat etia
et exultat cu viuo mortuus
Non solum vnat pacado Tanta
sed etia rudento ifmo pena eat
puno eiusdem mmebias et
tanta securitas nobis tanquam
alius torquet et aliis loquit
et ve aliis quia spūs scūs **et**
infra subdit ibid Quid mag
est deo nro ad ofm and p
tacom nomis sui p oz p
torz caruem i manibz p p
cu tradere mente no i a
libertat assume ut dum etiam
illa patit iniquitate h^r afferat
vitalem scilicet ut victores no
tollerantia faciat sed iusticia
qui nres dicitur causa no pe
hec aut victoria eat **fides pug**
fidei xane ideo in nat et qu
fmone pdo eiusde fides pug
nat carne nullus cepugnat
quia et si laniatus et si lacerat
qudo perit qui sagne xpi e re
deemptus potius homo no p
pderet q emt auro suo et xpus
pderet q emt sagne suo Sed he
totum no ad homines sed ad dei
glam referatur Ab ipso ve est pa
tia vera pacia sancta pacia reli
giosa pacia xana que domo dei
est **Idco in fine ror fmone eiusde**
Cum ad iuuat certante conauit
vincebatur quia piosa in spectu
dum est mors ptoz eius **Decan**
cadame q etia apparuit glosu
diat in e fmone eiusde Insequere
seuissime dyale fac mrem m
et alio elemeto esse gloriosum

et te moribus remane ofusid
Ecce mare ob audit et tu surdo
es Ecce ventus cessat et tu flas
Ecce tu tremore suscipiut quem
naute tuo pcepto cum furore
piciut Ecce fluctus cum sumo
honore velociori dei gubnante
manu tuos remiges ad portu
pvenit ac martis corpus ad
honorificencia sepulture ia re
ducit Ecce in mari tanta tiqui
llitas et te nephandissime ma
gna possidet iniquitas Quid
agis huana iam rabies vbi in
da reuocat mortuū Quid agit
sceleratoz feritas scua vbi reuo
cant aque sepulchra pdidit mi
sera crudelitas quod tenebat flu
geat tunc daciari scua pfidia
que ducant no potuit recordari
potencia magnū se gaudebat
reuisse consiliū tu nec aqua vo
luit pbere consensu male tunc
dant miser desideria sua ut mac
em dote debuit qui gara catore
suo celare no potuit cor O spec
taculo suauissimū vide certan
tem contra impiū cogente i illa
pena fide vera succumbete et
qui viuis nimia pstrauit et
mortuus maria tussitauit O
hec passionis memorabilis gloria
magna dignatus est xpus tlia
extere magalia O glosa bti
vincebatur constancia qui i mor
te sua victem magnat ex
hibuit conam sine dubio fr
atres xpi fuisse credam cum
bto vincebatur in fluctibus ne ab
sorberetur qui fuerat cum petro
in mari ne uigetur iam xpi bea
tū vincebatur parit dep cent
ut nobis patron apud deum
esse dignetur ang mris etia
xpi cotidie sublimet p corpu
tu omi ptoz diat in pmo fmone
eiusde Magnū testimo pbet
dus nris qus ad ille q erexit

corda credentium nec corpora dese-
rit mortuorum. Velut ex huius ip-
sius Vincentii corpore preclarissimum
miraculum exhibuit ut id quod
inimicus omnis non apparere cupie-
bat sagittiger fecerat tamen
puncti vultu diuino prodetur ut re-
ligiosis humanis venerandus quod
demonstraret ut victis prelat-
et debite impietatis preclara me-
moriam produraret voce preloso in
conspectu domini mors spiritus eius
quoniam nec intra tantum vitam dese-
rente contempnit et inuisibili anima
dedomus visibili discedente ha-
bitaculum sui cura domini custoditur
et in gloria domini agnoscitur fidelibus
honoratur. Et in id enim agit deus
intra opera faciendo ita spiritus coram
mortuorum nisi quod testimonium perhibet
sibi non pure quod moritur et ut h-
inc intelligat inquali honore
secum habeat animas occisorum quoniam caro
exanimis tanto affectu ornatur
diuinitatis. Sicut enim deinde
etiam loquens apostolus adhibuit
similes deinde corpus in id quoniam
que in honesta sunt in id quoniam ha-
bitaculorum honoris ex parte
et tunc ponitur ita providencia crea-
toris cadaveribus in id quoniam tam preclara
testimonia prestando humiliter
honoris ex parte reliquias
et tunc ponit et quod vita in id quoniam
te tamquam deforme iam rema-
net ibi emendatus prius vite
dator apparet recta

Vigilia Devigilare dei ho-
de ecclia diuinitatis. Vig-
lare dei est est in defensione elec-
torum suorum et ultione inimicorum
se manifestum demonstrare. De
viris vigiliis horis libro 10 om-
nis 22 Vigilia una tres habet
horas. Hec enim quatuor vigiliis
habet huius per singulas distri-
tas. Vigiland nobis est in fine
et de assumptione virginis. Oportet

nos vigilare quia nescimus quia
hora sua veniat et mors quid
universalis eventus est sed hore
mortis tempus est incertum et ob-
habet metuentium quia uno quoque in
semita divina virtus angelorum et
malignorum spirituum ad dormientis
sancti veniens distinet lucas ac
tenebras opera quod obrem preclare
opus est et virtutum semper in sta-
tia vigilare ad exitum. **Sup ps**
120 Semper vigila ut quod nescis
quoniam veniat patrum te inveniat
cum venit et ob hoc forte nescis
quoniam ventus est ut semper patris
sis. **Sed vigilare non possum nisi per**
gratiam sup ps 62 Non vigilares
mente non quod lux tua que te de
sompno excitaret illuminat enim
animas christi et facit eas vigilare
Si autem i. lumen suum debeat ob-
dormi ut et sequitur car.

Uinculmum incepta ad hunc
et est in id 22 Sapientia quos
primo alligavit et excitavit
quibusdam laboribus edomuit
soluit postea liberavit se se
donat ad fruendum et quos primo
temporalibus necebus eruduerit
postea etiam amplexibus alliga-
bit quo vinculo nec iocundus
nec solidus cogitari quidam
potest. Prima hec aliquantulum du-
ra esse confiteor illa vero ultima
nec dura dixerim quia dulcissi-
ma sunt nec mollia et fortissima
Quid igitur est nisi quod dici non potest
sed credi et sperari et amari
potest. Vincula vero huius mundi
appetentem habent verum iocum
dicite falsam tunc dolore in-
certam voluptate dux laborem
timendam quietem rem plenam
infernæ penam beatitudinis manentem

Uindicta. Quid sit lib. 10
sup leuit. quoniam ad vindictam
non est aliud nisi delectari in eo
solari de alieno malo. Quid sit

vindicare dei sup ps 43 fmonc 29
Omnis vindicta dei in d. Sed
aliqui ad hoc vindicant ut pfiat
qui flagellat omnem filium quem
recipit Aliqui ad hoc vindicant ut
dampnet quodo posuit filios in
pro ad sunsa et dixit eis Ite
in igne eternu et dno sti dicunt
vindicam pete libro Saguis scos
qom veris et no effusus vindi
ni testat qone 63 can se postu
lat no voce sed rone Nam et op9
opi ficem laudare d phr ipm quod
videntes se oblectat Non em tam
impatientes sunt sancti ut urgeat
fieri q sunt tempe p finito futur
q nec anticipari potest nec differri
Sed h dco unde voluit vindicari
Deum fagnu scos suos ne q tam
paciens nre mdenit nllm putare
nupiu bellum q cont scos gerit
et ut errorem incutiat p sequetibus
dei suos et exhortaret pse pacie
tes Releuat em anim9 paciens qm
vindicari se audit apotente pacie
tus em fert si morte suam audiat
iudici displice Tunc em pto h m
nocente se esse et deus quid mcor
et paciens est sed moderate Expec
tat em ut iupy credant libro 2 que
stioni emaz qone e7 intelligendu
est ea vindicam esse iustoz ut omis
mali peant peunt aut duobus
modis aut comisione ad iusticia
aut amissa p suppliciu ptate que
advsus bonos nuc qua diu b ipm
bonis expone ut tpaliter aliquid
valet Sed quo vinda expei po
ssit omdit libro de va m nocencia
no res Debemus letia est est no
demalicia am letat iustus in ma
pros pcessisse vinda qui non
pctor ericm placet quem voluit
corrigi sed iusticia dei qua scis
miltos esse comiti et mepla addo
natu et est mto 66 Non sic vindi
tam deminuit redim9 ne obliuisc
unt quid nobis precepit paug vite

ac nomine patia qui diligunt in
micos nros et oramus peris unde
exortatione tribiliu iudici acle
gum ne metui iudici penas ma
dant corrigi eos cupimus no necai
nec disciplina erga eos negligi
volimus nec supplicia quib9 dig
sunt ceteri Sic ergo voluntates
ope scimus ut sint quos penitent
ptauisse hmo ro hetur mpla
ad adcedonm et est mto 65 Non
fusta instituta sunt ptas regis
tus glady cognitor vngule tam
fias arma militis disciplina do
mantis senitas co boni pris ha
bent ista omnia modos suos campas
rones vtalitates her am tunc
cohercent mali quicq me ma
los vunt boni inq tu pinctia
di sunt boni quia talia metuedo
no peccant Non em bonus est
quispiam timore pene si amoe
iusticie Est aut vinda cu mode
rante sumendu libro Cum vicem
qom sup dco qone 69 no reddit ma
lo pfaus est reddere em vice iustu
est sed no plenu Si no no dissi
mlet ab iniuria plena iusticia est
et hndans Rebuu em gaudere
ad tpus est remitte aut iusticia
prat leticia et ptores emendat
si quomun9 plectat quia de lon
gam paciam qtempserut et sub
dit Si quis vauis ad tpus vni
dicer no accibe neq cu fagnu no
pant melius tunc faciet si dimi
ferit iudici deo Soluit qone qre
nreti testameto dicit Illud quod
vindicand et no inono antiquis
libo 10 contra faustu dco est
oculu poculo et quo dco h qd
aut dno Ego aute dico vob non
resiste malo Sed si quis paussit
te muna maxilla et Cu quide
et illud antiq ad respicendas fla
mas odior semenciu in modera
tos aros refrenandos ita pceptu
est etius em tam faale qceptu

est tunc repende vnde quatuor acci-
pit in iure none videmus homines
leues lesos in oia cedem sicut sa-
guem vix q inuenire in malis
minuunt unde facient. Eius pug-
no passus none aut iudicia con-
tat in dampnacione eius qui p-
tulerit aut si ipe repente velit
totum hominem si no eia telo ali-
quo abrepto pugnis talibusq co-
tundit hinc ergo in modeste ac-
phor in iuste vltionem lex iustum
modum figens penam talionis
instituit hoc est ut quale quis
intulit iniuria tale supplicium pen-
dat punde oculu poculo dentez
p dente no fomes sed limes fuor
est no ut id q sopit erat hinc
accenderet sed ne id q ardebat vlt
extenderet imposita est em queda
iusta vincta iuste q debet ei q
fuit passus in iniuria unde vtiq
cum ignoscimus de mo quodam
nre largimur unde eia debita di-
mittit que morone dunt huanit
dimittit monent ut nobis et mra
dimittit dimittant qz mod aut de-
bet et si benigne dimittit no
tuy inique petit Sed sicut in i-
rando eia qui vez iurat pmiq
puri unde longe abest qui
omo no iurat quidus no peccet
qui vez iurat remoz tu apito
est qui no iurat unde amodo
no iurandi consuetudo est apito
puri ita cum peccet qui pmi
moderacione in iuste vlt vincta
ri no peccat aut qui modum ad-
hibens iuste vlt vincta per-
cat em qui erigit vltia debita
no peccat aut qui erigit debita
pftum ne cogatur et ipe reddet
debitum ab eo qui illum habet
debitum id q lex volebat efficere
ne in iuste se quisqua vincta
do peccaret xpus monuit qfua-
tarius si oia se no vinctaret
sicut id q volebat efficere ne quisq

peiorando peccaret qfualet tutio
si no iuraret *Et in fa subdit ibid*
Ad benigna paciam animi qui fa-
cit solem suu oru sup bonos et
malos et pluit sup iustos et in-
iustos inuitanda xpus hortat
ut vinctare nris in iniurias ne-
gligamus et bene faciamus hys
qui nos oderunt ut simus pfecti
sicut pr ut qui in celis est pfectus
est Salu aut nobis et ad remitte-
da debita pctor nroz q alie ista
vltionu debita relaxamus et ca-
uend ne si hoc no fecimus ut no-
bis de peccantibz pti obligato re-
mittat unde no est vinctand
libro 30 de rebz diu p mone c Ut
velint homines vinctari quido
ledunt supbia facit quido hu-
miliari de dignant vinctari q
pena cuius possit pdesse alie-
na lesus et in iniuria passus vni-
dicant vlt de aliena pella qrit
sibi medicamentu et acquirit qm
de tormentu *et deo distinguit*
sup pe 108 et bet Sup illud pco-
mdeus 12 qde 7 q me diligenter
detrahebant michi Sex sunt in
isto que diffencie que quicorone
inaditi facillime possunt reddere
bona p malis no reddere mala
p malis reddere bona p bonis
reddere mala p malis no reddere
bona p bonis reddere mala p bo-
nis horz duo pma bonoz sunt
et eoz duoz pius est melius
postrema duo maloz sunt et
eoz postm detius duo media
quodam modo medior sed eorum
pius quodammodo pmiqum bonis
postius pmiqum malis reddere
mala p malis heant mali et me-
diocriter mali nil mediocriter bo-
ni usq adeo ut lex eis dedit vltate
di modum oculu poculo dente
p dente que si dia potest in iustos
iustia est no quia iniquus est
ut recipiat quisq quod fecerit

alioquin lex nequaquam id consti-
tueret Sed quia vltimendi libi
do viciosa est magisq; ad iudici-
um pertinet ut alios heri digne qui
bonum bonum sibi expete qua
propter impy ex illa benignitatis
similitudine delapsi ubi reddunt
bona p[ro]p[ter] p[ro]p[ri]as ad iudicium ma-
ligratis p[ro]funditatem venerunt
ret[ri]buendo mala p[ro] bonis **Unde**
cont[ra] iudicantes dicit Ista est libi
libro p[ro] omnes omne ex do vnde
et libet homines iudicare et no-
dum est xpus iudicatus nodu
sunt iudices iudicati adhuc
exspectat pacia dei ut reitunt
iudicis iudici et contant iudici
xpi nos qui sumus ut vnde
queramus si queret illa deus de
nobis ubi remanemus Ille q[ui] nos
nos lesit no vult se iudicare
de nobis et nos querimus iudi-
cari qui cotidie deum offendimus
Sup[er] p[er] 30 ex p[er]one Tu xane didi-
fa sermone tercia asti tollere
no vndeam retribuere iudici
vis xane no dum iudicatus e xpc
an tu passus es impium et ille
no passus est none por p[ro]p[ter] passus
est qui no habet quare patetur
Viam inte tribulacio fornice artifi-
cis est si tamen aures sis et no pa-
lea ut sordibus carcas no iudicet
reitor **Deo sup[er] p[er] a** humaniter
se iactat homo qui cum et ipse
homo sit cupit se de bono iudi-
care et cum sup[er]are homines pa-
lam querit occulte ad v[er]o sup[er]
in aures effus vana et sup[er]ba le-
ticia q[ui] quasi vicia no potuit
p[ro]p[ter] deum iustus Cum et homo
dicit sup[er] p[er] a iustus et homo
malus de inimicis suis velint
aduo iudicari **Unde dicitur** u-
quia et iustus magis cupit iudici
tu suu corrigi quam p[ro]p[ri]um et
cum i cum videt aduo iudicari
no eius delectat pena q[ui] no

154
eum odit sed diu iusticia q[ui] d[omi]n[u]m
deum diligit deum si iustis se-
culo in eum iudicat al p[ro]p[ri]o
etiam letat si corrigit al certe
p[ro]p[ri]is ut eum timeant imitari
ipe quoq[ue] fit melior no supplicat
ipius odia sua pascendo sed ex-
rata emendando ac p[ro]p[ter] debem
volencia no demalicia est quod
letat iustus cum videt vnde
et manus suas lauat id est opa
mundiora efficit in sanguine h[ic] est
in p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is sinibus iudicis
mali alieni gaudium sed diuine
admonitionis ex **Si aut iusto**
seculo vltimo dei iudicio iudica-
tor ei placet q[ui] deo ne b[on]u sit
malis ne p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is etia impy
p[ro]p[ri]is q[ui] p[ro]p[ri]is in iustis est et
a regula vitatis quam iustus
diligit alieni cum em nos ad
diligendos inimicos d[omi]n[u]s hortat[ur]
retur exemplum p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is
n[on] i qui iustis est qui sole p[ro]p[ri]is
omni facit sup[er] bonos et malos
et p[ro]p[ri]is sup[er] iustos et i iustos
n[on] quid tamen ideo al t[em]p[or]alibus
correctionibus no emendat ut p[ro]p[ri]is
t[em]p[or]alibus duros iustis no damp-
nat **Sic ergo inimicus diligit**
ut no displiceat diu iusticia q[ui]
p[ro]p[ri]is et sic placeat iusticia q[ui]
p[ro]p[ri]is ut non demalo eius
sed de bono iudice gaudet
maluolus vero animus q[ui] statuit
si eius inimicus euasit penam
et cum p[ro]p[ri]is eius videt vnde
tari se ita gaudet ut no iusticia
dei quam no diligit sed illius
quem odit imperia delectetur
et cum deo dimittit iudicium
ut plus noceat deus qua ipe
noce posset exoptat **Unde dicit**
consiliu super p[er] 102 Ecce te
in misericordiam no est cui aliud
vinculu caritatis no est aliud
vehiculum quo p[ro]ducam i bac
vita ad illam p[ro]p[ri]am **Excedite**

Dilectum usque ad inimicos secum
estote Ideo venit Christus cum tan-
to audiam est Ex ore infantium et
lactentium perfecta laus ut desit
im et vel destruit voluit Dominus
vindictorem id est enim qui se
voluit vindicare ut non illi di-
mittantur sua peccata Quod ergo
inquis dormiet disciplina au-
feretur omnis correptio non auferetur
Quod ergo delirioso filio fac-
tus es non castigabis non vbe-
rabis suum quia ipse tuum si male
vult videris non pena aliqua
non vberibus refrenabis fiat
hic fiat admittit deus non rephe-
dit si non fiat Sed animo dilecto
mis fac non vltionis ubi autem
aliquos potentiores in timore
passus fuisset ubi tibi nec correptio
disciplina licet nec forte etiam
monitum aut precipere tolera securus
tolera audi eorum ubi erit
cum maledictio vo ho et di omne
ma ad vos mea ipse nomen
meum Et ubi addidit propter quod multo
tuo accipias maledictum non cum iu-
stificationi dei Non enim omnes
qui qui maledictus sunt iustus
est sed qui iustus est et iuste
maledictus et si iuste maledi-
ctus primum illi reddatur propter quod ita
et securus esto inimicos extende
dilectum usque ad inimicos Qui
forte permanet ad gubernatorem tuum
vindicta de cum dilectione cum cari-
tate Attende salutem eternam ne cum
paras animum ad peccatum fac hoc
et multos passurus es iniquos
non potes exercere disciplinam quia
non pertinent ad iura gubernationis
tue ferto in iuras securus esto
facit enim deus iudicium et iudicium
omnibus in iura patientibus
Sic iuste facit iudicium si iustus
fuit sic etiam iudicis ut quod pater
in iuram non sit impunitus apertum
inquit vindicta et ego retribuam

Dicit Dominus Concludit in fine totius
de concordia fratrum Non exspectemus
vindictam fratres quod est vindictam
nisi malo alieno passi plane
ora ut occidat deus inimicum
tuum et saluet fratrem tuum occidat
inimicum saluet nam Sic ora
ut vindicta te deus peccat qui
te persequatur sed maneat
qui tibi reddatur et

Vinea Sup cantica vane
Visus principum Vinea est
omnis anima humana plantata manibus
apostolorum rigata vocibus prophetarum
indix Christus est Quia dilecta de-
quonia amando tenet Christum ut
fructum penam ferat bonum
Vinea infra cetera vineam Quia vinea
dus est locus in quo datur et aqua
dabo in bibis ne pluant in illam
vineam vintrem nos tangunt
nos castigantur Quod est ne
pluant nubes ne iriget vinea
nisi predicatorum ubi dei ut que
dicenda sunt non dicant aut non
faciant ipsi que dicant predicando
nec faciendo dum vinea intenta
sit moribus doctorum magis quam
verbis dominus sonantibus non dea
descendit pluuia ac si iam et ipse
nubes pater remaneat quia hoc
quod alijs predicarent acceperunt
Sed ipsi quoque sibi facere noluerunt
Nubes enim accipit quod dant
implent ut simulant rigant
vineam non solum predicando
sed et faciendo mandatum est
ut non pluant ergo nec ipse accepe-
runt quod erogent Sed nobis qui
omnes miseri facti sumus et

Vinea Distinguit de vno
Visus per hoc finem tertio
Vinea letificat cor hominis videtur
dicit de spirituali vno Nam ideo
letificat cor hominis Sed adhuc
putat de vno isto dicit quod eorum
quasi leti corde videntur apparere
vinea letent et non vixerint dies

nichi quid leuis ebrio ymo q
in sanus ebrio quid plex q in
audius Est ergo vinu q vere
letificat cor vnu illud iusticia
est veritas est vitas xpus est
Causa vo matialis vnu quo ad
diuinitu vsu dicit libro ad sacras
vgines qm ob aliquantis vnu ^{obliquu}
no tempat vsus sed potius appe
tit excessus huius corporis et vi
te periculu et opumonis ac fame
guissimu acquit dampnu sfo
met em corlibz pusu est vnu
minu sed vsus penitus media
vbi sobrietatis custodienda est
disciplina sancti Est quid in
multe vite morlu vnu nraiu
debilem em stomachu reficit
vires deficientes repat alge
tem frigore calefacit vlnibus
infusum medetur antidotis
diuis q medicamentu aduictu
salutem opatur tistica remouet
languores omis anim delecta
tiam infundit qmias honesta
miste colloquia facit paulo am
plius vero sumptu potanti quo
dam modo comitat inueniunt
ppta em vnu abstinecia pat
dotibus pmo et leuitas adu
legimus imperata quia oportet
bat ut illi pntis sobrietatis
modum obsequi suscipere qui
reus moribus no solum dictis
sed factis pcepta diua castitat
et sanctitatis moribz adimpleat
Regre deb supra vbi Atoriente
est ebrietas f. de vnu voluptat
mistic sup ioh f. 33 tue pota
bis eos Quale vnu est vnde
laudabile mebrari est Quale
vnu est q no turbat sed erig
mente Quale vnu est q facit
petuo sanu no mebrando facit
insanu Ideo sup apot. omelia 6
vnu et oleum ne leser huius
et oleo omes qui misti sunt i eta
intelligunt quos nemo ledere

potit nisi adpbatom illoz pui
ferit deus libro pmo qom euu
qone e2 vnu nouu i mortali
corpoz renouatoz intellige dem
Violencia libro de vbi apli
f. mone pmo Sup illd Ne
mo venit adme nisi pr mens
traxit eum non dicit duxit sed
traxit Ista violencia cordi fit
no tam Quid ergo miru e
et venis ama et traheris ne ar
bitrer istam asperam molestia
q violencia dulcis est suavis
est ipa suauitas te trahit noie
omis trahit au esurienti herba
demonstrat et puto quia no core
mpellitur sed desiderio colligit
Sic et tu veni ad xpm noli lo
ga itineu meditari vbi ardis
vbi venis ad illum em qui vbiq
est amando venit no nauigando
Sed qui ead nuali itine huius
fluctus et tempestates diuis
temptationu nauasit a ede
ut fides tua liquid possit asce
de no mergeri si ligno portaber
Sic sic nubi seculi fluctibz na
uigabat ille qui dicebat apsthi
ant absit gloriari nisi i de
Virginitas et virgo Come
dar vgnitas mepla ad
pbam et juliana de consione nep
tis demetriadi et est nro eplaz
13 Qm vbi explicet quis di
quo pmo psequat qua i com
pabiliter glosius atq fructuosu
hecat eximo saque feminas vgnis
xpus quam viros consules nu
dus Nam uolua tpm si magnu
atq pclar est nomis dignitate
sige qmto maius atq pclarus
cordis et corporis integritate tps
stendere magis itaq gaudeat
puella nobilis que nobilior sa
tate q fit p diu q forau p
nam ntelis consecuta sublimi
tatem quam si esset p huius
qmbu plem pagana sblime

Generosius quippe elegit *vana*
positas tam illustre familiam
beare impas nesciendo quā in-
tuplicando siue inlaphicare parie-
do et in carne iam mutari vitā
angeloz quia ex carne numer
adhuc augē mortalū her est vbe-
rior fecundior q̄ felicitas no vent
gruesce sed mente grandescere
no latesce pectore sed corde candē
scē no visibis tiam sed celum
orombus pturire dūaz igitur
honore dignissime filie p suam
Nam in nobis est q̄ de fuit illis
et quod est in illis no defuit no-
bis p seueritate vsq̄ in fine adhen-
tes quingo q̄ no hē finem *supmo*
pmo de assuptoe vgnis p̄t lily
nomine vnaqueq̄ virgo significā
lily siquid flores reliquos can-
dit in m̄ m̄ p̄cellit et odor
nichilomin⁹ iocunditate p̄ollet
Vnde satis congrue vgnis assi-
milat. *Decori* Iste naq̄ flos al-
tius aqua ortus extellure sustol-
litur et reportandus ad ethera
totus apitur a foris quoq̄ unus
est candidus intus vero rutilo
flamescit aspectu habens p̄p̄a
quasi quedam pennitete i meo
cursum Sic nūq̄ se vgnitā
toto anxiu ab infimis ascendes
adea que sup̄a sunt ambit cā
desat extius nūdiaa virgine
carnis flamescit intus amore
genue caritatē flagrat passim
odore bone opinionis extollit
asublimia intencōne intencōne
continua cordis Sed h̄ p̄ciosū
ḡm̄s lily p̄aut sacra p̄hibet
lectio int̄ sp̄uas inuenit ut no-
uerint venerande vgnis et ho-
m̄ se debere tollerare molestias
inter quos degunt et p̄uicōm
temptamēta malignoz fortiter
exsupare sp̄uū ut p̄hoc ad om̄
amice inter filias vocari mēant
Libro e de doctrina vana caplo 9

Est apud op̄am vgnitā illa
laudatio nobis ad vgnis p̄mo
est *crucis* quo sublimior glia
est maior et cura p̄flos est ille
eccl̄astica ḡm̄s deus atq̄ orna-
mentū ḡre sp̄ualis leta in dōles
landis et honoris opus integrū
atq̄ incorruptū dei ymago resp̄le
deus ad sacmōna d̄m̄ illustrat
porcio ḡm̄s xpi gaudet p̄illas
atq̄ nullis largit̄ floret eccl̄ie
matris ḡlofa fecunditas q̄nto
q̄ plus ḡlofa vgnitās nūo suo
addidit gaudū nūis anguesat
et ideo ut dicit libro p̄mo contra
Julianū allegans in teneū de quo
mentione facit *Jerom⁹* libro de v̄
illustratōe *herenis* lugdunensis
ep̄us no longe fuit atq̄ p̄b̄ ap̄loz
iste aut̄ cruci admodū ascriptū est
mota gēms hūanū p̄vgnis eq̄
lance disposita est vgnitās i obe-
diencia p̄vgnitālem obediencia
Adhuc enī p̄thoplasti p̄to p̄correp-
tionez p̄mogeruti em̄ dācom acci-
pente p̄p̄entis prudencia deuita
ta p̄simplicitate columbe vna
lis suis resoluti sum⁹ p̄que alli-
gati morti crani⁹ *Est aut̄ vgnit*
tas mitoria solū Non parit v̄
in fide catholica li gues saane
de scā vgnite cao 10 nisi in gosa
na virgo illa desponsata v̄m
vno casta exhiberi xpo ex illa
no tota corpe sed toto vgnis sp̄u
nasunt̄ sancte vgnis et corpe
et sp̄u *in epla ad feliciā* Si de h̄
seculo exires sepata ab unitate
ordinis xpi nichil tibi p̄deset
fnata integritas corpis *Deo h̄*
vtus stat inuete Nulla carnis
eodem libro cao 11 fecunditas
sancte etiam vgnitā carnis
compari p̄t neq̄ enī et ip̄a quā
vgnitās sed quia deo dedita
est honorat̄ que licet in carne
p̄uet̄ sp̄us tamen religione ac de-
votione fuit̄ ac p̄hoc sp̄ualis eo

est uirginitas corporis quia monet
et suat continentia pietatis
Sicut enim uero impudice utitur
corpore nisi spiritu concepta prius
nequitia ita nemo pudiciam
suat in corpore nisi spiritu prius in
ta castitate *in sermone 6 de uirginitate*
Domini Audiat me quicunque dono christi
in corpore uirgo est sciat ut uir
go sit corde Sic gaudeat de
luero corporis ut habeat dampnum
anime gaudeat de tam precioso
dono christi Gaudeat cum humilitate
et flectat cum pietate Gratiis agat
quia tantam felicitatem integritate
portat letetur quia secutus est
est agnus quocumque uerit si tamen
in eius ore mendacium non moue
ntur Oret per se ueniam ut non illi
qualiscumque delectatio seculi aut
invidia doli tamen donum tollat
tantam claritatem obumbrat tamen
nitore ob id fustet teneat fortiter
ne perdat rem irrecupabilem ne
in uino momento delectationis a
mittat gratiam mentis et corporis
non conturbat turpitudine anime
per pulchritudinem forme corrupte non
illum concupiscentia vincat Si
me audierit permanet quod si non au
dierit amissus est quod unquam
erit recuperaturus *libro de uirginitate*
apostoli sermone 18 Non grande onus
impositum est uirginibus ut uirginibus
quorum amor impositus uirginibus
manus omnes quod licebat noluerunt
ut plus placeret ei tamen se deuo
nerunt Ampliavit pulchritudinem
cordis sui deo dicentes habes
ne adulterium facias plus faciemus
quia te amantes nobis tene
mptae uoluerunt que tamen nos
amplius non desiderauerunt usque
adeo acceperunt preceptum ut non
recusarent consilium ut plus
placere plus se ornauerunt Corpore
enim quod id est exterioris hominis
ornamenta quanto amplius appe

3
tunt tanto sunt interioris hominis
maiora decumenta Quanto autem
minus appetunt tanto magis
moribus pulchris homo interior
adornatur *Ibidem* Virgines doce
ant uirgatos et uirgatas non
ne masculinum quia isto faciunt
plusquam licet ille faciat quod non
licet Que sit autem uirginitas mentis
Dicit super iobem sermone 13 Vir
ginitas mentis est integra fi
des solida spes sincera caritas
libro de uirginitate capitulo 22 Vir
ginitas carnis est corpus ita
tamen uirginitas anime carnis fides
incorrupta hec preualet ideo se
per 90 sermone 20 Virginitate cor
dis que est in ipsa fide qui perdidit
runt sine causa sunt uirgines cor
rupta corde quid suat ita
ides mulier catholica preedit uir
gine hanc uirginitatem *libro de uirginitate*
sermone 22 Si
forte quibus autem permittit nos ui
olenter violari alia quid est
providentia creatoris mundi atque
rectoris in sanctabilia sunt in
dicia eius Veritate interrogate
dicas uirgo fideliter ne forte
de isto uirginitate et continentie
nil pudicitie bono uos infla
tius extulerit et humanis lau
dibus delectate in hac etiam ali
quibus inuidistis non accuso
quod nescio nec audeo quod uobis
interrogata corda uira uident
tamen si ita esse uiderint no
lite mirari hoc uos amississe in
hominibus place gestis illud
uobis remansit quod in di hominibus
non potest si peccantibus non conpe
scitis Dicit gratia ne admittatur
dum accessit auxilium ut uirgo
animi non admittat quanta gloria
ne amaret quanta successit
obprobrium in uirgo consolamini
pusillanimes Illuc perlate hinc

hunc castigate illuc iustifica
te hunc emendate Quia vobis cor
da vident nunquam de bono vir
ginitatem vel viduitatem vel quinga
lis pudicitiae superbiisse nec alijs
mundisse nec iste quid quae tales
sunt si eas barbarica libido opp
ressit hoc esse primum causet
Nec ideo credant deum ista ne
gligere quia praeiungit quod nemo in
pune committit Quaedam enim
veluti pondera malorum cupidita
tem et potulum patris domini in
dignum relaxat et manifesto ul
timo reprobatur fortassis etiam iste
que bene sibi confae sunt non se
existit castitatis bono cor in pla
tum extulisse et tamen vni hosti
lem in carne posse sunt habere
aliquid latens in infirmitas quod
posset in superbie fastum si hanc
humilitate evasissent extolli Sicut
enim quidam morte rapta sunt ne
malicia mutaret intellectum eorum
Ita quidam ab istis vi rapta est
ne proprietas mutaret modestiam
eorum non ablata est castitas sed
humilitas per suam illam timorem
occursum est manet ista occ
sum est in minueti Videant quod
nequaquam deum fuisse primum
ut hoc acciderit scitis suis si co
mo perire posset sanctitas in eis
quia contulit eis et diligit in eis
Debet virginitas esse Virgines
in humilitate fundantur in integritate
libro de bono quingali primum deo
capitulum 40. Dicentes multo maxime
commovemus ut tanta noverit hu
militate tuendum esse quod in terra lu
terum vivunt Quia magis celi est
quod novit Ne in peccatum scriptum est etiam
to maior es humilia te moribus
nam est de magnitudine eorum aliquod
Dicit illas est de magna humilitate
cogitare libro de sancta virginitate
capitulum primo Non solum per dicanda
virginitas ut ametur verum et mo

uenda ne inflectitur **cod. lib. cap.**
x. Bonum est tibi omnia vernalis
ut sicut quodammodo virgo es per
dono suavis in corde quod renata es
suavis in carne quod nata es con
cipias cum timore deum et per
nas per salutis Timor quidem
non est in caritate Sed perfecta
caritas prout scriptum est foras
mittit timorem Sed timore hominum
non dei timore temporalium malorum non
domini in fine iudicii Non alta sa
pe sed anima dei humilitate time
remitatem utique te superba esse
non sinit Amando enim timores ne
amante et amatu quiter offend
das Namque quicquid offensio non
est quam ut superba illi displice
as qui propter te superbis displicent
Et ubi magis debet esse timor
ille castus permanens in seculo
seculi quam in te que non cogitas
que sunt mundi quo placeas co
muni sed que sunt domini quo pla
ceas deo Et ideo humilitatis ca
pitulum **cod. lib. cap. primum.** Virgines
christi ad monemus atque monemus
ne propter excellentiam numerum
amplioris quod divitius acceperunt
contemnat in sui gratia prae
et in res ipsi dei Debet virgi
tas esse sapientia illustrata **cod. lib.**
cap. 22. Sapientes virgines esse
debet ne lampades eorum exting
uantur Quia sapientes non alta
sapientes sed humilibus asseme
tes Et de sapientia sive scriptum est
cod. lib. cap. 20. Melior scriptura di
veritas dei quam manus qua me
te aut carne Virginitas in eis
hominis quod castum est per amem
ut quod verum est non negetur **Debet**
virginitas esse caritate Quos vir
decorata **cod. lib. cap. 22.** Virgines
genus clarum et electis electius
virgines thori sequentes agnoscunt
etiam figmentum creati in populo
in opibus bonis que praevalent

Debilem quā vitant in opē eos
solos sollicita cētus inuoz ī uise
re quos uia nō erubescēt neq
ptiret vēcundia nichil corū in
oculis nichil in vīs p̄tax nichil
mactū vēcundū nō gestus finit
oz nō inuēssus solucioz non uox
petulantoz ut ipius corpis spēs
simulac̄ fiet mentis et figura p
bitatis bona quippe domus
inuestigulo debet agnoscā ac pō
ptendat in ḡssu nichil inq̄ latē
tenebrarū tamq̄m lucēna lux
intus posita foris luceat erud
ergo exsequat aboz p̄symonaz
officioz redm̄dantiam alter
vltia nām sup̄ fuisse alter ipi
nē pene defuisse illuc nulla
mēm̄ssa temp̄a hūc o gēma
ti reuino dies et si q̄n reficē
di suatēss̄ voluntas abq̄ plex
q̄ obuius erat q̄n morte az
cēt nō delicias inuēstaret hac
aut p̄tea in ex̄ posui nō ut v
ginitate vortant que nō vortē
rūt sed quales esse debeant
que iam vortē sunt **libro ad sac̄s**
vgines ita mēdm̄ Dūca vgo
debet agnosce quibus p̄cept̄
quēnat in s̄stē ul̄ agnibus
vix̄s debeat abstine si vlt et
inseculo posita cum deo et cū
cod̄ post hūq̄ vortē resoluōez
inclaritate celesta reguare do
mūca vgo p̄ntus publicos d̄
vitare op̄ectus et plateas frē
quiciam declinare atq̄ ī domo
posita lausicio in s̄stē ul̄ leuī
dine dūca vgo in fem̄arū lav
raz op̄entu op̄idens ac op̄istēs
ne v̄bis saulibus atq̄ lubric
carq̄ aut cūctiq̄ p̄uicē sue co
p̄iam faciat Sed magis fugi
at oculos suos auresq̄ occludat
ne dei amore dep̄uata dyabo
licas cogitāōez sensus sui
intromittat quibus in b̄m for
te dispeat dūca vgo n̄ ornatu

capitis nec hūc come nec ou
lis erectis ul̄ letis sed inclina
to ad terram in la p̄cedat ne in
fuiles in ducta mores et si
p̄tea • nō peat alio tamē
causa p̄dicōis existat Oculoz
cū cupiditas quos mē mētoz
facit eivā uox nobis semp
p̄nuat dūca vgo ab oī
in vēcundio fūone et risu sed
abstine et cum silentio et di
sapina oīem suam vitā oz
uare dūca vgo que in la sui
ob splendore genarū aliquo fūco
in fecit in ysaia p̄ha defiliabz
p̄on p̄missam suam p̄uēbit
dūca virgo ut deinde docet
ap̄lus et smone garrula a lo
quacitate v̄bosa ul̄ curiositate
sup̄ flua casta nō p̄t iudicari
p̄uo p̄stituta et ad luxuriā ma
gis accendi dūca vgo nulli
se v̄roz aūlibet etatis que q̄
in s̄ssuoz in lūc p̄uicē singlari
hūaculo ul̄ colloquio credat
et cum sola in habinaculo cōsi
stat clausis sup̄ se ianuis sede
at nulliq̄ v̄roz p̄pulsanti faci
le ianua suam pandat ne for
te in • suspēōez t̄p̄ssandā
aut ī • pudor̄ sui nauis
q̄n cadat dūca vgo in locis
quibus viri cubitant nō debet
accedē ne ip̄a se velut p̄ortā
credat suis corruptoribz p̄bui
sse dūca vgo male docentis
infernabilisq̄ vortē fem̄e aut
aliquido sinistra op̄inione ve
xare consorcium colloq̄q̄ de
clinet qui cor̄pti mores bonos
colloq̄ys malis paulq̄ ap̄lus
docet dūca vgo obextingue
das libidinis ul̄ om̄is la s̄auie
flām ab ieiuniis et abstinen
cie debet op̄am dare orōibz
die noctuq̄ in s̄stē si cupit et
laqueos dyaboli in p̄diantis
enadē et ad p̄missa v̄ginitatē

prima preuere Diua vgo omnes
frem quem vitandū mala fama
commendat unus fugiat et quā
potest ab eo al' agnūys suos
accessus declinet ut nesciat ex tō
mundi colloquio molestē libidinis
vicia et erude ad fornicationis
venire p'ta Diua vgo ut cito
concludam ab omnibus illecebris
gule abstinens esse debet et par
to victu et potu debet esse conte
ta et honesta taciturnitate semper
ornata **Et i cod. lib.** Diua vgi
nem dei beneficiū est nāq' ne
scire nosse magis inuidia co
hibe amicitie benigna existē oī
h' vō ab omne dolo et malicia lig
no fabricare aliena domus se
arcta nō auscultare nec p'de aua
ritiam et cupiditatem fugē sibi
deposita nō negare inu'su' pe
niam nō habē honoris culpa ex
corde dimittē fraudula nlli appo
nē t'bulatis consolacōes p'bere
infirmis nūstare detrahenti
alī nō o'senare et adetrahente
se penais abstinē Diua virgo
metia stare debet cum silentio
et nichil legis docē aplū andi
loquente mulier inquit metia
taceant Turpe est mulierib' loq'
in eccles' item aut q'heres i silen
tio distant item mulierib' docē
nō p'mitto Si ergo mulierib' tur
pe est docere aut metia loqui
quāto magis vgnib' que castitatē
dei p'misse auri p'fessio q' consti
git ut eas magis alie in bonis
opibus imitent Diua vgo ne
quid prauē aut scurrile n' suū
late loquat' et omne mendaciu
ex ore suo penitus eradice' loque
tes eū mendaciu dūs dypdet
Diua vgo quā potest fidem
monibus debet exhibē tū tunc
at mirare de hys que egerit nel
ppter vitatem confirmandā mra
meta p'soluē ne intoto aut oīo

inretur Diū agnoscat in eua
p'mouente Diua virgo furti
fraudesq' facē aut falsa testimo
dū aut ea facientibus o'sentare
caueat quia ea q'untētes h'cūs
paulus oburgat Diua virgo
matrimonialib' q'uius quibus
viri inu'sent' intēse declinet
ne concipere p'tā aut p'at' inter
pocula loquentibus viris i' portet
Diua vgo contra omnes sonos
musica arte platos cont' cuncta
cantica secularia contra omnia q'
dulcē delectant audiri aures et
cor claudat ne dyabolus melos de
corde eius xpi abscidat amorem
Diua vgo amorib' p'ferib'q' sal
tantū cymbalistar' n' tympani
star' om' q' ludor' quā p' vltus
suos aūtat ne alicuius eoz repen
tino amoris telo p'assa fuit in
cipiat intire Diua vgo nō tū
ne supbia litiget caueat sed etiā
asupbientibus et litigantib' quā
potest vltus suos aūtat p'at' ab
scidat Diua vgo nec p'monis
lactancia nec diuicis nec quō
nobilitate se debet extolle' s' in
humilitate et paupertate spūs xpo
accepta debet quā dū vixerit
p'mane' in iudicio eū dei nō na
tales sed actus xpi pensabunt
ex quibus singuli mcedem sicut
gesserint nō sicut nati sūt repor
tabunt Diua vgo vigilas sine
h'eres n' cetos que in p'nat' domib'
eueniūt debet effugē vbi p'apne
sine d'p'cōne ferus mixti q'ueu
iūt Diua vgo que p'dm p'as
vires nlli paup' porrigit nō p't di
uilla dici n' credi sed ut b'nt
dūam Diua vgo que pudor' sui
dū p'missi custodiam gerit vltā
ut nec inu'ssu notabili nec inu'tu
aut dicto molli nec otiositate vbi
nec corpe nec mēte oīo m'p'e n'
in alio sit causa p'ti **Et libro de**
sancta v'ginitate cao 7c **Nō vos**

Uirgines de uirib⁹ uis extollatis
nec quia aliquid ferre potuistis
in fletu Deinceps aut orate
ne supra id q̄ potestis ferre rep
temi Existimate aliquos i oculto
superiores quibus estis i manifesto
meliores cum alior⁹ bona forte
ignota nobis benigne credunt
uobis uia uob nota no opatione
inimicitia sed dilectione firmat et q̄
forte adhuc de sunt tanto dant
facilius q̄nto desiderant huius
pseuerantes in uia uob pbeant
nobis exemplū cadentes aut au
geant timore uirū illud amate
ut inuitem⁹ h̄c lugite ne i fletu
Iusticia uirū nolite statuē deo
nos iustificanti subdite ueniam
patis donate alienis orate pnis
futura iuglando caute p̄tita co
fitendo dolete Ecce iam tales est
ut p fesse atq; fuate uirginitati
ceteris moribus conq̄atis Ecce iam
no solum homicidys facicys dyat
et ab hominib⁹ furtis et rapi
nis fraudibus pulis ebrosita
tibus om̄q; luxuria et auaricia
simulacomb⁹ emulacomb⁹ nupre
tatibus truentatib⁹ abstinetis
Vex etia illa que leuora ul sunt
ul putant no inueniant nec ori
ant in uobis no in pbus uolus
no uagi oculi no infemis lingua
no petulans risus no curiosus
et indecens hitus no timido aut
fluxus incessus iam no redder
tes malum p malo neq; maledi
p maledi iam postmo illa men
sura dilectionis impletis ut pona
tis aias p fribus uis Ecce em
tales estis quia et tales esse de
betis h̄c addita uirginitati ange
licam uitam hominibus exhibent
m̄ris Sed q̄nto magis magni
estis quicūq; ita magni est tāto
humiliare uos moribus ut corā
deo inueniat grām ne supbis re
sistat ne exaltantes se humiliet

ne inflatos p angustā portā nō
trahat quinq; supflua sit polli
citus ne ubi feruet caritas de
sit humilitas Et h̄c nūto quia uirgo
deo dicata debet Vlos uirgines
esse melior ideo nō p dicamus
eod libro cap 2 q̄ sunt uirgines
sed q̄ deo dedicate pia sunt con
tinencia uirgines Nam q̄ nō tenuē
dixerim felicioz nūq; uidetur
nupta mulier quā uirgo i nupta
h̄c em iam illa q̄ ista adhuc cu
pit p̄tū si no dūm nec sp̄osa
nūq; sit illi uirgo studet placē
cu danda est h̄c uirgo pudicia
cogitationis defendit acurba q̄
no adulter sed maritū querit
nūq; uirgo uide meod i f̄ta ca 16
Illa uirgo om̄q; nūto p̄tū
que nō militatū se amanda
oponit cum amore b̄m̄ exult
tudine querit nec se uir iam
oponit inuento cogitans q̄ sit
mūdi q̄nto placeat uirgo S̄ specio
sum forma p̄ filios hominū sic ama
uit ut quia cum p̄tū uirgo co
ripe carne nō posset ei tamen
corde concepto eam carne m̄te
gram custodiret et custodienda
est quia ut d̄ eod potest facē
libro capitulo 2 ut uirginitas
boni uobis p̄eat sed facē nō
potestis ut p̄dūm redeat Est
aut ipa uirginitas singulari m̄ra
cū etiam apud i f̄des nā ut
refert libro 2 de ciuitate di ca 16
Nam quia similitudo mart̄ f̄i
que uehebatur multis hominibus
bonū q̄ conantib⁹ in mobile red
ditura una muliercula zona alli
gata ad sue pudicie testimoniū
inuit et traxit uirgo uestal de
eius corruptione questio utebat
aqua impleto arbitrio deturbi ne
q̄ p̄fluente abstulit confusū
Est aut singulari p̄m̄ apud xp̄m
unde in sermone p̄ allegato de ass
umptione uirginis Et lectione f̄re q̄

Docem affatu ad faciem virginum obli-
tum ipse p se solet huiusmodi
aduentare redemptor. **Unde libro**
de sta virginitate cap 28 Virgite scilicet
dei pueri et puellae maris ac fe-
mine celibes et inuimpe pgrate p se
uerant in fine laudate dominum dul-
cis quem cogitat vberius spera-
te felicius cum finis instans
amate ardentius cum placet atte-
tus lumbis accinctis et lucinis ar-
dentibus expectate dominum qui ve-
niat amplexus vos afferte ad am-
plexus agni cantum novum quod tanta
bitis in carnis vris hoc est in cordibus
dicatis laudibus. **Et infra subdit**
Secundum agnum quocumque ierit. Quis
ire putamus hunc agnum quo nec
eum sequi audeat vel valeat nisi
si vos virgines. Quis putamus eum
ire in quos saltus et prata ubi ar-
do quod sunt tanta gaudia non gau-
dia huius seculi vana infame men-
daces nec gaudia qualia in ipso
regno dei teris non virginibus erunt
sed accetis omnium gaudiorum forte di-
finita sunt gaudia virginum christi.
Quis inquit eum putamus ire nisi
de ipso in christum cum christo per christum
per christum per christum. Gaudia per virginem
christi non sunt eadem non virginum quod
me christi. **Et cap 20 eiusdem libri** Ale-
rito vos virgines sequi agnum
virginitate cordis et carnis quo-
cumque ierit. Quid est enim sequi
eum imitari quia christus pro nobis
passus est relinquens nos ex-
it sequamur vestigia eius. Vnum
meo quisque sequitur in quo imitatur
non inquit ille filius dei est
vnius per quem facta sunt omnia sed in
quantum filius hominis quem porta-
bat in se probuit mutanda et multa
in illo admutandis omnibus proponit
virginitas aut non omnibus non enim
habent quod faciant ut virgines
sunt in quibus iam factum est ut vir-
gines non sunt. Sequitur itaque ceteri

agni fideles qui virginitate cordis
amiserunt non quocumque ille ierit
sed quocumque ipsi poterunt possunt
aut ubique propter quam indecore vir-
ginitatis succedite bene pauperes qui
mutam eum qui propter vos pauper
factus est cum dives esset. Beati
mites mutam eum qui dixit. Di-
cite amice quia mitis sum et hu-
milis corde. Beati lugentes mutam
eum qui fleuit super iherusalem. Beati
qui esuritis et sitistis iustitiam sum-
tam eum qui dixit. A mens cibis
est ut faciam voluntatem eius
qui misit me. Beati misericordes sum-
tam eum qui vulnerato alacio
ribus et in via iacenti seminum
desperatoque subvenit. Beati uni-
do corde sumtam eum qui pro-
tatu non fecit nec inventus est
dolus in ore eius. Beati pacifici sum-
tam eum qui pro suis persecutoribus
dixit. Propter ignosce illis quia nesci-
unt quid faciunt. Beati qui persequi
conterunt pacem pro iustitia sum-
tam eum qui pro nobis passus est
nobis relinquens ex-
it ut sequamur
vestigia eius. Hec qui imitatur
nihilis agnum sequitur. Sed certe
eum imitari possunt ut per ista
vestigia et si non perfecte in eadem
forma ponentes pedes vestiant
in eiusdem semitis gradientes. Sed
ecce ille agnus graditur itine
virginali quo ibunt qui hoc cum
serunt quod nullo modo recipiet vos
ergo virgines sequamur eum quocumque
ierit. **Veritate ut dicit libro**
de bono coniugali cap 26 Sequitur
pueri agnum cantantes cantum
novum sicut in apocalypsi scriptum est
Cum tu mulieribus se non optami-
nabit non ob aliud nisi quia vir-
gines promiserunt nec ideo arbi-
trantur se meliores esse prius pat-
ribus suis qui imperatores ut ita dicam
non imitabantur nisi sunt. **20**
Quartus diffinitur virtus libro c.

cont Juliani cap 6 Virtus est
animi habitus ut ino atq i dñi cō
sentaneus libro 2° de civitate dei
cap 21 Virtus ars bñ vivendi
avetibus diffinita est Unde ab
eo q qñ d^r arete virtus nome
artis latinos traduxisse putave
runt libro 19 eiusdⁱ cap 7 Virtus
est ars regende vite Est aut v
tus adeo eod libo cap 24 licet aq
busdam tunc vñ honeste putet^r
esse virtutes cum referunt ad se
ipsas nec ppter aliud expetunt^r
etiam tunc in plate ac supbe sūt
et ideo no virtutes sed vitia in
dicanda sunt Quia em nō est
a carne sed sup carne q carne
facit vitie Sic nō est ab homine
sed sup hominem q homines fac
tū vitie nō solum homines sed
etia qua libet pstatem virtuteq
celestem libro 4 eiusdⁱ cap 12 ubi
dicit romanos duas edes omni
ssimas cōstruxisse virtutis et hoī
mīa subdit honore et imperiū
nō debet sequi virtus sed ipsa
virtutem neq em est vera virtus
nisi que ad eum finē tendit vñ
est bonū hominis quō melius in
chil est Quia ut dicit libro 2 eiusdⁱ
21 her em veri dei numeru sūt
nō sunt decē Verē tamē ubi ē vñ
et felicitas quid aliud qñt quid
ei sufficit omnia agenda cōplecti
virtus omnia optanda felicitas et
libro 19 eiusdⁱ cap 2 Verē virtutes
nisi in eis quibus vera ē est pie
tas esse nō possunt Ideo mepla
ad bonū faciū que est mō 160 h
pñm cogita qñ armat ad pug
nam quia virtus tua etiam ipā
cōlis domi dei est Sic ergo co
gitabis de dono dei nō facē qñ
denn Disting^r de virtute libro p^o
de off^o m^o civa² aia mediu Due
virtutes pposite sunt aie huane vna
activa altā cōtemplativa illa qua
itur ista qua pvenit illa qua la

boratur ut cor mundetur ad vidēd^r
denn ista qua vocatur ut videt^r
denn illa est mpreceptis excedēde
vite huius temporalis ista iudicā
vite illius sempiternae ac pñ illa
opatur ista quiescat quia illa est
impurgacōne pñtor ista i hūmē
pñgator Describunt^r et distinguit^r
aliter libo de spū et aia cap 20
h^r aia virtutes quibus instruit^r
et armat^r contra vitia prudēcia
nāq sūt quid debeat facē tñm
tiam h^r contra pñpera fortitudinē
cont^r adversa iusticia qua sūt qñ
tūq debeat reddē prudēcia nō
est scire quid poss^r Temperancā nō
nō pñmē q nō possis iusticia
nō velle plusqñ poss^r prudēcia
vero meligend^r tñm i vñd^r
fortitudo intollerand^r iusticia
indistibund^r prudēcie ē nil
penitend^r appetē et nihil pñter
iustum velle facē Temperancā est
nihil nisi tñm tñm et quid
quid agim^r ul cogitam^r ad i dñs
normā dirigē fortitudinis est
tēnas cupiditates nō solū rep
mere sed penitus obliuiscat iusti
cie est omem cogitacōne amū ad
solum denn erigere cñq tamq
nihil aliud sūt sola metis acie
nutieri h^r aia pñmetales virtutes
quib⁹ inciat^r id est fidem spem
facē bap^m i mñtōm cōfirmacōm
quibus deo cōsecant^r h^r etia vir
tutes quibus pñfāt et quib⁹ deo
cōmūtur ut est hūilitas pñtas
caritas hūilitas em deo subi
tit pñtas iugit caritas vñt
h^r quoz aia vñes quibus cor^m
cōmūset Quas pñma est nālis
2a vitalis 3a aialis et sicut de
tñus et vñus verus et pfectus
omnia tenet omnia implet oia susti
net et omnia supcedit et cōmplecti
Sic aia h^r tribus vñib⁹ pñm
corpus diffunditur nō locali di
stensione sed vitali aia cōe iūalis

virtus operatur in epate sanguinem
et alios humores quos pvenas
ad omnia corporis membra transmittit
ut inde augeantur et nutrantur vis
ista in quadam farina dividitur namque
in appetitum retentum expulsum
et distributum Appetitum est que
natio vita coram appetit retentum
est que sumpta detinet domus ex
illis vitalis digestio fiat expul
sum que nocivum et superfluum sunt
expellit distributum bonos humo
res ad omnes membris distri
buit prout cuique expedit Et infra
subdit quod vis vitalis est in corde
et vis animalis in cerebro Distinguit
autem virtutes prout fines libro 2 et
Julianum capitulo 5 Non officio si fun
tus auctore distinde sunt virtu
tes Officiu autem est quod faciendum
sunt aut prout quid faciendum est
itaque facit bonum aliquid ubi pec
care non videtur sed non prout si facit
prout quod facere debet peccare quidatur
De theologia virtutum Tres virtutes
dicuntur in epistola ad romanos
et est eo illa tria petenda viam
fides significat in ipse vel prout aqua
baptismi vel quod in hunc seculi fluc
tibus integritas est cum gratus est
ille sponsus qui ut non credetur
deo venenosa fraude permixsit Spe
mouo quia vita pulli non dicitur
sed futura est nec iam videtur sed
adhuc speratur Spes enim que vi
detur non est spes cum gratus est pro
pio qui qui sperat eternam vitam
que reata sunt obliuiscitur et am
tiora se extendit cum novum est
reata respicit Scorpio autem est ex
ea parte cavendum est quia venenata
et aculeata retrosumque Caritas
in pane amor enim horum est caritas
Incubis utique vivat reata panis
utilitas cum gratus est lapis qui
dura corda respuunt caritate
utique petere debemus *De cardinalibus*
vere dicit libro 2 quodam quod est

Quatuor sunt virtutes quibus in
hac vita specialiter vivimus pruden
tia temperantia fortitudo et iusticia
quarum prima est agnicio rerum appe
tendarum et fugiendarum Secunda est reser
vatio cupiditatis Absterge que tem
peranter delectantur Tercia est frugalitas
animi ad usus ea que temporaliter mo
lesta sunt Quarta que pertinet di
ffunditur est dilectio dei et proximi
Sunt predictae virtutes Cum una
omnis simul libro de ptem huius
sua iacobi ad heronem huius omnes et
omnes desunt cum una desit pruden
cia enim nec ignavia nec iniusticia
nec intemperantia potest esse ita si ali
quid horum desit prudentia non
erit porro prudentia tunc erit
si et fortis et iusta et temperans
sit perfectio ubi sunt secum huius ceteris
Sic et fortitudo imprudens esse non
potest vel intemperantia vel iniusticia
Temperantia necesse est ut prudens
et fortis et iusta sit Sic iusticia
non est si non sit prudens fortis
et temperans ita ubi est una ali
earum et alie similes sunt ubi autem
alie desunt una illarum non est eo
si aliquod simul esse videatur
Quia predictae virtutes Sapientia
sunt in hac vita necessaria contra libi
ideo arguitur in ista iuste dices co
ram libro 10 de ci dicitur et fluctu huius
Quid illa virtus que prudentia
dicitur nonne tota vigilantia sua bo
na distinet animalis et nullis appe
tendis istis quod vitandis nullus
error obrepit de philosophia in ipse nos
in malis vel mala in bonis esse
testatur ipsa enim docet malum
esse ad peccandum et sentire bonum
quod esse ad peccandum non sentire
libidinem illud tamen malum est cum
non sentire docet nos prudentia
Similiter facit et temperantia qua
carnales libidines firmiter ne
inqueque flagitia metem et sen
tendo trahunt Quia non prudentia

nec temperantia tollit hunc inte-
hor malum Quid iusticia cum
minu est cum sua tunc unde
fit in bonum ipso quidam iustus or-
do nature ut dicitur subdat deo et
aie caro ac p hoc deo et aia et
caro nonne demerit i eo se adhuc
ope laborare potius quam i huius
opis sine requiesce Tanto quippe
minus aia subditur deo quanto
minus demerit in ipis cogitationibus
concupit et tanto minus aie subditur
caro quanto magis aduersus spiritum
concupiscit Quia dicitur nobis inest
hec infinitas hec pestis hic lagnoz
Quid iam nos saluos et si non di-
saluos quoniam iam beatus illa finali
beatitudine dicitur audebimus iam
vero illa virtus que est fortitudo
et quicquidque sapientia euidentissima
testis humanorum malorum appellatur
patiamur tollerare **Virtus agit cum**
inter perpetua bella ibi capitulo 4o
Porro ipsa virtus que non est me-
pina ne qui eis postea doctrina
introducere superuenit cum sibi
bonorum cultum inuideret humanorum
qui hic agit perpetua bella cum magis
nec exterioribus sed interioribus nec
alienis sed plane in eis et propriis
maxime illa que est sophia la-
tine temperantia nominatur qua car-
nales frenantur libidines ne in-
queque flagitia mentem conficien-
tem trahant Neque enim illi est
vicium cum sicut dicit apostolus Caro
concupiscit aduersus spiritum cum vicio
contra est virtus Sicut idem
dicit et spiritus 7 Et hic expeditur
et que sit vera virtus In hoc loco in
libro eodem capitulo 4o / firmitas et
dictus malignis sollicitudo non
mortalis ut illa securitas ubi pa-
plenissima atque certissima est de se de-
ro fuerit querat Ibi enim erit
ne numerum hec est que ne uir ab
omni actu et calore donatur non
solum bona verum etiam sempiterna

non solum in animo qui sanatur per
sapientiam verum in carne que reuer-
nouabitur ibi virtutes non contra vlla
inicia vel mala quecumque certantes
sed contra victorie primum et in
pace quam illius aduersarius inquietat
Ipsa enim est beatitudo finalis ipse
perfectio finis qui consummatur non
hec finis hic autem dicitur quod beati
qui pacem habemus quicquidque hic
haberi potest in vita bona Sed hec
beatitudo illi quam finale dicitur
beatitudinis operata per se miseria
reperitur Hanc ergo pacem qualis
hic potest esse mortales homines in
rebus mortalibus quod habemus si recte
viam bonis eius recte vult virtus
Quid vero eam non habemus et ma-
lis que homo patitur bene vult virtus
Sed tunc est vera virtus qui omnia
bona quibus bene vult et quicquid
in bono usu bonorum et malorum
facit et seipsum ad eundem finem
refert ubi nobis talis et tanta
pace erit qua melior et maior
esse non possit **malicia vita non est**
usus earum necessarius super per 33
Virtutes agende vite nostre quatuor
describuntur amicitia et in seipsum in
venit prudentia de qua dicitur
sanctus in bonum et malum iustitia
de qua suamque debemus neminem
quam debentes sed inuicem dili-
gentes Temperantia de qua libi-
dines refrenamus fortitudo de
qua omnia molesta tolleramus
Iste virtutes in valle plorato-
nis per gratiam dei dantur nobis ab
his virtutibus ibi in virtutem
que erit solius contemplationis
dei natura Ibi non erit ista perfectio
ubi nulla mala obsequia sunt
que vitemus vero ista iustitia v-
illa erit cumque indigentia cui
subvenire debeamus vero ista
temperantia ubi nulla libido fre-
nanda Non ista fortitudo ubi
nulla erunt mala tolleranda

Ergo ab his virtutibus huius actio-
nis in virtute illius contem-
plationis qua contemplamini dñi
Libro de Deitate cap. vi Virtutes
quibus in hac mortalitate bene
vivit cum aeterna perduxerint
non desinent et maxime iustitia
in illa beatitudine esse non desi-
net. Sed talis ac tanta erit ut
perfectior et maior esse non possit
fortassis et alie tres virtutes ut
prudencia sine ullo iam periculo
erroris fortitudo sine molestia
tollemandorum malorum Temperancia
sine repugnatione libidinis erit
nulla felicitate ut prudentia sit
nullum bonum deo ponere vel equa-
re fortitudinem ei firmissime co-
herere Temperantie nullo defectu
noxio delectari. Vnde autem quod agit
iustitia in subveniendo misere-
ribus quod prudentia in praecavendis
invidijs quod fortitudo in proferendis
molestiis quod temperancia in coher-
cendis delectationibus prius non
ibi erit ubi nihil omnino mali erit
ac pro hoc ista virtutum opera quod huius
mortalis vite sunt necessaria sicut fides
ad quam referenda sunt imperitia
habemus. *Super illud ad galatas domum*
que est *et* subiecta vita non pri-
dentur distinerentur ab omni mala quod
non erunt nec fortiter adversa
tollerabuntur quia non ibi erit
nisi quod amemus non quod tollemus
nec temperancia libido frenabitur
quia nulla eius incontinentia sen-
tiemus nec iuste subveniet opera
indigentibus quia ibi in operibus
et indigentem non habebimus
vnde ibi erit virtus et id ipsum erit
virtus summa quod virtus quod dicit
in suis eloquiis homo qui hoc
amat michi adhaerere deo bonum
est hoc erit ubi plena et summa
sapientia eademque vita vacat in beatitudine
perpetuo quippe est aeterna ac
summa bonum cui adhaerere i ceteris

est finis veri boni et dicitur huius pru-
dencia quia perspectissime adhae-
bit bono quod non amittat et for-
titudo quia firmissime adhaerit
bono vnde non auellat et temperancia
quia castissime adhaerit bono
ubi non corrumpat et iustitia quod
iustissime adhaerit bono cui mi-
to subiacet. Quiaque et in hac vi-
ta virtus non est nisi diligere quod
diligendum est id est eligere prudentia
est illis inde autem molestos for-
titudo est illis illecebris Temperancia
est nulla superbia iustitia est
vnde clarum ponit *Super illud quatuor*
huius sine obliuione virtutibus
in eadem epistola de finem diuinitus in-
petitis et bona vita nunc agitur et
postea primum eius que non nisi
eterna esse potest beatitudine persoluitur
hic enim sunt habendum virtutes
in actu ibi in effectum hic in opere
ibi in mercede hic in officio ibi in
fine huius *in beatitudine* *in libro de Deitate*
cap. e Virtutes quibus pri-
us sunt in hac mortalitate id est bene
vivit ut beate que in illa diuinitus
promittitur in immortalitate vivat.
Simile est de theologis virtutibus
Libro 12 super gen. capitulo 7 ai-
ffides est qua credimus ea que
non dum videmus et spes qua
futurum est pacem expectamus
et ipsa pacem quam omnia tolle-
ramus adversa donec quo vo-
lumus perveniamus. Iste quippe et
huius virtutes que propter transgre-
diendam istam peregrinationem val-
de necessarie sunt non erunt in illa
vita propter quam adipiscendam
sunt necesse et cum intellectualiter
videntur continentur virtutes ad am-
orem non ad corporis sensus *Libro 14 de*
Deitate cap. 6 Virtutes que sunt
artes agende vite que manifeste
sunt ratione continentur et scientia continentur
ordinantur in animo non pertinent ad cor-
poris sensus Debitur validissime

libro primo de libris Virtute omnem
arbitrio capitulo 12. non dubitamus
omni viam amponere ut virtus quanto
melior atque sublimior tanto firmior
et invictior quod sit. **Idem** subdit nul-
lus vicius animus virtute armatus
superat animi libris de moribus ecclesie
capitulo 4. Nemo dubitat quod virtus facit
animam optimam. Unde libro de salu-
taribus doctrinis loquens de vir-
tutibus dicit. Hec sunt res divicie
nostre. Viam pudicia pudicos facit
nos iusticia iustos pietas pios
humilitas humiles mansuetudo man-
suetos innocentia innocentes Sim-
plicitas simplices puritas puros
prudencia prudentes Temperantia
temperatos Caritas deo et hominibus
facit nos caros. Hec bona abo-
no deo condita si nullo esse
volumus tales esse debemus. **Idem**
debent recognoscere. Virtuositate
in pallegata epistola esse arbitror
ad matrem domini. si virtutes quas
accepisti a quo accepisti sciens
eius gratias agens eas ad ipsum
cultum et intuitum istis secularibus
honoribus offeras tueque patri-
subditos homines ad eum colendum
exemplo religiose vite tue et ipso
studio consulendi seu famulandi seu
terrendo erigas et adducas. **Idem**

Ubi dicitur sunt nobis vires
in fine primo de deo. **Idem**
cunctis. Quid est homo nisi quod
christus memor est eius aut que
vires pulveris nisi illo adiun-
te qui nos fecit expulset ut qui
gloriatur in domino gloriatur. **Idem**

Visus visus et videre. **Idem**
dei quid sit dicit libro de
essentia divinitatis. **Idem** dei est bona
opera apparere. Sicut videtur de luce
quod esset bona et vel eius videre
est mala hominum faciendo reprehendere.
Sicut in psalms legitur. **Idem** deus
et malum est in oculis eius vel
videre eius est nos videntes id est

scientes facere ut in ipso per ba me de
et de sensu aut visus quo ad nos
dicit quod gerit vicem omni sensui
super iohannem finone non. **Idem** illud
quia vidisti me thoma credidi-
sti non aut tetigisti me si vidisti
me qui qualis quodam modo sen-
sus est visus viam et pallos
quatuor sensus nominari solet
velut cum dicimus audire et videre
quod bene sonet. **Idem** et videre
quod bene obeat. **Idem** et videre
quod bene sapiat. **Idem** et videre
quod bene calcet. **Idem** sonuit vi-
de cum visus ipse non negetur
ad oculos pertineat. **Idem** et huiusmodi
dicitur super digitum huius et videre
manus meas quod aliud aut quod
tange et videre nec tamen oculos
ille habet indigito. **Idem** sine in-
tendendo sine eadem tangendo quia
vidisti me inquit credidisti libro
de videndo deo ad paulinam. **Idem**
sunt quatuor corporis sensus. **Idem** tunc
audirendi olfactandi gustandi
et tangendi. **Idem** visus quid meis
proprie attribuitur est. **Idem** tunc
hoc verbo video velum inter-
prete. **Idem** enim tunc dicimus videre quod
luceat sed etiam videre quod sonet
videre quod oleat videre quod sapiat
videre quod calcet. **Idem** de visione di-
stinguunt libro de divinis. **Idem** tria sunt
quod in visus ad oculos. **Idem** quia in
visione prima est corporalis que
fit per corpus. **Idem** spiritualis cum yma-
gines rerum que videmus in memo-
ria condimus. **Idem** intellectuales
cum ea que corporaliter videmus
et ymaginalem in memoria retineamus
intellectu distinguimus libro xx super
gen. capitulo 1. **Idem** triplex est visio vel
genus visionis sub uno precepto
diligenter primum tuum tamquam tempus
tria quia visionum occurrunt tria
poculos quibus ipse se videtur
alter per spiritum hominis que primum
eadem absens cogitat. **Idem** per primum

mentis quo ipsa dilectio intellecta
a spiritali. Primum appellamus corle
quia corpus patitur et corpus
sensibus exhibetur. Secundum spua
le quidquid enim corpus non est
et tamen aliquid est iam rite spirit
de et utique non est corpus quoniam
corpi similis sit imago absentis
corps nec ille obtutus quod est.
Tamen vero intellectuale ab intellectu
et subdit in fine capitulo 10. Visio corpora
lis refertur ad spiritalem et spiritualis
ad intellectuale et comparatur ad
vicem ista eodem libro capitulo 66. Postquam
tunc est visio spiritualis quam corle
et rursus postquam intellectus
quam spiritualis fallit enim anima in cor
pali visione cum in ipsis corporibus
fieri putat quod sit incorporeus sensus
sicut navigantibus videntur moveri
que stant in terra et intuentibus
celum stare sidera que moventur
et diuinationis radius oculorum du
as lucerne spiritus apparere et in aqua
remans fractus et in terra humi a
cum putat aliquid habere esse quod
similiter coloratum est ut ignotus
annulus contactus intuentibus putat
antem cum sit cernens aut cum
repentinis motibus visusque cor
palius anima turbata vel in somp
nis se videtur putat vel aliquos
humos cum spirituali visu afficitur.
In visione autem spirituali in corporibus
similitudinibus que spiritu videntur
fallit anima cum ea que sic videt
ipsa corpora esse arbitrat vel quod
sibi suspensione falsa coiectum
fuit et hoc etiam in corporibus putat
que non ipsa dicuntur. At non illis
intellectualibus visis fallit aut
enim intelligit aut enim intelligit
et verum est aut si verum non est non
intelligit. Unde aliud est in his
cernere que videt aliud ideo ena
re quia non videt. Diffusus per
tractat ista libro de spiritu et anima
capitulo 20. Ista tria genera visionum man

ifesta sunt. Primum corle quo per
sensum coram se habet. Secundum
spuale quo corporum similitudines
spiritum mente cernit. Tamen intel
lectuale quo ille res que ut coram
nec certas formas habet comperi
unt intellectuali visione nunquam
fallit anima aut enim intelligit et
verum aut si verum non est non intelli
git in visione aut corle sepe fallit
anima cum in ipsis corporibus fieri putat
quod sit incorporeus sensus sicut na
vigantibus videtur terra moveri
que stat et intuentibus celum stare
sidera que moventur et diuinationem
duos oculorum res una duas formas
habere videtur et unus homo duo ca
puta et in aqua remans fractus
et in terra humi in spirituali autem visione
anima fallit et illuditur quando ea que
videt aliquam veram aliquam falsam ali
quando perturbata aliquam tranquillam
sunt ipsa autem vera aliquam futura
sunt omnia similia vel aperte dicta
aliquam obfusa significatibus
et quasi figuratis locutionibus
punctata inextasi vero quando ab
omnibus corporis sensibus alienatur
et advenit anima amplius quam in som
pno solet sed nimis quam in morte
non naturaliter sed ipsa mente diuinitus
adiuta vel aliquo ipsa visa oppo
nente. Sicut in apocalypsi Iohannis expo
nebatur magna revelatio est
cum enim bono spiritu afficitur anima falli
non potest quia sancti angeli in
modis visa sua facili quadam ac
potenti imitatione vel imitatione
natura esse faciunt et visione sua
quo ineffabili modo in spiritu in
in formant spiritum siquidem his corle
indicant atque insinuant per se
et eorum significatas similitudines
in spiritu in ita informant et tanta
potencia quodam tractant ut ec
ceas possunt hominum spiritibus revelari
do in se. Unde est quod angelus domini
apparuit ioseph in sompno dicens

Noli timere de capite maria quingentam
tuam et iterum tolle puerum et fugem
in egyptum deus per prophetam dicit
Effundam de spiritu meo super omentum
carnem et iuvenes viri visiones
videbunt et senes viri sompnia
sompniabunt. Sunt autem alia visa
usitata et humana que vel ex spiritu
sancto et vero multum consistunt vel ex
corpore spiritui quodammodo suggeruntur
sicut fulgur affecti vel carne vel airo
Non solum enim vigilantes homines
curas suas cogitando usantur ipsi
tandem corporum uerum etiam dormien-
tes hoc sompniant quo indigent
Nam et negotia sua gerunt
ex animi cupiditate et epulis po-
tulisque inhyauter instant si forte
esuriunt scientes quod dormient
vigilantibus etiam quodam occulto in-
structi ingestas esse cogitationes
quas diuinarentur nouimus. Sicut
cayphas pontifex prophetauit cum eius
intencio prophetandi uoluntate non
habebat auxilia uidet anima et eadem
nam est uisionum siue in uigilantibus
siue in dormientibus siue in egrotan-
tibus qui non est ex alio genere
sunt que uidentur qua ex natura
spiritus de quo uel in quo sunt simi-
tudines corporum. Obscuritas namque
quod uias sentiendi habent quod
ut uideantur quod sompniantes uident
Visa siquidem freneticorum similia sunt
visis sompniantium. Visa etiam
sompniantium similia sunt cogi-
tationibus uigilantium. Dormientibus
quippe in cerebro quod sompniatur
endi que intenciones ad oculos du-
cit. Ideo ipsa intencio malum uisa
fuit uisa ipsa sompniatorum tamquam
species cordes assunt ut sibi dormientes
vigilare uideantur et uis similia
corporibus sed ipsa corpora intueri se
putet ego qui uisito amplius ad-
miror et uisito uehementius stupeo
quanta celeritate atque facilitate in se-
culum fabricet ymagines corporum de

per corpus oculos uiderit quam frenetico-
rum uel sompniantium uel etiam in
extasi uisiones. Quicunque tamen
illa natura in se est paulo dubia
corpus non est. Non enim corpora
uisa illas ymagines in spiritu faciunt
nec eandem vim habent ut aliquod
spirituale forment. Sed ipse spiritus
in se ipso celeritate mirabili ut po-
te spiritualis atque rationalis atque intel-
lectualis. Distinguitur uero uisa anime
te in libro de uidentibus deo ad pa-
ululum. Quia alia mente alia
corpore uidentur. Horum tamen duorum ge-
nerum ipsa distinctio uidetur mente
non corpore. Sed ea que mente con-
spiciuntur non indigent corpore spiritui
ut ea uideantur non uidentur. Que autem
preceptis uidentur nisi mens assit
que talia nuntiata suscipiat illa
possunt scilicet contineri et quod nuntiata
quasi suscipe prohibet foris ea
reliquit. Sed eorum ymagines id est
corporeas similitudines corporum in cor-
poribus comedat memorie. Unde cum
uoluit et potuit uelud de auro
dura productas atque conspectu cogi-
tationis exhibitas et cum uolet
eandem duo ista distinguit uel quid in
specie cordis foris reliquit et quid eius
simile intus apprehendat et illud ab-
sens hoc presentis esse dinoscitur. Sicut
in absentia faciem meam cogitas
et illa tibi est ymago presentis. Absens
autem facies tua ymago est et hoc
corpus illa uero in corpore corporis
similitudo est. Et mentalis uisio
melior est. Ideo uisio est magnus
super psalmum 14. uisio carnis sed
cordis. Nam thobias non habebat
carnis oculos et filius ipse ha-
bebat. Ille non habebat et uiam uite
tecum uidentem ostendebat. In epistola
ad romanos. Sunt uisiones que
apparent spiritui tamquam corporis sen-
sibus non solum dormientibus uel
furentibus sed aliquando sane mentis
uigilantibus non per fallaciam illud eam

Demoniū sed palam reuelacō
spūalem que fit p formas corpo
reas corpib⁹ similes que distem
ideo nō possunt nisi dīno ad in
torio plenius reuelent⁹ et met⁹
intelligencia diuidicent⁹ vix ali
qū am fuerunt sed plerq post
quā tūserunt que cū ita sunt
sue in natiū corporeis sue in
sola spe cōtēli nā aut spūali nro
spū tamq sensibus corporeis a
pare videant⁹ qu her sacra sp
tura q memorat am istoz duoz
genex sunt et vtz in mediate in
ua creatiā fiant si corpe sunt
indicare tenē nō debem⁹ dū cū
creatoris hoc est sūme atq ineffa
bilis tūctas invisibile i quūtalē
q nū et amortalū carnalūq
sensibus et abomū qūtibilitate
sue in melius sue in detius sue
in quodlibz aliud atq aliud remo
tā atq distam nō sine vlla dubi
tatione credamus nō qualicūq
intelligencia capiam⁹ Et me te
videtur deus i comitō Melius
de videndo deo ad fortū id affir
mam sūctū epū man⁹
vū in me dubitā q homo in
tior videbit deum qui nō solus
p videre caritatem que cū lau
daret dū est deus caritas est
Solus p vidē pacem et scifica
tōnem et si qua sunt similia que
nō videt modo vllus ocul⁹ carnis
que tamē omnia iam videt ocul⁹
lus mentis tanto purius qūto
purior Non p deus videri oculo
cōtēli libro pmo de tūctate cap⁹ 6
Similem suam diffusus ponit
mepla ad ritalia et est 60 videri
dūctas hūano visu nullo potest
sed eo visu videtur quo iam qui
vident nō homines sed vlt hōies
sunt am rō de v lib⁹ 12 sup gen
tō 5 Incorporea natā nō potest
videri p corpus 2 de eod lib⁹ 12
Nulla spe qua dē est nemo eū

videt viuens vita ista qua morta
lit viuitur in istis sensib⁹ corpore
is Sed nisi ab hac vita quipz quo
dam modo moriat⁹ sine oīno exi
ens decorpore sine ita alienatus
acarnalibus sensibus ut mīto ne
sciat Sicut apus aut vtz i corpe
am extra corpus p am i illa rapi
et subrehtur visione vnde p ora
bat deum libro pollilo Cur dūe
ad deum cap⁹ p cū me? facie tuā
abscondis dīas forte nō videbit
homo et viuet Eya dūe moriar
ut te videam nolo viue cū nolo
mori cupio dissolui et esse cū p
mora desidero ut videam xpū vi
uē reuio ut viam am xpo doe
lū accipe spū meū Quod impia
vita nō videt deus iupia vita
corpale sed mēale nullus est
libro de eēcia dū tam sanctus
mētis dei vpo sine nemo ita
pfectus ex electis dei qui ipm dū
in eēcia dūctas sue panti e
vident vūquā aut vide potit
ipo testante ad moysen nō vide
bit me homo et viuet ac si dūet
Nemo qua dū mōrliter viuit dū
ut est videre potit vident em
sancti iupia vita deum nō ita
ut est in subā sua sed p speculum
et in emgmate postea aut facie
ad faciem vident in hac vita cre
dendo nō corpis oculis cernendo
videre eū deum est vte et illū
credē et ex corde dilige libro de
Symbolo titulu 2 Non videtur
deus nō oculis carnis sed videt⁹
oculis mentis Non videtur adipe
sed videtur in eū dūc mūhi pa
gamus vnde mūhi quem colis
Iudeo Ego quid heo etiā modo
quem tibi ondā sed nō habes
oculos vnde videas Si em aut
Saluator nō mudo corde qui ipi
deum videbunt Cor nūmū et te
nebris pctor abolutū deū que
rit videre lux lucet i tenebr sed

tenebre eum nō apprehenderūt
Nūquid quia recus nō videt
ideo lux nō lucet **libro de vidē**
do deo ad paulinā Neq; in loco
deus videtur sed in mūdo cor
de nec corporalibus oculis deus
quiritur nec trāscibitur visu nē
tactu tenet nec auditur affa
tu nec sentit nec essu et cum ab
sens putat videtur et cū pns
est nō videtur **ibid** Invisibilis
est natia deus nō cū pē sed et
ipā trinitas unus deus Et quia
nō tū invisibilis vni etiā etiā
inquantabilis sic appareret quib;
voluit et in qua voluit spē ut ap
erit integrū eius maneat inuisi
bilis inquantabilis q; nā Deside
rū aut veraciter ppoz quo vidē
deum cupiūt et inhyānter arde
scant nō opmoz in eam spē cō
tucendā flagrat quia ut vlt appa
ret quod ipē nō est sed in eā spā
quia ipē est quod **et infra subdit**
Quo aut ipā subā Nemo potest
faciem dei videre et vñe et ne
mo pē eum in hac vita viuens
videre sicut est vñam mltā vide
runt sed q; voluntas elegit nō
q; nā fōruit **et subdit infra Quo**
aut ipā subā dei videri potest
a quibusdā in hac vita positis
p illud q; dāu est ad moysen Neq;
pē faciem meam videre et vñe
nisi quia pē hūana mens dūm
rapt ex hac vita ad anglicā vitā
antequā pristam quēm mortem
carne soluat Sic em̄ raptus est
qm̄ audiuit illuc ineffabilia vba
que nō licet homī loqui vbi vsq;
adeo facta est ab hui; vite sensib;
quedam mēcōnis ausio ut sue
in corpore sine extra corpus fuit
Id est vñe ut solet invehemēti
extasi fieri mens ab hac vita in
illam vitam fuit alienata manē
te corpis vinculo an om̄o reso
lutio fuit facta qualis implena

morte gūgit nescire se dicit
Ita fit et illud verū sit q; dāu est
Nemo pē faciem meam videre
et vñe quia nāte est abst; h;
debat vita mēte quido illius
ineffabilitate visionis assumit
et nō sit maredibile quibusdā
scis nō dūm ita defunctis ut se
pelienda cadania remaneat etiā
istam excellēciā reuelacōnis
fuisse concessam **libro de agtōe**
ve vite cō 22 Visio dei facie ad
faciem regnū celoz vocat quia
extra h; corporeū solum vmo ē
omem locum angeli et iusti qui
celum nominant hac visione fru
unt Idēo etiā quāuis deus in
omibus creatur; essentiali ma
nere credatur pē mēlis al in
iustis habitare p dicitur quia ipi
inhabitacōne eius fruendo fruunt
et eum omib; mod; rebus īesse
gaudentes aspiciūt que si nūme
ad esse cognoscant qui tēna di
ligunt Sicut em̄ videns et cō
in sole stantes videns claritate
solis fuit videndo recus lumē
eius pñatur et quāuis solis pñā
cia vñsq; assit nō tū eius pñā
equalit; vñq; sentat Sic deus tū
hos habitare d; qui eius pñā
facie ad faciem videndo ut ange
li aut p contemplacōnez ut sancti
iusti in hac vita fruunt nūllis
nō esse d; qui eius visione pñā
vñe et regnū celoz ultra nos
esse p dicit quia visio dei om̄i
potentis que regnū celoz id ē
iustoz nominat in angelis et in
iustis q contemplat **vñe sic dēminat**
qone; istam libro Si queris vñe
vidēdo de vidēdo possit deus
de deo ad paulinā videri Iudeo
pē Si queris vñe sciam Iudeo
quia inoperatissima scriptura leg;
Sū mudo corde qñ ipi deum
videbunt Si queris quō dāis
sit invisibilis si pē videri Iudeo

invisibilem esse nā videri aut
cum vult et sicut vult plurimis
em visus est nō sicut est sed
quali spē illi placuit apparere Si
queris quo eum vidit ul' carni
sceleratus quōdo de suo scel' ab
illo interrogatus et iudicatus est
ul' etiā ipse dyabulus qui venit ad
angelos ut coram illo assistet
si bti mundo corde qui ipi deum
videbunt Eudeo nō quid esse
sequens ut eam videant dñi
qui voces ab eo scās aliqui audi-
unt neq' eum viderūt qui audie-
runt eum qñ dicit ad filiū et
clarificam et iter clarificabo be-
stamē nō esse mirandū si aliq'
etiā nō mundo corde vident
deum in spē qua voluntas eius
fuit latente invisibili et apertē
manete inq' unitabili nā Si que-
ris vte etiā sicut est possit
aliqui videri Eudeo filius hoc
esse pmissum de quibus dñi
est Scimus qui cum apparuit si-
miles ei erimus qñ videbimus
eum sicuti est Si queris vnde
eum videbimus Eudeo vnde an-
geli vident quibus tunc erimus
equales Sicut eum vident ista
que invisibilia nuntiavit deum
nemo vidit unq' nec videre
potest Si queris vnde sciam
Eudeo quia lucem hēat i' acce-
ssibilem et est natā invisibilis
sicut et incorruptibilis q' q' testis
posuit aplūs dicens Regi scilicet
loz invisibili in mōli et incorrup-
tibili quia sicut nūc est incorrup-
tibilis nec tunc postea corrup-
tibilis ita nō solum nūc sed et
semp invisibilis nec in loco eum
videant sed in mōdo corde nec
cōlib' oculis quātur nec cōspē-
bitur visu nec tactu tenetur
nec auditur affatu nec sentit
nec essu Ingentius aut filius
qui est in spū pīs dicit nā
atq' subam insonabiliter narrat

et ideo dignis ydoneis q' tanta
aspectu oculis etiā invisibiliter
mostrat spū aut sunt oculi deq'
bus dicit aplūs illūatos oculos
cordis nrī Et de quibus d' illūa
oculos meos ne unq' obdormia-
m in morte Nūquā tamen videtur
taliter q' totus corp' Deum ne
hēdat eodem libro mo vidit
unquā quia eam que nūdeo ple-
nitudo divinitatis hēat nemo cō-
spicit nemo inete aut oculis
comphendit Et in eod' in fia di-
plēntudine nō solum quicquid
oculis corpis sed nec ipā inete
aliqui comphendit Aliud ē eum
videre aliud totum videndo cō-
phendē qñ quid id vide' quid
pns vtz q' sentit totum ante
comphendit videndo q' ita vide'
ut nihil eius lateat vident
aut eius fines transpici pnt
sicut te nihil latet pntis volū-
tatis tue Cōspice autē potes
fines annū tui Concludit ibid
Nūquā est absens qui celū et
terram implet nec spaciū includi
pnt magis ne diffund' si vbi
q' est totus et nullo continetur
loco h' qui excedente inete ni-
telligit videt deum et cū absēs
putatur eum aut h' nō potest
intelligē oret et agat ut ipse mēat
nec ad hominem disputatōre pul-
set ut quod nō legit legat sed
ad deum saluatōrē ut q' nō valet
valeat Refuat nobis dei visio
in fūta mta sup iohēni fmonē 101
Visio illa de qua dñi est vide-
bimus eum sicuti est nō est in te
hūic sed futūc nō tpalis sed
etue Sed nec nūc nec tunc
qualis videbit p'dictō libo de
videndo deo Quid miri si in pūct
seculo nisi qñ vult deus nō vide'
In ipā quoq' resurrexerit nō fa-
le est deum videre nisi hys qui
mundo corde sunt et ideo beati
quō ipi deum videbunt vtz ali

Deum non videbunt neque enim digni
Deum videbunt neque is qui Deum
videre uoluit per Deum videt Intel-
ligit de diuinitate cuius visio est vita
eterna libro primo de diuinitate capitulo 13.
Illa visio que est vita eterna non
pertinet ad malos Et patet ibidem
quantitas visio quibus erit impiorum
et iustis unde super psalmum 100. Scimus
quia apparuit similes ei erimus et
claritas dei est ineffabilis lux so-
nis lucas siue immutabilis veritas
siue defectu sapientia ineffabilis manens
in nouis omnia habet suba si est
Itaque tollat impius ut non videat
hunc honorem dei Et infra subdit
Virtus dei et sapientia dei est repositus
in lumine perpetuo immutabilis in-
tatis ad quam visionem suauiter
ad quam visionem deferuntur ad quam
visionem fide mundam aqua visio-
ne tollit impius ne videat ho-
norem dei Incipit per aduocatum
Intuitus ergo videbimus inquit si
niles sumus unde ergo videbimus
ubi similes erimus Quia ut dicit
libro 7o contra epistolam pelagianorum
capitulo 5. Nullus insipiens de tantum
amare Deum autem quam videat
quatenus amabitur cum videbitur
porro si in hac vita pro nouitate
dubitante quanto amplius diligimus
Deum tanto sumus utique iustiores
Cuius dubitet tam prauam ueritatem
quam iustitiam cum fuit dei dilectio
perfecta Et videat omnia mala que
tolleantur libro de contemplatione dei
capitulo 23. Omnia mea si cotidie
oportet tormenta perferre et ipsam
penam longo tempore tollerare ut in
magna sua uidere possimus et
scire eius sociari si non esset digni
pati quod triste est ut tanta boni to-
teque glorie principes habeamus
Insident igitur demones et patet
suas temptationes frangat corporis
remota priuant vestimenta labo-
res querit vigilie excrucient clamet
me iste inquietet me ille friggat

incuruet calor uixt constia uixt
numet caput doleat pectus arde-
at infletur stomachus palestat
vultus infirmus totus deficiat
indolore vita mea et cum mei
ingenuitibus ingreditur pueri
offibus meis et subter me stante
at ut requiescam in dextera
comus et ascendam ad pulchrum ac-
tum meum Est autem ipsa visio tota
uites libro primo Inuisione uitas
de diuinitate capitulo 8. tota promittitur
delectationis et desiderii nostri Et dicit
libro capitulo 12. ipsa visio que est facie
ad faciem suum primum promittit
uitas libro primo super genesim quod
ne Dei visio suum erit primum
Excellit per deam visio Insuper su-
per delectabile super diuinitatem
prima amorem habens cuius visio
omne est. Excellit omnes pulchritudines
tremas aurum et argenti nemorum
atque camporum pulchritudinem maris
et aeris pulchritudinem solis et
lune et stellarum pulchritudinem ange-
lorum quia superat omnia Ex ipso enim
pulchra sunt omnia libro 7o de
diuinitate dei capitulo 10. Illa visio dei
tante pulchritudinis est et tanto
amore dignissima ut facie hac
quibus aliis bonis perditum atque
humidantem non est dubium in se
hassum esse libro super contemplationem
per 2o capitulo 1o Illi laudant Deum
primum et ineffabiliter qui se
adherent contemplationi diuine non
per speculum et in enigmate sed fa-
cie ad faciem si quis dicit ut co-
gitare sufficiat qualis sit in co-
spectu dei omnipotentis illa beatorum
spirituum celestium quam uirtutum inimitabi-
lis militatio que sit in eis siue
siue festiuitas visionis dei que
leticia siue defectu que amor
ardor non curius sed delectans
quod sit in eis desiderium visionis
dei cum societate et societate ad
desiderio in quibus nec desiderium
penam quod nec facetas fastidium

parit quod inbeundo summe beatitudi-
ni sunt beati quod omni vero lumini
facti sunt lux. Quod semper aspicien-
tes incommutabilem eternitatem unitati
sunt incommutabilitate. Quod autem
videbitur dicitur libro *Salde credibi-*
210 *De unitate di* *ca* *le* est sic nos
21 visuros mundana coram celi no-
m et terre nove ut deum verum
putem et universa eadem corporalia
gubnante corpora que de stabili-
tate clarissima perspicuitate videamus
non sicut nunc in visibilia dei peccata
que facta sunt intellecta aspiciuntur
perspicuum incommutabile ex parte
ubi plus in nobis valet fides quam
credimus quam corporalia rerum
species quas potius cunctis rationibus
sed sicut homines inter quos muer-
tes motusque vitales existentes in-
muni more ut aspiciuntur non credunt
vive sed videmus cum eorum vitam
sive corporibus videre nequeamus
quod tamen in eis corpora remota cum
ambiguitate conspiciuntur ita que
tunc spiritualia illa anima corporum muer-
tuum transferuntur incorporeum deum omnia
regente eadem corpora continebunt
aut ergo sic per illos oculos vide-
bitur deus ut aliqui habeant ita
ta excellencia in eis summe quo et
incorporea natura cernatur quod vultis
exemplis sive scripturarum testimonio-
rum vel difficile vel impossibile est
unde aut quod est ad intelligendum
facilius ita deus erit notus atque
conspiciamus ut videatur spiritu
a singulis nobis in singulis nobis
videatur altero in altero videatur
in seipso videatur in celo novo et
in terra nova atque in omni quod tunc
fuit creatura videatur et per tota
incorpore quocumque fuerunt spiri-
talis corporis acie perveniente directi
patentibus eadem cogitationes in eis
in vicem nobis tunc implebitur
quod cum apostolus dixisset nolite autem
tempus indicare more addidit domini
veniat dominus et illuminet abscondita

tenebras et manifestet cogita-
tiones cordis et tunc laus erit
vincens adeo *Et in fine subdit* *Vi-*
suri sunt sancti deum in ipso corpore
sed ut patrum sicut per corpus nunc
videmus solem et lunam et stellas
et mare et terram et omnia que
in eis sunt non propter quod est dominus
enim est dicitur quod sancti talia corpora
tunc habebunt ut non possint oculos
claudere et aperire cum velint
durius autem quod ibi quisque oculos
clausit non videbit Si enim propheta
habens puerum suum iherosolymis absens cor-
poris vidit accipientem munera que dedit
ei naaman syrus quem propheta me-
moratus alepre deformitate mu-
davit quod finis nequam dominus pro non
vidente latenter se fecisse putavit
quanto magis in illo corpore spirituali
videbunt sancti omnia non solum si oculos
claudant verum etiam unde sunt
absentes corpore Tunc erit perfectum
illud quod apostolus ait ex parte spiritus
et ex parte prophetarum tunc autem venit
quod perfectum est evacuabitur quod ex parte est
Ab sit ergo ut dicamus illos sanctos
in illa vita deum clausis oculis
non visuros quem spiritus semper vide-
bunt Sed ut videbunt potius
corporis cum eos aptos habebunt
Unde quod est Si enim tantum potue-
runt incorpore spirituali eo modo utique et
ipsi oculi spirituales quantum possunt
isti quales nunc habemus perculsibus
per eos deus videri potest longe
itaque altius erunt potestate si per eos
videbitur incorporea illa natura que non
continetur loco sed est ubique tota *Unde*
ut dicit per dicitur libro *Certum est deus*
simpliciter in se *ca* *20* *Deus corpore*
is sensibus te non posse sentire
sed nec ab illo mortalium in propria
essencia aliquid potuisse videri
hinc enim patenter datur intelli-
gi quod videri angelis te intuentur
unde et nos post hanc vitam vide-
bimus Sed nec ipsi perfecti te vide-
possunt sicut es nulli denique

alci nisi tibi soli nota es tota di-
potens trinitas Tu vero unitas
es deitas personarum pluralitate
multa immutabiliter es immutabilis
Ac idcirco inestimabiliter inestimabilis
et ponderabiliter inponderabilis
Non enim summe bonitatis que tu
ipse es profiteamur originem ex qua
omnia in qua omnia et per omnia
sed eius participatione dicimus bona
omnia Iudeo videtur omnia libro
De dulci quibus ad Orosium plus
videtur ipsa creatura in mundo quam
in seipsa plus morte qua facta est
qua ipsa in seipsa que facta est super
dicta epistola ad Italiam Cum venit
Deus et illuminavit abscondita te-
nebrarum et manifestabit cogita-
tiones tuas nihil latebit proximo
in proximo nec erit quod suis quisque
aperiat et abscondat alienus ubi ni-
hil erit alienus Quia videndo
Deum cognoscitur Deum venit
aspirans libro de spe visio que
cilio capitulo xiii danda fa-
cie ad faciem promittitur qui palam
de cunctis annuntiabit mysteria
fidei spes atque spei res succedat
et tunc clarior certiorque intue-
bitur nihil tantum et nomen super-
veniens in te trinitas una nihil
inequale nihil anteriore nihil
posterior nihil maius aut minus
nihil extrinsecum nihil per suasionem
aut subreptionem in finem nihil
morbis aut voluntate diuisum
nihil confusum sed totum perfectum
qui totum in uno et unum in toto
non tamen solitarium qui summus bonus
et summus sapiens et summus beni-
gnitatem esse sancte per unum omni-
potentem et veritatem tuam per qui-
te intelligimus nulla ex parte tibi
diffinibilem que forma est omni-
um et que sola est implet hoc quod
appetunt singuli ipsi utique do-
mini quo beata sunt quecumque beata
sunt in te et cum colimus et ado-
ramus unam sanctam et immutabilem

trinitatem non quia iterum repetitur quod
unum est ideo unus coactus Sed
unum esse illud asseritur quicquid
et genitus et procedens tres quid
personae sed una substantia sicut ignis
calidior et calor tria nomina res
una Sicut memoria intellectus
et voluntas Sed una est anima
que separabiliter demonstratur et in-
separabiliter operatur Si hoc in statu
invenitur quid de te creatore in-
telligendum est Substantia quippe sit
in te divinitatis tue immobilitas est
omnis et immutabilis personae vero
mobiles sunt secundum relationem
et ideo in relatione personarum tri-
nitatis in naturae vero substantia mutas
unitas quid propter in se separabile
essentiam divinitatis Trinitas autem
propter nomen et nomina sunt tres
sed etiam proprietates nominum ut in
personis proprietates et in substantia ado-
retur equalitas hoc tamen deus
de te non potest humana intelligere
ita capere Quis enim in hac vita
possit vel Aristoteli pectore
sufficiat penetrare in te trinitatis
interium mysticum quod pater et filius
et spiritus sanctus tres personae es in
una natura Quod tu pater dixeris in gen-
tus filius genitus spiritus sanctus in-
ingenitus nec genitus sed pater
deus dicat Quod filius de te
pater natus est et spiritus sanctus pater
dit et ideo non filius et non nascen-
do non procedit spiritus sanctus et pater
deus non nascitur et non filius
non desinit sed de te est nec tamen
te est posterior de quo est et non
spiritus sanctus de te procedit et filio
nec tamen a nobis personatur
a quibus procedit Quod tria unum
est et non relatione tres es
et essentialiter unum Quod unus
et unus deus non localiter et ubi
quod es et non particulariter ubique
es sed ubique totus ubique presens
sine finis et loco et motu et
hec consideret quis comprehendat

quotalibet pbitate ul stia p dca
tame in spe pmissiois repo
ptum est qudo videbimus te doe
et tanto vni quisp p spicaus
quco hic vixit puius quia nu
di corde te ste spaura deum vide
bunt Apte naq videbitur amata
mentis deterfa caligine quo filij
oriendo coctius est tibi pater
de quo oritur et spus amboz
qui p pcessionem pducit et a
nobis pfeutib no pcedit et no
et vni diu sibilu tra et tra
indunsibit estis vni vna em
claritas ate patefaciet nobis
tue maiestatis spem et pui
mtutu mentis impiens suble
uabit Sed ipa claritas na est
et ipa na est claritas que nunt
visio nunt fide mudoatur si tuc
in spe pfiatur qu sapias tibi
coetuan quam sup omia pti
unus in ipo fonte libabimus
omnia sacra mta et cuncta no
bis tunc apparebunt archana
non doctor vbi non em ibi
indigebimz mgris cum facie ad
faciem videbimz te Sz inde in
fallos unde angeli vident te et
quid nos tunc late potit qu tu
Deus nr vita vitaz causa causaz
forma formaz forma speciosissi
ma forma formosissima te no
bis clari facie in sumabis Sz
ut dicit eod libro ca sequenti
Non em indignu tibi videtur
cum te formam vocamus namq
essencia et spes dca potest for
no frustra tame tam speciosissi
quam formosissimu in laude tua
ponitur Sed forma que matia
taret et motu tpe et loco atq
omo vni est et est id q est re
liqua no sunt id q sunt hec ve
rissime sola dca potest ego su
qui sum hec tunc et talis est
ut de eius pulchritudine visione
nol mbar vita vsurpare meus
audeat q solim electis tuis

pmu mo sequeti remunacoe
re suas Cum q ad te pvenimz
fonte vni et lume etnu et dul
cissima manu spem exvisione
tia erit de lectabilitet n pssa si
tis sumil et paretas sed longe
aberit asit nctas et apacta
te fastidit quia pientes sacia
bunt et faciat piam tu de
mz etna nobis vita et gaudiu
et cona eris tua bndicta visio
erit tui labor pmu ut post
moritatu hui tenebras atten
sa tue glie luce gaudemus
videbimz itaq tue i gmutabili
tatem essence vbi pcam nos
efficem in gmutabiles Sz nup
se nosse valebimz te paut tu
te nosti dens vni q p hender
solim ate vnalit aut tatum
videt sed no qphendit te vnt
aug aut pntede labor pui de
te dabit mueri Sz qui habi
tant in domo tua domne et feli
ces quia iam pelagus hui mo
talitatu tuiserunt in felices at
nos qui in solo hui vite fluctib
agitam et pcellis et inter pui
la multa varroz casus interm
nauem laborantes trahimus
hec omia que ad ei misionem pced
diffusus et clarus ponit libro
de triplici vitaculo cura me dui
Inauitate dei pmu singulor
erit om pcaritatem ibi om bo
nu omnibus patebit ibi omes
mritem suas cogitacoe cog
noscent ibi omes nullus supior
supbus erit nullus infior mund
Quo em qui omis sunt semetip
diliget alicui invidere poterit
nemo sibi invidet ibi nullus ne
lius esse ul supius concupiscet
quam erit quia aliter esse qua
q metur no esset decor nec alit
desiderabit quam q erit qz ita
ut erit pulchru erit no solim
sibi ipi sed etiam vniuso corpi
eate celestis Quo em si quodh

in eorum incorpore superius vel inferius
ponatur aliter quam natura
constituit inordinatum efficit
corpus et turpe. Sic minus si
aliquis in regno dei superius or-
dinetur quam postulat ars omnipotens
artificis turpitudinem efficit et non
solum sibi inest sed etiam omnem con-
gruam in qua qui erit minus
maior sine dubio habebit gloriam
quam totius habens mundi huius
regni etiam si etiam esset vile
cum est valde electis frui mundo
in participatione fruendi et gaudendi
deo et visibilibus delectari corpora-
libus nihil est compando delec-
tationem et gaudium quod nascitur
et in visibilibus incorporeis et
ex societate angelorum et iustorum
omni ex certa gratia et cognitione
ipsius divine nature et ex dei ipsius
facie ad faciem visione. Cuius pul-
critudinem minus angelus cuius imperio
suscitantur mortui cuius sapientia non
est minus cuius regni sine uestigio
cuius gloria nequit narrari cuius
lux ita solem obscurat ut eius
comparatione nullum habeat lucem
Cuius dulcedo tam mel superat ut
ei comparatum mel videatur absin-
thium amarissimum Cuius faciem si
omnes carere inferni inclusi vide-
rent nulla pena nullum dolorem
nulla tristitiam sentirent cuius pre-
sentia si in inferno cum suis habi-
tatoribus appareret continuo in suis
manibus contretur paradisi cuius
sine metu vel folium de arbore
cadit cuius oculis per fundum pene-
trant inferni cuius auribus motus
cordis vocem audit id est cogi-
tationem Cuius oculus non minus au-
dit quam etiam auris et auris non
minus videt quam audit quia habet non
corpus sicut sed summa sapientia et
certa cognitio cuius delicie sine
fastidio faciunt que cum ab eis
inveniuntur semper tamque deside-
rant et esurient et sitiunt sine pe-

na efficiunt id est ardenti semper
desiderio delectantur Cuius secreta
mirabilia videntibus ea semper nova
et mira sunt et non plus cum in-
cipiunt videri pariter stuporem
eventibus quod post mille annos
et milles mille et cum angelis
ab initio mundi ea soliti sunt vide-
re hodie non minus monstratur ea
quam in primo die aliquando dicitur
coram angelis assidue videri
visu vilescunt Cuius cogitationem pre-
terita et futura non preterita et futura
sed presentia sunt hodie non diem in
die videtur et primum diem seculi
non videtur sed utique videtur Cuius
presentia neminem cogit ad peccandum
ut multi errantes dicunt Si enim
invenimus presentiam adam peccatorem
esse non peccare non potuit ergo
errore nascitur deum causam esse
peccati quod neque habet est dicit et illi
cum suis verbis alligantur Si enim
quod presentia dei habet nature est fieri id
voluntate propria homo peccavit
et non alia necessitate cogente quia
presentia dei fuit ut voluntate et
libero arbitrio et non necessitate pec-
cet ut Si ergo presentia dei non pre-
vitari non potuit homo aliter pec-
tare nisi voluntate nulla alia
in cogente quia ita deus presentiam
peccatorem Si ergo voluntate non
coactus est ad peccandum potuit
sine dubio non peccare si vellet
Ideo penam meruit quia non minus
peccavit aliquando adeo penam mor-
tis non sustinet cuius locutio est
occulta in spiritu quia in verbis
suam vocem et suam voluntatem in-
visibiliter ostendit quod videntibus
angelis presentiam deo obedunt cuius
laus quia electos laudabit et
manifestatio quia suorum elec-
torum bona omnibus monstrabit
Assidue autem laus quia electi
deum laudabunt est admiratio
eius presentie que in toto mundo non
tempore precessit mundus et tempus

Nullus enim spacio hore fuit an
mundus et semper tunc erat siue
initio non enim erat tempus an ipse
tempus autem cum mundo concurrens
est Si igitur tempus ab initio
mundi cepit concurrere ante mundum
factum non erat Ideoque nullomodo precesse-
runt tempora deum et mundus eis
coeternus paulo eis prior est Cum
enim motu ceperunt currere tempora
Quidquid enim mouetur suum prece-
dit motum ineffabili eternitate prece-
ssit deus mundum non tempus
autem tempus ante non erat Cum
lux tenebras depellit ignorantie
autem aliqua particula heret omnia
que diximus vera et certa esse
cognoscimus Eodem melius esse
verum malum vel verum peccatum quam falsum
malum vel falsum peccatum Non quia verum
est sed quia malum vel peccatum est
sed ideo malum vel peccatum est quia
verum malum vel peccatum est Alio enim
non posset esse malum vel peccatum fal-
sum enim malum non est malum ut
falsum argentum argentum non est
per aliquem dicitur auitate malum vel
peccatum ortum esse vel falsum quod opus
est veritatis malum quod omnino falsum est
Omne enim verum inquitum verum bonum
est Auitate igitur est verum ut
sit malum vel peccatum non ipsum malum
vel peccatum Aliud namque est ipsum ma-
lum aliud verum esse illud Quia
igitur ipsum malum bonum non
est bonum est tamen verum esse ut
sit illud nisi enim bonum esset esse
malum ullomodo sciret deus illud
fieri multa quippe bona deum
his omnipotens facit ut de adulterio
bonum bonos facit et facit bonos
Si vero quedam lucas particula
quasi per angustas rimas insinuat
heret et alia que vana nonnulla esse
cognoscimus qualia et quanta luce
facit et sapientie illuc illustrabit ubi
ipsum solem veritatis facie adfa-
ciem videbimus id est certa et vana
sapientia cognoscemus Cum pericia

similes ei facit patres Qui enim
vere sapientie vel pulchritudinis vere
et immutabili adhaerent Sapientis utique
pulcher et eternus erit Sic enim ab-
sentia eius dissimiles omnino eos
facit autem eternitas siue initio et po-
stulatus est Si enim esset tempus quod non
esset quis enim faceret ipse est solus
deus et ante ipsum alius deus non
erat nec est nec erit non forte seipsum
creauit cum nihil seipsum crearet
Quia enim potentia qui omnino non
esset seipsum faceret Testatur igitur quod
non non est factus deus Cum ergo
nullomodo deus factus est deus su-
per initio autem omnia erant Quidquid enim
factum est heret initium et quidquid inueni-
tur heret fine Dubio factum est non ab alio
nisi a deo non factum sed omnia Cum
sua siue vlla varietate cognitionis
et siue vlllo usu huc et illuc et in-
numerabilem innumerabile varietate omnium
creaturarum angelorum bonorum stellarum
arenarum capillorum verborum cognitionum
mouentorum omnium simul et semel co-
prehendit et intelligit fons igitur
et origo omnis scientie deus est quem
quanto plus libet tanto plus facit
Incomprehensibilis ergo totius mundi regis
ut supra diximus etiam si eternus esset
precellit potentias angelorum et sanctorum
et per ipsum dei adesse visioni
inam visionem suam nascitur scientia id est
homines qui tunc et deus qui tunc
et cetera omnia videbunt et intelli-
gent Sicut enim per speculum inaequa-
lem nobis visio inest quia
nos ipsos et ipsum speculum et quid
quid adest videmus Sic per spe-
culum diuine claritatis et ipsum deum
ut est videbimus quatenus possibile
est creature et nos ipsos et ceteros
certa et vana scientia cognoscemus
tunc abdita creaturarum et ipsius
infernorum videbimus deum videbimus
Tunc iustis manifestum erit quod
deus invisibilis inapprehensibilis et
siue initio et siue fine ante omnia
quidquid inueniatur est inueniatur quod

om̃ electorū dampnabit̃ cuius da
mpnatio intollerabilis pena de
lectabile spectaculum p̃stabit elec
tis tunc ardentissimo amore libe
ritore suū et om̃ bonorū datore
amabit et sine fine et fastidio
clamore cordis laudabunt ip̃m
om̃ipotentē benignū et in corde
Visitare *in summe deuati*
Johannes bapt̃ visitauit nos
apparens in carne dñs q̃ longius
a se recedentes quos in p̃tis po
stos querens iustificare curauit
visitauit quasi medicus egrotos
qui ut inopetatum sup̃bie iure sag
morem sanaret nouū nobis sue
humilitatis exemplū adhibuit et
Vita *libro de dñabz auabz co p̃*
Nulla est vita que eo ip̃o
q̃ vita est ad summū vite fontem
p̃ncipiū q̃ nō ptineat *sec̃o de b̃*
Dñi s̃mone et nos nō habemus
vitam in nobis ip̃is sed in deo uirō
deus aut p̃r vitam in semetip̃o
h̃ et talem genuit filiū qui ha
bēt vitam in semetip̃o qui factus
est p̃nceps uite iure ut eius uite
p̃ncipes esse possemus *libro p̃mo*
retractatōm̃ cap̃ 21 Vita et mors
adno deo est vita s̃z adouante
mors iudicante *distans* *den*
ta p̃o dei libro 3 de a *di cap̃ 5*
Quis vita ul̃ que uiuit et con
tinet qualis est in arboribz ul̃
que h̃ h̃ et sentit qualis est in
pecoribus ul̃ que h̃ h̃ et in
telligit qualis est in hominibus
ul̃ que inētorio subp̃dio nō in
diget sed tamen continet sentit
et intelligit qualis est in angelis
nisi ab illo esse nō potest qui sum
p̃liciter est quia nō aliud illi ē
esse aliud uiuē quasi possit ēē
nō uiuens nec aliud illi ē uiuē
et aliud intelligere q̃ possit ui
uē nō intelligens nec aliud in
telligē aliud ṽm esse q̃ possit
intelligē nō h̃aus sed q̃ illi est
uiuē intelligē et dñm esse h̃ est

illi esse alia **distinco moralis**
super iohem finone ultio Dnas
itaqz vitas sibi duntaxat p'dicatas
et comendatas nouit ecia qz
vna est in fide alta in spe vna
in te pegnatoms alta in etanta
tate mansionis vna in labore
altam in requie vna in ma alta
in pria vna in ope actoms alta
in mcede contemplacoms vna de
clinat amalo et facit bonu alta
nullu h' aquo declinet malum
et magnu h' quo finat bonu
vna cum hoste pugnat alta sine
hoste regnat vna fortis est in
aduersis alta in h' sentit adu'si
vna est vincendi cura sollicita
alta victorie pace secura vna
caruales libidines firmit alta
spualibus delectacombz vacat
vna in temptacombz adiuuatur
alta sine temptacome in ipo ad
intore letat vna subuenit indi
genti alta ibi est vbi illu mve
ut indigence vna aliena peccata
ut sua sibi ignoscant ignoscit
altera nec patitur qd ignoscit
nec facit q sibi poscat ignosci
vna flagellat malis ne extollat
in bonis altera tanta plenitudine
gr'e caret omni malo ut sine vlla
temptacome supbie cohereat sumo
bono vna bona et mala distuit
alta sola que bona sunt tenet
ergo vna bona est sed ad huc mi
sera alta melior et beata **Alia**
distinco lib' 2o de v'is d'm finon'
2o Induabue femis due vite sig
ficant ambe innocentes ambe
laudabiles sed vna laboriosa
alta ociosa nulla facinorosa ulla
desideriosa nulla inq'm facinorosa
qua tunc debet laboriosa ulla
desideriosa qua tunc debet ociosa
Alia distinco sup ps 110 finone
2o Due sunt vite vna corporis
alta que sicut vita corpus e aia
sic vita que deus ex quo si anima
deserit corpus morit sic anima

moritur si deserat deus sp'a e
ergo qm eius ut suscitetur et sit
nobiscum **Unde lib' de v'is apli**
finone 12 Vinit caro de aia tua
vinit aia tua de deo tuo vna q
q carz s'm vita suam vinit carz
sibi no est vita sed aia carnis e
vita aia sibi no est vita si deus
est aie vita aia ergo que debet
sedm deum vne no est debet re
carum ut sedm carnem viuat si
sedm seipam viuat de fiat tunc
aut recte viuut caro s'm aiam
si aia viuut sedm deum no dico
sedm carnem Sed si sedm seipam
voluit vne de fiat **Est ergo de**
vita ideo libro soliloquior ad
deum cao pmo Vita cui omnia
vinit vita que das multi vita
vita que es mea vita vita p'q'm
vino sine qua morior p'q'm su
gator sine qua peo p'q'm gau
deo sine qua tribuloz Vita vi
talis dulcis et amabilis semp
q memorabilis vbi queso es v'
te inveniam ut in me deficiam
et me subsistam p'pe esto i aio
p'pe in corde p'pe in auxilio p'pe
more quia amore languet qz
sine te morior quia te recolo
suspirator odor tuus me reuocat
memoria tua me resumat Sed
faciabor cum apparuit gl'ia tua
vita aie mee concupiscat et de
ficiat aia mea qui o venia et a
pparebo tibi leticia mea gruae
faciem tuam autis gaudium
p'quod gaudeo vbi es abscondit
pulcher quem desidero odore
tuum haurio vino et gaudeo te
aut no video vocem tua audio
et remiscor Sed cur facie tua
abscondis forte dicit no videbit
me homo et viuet Eya domine
moriar ut te videam Videam
ut hic moriar nolo vne nolo
mori dissolui cupio et ee cu
xpo mori desidero ut videam
xp'm vne remis ut vna cu

xpo dñe ihu Accipe spm meum
vita mea suscipe animam meam gau
dium meum attrabe cor meum
Dulcis cibis meus comedam te
caput meum dirige me lumen
oculorum meorum illuina me aethelos
meus tpa me odor meus vni
fica me verbum dei recta me
laus mea letifica animam suam tu
Intima meam gaudium meum ut in
te gaudeat iuxta meam dulcedo
summa ut dulcia sapiat lumen et
illustria super eam ut te intelli
gat cognoscat et diligat **libro**
2o confessionum Ecce domine gusta
m et esurio fragra et tibi aube
lo tetigisti me et exarsi in pace
tuam Cum inbescero tibi exeni
me usquid erit michi labor et
dolor et vna erit vita mea
tota plena te huc aut qui que
tu impleas subleuas enim quia
plenus tuus non sum honor michi
sum ben michi dñe miserere mei
volueram mea non abscondo me
dñe es eger sum incores es mi
ser sum Egeus et pauper sum
in oculis gentium michi displicet
et vnam tuam querens donec
reficiat De factis meis et refi
ciat in pacem illam quam ues
cit arrogans oculus **Quia** **ec**
est vita ideo sup iohem fce 22
Vita etna mortem assumpsit
vita etna mori voluit si deus
non de suo accepit pte unde mori
pte ab hominibus cum carne assu
mptis sed non morte hominum vnam
prem habens in celo matrem ele
git in terra et illic natus sine
matre hic sine patre assumpsit ergo
vita mortem Est etna tota tri
tas **libro de via inuocata cao 2m**
Ihesus q dñe hec est vita etna ut cog
noscam te deum verum et quem
inisti ihu xpm ordo vborum est
ut te et quem inisti ihu xpm
cognoscat solus verus deus eo
sequens intelligit et spiritus sanctus

quia spiritus est pater et filius tanquam
caritas consubstantialis ambo qui non
duo deus pater et filius nec tres de
us pater et filius et spiritus sanctus sed ipa
ritas unus solus verus deus
nec idem tamen pater qui filius nec
idem filius qui pater nec idem spiritus
sanctus qui pater aut filius qui pater
sunt pater et filius et spiritus sanctus
sed ipa ritas unus est deus
¶ Sime non secundum est Cum homo
malum eod lib ca / secundum se vivit
¶ 13 non secundum deum filius est dyaboli
quia nec angelo secundum angelum
sed secundum deum vivens fuit ut sta
ret in veritate et veritate illius non
mendacium loquitur Unde non
frustra dicit omne peccatum esse men
daciū quia non peccat nisi ea
voluntate que est contra veritatem
id est deo **Sup iohem finem 2o**
Vita nostra tanquam nostra id est de
voluntate nostra ipsa non erit nisi
mala peccato et iniqua vita vero
bona de deo in nobis est non a no
bis adeo nobis datur non a nobis
¶ Omne secundum se est Ille secundum carnem
vive carnalis lib / vivit qui secundum
deum salutaris dicitur secundum deum
quia ipse bonus est et vivit et secundum
seipsum vivit id est perit quo vult
dormit quod vult et quia deus vult lo
que vult et cum vult et ubi vult unda
ducit et bibit quod vult et quicquid
vult ridet et iocundatur ante quos
vult et qui vult postremo quid
quid naribus suavis est querit
quid quid tactu blandum quid quid
oculis delectabile quid quid cor
suo iocundum est excet assequitur
qualiter et quod vult quia omnia lic
ta et illicita carnalis vult Delect
atur in vestimentis pulcherrimis equis
et armis sicut vult et quod vult et
sic non secundum deum sed carnaliter
vivit et delectatur et omnia deside
ria carnis sue perficit sicut vult
et quod vult **¶ In tali vita non est**
¶ Gaudio ideo sup iohem finem 2o

Ad hoc debet aug. pdesse bene
vive nam cui no datur semp
bene vive quid pdest bene vive
quia nec bene vive dicendi sit
qui sine bene vivendi ul ceitate
nescit ul inflatione qtempuit
Non est aut aug. spes vera et
certa sp. bene vivendi nisi aquo
sint vita que xpus est et pia
manu nitret monile **unde con**
cludit libro 12 de civitate dei Ille
bene vivit qui vivit ut tollit nec
male aliquid tollit **in fine de**
amore dei et seculi Nulli omo
nos maxime hortantur ad ama
dam vitam eternam qua qui amat
tempale vitam quia facit ut vi
vant paucos dies quis emere
potit conatus et molimina omni
vive volentiu post paululum
morienu Si quis in morbum
inciderit corpus salusq ab inspi
cientibus desperetur et punitat
aliquis medicus liberare quia
punitat quia aduictu dant
et ut modicu vivat no diuivat
unde vivat Jam vero si i hostis
aut pdomis manus inciderit
ut redimat et ne occidat si pr
fuit currit filii et quod eis fue
rat relictis impendunt redemp
turi et quis explicet ambiciones
pces et conatus et omnia que pos
sunt offerre quia impendunt quia
dant ut qui humano quia ut vivat
impendunt vni vivant nihil sibi
diuivat et post paululu nec
vivit Audite q peris et qiuus
et peleratus est et inardibile n
fiat quia dant unde possit sep
vive ut concedatur eis paululu
vive Quid est nisi fides et preas
et omnis vitus tanqu pecunia e
qua vita etia acquirit veniet
detusisq munus terrens et
no dicit tibi da michi pecunia
sed nega xpm ut vivas q si se
teris ut liceat tibi paululu vive
pdes vni posses semp vivere

quare timebas mortem ho bone
nisi amando vitam Et xpus est
vita attende illum quia fecit ut
modicu vivet attende qui xpm
negavit quicu malu fecit ppe
paucos dies et incertos go contem
ne ipos paucos dies ut nullo die
moriar et in sempiterno die vivas
et are demptore tuo ptegar et
metno regno angelis ad equens
Vita etia est deus h vita
libro de cognitione ve vite
cap 14 Quid quod est aut vivit
aut vita caret Quid em q vivit
aut p se vivit aut p aliud Qd de
p se ipm vivit et in seipo et omib
alib vive tribuit go vera vita est
et mentalis veritas Et hec est vita
in fructu **duo visionis eod li**
cap 27 Hec vita etia appellat quia
beata pnia indeficientis vite ple
ne psumit et aug nec morti ut
vllis dolorib anstis q mortis
subiace punitat ad h nupz etia
sunt ut eternaliter vivant et etia
vitam etie aspiciant **libro pmo**
de civitate dei cap 12 Vita etia est in
illa contemplacoe qua no ad pnia
videtur deus sed ad gaudiu sem
pitnu **Dr esse vita etia qm dei**
libro de correptione et gra Confite
est vitam eternam vocari gram
quia hrs mltis reddit que gra
contulit homi Et aut etia et bea
deo sup ps 118 finone 10 Tunc
vere vivam qudo nichil poteru
time ne moriar **hpa em est sine**
vlllo additamento Dr vita nec in
telligit nisi etia et bea tanq po
la dicenda sit vita huius opade
ista qua dicim potius mors sit
appellanda qua vita Neq em hic
metud vivam ul beate vna q
aliud no sit vive qua sine vlllo
sine et sine vlla miseria vivere
Quia etia ideo libro 12 de civitate
cap 3 Nullomo potit vita vacare
dici beata nisi fuit sempitua **libo**
33 qom qone 30 Est etia vita bea

que est eterna quid vero eternum
est quod eternitate afficiat cum nisi
Deus libro de vera religione capitulo
viii Eterna vita vitam temporalem
vincat ipse super omnia beata
ideo libro 6 de civitate dei coram
viam eternam dicimus ubi est se-
mpiterna felicitas Nam si anima
impeius vivit et in quibus anima
abicit spiritus mundi mors est illa
potius eterna quam vita Nulla quod
peior et maior est mors quam
ubi non moritur mors Sed quia
dicitur non potest quod in morte creata
est sine qualitate vita esse non
potest summa mors eius est alie-
natio a vita dei meritate super
licet vitam ergo eternam id est sine
fine villo felicem solus ille dat
qui dat veram felicitatem libro
philosophorum ad vitam vitalis dul-
cem et amabilem semper quod memorialis ubi non erit
hostis impugnans nec vlla ille-
cebra sed summa et certa securitas
et perfecta tranquillitas et tranquillitas
iocunditas et iocunda felicitas
et felix eternitas et eterna beatitudo
do et beata finis et finis veri-
tas et veritas veritas et veritas
deitas et deitas beata visio que
est gaudium dei uti Ogallidum
super gaudium vivens omne gau-
dium extra quod non est gaudium
quod introibo in te ut videam deum
meum qui habitat in celo Que vita
quid felicitas continet delectant
ibi O regnum beatitudinis ubi tu
domine spes sanctorum et dyadema
glorie facie ad faciem videri a facie
letificans eos videri in pace
tua que exsuperat omnem sensum
ubi gaudium infinitum leticia sine
estiva salus sine dolore vita sine
labore lux sine tenebris vita sine
morte omne bonum sine omni ma-
lo ubi inmensum nunquam senescit ubi
vita eterna nescit ubi decore nunquam
palescat ubi amor nunquam tepescit

ubi sanctas nunquam marcescat ubi
gaudium nunquam dearscat ubi do-
lor nunquam sentit ubi gemitus nunquam
audire ubi triste nichil videtur
ubi leticia semper habetur ubi vili
malum timeatur quod ubi sumum
bonum possidetur quod est semper
videre faciem dei vili tunc felici-
tes ergo qui deum frangit vite
patis ad tanta gaudia pervenire
meruerunt libro de continentia
post medium in illa eterna vita in
illo seculo et in illo regno erit
bonum sumum et malum nullum quod
erit et ubi erit sapientia amor sumus
et continentie labor nullus libro
de contemplatione O vita sempiterna
ibi christi capitulo 12 et vita beata
ubi gaudium sine merore requies
sine labore dignitas sine timore
Spes sine amissione sanctas su-
languore humilitas sine defectu
vita sine morte perpetuitas
sine corruptione ubi omnia bona
in caritate perfecta ubi spes et visio
facie ad faciem ubi plena scia in
omnibus et per omnia ubi ab omni
deitas cernit et lumine illuminans
a sanctis glorificat ubi pater dei
maiestas conspicit et hoc in te ab omni
sine defectu meus nutuentium
faciat et desiderat sine anxietate
desiderat et sine fastidio faciat
ubi verus sol iusticie in te sine
pulchritudinis visione omnis reficit
Et vita vniuersos celestis patri re-
cines illuminat ut luceant ipsi vide-
licet lumen illuminatum per deum lu-
men illuminans super omnem solis
nri splendorem atque cunctas
stellarum claritate in modum adhe-
tes deitati et per in mortales et
incorruptibiles facti iuxta prom-
issionem saluatoris pro quos dedi-
sti michi volo ut ubi ego sum et
illi sint mecum ut videant clar-
tatem tuam et omnes vni sint tu
ergo requies celorum regnum felici-
ssimum regnum carens morte et

et vacans sine tibi nulla tpa pe-
nit ubi contumis dies nocte ne-
scit habere ubi victor miles nescit
labore et domus ineffabilibus ciuium
laure nobis perpetua caput amplec-
tendo cōna etna remissione ob-
tinuam pitor et hac carnis para-
na deposita ut in tua etna gaudia
repausandus cūstrem pitor supior
chori intessent cum beatissimis spi-
ritibus glorie conditoris assistent pū-
tem dei vltimū ceruicem nullo mor-
tis metu afficeret sed de peccatis
inmortalitatis in corruptione gau-
dem et pteua omnia dūgeret oēs
ignorantie cecitate amitte tre-
na amicta pūpendem valle ista
lacrimas intueri at remissa vlti-
de dignaret ubi vita laboriosa et
omni amaritudine plena **Vnde**
compacōne illius Vita etna so-
luta pūte vita est la vita dūcu-
miseria moribus da est vram
fmonibus fūm 6/ ista vita mor-
talis iniqua nūc sum ex illius
compacōne vite mors esse con-
uincit que tanta mutabilitate
variat et nulla stabilitate fir-
matur et cursu brevissimo
tūuat et ideo vera vita idā
nō est nisi etna que sola vita
est beata et nō est bta vita
nisi vera vita nec vera vita
est nisi etna vita libro supu-
tracōni pte 2a cao 2o Vita hec
et libro sup deo de con vita mi-
templacōne capulo 10 fera vita
laboriosa vita munda vita do-
ma maloz regina supbozū
ancilla infuoz vita atrocissā
plena miserie et error que nō
est dicenda vita sed mors in-
qua momētis singulis morimur
et pūarios mutabilitatē defais
diuisis quibus mortuū rapimur
Vūqū ergo quā dūi vltimū
nūhoc mudo possim dūce vita
amāy humores tūmūdant do-
lores extimānt ardores exsiccant

acem morbidant esse inflant
remina macerant ioci et leta
dissolunt et stude consumunt sol-
licitudo coartat securitas hebe-
tat diuicie iactant paupertas dei-
at inuentus extollit senectus
mauruat infirmitas frangit
morum depulit et hys omnibus
malis mors furibunda succu-
dit simul qz gaudes variis
istius miserie vite sine imponit
ita ut cum esse depertit ut fui-
se putet a mors ita vitalis lig-
hys et alys resparsa sit amari-
tudine pūdoloz qua plūmos
suis caput illecebr et suis falsis
pūssionibus decipit et cū sit p-
se amara et falsa etia ceros ama-
lores tamqz lata multitudie
autro talite quem in manu hē-
potat et pūsus mebrat **Felices**
illi et ipi cari qui familiaritate
eius recusant societate abiciunt
nec cum penite et deceptare
ipi pūte cogant **O tu vita qm**
pūat deus hys qui diligunt
eum in ta vitalis vita beata vi-
ta secura vita tūquilla vita pu-
ra vita casta vita munda vita
sancta vita ignara mortis et
hesia tristitie vita sine labe
sine corrupcōne sine pūrbacō-
ne sine varietate et mutacōe
vita totius elegancie et dūta-
tis plenissima ubi nō est ad-
sarius inipugnans ubi nulla p-
tati illebra ubi est amor pūte
et timor nullus ubi dies etius
ubi deus facie ad faciem cūtur
et hūte abo mens faciat libet
me tue intēde claritati delec-
tat me bona tua audio corde
quāto plus valeo confidare tan-
to eius amore languens tanto
qz vehemēiori desiderio flagi-
to tua dulci memoria et amā-
do delector libet itaqz oculos
cordis vite attollē statu mētē
erige et affici animi qz fortare

libet sane dete loqui dete audire
dete scribere dete conferre dete
statuere et gloria cotidie lege
et lecta sepius sub corde reuoluere
¶ Dictor vborum suorum O caro omni
pouit in fine de infinitate de
aia et corpe et in pressa illam
seria vite in quo ad vita debuisse
ingit amplecti que meruitate
consistat vbi vita sine morte vbi
iuuentus sine senectute vbi lux
sine tenebris vbi gaudium sine
tristitia vbi pax sine discordia
vbi voluntas sine iniuria vbi re
quum sine gemitu hinc septe
sequi debuisse O caro misera
quare no elegisti dum vna eras
sic ut profuisses bono et puata no
fuisse illo loco vbi gaudium sem
per vbi in marcescibilis gla vbi
in corruptibilis et inopabilis de
lectatio vbi chorus aploz ac pph
toz et scoz omni cum iocunditate
etue leticie incessabiles laudes
cum sanctis angelis canit unde
super prima carta Sicutum est vtz
Jobnis omnia pa vita ista aliam
sit utilis an inutilis in ta ved que
est apud deum sine dubio utilis
est Et ideo est magis amada libo
Jo omnes omne 23 Si autem pbac
vita centum milliarum mille debes
curre p vita etna Si festinas
luam dies paucos et ipas inter
tos hos em homo amorte libe
ratus nescit vtz ans moriat
et tamen si sic currit ppter lucz
paucos diez quia et vtz senec
tam pauci dies sunt quo curres
est p vita etna sed amor puius
aie hndat amor aut rectus val
de paucos est libro 19 de ciuitate
dei cao 20 Cum summa bonu ani
tas dei sit pax etna atq pfa
no p qm in mndes maneat nichil
adversu omo paciendo quis est
qui illam vitam ul beatissima
neget ul in eius compagne ista
que hic agitur quilibet annu

et corpus indicet qui tamen qui
cuq sic habet ut eius vtu refe
rat ad illius fine que diligit ac
dentissime ac fidelissime spe
rat no absurde dicit etia nunc be
atus sit spe illa potius quam
re ista res vero ista sine spe ul
la beatudo falsa et magna mi
seria est non em veris animi bo
nis vitatur qui no vera e sapia
que intentione suam mhrs que
prudenter dixerunt gerit fortit
colhibet tpanter iuste q distibuit
no ad illius finem diligit vbi
deus erit omnia in omibz et uite
sancta et pace pfecta **In fine**
contra amicos Qui vult ad etna
vitam premere cont omis dyali
laqueos debet fortit vigilare no
em qualis est ista vita talis in
venit et illa qntum distet nunc
istam et illam nosse debet cari
tas mra hic falsitas ibi veritas
hic perturbacio ibi fida possessio
hic pessima auaricia illic sem
perna dulcedo hic periculosa lucta
ibi secura exultacio hic timet
ne qui amicus erat efficiat subi
to inimicus illic semp pmanet
amicus quia nullus admittit
inimicus hic quidquid est bonu
timetur ne peat illic quidquid
acceperis ab illo fruabit qui fa
cit ut nec tu tuseas hic mors ibi
vita hic luctus ibi gaudium illic
q accepis no amittes hic omnia
mutabilitate subiacent et non
esse possunt deus aut illic pro
omnibus et in omnibus erit Et
que dicunt si tamen aliqua dur
no sufficit humana lingua laudi
re q sensus morlis no valet co
phendere seminem illuc finitres
et ibi videmus q oculus no
videt ibi audemus quod aur
no audit ibi intelligemus qd
cor humanu hic comprehendere no
potuit videntes fruantes q ex
ultabimus in enarrabili gaudio et

quale erit gaudium ubi nullus
timor erit quale gaudium erit
cum te socium videbis angelorum
principem regum celorum regum
cum rege nichil concupiscendo
omnia posside sine auaritia diu
tem sine pecunia admittente
sine successore iudicante sine me
tu barbarorum regum sine mor
te eterna vita vivente sed ut
ad ista veniamus viam tunc ista
que illuc ducit non dimittamus
hec autem via christus est **libro de**
causis et effectibus fuge illa
tormenta ubi nec tortores deficiunt
nec torti moriuntur quibus sine
fine mors est non posse in avaritia
tibus mori et exardescere amore
et desiderio sempiternae vite scilicet
ubi nec opus erit actio nec re
quies desidia laus erit dei pro
fastidio sine defectu nullum in avaritia
indigentia nec cura cui subvenire
desideris nec primum cui subve
nire desideris et festinus **libro**
de symbolo tituli c. Si amatur
vita quare non quiritur vita Si a
matur vita talis queratur quod nunquam
finiat et si amat quare non quiritur
aut si quiritur quia hic non est ad
eum locum ubi est quare non se
statuat quid quod etiam ultro nobis
vita hec se ipsam metum ingessit
christus est enim deus verus et vita
eterna venit ad nos propter nos et re
demunt inventos Venit huc ad re
gionem mortaliu ipsa vera vita et de
dit gustum saporis sui gustamus
et vidimus qui suavis est preest
nos et invitavit nos ut sequamur
et ad huc et ad tam magnam illam
bonum cum talem suscipimus gustum
requi formidamus Venit ad te vi
ta repende mercedem Veni et tu ad
illam suscipe de hinc vitam mortis
ut transiens libereris te suscipe
et tu morte ut eam ad illam venis
ita ab illa suscipimus ut nunquam mori

libro de repositioe dñe or
nibus et symboli fmonie 2o Sitam
etiam si credis amare et specie di
em vita eterna amatur quid vult
quod nisi christus amatur spe est enim
ut ait apostolus deus verus et vita
eterna ac proinde ipse amare christum
qui est vita eterna ostendit qui facit
que christus docuisse monstrat ipse
ostendit qui audit inquit fmo
nes enim meos et facit illos ille
est **1c** qui diligit me ego qui non
facit ea que docuit christus odit
christum odit vult christum non dicit
sed facit dicente apostolo Confite
re nos enim se deum facit aut negat
Sicut enim negatur fas christus
etiam si ore proferat ita odit ope
etiam si tunc vult et non facit amare
pro qua re nemo nostrum se decipiat
si credit in christum et faciat quod prohi
bit christus omnis enim confitens
christum qui se dicit manere in christo
sicut ille ambulavit et ipse ambu
lare quid enim prodest habere christum
more et abstinere doctrine eius pro
deum oberrare Sic ergo fidei de
betis accommodare assensum ut
bonorum non negligatis efficaciam
operum pro qua re veniens dominus
sic vos fide inveniat plenos
ut et ope repleat ornatissimos
Concludit libro Ita vita si non
deum in omnia amatur non habet
1o 100 porro si amatur et habet
etiam rebus omnibus necesse est ut ex
tollentius diligat quod propter hanc
amandus est quid quid aliud est
amandus Quia vero beatus esse non
potest nisi qui eam ut dignum
est amat consequens est ut eam
etiam velit que vere beata erit
quod tunc non habebit Unde pro
omnia contempnenda sunt epula
adamentaria et paulina et est
etiam pecunia vita contempnenda sunt
amicta superflua cum eadem per hanc
transitoria contempnuntur nam per hanc
hoc libro de vultu domini fmonie 2a

nebuunt aut in melius i melius
quintate nunq inderius ia muta
de o sumpto penitus omi malo
quod homo fecit in iuste et quod
passus est iuste quibus duobus
mali quibus dno penitus quoz
vnu est pcedentis iniquitat' alter
osequentis infelicitat' erit hois
sine vlla prauitate voluntas recta
et sine vilo sine bta na ibi omibz
erit atqz p spicu q mte afidelibz
multis ardu' apauas intelligit
libro de vita vna Nemo se su
p d se decipiat et illudat nemo
se vana estimatone seducat eis
quis bonus no fuit vita non
hebit etia dms quis iustiae et
nue opa no fecit no pt regnare
cum xpo cuiusqz no fuit hna
pms hospitalis benignus clemes
gebenue no euadet incendium
dens multos no amat no diligit
pctores cuiusqz malis fecerit
inimicus est dei cuiusqz sine
dolo no fuit pter no pt hic ai ro
sed an vana opa Cum ad illam
sunt i illa vita *dec* regione veni
mult lib 12 sup gen vbi sine vlla
ca 12 corpore similitudine pspicia
veritas certatur vllis opioni
falsae nebulis obfuscat' ibi vti
tes aie nec sunt opose ut laborio
se neqz em ope temperacie libi
do re sternatur aut ope fortitu
dinis tollerant' ad vpa aut ope
iusticie iniqua pminut' aut ope
puidencie mala deuitant' vna
eni et tota vitus est amare qd
videas et summa felicitas e hie
q amas ibi em bta vita i fure
suo bibit' vnde appgit' aliquid
hinc hunc vite ut i teptacoibz
hinc seculi tempantet fortiter
iuste pudent q mnt' pte illd
quppe adipiscend' vbi secura
quies erit et ineffabilis visio
veritat' labor suscipit' et cona
uendi avoluptate et sustinendi
advisitates et subuenedi iudi

gentibus et respiciendi decipietibz
ibi videbit' claritas dia no p vpo
pificante sine corpalem sicut vna
est etiam in mote sya sine spua
lem sicut pscuas ut iobes i apoli
sed p spem no p ugnata qntam
tame cam cape mens huana pt
p' assument' dei gram ut os ad
os loquat' ei quem dignu deus
tali colloquio fecit no os corpis
sed mentis *ideo occlusio est illa*
libro de decipiente cao 9 In hac mor
tali vita vbi huanaz res scia e
salubris id agamus q o sequam
etiam in fo f mone decath casuo
hanc vitam diligamus amemus
appetamus desidem' ad qua ois
qui currit no graditur via pedu
sed *in* vna boni ergo mores requi
rant' npi in omnibus inuenerunt

Vita pns est adeo sup p 20
vita est involuntate dei
non mribus nris no i mris
sed qua voluit saluos nos fecit
no qua digni eramus *Quo e*
em pctor dignus nisi supplico
viam dedit et si mips vitam
dedit quid fuit fidelibz *sed*
no est vera vita *ista vita u est*
sup iobem p 20 non uanda vita
qua no est vera vita Nam va
vita no est nisi que etua e ergo
si apprehendeda est vera inq ad
est de falsa *Dr ista vita ee tbi*
lacio ho 2 de vris d m f mone v
Tota quippe ista vita intelli
tibz tribulacio est *Quid em*
duo tortores aie no sunt torq
tes sed auacat' alternates hoz
duoz tortor nomia sut tumor
et dolor qu tibi bene est times
qu male doles *Seculi huius que*
no decipit p pccas no finigit
adversitas tenenda est nobis
via tuoz vbum dei *sup p 8*
in Vita ista tbulacio est si no
est tbulacio no est peguacio si
aut peguacio est aut pax pa
triam diligis aut sine dubio

si it pole u' poue ul
tra dignu est pctor

anlia e vita hois
super terra iob 1

tribular. Quis enim non tribuletur
non se esse cum eo quod desiderat
unde tibi non videtur ista tribulatio
quia non amas. Ama alteram vitam
et videbis quia ista vita tribulatio
est quatenus prosperitate fulgeat quod
habet delicias humidet atque tunc
floreat quod non dum est gaudium
illud sine ulla temptatione certi-
ssimum quod nobis in fine fuerit
Deus sine dubio tribulatio est. **Be-**
neplia ad bonum facit. Nunc est in
comite et est in mundo. Hoc mundo
ut aues regni celorum inter errantes
et impios temptationibus agitur
ut excruciantur et tamen in fornicatione
sicut aures prebent ideo non debent
ante tempus cum solis sanctis et
iustis vivere ut hoc suo tempore mere-
amur accipere. **Hec vita est labor-**
iosa libro 20 de rebus divinis. **Hec**
habet vita non dico est mala non
iniqua non nequam non luxuriosa
non impia sed est laboriosa
et in primis plena laboribus plena
et sagata temptationibus sollicita.
Super preterea 13a. Hanc vitam nobis
peccantibus dedit Deus ubi et
nunc est ut homo adeo conteratur
in sudore et labore volens sui
cum terra et tribulos et spinas pa-
rit et ideo deducit neplia ad amara
tenu et paulum et est 23 laboribus
et pericula et crucia huius tunc si
torre vite si per eadem vita quod
fuerunda subeunt ut mors eius
non omnino differat sed paululum
differat quanto magis pena sub-
eunda sunt ubi morte nec na-
sollicitate timeat nec ignavia speret
timeat nec sapientia fortiter sustinet
nulli quippe erit que non erit
beat te vita eterna in dilectoribus
suis nonne tuus hec vita misera-
bilis et egena quam vehementer
beat quatenus sibi obliget ama-
tores suos qui cum paulo eius
sepe turbati aurius eam funt
eo ipso quod finire formidat et morte

Dum declinant accelerant veluti
quispiam fluvio rapendus
irruat latrone bestia ne fugien-
do iactant in mare tempestate
semente aliquam alimeta et ut
vivant prave unde vivunt ne-
cato fundat quod in labore vivunt
quatenus laboribus agitur ut lon-
giore tempe labore et mors
cum impendit cepit ideo timeat
ut diutius timeat. Nam inter
tot casus fragilis humane quam
multe mortes timeant quatenus tunc
vna cum venit restat ceteris non
timeat et tamen fugit vna cum
omnes timeant. Quibus ex-
ant doloribus qui amant amari-
tas secant inquit ut non moriantur
sed ut aliquam securus moriantur
quasi cruciatus suscipiunt certi
ut pauci dies adiciant incerti
et non inquit ipse doloribus vita
continuo moriunt quos mori-
timore suscipiunt et cum omnino non
eligant vitam finire ne doleant
sed dolent ne finiant et accidunt
eis ut doleant et finiant non
solum quia sanati vitam vix si-
munt que tantis penis operata
nec sempiterna esse potest quia mor-
talis est nec diuturna quia tota
brevis est nec de ipso brevi spacio
sui securi quia semper victa est
vix etiam quia aliquam eam dolo-
re finiat quam ne finiret dolore
voluerat hoc et hoc magnum et ve-
hemet ex errandis et horrendis
minimis amor vite istius quod
multa dum voluit paulo diutius
vivere graviter offendunt deum
apud quem est fons vite atque
ita dum ab eis frustra qui ne-
cessario futurus est vite finis me-
tuit illic prohibent ubi sine fine
vivunt hoc accidit quod vita misera
etiam si posset esse perpetua illo
beate vite etiam brevissime operan-
da est et tamen istam amando miser-
rimum atque brevissimum perducit ad finem

ac sempiterna cum iubet ipsa qui
male diligunt hanc velint quod talia
prouident quia utique in ista uerum
secula diligunt nam beati esse volunt
nec breuitatem nam eam finiri uolunt
tamen quia uita est sic amatur
ut sepe propter eam licet miseram
et breuem beatam et sempiternam ami-
ttat huius considerant quid magis
uita eterna iubeat amatoribus suis
cum se iubet sic amari quoadmodum
hanc amat et alius alii uero dicitur
est tunc ferendum cum contemnit omnia
que amant in mundo ut per pau-
lulum uitam finienda saltem ipam
teneat in mundo et non contemnit
mundus ut obtineat uitam que
sine fine aput illum est per que
factus est mundus **Vnde super iobem**
sermone 28 O si possemus exalta-
re homines et cum ipsis pariter
exaltari ut tales essemus permanere
his uite amatores quales sunt
homines amatores uite fugientes
Quid non facit homo sub mortis
periculo constitutus gladio impen-
dente timens perdidit hores
quidquid sibi uidebatur uenire resua-
bant omnes non continuo perdidit
ne periret et post perditionem
fortasse percussus est omnes non ut
uideret optimum perdidit uoluit uenire
uideret magis eligens uitam mendica-
tante qua celerem morte cui
datur est uita magis ne moreretur
et distulit Cui datur est labor
ne moreretur et pergit fuit leuia
Deus iubet ut metum uiuamus
et obedire negligimus Non dicit
tibi Deus perde quidquid habes
ut uiuas semper sine labore sequi-
tus Accusant nos amatores ui-
te temporalis quia nec cum uolunt ne-
quam diu uolunt huius et nos
in uicem non accusamus tam pigri
tam tepidi ad cape stenda uitam
eterna quam si uoluimus habebimus
est per uita in ista uita salubris atque
fallax libro philosophorum addimus

capitulum 20 Vita fallax et vniuersa
plena laqueis multis tunc quidem
sepe tunc tunc uigeo sepe infirmus
tunc uino statim morior tunc fe-
liciter appareo statim miser tunc ri-
deo statim fleo sic omnia muta-
bilitate subiaceant ut nichil homi-
num in uino statu permaneat huius
timor huius timor huius fames
huius sitis huius calor huius frigus
huius languor inde dolor exoritur
tunc subsequitur huius inportuna
mors que nullo modis in se
homines cotidie rapit huius inter-
runt febribus illum opprimit
doloribus huius fame consumit
illum siti extinguit illum uero su-
ffocat aquis huius intumescit laqueo
illum prurit flammis alium dentibus
ferocium bestiarum vorat huius trun-
cidat ferro alium ueneno corrum-
pit alter uero repentino timore
miseram uitam finire compellit et
tunc super hec omnia magna est
miseria quia cum nichil sit causa
morte ignorat tamen homo finem
suum et cum stare putat tollitur
et perit spes eius et nescit qui
et ubi et quando morietur et tunc tunc
est quia cum mori oportet et ideo
consulit libro 6 / Conferamus nos
offensionem caput 8 / ad solam inquit
piconem uitae uita hec misera
est mors incerta subito obrepit
Quid huius exilium et ubi nos
nobis distenda sunt que negle-
ximus hic ac non potius huius
negligentie supplicia luenda sunt
Quid si mors ipsa diuinem curam
cum sensu amputabit et finiet
Ergo et hoc querendum si absit
ut ita sit non vacat illo est in-
ane quod tam emneus cultus auc-
toritatis xane fidei toto orbe di-
ffunditur inquit tanta et talia ad
pro nobis diuinitus agerentur Si mor-
te coram etiam uita dicitur o summet
Quid autem igitur relicta spe se-
culi et ferre nos totos adquirendum

Denique et vitam beatam probat hanc
vitam esse miseram hinc eundem
libro 12 de civitate di
capitulo viceffio quinto quia non vi
uit ut vult Nam et si ut vellet ut
vivat quicquid si diligentius atten
damus ubi beatam non vivit ut vult
nullus homo nisi iustus sed etiam
ipse non vivit ut vult nisi eo pre
merit ubi mori falli offendi omo
non possit ei quod sit certum ita semper
futurum habet nata expetit nec plene
atque perfecte beatam erit nisi adempta
quod expetit Vnde vero quod homi
ne ut vult vivat quod ipse vivere
non est imptate. Vnde enim vult mo
ri cogitur Quid ergo vivit ut
vult vivat qui non vult vivat Et si
ideo mori velit non quod nolit vivere
sed ut post mortem melius vi
vat non vult dum ergo ut vult vi
vit Sed cum ad id quod vult mori
do pervenit vni esse vivat ut vult
qui sibi extorsit sibi impavit
non velle quod non potest atque habet velle quod
potest Sicut ait terentius qui
non potest id fieri quod vis ideo velis
quod possit non ideo beatus quia paci
enter miser est Ita quippe beati
si non amantur non habent porro si
amantur ut beatur ceteris omnibus
rebus excellentius est nunc a
metur quod propter hanc amand
est quidquid aliud amat porro
si tam amatur quantum amari dig
na est non dum beatus est a quo
ipsa beata vita amat et dum habet
quia non amatur ut digna est fieri
non potest ut eam qui se amat
non etiam velit Tunc igitur beati
erit quod eterna erit Aliter probat hoc
libro 22 eiusdem capitulo 22 habet vita
qua nominis in qua adhuc sumus
eius temptationes nunc qua tota
temptationis qua dum in ea sumus
quicquidlibet perficiamus propter non de
sumus que sunt iudicia ita genus
humani bonitatem dei quis potest
explicare non quod ad primam originem

pertinet omnem mortalem pagnum
fuisse dampnatam Hec ipsa vita
si vita dicenda est tot et tantis
malis plena testatur Quid enim
aliud indicat horrenda quedam
profunditas ignorantie ex qua omnis
error existit omnes filios adam
tenebrosos quodam somno stupet
ut homo ab illo liberari sine la
bore dolore et timore non possit
Et subdit probando eius miseriam
causa primum amoris quod patet super
capitulum Amoris ubi allegat hunc librum
habet capitulum 1 et adtingit probandum causa
ignorantie et addit causa timoris
et casum fortune ibidem infra dicit
Quintus est metus quanta calamitas
ab orbitatibus atque luctu a
dampnis ad dampnacionibus et de
ceptionibus et mendacibus hominum
assumptionibus falsis abominibus
violenciis facinoribus et scelere
alicuius Quid quid ab eis et de
predatio et captivitas et vinda
et carceres et exilia et cruciatus
et amputacio membrorum et suavis
sensum et oppressio corporis ad abste
raam libidine opprimens ex plen
dam et alia multa horrenda se
pe contingunt Quid ab innumer
abilibus qui fornicatus corpori
formidat estibus et frigidibus
tempestatibus nubibus alioquin
inibus thorustione tonitruum
grandine fulmine motibus huius
bus quod traxit oppressione rumarum
ab offensionibus et pauore vel
etiam malicia inuicem atque ve
nemens fructum aquarum aurarum
bestiarum ac ferarum vel tam modo
molestus vel etiam mortifer mor
sibus arabe que contingit ex
rabido cane ut etiam blanda et
amici suo domus bestia non minus
vehementius et avarius quam
leones dracones quod metuant
faciat quod hominem que attrita
uerunt contagione pestiferam
ita rabiosum ut apparentibus

quinge filios penus omni bestia
formidetur. Etne mala patiuntur
navigantes que trena itine
gradiens omnis ambulat ubi
non in opmatis subiacens casibus
de foro quid rediens domum sa-
nus pedibus suis cecidit pede
fregit et ex illo mluē finuit hac
vitam. Quod videtur sedente
scarius de sede ale sella in qua
sedebat heli sacerdos cecidit et
mortuus est. Agricole vno ves
omnes homines quot et quantos
a celo et terra al apuiofio aia
libus casus incidunt agroz suc-
tibus solent tamen de frumētis
tam collectis et reconditis ee se-
cari. Sed quibusdam q nouit
pvenat optimū flumē nupius
fugientibus hominibus de horreis
eiecit atq abstulit cont mille
formes demonū incursus qe
in innocencia sua fidit qn quid
nequis fideret eam pullos
baptizatos quibus certe nihil
est innocencius aliqui se uerāt
ut in eis maxime deo ista fūe
te mostret. Huius vite fleuda ca-
lamitatis et alcius desideranda
felicitas iam vō de ipo corpore
tot existunt morboz mala ut
nec libris medicorū cuncta qphē
sa sunt inqnoz plūibz ac pene
omnibz etiā ipa adinmeta et
medicamenta torineta sunt ut
homines a penaz ericio penaz
eruant auxilio none adhē p
ducit pacētes homines ardor
in manibz ut vtiā quoq hūaz
ul etiā suam bibent none ad
hē fames ut acariūbz hominū
se abstinē no possent nec iue-
tos homines mortuos sed ppter
hē ase ocyos nec quosq alie
nos vey etiā filios matres
incredibili crudelitate quā iabi-
da esures faciebat assument
et adie de sompno pbanē ead

misera q patet sup cap^o Sap
ius ubi allegat huius libri hoc
capitulu adiungit pde calamit
pbatorū rōne belli tam ipalis
quā spūalis q patet ead alle-
gacōne tō bellū unde ocludit
in fine omī pdictoz pē ac pphē
iste etiā in conflictus inq p
clitām et de quo nos victoria
nouissima tūpūz liberari ad-
vite hūaz mala pūnet quā tot
tantoz q testimonio maloz p
baumus esse dampnatā pē hēc
omīa dicit inqma epla adma
redomū et est es. Dāmoz est
cyterome fūia ubi aut h mta
mors est quā lamietari posset
si libet libro 21 ems. tō ic mta
q mortalis tota est pena et in
sta tō re fūa dei etiā est ista vi-
ta mōzlis ubi homo vāntati
similis fūis est d e v b y. Cāpū
huius vite timorose dicit libro p
delibero arbitio tō 8. Cupe fūe
metu vūe nō tam bonoz s es
maloz omī est vey h mē est
q id bonū appetunt autendo a
morem ab hys rebus que fūe
amittendi pūulo nequūt hū
diali aut ut hys fūendis tam
securitate incūbat remonere
impedimēta tōnātut et ppe fa-
tuorofam peleratā q vitā que
mors melius vocat gerunt
unde concludit tū pdictoz sup pē
17. Vita ipa hūana quā inq
si fūmū misera est laboribus
plena pūulis erūpius et tēpta-
tōnibz violite seduci gaudio rez
hūanaz fleuda in rebz hūanis
adūcite potat ride pū puez
qui nascitur quare apleatū in
capit vūe ridere nō dūm nouit
quare plorare iam nouit quā
cepit hē in istam vitā. Est hēc
vita blus et labilis. Hec vita op-
ideo bñe viuendū. tāt p lūa
hō p omē omē p que esse nō

pt sempiterna et p hanc pt homo
preire ad illam que est eterna
si que admodum vult eam longam
sit velit et bonam. Runtum est
aut in hac vita longum qd erit
aliquando finitum et qd erit longum
erit illud quia et quidam erat no
stabat et quidam p dtebat no au
gebat nec addendo crescebat qd
remendo recedebat. Quisquis es
amator longe vite esto potius
bonae vite quam si male vive no
huius longa vita no erit verum bonum
sed erit longum malum. Vide quia
is absurdus atq; pusus cum te
cum te villam fatearis plus ad
re quam vitam. Nam ut i hundo
et male concupiscendo adipiscant
villam bonam firmando efficit
vitam malam. Tamen si tibi dicit
si ate queres vtz malles villa bo
na tunc p dendo an vita mala
moriendo ruderis te si vtz re
tine no posses patorem esse ut
villa tibi auferatur. Cum igitur non
sit amatur vita ut sit etiam bona
que abste omnibus tuis bonis
p fertur etiam mala. Cupis ite
ut longa sit licet mala sit vno
ut bona sit et noli tamen ne bre
vis. Nam si te sollicito bene agi
te securo cito finietur. Succedit
namq; ei vita eterna sine metu bta
et sine fine longa. **monitus finis**
monitus finis 23. **monitus finis** 23. **monitus finis** 23.
Mox quippe hu
mane vite plurimum est qd deo
breve est. Sed et ipi seculo et
humano gnu quod longum videt
quid consolatur inquit si tota
guis humani ultimi dies longe
est vno anq; dies longe est. Ex
adam namq; multi anni euoluti sunt
et fluxerunt fluentq; deinceps
no quid tam multi sed tamen usq;
in fine seculi transibunt anni sicut
et illi transierunt longum videt
quod restat quinquam no erat tam
quum transactum est et tamen trans

acto pto tempe spandus e suis
reliqui tempore fuit quidam tunc
dies qui dicitur hodiebus ex
illo usq; in hunc diem quidquid
fuit suum p tium suu est tale
betur ac si no fuit sic erat quid
quid restat eternum sed sit et
h longum plurimum qd quid dicit
vis quum cogitans quid non
t finat septimum sed fingit cogi
tatio vana et quum vis indur
plongam inquit et vltimam diem
tuum id est vite tue quo erit
es de corpore p ductus es i longum
nunc ex quo incipit no posse vi
ue iam pt et mori possibilitate
mortis in hac vita incipit vite
faat. Et inquit humano ille solu
mori no potest qui no dum ce
pit vivere. Succedit ergo dies taq;
cotidianus spandus est. **libro**
pimo de vitiis 24. **libro** 24. **libro** 24.
Ego et mead
mi finis 25. **libro** 25. **libro** 25.
omnis homo qd pan
lo attentius consideravit neminem
deum timentem sub vitiis eius
no se corrigere nisi qui putat quia
plus habet vitiis sp a res est que
multos occidit cum dicitur cras
cras et subito hostium clauduntur
et remanet foris cum voce cornu
na quia no habuit gemitu tolli
bini. Cras cras cornu vox est
gemitu ut columba et amde pectus
sed plagas tibi dando in pectus
cessus et correptus esto ne non
videat consilium etie sed ma
lam consilium pugnis paucis
tare solidiore reddere no correptio
rem. Gemitu no inani gemitu
forte enim dicit tibi. Punit michi
deus indulgentia quidam me corre
pero scias si lego dicit scripta
q iniquis quacumq; hora consilio sunt
iniquitates eius obliuiscit deus
bene dicit vix dicit indulgentia
correctionis tue punit tibi deus
negare no possum. Sed dicit michi
rogo te crastinum die qd tibi punit

Ubi michi legis indulgentiam
te acceptum si te correperis lege
michi ubi quicumque virtus sis no
lego inquis nescis ergo quicumque
virtus sis esto correptus et sep
patus noli tunc diem ultimum
tamquam furem qui te dormiente
effodiat preterea sed vigila et
corrige te hodie quid defers in
crastinum longa vita erit ipa lo
ga bona sit primum bonum
longum nemo differt et vita
malam vis habere longa utique si
longa erit melius bona erit
si brevis erit bonum scilicet est ut bo
pducatur Sic autem homines neg
ligunt vitam suam ut nolunt ha
bere malam nisi ipsam viderent eam
bona queris uxorem ducere vis
bona eligis filios vis tibi nasci
bonos optas caligas locas et no
vis malas et vitam amas mala
quid te offendit vita tua quid
solam vis malam ut tu omnia
bona tua tu solus sis malus
libro 2o eius **sermone 11o** **sermone 12o** **sermone 13o**
dices bonos ubi
eos invenire non possumus Scio
enim quia nos quidem qui a ego
tatis aut inebulacionibus estis
que habundat in isto seculo qui
quid etas vergit ad finem et senex
plenus est querelis et nullis gau
diis me omnis tribulaciones quibus
conteritur genus humanum non que
runt homines nisi dies bonos
et vitam volunt longam quia
hic habere non possunt quia et lo
ga hominis vita tanta brevitatem
constituit et vixit seculi huius
sacitudo sit quasi vixit gutta
ad vultum inare quid ergo
vita hominis eadem illa que longa
dicitur longam vitam dicunt que in
seculo brevis est et sic dicitur ha
bundat gemitus usque ad deum
vitam senectutem hanc totam mo
ram et brevis est et tu quomodo
querit ab hominibus quanta diligenter

et quanto labore quanta cura et quanta
vigilantia et quanto ope querunt
bonos ut dum hic vivunt et se
nesciunt ipse autem dum vivere quod
est nisi ad finem curare habuerit
bestiam diem habere vis et estum
diem Sed cum iste transierit et an
stans in istum habes ideo optas
ut luceat dies et appropinquet tibi
quo tu non vis pervenire exhibes
aliquam sollemnitate amicitias tuas
audis ubi abene optantibus dicit
tibi tales annos vivas et veniat
quod illi dixerunt quid ut veniat
autem am et am et non vis ut ve
niat finis annorum studia tua con
tra sicut ambulare vis et pervenire
non vis Verum tamen ut dicit si ta
ta cura inest hominibus ut coti
dianis magis petitis quod labo
ribus cupiant et tarde moriantur
Iude nemo vult cogitare cotidie
in isto seculo querunt ut illuc
perveniant dies boni ubi non in
veniant et nemo vult sic vivere
ut illuc perveniat ubi inveniunt
Supra ps 32 **sermone 14o** **sermone 15o** **sermone 16o**
Magna misericordia dei mo
stravit ut bene vivas
et diem nobis notissimum moras
nre abscondit ne nobis de futuro
interito aliquid proutamur **hec**
est vita fallax et **sermone 17o** **sermone 18o** **sermone 19o**
deceptoria in fine **de pspis deca**
de via et corpore **pis tantos**
et miseria vite **seduxisti tan**
tos exercitasti que dum fugis
nichil es cum videris umbra
es cum exaltaris fumus es dul
cis es stultis amara sapientibus
Qui te amant non te agnoscunt
qui te contempnunt ipse te intelligit
Timenda es fugitiva es quasi
umbra es et velud sompnum
periculosa es brevis et nichil es
De qui tibi credunt huius qui te co
tempnunt vera non est via qua
ondis aliis ondus te longa ut p
das in fine aliis brevis ut dum
penite velint non proutas aliis

letam ut faciant que voluit
 alye angustam ut no bene fa
 ciant alye tustem ut no conso
 lent^r De bono interroganda es et
 no ardeuda misera es et mor
 talis et no diutina sed casua Cur
 re sapienter fuge quod fugis sic
 es in hac vita ista misera quasi
 sit homo in domo aliena nescies
 qua die aut qua hora dicatur
 ei Veni foras quia no est tua do
 mus in qua habitas O vane scilicet
 q tanta nobis promittis diu de
 tipis qui tibi amicus esse voluit
 inimicus dei constituit Et infra
 subdit quod p^o dca Caro inimica
 fuit causa corporis est die qua
 dices si inimica ei no fuisse non
 utiqz dilexisset istius seculi va
 nitatem neqz vita vana fruct^r
 Consultit tamen in fine v. De re
 surrectione domini Gaudeamus
 hac habere vitam tempale bonu
 Si enim bona fuit in ope beata
 erit in iude de Si aut recusas op^r
 qua fronte incedem quer^r si
 no poteris dicere xpo feci quod
 iussisti quo respondebis dicere redde
 quod promissisti libro primo de p^o de
 sanatione et p^o fen^o / Exp^o lib^o
 i^o na p^o cap^o 17 / demon^ostrate
 tyranus multis ac pene omnibus
 qui ecclie h^ois amant laudabil^r
 notum in quo p^otea dicit non
 solum no esse fidelibz i vtile
 morte ver eam vtilem repi
 qui apertandi p^oculis homin^o
 et in no p^oecandi seculitate co
 stituit atqz ille copiosissime atqz
 optime p^oecandi p^ocula no de
 esse in vita ista nec sup ee post
 istam Vita ita est obedire Deo
 libro 1a de unitate dei cap^o c^o p^ote
 vivit qui obtemperat p^oapienti
 deo et finis p^ocepti idest ad
 quod refertur p^oceptum e tan
 tas de corde p^ou^o 27 Sed eo
 lib^o cap^o 17 dicit de p^oincip^o 1318

Quod amabat gl'am quā vo
lebant etiam post morē tamq̃
vivent morē laudandū rō

Deo tū modo tanq̃ bono ma-
lum nate vero qm̃ nati non
tantū malum sed etiā norū
libro 1° iuliani ca^o 6 1° aliud
in vicio displicet nisi quia de-
trahit ul̃ minuit q̃ inā placet
libro 12 de ciuitate dei ca^o 1° pmo
Omnino malum nature nocet
Deo nō est suba. Quā dīc ma-
libro de vera re nō natē eius
ligione cap^o 1° et sed cont̃ nāz
eius est nichil q̃ aliud est qm̃
pān et pena pāi vnde intelli-
nllam natam ul̃ si melius in-
de intelligi nllam suba siue
essentiā malum esse neq̃ deper-
tatis penes q̃ eius aīc effici-
ut vniuersitas de formitate tur-
petur quia rōnalis sbā q̃ ab
om̃ pāto mūda est deo sbiecta
subiectis sibi cetis dūatur. Ea
vero que peccant ibi ordinata
est vbi est tales decet ut con-
ditore atq̃ rectore vniuersitatis
decorū siue om̃ia et est pulcū
do vniuersae creature p̃fec̃ tria
maulpabilis dampnatioe p̃ctor
exatōne iustoz et p̃fecōne
beatoz *vnde vniuersa est de scio*
ideo etiā ca^o 3a Est aut̃ malū
p̃mū aīc rōnalis voluntas ea
faciendi que vetat summa et in-
tima veritas ita homo depadi-
so m̃ hoc seculo expulsi est
id est ab etnis ad temporalia aco-
p̃osis ad egenā a firmis ad mi-
seria nō ergo abono sbali ad
malū sbale sed ulla suba ma-
lū est Sed abono etno ad bonū
tpale abono spūali ad bonū
carnale abono intelligibili
ad bonū sensibile abono sumo
ad bonū in finū Est igit̃ qd̃
dam bonū q̃ si diligit anima
rōnalis peccat quia infra illā
ordinatū est q̃re ipm̃ pān ma-
lum est nō ea suba que peccat
do diligit Non go arbor illa

malum est que in medio padi-
si plantata p̃bitur Sed summi
p̃cepti tūgressio que q̃sequētes
habet iustam q̃ dampnatoz con-
tingit ex illa arbore que contra
vetitū tacta est dīmonstentia bōi
et mali quia cum suo pāto aīa
fuit implicata licendo penas dī-
pat quid nūc sit nūc p̃ceptum
q̃ custodire voluit et pān q̃
fecit atq̃ hoc modo q̃ caue
nō dīdicit dīpat sentiendo et
bonū q̃ nō obtpando minus
diligebat ardēcius diligit
opando viciū ergo aīc est q̃
fecit et difficultas ex vicio pē-
qm̃ patit et hoc est totū ma-
lum facit aut̃ pati nō ē suba
Quia p̃ter suba nō est malū
Sic em̃ nec aqua malū est
nec aīal q̃ vult m̃dere nauū
iste sube sunt sed malum est
voluntaria p̃cipitatio in aquā
et suffocatio quā nīsus patit̃
Est aut̃ viciū abolūitate
libro de nā et grā ca^o 1° vbi
hūane nature in obediā volū-
in fluit *ideo eod̃ libo ca^o 1° se* vī
aī q̃ p̃pā m̃flitū est volūte
ut m̃ nā sanet̃ eo ipso opus ē
saluatoris quo iustitū est nā
creatore *et infra* subdit Non
vūq̃ de suba corpis que bona
est sed de viciis carnalibz nō li-
berat̃ homo sine grā salua-
vnde voluntate m̃viciū vnt̃ sed
nō sola voluntate sanat̃ eod̃ libo
ca^o 2° Nemo dīat p̃c̃ hominem
fātū ut de iusticia quid posset
nūp̃m̃ nre et depāto ad iusticiā
redire nō posset Sed ut i pān
nret suffiat liber arbitū q̃ se
ip̃e m̃viciū vnt̃ ut aut̃ redeat ad
iusticiā opus h̃e medico qui
sanis nō est opus h̃e vniuersa-
toze quia mortuus est *ideo*
eod̃ libo ca^o 3° Natam homis
digne laudibus honoremus

casq; laudes adētoris glāu refe-
ramus sed quia nos creauit ita
sūm9 grati ut nō sūm9 quia sanāt
ingrati vicia sane ita qd sanāt
nō dūo operi sed hūane volūta
iuste qd illius vīdite tūcūm9
sed ut in nostra ptate ne accedat
fuisse confitemi ita ut sanet in
illius magis esse qm in nostra
ptate fateam Et nullus est sine
vicio eod libo cao 3o *Nata quippe*
hominis penitus inculcata et su-
ollo vicio creata est nata vero
ista hominis qua vniuersumq; ex
adam nascitur iam me dico in-
diget quia sana non est Omnia
quid bona que h3 infortune
vicia sensibus mente a summo deo
h3 creatore et artifice suo viciu
vero qd ista vicia bona qrene
biat et infirmat ut illuminatione
et curatione opus heat non ab
inculpabili artifice contractu e
sed ex originale pto qd commissu
est et libero arbitrio ac p h3 hā
penis admodum instissimam
ptinet Si enim iam sum9 i xpo
noua creatura ty creatu natu
filij re sicut et ceti Deus autē
qui dices est in vna pp mltas
dilationes suam qua dilexit nos
et tūc effemus mortui delictis
quiuificauit nos xpo au9 grā
sum9 salui facti Hec ergo xpi
grā sine qua nec infantes nec
etate grandes salui fieri pnt
no mltis reddit sed grā datur
pp qd grā nomia iustificata iqt
gras psaguen9 ipius bā h3
qui pillam nō liberant sine qā
audire nō dūm potuit sine qā
obedire voluit Sine etiā cum
p etatem audire nō possent la-
nate requatione qd accipe posset
p quod salui fieri nō accepit
iuste vāq; dampnat quia sine
pto nō sunt nīl qd originale tra-
xerūt nīl qd malis morib9 addi-
derūt Omnes enī pccauit sine in

adam sine in se ipis et eget grā
dei vniuersa igit massa penas
debet Et si omnibus debitu dāp-
nacionis suppliciu redderent non
in iuste pculdubio redderent Quia
ergo inde pccatū liberant nō
vasa mītoz suoz sed vasa mīe
nōmīant *vicia tamen voluntaria*
pccant libo 12 de Non demer-
itate dei cap 3o vālibus qsq;
sed de voluntariis penas sunt
nō tamen viciu qd consuetudine
minio pgressu laboratu velud
nāliter moleuit avoluntate nō
sumpsit exordiu *vnde libro de*
correctione et gratia aliud est h3
viciu et aliud est mea bonitate
inqua nllm est viciu nō pma-
ne Eo quippe ipō qd nō d3 mīq;
sine vicio esse sed dicit sine vicio
nō pūasisse pculdubio demō-
strat sine vicio nō fuisse in quo
bono nō pūasisse culpā *de*
concludit libo 2o Quā dūm p pa-
d eplam pīemā) adū expectat
redemptionis corpis nūc nō audet
nos dīcē cūc dūm vicio ne ipā
supbia sit in manifestu viciu
Sunt aut ipā vicia Cogimur
plura viciu libo fateri vicia
desina iacob ad hec plura esse
viciu9 vnde aliqui viciu cedit
ut plura succedant velud quod
ebriosus fuit si modicu bibit
et tenacitate et ambicione dīdi-
cerit possunt itaq; vicia cede-
re etiam viciis succedentib9 et iō
plura sunt virtus vero quo vna
ingressa fuit qm fecit cetis
ducit pfecto vicia cedet omnia
quecuq; merant Non enī oīa
merant sed aliqui totide alij
plura pauciorib9 nīl pauciora
pluribus succedebant *vnde si*
qā viciu mītrū aliud libo 9o
sup gel cao 1o Difficile ē nāq;
ut dūm pūse homines vicia
demittant nō in eoz oīa pūat
incurrat Et enī sicut horrens

anaricia fit p[er]fusio aut horres
luxuria fit auarus aut i[n]q[ui]et
fit cui[us] p[er]grinam rep[re]hender[et] aut
cui[us] inquietudine p[er]get a[ut] qui
rep[re]hensus odisse cepit audacia
suam ad timiditatem sua fugit
aut qui timidus no[n] esse conat[ur]
tanqu[am] abrupto vinculo fit te
meritus d[omi]ni no[n] i[n] te s[ed] op[er]e
fina me[ri]t[us] **Sunt em[im] vicia vicia**
bus similia in sup[er]io lib[ro] ad ioh[annem]
Sunt quedam vicia ap[er]ta dist[ri]c
cone virtutibus contraria ut in
prudencia prudencie **Sunt que**
d[omi]ni t[ame]n g[ra]tia quia vicia sunt
quedam t[ame]n spe fallaci filia
ut eidem prudencie no[n] im[pru]
dencia sed astucia **in. de vicio**
similac[i]one lib[ro] 20 **Est qued[am]**
o[per]ation[is] cap[itu]lo 20 **De fectina**
sp[eci]e et vmb[ri]tata vicio fallenab[us]
nam et sup[er]bia celsitudine imitat[ur]
cum tu sis vniu[er]sus sup[er] om[n]ia deus
excelsus et ambicio quid nisi ho
nores querit et gl[ori]am Cum tu sis
p[er]m[an]ens b[er]andus vniu[er]sus et gl[ori]os[us]
metu[us] Et fectina p[er]tatu[m] timeri
vol[et] Om[n]is aut[em] timendus nisi vniu[er]
deus cui[us] p[er]tatu[m] eripit a[ut] subtrahi
quid p[otes]t q[ui]d aut[em] u[bi] aut[em] quo u[bi] a
quo p[otes]t et blandia[re] lasciuia
aut amari noluit Sed neq[ue] bla
dus est aliquid tua caritate ne
amare quid quid salubris quid
illa p[er]m[an]ens formosa et liuosa ve
ritas tua Et curiositas affectare
videt[ur] studiu[m] p[er]ie cum tu om[n]ia
summe no[m]is Ignorancia quoq[ue] ip[s]a
atq[ue] stulticia simplicit[er] et i[n]ocen
tie no[m]ine regit[ur] quia te simplicit[er]
quidq[ue] no[n] rep[re]h[en]dit Quid aut[em]
in nocentius q[ui]d quid opa sua
malis munera sunt Et ignavia
quasi quietem appetit que vero
quies certa p[ro]pter d[omi]ni luxuria
facietate atq[ue] humidancia se apt[us]
vocari Tu es aut[em] plenitudo et in
de fectine copia incorruptibilis
suauitate effusio liberalitate obten

dit vmb[ri]a Sed bonor[um] om[n]i[um] largitor
affluentissim[us] tu es Anaricia n[on]
ta possidere uult et tu possides
om[n]ia inuidencia de excellencia li
tigat quid te excellencia h[ab]et in
dictam querit te iustus quis in
dicat Timor insolita et rep[re]h[en]dit
exhorrescat rebus que amantur
ad fectina d[omi]ni p[er]met securitati
Tibi em[im] quid insolitu[m] quid repe
titiu[m] aut quis ate sepe[re]at quod
diligis aut ubi nisi apud te fectina
securitas Tusticia rebus amissis
otabescat quibus se oblectabat
Cupiditas q[ui]d ita sibi nollet p[er]tatu[m]
tibi auferri nichil p[otes]t ita formi
tatur alia cum auferat[ur] abste et q[ui]
rit extra te ea que p[er]tatu[m] et liqui
da inuenit nisi cu[m] reddit ad te
p[er]tatu[m] te imitant[ur] om[n]es qui longe
se ate faciunt et extollunt se ad
visum te Sed que sic te imitatio
inducant creatorem te esse om[n]is
creature et ideo no[n] esse quo a
te o[mn]ino recedatur **Est aut[em] no**
bis cu[m] vicio otima **Cyprianus**
pugna lib[ro] 20 otima **in ep[isto]la de**
Juliano allegans **mortalita**
Cyprianus se dicere **te dicit Cu**
anaricia nobis cum im[pru]dencia
cum na cum ambitione aggressio
est cum carnalibus vicio cu[m] ille
rebus secularibus assidua et mo
lesta luctatio est obfessa mens
hominis et vniu[er]sus dyaboli infesta
cone vallata vix occidit singulis
vix resistat Si anaricia p[er]tatu[m]
est exsurgit libido Si libido com
pressa est succedit ambicio Si
ambicio contempta est na exasp[er]at
inflat sup[er]bia inolenia i[n]nuat
Invidia concordiam rumpit amia
tiam zelus abscondit Cogit male
dicere q[ui]d diua lex p[ro]hibet Compelle
ris iurare q[ui]d no[n] licet Tot p[er]tatu[m]
cones am[er] cotidie patit[ur] tot
maulis pectus irgetur et delectat
hic inter dyaboli gladios diu stare
tu mag[is] concupiscens sit et optas

Titulus Sup p^o 68 fmo 62

laudanda est Omnis aut qd nō
meo manet et nō vult agē ut
maneat inquit ibi nō ē et in
quit nō id agit ut ibi sit vici
panda est Si ergo laudat rōna
lis natā que facta est nemo du
bitat eius conditorē in ipa eius
vitupacoe laudari Cui em ppe
ea vitupam⁹ hanc quā summo et
incommutabili bono id estatore
suo fini nō vult rē suae vlla du
bitacoe laudam⁹ Quid h̄ bon⁹
et qūtū ul ineffabile lignis
omibus ul ineffabile cogita
tomb⁹ omibus p̄dicandus et bono
randus est creator om̄ deus sine
aug laude nec laudari possum⁹
nec vitupari nō em vitupari
possum⁹ quia meo nō manem⁹
nisi quia magnū est et sumū
et p̄mū inū bonū manē illo
Vnde aut h̄ nisi quia ineffabile
bonū est Quid ergo inveniri
potest inuis p̄tis vnde ille vi
tupetur qū vitupacio p̄tor nō
fitor nulla est n̄ ille laudetur
et nō vitupat⁹ nisi in p̄is reb⁹
viciat⁹ cap. 21 que vitupari
nullus vitupat⁹ viciū nisi aug
natā laudatur Aut em scdm
nam est quod vitupas et nō est
viciū tu q̄ magis emendandus
es ut rē vitupare nois quā
illud q̄ nō rē vitupas aut si
viciū est ut rē vitupari possit
eadē tōtē nam sic rē est et
in finē p̄dit ibi Quid iniquatū
q̄ re nō vitupat⁹ n̄ viciū ideo
aut viciū est quia contra nam
eius est aug est viciū nullus
rei rē vitupat⁹ viciū nisi aug
rei nā vitupat⁹ Non em tibi rē
invisio displicet nisi quia viciat⁹
q̄ in nā placet et p̄lit ibi
q̄onem vici viciū alius nocet
Videndum est vtz rē dicatur
aliquam nam nature altius
vicio corūpi nullo adiuncto vici
suo Si em nā que accedit cū

vicio suo ad illam corrumpeuda
nō in ea corruptibile aliquid
invenit adiuncto eius vicio cor-
ruptionem eius opatur potē-
tior em ab infirmiore si corū-
pi nolit nō corrumpit. Si autē
velit prius incipit vicio suo
corrupti quam alieno equalis
aut ab equali nihilominus corū-
pi si nolit non non potest. Nā
quicūq; nata cum vicio adeam
que sine vicio est ut corrumpat
accedit eo ipso nō equalis acci-
dit quia infirmior vicio suo.
Si vero potētiore invalidiore
corrumpit aut utiq; vicio fit
si utiq; prima cupiditate fit
aut vicio potētiore si est natē
tanta pstantia ut in firmore
quem corrumpit etiā viciosa pce-
dat. Quis em ite vitupavit
fructus terre quo homines non
vtant. Bene corptiq; vicio suo
corrumpant eos abutendo ad lu-
crum cum tamen dubitare de
mentis sit pstantiore potētiore;
q; esse hominis nām etiam vicio-
sam quam nō viciosas quasq;
fruges p; ergo fieri ut aliqui
infirmiore potētiore nā corrumpat
et h; nullius ear vicio fiat. Si q;
dein viciū dicim; q; vitupacōe
dignū est. Quis aut frugale
hominem nihil aliud de frugi-
bus quam supplemeta nature
quintante vitupare audiat aut
easdem fruges q; vsu laborū
eius corrumunt. Valē em nō
vsitate coruptio d; quia max;
viciū nōne solet esse corruptio.
Nām illud in rebus facile ad-
verti potest q; plerq; millos vsu
explende indigencie sue natā
potētiore infirmiore corrumpit
ul; iusticie ordine dum vindicat
culpam. Unde p; ibid. ta-
m q; corruptio viciosa vitupat;
Cum corruptio sola que vicio-
sa est corruptio ite vitupatur.

Certe aut aut nō corruptōes q;
dicende sunt aut certe quia vicio
se nō sunt digne vitupacōe esse
nō possunt. Nam et ipa vitupa-
tio quod vicio patat i apta et debita
sit inde extraxisse vocablū. Edic-
it vitupacio dicitur. Viciū autē
non aliunde malum est nisi qā
nature adversatur eius ipius
rei tanq; est viciū. Unde manife-
stum est hanc eandem tanq; viciū
vitupat; nām esse laudabilem
ita ut omno hanc ipam vitupa-
tione nāz laudem esse fateam;
eaz scilicet quas vicia vitupant;
Et pbat q; vitupacō. Quia em vi-
cio laus fit nē ibid. cum natē
adversatur tū additur malicie
vicioz. Quā nāz integritati im-
mūt. Cum ergo vitupas viciū
id pfecto laudas tanq; integritate
desideras. Cum aut ii natē inte-
gritatem viciū em pfecta nō solū
nulla vitupacōe sed etiā laude
in suo qne digna est. Quod ergo
pfectiori nature deesse pperis
id vocas viciū satis eam tibi pla-
te contestans quam vitupacōe
imperfectioris eius velles esse pfer;
Siquit vitupacio vicioz ipaz est
quaz sunt vicia nāz detus di-
gitatem q; commendat. Quāto mag;
deus conditor om; nāz ead; icaz
viciis laudandus est cum et hoc
ab illo habeat q; nature sit et in
tan viciose sunt inqūat ab eis
qua facta sunt arte discedunt
Et ita recte vitupant; inqūat
eaz vitupacōe arte qua facta sunt
videt ut in eis h; vituperet; q; ibi
nō videt. Et si ars ipa p qm facta
sunt omnia h; est summa et inqūta-
bilis supra v; summe q; est sicut
est respice quo tendat quidquid
ab illa discedit qui tamen deus
nō esset vitupacōe dignus nisi
esset voluntarius pbat ibid. nā
ca. 2. in his rebus que ideo desi-
cunt quia nō viciā esse acceperunt.

salubriter haur **Sup ps ar** p^odi
catio dei p^oter etiam manus est
par est laudare eum et annua
re omnes laudes eius ad unitate
tende uoli diuine p^oliu sed ipe
ad unum et fac unum recta de

Universitas **Quod unum in**
ut uiget iudex o mistic
tas o Summaque aucta uigie p^o
poratione unitatis sensus locor
et t^opi tributis est ut quod corp^o
eius poratione unum corp^o t^o
est cuius p^o est et etas eius por
tione seculi tanta est cuius pars
est et ita sensus eius om^o eius
agrat quam poratione agit u
unum motus cuius her pars est
Sic habendo omnia magnus est
hic unum qui sepe in sp^oans
d^ous celi et terre nomine incai
patur cuius om^o p^oter si pora
minuat^o tantus est quia nichil
in sp^oans locor et t^opi p^ose mag^o
est sed ad aliquid breuius et in
chil rursus in hys p^osepm huc
est sed ad aliquid maius **Singula**
et unum pulchra sunt que p
se p^oputa libro p^ous de p^ose
reut manum Singula opa
dei cum considerant^o ap^oudentia
bus inueniunt^o habere laudabiles
mesuras et m^oos et ordines
in suo quoc^o que constituta qu^o
to magis sunt id est ipa unum
tas que istas singulis unum
collectis impletur omnis em pul
tudo que in p^otibus constat in
to est laudabilior in toto qua
in parte Si em corp^o huius sin
gula queq^o membra pulchra sunt
et ipa sola laudant^o qu^oto mag^o
totum corpus cui omnia membra
que singula membra pulchra sunt
inueniunt^o **De libro p^oerit religioe**
tas o Ita ordinant^o omnes officis
et finibus suis in pulchritudinem
unum sit ut quod horrem^o ipse
si cum toto considerant^o pl^ouim^o
placeat quia nec in officio iudici

do unum tantum angulum considerare
debemus nec in bonis pulchris
solos capillos nec in bene p^ouincia
te solius digitorum motum nec in
luce cursu aliquas tardum tantum
figuras Ita em que p^otea sunt
infima quia p^otibus in p^oas tota
p^ofecta sunt sine in tactu sine in mo
tu pulchra sentiant^o tota co^osidari
da sunt si recte volumus iudicare
Sed em in unum iudicium sine de p^ote
sine de toto iudicet pulch^o est unum
nec so quippe in unum sup^o fert^o nec
aliam partem eius inquit^o per unum
tamen ad h^oemus error aut ut p^oti
ad herens eius ipse p^ose fedus est
Sed p^out uiget color in p^oictura cu
toto fit pulch^oer sit istud totum ago
nem decet^o edic^o in inimitabilis
dina p^ovidencia aliud victis aliud
certantibus aliud victoribus aliud
spectantibus aliud quietis et solis
deum contemplantibus tribuens cu
hys omnibus non sit malum nisi p^o
tatum et pena p^oti h^o est de p^ose
voluntatis asuma essentia et la
bor in solitudo non voluntatis
quod alio modo sit d^oia p^o libertas
iusticia et finitus sub p^oto **De**
libro 2° sup genesim Deus em
ad h^oum cura sine / naturae op
tam conditor peccantium iustiss^o
ordinator est ut etiam si qua sig
llatum sunt relinquendo de forma
semper tamen cum eis unum sit
pulchra sit recta Sequit^o

Unus et unum **Quod unum**
est unus deus sup debet
finem **De** erat eis cor unum et
aia una in deum Si accedentes
ad deum in l^ote aie p^ocaritatem
una aia est et multa corda unum
cor Quod agit ipse fons caritatis
in p^ore et filio non ne ibi magis
trinitas uno Deus est unum nob^o
caritas uet^o De ipso sp^ou p^oanto
Dicit ap^o Dicit Caritas di di
ffusa est in cordibus n^oris p^o
sp^ou p^oan qui datus est nobis

Si ergo caritas dei diffusa est
in cordibus per spiritum sanctum qui datus
est nobis multas vias facit vna
animam et multa corda facit vnu
cor quanto magis pater et filius
et spiritus sanctus vnus est deus **libro**
de vrbis apli sermone 2o Cum au-
dieris vnus est deus noli puta-
re tui de deo pater deum sed de fi-
lio et spiritu sancto hoc enim trinitas vnu
sunt et vnus deus sed ne putes
ipsum esse patrem ipsum esse filium
ipsum esse spiritum sanctum non ita est sed
qui pater est in illa trinitate non est
filius qui filius non est pater qui spiritus
est non filius nec pater sed spiritus pater
et filius ipse est enim vnus spiritus
pater et filius coeternus pater et filius
consubstantialis et equalis tota trinitas
vnus est deus summe bonus **San-**
gulariter autem 9o hoc est xane
spiritus vnu vnus fidei fundam-
cod. libro 1o vnus et vnus
vnus homo per quem vnum alius
homo per quem structa cecidit qui
non mansit erexit qui non cecidit
ruit ille qui diuinitatem manet
manens iste descendit ad terram
te est enim pater vnus et non vnus
non deo de trinitate capitulo primo Ego
et pater vnum sumus vnum sumus enim
dicitur est quod ille pater et ego **1o** esse
tamen non secundum relationem **aliter est**
vnu cum patre aliter nobiscum libro
2o de vrbis dñi sermone 2o aliter
spiritus est vnum cum patre et aliter
vnum nobiscum vnum cum patre
est quia vna substantia est pater et
filius vnum tamen pater est quia cum
in forma dei esset non rapinam
arbitratus est esse se equalē deo
vnum autem nobiscum factus est quia
semetipsum exmanuit formam
sui accipiens vnum nobiscum factus
est secundum semen abrahe in quo
benedicunt omnes gentes **et**
ibid. in fine oratione admodum
nobiscum id est cum corpore suo
vnus est christus Sic tamen omnibus

quibus caput caput est cum
quodam corpore suo vnus est deus
unde per hoc omnia Quia ab initio
libro 2o de trinitate capitulo 1o Deo summo
et vero puritatis unitatem
resilientes et dissonantes de flu-
xibus et euanescunt in multa
diffusi multa et inheutes mul-
tis optebat nutu et impio dei
miserantur ut ipsa multa gesta
patriarcharum et oracula prophetarum
venturum condemnaret vnu et a
multis proclamatus veniret vnus
et multa quiescerent venisse vnus
et nos multis exhortati veni-
remus ad vnu et multas peccatis
in via mortui et pro peccatis in car-
ne mortui auferamus siue per
toto mortui in carne pro nobis
vnu et resuscitatum ardentes
et cum illo per fidem in spiritu resur-
gentes iustificari in vno iusto
fili vnu Nec in ipsa carne nos
resurrecturos de speremur cum
multa membra meriti precepisse
nos caput vnu in quo vnu per fidem
mutati et tunc per spiritum reuocati
et per mediatorem deo reconcilia-
ti habeamus vnu suam vno perma-
neamus vnu **Caritas autem 1o** vnu
quia sunt vni libro de vrbis dñi
sermone 1o Summa inutiliter habet
Si quis vnu illud per caritatis
unitatem quo vniuersis utatur non
habeat **libro 2o de trinitate capitulo 1o** vult
ut vnu aliquid per se fiat lapis
ut esset lapis omnes eius partes
omnes quod nata in vno solidata
est quid arbor nonne arbor non
esset si vna non esset quid me-
bra cuiuslibet animalis aut vis-
cera et quidquid est eorum eorum
constat certe si unitatis paciat
dimortui non erit animal Anima
quid aliud quam vnu esse conu-
et quanto magis vnu tanto magis
amici sunt plus vna caritas
an est perniciosa dissensio quid
est aut dissensio nisi non vnu

sentire ex multis milibus fit unus
creatus itamque multitudi-
co unus vivat quo magis in uni-
tate. Unde ipse coitio in unum
amens nominatus est quia quoniam
quid amor omnis nomine unum vol-
fieri cum eo quod amat et si ei aliquid
contingat unum cum eo sit volup-
tas ipsa non ob aliud delectat ve-
hementius nisi quod amantia se
corpora in unum coeunt. Dolor unde
primarius est quia id quod unum erat
diffidit alio diffidit. Nam quod molestum
et primarium est unum fieri cum eo
quod separari potest. *Et deo homines*
debent esse unum lib. 1. Hoc est ad
primo quoniam veritas et ymaginem
nomine testatur quoniam dei facti esse
hominem quia unus unum fecit ut
sicut ab uno deo sunt omnia ita ab
uno homine omne genus humanum.
Similitudo autem haec est ut quod ad-
modum depre est filius sic et deus
militer ut unus principis auctoritas
consuetur. Sed filius ineffabiliter
incomprehensibiliter natus est de deo
per mater aut corporaliter. Sicut
legimus facta de uno est ut per
nativitatis oriretur. *lib. 2. de caritate*
et uno summe primo fecit deus unum
de uno et omnes de duobus. Si ergo
omnes facti sumus de uno omnes quod
manus movimus hoc est enim quod
commendavit deus generi humano
ut de uno faceret omnes ut diligenter
omnes homines unitate et coleretur
deus uno corde et vero corde.
lib. 2. de caritate Unum cogitate fratres
dei summe mei et videte in
ipse inlatum ne si delectat in unum
Ecce deo pro o quam multi estis
quis nos faceret nisi unum sciret
Unde in multis quies ista da unum
et plus est tolle unum et turba
est quid est enim turba nisi mul-
tudo turbata. *Sup. ps. 103. fac*
po. Omnes nos quicunque in christum
credimus propter unitatem corporis
eius unus homo sumus. *Sim.*

est de septuaginta. *Sup.* Cum sit unus
eius ps. 103. fac. *lib. 1.* finis dei in ipso
tunc omnibus dilatatus in multa
ora sanctorum unum verbum sonat et
lib. 2. de caritate *et sup. cap. 10.*
Dum modo hoc intelligat quod
intelligendum est non magno ope-
randum est quid vocetur et in
fra subdit. Dum res cognoscatur
non est de vocabulis laborandum
Unde libro 20. *et 21.* Si demosthenes
et ceterum *et 22.* clarissimus
orator quibus verborum tanta fuit
cura quanta res auctoribus nostris
tamen ei non nulla locutionis im-
perfecta obiceretur ex quibus negat
ille inoppositas esse fortunas gre-
cie illo ne cum illo verbo verus fuit
et huc an illuc manu porreret
quid magis nos laborare debemus
de regulis derivatorum nominum quod
sive illud sive illud dicamus intel-
ligit sive ambiguitate quod dicamus
quorum non inoppositae sunt fortunas sed
in demosthenis veritatis maior
est intentio et sequitur.

lib. 2. de caritate *et sup. cap. 10.*
Vocatio ipsa vocatio non est
ex merito sed ex gratia. *lib. 2. de caritate*
et sup. cap. 10. Ad illam cenam
dominus dicit meum propter quod non omnes
qui vocati sunt venire voluerunt
nec illi qui venerunt venire possent
nisi vocarentur ita nec illi debet
sibi tribui qui venerunt quia vo-
cati venerunt nec illi qui volue-
runt venire alii tribui sed tamen
sibi quoniam ut venerunt vocati erant
in libera voluntate. Vocatio ergo
ante mentem voluntate operatur
propterea si quisquid sibi tribuit quod
venit vocatus non sibi potest tribui
quod vocatus est. Cum autem vocatus
non venit sicut non habuit primum
nuntium ut vocaretur. Sic inchoat
nuntium supplicium cum vocatus ve-
nire neglexit ita erunt duo illa
inimici et iudicium cantabo tibi deo
ad unum pertinet vocatio ad iudicium.

ptinet beatitudo eorum qui venerunt
vocati et ad supplicium eorum qui
venire nolunt Aliqui dei vocati
est dilectionis iudicium libro 20 dei
habet dominum finone ita repetitio no
minis iudicium est dilectionis aut
forte mouede intentionis his vo
cata martha martha Aliquando
iudicium inreparationis *Sorant*
libro 25 sup gen 22 co deus add
et dixit ubi es inreparationis vox
est non ignorantis et hoc sane
ad aliquod pertinet significacionem
quod sicut preceptum vult datum est
per quem perveniret ad feminam ita
vult per interrogatur preceptum
eum adeo pervenit usque ad feminam
per amorem aut a femina usque ad amorem
Voluntas devoluntate *depla*
comis libro supputacionis pre
ca 2 Quis dabit michi penas
sicut columbe et volabo et rede
scam michi michi tam dulce quod
tam duo meo esse michi enim ad
habere deo bonum est Da michi deo
donec habes singulis assisto me
bris tibi ad habere Sicut scriptum est
omni adheret deo omnis spiritus est
tamen eo prebe michi ideo quod temp
lacionis penas quibus indutus
ad te volitem sursum et quia de
sinister deorum sursum iacet tene me
tem meam ne adruina tenebrosae
vallis corruat ne inveniementem
vmbra ante vero sole iusticie
sepetur Et obducta tenebrarum
nebula prohibeat alta respicere
Idcirco sursum tendo ad pacis ga
udium lucis delectabilem et se
missum statim tene cor meum
manum tua quia sine te ad alto
ra non rapitur Illud festino ubi
summa pax regnat et iugis tran
quillitas rutilat Tene et rege spiritum
meum et assume eum secundum vo
luntate tuam ut te duce ascen
dat in illam regionem libertatis
ubi pascis israel in cunctis pabulo
vitatis ut ibi vel rapida cognoscere

attingat te summa sapientiam super
omnia manente cuncta transiente
et omnia gubernante Sed voluntati
ad te die multa ob strepuit res
Voluntas devoluntate dei
depla comis libro 20 Voluntas dei est
prima et summa causa omni corpora
lium spiritualium quod motum nihil
eum fit invisibiliter et sensibiliter
quod non sentiore invisibili atque
invisibili et intelligibili aula
summi imperatoris aut inbeatur
aut punita secundum ineffabilem
iusticiam punior atque penarum gra
tiaz et retributionum *Est eius voluntas*
omnis ut manifestum in 2o Crede
non cogam aliquid omnipotentem
voluisse fieri scilicet quod non esse
omni enim sine ullis ambiguitatibus
sive in celo sive in terra Sicut enim
vitas tantat Omnia quaecumque vo
lunt fecit perfecto facere noluit que
cumque non fecit *Voluntas dei est ipse*
deus in 1o Voluntas tua non
est minor quam potentia tua
esset aut maior si te ipso tu ipse
minor esses voluntas enim et po
tentia dei deus ipse es *Est eius*
voluntas inmutabilis libro 12 co
Voluntas dei extra eius subiectum
non est Unde non modo vult hoc
modo vult illud sed semel et
semel et semper vult omnia que
vult non iterum et iterum neque nunc
ista tunc illa nunc velle postea
quod volebat aut nolle quod vole
bat prius quia talis voluntas
inmutabilis est et omne mutabile
etiam non est deus aut in eternum
est *libro 20 de voluntate dei capitulo 20*
Dicimus fiet si deus voluit
non quia deus novam voluntatem
quam non habuit tunc habuit sed
quia id eternitate in eius inmu
tabili perpetuo est voluntate
tunc erit *Est eius voluntas in*
perpetuum libro 25 de omni ipse
Est voluntatis vitium quo est

homo deior quod videtur longe est
a dei voluntate unde semper iusta
est eod. libro quod 13. Voluntas
dei iusta esse non potest venit
in deo cultis iustis quia et ipsi
peccatores cum propter qualem peccatum
namque massam fecerunt non tamen
ulla est inter illos diuisio pre-
terit ergo aliquid impecatoribus
quo quantum non dum sunt iusti-
tati digni efficiantur iustificatioe
et iterum preterit in aliis peccatoribus
quo digni sunt obtusione *in*
videtur *ca. 13.* Quis tam im-
desipiat ut dicat deum malas
voluntates habere quas voluit
et quod voluit et plene voluit in bonum
non posse conuerti. Sed cum facit
primam facit. Cum autem non facit
iudicium non quoniam cum vult iuste
retur et quem vult induit et
iustitiam *videtur* *ca. 13.* Quis nisi in-
spiciens deum nunquam putet sine
iudicio penale ingerit digno sine
manu preterit indigno. *in* *ca. 13.*
ca. 13. Quis nisi inspicere. Cum vult
miseretur deus et quem vult obdu-
rit miseretur eum magna bonitate
et obducat nulla iniquitate ut
nec liberatus de suis meritis glo-
rietur nec dampnatus nisi de
suis meritis conquiritur. Sola enim
gratia redemptos dicitur apud
quos inuina perditionis generant
massam ab origine ducta causa
communis hoc autem ei qui commodum
audire et dicat quid ad huc co-
quatur. Viam voluntati eius quod
resistat tamen propter malum non
videatur esse culpandus quia
deus autem vult miseretur et quem
vult induit absit ut pudeat
nos ridere hoc quod iudicasse videmus
apostolum. O homo tu quis es ut
rideas deo hoc loco quidam stulti
putant apostolum in iustione defec-
isse et inopia reddende rationis re-
pisse contumacem audaciam. Sed
magnum hoc pondus quod datur est

O homo tu quis es ut talibus quod
nibus ad sue capacitatis considera-
tionem hominem reuocaret. Verbo
quid breuius sed re ipsa magna
est redditio rationis. Si enim non caperetur
hoc quis est qui rideat deo si autem
capit magis non inuenit quid iudicet
videt enim si caput vniuersi
genus humanum tunc iusto diuino iudi-
cio in apostolica iudice dampnatum
ut si nullus inde liberaretur nemo
re dei posset vituperare iustitiam
et qui liberantur sic quoque optuisse
liberari ut ex plurius non liberantur
atque in iustissima delictis dampnato-
rum videtur quid meruisset vniuersa
conspersio et quod etiam istos de-
bitum iudicium dei dampnaret in
eis indebita misericordia subveniret ut
nolentium de suis meritis gloriam de
os obstruatur et qui gloriatur in
domino gloriatur. *ca. 13.* Quis voluntate
fit quod vult de uolentibus. Sunt magis
contra voluntatem eius. *na opa*
face eodem libro ca. 13. Dicitur ergo
ita in omnes voluntates eius et
tam sapienter exquisita ut cum
angelica et humana natura peccasset
id est non quod ille sed quod voluit ipsa
fecisset etiam per eandem causam vo-
luntate qua factum est quod creator
noluit impleret ipse quod voluit
ipsa fecisset etiam per eandem causam
voluntate qua factum est quod creator
noluit impleret ipse quod noluit bene
utens et malis tamen sine bonorum
adeorum dampnationis quos iuste
predestinavit ad penam et adeorum
salutem quos benigne predesti-
nauit de gratia. *ca. 13.* Quis enim ad
ipsos attinet quod deus noluit fe-
cerunt etiam vero ad omnipotentem
dei ullum id efficere valuerunt
hoc quippe ipso quod contra dei volun-
tatem fecerunt de predestinatio facta est
voluntas eius propter magnam
namque opera dei exquisita rationis
voluntates eius ut iure et in-
effabili modo non fieri potest voluntas

eius quod etiam contra voluntatem
eius fit quia non fiet si non fuerit
nec utique volens fuit sed volens
nec fuerit bonus fieri mala nisi
omnipotens et deumalo posset fa-
cere bonum **libro 22o de ci. si capo 2o**
Mala quid fuit amalis contra
voluntatem dei sed tante est ille
sapientie tanteque virtutis ut in eos
exitus sine finis quos et iustos
ipse perspicuit tendat omnia que volun-
tati eius videntur adversa de p-
he cum dicitur deus mutare voluntatem
et quibus levis erat obsequium red-
datur malis illi potius quam ipse
mutatur et cum quodam modo muta-
tum nihilis que patiuntur invenit
sicut mutat sol oculis sanctat
et asper quodam modo eximit et ex
delectabili molestus efficitur cum
ipse apud seipsum maneat id quod
fuit dicitur etiam voluntas dei quam
facit in cordibus obedientium ma-
gis datus eius de qua dicit apostolus de-
est qui operatur in nobis et velle
Aliguo bona voluntate Aliguo bona
hominis contrariatur voluntati voluntate
dei ienchi dion capo 12 homo vult
aliquid quod deus non vult etiam
ipse bona multo amplius multo que
minus Nam illius mala voluntas
esse nunquam potest tamquam si bonus
filius patrem velit velle que deus
bona voluntate vult mori et rur-
sus fieri potest ut hoc velit homo
voluntate mala quod deus vult bona
voluntate velit si malus filius
velit mori patrem velit hoc etiam
deus nempe ille vult quod non vult
quod non vult deus iste vero id quod vult
et deus vult et tamen bone volun-
tati dei pietas illius potius quod sonat
quodammodo aliud volens quod hoc id
volens impietas tamen tunc est quod
velle sit homini quod deo congruat
et ad quem finem suum quisque re-
ferat voluntatem et appetat aut in-
probetur et aliquid implet suum vo-
luntatem premeditata mala voluntate

eadem libro capo 13 Deus quasdam vo-
luntates suas utique malas implet
per malos hominum voluntates malas
sicut per iudeos multumolos bona
voluntate patris christi pro nobis ac-
tus est quod tamen bonum factum est ut
apostolus petrus quod id fieri volebat
sathanas ab illo qui occidi veniat
vocaretur quia bone et apparebat
voluntates priorum fidelium qui vo-
lebant apostolum paulum ierosolimum
pergere ne ibi patetur mala que agabatur
per ha perducit et tamen deus hoc illud
pati volebat perducenda fide
christi exiens martire christi neque enim
istam bonam voluntatem suam im-
plevit per antiquorum bonas voluntates
sed per iudeorum malas et ad eum per-
tinebat potius qui volebat quod
volebat quam illi per quos volentes
factum est quod volebat quia id quod
quid sed ipse per eos bona illi ad
mala voluntate fecerunt **et addit**
capo 14 Nec quilibet sunt volun-
tates vel angelorum vel hominum vel
bonorum vel malorum vel illud quod de-
us vel aliud volentes quam deus
dei omnipotentis voluntas per
mixta est que mala esse nunquam
potest que etiam cum mala reddat
iusta est et perfectio que iusta est
mala esse non potest deus igitur
omnipotens siue per malum autem vult mi-
seretur siue per iudicium que vult
indurat nec nunquam aliquid facit
et omnia quecumque vult facit **pro**
ut dubium contra omnipotentem **videndum**
siue voluntatem **est que**
capo 15 **admodum** sic de deo dicitur
quia et hoc verissime apostolus dicit
qui vult omnes homines salvos
fieri cum non omnes sed multo plu-
res non fuerint salvi videtur utique non
fieri quod deus vult fieri humana sed
voluntate impediente voluntate
dei **deum** **utrum** **et** **quoniam**
certum sit nobis non omnes homines
salvos fieri non tamen deo d-
beant omnipotentissime dei volun-

aliquid derogare Sed ita intelli
gitur quod scriptum est cum omnes homines
vult saluos fieri tamquam dicitur
nullum hominem fieri saluum nisi qui
ipse saluum fieri voluit non quod nullus
sit hominem nisi quem saluum fieri ve
lit sed quod nullus fiat nisi quem
velit et ideo sit rogandus ut velit
quia nunc est fieri si voluit *Aut*
soluit ibid infra ca 37 Aut ete sic
dum est quod omnes homines vult sal
uos fieri non quod nullus hominem esset
quem saluum fieri nollet qui bea
tes imitatorum voluit facere apud
eos quos dixit actuos fuisse pe
nitentia si fecisset Sed ut omnes
homines omne genus hominum intel
ligamus per quatuordecim dies distribu
tury reges nobiles et ignobiles
paucares pulchres humiles doctos
indoctos integri corporis debiles
ingeniosos tardicordes sapientes
facios diuites paupes medicos
mares feminas infantes pueros
adolescentes iuuenes seniores
senes in lignis omnibus in moribus
omnibus in artibus omnibus in p
ssionibus omnibus in voluntatibus
et consuetudinibus varietate in inuicibili
ostentat et si quod aliud differen
tiarum est in hominibus Quid enim est
eorum unde non deus per unigenitum
suum dum in unum ponit gentes
saluos fieri velit et ideo faciet
quia omnipotens est velle nunc non
potest quicquam voluit *Et post*
causam illam ubi precepit apostoli
apli ibid ca 13 ut orarentur
pro omnibus hominibus et specialiter ad
diderunt precibus et huius qui in
sublimitate sunt qui putari po
terant fastu potiori in superbia
seculari fidei et aue humilitatem
abhorrebat proinde cum dicitur huius enim
bonum est colimus saluatorem duum
non id est ut etiam per talia videret
statim ut de spem colleret addi
cit cum omnes homines vult sal
uos fieri et ad agnitionem vitae

venire hoc quippe deus bonum
iudicauit ut omnibus humiliter
dignaretur salutem prestare sub
limiter et utique iam videtur imple
tum dicitur sic aut voluntas dei de
clarat libro de ordine diuina volun
tas dei quam christus fecit et docuit
est humilitas in obsequio stabilitas
in fide veracitas in moribus in fide
in iusticia in opibus in iura in moribus
disciplina in iura facit non nos
se et sibi sciam posse tollere
cum fratribus pacem tenet deum
ex toto corde diligere amare ideo
quod per timorem quod deus est christus in
nichil ponere dicitur quia nec nob
ille quidquam proposuit caritati
eius insepabiliter adhaerere cum enim
fortiter ac fideliter assistit quando
de eius nomine ac honore etiam
est exhibere in sermone in stantia
qua confirmamur in amore in fiducia
qua condum in morte paciamur
qua conamur hoc est colere deum christum
velle esse hoc est preceptum dei
facit *Et quid nobis operatur deus*
inuita 2^a p^a p^a 7 bona volun
tas dei preceps voluntate in am
ut peritores vocet ad penam et ipsa
est arma quibus expugnat in
imicus contra quem dicitur Quis
accusabit aduersus electos dei
de itaque est inuictissimum scutum
quo repellit inimicus de spem
salutis suggerens multitudinem
tribulationum et temptationum Sed
de voluntate humana quid sit de
libro de duabus diaboli ca 14 Et
libro primo reuerentiarum ca 10
Voluntas est animi motus co
gente nullo ad aliquid vel non
amittere vel adipiscendum est
aut voluntas in se libere de
tata libro 2° de libris arbitrio
ca 1° Nichil tam in nostra potestate
quam ipsa voluntas est ea enim
presus nullo in nullo mor ut
nolumus perire est Et infra ca 6
Voluntas nostra ut voluntas

esset nisi esset inuicem pte por
ro quia est in pte libera e nob
ideo eod libro cao 2o motus quo
huc aut illuc voluntas qritur
nisi esset voluntarius atq inu
ptate neq laudandus ai ad su
piora neq culpandus homo eet
cum adu fion detorqt q quida
carduier voluntatis neq omo
mouendus esset ut istis neglect
etna veller adipisci atq ut ma
le nollet viuere veller aut bu
h aut mouend no esse homiez
quie quis existimat de homi nu
existimandus est libo dena et gra
cao 66 allegans sed mber uba
Libera arbitay nos condidit deus
nec adbtutem nec ad mta nate
trahim alioqui ubi necessitas ne
cena est **et eod libo cao 68** volu
ntatis arbito ac delibacone pnat
quid quid nali nitate otingit
et hic no nulla questio est par
em absurdum est et ideo dicat
no ptue ad voluntate nram q
beata esse volumus quia id omo
velle no possumus nestio qua et
bona ostructione ne nec dicere
audeamus ideo deum no volute
sed nitate habet iusticie quia
no potest velle peccare **Deo dy**
puit cont ptoicos confu pui
tiens libro 4 de ciuitate dei co
ro 5 similem quam puit libro
itio de libo arbito cao 4 et mfti
Oport laborauit causas rez
distingue et quasda subde ne
cessitati quasdam subtrahit atq
mlys quas esse subuacitate uolue
runt posuerit etia nras volu
tates ne videlicet essent libere
si subdeit nitate Si em necessi
tas ma illa dicenda est que no
est in nra pte sed etia si nolun
effia q potest sicut est nitas
mortis manifestum est nostras
voluntates quibus rez al ppe
ram vunt subtili nitate no
esse multa em facim que si uol

lemus utiqz no facim quo pmit
ptinet ipm velle nam si nolun
est si nolun no est no em ve
llemus si nollemus Si aut diffiut
illa esse nitas sedm qua dicit
nate est ut ita sit aliquid ul ita
fiat nestio cur eam timeamus
ne nobis libertate auferat volu
tatis neq em ut vitam dei et
pnam dei subuacitate ponim
Si dicamus nate est deum semp
vive et amda pscire Sicut nec
ptas eius minuit cum d mori
falliqz no posse Si em etia ad
dicamus nate est esse ut ad volum
libero volumus arbitrio et ver
pauldubio dicamus et no ideo ipm
liber arbitrium nitate subuacim
que aduut libertatem Quia
igitur nre voluntates et nre fa
ciut quid quid uolendo facimus
q no fiet si nollemus Quid quid
aut alior homi voluntate uoles
quid patit etiam sic voluntas
valet et si no istius tamen illius
hominis voluntas sed ptas dei
nam si voluntas tan esset no po
set q veller potencie volute
impediente nec sic tamen voluntas
non nisi voluntas esset ne alia
sed eius esset qui veller et si no
posset imple quod veller Unde
quid quid pter suam voluntate
patit homo no debet tribuere
huani ul angelici ul cuiusq
arati sps voluntatibz p eius
potius qui dat pteu volentibz
Non ergo ptea est in nra pte
quia deus pscit quid quid fu
tur esset in nra voluntate Non
em qui h pscit nichil pscit
nichil pscit porro ille qui pre
scit quod futur esset in nra
voluntate no utiqz nichil sed
aliquid pscit pfecto et illo p
sciente est aliquid in nra volu
tate Quia circa nullum coqui
ul retenta pna dei tolle volu
arbitrium aut ut retento volu

arbitrio deum q neqhas e nega
re psciū futūz Sed utqz Sed
utqz amplectem utqz fidelit
et vaciter confitem illud ut bue
credamus h ut bene viuam?
Male aut viuitur si de deo nō
bene creditur vnde absit a nob
eius negare psciā ut libe ve
lūmus quo ad iūate sumus libi
ut velim? pūde nō frustra sūt
leges et oburgaciones exhorta
tiones laudes et vitupaciones qz
et ipas futuras esse psciūt et
iuste pma bonus facis et pēis
supplicia constituta sunt vteqz
cū ideo nō peccat homo quia
deus illum peccatur psciūt vō
ideo nō dubitatur ipm peccare
cū peccat quia ille cū psciā fa
lli nō potest nō facim nō for
tuna nō aliquid aliud sed ipm
peccatur psciūt qui si vult omis
nō peccat sed si peccare voluit
etiam h ille psciūt *Ex ipa liber
tate voluntas homo* Cū nō
ut angelus est nobilis) omibus
libro 8 sup gen cū 21) naturis
deus dedit voluntatis arbitrium
Ideo ille quibus dedit potēcia
res ac superiores sicut ille nature
que nō habent voluntate sūditē
sūt nūc est illis que habet et
h ordinatōe creator qui iūq
ita pūit voluntate mala ut nē
pūiat dignitatem Cū igit oīe
corpus et omis aīa irōnalis
nō habeat voluntatis arbitriū
sūditā ista sūt eis natur qe
pūta sūt arbitrio voluntat nec
omib omia sed sicut distribuit
iusticia creator ergo dei pōde
aa regens atq aduūstans vi
uam creaturā et naturas et vo
luntates naturas ut sūt volun
tates nec in fructuose bone nec
impure male sūt Sūdit pūito
omia sibi deinde cāturā corlez
creature spūali irōnalez rōnali
terrestrem celesti femineā masculinā

line un? valente valentiori indi
gentoreū hūdaniori iuvolum
tatibus aut bonas sibi cetās vō
ipis fimentib? sibi ut h? pacit
Voluntas mala q ex iūssu dei
fecit bona sine psciām sine
pūalam nīrebus iūitaret qe
nālitē sūt etia malis volun
tatibus sūditē i corpi? nā
in seipis male voluntates hūc
intiore penā suam eand salis
iniquitate suam ac pē solumib?
angelis deo sūditē fimentibus
Ideo fimentib? sūditā e omis
natura corporea omis irōnal
vita omis voluntas ut in finia
ut pūia ut ut h? de sūditis
ut cū sūditis agant q nate
ordo postat in omib? iūbete illo
cū sūbicta sūt omia Si dūsi
ficat voluntas nō *Non ob hoc
est dūsa aīe nāta* putand est
d? questione 21) dūsas nās
aīas quia dūse sūt volūta
tes cū etia vīo aīa volūtas
pūm dūsitāte pariet Si quid
in alio tempe dūes esse cupet
Alio vero tempe qtemptis dūi
tis sapiens esse desidat et i vīo
tempe vīi homiū negociatō et
in alio tempe iūlicia placuit et
si voluntas vacillet *superat aīa
involendo i libeā e* corpi et pa
libro 8 q fess cor v) retur statū
superat aīa sibi et resistit superat
aīa ut moneat manus et tanta
est facilitas ut iūx aīmao dūc
natur iūpū et aīa aīa est
manus aut corpus q iūpat aīa
ut velit aīa nec alter est nec
facit tū vūde h? iūste et quare
illud iūpat iūqū ut velit qui
nō iūpat nisi vellet et non fit
q iūpat sed nō extoto vlt vō
ergo extoto iūpat vīam iūcū
iūpat iūqū vlt et iūcū nō fit
q iūpat iūqū nō vlt Cū
voluntas iūpat ut sit voluntas
nō alia sed ipa nō vīqz plena

inipat Ideo nō est q̄ inipat Na
si plena esset nec iniparet ut
esset quia iam esset nō ergo mo
strat partim velle et partim nolle
Sed egritudo animi est quia non
totus assurgit veritate cōsueti
dine p̄gruatus Et infra p̄bet
Una anima est et una voluntas
bona et mala cupiens et si hoc
et illud cupit nō sunt diuise volū
tates sed nō est se tota est aūe
ip̄a voluntas cā deuota sed non
muta nisi p̄gruam libro 17 de cō
dei cā 21 voluntas nra in natā
que facta est bona abono deo f
mutabilis abm mutabili quia ex
nihilō et abono p̄t declinare ut
faciat malum q̄ fit libero arbitrio
et amalo ut faciat bonū q̄ non
fit dīno adiutorio libro de gēna
nouī testamēti q̄oe ul cā 5 dīe 10
nalis mutabilitas ad mouet quo
nouit nisi p̄cipacione mouita
bilis bonū iustū saluā sapien
tem beatū se esse nō posse nec
sibi bonū esse ip̄a voluntate f
malū ip̄a quippe voluntate au
tē abono inmutabili ea q̄ au
pōne viciatur nec sanari p̄semet
ip̄am p̄t sed q̄tūta nra dator
qm̄ in hac vita eam q̄stuit ex
fide viuente in spe salutis etne
De mala dicit libro 17 cū 17
Dicit om̄ nra est deus creator
ita om̄ p̄tatum dator nō volū
tatiū male quippe voluntates ab
illo nō sunt qm̄ contra naturā
sunt que ab illo sunt libro 10 cū
17 q̄aloz op̄oz tamq̄m
fructū maloz voluntas ip̄a
est velud arbor mala aut ip̄e
homo inq̄ntū est male volū
porro mala voluntas nō est p̄
hām sed contra nām quia malū
est et eius nature cuius est malū
quia nisi in nā esse nō p̄t sed q̄
ea quam creauit ex nichilo nō q̄
genuit creator de semetip̄o p̄t
verbum p̄quod facta sunt om̄a

libro 20 q̄m felice manducetū Sine
mala sit voluntas siue bona p̄
voluntas est bona voluntate
sequit̄ cōna malam voluntate
sequit̄ pena deus aut iudex vo
luntatiū est creator aut naturā
Vnde ip̄a est p̄cipalis voluntas
causa peccati libro 10 cū
contra iulianū cā 7 origo p̄
tati et ita nisi voluntate mala
p̄tū exortū est libro 20 q̄m
faustum Avoluntate inuicū est
p̄tū Vnde inuicū mali ul facie
di contra iustū p̄ceptū uel
pacendi sedm̄ iustū iudiciū
libro 20 de uoluntate et concupis
cō 10 est ortū malū nisi in
bono nō in sumo et inmutabili
q̄ est natā dei sed facto ex nichilo
p̄ sapiam dei est itaq̄ q̄ hō
dīno op̄e crearet malū aut nō
esset nisi voluntate p̄m hominis
peccaretur et origine viciata p̄m
originale trahetur hie p̄la cū 20
natiū p̄p̄tes 20 Cū nesciat
māstas et cū 10 Dampnari hō
inmem nisi inito male volūta
tis nec liberari nisi habuit bonā
voluntate nō tamen ideo qui di
ligunt male sua voluntati ip̄u
ne et audeliter p̄mittēdi sūt Si
ubi p̄tis datur et amalo p̄hibēdi
et ad bonū cogendi sūt nra si
voluntas mala sue p̄mittenda
est libertati quare ip̄sute recusa
tes et inuicentes tam duris fla
gellis amalo p̄hibebant et ad
terram p̄uisionis op̄ellebant
libro 10 cū 17 Cū aliq̄d
vellem aut nollem nō aliud q̄
me velle ac nolle etissimū erat
et ibi esse causam p̄ti mei itaq̄
animadvertebam q̄ aut inuitus
facem p̄ti me p̄caus quā face
videbam et id uō culpam s̄ pe
nam esse indicabā quia me ad
inuiti p̄lecti te iustū cogitā
tato facebat
cā 5 Ego suspirabam ligatus

nō ferro alieno sed mea ferrea
voluntate velle meū tenebat
innocens et inde michi cāthenā
fecerat et constiterat me quippe
ex voluntate pūsa facta est libido
et dum fuerit libidini frā est
conspicendo et dum consuetudini
nō resistat facta est necessitas
quibus quasi auxiliis alis auxiliis
quibusdam sibi in ueris bñ
cāthenā appellam tenebat me
obstratum diuā fuitus *libo qm*
sup exodum qm 20 Avoluntate
quippe hominis facta est origo
vicioz mouet aut talis corda hoī
talīa sic talia vero sic et nō dūp
tāq sed sepe dūpso modo sedm
pās qualitates que ex volunta
tibus veniūt *libo de dūpso qm 19*
19 Dicit autē malas esse et
nichil peccare plenū est demen
cie dicit autē peccare que volūte
magnum deluramentū est et pti
remū teneri qm qm quia nō fe
cit q facē nō potuit sūme in
quitatis est et infame *sup is*
12 facimus pcedit errore quōd
voluntas faciendi detinetur de
cremisti furtum facē dixisti et
fecisti si furtum nō fecis for
ille nō meruit pdere au dispone
bas auferre et nichil pdidit
et tu defutū dāpnaber deare
iusti occide hominem dixisti ita
de tuo sonuit deore tuo mēoe
hominadū adhuc homo viuit
et tu hominada pūm? Quid sis
eū apud deum quicū inquit
nō dum apparuit apud homines
libo de dūpso et qm 19 Duble
ge est qm timore supplicij quod
lex minat nō amore iusticie se
se sentit abstinere ab ope peccati
non dum liber nec alienus avo
luntate peccandi iūpa eū volū
tate reus est quia mallet si si
posset nō esse quod timeat ut
libe faciat q occulte despiciat
libo de dūpso et qm 19 reuans qua

vba septa libro 20 Nec unū
delibero arbitrio cū est q homo
20 nō ignominio nō hē liber
arbitriū voluntatē ad eligendū
quid rē faciat nō resistente car
nali consuetudine que molen
tia mōlis successione quodā
nāliter molenit Videat quid rē
faciendū sit et velit nec possit
implere illa est em pti pena
iustissima ut admittat quicq
quo bene vti uoluit cum sine
vlla posset difficultate si vellet
id est ut qui sciens rē nō facit
admittat scire quid rē sit et qui
rē facit cum posset uoluit admi
ttat posse cum velit rē sit
rē nā omī peccati anime duo
ista penalia ignorantia et diffi
cultas Ex ignorantia de honestat
error ex difficultate cautatū aff
ligit Sed apbare falsa pveris
ut erret inuitus et resistere az
torquere dolore carnalis inuiti
nō posse alibi diuosis opibz tempa
re nō est nā iusticia hominis si
pena dampnati Cum autē de liba
voluntate rē faciendi loquunt
de illa talis in qua homo stus ē
loquunt *vide ita pūpū dū*
libo de dūpso allegando salustium
Falso quātū de nā pia genū
quānū *Eme bona tamē volūte*
nichil sit bonū libo *Locū habz*
10 omēs omelia 3 qm hē bo
nam voluntatē ipa est que p
suffice si cetera nō sunt Si autē
sola desit nichil pdest quicq
hūmū fuit Sola suffiat si affit
cetera nichil psumt si sola desit
Si habes in domo tua thesauros
unde scis esses gaudēs exulta
res in corde tuo habes bonā vo
luntatē et tristis es in archa pos
ses timere furem in corde tuo
quem times noli te pati hoste
in corde tuo bonā voluntatē ha
bens nichil times *Deo dicit de ca*
ritate sup ps 121 Si sit sola caritas

que non inueniat quod distinet pan-
pibus diligat solum calice aque
frigide det tunc illi imputabit quod
Zacheo qui dimiduum patrimonii do-
nauit pauperibus impar est cum
facultas sed non est impar voluntas
caritas *Sup p^e 3^e p^o mone p^o*
Iustus miseretur et commodat dicitur
si pauper est eadem sic dices e re-
spicias archam manie osiam deo
plenam non respicis non habet extra
secus facultatem sed habet in se
cuius caritatem de caritate dat quod
non sunt et si non inuenit foris
quod det det benignitatem prout
consilium et si prout auxilium et si
habere adiuuare non potest ad ex-
mum vel uoto adiuuat vel orat pro
tribulato et forte magis ipse et
audet quod qui porrigit panem
semper habet unde det cum plenus est
pectus caritatis ipsa est et que
est voluntas bona plus ante deo
non erigit quoniam quod tibi intus dedit
facere non potest bona volun-
tas non enim habet voluntate bonam
si minus tibi super sit et pauper non
porrigis vides pauperes quod me se
non sunt infructuosi vides ceterum
auferente duci quod minus non ha-
bent quos daret egenis commodat
oculos non habent unde hic accomo-
daret membra sua non habent nisi quod
intus erat voluntas bona ipsa
thesaurus est pauperum in quo the-
saurus dulcissima requies et vera
securitas ad ipsum amittendum nec
luctu admittit nec naufragium
metuit fuerat secum quod intus habet
mundus euadit et plenus est *De*
clarat aut que sit Bona volun-
tas bona voluntas *lib^o 1° cap^o 1°* tas est qua
primo de lib^o 1° appetitur ite-
rum *cap^o 2°* honesteque viuere et ad summas
sapientiam pervenire *et infra sub p^o*
Pax non est gaudendum habet nos in
anno hanc bonam voluntatem in eius
compactione abiectissime sunt divi-
tie et honores et voluptates cor-

pis et sunt omnia que in aere lo-
gum est per quibus adipiscendum
videmus multitudinem hominum illos
labores nulla pericula recusare
et infra infra cuiusque non habet
bonam voluntatem caret pro illa
que potentior est omnibus bonis
in parte nostra constitutis et sola
illi voluntas per seipsum daret
Itaque cum sepe miserum indi-
cet cum amiserit gloriam famam
et ingentes opes et quicquid corporis
bona tu enim miserum indicab-
eris si talibus humider omnibus
cum his habet quos amittit faci-
llime perit itaque dum vult habere caret
aut bona voluntate que non com-
panda est cum istis et ad sit tam
magnum bonum velle solum opus
est ut habeat *et infra de vult*
In bonis qui suam bonam volun-
tatem magis videt et diligit omnes qui
orantes sunt comperit unde huius
vitam concedimus esse laudabilem
lib^o 2° de vult Ista per clara et
magis *cap^o 1°* magna laude per-
dicanda est qua summum appetit
bonum *Sup p^o mone* Bona
na pura sincera et perfecta volun-
tate non ficto corde suo finem
sed non sufficit bona voluntas
voluntas sine gratia bonis po-
tius dicitur quod *lib^o 1° cap^o 1°* la non suff-
ad simplicem *cap^o 2°* fiat ut
ite in teque vnam in si adiuve-
mur in a dei et in a dei non si-
fficit sola nisi consensus nostrae
voluntatis addat ad eius tamen
nam patet ut velimus deus enim
est qui operatur in nobis et velle
et operari per bonam voluntatem vram
si querimus vte domus dei sit
voluntas bona nunc si negare
quis audeat *lib^o 2° de vult*
lib^o 1° cap^o 1° Certum est nos in a
data suare si volumus Sed quia
patet voluntas ad non ab illo
petendum est ut cum velimus quic-
cum sufficit ut volendo faciamus

Certū est nos velle cū volumus
sed ille facit ut velimus bonū de
quo dā est Deus est qui opā
in nobis et velle certū est nos
facere cū facimus sed ipse facit p
bendo vires efficacissimas volū
tati qui dixit faciam ut iustifi
cātibz meis ambuletis et iū
dicia mea obsecutis et faciatis
libro decoris pēne et quā volū
tas quippe humana nō libertate
consequitur grām sed potius grā
libertate et ut p̄uenit delectabil
peritūte et insupabile fortitū
tēnem *libro 1mo pēdestinatio*
pro 1o 1o Dicimus cū dō vult
fieri qd nō nisi volentibz hoibz
qz fieri naturā corz corda ut
hēt velint eo scilicet inclinate
qū in nobis nātibz et ineffabili
modo operat et velle *libro de*
na et quā 2o Etā in ipse tē
factis cāenda est supbia id est
in nā via iusta ne homo dū
qz dei est deputat suū amittat
qz dei est et redeat ad suū deo
qz p̄s ocludit faciam. Si omis
qui confidunt in eū ut ipse
faciat ipse dūdit manū suā cui
d. Oude nobis domine nūqz tua
et ipse det salutem ut ambula
re possimus cui d. Deduc me
dne in via tua et salutare tuū
da nobis spē meā mā deduc
cui d. Deduc me dne in via tua
et ambulabo in vīte tua spē ad
illa quo via ducat p̄missa p̄du
cat cui d. Et eū iūc iudicis
tua deducet me et p̄ducet me
de vīta tua spē ibi p̄stat recū
bentes cū abrahā ysaac et
jacob De quo dā est faciet eos
reanibz et iūstibz et iūstabit
eis Non eū cū ista quēorū
arbitrū voluntatē tollim sed
dei grām p̄dicam. Cū eū pro
suat ista nisi volenti sed hūit
volenti nō se devoluntatis in
bus tamqz de p̄fione iusticie

tamqū sola sufficiat extollenti
unde orabat libo Si vis domine
p̄ssilo qz ad dū / potes me sal
tā 2o suare. Ego aut si velim
nō possem magna est multitudo
miseriarū mearū meū velle qui
ipse adiacet michi p̄ficē aut nō
nūemo velle etiam qz bonū ē
nō possum nisi tu velis nec qd
volo possum nisi tua potēcia
me me confortet et qz possum
aliquid volo nisi tua voluntas si
at sicut mēlo et mēia et qz volo
ut possum ignoro nisi tua sapiā
me illustret et si grām quāqz nō
lens quāqz nō valens inspecta et
vacua tūp̄ sapiā mea nisi ad
iūnet vera sapiā tua sūta at
voluntate cuncta sunt posita et
nō est qui tue possit resistē vo
luntati dne vniūsoz p̄ncipatū
tenens omis carnis et quēūqz
vis facis mēlo et mēia et iūm
et in omnibus abyssis et in nobis
fiat ergo voluntas tua sup qbz
in vocatūm est nōme tuū ne pe
reat h̄ nobile plasma tuū qz cā
sa p̄pter honorem tuū et quē 2
homo natus denūcere qui vīat
et nō videat mortem et eripiat
animā suā denūm in ferū
nisi tū solus eripias vitā vitā
lis omis vite p̄qū omnia vī
nut *Concludit qz libo de p̄uā*
Dicat voluntas bona sine adiū
torio spūs sancti nō p̄t esse Sic
voluntas mala sine aliquo spū
in mūdo nō p̄t exsistere ut iūcāte
quia p̄nullū aliud drābū sed
p̄pā voluntate scīs drālo inuenit
libro 1o de amūte 2o 3o Ipse volū
tas in malo accipit nō p̄t sed locū
tione vīcāte quā fīcūtat mā
xime consuetudo fīcūtis Tūc
voluntas in bono p̄fūit intelli
gi *libro 2o de p̄uā dū iūore*
2o 3o Voluntas nō est nisi iūore
Nam in malis flagitiosqz scīs
cupiditas p̄pē dē iūa voluntas

Quia mala voluntas mala vo-
no h[ab]et causam efficien-
tem **de efficiente libro 22 de** ciens est
cunctate dei capitulo vii causa ope-
ris mali male aut voluntat[is] effi-
cientem causam nemo querat h[oc]
enim efficiens sed deficiens quia
non illa est effectio sed defectio de-
fici[entis] namq[ue] ab eo q[uod] si bene est ad id
q[uod] minus est hoc est utripe habere
voluntate[m] malam Causa porro
defectionum istar[um] cum efficien-
tes non sunt ut dixi sed deficientes
velle invenire tale est ac si q[ui]s
quam velit videre tenebras ul
audire silentiu[m] q[uod] tamen utq[ue]
nobis notum est neq[ue] illud nisi
oculos neq[ue] hoc nisi paucos
non sane inspicere sed inspicere
pudore Nemo ergo ex me scire
querat q[uod] nescire scio nisi forte
ut nescire distat q[uod] scire non po-
sse sciendum est ea quippe que
non inspicere sed in eis pudore sen-
tunt si dici aut intelligi possunt
quodam modo nesciendo sciuntur
ut sciendo nesciant Cum enim
acies oculi corporalis currit p[er] spec-
tales usq[ue] tenebras videt
nisi ubi cepit non videre ita ead[em]
non aliquem sensum aliu[m] sed
ad solas aures p[er]tinet audire
silentiu[m] q[uod] tamen illo[rum] nisi
non audiendo sentit Sic
species intelligibiles mens quid
nisi intelligendo conspiciat sed
ubi deficiunt nesciendo q[uod] distat
delicta enim quis intelligat hoc
scio nam dei nunquam usq[ue] illa
ex parte posse deficere ut ea pos-
se deficere que ex indito facta sunt
que tunc qu[od] magis sunt et
bona faciunt Cum enim faciunt h[ab]ent
causas efficientes ingenu[as] aut
deficientes et ex his mala faciunt
quid nunc faciunt nisi vana cau-
sas h[ab]ent deficientes h[oc]e[m] scio
in quo est mala voluntas et

eo fieri q[uod] si nollit non fiet et
ideo non utraque sed voluntarios
defectus iuxta penam consequit[ur]
Deficit enim non ad mala sed ma-
le id est non ad malas naturas
sed ideo male quia contra or-
dinem naturar[um] ab eo q[uod] summe
est ad id q[uod] minus est Vtq[ue] ei
alium vitium est avaricia sed
homo p[er] se avaritiam autu[m]
iusticia[m] delicta que i[n] opabit[ur]
autu[m] debuit ante ponere **et in**
fra ibid Voluntate bona qua
meliores essent nisi operante
ad interioris creatoris habere non
possent **pro deo non est**
sequenda lib[er]a p[er]icula nostra
de deo cor[por]is debemus in me
et non voluntates nostras attende-
re nam et medicus si voluntati
egri attendat inquit illu[m] cu-
rat q[uod] non est faciens non fiat
pro deo cor[por]is lib[er]a Sapienter
libro 2 de virtute dixit t[er]renus
capo 11 q[uod] non est id fieri q[uod]
vis id velis q[uod] possit modo h[oc]
dare esse quis negat consiliu[m]
est datum iustis ne esset in-
ferior **libro de deo p[er]ito signu[m]**
ratione p[er]ito allegans Tulu[m]
in iustisio quem lib[er]e deservit
et de defensione p[er]ito factu[m] Velle
q[uod] non decet idem sp[irit]ui iustis
est nec tam miser est non adi-
pisci q[uod] velis quam adipisci
velle q[uod] non opteat plus curi
mali pravitatis voluntatis aff[ect]u
qua[m] fortuna[m] auct[orit]as boni **de**
an alius voluntas Est que
possit videri libro **nam eni**
de virtute cap[itulo] 2 dem ne
voluntas et p[er] se vultus tanta
conspicuo ut cum lateat alter
quid alter venit non nulle sunt
t[er]re voluntates om[n]i ead[em] su-
m[us] note et cum quicq[ue] homi-
nes sciat quid homo alius vult
venit quibus nam rebus possit

scire quid omnis velint. Unde illa
cuiusdam munifici etissima p
dicat urbanitas qui cum se pui
sisset in theatro quid in aio habe
rent et quid vellet omnis alio
ludis esse dictum atqz addie con
stitutum ingenti expectatioe ma
ior multitudo confluit suspens
atqz silentio omibz dixisse phi
betur. Sili voluit emere et tunc
vendit in quo dicto lenissim pte
mici omis tamē ostias invenerit
suas ei qz vera ante oculos hōm
constituta et tam univisa dicta
admirabili favore plausuerunt
als planxerunt. *Cur aut tam ma*
gna expectatio facta est illo
promittente omni voluntate se ee
dictum nisi quia latent alterz
hominem aliorz homin voluntates
Sed nunquid latuit ista istum
in qz queqz latet quia tandem
causa nisi quia sunt quedā que
nō inconvēniēter malis de se
quibz corripit compatiēte nō
opprimite vicio seu nā. Et aliud
est vidē voluntate suam aliud
quāvis certissima corripit quā
aliena est nūc dei voluntas
*removenda sup iobent. *Summe 20**
filius vnicus dicit nō quod vo
luntate meam et homines volūt
face voluntate suam ille tamē
se humiliat qui equalis est pti
et tū se extollit qui in vno ia
ret et nisi manus porrigatur
*nō surgit. *Et libro pmo**
pone voluntati tue voluntate
*dei. *Sup pē 21** Dne voluntates
sunt tua et dei. Sed voluntas
tua corrigat ad voluntate dei
nō voluntas dei detorqueatur
ad tuam prava est enī tuare
gula est illa stet regula ut qd
pravi est ad regulā corrigat
quod xpus docet qui ait pti
fieri potest tūseat ante calce
iste vobz tamē nō sicut ego volo

sed sicut tu. *Sup pē 22* Summe 20
Quia potes aliquid pui velle
ut alius deus velit conceditur
hoc hūane fragilitati conceditur
hūane infirmitati aliquid pui
velle difficile est ut nō tibi con
tingat. Sed statim cogita quis
supra te sit illum supra te inf
illum creatorem te creatum. illum
dum te suū. illum omnipotentē
te in firmū et corrigens te sub
iens qz voluntati eius adiciens
vobz nō qz ego volo sed sicut tu
vobz pti quod disfluit es adeo q
iam hōis quod deus vult. *Sup*
pē 23 Summe 22. Ne velis volun
tatem dei torquē ad voluntate
tuam sed tuam corrigē ad volū
tatem dei. Voluntas dei sic est
quod regula. Ecce puta torquē te
nūquid regula vū hēs corrigi
illa aut integra nūmet regula
eū est inquantabilis quia dū
est integra regula hēs quo te co
vertas et corrigas. puitate tua
habes unde corrigas qz mte tor
tum est. Quod aut volūt hoies
pravi est quia voluntate sua
torquosam habent et volūt vo
luntate dei torquosam face fū
tor suū ut hoc faciat deus qz
ipi volūt cum ipi debent face
qz deus vult. *Et in fia sub d.* Si
fuerit tibi hūana fragilitas
et cepit aliud velle quā deus
vult. Videas puitate cordis tui
extra regulam figas illud ad
regulam et dirigat. in demm
cor tui qz in homine cepit esse
pravi. *libro de salutaribz domi*
homines nos esse cognoscimus
nec supbiamz contra deū ut vo
luntates nras malas pficiamz
et deum post ponamz ac de
inceps ad bonam dūi volūtez
malas nras reflectamz. *Tamē*
*ut dicit libro de dī mte. *revela**
tiō 23. Quam voluntate hoies

faciunt nō dei quādo id agunt
quod deo displicet quādo autē
ita faciūt q̄ uolunt ut dñe f-
mānt uoluntati quāuis uolētes
agunt quod agunt illius tamē
uoluntas est a quo et p̄atur et
inbetur quod uolunt **Unde mala**
uoluntas nō est adeo **Vnusquod**
libro de spū et lū ad **legimus**
marcellini **in sanctis scriptis** nō
est uoluntas nisi adeo et itē nō
scriptum est quia uerū nō est alio
q̄ etiam quod absit p̄tor actor
est deus si nō est uoluntas nisi
ab illo q̄m mala uoluntas iam
sola p̄ari est eadē si desit effēs
desit si nō habeat p̄tatem pono
tūm uoluntas mala p̄tate acci-
pit implere quod intendit ex in-
dicio dei uenit apud quem nō
est iniquitas p̄mitte etiā istud
nec ideo iniuste quia occulte
Declarat hoc quod dicitur **ita uicū**
libro vi de ci di cap vi **conū** uicū
est ut nō possit n̄ nocē natūe
nō utq̄ esset uicū recedē adeo
nisi nē eius aū uicū est potius
q̄petet esse sub deo Quia p̄t etiā
uoluntas mala grande testimōm
bone est Quid deus sicut natūz
bonaz optima cātor est ita ma-
laz uoluntati iustissimū ordi-
nator ut cum male utunt natūz
bonis ip̄e bene utant etiā vo-
luntatibz malis itaq̄ fecit ut dñs
iustitiae illius bonus uolun-
tate sua malus in infioribz or-
dinatus p̄sint temptaciones ei-
us quibz eis obesse desidat
Alionio libro 20 de **uoluntate ad**
libro arbi cap 3 **usa** ab iniqui-
tabili et q̄m bono et cōiuga ad
p̄m bonū aut ad extius aut
ad infius peccat Ad p̄m q̄bit
cum sue p̄tatis uult esse ad extius
cum aliorū uel q̄neq̄ ad se p̄ti-
nent cognoscere studet ad infius
cum uoluptate corpis diligit acci-
pit ita homo supbus curiosus et la-

uauis effūs erapitur ab illa
uita que in opacōne superioris
uite moris est que cum regit
adūstracōne dñe p̄uidencie
que q̄ruis sedibus ordinat
cūda et p̄uitis sua aūq̄ tūit
Exponit illud fuit **fiat uolū**
uoluntatis tua sicut **tua sicut**
in celo et in terra **in celo et in**
in omeliaz omne ex **terra id ē**
fuit tibi angeli in celo uos
finaūz tibi in terra nō te offen-
dunt angeli in celo nō te offen-
damus in terra Quādo illi faciūt
uoluntate sic et nos faciamus
et alit bñe intelligimz sicut in
celo et in terra quia celo opat̄
p̄m n̄ terre alit cāno nostra
fiat uoluntas tua sicut in celo
et in terra ut quō in te tūe pla-
cet tua iussio sic ei cōsenciat
cāno n̄ et tollat̄ eoz uia de
medio ut sit plena concordia
et sic bñe intelligi p̄t fiat vo-
luntas tua sicut in celo et in terra
ut celo ponamz etiam quia por-
tat deum etiam aut in fideles
quibz dñs est Terra es et
in terrā ibis Quādo ergo oramz
p̄m n̄ nostris inuicis etie
inuicis noui rāno h̄c oramus
ut fiat uoluntas tua sicut in ce-
lo et in terra id est sicut in tuis
fidelibus sic et in tuis blasphe-
matoribus ut omēs celum fiant
libro de expōitione **fiat uolū**
symboli et domice **tas tua sicut**
orōmz f̄mone p̄ **in celo et in**
terra hoc est ut quō tibi fuit
angeli in celo et uos tibi finamz
in terra angeli aut ip̄s sancti
obedunt illi nō illum offendunt
sed faciūt iussa amando deum
hoc ergo oramus ut uos p̄cepta
dei cum caritate faciamz itē
vba ista et aliter intelligunt̄
fiat uoluntas tua sicut in celo
et in terra Sicut nos audimus
p̄cepta tua sic cōsenciat cāno n̄

ne dum q̄ temptat carō et spūs
p̄cepta dei minus impleat ne
dum q̄do carō concupiscat ad v̄s
spūm terrā contra celum concupi
scat voluntas m̄a contra illā ne
terra deiciat celum et si nō pos
sumus tollē istam contencōm ne
genus assensuū intelligunt ista
verba etiam sic fiat voluntas
tua sicut in celo et in terra Celum
fideles sunt et induerūt ymaginē
bonis celestis i xpi hī fideles
aut qui solam portant ymaginē
bonis terreni tū appellant
Quādo aut dīcunt fiat voluntas
tua sicut in celo et in terra h̄c dīcunt
p̄ri iūo bono quo m̄te credidē
runt fideles credunt et infideles
ac si dīcunt orare p̄iūncias
*et p̄iūncias sūm h̄c in p̄iūncie
yūnciam dīcunt sicut libro
p̄iūncie dīcunt et p̄iūncie
yūncias sūm h̄c in p̄iūncie*
Sic voluit intelligi scīs cypan
q̄ dīcunt fiat voluntas tua sicut
in celo et in terra h̄c est sicut in
eis qui iam crediderunt et tamq̄
celum sunt ita et in eis qui nō
credunt et ob hoc terrā adhuc p̄t
oluptas intelligit bonā
sup iobem p̄iūncie 22 Est
quedam voluptas cordis cui pa
nis dulcis est ille celestis porro
si poete dīcēt h̄cū arbit sua q̄
q̄ voluptas nō n̄t̄as sed volup
tas nō obligatio sed delectacō q̄
to fortius nos dīcēt debemus h̄c
bonum ad xpm qui delectatur
veritate delectatur beatitudine
delectat iusticia delectat sempit̄a
vita quod totum xpus est *intel
ligit m̄da sūm h̄c in p̄iūncie*
et p̄iūncias sūm h̄c in p̄iūncie
In modum tam volup
tatem non
dedit dūs sed q̄nta sustentacō
nature salutis q̄ sufficiat quisquis
aut sequit̄ in modum tam volup
tatem non sequit̄ no eam volup
tatem quam dedit ei dominus

Datum votum continetur
h̄c oīngūm facit non p̄t
sue altius cōsensu mepla ad h̄
mentariū et p̄iūnciā et est 29
Sua sola causa esse potest qua
id q̄ vōm̄ta castitatem nō solū
nō hortaretur v̄s ead p̄hibēmus
implere si forte tua ḡipe h̄c tēti
sustipe animi seu carnis infirmita
te recusaret Nam et vōm̄da
talia nō sunt agnatis nisi ex
cōsensu et voluntate q̄m et si
p̄iūncie sūm h̄c in p̄iūncie
da tenitas quam p̄soluenda p̄
missio neq̄ em deus exigit si
quis ex alieno aliquid vōm̄t sed
v̄sūpare vetat alienū Dūm
quippe m̄bat re p̄ap̄lū est p̄ba
ta sua v̄s nō h̄c p̄tatem sūm
p̄s sed v̄s sūm et v̄s nō h̄c
p̄tatem sūm corpus sed v̄s re
Quid aut vōm̄t Quid aut vō
debeam dīcēt in n̄re debeam
finone 6 de iurā Bonete et red
dū dīcēt domo deo v̄s v̄s dū
ater et cōfidenter vōm̄am ille
dabit possibilitatē ut reddē possit
Vos tamen quidquid illi p̄mittis
de illo spem et fortasse m̄roga
tis m̄e quid debeas vōm̄t et reddē
Sunt em m̄lta qui vōm̄t aliis
oleum aliis ceram ad lucerna noc
tis aliis ut vinū p̄ aliquos an
nos nō bibat Alius ut ieiuna
certo tempe faciat Alius ut car
nes nō comedat nō illud votū
optimū et p̄fctū Ad h̄c melius
nolo quia nō h̄c elegit deus si
illud q̄ m̄te reddunt h̄c est aīa
tuam et h̄c p̄m offer m̄ribus
sas cogitacōib̄ castis opib̄ sūc
tuosis autendo amalis q̄tendo
ad bonū dampnando viciū amā
do deum et diligendo p̄mū in
pendendo m̄am m̄s̄is dūm̄te
do illis qui in nos peccant calā
do sup̄biam abiciendo m̄rdiam
Quis ergo tale votū offerat
suū et reddat quia minus est

Debet velle scire. Venera q̄
libro de v̄a in octava quis bene
no v̄o et sup p̄u. cogitat q̄d
voveat deo et que vota p̄soluat
serp̄m voveat et reddat h̄ er
gitur hoc debetur ymago ce sar
reddatur cesari ymago dei red
datur deo Sed sicut videndū
est quid offeras quia vera sacri
fici locus extra catholica eccliam
nō est. **¶** Quid vinnū
deo nisi ut sing templū dī m̄h
gratus ei possim⁹ offerre quā
ut dicamus ei quod d̄ i ysaia
posside nos et quid iustis pos
sessionibus t̄renis p̄familias
p̄stat⁹ qū ei datur possessio nō
sic est possessio que est ecclia ip̄i
possessioni p̄stat⁹ ut atali po
ssideatur. **¶** Sonete
et reddite dño deo v̄r quid vo
neatis quid reddatis an forte aīa
illa illa que offerebant ad aras
aliquādo nichil tale offeras iute
est quod offeras et reddas de
cordis archa p̄ferat⁹ laudis incen
sum decelando bone consue p̄t
fidei sacrificiū quid quid p̄fers
accidente caritate m̄te sit vo
ta que reddas laud⁹ deo. **¶**
Si enī q̄d
multomodo
Inbitand⁹ est ad offe
ponem xpi p̄tinet ad mēbz ei⁹
fidei nō f̄uat marito cr̄ito
gr̄nis offendit⁹ cum illi ip̄i non
f̄uatur fides meo quod erant ob
latum qui nō exigerat offendit⁹
Cum etiā quisq̄ nō reddit quod
nō im̄pio compulsi⁹ sed cōsilio
om̄onit⁹ vovit tanto magis
fr̄andati vota auget iniquitatē
q̄nto m̄g habuit vouendi neces
sitatē. **¶** Quis quod
vovē voluit voluit voveat illd
attendat ut quod vovit reddat
vni⁹quisq̄ deo.

Dñs ite uouit nisi ab ipso acceperit
 quod uouit **Sup ps 131** Nemo
 presumat uiribus suis se reddere
 qd uouit qui te hortat ut uoue
 as ipe adiuuat ut reddas **libo**
 in deuotione dei tui et non em
 deo quicquam quidquid rem vo
 ueret nisi ab illo acceperit qd uouet
Uox differt uox uox uox
 inuenerunt deuotione uox
 inquiramus quid uox uox
 sit et uocem Scripturæ sancte uox
 esse diffinit qd uox animi sit
 cui mente concipimus uoxem esse
 diffinit ipam cogitationem que
 adhuc intra conscientiam searcia reti
 netur uocem uero p qm uerbu
 pferatur in medium uox est uider
 cogitationis uoxem uero ipa cogi
 tatio **De qua uox dicitur libro primo**
sup ps 131 Vox ppe audien
 tem corlem sensum eloquentem
 pferatur ita cui san est ut pau
 sso aere sentiat **libo deuotione**
libo Vox nullo alio sensu q
 auditu capi potest ita fit ut cu san
 tiatur uoxem signu fiat oculis qd
 illud qd ad aures paret ueniat in
 mentem **libo** Vox Cest iuxta
 sine aia soni dici possunt uox ppe
 tuator et uiuor est **libo** Vox
libo Vox deuotione **libo** Vox
 apostoli **1 cor 13** / nō uidi sed
 testes cordis uiri uoces audiui
libo Vox deuotione **libo** Vox
 esse nē pnam et quodam modo
 maxima uocem ut homo conale
 sibi et ptea morte ualiter fugiat
Uox differt uox uox uox
 inuenerunt deuotione uox
 inquiramus quid uox uox
 sit et uocem Scripturæ sancte uox
 esse diffinit qd uox animi sit
 cui mente concipimus uoxem esse
 diffinit ipam cogitationem que
 adhuc intra conscientiam searcia reti
 netur uocem uero p qm uerbu
 pferatur in medium uox est uider
 cogitationis uoxem uero ipa cogi
 tatio **De qua uox dicitur libro primo**
sup ps 131 Vox ppe audien
 tem corlem sensum eloquentem
 pferatur ita cui san est ut pau
 sso aere sentiat **libo deuotione**
libo Vox nullo alio sensu q
 auditu capi potest ita fit ut cu san
 tiatur uoxem signu fiat oculis qd
 illud qd ad aures paret ueniat in
 mentem **libo** Vox Cest iuxta
 sine aia soni dici possunt uox ppe
 tuator et uiuor est **libo** Vox
libo Vox deuotione **libo** Vox
 apostoli **1 cor 13** / nō uidi sed
 testes cordis uiri uoces audiui
libo Vox deuotione **libo** Vox
 esse nē pnam et quodam modo
 maxima uocem ut homo conale
 sibi et ptea morte ualiter fugiat

sine tunc sit sine viui sine oleu
 sine q libet aliud si plus quam
 dedisti exspectes accipe fenera
 tor es et nunc hoc mptandus non
 laudandus *Nonne usure significat*
peccatum ideo super psalmum Exsuris
 reducet animas eorum que sunt iste
 usure nisi peccata que etiam debi
 ta nominantur *Usuras autem appella*
tas puto quia plus mali invenit
in supplicis quam commissum est
in peccatis Nam ubi gratia cum homi
 neda cum corpus hominis punitur aut
 aut nocet nichil possit ipius anima
 et corpus punitur in gehennam p
 huiusmodi punitis precepti et irrisores fu
 tur supplicii *Idem est* Ego venies
 cum usuris erigem *unde libro*
prophetarum Eua peccatum ad val
 ruspone *et* mutuantur ad am co
 sensu tantum fecit *Usura positi*
tiunt hinc est ut ut infans in
utero matris hereditario iure con
stitutus ante punitat debitum quod
tantum patris agnoscat al debito
rem et genitorum huiusmodi *usure* iste sunt id est maligne
 passionibus quibus tam maior et
 te quam punitur autem depunitur
 aquibus se in iniquitatibus contem
 tum et in delictis natum dicit
 ondit inia *psalmus cum de persona*
xpi loquitur dicens Liberauit
 pauperem apotentem et usque ex
 usure et iniquitate liberauit di
 mas eorum *xpi* usque ade debi
 tum usuris obligantur solunt
 cum nullis suis corpus peccat
 obnoxium in patibulo crucis suis
 pendi punitur *xpi* enim in p
 nox est *Crucis* non rapui tunc ex
 soluebam *Crucis* propter ipse ex usi
 ris et iniquitate punitur liberauit
 animas *Crucis* ut dicit *apostolus* *omnes*
peccatores mortui sunt *fenera*
peccatorum cum ipse es sine peccato
 Audis amicum tuum suggerit tibi
 ut lenes firmita dem fionibus
 ubi putrescunt in supiora non

audis xpm mouetis ut thesauri
tui leues daretur in celum ubi no
hoc tibi reddatur qd suas s pnes
terram et accipies celum fues
moria ut accipias sempiterna se
neraris xpo ut accipiat ate i tra
pua et reddat tibi in celo multa
Quas et uti ppsu homi dia
Arta libro de qm qe
32 Omnia que facta sunt in psum
homis facta sunt quia omnibus
utitur iudicando ro que homi
data est **Debeo uti pntibus**
ut fuit deo libro **Soni utunt**
ro de ciuitate di cao 1 mudo ut fru
ant deo mali aut egra ut fru
ant mudo uti uolunt deo qui
tu enim al esse al res huanas
mutare iam credunt Sicut aut
multo deiores qui nec qd quid
credunt **libro de ciuitate cao 12**
Montis in msum mutabilis
corpaliu qd res sine quo her vita
no agitur durgend no ut con
formetur huc seculo sine consti
tuendo in bonis talibus ut i ea
de torquendo beatitudinis appetat
Sed quid quid in psum tpaliu rona
biliter faciam et no ad ipse deo
otemplacoe faciam psta tisen
tes illis in herentes **libro de ciuitate**
qone 32 ffrim dicit ea re de qua
capimus voluptate utam ea qui
referimus ad id unde capiend a
voluptas est Omnis itaq huana
pssio est qd etiam utam vocatur
frucndis uti velle atq vtendis
frui et vtendis uti frucnd e at
honestis vtend vero vtilib **libro**
imo de doctina xana cao 13 qm
tunc in hac vita deo frui ul per
speculu ul p emigraata tanto ea
pegnacon et tollerabilius susti
nem et ardenius frui cupimus
Non est aut in rebus viciu
in psum **libro imo de doctina xana**
Cum eisdem rebus alius male aliq
bene utat et hys quid male amo
re eis inheat atq implicet salis

subditus eis rebus quas ei sub
ditas esse optebat et ea bona s
constituens quibus ordmandis
beneq tractand ipe esse utiq de
bet bonu ille aut qui rre hys
utitur omdat quid bona ee sed
no sibi non enim cum bonu melio
rem ne facit sed ab eo potius
fuit et ideo no eis amore adglu
tine neq velud inebria sui amu
faat qd fit amando nec cu rese
rari ceperunt cum amatu ac ta
be sedent sed eis totus sup ferat
et habe illa atq regere cum opus
est patius et amitte ac no habe
patior Cum ergo hec ita sunt no
aut argentu et aur ppter auas
accusand putas aut abos ppter
voraces aut vinu ppter ebriosos
aut milies formosus ppter portato
res et adulteros atq h no ceti
cum psum videas et igne bene
uti mediu et pane scelerate ve
neficiu verissimu est no res
ipsas sed homines qui eis male
utunt esse culpandus **libro de** **ha**
manifestu est no rem ulla cum
ea quicq male utit sed ipm ma
le vtentem esse arguend **libro**
de ha bonu cao 36 Malum no e
vlla nata qua male quis utit
sed malum est quia bono male
utitur **libro de qm qone 32** **Ab**
uti rectius dici solent qui no bu
utunt non enim augm pdest
id quo male utit et quod no
pdest no utiq vale est vtile
aut quid quid est vtendo e vale
Itaq nemo utitur nisi vtili **libro**
e confess cao vltio Gas tu duc
deus meus quia celeritas in
telligendi et disputandi acume
donu tuu est sed inde no saar
ficabam tibi itaq michi no ad
vsum sed ad pntem mag va
lebat quia tam bona prem sbe
mee satisfaci habe mptate et for
titudine meam no custodieba
ad te sed pfectus sum abste in

regione longinquā ubi eam disti-
parem ut metrices cupiditates
Nam quid michi pderat bona
res nō vtena bene *unde dicit*
libro de vā mōtē cō 25:
male vsuus eo quod vlt accipe
deo ppius miserrime nō accipit
unde si hoc adeo petit unde
homo exauditus ledatur magis
metuens est ne quod posat de
nō daret ppius det natus *con-*
clusio est libro pma *vsus illa*
de dectila vā cō 25 tus ab opus
potius nō ab opus nominanda est
Quo si esse pēgi qui dūc mūc
nō nisi impiā possem eaq pē
gnatione vti qz miseri et misera
fuisse cupientes impiā redire
vellemus opus est nō trestibus
nō matris vehiculis quibz vted
esset ut adpariam qua finendi
est valerem pvenire q si ane
ritas itueris nō ipsa gestacio ve
hiculor nos delectaret qz si ad fin
endi hys quibus vti debemus
nollemus cito man fuisse et pūsa
suauitate implicati alienaremur
apra tū suauitas facit nos bea-
tos Sic nūm mōtē vti
peguantes adeo si redire adpiā
holimz vbi beati esse possumus
vted est hoc mūdo nō finendi
ut mōtē de peā que facta
sunt intellecta cōspiciant hoc
est ut de temporalibz cōlibus qz
rebus etia et spūalia capiamus
libro de vā cō 25 *Quisquis*
rebus ptemitibz restitutus vti
quam se se habent mores eoz qz
quibus vnt aut tempans a sup
faciosus est Quis vō sic eis vti
ut metas consuetudinis bonoz
inter quos vsatur excedat aut ali
quid significat aut flagitiosus est
in omnibus talibus nō vsus vti
sed libido vtenis in culpa est *in*
libro de vā cō 25 *Quisquis*
pūstas bonis malis vti creatura
dei deo mōtē bane sunt vti *unde*

De eoz vsu laudabili dicit libro de
mōtē cō 25 *Quisquis*
etia catholica fideles qui hō mūdo
nō vtenur Sicut qui vtiunt taq
nō vtenes ut abaplo d. Quod
illis tempibz iam pbatum est quibz
nō ady doloꝝ cultum xpiani cogē
bant quod em tunc peccatosi hoies
quod patre familias mystici qd
negociatores quot milicantes quod
pūates vbi suaz q demqz pūa
tores vtiqz serus hēc omnia vana
et temporalia relinquētes quibz vtiqz
quāuis vti nō detinebat morte
p salubri fide ac religione subierūt
demonstrantqz infidelibus ase poci
omni illa quā se ab eis esse posse
ssos *libro de vā religione* Ille ve
rissime atqz tissime mōtē est
homo qui coheret deo nō ab eo
aliquid boni extra mōtē f aut
inūil aliud quam ipm hēre deo
boni hēc vti qm dū est i hac mōtē
vtiur amico adpendenda grām
vti mūdo adpariam vtiur quibz
potest ad bnficiū vti omibus
ad bnficiū Et qm qm tpalia
nō diligit pē recte vti tpalibus
peoz forte homibz consiliet Sed
si equalit nō pt omibz qz si ali
quem familiarū suoz pūptus
quā quēlibet alloquitur nō enim
magis diligit sed ad eum hēc mōtē
rem fiduciam et apciorem iāmā
Tractat em tpi deditos tanto me
lius qm tpe mūis obligatus
e tpe Cū itaq omibus quos pa
riter diligit pdesse nō possit nisi
quātionibus pdesse malit i mōtē
est / Amī aut quāto maior est
quam locoz aut tempm quibz mōtē
corpe iūgm sed ea maximo est
est que omibus pūlet Non ergo
iste affligitur morte tūq quā
qm qui toto anno deum diligit
nōit nec sibi pte q deo nō pe
rit deus aut dū est vtiur et
mortuoz nō tūq qm miseria mi
ser est quia nec tūq q miseria

fit in iustus et nemo illi iusticiam
et dñi Sic nemo aufert beatu
dñe Et si aliquando forte alicui
paulo ul errore ul dolore quio
net^r usq; ad illius auxilium aut
correptionem aut consolacionem no
usq; ad suam subreptionem ul sub
versionem vale^r patit^r suorum
aut officios laboribus futie
quietis ita expectacione no fit
quid ei ei nocebit qui
bene uti etiam uti inimico potest
Eius em psidio atq; munimento
inimicas no ptinefcit cuius
precepto et donis diligit inimicos
Hinc uis pax est inebulacionib;
non constitari nisi etia gaudeat
sciens quod tribulatis paciari opa^r
pacia pbaronem pbaris spem
Spee aut no qf qm caritas dñi
diffusa est in cordibus nris per
spu scilicet qui datus est nobis
Quis hinc nocebit quis hinc
subingabit qui pspis rebus p
fiat aspis quid pfectat dñi cu
em inimitabili bonoz adest co
pia no in eis confidit sed cu sub
trahunt^r agnoscat^r Utz en non
reperit^r quia plerq; cu assit
nobis putamus q no ea diliga^r
sed cum ei abesse ceperint inve
nim⁹ qui sum⁹ h^c em sine amo
re nro no ad erat q sine dolore
no discedit videtur go vincte
cum vincat^r quia supando adid
pvenit quod cum dolo^r est
amissurus et vincit cum vinct
videatur quis quis cedendo ad
id pvenit q no amittit i vinctus
Quem ergo delectat libertas ab
amore inimitabili rex liber esse
appetat et quem regnare delect
tat vult omi regnatori deo sub
ditus adheat plus enim dilige
do quia seipm h^c est eum pfecta
iusticia quia potius potiori et
magis in mora diligimus libro 3° q^o
pone^r pfecta bonus id que
virtus vocatur uti^r pmo seipa

adintelligend⁹ dñm ut eo finat^r
aquo facta est uti^r etia cetis ro
nabilib; aianab; ad societatem
inonabilib; ad emmencia^m Vita
em suam adid refert ut finat^r do
Ita em beata est go et seipa uti^r
que pfecto inchoat in seipa supbia
si se ad seipam no ad dñm refert
Vita etiam corporalib; quibusdam
vniuscandis ad beneficencia^m Sic
em utitur suo corpore quibusda
assumendis ul respiciendis ad va
litudinem quibusdam tollerandis
ad paciam quibusdam ordinandis
ad iusticiam quibusdam considerandis
ad aliquod vitacis docuimentu
Vita etiam h^c aquibus se absta
net ad spanciam ita omib; et seip
et no sensis uti^r nec aliquid tñ
est iudicat etiam de omib; quib;
vitur de solo deo no iudicat qd
sdm dñm de cetis iudicat nec eo
vitur sed finit^r *libro 3° q^o de bono et malo*
tena 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a
qualis sit usus ul eaz rez que
pssere ul eaz que dicunt^r ad
verse nam bonus no bonis tpa
libis ex tollitur nec malis fini
gitur malis aut ideo hui⁹ i se
licitate punit^r quia felicitate cor
rumpat^r Deus bene eaz uti^r
malis sup iohem fione 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a
Sicut inquit male vtiunt^r bonis
opibus dei Sic contra deus bene
vitur malis opibus homi unq;
Sup 1^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a
Intuenda est res ma
gna et pñcia quo deus bene
vitur malis opibus homi sicut
illi contra male vtiunt^r bonis
opibus dei *libro 3° q^o de bono et malo*
tena 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a
Qui volen
tes in iustis vtiunt^r bonis iuste
nolentes cruciabunt^r malis
libro 3° q^o de bono et malo
De
nobis prebet iniam ppter sua
bonitatem nos aut nobis i vi
rem ppter illam. i ille in iuste
ut sup finam nos no in iustis
in iustis ut illo p finam

Et infra subdit postquam pbaunt
quia deus no fuit sed mi uob
ille vsus qui de dei quo nobis
utitur no ad deum sed ad uos
ut ueritate refertur ad eum aut
tū modo bonitatem et

Iulius de uoluntate xpi
libro de consolatōe cap 23
Deus amore uenit ad homines ut
in homines scilicet homo amore ut
ueritatis est ppter delicta nra tu
ta et firma requies est infirmis
et pccatoribus in uoluntatibus salua
toris securus illic hito patet in
uisceribus puerilia. Quid quid exue
uicibus de esse. Osurpo michi ex mis
teribus dñi mei quid una de fluit
per de sunt foramina pque efflu
at p foramina corporis patet michi
archam cordis patet magnam
pretatis sacramentum patet uisita
ra me dñi mei in quibus uisitat
nos oriens ex alto uolū dñi nri
ihū xpi plena sunt mea plena
pretate plena dulcedine plena
caritate. Hodierunt manus eius
et pedes et lancea latus eius pfo
rauit phas rines licet in quita
re qm suauis est deus meus qm
reua suauis est et uitis et uilte
mie omnibus in uocantibus eum in uile
omnibus in quirentibus et maxime
diligentibus copiosa redemptio da
ta est uobis in uoluntatibus saluator
nri magna uoluntudo dulcedine
plenitudo grē et pfectio ut uti
tū me pulsat aliqua turpis co
gitatio recto ad uolūta xpi. Cum
me pmit caro mea recordatione
uolūta dei mei resurgo. Cui dñi
michi parat in uolūtas fugio ad mis
teri me dei mei et recedit a me
Si ardor libidinis moueat mebra
mea recordatione uolūta dei mei
extinguit in omnibus ad uolūtatibus
no inuenio tam efficax remedium
quam uolūta xpi in illis dormio
securus et requiesco in uolūta
xpi mortuus est p nobis michi

tam ad mortem quod morte xpi
no soluatur. Tota spes mea est
in morte dei mei mors eius est
militum meum refugium meum salus
et uita et resurrectio mea no p
m ops mihi quā dñi ille in uolūta
tū suar oblitus no fuit in uolūta
pūta dñi pūta. Ego te deus
qita capitulo 23. in uolūta xpi p
illa saluifera uolūta que pass
es p salute nra in uolūta. Ex quibus
emiat ille piosus sanguis quo
simus redempti uolūta hac aia
mea peccatū p qua eia mori
dignatus uolūta uolūta ea po
tentissimo telo tue inuicē caritat
dñus est eū ille pmo dei et effi
cax et penetrabilior omni gladio an
cipiti. In sagitta electa et gladius
acutissimus qui dñi scutum hūm
cordis penetrare tua potentia ua
les. Confige cor meum iaculo tui a
moris ut dicat tibi aia mea cari
tate tua uolūta sum ita ut ex
uolūta amore tui uolūta
fluant lacrimae die ac nocte pūta
obsecro domine hanc durissimam
mentē meam tue valida cuspidē
dilectionis et alacris ad uolūta pene
tra potenti uolūta et sic decapite
meo educ aqua in me sam et decu
lis meis fontem uolūta lacrimarū uolūta
manante ex munio affid et desidio
uolūta pulchritudinis tue ut hūta
die ac nocte nulla in pūta uita re
cipiens consolationē donec in uolūta
sta thalamo meo uidere dilectum
et pulcherrimum te deum meum
ut illic exclaimē cum diligentibus
te dicens Ecce quod optaui iam
video quod speraui iam teneo
quod desiderauī iam hōc illi nōq
in celis in uolūta sum quem in uolūta
positus tota uolūta dilexi tota ca
ritate amplexatus sum toto amo
re in hēsi xpi laudo bñdico atq
adoro qui uiuit et regnat in uolūta
spūs sancti. Sed quare uolūta
uolūta pūta. Ego te deus

neque et superius Terruerunt
aplos voluerit xpi firmaverunt
vires possit dñs ih̄s xp̄s
sine vlla t̄tate resurgē et dñm
illi potēti magis em̄ ad tantā
integritatem compagem corp̄is re
uocare ut nullū dñm vestigiū p̄i
ti vliū appareret hēbat potētiā
Vnde illud etiā sine t̄tate p̄ua
ret p̄d habē noluit sū mutantes

Vulpes *Sup* *U*firmaret
*U*lpes *90* Vulpes in fidosos ma
xime q̄ hēctos siḡficat dolosos
fraudentos canēnosie am̄stac
abus latentes et decipientes odo
re etiā t̄t̄o p̄udentes Cōt̄ quē
dñat apl̄us xpi bonus odor sū dñs
Sup *ps 93* Reges impios v̄lpes
appellat p̄pt̄ia dolosos et timidos
quos terret p̄tus aliena s̄deo ip̄e
dñs t̄m̄ de herode domināte lo
quētur dñate inquit v̄lpi illi p̄er
qui neminem hom̄m timet ip̄e v̄lps
nō est Vnde quia p̄v̄lpes m̄telli
gunt̄ hēcti ac mali hom̄es et p̄
eos corrumpēdos nō debent bonū
effici mali s̄d dñs illi ot̄ m̄dianū
d̄ultis quid modis possunt laten
tes hēcti inuestigari nec caribora
fide vitupata nec hēcti imp̄te
laudata Sed si alie dñs nō poss
edua decantat sūus hēcti imp̄ie
tas nisi am̄ante p̄et̄at̄ liqua ca
tholica dēntaret tollerabilis illa
ocularet̄ quam ista p̄cipitaret̄
Tollerabilis in suis foueis dilite
scēt v̄lpes quam p̄pter illas capi
endas in bla s̄phēnie fouea cōdēnt

*U*lpes *U*enatores
*U*lpes *U*enatores p̄t̄ alique
*U*lpes *U*enatores p̄t̄ alique
causa libro p̄mo de s̄mone dñi
m̄t̄te cao 14 Si v̄r̄rē quisp̄ ha
beat sine st̄lem sine de s̄mone cor̄e
sine debilem mēbris ul̄ ceram ul̄
surdam ul̄ claudam ul̄ si quid ad
sine morbis et doloribus languorib̄
q̄ confectam ul̄ quid quid aliud ex
cepta fornicatōne possit cogitari ne

hementer horribile p̄ fide et potē
tate sustineat neq̄ talē abiciat
Sed etiā si nō hēat nō hēat non
ducit illam que soluta est a v̄ro
pulchram sanam dūte fecunda
Sed ut dñt illi Nichil iniquis
quam fornicatōis causa dūte
v̄rorem si et ip̄e cōmūat̄ fornicat̄
Dñt enī illud in quo alter iudi
cas t̄ipm̄ q̄dempnas ead̄ em̄
agis que iudicis dñna p̄t̄ q̄p̄
fornicatōis causa vlt̄ abicere
v̄rorem p̄or debet esse a fornicatō
tōne purgatus q̄ sūilit̄ etiam
defēnā dūcend̄ est quod aut
dñt dñs cū s̄quis soluta a v̄ro
dūxit mēch̄at̄ cūerit p̄t̄ v̄trinq̄
quō mēch̄at̄ ille qui dūxit p̄at̄ et
illa q̄m̄ dūxit h̄bet̄ em̄ et illa ma
nē in m̄pta aut v̄ro recōt̄liari
S̄ si distesserit inquit a v̄ro ma
neat in m̄pta d̄ultim̄ aut it̄er
est v̄t̄ dūmittat̄ aut dūmittat̄ Si
enī v̄r̄ ip̄a dūmisit et alia nup
serit videtur cupiditate mutandi
tōm̄ḡ v̄r̄ p̄orem̄ reliquisse q̄
sine dubio adulterina cogitatio
est Si aut dūmittat̄ a v̄ro cū q̄
esse t̄p̄ebat mēch̄at̄ quid qui
eam dūxit S̄ 1 dñi sūam Sed v̄t̄
et ip̄a tali t̄ime teneat̄ in c̄tū est
quāvis m̄ltō m̄q̄ inueniri possit
quō cū v̄r̄ et m̄lier p̄ari q̄sensu
sibi m̄st̄cat̄ v̄nus eor̄ mēch̄us
sit et nō sit altera h̄uc si accēd̄
quia si mēch̄at̄ ille dūcend̄ ead̄
que soluta est a v̄ro q̄m̄q̄ nō
dūmisit p̄d̄ dūmissa sit ip̄a cū
mēch̄ari facit q̄ m̄ch̄olom̄ dñs
vetat Ex quo colligit̄ sine dūmi
ssa fuit sine dūmisit q̄ illam
manē in m̄ptam̄ aut v̄ro suo re
conciliari Et v̄rsus quē v̄t̄ si
v̄r̄or̄ p̄missū sine que salis sine
que q̄ub̄it̄ pati nō vlt̄ ad h̄
buit sibi altam̄ v̄r̄ nō alienam
neq̄ a v̄ro s̄m̄tam̄ possit ēē sine
cūm̄ fornicatōis Et in h̄ystoria
quid̄ betis testamea in v̄ent̄ ex

Sed tunc precepta maiora sunt ique
pallim gradum gratia humana p
venit ptractanda illa sunt ad dis
grendas etates dispensante diua
providencia que humano qm ordina
tissime subvenit Non enim ad vi
nendi reglam vsurpanda Et tu
vix q aut dplius mulier no hē pater
sui corporis sed vir Sicut et vir no
hē paterm sui corporis sed nllr possit
interim valē ut pmittente vxore
que maritalis corporis hē paterm po
ssit vir any altera que nec aliena
vroz sit nec avro disuncta co cubē
sed no ita est estimand ne etiā h
femina vroz pmittente facē posse
videatur q omni sensus excludit
quāq no nulle cause possunt eri
ste vbi et vroz mariti consensu pro
po marito hē facē debē videat
Sicut antiochie fam esse phibet
ante l fere annos qstantim quibz
Nam acutus tunc prefatus qui ead
et idem consul fuit Cum qdā libe
rari debitorem fisci erigeret nescio
vnde comotus q plex q in istis pta
tibus pnciosum est quibus q lib
ficer nll potius putat licē qmūat
est nūans et vehement affmans
q si certo die quem cōstituerat me
moratū aux nō excludet occidetur
Itaq ai tenet in manu custodia ut
posset debito illo expediri dies me
tuendz minime et appropinquare cepit
et forte hebat regem pulcherrimam
sed nullū pecunie subvenire qua poss
viro cuiq mulieris pulcritudine ai dūtes
quidam esset accensus et cognovisset
maritum eius nullo discerne qstacū
misit ad eam pollicens pma nocte
si ei miscra vellent se aux libia datur
Tunc illa cum sciret se no habere sui
corporis paterm sed virum suū iam pau
lit se ad eum dicens patam se esse
pmarito id facē si tamen coniugalit
corpis dūes cum tota illa castitas debē
tanquā dere sua pnta sua vellent
id fieri Egū ille gūis et ut fiet im
pauit nullo modo iudicans adulterū

esse concubitum quia et libido nulla
et magna mariti caritas se uolēte
et iubente flagitaret venit nllr i vil
lam illius diuitis fecit q voluit in
pudicus sed illa no nisi marito corp
Dedit no coamibē ut solet si viuere
cupienti accepit aux sed ille qui dedit
fraude subtraxit quod dedit et sub
posuit simile ligamentū cum terra
Quod vbi mulier iam domum sue posita
invenit p siliuit in publicū eadem
mariti caritate clamatia q fecerat
quod face coacta est suscepit p fū
oma fiter quā fraudem passa
est dūdit Tunc vero p fū primo
se remū q suis minis adid uentū
est pmarat tamq malū suū dūcet
Deacidiū boie aux libiam fisco in
ferendam illam nō nllcū domū
in eam terram vbi pauro tiam acce
pat iudici nllcū hē malām ptem
disputo liceat atq existimare q ve
lit Non enim dedimus auctibz de p
pta est hystoria sed tūc narrato
facto no ita respicit hē humanū sensū
q illa muliere viro iubente qmūat
est quemadmodū aucta cum sine
vllō exemplo res ipa ponēt horum
Sed in hoc euan cā nllcū forcius
considerand est qm tantū malū
esse fornicationis ut ai tanto vicio
sibi quingia qstingat hē vna causa
soluomē excepta sit Causam pōit
sup iohā f monē o pteā i causa
fornicationis licet vxorem dimitte
quia ipa esse pō vxor uoluit que
fidem coniugalem marito nō suauit
Sed de eo qui ignoranter alienam
mulierem dicit libro 20 conu
prouia qmūat Sicut si timia
delatorum nesciens vestiret ex
illo fit iniquitat vestis illa ex quo
cognouit et ipe iniquus nisi abie
cerit et qui nesciens vxorē duxit
alienā ex illo fit adulter ex quo d
dixerit nisi distesserit Debet at
vir eque castus esse ut nllr vxorē
libis nllcū dicit Dr ubi ne
mercbaber id est nō ibis ad aliquē

aliam pter uxorem tuam Tu aut
exigis hoc ab uxore et non me red
dere hoc uxori Et cum debeas in
vitate pcedere uxorem quod castita
tis virtus est Tu subvno impetu
libidinis cadis et me uxore tua
mettem esse tu victus iacens Et
tu cum caput sis uxoris tue pce
dit te ad denu cum caput es Vis
domum tuam deorsum capite pen
de caput est enim mulier vir ubi
aut melius vivit mulier qui vir
capite deorsum pendet domus
Ita in fin Sine causa nos certu
satis vris vxoribus quid dicitis
non ad uxorem alienam vado sed ad
ancillam meam eo dicat go vxor
tua tibi non ad vxorem alienam sed ad
fuum meum eo Tu dicis non est
vxor altius ad quam vado nunq
vis dicat tibi non est vir alienus
ad quem vado absit ut h^c dicat
illa melius enim dolet te q^m nuntiat
te illa enim sancta et casta femina
et v^e xana que dolet fornicantem
virum et dolet pter carnem non
ideo non vult ut facias quia et ipa
non facit sed quia tibi non expedit
nam si p^{re}ea non facit ut tu non fa
cias si feceris faciet et fornicatur
vir castitatem femina illa deo ex
hibet xpus enim loquitur i cordib⁹
bonar⁹ feminar⁹ loquitur meus ubi non
audire vir quia nec dignus e loqui
meus et talibus v^{er}bis q^uolat filia
dem iure viri tui torquet q^m tibi fa
cit dolo sed ipm imitari noli ut
male facias sed ipse mutet te ut b^en
faciat nam in eo q^m male facit no
li eum putare caput tuu sⁱ me
denu tuu **et p^{re}ea** Si dicis ideo
vxor castior me est quia facilius
suare potest eo q^m multa illi custo
dia est legis pceptum diligencia
maritalis terror etiam legum pub
licar⁹ est v^eandria et pudor illius
magnu munimentu aulte custodie
faciunt femina castiorem Ergo me
castum faciat ipa mulieritas v^era

ideo mulier maior custodia quia
maior firmitas illa erubescat vir
tu non erubescas xpo Tu liberior q^m
facilior quia facile vincas ideo ti
bi quissim⁹ est esse sup illa et di
ligencia viri et terror legum et con
fretudo mor⁹ et v^eandria maior
et super te tui deus **libro 10 om⁹**
om⁹ v^era Si vir es p^{re}ben⁹ infor
titudine tua quia vir es vince
libidinem quia vir es quo vxor e
fortior ubi est ita domus tu es
caput mulieris quia vir si caput
et ducis vxor sequat^r Sed vide
quid eas noli ut quo times pedise
qui sequi ne in foueam sequat^r
d^e mulier⁹ simul q^m tuas ne tu tu
facis d^ereas q^m facis d^eleat tibi
aut si in foueam adulter simul ruat
d^eleat tibi si a solis ruas celas
non me ut vult illa time tu noli
ruere Nolite aut pudicissime
femine imitari impudicos viros
vros absit a vobis aut vobcum
vivant aut soli peant in pudico
marito non debet mulier pudicia
sed deo illam debet non p^{re} illam
faciat qui non meretur sed p^{re}ter
xpm faciat p^{re}tem suam attendat
tabulas suas legat **De vi**
quidam qui p^{re}ea Quod p^{re}igeti
tunc iacob
libro 12 q^m p^{re}ea obicit quod
plures uxores habuit quali plo
tione purgatur Cuius enim mos
erat tamen non erat et tunc p^{re}ea
tamen est quia mos non est alia
sunt p^{re}ea contra nam alia cont
mores alia contra pcepta que al
ita sunt quid tamen tamen est q^m
depluibus vxoribus h^{ic} obicit
sancto viro iacob Si nam q^mulas
non lacrimandi sed gignendi causa
illis mulieribus v^erebat^r Si more
illo tempe atq^m in illis t^{em}is hoc
factitaba^r si p^{re}ceptum nulla lege p
hibebatur tunc v^eo cur tamen est
si quis hoc faciat nisi quia et mo
ribus et legibus non licet que

Duo si quis contempserit etiam si tunc
causa quādi ut possit feminis
pluribus peccat tamen et ipam mo
lue humanam societatem cui uita
est propagatio filiorum
Tunc magnus honor sanctitatis
tributus est quibusdam etiam uiris
etiam plures uxores habentibus
ut imperator carus annus tanta
tyrannia potate ut possent ut ge
nitales delectationis motu insati
naturae moribus ex prudentia ge
nerandi leges impositas non pui
tut excedere
Nullam iacob legit pe
tisse uxorem propter unam nec uis
pluribus nisi quādo de plus op
q lex multa y uidebat q uigili me
suato neq b tunc nisi uxores
eius id fieri placuissent que co
pis uiri sui b deat legitima p
Si quis dicit
contine iam
volo uolo id
uxorem non potest q si tu vis et
illa non uult iniquum pcontinentia
tuam debet illa fieri fornicaria
si alio impserit te uisio adultera
erit non uult tali luaro deus com
pensare tale dampnum Redde de
bitum et non exiges Redde scifica
tione pfecta deus tibi computabit
si non q tibi debetur exiges sed
reddis q ate debetur uxori
interroganti
porpuro quo
uxorem sua
posset renouare arpiansuo hys
uibus fudit apollo forte magis
potis in aqua missis literis scbe
aut in flas penas p dera ut aus
volare qua pollute renoues im
pie uxoris sensum
Si defici
endis ele
mosinis et
impares impendendis rebus tuis
dequo bono ope et magno tunc eui
deuicia pcepto sunt dñi cum vno

tuo fidei et tecu scē contineat pa
cta conseruante consiliū gūicare
Debes enim q non sperne uolunt
quāto magis debita app vestitu
nichil pter eius arbitrium uiuand
ul usurpandum fuit et Deq xpi
pūs Deryi nomine libo
scante dei capulo 14
Xpūs acrisuare dicitur
vixit enim illum deus
non uisibili sed spūali et intelligi
acrisuare libo deryi inuocata cap
Xpi nomen acrisuare est id est
abimāone quia ideo omnes xamie
scificatur ut intelligat se non solu
sacerdotalis sed et regie dignitatis ee
confortem sed etiam contra drali
fieri luctatorem hūc rex et sacer
fuit sup pē 14 Xpūs acrisuare
dicitur est id est abimāone Reges ac
ingebant et sacerdotes rex pugnat
pro nobis sacerdos obtulit se pro nobis
quāto pro nobis pugnam quasi uic
tus uice uicit crucifixus est enim
et de cruce sua in qua erat fixus dñi
occidit inde rex ut sacerdos aut
quia se pro nobis obtulit date sacerdo
ti quod offerat quid inueniret hō
q daret uindam uictima et uind
am dñi p offerre pator Omne
p mpe quidquid obtuleris i mndū
est et aliquid mnd deo offendū
est Quere apud te quid illi offe
ras non delectatur arietibus in hū
tis nec thaur omnia sunt xpus et
si non offeras Offer ergo illi mnd
scificium sed pator es et impius
et iniquitatem consciam hēs poter
forte aliquid mnd offerre purga
tus sed ut purgeris aliquid pte offe
rend est et uind ergo pte oblatio
es ut mnderis si mndatus potis
offerre q mndum est Offerat go
sepmi mndus sacerdos ut mnder
hoc est q fecit xpus nichil mnd
inuenit in bonibus quod offert
p bonibus se ipm obtulit mnda
uictima felix uictima uera uictia
hostia in madata Non go obtulit

q̄ illi dedimus vno h̄c obtulit q̄d
anobis accepit et vno obtulit
Carnem cui anobis accepit deo
vgnis marie ut vnda offerret
p̄mudis spe ergo rex ipe sacerdos
in illo letemur *lib. 2. q̄d. 1. c. 1.*
Dñs n̄r ih̄s xp̄s rex et sacerdos
nobis est Rex enim n̄r est qui pug
nando p̄ nobis vincendi de mō
stravit ex m̄ carne mōrli p̄cā
nā suscipiens tēptatōibz iūci
neq̄ illecebrōsis neq̄ tribulibz
cedens postremo exiens se carne
p̄ncipatus et ptates ex spoliis
fiducialit̄ et triumphans eos i se
metip̄o itaq̄ ip̄o duce abhominibz
et alaboribz h̄m̄ p̄gnatōis
n̄re tamq̄ ab egypto liberam̄ et
p̄sequencia nos p̄cā sacramento
baptismatis nobis enadentibus
obtruncat̄ cr̄nā dñi in p̄e sumus eis
p̄missionis quā nō dñi viderim̄
tamq̄ p̄destina dñi cōsolante
nos in sanctis scripturis v̄bo dei
sicut alio manna de celo ead̄ ip̄o
duce in r̄m̄ celestem tamq̄ in
t̄ram p̄missionis introducti nos
posse p̄sumim̄ metui ip̄o ibi
regnante et custodiēte suam
Ita deus n̄r ih̄s xp̄s rex n̄r
auditor ip̄e ead̄ sacerdos n̄r ietui
p̄m̄ ordinem melchisedech qui
sc̄ptm̄ obtulit holocaustum pro
p̄cā n̄re et cuius sacrificia sunt
celebranda in sue passionis me
morā q̄mendant ut illud quod
melchisedech obtulit deo iam p̄
orbem t̄r̄z n̄r̄i eccl̄a videam̄
offerri *lib. 2. q̄d. 1. c. 1.*
Dñs ih̄s xp̄s vnus et verus
rex et vnus verus sacerdos illud ad
regēdos nos illud ad expiādos
has duas p̄sonas ap̄ut antiquos
p̄res figuratim̄ q̄mendatas suā
figurā elegisse declarant sicut titu
lo illo qui antea sup̄fiscus erat rex
iudeor̄ unde archano instructu
pylatus r̄dit q̄ p̄p̄i p̄p̄i p̄d̄m̄
quippe erat imp̄s non corruptus

tituli inscriptōes Dñe q̄ ad p̄sonā
sacerdotis attinet in eo q̄ nos offer
re atq̄ accipe docuit unde p̄p̄i
de ip̄o p̄p̄i dicens Tu es sacer
dos met̄m̄ p̄m̄ ordinem melchise
dech n̄l̄q̄q̄ alio documentis dilax
scriptur̄z rex et sacerdos xpc̄ appaet
lib. 2. q̄d. 1. c. 1. Dñs n̄r ih̄s xp̄s
filius dei orat p̄ nobis orat i nob̄
orat anobis orat p̄ nobis ut p̄cā
des n̄r orat in nobis ut caput
n̄m orat anobis ut deus n̄s
lib. 2. q̄d. 1. c. 1. Agnoscam̄
n̄r p̄cā p̄cā p̄cā p̄cā p̄cā
n̄r p̄cā p̄cā p̄cā p̄cā p̄cā
saluet qua equalis est p̄ri et h̄m̄
qua minor est p̄re h̄z q̄ aut̄ sūnt
nō duo sed vnus xp̄s ne sit qua
t̄ntas nō t̄ntas deus Sicut enī
vnus est homo aīa r̄onalis et
caro Sic vnus est xp̄s deus de
et homo de p̄ hoc xp̄s deus est
aīa r̄onalis et caro xpm̄ in h̄is
omnibus xpm̄ in singulis aīa
vnus est ergo p̄ q̄nem sc̄lis est
vnus xp̄s ih̄s sed in forma
dei quis est subponcio p̄lato
crucifiscus vnus ih̄s p̄ i for̄
fui item de singulis q̄m̄ homo
q̄stat quis nō est relictus in
feno xp̄s ih̄s sed in aīa sola
quis resurrex̄is in dño iacuit in
sepulchro xp̄s ih̄s h̄z h̄ omnia
nō duo s̄t tres sed vnus est xpc̄
Deo go dicit discipulis Si dilige
tis me gaudētis v̄q̄ quia va
do ad p̄rem qui n̄c h̄m̄e ḡtulat̄
est eo q̄ sic assumpta est aīa
vngento ut in mōr̄is ostendit̄
in celo itaq̄ ita fiet t̄ra subli
mus ut incorruptibilis pulvis
sedet ad dextram p̄ris h̄c enī mō
se it̄z dicit ad p̄rem v̄a p̄fecto
ad illū ibat qui t̄n̄ illo erat
sed h̄c erat ut ad eum et reco
de anobis mutare atq̄ i mōr̄le
face quod mōr̄is suscepit vno
bis et lenare m̄celum p̄q̄ fuit
in t̄ra p̄ nobis Dñs nō h̄m̄e

gaudeat qui sic diligit xpm ut
et suam nam iam in uideret gra
tuletur mepo atq id se ppare fu
ture esse ppxm et dicit b bno
eod libro ppxm. Una psona
est xpus deus no due ne fides
nra no sit tmtas sed quatmtas
xpus unus est ubum caro aia
unus xpus filius dei filius hois
filius dei semp filius hois eripe
unde bno est ppxm unitate ppxne
Catho
lica fides dmy ihm xpm et verid
deum et ver hominem credit exp
dicat bte qz em scptum est vtz q
ver est qui deum tu modo asserit
xpm mediana negat qua sanato
est qui homines tu asserit xpm
dei ppxm negat qua creatur est
vtz qz ergo aia fidelis et ita su
pe debz Est dō xpus et est homo
xpus equalis deus xpus equal
patri bna cum patre equalis bō
vtrius filius trahens de homine mor
talitatem no iniquitate libro eod
ca 205 vtz qz optet ut nomina
mepo et unde equalis est patri
et in illo maior ē pater illud b
bum illud caro illud dō illd homo
sed vnq x^o deus et homo
libro ca 200 Qui sic confitetur
xpm dmy ut emd neget ver
hominem habentē salis unitā sibi
inre carnis atq nam no est pro
illo mortuus quia scdm homines
mortuus ē xpus no reconciliat
pmediatorem deo unus em dō
et vnq mediator dei et homin ho
xpus ibus no iustificat ppxm
quia sicut p nobiam vnq homin
patores qstituti sūt multi ita p obe
dian vnq homin iusti qstituti
multi no resurgent in resurrectione
vite quia p hominem mors et p ho
minem rē mortuor. Sicut em in
adam omēs moriūt ita et mepo
omēs viuificabūt nec vllus se bō
petri defendat exo Qui se mult
lacrimis et accusauit et lauit ut pū

cipem suū etia nō negatōis sed
 p̄m̄e imitacōne sequētur **De p̄m̄e**
 denu m̄visibilis est **Xp̄us** s̄m̄ f̄m̄
 sup̄ ps̄lms 139 **Dei** qua equalis
 est p̄ri hūanus oculis m̄visibilis ē
 sic et p̄r Si cū sapiā hūana videri
 oculis carnis nō potest virtus et
 sapiā dei videri carnis oculis quō
 potest **Scit** autē in m̄ndi et m̄rtu
 est p̄ordinatū **Ab eo** **Quā** t̄pus ab
 t̄pe lib̄ro dei **Innot** illo est dispo
 nū **cap 2uo** **scit** qui t̄pi subditus
 nō est qm̄ que futūa erant p̄su
 gula t̄mpa in dei sc̄ia h̄nt suffi
 cientes causas in qua nulla sunt
 t̄mpa **h̄o** ergo credatur h̄ora in
 sp̄itus d̄ni factū v̄gente venisse p̄
 deo potius ordnante **h̄o** cū p̄
 dei v̄ritas x̄po intulit crucē nec
 s̄dera cogerunt m̄rti s̄dera qui
 int̄mpalis t̄m̄ patre sicut t̄pus
 quo carne m̄rti quēadmodū et q̄
 demare nascetur elegit **De** quo
 t̄pe **cap 3uo** **Octano** **klas** **ap̄lis**
cap 4uo **mo 5** **ceptus** x̄ps t̄nt
 quo et passus monumēta nōno q̄
 sepultus est **ubi** nullus est erat
 positus mortuorū nec aūa n̄ posse
 congruit p̄teris v̄gnis quo ē con
 t̄mpus **ubi** nullus s̄m̄natus ē m̄r
 talis natus aut traditur octano
klas **januarij** **cap 6** **Crucifixio**
 x̄pus est p̄m̄ uideorū vocib̄ ho
 ra t̄ria suspensus h̄ora p̄ter et
 sp̄m̄ tradidit h̄ora nona **Sepulch**
 est aut t̄m̄ iam s̄ro s̄m̄ esset
 et ab h̄ora mortis vsq̄ ad diluui
 lum̄ r̄nus h̄ore x̄lta ut et q̄ nō
 na q̄manet cū m̄o congruit
 etiā v̄ta eius sup̄ t̄ram p̄ r̄nus
 in x̄lta diebus **Ab** **ep̄e** aut **sepul**
 ture vsq̄ ad diluuiū r̄s̄r̄acōis
 t̄q̄nta sex h̄ore sunt **De** **h̄ore**
cap 7uo **Quare** tanto p̄o venit d̄ns
 n̄r **ih̄us** x̄pus et nō m̄p̄o p̄ti
 h̄om̄is quia om̄e pulc̄r as̄m̄o
 est quod est deus t̄p̄alis pulc̄tudo
 r̄bus detentib̄ p̄cedentibus q̄

pagatur hē aut decore suū ī su-
gulis hominū singula queq; etas
ab infātia vsq; ad senectutē. Sic
ergo absurdū est qui iuuenilem
tam vellet esse in homine temporibus
subdito iuridet em ceteris pulchritudi-
nibus que iuuetis etatibus suas
vices atq; ordinem gerunt. Sic
absurdū est qui in ipso quē hū-
no vnam etatem desiderat nā et
ipm tamquā vnus homo etates
suas agit nec oportuit ei diu-
tius nigrum cū mutacōe ī mo-
res optimos formaret nisi tempe-
rarentur. *Declarat hūc pmo rē
tādm cā 20* Alibi dicitur xpm
ingrē hūanā pēta etate tamq;
in senectute venisse hē ergo q; de
iuuentute dā est ad vigore fer-
nore q; fidei refertur que p dila-
tione opatur. Illud aut de senectute ad
tempus nūq; p em intelligi vtz
q; in uimilitate hominū q; nō potest
in actibus singulorū sicut in corpore
nō pē fuit et iuuetus esse et senec-
tus in dō aut pē illa pē alacritate
ista pē gūitatem. *Solutio autem
in iuuetute venit p hē q; de iuue-
in senectute mō dō tute dā est
erat lib pmo rē ad vigorem
tūm caput illa pē ferore q; si
dei refertur que p dila-
tione opatur.* Illud aut q; de senectute ad ipm nū-
mez p em intelligi vtz q; in uim-
ilitate hominū q; nō pē i etatibus
singulorū sicut in corpore nō pē fuit
nec iuuetus esse et senectus in dō
aut pē illa pē alacritatem ista pē
gūitatem. *De Senectute dicit
lib 19 de ciuitate dei cā 19* Mortuus
est xpus duob; genib; q; filiis
bonorio et euticiano octano filio
aplis. *Totum hūm pmo rē
dicitur si cā 20* Mortuus est
xpus in duob; pēta quippe totū
hōmem sine pēto ille suscepit ut
quo constat homo pēto pēto quia
ret. *De hūm affectibus lib 19
cā 19* Cū vā tōnez q; secū

ne affectiones quā et vbi oportet
adhibent quā eas tunc morbos
seu viciosas passiones audeat di-
ce quam obrem etiam tpe domus
informa fuit cū agē vitam dignū
est hūanā sed illū hūc omo pēam
adhibuit eas sibi vbi adhibendus
esse iudicauit vtz em in quo vtz
erat hominis corpus et vetus hōis
cūq; fuit erat hūm affectus
vtsi xpi inuenerit pē cā
fuit pēta lib 19 cā 20
lib 19 cā 20

De pēta mundi fabrica et pmi ho-
mīs origine traditū hōmīs mō-
ses tenuit gūis pēta qui rē dicitur
est pabel et pōrdmem venit ad
abrahā pēam iudeorū ut oūder
abrahā hūc dō credidisse qui
opē xpi mōdi est et ipm lege de-
dixit in qua fuit xpus pmissus
est qui libaret gēnis hūmāno de
dmo dyaboli. *Ex hīs rōnabilis p
batur fides nra Testimoniū* cū
hūc dat origo de pēta quia ab
māo gēnis est rāno. *Ex pēta
filio ade venit ad enoch ab enoch
ad noe enoch ad abrahā. Ex ab-
rahā descendit ad dāuid Adā
mō ex maria vtz de spū sūcto
nascit xpus pēto ergo omēs
quorū fidei habuerit vnius
dei quam saluator p dicitur mō
xam dicendi sunt Abrahāo cū
saluator pmissus est ventū et id
omēs p qnos pmo hōmīs creatō m
mūdo tradit tendit ad saluatōrē
hūo dei fidem habuit de quo r
locutus est dicens hoc est vita
etna ut cognoscant te solū et
vōz dēni et quem misisti ihū
xpm pē dia cūtra si ante xam
fuit que notia p xpm hūc
intelligēcie p pē aduentū con-
tulit xpi quā p dicitur xpi vūq;
dei oūdit mōdi et quā an p pē
competat de iusticiā et ad pē
sendam legis iusticiā addidit que
fuata erant*

Dei **cap 6** Xpus quoniam sit celestis
et sempiternus conditor civitatis non
tamen enim quoniam ab illo condita est
denique credidit Roma romulum con-
ditorem suum iam constructa et de-
dicata tamquam denique coluit in temp-
lo hoc autem in Iesu xpi domum conditoris
sui ut consari posses et dedicari
posuit in fidei fundamento illo illi
amando esse deum credidit. Ista igitur
esse deum credendo amavit sicut
ergo pressit unde amaret illa et
deamans iam libenter etiam filium
bonum credet ita pressit unde ista
credet ut recta fide non tamen quod
filium sed quod verus erat amaret. Exce-
ptis enim tot et tantis miraculis
que pervaserunt deum esse xpus
propheta quod dicitur fide deus
proferunt que nullo non sicut a
patribus adhuc credunt implende
sed iam demonstrant implere
in innotentia cap 20 plenitudo
divinitatis in xpo dicta est corporaliter
habitare non quia divinitas corpus est
sed quia sacramenta veris testam-
entis appellat vultu fuisse propter vultum
enim operationem corporaliter dicta est
in xpo divinitas habitare eo quod in illo
impleant omnia que nullis vultu
figurata sunt ac sic quodam modo
vultu predecedunt ipse sit corpus
hoc est figurat illam et significat
ipse sit veritas. **cap 21** xpus
causa multiplicis effectus agnoscitur
Illum **cap 22** **cap 23** **cap 24** **cap 25**
Xpus redemptor ut ideo dicitur quia
nos redemit acceptione diaboli
Salvator nos salvando apertis non
suis adiutor adinuando nos in
opportunity et tribulatione proter-
tor protegens nos ut non timores
nostros maneamus illi susceptores
susceptores nos metua habuimus
Ideo caritatem et precepta tanta a-
mici nostri totis viribus adimpleamus
et nobilitate ymaginis illius in
nobis facimus rememorem sicut
qua natus et valde gloriosus

impator et amicus noster est sicut a
nobis non aliud querit minus nisi
spirituale caritatem quoniam possimus
ne aliquid in nobis inveniat quod
oculos eius offendat. **cap 26**
cap 27 Xpus attulit vitam
ut doctor mansuetudine ut libe-
rator iustitiam ut cognitor fuit
autem **cap 28** **cap 29** Xpus media
inter deum et hominem. **cap 30** **cap 31** **cap 32**
tor dei et ho-
minis dei et hominis filius equalis
patri per divinitatis unitatem et pater
per nos per humanitatis susceptionem
inter nos interpellans pro nobis pro id quod
homo erit. **cap 33** **cap 34** **cap 35**
Xpus mediator dei et hominis non
inquantum deus sed inquantum homo
et per hoc secundum id quod homo est de illo
legitur et ibi perficiebat sapientiam
et etate apertum deum et homines
Sed igitur hoc recte possumus dicere quod
cum ad naturam dei non pertineat natura
humana ad personam tamen unigeniti
filii dei per gratiam pertinet humana natura
et tantam gratiam ut nulla sit ma-
ior nulla sit per se equalis neque
illam susceptionem bonus nulla nil
ta prefferunt sed ab illa suscep-
tione multa eius cuncta ceperunt
cap 36 **cap 37** **cap 38** **cap 39** **cap 40**
Deus **cap 41** **cap 42** **cap 43** **cap 44** **cap 45**
ade non me-
et quod deus hoc **cap 46** **cap 47** **cap 48** **cap 49** **cap 50**
Deat quod nulla felici culpa per
putamus talem perierunt habere re-
demptorem qui post maiora et
cruentiora contulit hominibus quam
per adam si non peccasset quod secutus
essent adam quippe angelis so-
lummodo coequandus erat non
perferendus. Sed modo quia mediator
inter omnia super angelos elevata est
iam divinitas unita sicut deus et
deus angelis omnibus dicitur hunc
iam homo ineffabiliter iubilare
potest quod tam pro tam quod po-
tentem hoc ad vocatum qui iubet
et homo est hominibus libenter operatur
et iubet quod deus est potentem subve-
nire per hanc enim quodammodo non tamen

do optare sed quadam humi aucto-
ritate nobis illam pacem pos-
sumus vendicare quid illi qui
se per carnem fecit fieri vrm vide?
sup omnia constitutum quia vero
indubitanter scimus qd apud suo se
omnia potatem accepit satis pos-
sumus iam presumere et quadam con-
gruenti fiducia caput erigere in
illa maxima domo per familiaris
inqua fieri vrm deum videmus
et deum adhuc aliquid maius
per ipsum quam per adam per
mum qui per adam primum huiusmodi
per familiaris de divinitate dul-
cedine gustare quia cum illa sit
est una cum divinitate persona qd
sancti eternaliter habebant pnter
qua vero sponsus et caput eccle-
e est ab illis aliquando illate? sepa-
ri potest quia nec sponsa sine
sponso nec membra esse convenit
sine capite per illum itaq et ab
illo fideles accipient quidquid de
divinitate cognoscant de qua tato
per spiritum ac familiaris reficiet
quanto ipm habuit semper pntialit
inquo plenitudo divinitatis habit
corpalliter Confident igitur de dei
mia presumamus atq celoz regno
vrm faciamus quia ipse nec vult ut
nos importune ingeramus Ecce
cum vitatis audimus quia adiebus
Jobnis bapt regnum celoz vrm
patit et violenti impunt illud vrm
insumamus quia regnum qd solis
iustis debetur ex illis qd in iusti
fuerunt et piores impleat san-
pariter celesti et latrones meten-
tes et piores ad gratiam vocant
quos per familiaris domus impleat
quia quippe saluatoris istud gressu
est mudo ut quicunq illius triumph
signo bene munitus pgre dit licet
non pntetur tamen ob signaculi
dignitatem ad regnum honorabiliter
introducat hanc quoq talem quai
violencia pati delectat ille qui no
iustos sed piores vocare venit cum

quanto quis recte fuit importunior
tanto ad illius regnum erit efficacior
quia qui se sponte per hominum salute
vsq ad mortem humiliauit bona
sua a suis hominibus quasi rapinam ga-
udenter aspexit *Simone 13 de asce-
sione dmi* Sicut tunc cum apud
nos in corpore esse dignatus est
ipsum no de fuit pati ita mil-
cum ad preem reus est no de
est nobis no ergo ibi esse nos
tamq alienos nec deseruit sed
nobiscum est et coniungat nobiscum
Ipe est nunc mestis consolator la-
borantibus adiutor periclitantibus
auxiliator ad est ipse miseris ad-
lenamine ipse afflictis opem suggit
nobiscum inqua est nec solum
laboribus nris sed et periculis
et cogitationibus nris est atq nris
spiritus cor vrm videt quid man-
um quid lingua quid sensus per-
ratur unde nobis magis sollicite
pre castetq viuendum est cum agamus
vrm ducta sub oculis eius *et
et quod ad nos* Quis sic de
oper ipse per dicitur *mat amia
per ipse dicitur* vitatis ut
neget arpo custodiri stas
lapsos autem in statum perstru-
reformari ignorantes doceri ob-
lunantes amoneri peccantes
argui pigros hortari errantes
ad vitam vitatis adduci in finis
sanari et ceteros illuminari *in fine
de dilectione munitur* Quidus
ut fuisset ydolis munitum
indixit auctori et ut no obedi-
ret vrm et vero deo mostris ma-
luit in nris subiacet atq odio
creator viles et sibi subditas
creaturas faciens deos no tam
indici sed furor Non tamen hac
impretate vitata est aucta pre-
tas creatoris sed in opifice dor-
opis per fama superavit in miram
et faure dilecto facta dissimulant
humana sciens maior esse glorie
ignoscere quam punire et reparare

perita quam prius hunc est qd
luciat mund et terris iustet et
carum fit homo implet homines
fuit ut xpm mundus denus
ututib9 obsequio homines passio
nis compararet ffectu g° virtutes
ad iudiciu diuitas sue dat tep
oculos no dedit na nascetur eu
q plures cetos pcepto solo ocula
ret ad lucem hunc refert oculos
vnde fecit totum hominem spinto
suo baptizat lumen ut i macula
lun9 fiat in principio diuus maib9
tractaret et ipm esse auctorem
bonis facta lumen pdocet fu
gat demones in pio celesti et au
deli captiuitate possessos ad sua
reducit liberans fuit aiebia
palatia soluta restituit ne inde
corz torpis deus sue ymaginib9
iacet vite mortuos reddidit et
aias in mebra iam ferencia mib9
redire ut gemmata vtus et mor
tem pellit et ferocem vix quia
vtus timore familiaritas dat a
morem vadit ad conuiuia nupti
as no declinat et poma oib9
toto ingit blandimento ac postmo
patit moritur sepelitur et hinc
quem p amore mundi suscepit
deponit nec tamen malicia mudi
sic supata est sed vtutes eius
fena inceptatione memorabat co
municom p vilitate qtempnebat
mortem dabat castu no amoru
tu ille bonus in exhausta pre
sue tenuit largitate ut facit
glosam de pietate victoria et ai
stem no facit de fentate vudic
tam ergo diligamus inimicos et
orem9 psequenab9 vos ut possit
et nos no de inimicis sed de ami
cis glando deo scam reportare
victoriam et arstem no facit **cap**
ps 128 Est xpus ex omni ppetio
nis ipe est vita etna sine pto
ipe est vita etna sine supplicio
liber pmo de pto et mias et remissio
et bonis pmo **Quia admod**

omnes omo pmetes adgnatione
voluntate carnis no mortit nisi
in adam in quo omes peccauit et
ex his omo pmetes adgnatione
voluntatis spūs no vniificabunt
nisi in xpo in quo omes vniificat
quia sicut pmo omes adgnatione
natom Sic pmo omes ad iustifi
cationem nec est vllus vlli loci
medius ut possit esse nisi cum
dualo qui no est cum xpo **Quia**
aut h omo cum pri **Quod pr**
xpus dicit de v m **cum xpo**
in vna carnis **22** **facit xpus**
facit **Quod xpus cum patre fa**
cit nec seorsum aliquid agit in
sepabilis est caritas **Sicut ipse**
dux dicit ego et pr vnu sum9
et ne dicunt h omo de vno eod
libro capitulo 22 **hic est vitas**
xpus ut totum vix accipiat xpo
vix vbi de deus equalis pr
vera aia vera caro verus homo
vera natiuitas vera passio vera
mors vera resurrectio **Si aliqd**
horz dixis falsum intrat putredo
de veneno spematis nascit vermes
mendacior et nil integz rema
nebit quia vbi fuit aliam coru
prio ibi veritas integritas no est
unde dicit pmo **Ita sentit etia**
de vno m 22 **in vna xpi ad**
svadend etiam quod pferit cont
doctrinam xpi nullum sibi ee pon
duis auctoritat si no heat nome
xpi **ideo sciedus est xpus lib**
sera innocencia ca 22 **Sequit**
xpus vix lumen ne ambulemus
intenebris **Tenebre aut metue**
de sunt mors no oculos et p o
culos no extior sed intior vnde
distat no album et nigz sed
iustum et iniustum **unde dicit**
2 ann 22 **Quia dicit**
plane et dico xpus det fidem
xpus sit origo xam in xpo mudi
tem xpianus figat xpus xpianu
sit caput omo ut dicit pmo
22 **xpus qui absens est pntia**

corpus pñs est vigore maiestatis
Quare desce xpi in fūone vo
derne dñi In fide xpi totus nū
dñs vnus est locus adeo hñ nom
ptñs volauit nauigauit pñdas
quia spūs nō habet iter nñ fides
aliquā querit *Quare fides nō est ne*
ganda sup iobem fūos 22 Tamen
do carnis tue mortem dabis mor
tem aie tue qñta em vita ē cō
fiteri xpm tanta mors ē nega
re xpm An apls petrus sicut
quidam cum fauore pñs ex causa
re intunt xpm nō negauit
quia interrogatus ab analla hoiez
se negare rñdit *Confiteri aut ipe*
com libro soliloqz Cognom
ad dñm capite rñm te dñm
et dñm ihm xpm filiū dei vinge
nitū creatorem saluatōrē et re
deptōrē urñ et totus hñam
guis quem confiteor expie gem
tū ante secula dñm dñm lūne
delūne dñm vez dedeo vero
nō fāi sed genuā qñbalem et cō
etm pñ p quem omnia fā sunt
apñs furūter ardens vāciter con
ficens te dei vngemū ihm xpm
pñ saluē hñm atota tñtate
quē incarnatū ex maria ppetua
vigne spūs sancti coopacōne con
ceptū vez hominem fñm exāia
ronali et hñana carne subsiste
tem qm cum fñ dñitate vinge
nite dei impāssibilis sis pariter
et in mōrle ppter immā dilacōne
tuam qua dilexisti nos idem ipe
dei filius fñs scdm hñanitatē
est passibilis et mōrle qm ppter
saluē hñam guis vñte fili dei
in ligno crucis pati dignatus es
passione et mortem ut nos amor
te ppetua libāres atqz ad inferos
vbi sedebant intenebris pñs
mī actor lūis descendisti die tñā
glōsue victor ab inferis ad supos
resurrexisti resumens sacz corp
q pñtis mīs mortuū iacuerat
in sepulcro et viuificans fñ scptū

ius die tñā ut ipm mīris dextā
collocares *Assumpta* nāqz tecum
ab inferis captiuitē quā captiua
uerat antiquus inimicus hñam
guis verus dei filius cum nostre
carnis suba id est cum dia et carē
hñana ex vigne assumpta super
omīs telos ascendisti ascendens
ordines angeloz vbi sedes i dextā
dei pñs vbi est fons vite et lūne
inaccessibile et pax dei que exsu
pat omēm sensum sibi te deū vez
et hominem adorant ihm xpm et
ardent et ardēt confitentes
te pñm habē dñm vñde q ven
tū iudicem in fine seculi expec
tamus ut iudices viuos et mor
tuos et reddas homibz bonis
et malis scdm opa sua que opa
ti sunt in hac vita nñ pñm vel
supplicā pñt vñs quisqz dignus
fuit reque ul eximptā Resurget
em illa die a vñte vñtas tue os
homines quotquot hñana aiām
receperunt in carne sua quā hic
habuerūt ut totus homo pñm
glām suscipiat ul gehennā Tu
es ipe vita et re surrectio nostra
quem saluatōrē exspectam dñm
ihm xpm qui fñit corp hñm
in re configatū corpi claritatis
sue *Quare de dñm lib v soliloqz*
capit pñ 20 cap pñā Spes mea
xpe deus homi tu dñas aātor
lūis vita salus pñe et cōna tuoz
dñm p quoz voluisti ferre saluē
carnem vñcula crucem vñm
mortem q sepulcr post tres mīs
dies demota morte resurgens
discipulis visus mutauit corda
reformatis lūce qua tēna re
loz fñmā petisti vnus mētū
nūc et p secula regnas *Ep mīs*
xpi omīs vnus Tu es xpus
et omīs bonū cōf pñ meus scs
libo pñte 20 ar deus meus
pñs rex meus vnus adiutor
meus optimū dilectus nūc pulchē
rūm sacerdos meus mētū dñm mīs

ad patriam lux mea vera dulcedo
mea sancta via mea recta sapientia
mea preclara simplicitas mea pu-
ra concordia mea pacifica custodia
mea tuta portio mea bona salus
mea sempiterna mea mea magna
paciencia mea robustissima victi-
ma mea in maculata redemptione
mea sancta spes mea futura ca-
ritas mea perfecta resurrectio mea
vera vita mea eterna exultatio et
visio mea beatissima et sine fine
mansura Te deprecor et supplico
ut pro ambulem ad te perveniam
inter requiescam qui es via veritas
et vita sine qua nemo potest ad patrem
Super iohannem Ego sum via veritas
sermone 20 et vita ambulare vis
ego sum via falli non vis ego sum
veritas mori non vis ego sum vita
hoc tibi dicit saluator tuus non est quod
eas nisi ad me nec qua nisi per me
Ambrusius similitudo christi que non est
ipse super iohannem *sermone primo* Leo et
agnus lapis et vitulus et si quid
habet de christo qui nec leo nec agnus
nec lapis nec vitulus sed saluator
omnium est ihesus christus iste enim simili-
tudo sunt non proprietates *Dei autem*
illud per iohannem *super iohannem* *sermone primo* christus
dicitur lux non quia deus lapis sed illud
per hoc utique figurate est autem christus
unigenitus et primogenitus super
epistolam ad romanos *propositio 3*
Deus christus unigenitus et primogenitus
sed aliter et aliter nam ubi unige-
nitus deus non habet fratres et natus est
filius dei ubi natus in principio per quod
facta sunt omnia Sed in susceptione
ante hominis et incarnationis dispo-
sitionem per quam nos et non natus
filios in adoptione filiorum vocare
dignatus est primogenitus deus cum
adoptione frui ubi enim primogenitus non
utique solus intelligitur sed cum secun-
dogenitis fratribus in id quod ipse processit
Dei per humilitatem quo utrum et uti-
litas fuit dicit *in epistola ad romanos*
sermone primo ubi et est unigenitus deus

Dominus ihesus christus pro nos ad nos ven-
tum peritorem iustus invenit per sta-
tum quodammodo humilitatem nostram sed non
tamen morbo iniquitatis nostrae nam per
civile nobis hoc est primogenitum corpus
apparet quia utique si nolisset cum cor-
poris in mortali primitus advenisset Sed quia
nos humilitate filii dei scire oportebat
utque ad unum infirmitatem
descendit et fidei nostrae mundum ac pro-
mum virtuteque resurrectionis ostendit
In epistola ad romanos *sermone primo* et est unigenitus deus
Deum de veritate superbie prius ad hu-
militatem deponendi sumus ut tunc
surgentes solidam celsitudinem te-
neamus non potuit nobis hoc tanto
magnificentiis quanto blandius inspi-
rari ut nostra ferocitas non in sed
persuasione sedaret nisi ubi illud
per quod se angelis indicat deus pater
quod deus sapientia eius est quod
corde humano invisibilem rem amore
revelato videri non potest persona quam
in homine agere atque ostendere dignatur
ut magis homo timeat ex tolli fa-
stem hominis quam humiliari exemplo
dei itaque christus non regno terreno de-
coratus nec christus terrenis opibus
dives nec christus vlla terrena dig-
nitate perfulgens Sed christus crucifixus
per totum orbem terrarum predicat quod
invenit prius populi superborum et adhuc
vident reliquie eorum crediderunt
aut prius pauci nunc aut pluri quia
tunc ad fidem paucorum et contra
inversionem populorum cum christus cruci-
fixus predicaret claudi ambulabant
muti loquebantur surdi audiebant
ceca videbant et mortui resurge-
bant Sic tunc ad adventum eternae
superbia nihil meritis esse poten-
tius humilitate divina ut etiam salu-
brima humilitas humana contrariis
sustinentibus sibi superbia digne mita-
tione patet tueretur *Sed ut deus*
super iohannem *sermone de christo* sic
nuntium pro obedientia ut ei nos com-
pare nulla presumamus audacia
Deum humilitate solo super totum per

Cum xpi nomen fides mei magna
nobis humilitas commendat^r huius enim
nobis fecit per humilitatem quia per super-
biam recesserimus ab eo redire ad
eum nisi per humilitatem non possumus
et quem nobis proponimus ad imitationem
non habebamus. Omnis enim mortalitas
hominis superbia tumuerat et si constet
aliquis humilis vir in spiritu sicut erit
in spiritu prope et praeiudice dedignabit^r
genus humanum humiles homines imi-
tari. Ne ergo dedignaret^r homo imi-
tari humilem hominem deus factus est
humilis ut vel sit superbia quibus humani
non dedignaretur sequi vestigia
dei libro de fide et similibus quem
scripsit in afflicto consilio proponere
celebrato eadem sapientia que a deo
genita est dignata est etiam in hominibus
creari quo pertinet illud dominus tunc
initio viarum suarum. Huius enim eius
principium caput ecclesie quod est Christus
hominem indutus per quem vivendi
exemplum nobis daret^r. Hec via
recta qua pervenimus ad deum huius
enim redire possumus nisi humilitate
qui superbia lapsi sumus. Sicut dicitur
est primis hominibus Sustate et eritis
sicut deus huius igitur humilitatis
exemplum id est via qua redeundi
fuit ipse reparator tunc in seipso deum
facere dignatus est qui non rapina
arbitratus est se et in fine subdit po-
na erat pro nobis deum tunc humilitas
in nascendo Accessit etiam ut mori
propter nos dignaret^r humiliavit enim se
factus obediens usque ad mortem tunc
ne quisquam vellet etiam si possit mor-
tem non timere aliquid tamen genus
mortis quod homines ignominiosissimum
arbitrantur horrebat^r libro de deum
capitulum 10 Sicut dicitur superbus hominem
superbientem perduxit ad mortem ita Christus
humilis hominem obediens perduxit
ad vitam eterna sicut ille elatus ce-
cidit et deiecit consuetudine Sic
iste humiliatus surrexit et erexit
credente libro de eiusdem capitulo 10 Christus
factus est nobis via temporalis per humilitatem

qui mansio nobis eterna est per dicitur
qui quippe spiritibus mundis intel-
lectualibus qui superbia non sunt lapsi
in forma dei et deo equalis et de
probet exemplum ut se idem exemplum
redeundi etiam lapsi probet hominem
qui propter in mundiciam peccatorum pena
et mortalitatis deum videre non
poterat semetipsum exinanivit non
mutando divinitatem suam sed non
formam mutabilitate assumendo et
formam sui accipiens venit ad nos
inhumane mundum qui in hoc mundo erat
quia primus per nos factus est ut
ex^m sursum videntibus deum ex^m
deorsum videntibus humanitatem
hominem ex^m sanis ad perveniendum
ex^m infirmis ad convalescendum
ex^m mortuis ad omniem timendum
exemplum mortuus ad resurgendum
esset in omnibus ipse primus tunc
quia super per 67 Parum erat Christus
deum hortari multum verbo nisi se
maret exemplo causa humilitatis
dicit ipse libro de deum Reliquit Christus
in forma dei capitulo 21 primum quia ad
in forma dei esset non rapina ar-
bitratus est esse se equalem deo
sed semetipsum exinanivit formam
sui accipiens hoc est enim reliqui
primum non quia de se servavit et recessit
aparte sed quia non ea forma appa-
ruit hominibus in qua equalis est
patri Reliquit autem vitem relin-
quendo synagogam iudeorum de
qua per carnem natus est in he-
rendo ecclesie quam ex gentibus
congregavit unde dicit eodem libro
capitulum 22 Deus factus est homo quod
factus est homo propter que de
factus est homo et primum in se
in deum pro nobis et humanitatem elegit
libro de deum capitulo 21 Christus
mori non necessitatem sed potestatem
pro nobis habere dignatus est
tota Christi vita nostra est deum
libro de deum capitulo 21 in deum
Omnia bona eterna contempsit
homo factus deus Christus ut ostendat

monstraret et omnia mala terrena
sustinuit que sustinenda propter
bat ut neque in illis quereretur felicitas
neque in istis infelicitas time-
Natus enim demetrius que quatuor
annis intacta concepit semperque in-
tacta permansit virgo concipiens
virgo pariens virgo moriens. tunc
faber desponsata erat omnes typi
carnalis nobilitatis ex tunc
Natus eam in civitate bethleem
que inter omnes indee civitates
ita erat exigua ut hocque villa
appellaretur noluit quequam de re-
ne civitatis sublimitate gloriar
pauca etiam facta sunt omnia
et per quem creata sunt omnia ne
quisquam cum in eum crederet de re-
ne dominus auderet ex tolli noluit
rex ab hominibus fieri quia humi-
liam ostendebat miseris quos ab
eo superbia superant quatuor sem-
per enim eius regnum universa crea-
tura testatur. Esurivit qui omnes
pascat sicut per quem creatur
omnis potus et qui spiritualis pa-
nis est esurientium fonsque scienti-
arum ab omni creata fatigatus est
qui se nobis viam fecit in celum
velut omnes obviavit et obsur-
avit coram omni creatura per quem
mutus locutus est et surdus au-
divit vincit qui demum
tunc vinculis solutus flagellatus
est qui omni dolorum flagella de
hominum cordibus expulit. Crucifixus
est qui cruciatus in nos fuit
mortuus est qui mortuos susci-
tauit sed et resurrexit nunquam
mortuus ne ab illo sit quisquam
discedit mortem et tempore quam unquam
fuit. **In superius dicta epistola ad corin-**
thios Quid est quod qualis terrenus
tales terreni nisi mortales ex mortali
illud per adam sed hoc per christum. Dominus
enim ad hoc terrenus factus est tunc et
celestis ut eos qui terreni erant
faceret celestes. Huius enim ideo ex
in mortali factus est assumendo serui

formam non dominum mutando nam
ut eos qui mortales erant faceret
in mortales in pariendo dominum qui
nam non finem in nostra reatu-
do in eum dicitur et Quidquid
gestum est morte christi in sepulchro
in resurrectione tertia die et ascen-
sione in celum et sessione ad dex-
tram patris ita gestum est ut huius
rebus non iustice tunc dominus sed
gestis configureret nostra etiam
que geritur. Nam propter eandem
crucem dominus est qui aut sunt ibi
christi carnem suam crucifixerunt
cum passionibus et concupiscentiis
propter sepulchrum in sepulchro enim per
christum per baptismum in morte propter re-
surrectionem ut que admodum christus
resurrexit immortalis per gloriam pro-
prietatem et nos in novitate vite ambule-
mus per ascensionem vero in celum et sessionem
ad dexteram patris. Si iam resurre-
xistis cum christo que sursum sunt
quiesce ubi christus est in dextera dei
sedens que sursum sunt sapientie
non que super terram. Mortui enim
estis et vita vestra abscondita cum
christo in deo. **Distinquit de opibus**
omnis spiritus sanctus Aliquid est quod
transitorium dominus fecit. Est autem aliud
quod dominus stat. Aliud est inquam
transitorium domini. Aliud stabile domini.
Transitorium domini fuit virginitas pariter
ubi incarnationis etiam gradatio
miraculorum exhibitio passionis
passio mors resurrectio et ascen-
sio. Hoc totum transitorium fuit. **Unde**
alibi et confessio Non est re-
quies ubi quies eam quiesce quod
queritis sed ibi non est ubi quies
Deam vitam quiesce in regione mor-
tis non est illuc. Quis enim est beatus
vita ubi nec vita et descendit
huc ipsa vita nostra et tulit mortem
nostram et occidit eam. Dehinc dan-
cia vite sue et intonuit clamans
ut redeamus hinc ad eum. Illud
scriptum. Unde processit ad nos per ipsum
primo virgine uter ubi ei in ipso

humana nata caro mortis ne sep
esset et inde velud sponsus pre
dens de thalamo suo exultavit
ut gregas ad arreptum suum
non tardavit sed currebat clamans
factis morte vita descensu
et ascensu clamans ut redeamus
ad eum discessit ab oculis ut rede
amus ad eum et inveniamus eum Ab
cessit enim et ecce hic est voluit
nobiscum domini esse et non reliquit
nos illuc enim abcessit in unquam
recessit quia mundus penitus factus
est et in mundo erat et venit in hunc
mundum patres salvos facere et
confiteri deum meum et salvat eam
qui peccavit illi filii hominum quique
gravi corde iniquum et post disce
ssum vite si voluit ascendere et vi
vere Sed quo ascenditis qui in alto
estis et posuistis in celo os vestrum
descendite ut ascendatis Ecce dis
cessit ascendendo contra deum *deco*
desalutatio *dominus* *h* *fr* *h* *me*
meditentur in animo firmiter teneant
et teneantur ab omni peccato et iniqui
tate in verbo in facto in cogitatione
in manibus et pedibus in visu et
auditu custodiant corpus et animam
Christus enim Dominus noster qui est deus
et dei filius descendit de celo in
terram ut nos de terra ad celum per
portaret pro nobis peccatoribus item
ascendit ut nos acinaciatum diaboli
liberaret Ab omni pena suscepit
ut nos de pena sempiterna eriperet
mortem suscepit ut de morte erue
ret amicum resurrexit ut nos
resurgamus anima et corpore in die ma
gis iudicii *libro de resurrectione*
quidam Dominus non redamare affec
tet iustissimum et misericordissimum
deum qui sic amavit in iustissimos
et supbissimos homines ut propter
eos mitteret unicum filium per quem
fecit omnia qui non sui unitatione
sed hominis assumptione homo factus
est non solum cum eis unum sed pro
eis et ab eis posset occidi *etiam*

de sup *volens* *plurimum* *et* *aliquem*
hominem amare propter adulterium
ipse *monitus* *deus* *et* *Ab* *pro* *afide*
homo *fuit* *libro* *oc* *libus* *ista*
etiam *capitulum* *2a* *suspicio* *ut*
sic Christus senserit mortem nostram
ut quantum in se est vita perdat vitam
nam quod si hoc ita esset quomodo illo tamen
duo potuisse dicimus aliquid unum
si vite fontem arduum aruisse
Senserit igitur mortem divinitas
Christi per incarnationem humanam affectus quem
sponte suscepit non ne sue potestate
perdidit per quam omnia vivificavit
Sic in sepulchro carne suam quomodo
vivendo non deseruit Sic in utero
virginis nascendo formavit et sic
mortuus et nasci et mori non conat
tus ab alio sed sponte Dominus voluit
ut hoc enim constet potuisse quod fecit
nec ideo non patienter quia ipse fa
ciebat nec ideo non faciente quod non
alius tollerabat vitam si Dominus in
 incarnationis instanti salva in divinitate
trinitatis compactione consideres idem
sibi in hac humilitate auctor et opus
est idem auctor quia sponte nasci
sponte pati idem opus quod vivit
licet non alio cogente Solus tamen
ipse operatur fecit carne mortuus
habet auctorem opus ipse in hac nasci
dignatus est hoc opus auctoris
viva tamen persona est salvatoris
utique peccatorem sube hunc et auc
toris et operis Sic ergo mortuus
est non discedente vita Sic passus
est non penite potestate Nemo
auferit animam eius ab eo quia po
testatem habet ponendi et peccatorem
assumendi eam Hec etiam habet aucto
rem opus ponit animam per amicum
suis habet opus auctoris quia
ut gratia ostendamus diffinitione quo
ciens in carne Christus aliquid patitur
opus auctoris est sed id ipsum sua
potestate non alio cogente operatur
ipse auctor est opus Non ergo divina
nam locali motu ubi divinitas vult
sed ineffabilis potestate sue manifeste

et vterius gignendus impleuit
et quod totum est sube sue plen
tudine non puauit Non dicitur pa
trem cum venit ad vnguentum utique
totus ubique perfectus quia nec duntaxat
in corpore simplicitas recepit et per
nomen plenitudo non nouit Erat
ergo suo eodemque tempore totus eadem
in infans Totus in celo illic patiens
in terra carnis hic vero relinquens
gloriam deitatis Erat apud inferos
et mortuorum Erat super celos vitam
uenturam habens mortuis vero viuis in quo
et morte susceptio mortuorum recepit
et vitam duntaxat resurata non per
didit *et in fine super exurgens*
maria abor inuentum Credamus
ergo dei filium et confiteamur eum
de vigne natum laudemus inuenerunt
nos eius et glorificemus potentiam
eius quia ipse est rex glorie laudent
eum celi quos fecit terra quam ipse
constituit fundando maria quae ipse
dilatavit fundendo ipse et tandem
vniuersa constituit et melius re
stantiundo reformuit ipse est enim
totius pietatis summa thesaurus istius
flos delectationis amicitias deli
tiaz et veri amoris inuicem ipse
communis angelorum refectio apostolorum
epulatio martirum flos paradisi gau
dium beatorum ipse pulchritudo veritatis
veritas pulchritudinis dulcis in am
plexu suavis in gustu ipse est odor
vite festiuitas sanctorum rex regum
et dominus diuinarum ipse est amicus
verus consiliarius salutaris custos
pacis defensor inmutabilis in
bello ipotens in uictorie victor in
ope iustus in iustitia pius ipse est
gemma virtutum flos gaudij arbit
seculi prefamilias celi ipse est in tra
credentium salus pauperum redemptor
captiuorum ad vocatus conseruator
in fugas tenebras reuocator
errantium pastor egenarum refoc
ilatio deficiendum vita morientium
sanus languentium resurrectio mor
tuum hic est agnator cherubim

pro angelorum rex ipse architectus istius
hic est qui extendit celum suscep
dit terram condidit abyssos erupit
fontes fudit flumina statuit montes
mensus est maria et omnia que con
tinet vniuersitas ipse disponit hic
est angelus pacis et iustus vite
visus in prophetis perfectus in sanctis ipse lux
primus contra diuitiarum auxilium
pugnans adiutorium laborantium
securitas expectantium vita omni
um enim credentium qui caro factus
in vigne natus obsecrante pudici
tia et manibus angelorum deuenire
suscepit liberator seculi punitatus
et stella denotatus apertus iudicium
amagis adoratus apostolorum inuicem
festatus emmanuel vocatus et dei
filius declaratus ipse est supra cre
scens etate perficiens finis sublege
tum ipse sit lex subptate cum ipse
sit pater factus subnuptio hominum istas
cum ipse sit imperator in celis qui fe
licitatem quam adam perdidit filius
redonauit paradysum aperuit lib
tatis ianuam reperiuit celorum
regnum credentibus patefecit quod
est paradisi patet ianne victoria
est qui non sibi sed nobis omnibus
vixit gloriam quam adam ligno per
varietatis perdidit ipse per lignum
sue passionis recuperauit et quod
adam non habuit celorum regnum
id est eternam gloriam dedit ad quam
credente latrone introduxit Et
ipod quod credens enim concepit et
nos credentes peruenit in celis
qui nobis natus est in terra que
solum non maculat natiuitas per
ut nos per eum mundaret natiuitas
per recta Sequitur apoc. 1. 2.

primus dominus in uoce
qui in uoce in uoce *in uoce*
et amor quidam dicit cepit spiritus est
in antiochia cum paulus post ascri
ptionem dei discipuli appellati sunt
christiani Sic legitur in actibus apostolorum
et crendothia et misteria postea
sunt appellata nouis nominibus *et*

tamē ipse et ante omnia fuerant
ul' ante omnia sua erant et reli-
gionis vitate firmant' que etiā
contra impios defendunt' *Nōne*
tamē sine re invale ē xpm vnc
libro devota xpi vpo pmi tunc me
ptari sapienciā et fideliū nullus
ignorat. Vinctos vero nō nisi stōs
vros et satis deo dignos semper
fuisse manifestum est ut alios
quam pphas aut sacerdotes a' reges
et tam magni fuit xpm vinctoris
mistiū ut in iudicio ppho nō omis
illud sed satis pauci depluimus
mērent' accipe et hoc vsq' ad adve-
tum dñi mri ihu xpi quem deus
oleo leticie idest sancto spū pccis
consolatus suis vixit ex quo tpe
credentes illi et baptismati illi
sanctificatione purgati nō aliqui
sicut in lege pphs fuerant sed omis
imphs et sacerdotibus vngunt' et
regibus Cuius vinctoris quales ee
debeamus amonenti exemplo qe
ut in quibus tam sancta est vinctio
sic nō nūq' gusatio Ex sacramento em
vinctoris huius et xpi et xanor no-
men idest mēpo credentiū vocabu-
lum descendit et nomen qd nomen
ille frustra sortitur qui xpm nū-
me mutatur Quid em tibi pdest
vocari q' nō es et nomē vsurpare
alienū Sed si xam te esse delec-
tat que xpi sunt gere et mto abi
xpiani nomen assume aut forsi-
tan nō esse sed vocari desideras
h' satis fedum et nūser est te vol-
le vocari q' nō sis Nemo em ita
tūsit ad xpm ut xamus appellet'
et nō sit Qui xamus d' xpm se
habē dum pfitetur et v' h' si
ei moribus obsequat' et fmat di
quo nūq' xpi ille nō famulo s' sub
sanator est et misor qui eius se f-
mū dicit cui fūre dissimulat hūc
ergo gemmū iudiciū fūat et pdei
subsanatione que sine causa dñm
appellavit et pqualitate pti *ad*
infra Nec in hoc nobis nomē tam

quod xam dñm blandiam sed p
hoc etiā iudicandos nos esse credas
si nomē nobis frustra vendicemus
alienū *libro de blasphemia i spm s*
Nemo sibi devocabulo blandiat' si vlt'
sibi pdesse nomē dñi recedat ab
iniquitate qui invocat nomē dñi
Super pma canon Quid pdest nō
salms omelia iii vbi res nō ē
qui mlti vocant' medici qui curā
nō norūt Qui mlti vocant' magiles
qui tota nocte dormiūt Sic mlti
vocant' xam et in rebus xam nō
inveniūt quia h' vocant' q' nō sūt
idest mnta et in moribus in fide
spe et caritate infirmos *2o devota*
xanor Non nobis sufficit quia xam
nomen accepimus si opera xpi nō
fecerim' Illi em pdest qui xamus
d' qui castitatem diligit ebrietate
fugit supbiam odit et invidia velud
venenū dyali respuit Cuius ppho
stare in eccia nō pnt hūmēs esse
xam *libro de vinctis vinctoris*
re mdisse p' simpliciū lib' i
vsq' ca' 2o Ergo panetes ecclie fa-
ciūt xanos *libro de vinctis p' epale*
canon *libro de vinctis p' epale*
libro de vinctis p' epale xanissime
accidit vno mūq' ut quicquā veniat
volens fieri xamus qui nō sit ali-
quo dei timore pcursus Qui em dco
modum sperare ul' in comodū mta-
re nō vlt fieri xamus sed fingē
Infirme delicta Sunt quidam
iacob in principio eoz qui xam
vocant' et nō sūt quos pphs digne
sit etiā tamqm stora ut sūt
omēs hēses et omia scisurata
que etiā compant' sarmenas ifluc-
tuosis devite pccis et palis q's
ante ventilacone de area ventis
tēpt' Sūt aut alij qui mto mali
sūt et ipa omone turbolenti gūc
quos nate est ut toleret xamus
bonus vsq' infine quia ventilaco
messis huius et arce nō erit usq' in
die iudicij *libro de vinctis p' epale*
canon Aullo q's homi reced' dō

197
nisi prius homo recedat ab eo ut
nascatur nobis sed viciū q̄ cont
x̄m̄ odit non p̄dest nobis v̄m̄o
obest x̄pi s̄aḡne esse s̄aḡne esse
redemptos et voluntarie dyabolo
esse subiectos ideo cogitem⁹ et re
cogitem⁹ quod nō p̄pter felicitate
tremam effecti sum⁹ x̄am̄ nō p̄t
dummas h̄m̄o seculi n̄l p̄pter istā
vitam demum colimus Sicut ait
Apl⁹ Si in hac vita tū in x̄po p̄p̄a
mus miserabiliores sum⁹ omnib⁹
hōmib⁹ x̄pus em̄ ne am̄ diligē
oblata uniuersa otempnē docuit
ne famem timeamus Quadraginta
diebus ieiunauit ne iudicātē p̄t
mescem⁹ p̄ter vnam tunicā aliā
disaplis habē vetuit ne t̄bulatōes
expauescem⁹ ip̄as ip̄e sustinuit
ne mortem formidarem⁹ hac ip̄e
suscepit Et am̄ omnia ista docuit
nō tū verbis v̄z etiam exemplo
ip̄e p̄cessit *Ita est veritas x̄p̄ianus
esse bonus super* Non est beator
Ioh̄em f̄m̄olle vi x̄pus si tu fuis
x̄am̄s Bonū tibi est ut sis x̄am̄
Viam si nō fuis malum x̄p̄o non
erit Audi vocem p̄s̄ Dixi dom̄s
Deus meus es tu qm̄ honor⁹ m̄as
nō egēs Si fuis sine deo m̄or eris
si fuis cum deo maior deus nō
erit nō exte ille maior sed tu sine
illo m̄or Cresce ergo m̄or in illo
noli te subtrahē ut quasi ille de
ficiat reficiat Si accesseris defi
cies si recesseris p̄teger manet
te accedente p̄teger manet te re
cedente Debet x̄am̄s em̄ ap̄to
amore iusticie lib⁹ *De x̄am̄s est
decalectica in d̄ib⁹* cautus in omni
temptatōe ne p̄p̄eris rebus cor
rumpat et ne fr̄angat aduersis et
inimicantia bonor⁹ t̄renor⁹ mode
stus est et temperans et m̄bulatōib⁹
fortis et patiens qui eadē p̄ficiē
do veniat ad talem animū ut plus
amet demum q̄ t̄ timeat gehennā
ut eadē si dicat illi deus v̄tē deliquit
carualib⁹ sem̄itū et ut potes

petta nec morieris nec ingeben
nam mittaris sed mead̄ tū nō
eris Exhorrescat et om̄s nō peccet
nō iam ut illud quod timebat
nō madat sed ne illum quem sic
amat offendat in quo vno est re
quies quā nec oculus vidit n̄ au
ris audiuit nec in cor hōm̄is ascē
dit q̄ p̄p̄auit diligentib⁹ se *De
esse iustus libro de vita x̄am̄a x̄am̄*
ille est qm̄ nō nomine tū sed et
ope x̄p̄ia in omnibus imitat et
sequitur qm̄ sc̄us innocens i cō
taminatus intactus est aut i pec
tore malicia nō habet locum Cui⁹
in p̄tore sola pietas consistit et
bonitas Cui nemiem nouit nocē
n̄l ledere sed omnibus opem ferre
x̄p̄ianus ille est qui exemplo x̄pi
nec inimicos nouit odire s̄ mag⁹
aduersariis sibi bene facere
et p̄p̄eatoribus suis et hostib⁹
exorare Nam et quisquis aliquē
ledē aut nocē patis est ille x̄am̄
se esse mentit⁹ x̄p̄ianus ille est
qm̄ potest iusti voce dicē Remū
notū hōm̄i iuste v̄ri ad omnibus
Incod iustia Sc̄i esse p̄p̄ia suū
uoluit deus et ab omni contagione
in iusticie et iniquitatē alienū Ta
lem esse eum voluit tam iustum
tam purū tam in maculatū tam
simplicem ut nihil q̄ in eo gētes
redarguant inueniret Sed quod
admirant⁹ et dicunt Sta gens
cui⁹ est d̄ns deus eius p̄p̄us que
elegit in h̄ditatem sibi Tales cō
p̄eunt dei cultores et suos man
p̄retos graves prudētes p̄p̄os
irrephensibiles in maculatos in
tactos ut quisquis eos viderit stu
peat et admiretur et dicat Sē h̄
hōm̄es dei sunt quor⁹ talis est cō
s̄p̄acio ita se hōm̄o dei exhibē deb⁹
et agere ut nemo sit qm̄ eū nō
videre velit qm̄ nō audire desidet
Et om̄s qui eum viderit dei filiū
esse credat et v̄t in eo illud p̄p̄etū
impleat *Fauces eius dulcedinis*

et totius desiderii Nam si talem
se exhibeat Vanus et dei finis ut
hys qui demonis ydolis q̄ defuunt
conuiscendo efflaet equalis incipiet
p̄ eum deus blasphemari et dicitur
Vanus dei finis cuius tam nequam
confusio est cuius tam mali actus
tam turpia opa Cuius vita tam im-
pia tam scelerata tam luxuriosa tam
supba tam sordida et cuius illius
p̄prie reus Nomen enim dei p̄nos
blasphematur inter gentes Sed
ve illis p̄ quos blasphematur sue sunt
blasphemati *in fine supradicto*
De vita vanorum Ille v̄e vanus est
qui futurum non facit qui falsum
testimonium non dicit qui nec men-
titur nec piunt qui adulat non
omittit qui ad eam frequenter
qui de fructibus suis non gustat nisi
p̄us eripis Deo offerat qui decimas
annis singulis erogandas pauperi-
bus reddit qui sacerdotibus suis
honore impendit qui omnes homines
sicut seipsum diligit Qui nullum
hominem odio habet Ille v̄e non so-
lus Vanus est sed ipse xpus i eo
habitabit Debet vani mibis que dei
sunt esse concordēs nequa ad p̄ci-
liam que est da magna et misere-
rabilis feditate mariti et mores
de suo lecto sibi consensu et de
xpi altari dissentant pillam sibi in-
stant ut inter se pacem habeant et
in illo habere non possunt filii cum
p̄teritis vnam domum habent suam
et domum dei non habent vna pace
de meorum hereditate cupiunt cum q̄bus
de xpi hereditate cupiunt cum q̄bus
de xpi hereditate cupiunt cum q̄bus
tonem dei diuidunt qui forma
sui accepit ut fruendo otus as-
sistite liberaret Debet in eis et
affectio sancta sup̄ p̄ Tota vita
canonica *Ille v̄e* xpiam bo-
sanctum desiderium est Debet
esse pacia sup̄ p̄ 20 *in fine supradicto*
Ipe est vanus qui non appropinquat
viam xpi sed vult viam xpi sequi

p̄ passionem xpi Noli p̄ alia via
velle ut quam pillam qua ipse
vult diuinam videatur ipa est tuta et
forte delicias habet sed est latronibus
plena *Vnde sup̄ p̄ 22 p̄p̄a xpus*
fuit est homo ut posset esse vanus
angelus Debet esse benivolentia p̄
canonica *Ille v̄e* Sic debet esse
vanus ut non gloriatur sup̄ alios ho-
mines Dedit enim tibi deus potatem
sup̄ bestias id est ut melior esses q̄
bestia habet nāle huius semper melior est
q̄m bestia Si vis melior esse q̄m
alius homo inuidebis ei qui tibi in-
debet enim equalem debes velle
omnes homines equales esse tibi si vi-
ceris p̄p̄e deus aliquem debes opta-
re ut sit ipse prudens Ideo ap̄ls in-
quit Bellem omnes homines esse p̄
meminisse *p̄p̄m Debet orare v̄e*
libro de vita et q̄m cap̄ 10 Si iam vani
sunt et v̄e v̄e ne aliquem v̄berent
troribus et p̄mior laudibus erigant
ita sane ut non solum ad bonas acti-
ones verum etiam ad p̄as ordines eos
exhortari meruimus ac sanctitate hac
instruere doctrine ut et illi gr̄as agant
cui instituerunt bene v̄e q̄ aliquem
difficultate fecerunt et ubi difficul-
tatem aliquam sentiant fidelissimos
et p̄seuerantissimos p̄abus et inie-
pactis opibus facilitate ad omnia
impetrare p̄stant *De ieiuniis*
Vanis *Ille v̄e in fine supradicto*
Vanus Nam et ille vanus qualis est
qui vix aliquem ad eam venit et qui
ad eam venerit non stat metum
ut oret p̄as suas sed aut causas
dicit aut lites aut rivas concitat
et si locum inuenit usq̄ ad vomitum
bibit et postq̄m se inebriauit sur-
git velut freneticus et insanus et
incipit corrare et plenus dyablica
conspiciendiue saltare b̄ba turpia
et amatoria ul luxuriosa cantare can-
tica adulterium non timet committere falsum
testimonium dicere et maledicere Sine
viri sine sunt milia qui talia opera
faciunt et ad p̄mē remedium non veniunt

208
200
papatant in morte et peunt i etiam
nam videt deum arde in iustum
monibus f monib⁹ sermone quito
Quando negligentes et tepidos vauo
nec pita vitare nec pma sibi etia
videm⁹ bonis opibus pvide quid
super est ut eos opmeu ardere
nisi quid nec bonis pma n⁹ ma
lis supplicia iusto dei iudicio sunt re
pendenda et ve ipui molate in
telligim⁹ dei iudiciu tunc quem
bonis opibus videm⁹ insiste peyor
est qua pagauis vau⁹ **Deuor est**
apostata libro 21 deate **Desertor**
dei capitulo vicesimo v **fidei et ex**
desertore opugnator eius effectus
quam ille qui no deseruit qua in
qua temut alius vauis i iustis
est libro de vita vana Ille se iusto
vauu iudicet qui dei pcepta custo
dit qui suis huius pudicus et iustus
est qui in iustie et iusticie opibus
osatur Nam tu illum vauu putas
inquo nullus xanitas est actus
inquo consilio nulla est iusticie
sed nequicie impietate et sceleris
lu vauu putas qui opprim miset
qui paupem grauat qui res oapi
fit alienas qui ut se diuite faciat
plures effiat indigentes qui luar
gaudet in iustis qui de alienis lacrimis
tribum auget qui miseros dicit in
titu cuius os assiduo mendace viola
tione ligna no nisi indigna et obste
na et scelerata loquit⁹ et turpia
Cum aut iubeat⁹ distibue sua i vadit
aliena et adertiam talis audenter
accedit et temie et nportune ex pa
dit nupias manus illiaco rapta et
insonau amore molatas et ore illo
sacilego atq polluto quo fuerat
paulo ante aut falsa locutus aut
turpia pces ad diu quasi nichil sibi
osaus fuidit Quid agis ipdens
et miset quid te maiori ptoz one
guas quid deo pter qseptu etiam in
iuram inogas quid ad pprobandu
eius sceleris nam testimonio pene
tue sceleritas ad deum porrigas

manus ad quas ille no respicit q
no nisi sanctas et inmadatas sibi
iussit offerri Quid ore illo deu ro
gas quo paulo ante locutus es ma
le cuius quauis multiplicent⁹ abhodia
pces Sicut pceptum est Cum exte
deritis manus vestras autam facie
meam avobis et si multiplicaueritis
pces no exaudiam Quid em vte
sagie plene sunt et ideo de malo
et bono vauo occludit quo admoes
eod libro versus finem Nec quisp
se iudicet vauu nisi qui xpi et
doctrinam sequit⁹ et imitat⁹ eum
S⁹ tu illum vauu putas cuius iug
pane vllus saturat⁹ esurient cuius
potu nullus sitis exting⁹ Cuius me
sam nemo cognoscat Subting⁹ techi
nec advena nec peregrinus aliqui suc
cedit Cuius nemo nudus tegit⁹ se
stinetis Cuius paup nullus sonet⁹
auxilio Cuius bonu nemo sentit
Cuius nam nemo cognoscat et in
in nullo imitat⁹ bonos sed iridet
pocus et subsanat Absit ut huius
pnamus dicat⁹ Absit ut filius dei
possit appellari qui talis e xpianus
Ille est qui xpi viam sequit⁹ qui
xpi in omnibus imitat⁹ Sicut pceptum
est Qui dicit se iuxta manere debet
sed ille ambulauit et ipe ambulare
vauus est qui omnib⁹ nam facit q
don mouet⁹ in iuria qui opprim pa
upem se pnte no patit⁹ Qui miset
ris subreunt qui indigentib⁹ sepe
sunt qui cum mentib⁹ meret⁹ et
dolorem alius quasi psum sentit
Qui ad fletum fletibus pprocat⁹
alienis Cuius domus quis e om
Cuius ianna nemo claudit⁹ Cuius
mensam paup nullus ignorat
Cuius domus amictis offert⁹ Cuius
omne bonu nozuit et nemo setit
in iuram Qui deo die noctiq de
fuit Qui inde sment⁹ eius pcep
ta meditat⁹ et cogitat Qui pau
per mundo effiat⁹ ut deo locuples
fiat Qui inter homines habet⁹ in
gloriam ut coram deo et angelis

for
atq; m
no fin
semp e

Solum libro 8 dominicus
cap 22 Religio xana quinto e

aquo factus est homo **Secunda**
Cuius sit homo in honore positus pe-
ccatoribus non intelligens quod pariter ei
sit ut opus dei adynaque dei facto
et ipsi homini opus hominis perscrutetur
Quia propter hominem multo deficiat ab illo
qui eum fecit cum sibi perscrutetur quod
ipse fecit **Abbas** Deinde innocencia me-
ra Sic sunt qui colunt ydola quod
qui in sompnis videt vana Et autem
emigret deus ipse intelligit aquo
facta sit et non colet quod ipsa fecit et

[illegible]

meris et eliquebat vitas tua i cor
meum et estuabat michi affatus pie
tatis et currebant lacrimae et bene
michi erat cum illis non longe repe
rit mediolanum etiam genue hoc con
solacionis et exhortacionis celebrare
magno studio suum conuenientem voca
bus et cordibus frumz amuz erat
aut non multo amplius ad iustitia
valentiam regis pui mater horez
tuum Ambrosium psequetur hesis que
tanta que fuerat seducta abarranis
Exhibebat pro plebs inerta mori
pata cum epo suo suo tuo ibi mea
mater ancilla tua sollicitudinis et
vigilanz pmas ptes tenens oratibz
vnebat nos acalore spūs tui erant
banū ad ciuitate attenta atqz tur
bata tunc vmpu et psalmi ut ca
nerent sedam morem orientalium
pau ne plus meror tedio concha
lescet iustitiam est et ex illo i hodie
quod diem iustitiam est iustas ut et
pene omnibus agibus tuis pretis
orbis ptes mutanobus

propta

Manifestum

est ypoctas no q oculis p tendunt
homines id etiam corde gestare Sui
enū ypocte simulatores tamqz pūc
tatores pronaz alienaz Sic ite
aene fabulis non emi sli qm qui
agit partes agnitionis in trage
dia siue alicuius alius ad hystoria
ut fabula que agitur p tinentas
vē ipse est Sed simulat et ypocta
p sic inerta nī in omni vna hūa
quisque se vult videri q non est
ypocta est Simulat em iustum
et no exhibet quia totū fructum
in laude hominū ponit quā possunt
etia simulantes pape dūm fallit
eos quibus videntur boni et ab eis
laudantur Sed tales ab inspectore
deo no recipiunt nisi fallacie sup
pliciu ab hominibz aut papiūt mer
cedem suam et ita pūc qz eis
dicitur Procedite amice opari dolosi
nomen em meum habuistis sed

opa mea non fecistis **libo dei flum**
viciorum **capo 7o** ypocta vba pōz habz
vitam non habet et quos psmones
doctine genuit non fouet exemplis
sed deserit etiam quos vbo edifi
cat vita et moribus destruit ypocte
simulatores dicuntur qui iusti non esse
querunt sed tū videri cupiūt ma
la agunt et bona pfitentur Postea
tationes quippe boni apparent per
actiones vero mali existunt omnia
possunt asimplicibz vicia ppetari
simulacō et ypoctis non qmittit
nisi amale astutis p calliditatem
volentibz vicia sub spe viciū relac
et non veram sanctitate obire Sci
no solum gloriā supra modū suū
omo non appetunt Sed hūpū vi
deri refugit q esse meruerunt
ypocte aut malicie sue tegetes
oculta ante oculos hominū quadam
innocencie sanctitate se vestiūt
ut veneret duplicat dampnat
ypocte siue p oculta iniquitate
siue p apta simulacōe Ex illo ei
dampnat quia iniqui sunt ex
quo quia dūdit q non sunt hō
latent semp ypocte hūm et si in
pūcipio sui quidam non pateant
pūc tamen quam vita eoz finiat
quā simulate vixerunt detegunt
Ome em finit pmanet hū que
simulata sunt dūcūta esse no pūc
non eoz despanda est salus qui
ad hūc aliquid tēnu sapiūt dūm
possunt et oculte agē unde iusti
ficent hū em meliores sunt ypo
ctis eo quod mali sunt in apto
et in multo boni ypocte vero i ocul
to mali sunt et boni se palam
ostendunt ypocta iustus redargue
pūbet ne detior castigatus erigat
dicente Salomone noli arguere
derisorem ne oderit te **Quia p**
viciorum **capo 7o** **Si non vult**
boni non sunt odia **falli et vlt**
boni pūc pūc **amare frēs**
patore omnem p fessione in ecclia
habē fidos sed non omēs homines

esse fictum Sunt xani mali sed
sunt et boni quasi plures malos
vides quia palea sunt et ad te q
na pvenire no possunt Sunt ibi
et grana Accipe tempta excute
ad hunc oris iudicium et

D Isaac libro de amicitia dei ad 21
 Isaac natus est ihsus xpus
 cui pr qu ei pmissus est adun
 rans in gaudio xpus erat et mater
 q postea negavit angelo s p 2
 partum aut xpus fecit in dñs
 Eod libo cao 36 Isaac pri abinabe
 pferre debemus quia iste nulla
 femina pr via quingem novat
 pauldubio tamen prue fidei et
 obediē eunt mta potiora mta
 ut pillum dicat dñs hinc se face
 bona que fecit iudici inquit te
 et multiplicabo senem p abraha
 prem tūc ut intelligamus qui
 tate abinabam fecit q homib
 impudias et nequiae sue despon
 ris scis p dñam requirentibus
 videtur fecisse libidine deum
 ut eia h nōmū nō ex bonis
 singulis nū se homines compari
 sed in vno quoq consideramus vnu
 sa fieri eū potest ut beat aliq
 invita et moribus quispā quo
 super aliu idq fit longe pstabili
 quā est illud vnde ab alio super
 ac p hoc sano verōq iudicio quā
 cia quingio pferatur melior est
 eū homo fidelis quingatus quā
 continens infidelis Si infidelis
 homo nō solum mō laudandus
 ver eia marmie de testandus ē
 Constituamus ambo bonos et ex
 p p fto melior est quingatus fide
 lissimū et obediētissimū deo q
 continens mō fidei nūq q obe
 diē Si vero paria sunt ceta sunt
 ceta continente quingato pferre q
 ambigat libro 14 cū p mō 20 Isaac
 p pmissione natus significat filios
 gre clues civitatis libere p dñs pa
 as etue vbi nō sit amor pp ac p
 nate quodā modo voluntatē s qm

cod q̄ inquntabili bono gaudēs
atq; exultis vñ cor faciens idē
p̄ficar concores obedīa caritatis &

[illegible]

Inuentione uo. Inuentus est Ioseph
et Mariae memores dñi in p̄tatur
libre se omne inu. / Quidā nō
credidit iustitias accipere p̄sēan
taciturnitas multo infidelitatis Et
iuste tacuit multo obmutuit quo
usq; uox nasceretur Si eū recte
dān est iuste Credidi propter quod
locutus sum quia dō c. Debat multo
non loquēdū ut u. Debat

Et hoc Verbo Dei libro deessen
 in divinitas zelare dicit
 Quod in unum suum
 quam non vult per se hoc coherat
 corripit atque flauit et flauit

ad se reducat vel eius zelare
quia nullum patrum uult in punitu
relinquere libro 92 qdum gome 21
Quia conuictus castitatis zelando
vni custodie tolli uoluit Ideo illa
dei pudentia parauit pperit atq
agitur ne aia corumpat Et deos
anios atq alias pperit ut quo dabo
miseretur zelus dei appella Sup
ps as hui et zelus dei po sunt
cum p turbacione dei s ut no uili
scripturas quas no inteli pnt arguit
Sed nomine ut intelligat vnde
iniquitat nomine zeli e casti
tatis ne aia legem diu in gsp
nat et aduio suo fornicari digne
reat hec ergo ipso effra bonis
afflictione sunt turbulenti iudei ac
disposicione tranquillam suam dan
est Tu aut due uerum in tranqui
llitate iudicas 21

Zirama

Quis in munda se
getis zirama dicit et quid in
separat zirama dicit quid in
tunc pcedente separabit in
apys quod p hanc aug 21
higit fieri quia affra in munda
imple boni bono eis qd in munda
uider officia uero in munda
no possunt e in munda
in munda zirama exorta p munda
inter bonos p munda zirama
hntes herbam sed no p munda
tany Et cum zirama ea in munda
que nascunt in munda fructu
torz palti est solium futa e auera
et ceti talia que p munda eis p
sus habent fructum Digne e in munda
nos et p munda zirama
roum don iustas allegans p munda
in munda zirama arrogancie tu
mor est quia in munda e bonitas
obliuio et arrogancie e in munda
iactancia ut quis au deat ut facit
posse se ardat q uer apliceffit
dus ut zirama a firmeto uer se
posse distine aut quod in munda
leam ferre aut arcam p munda co

cessum sit Non p munda zirama
a firmeto digne uer ut sepan libro
20 or Epistolam gmatia allegans
Cyprian in epla ad asarum Si
videtur in epla esse zirama no
tame impediri debet aut fides
aut caritas in ut qui zirama
esse in epla in munda ipi de epla re
cedamus nobis in modo laboris
est ut firmetur esse possunt
ut cum cepit firmetur dicit hor
ris eudi fructum p munda in et
labore capiamus Sicut zirama in
singulis in fountis ut originalis
p munda libro p munda in munda e
p munda liber arbitrium bonis po
ssibilitatis bonu p dicit nome
et rone tunc facit liberum
arbitrium bonu omibz hnt
quid iudiciu rone no p quod
fit p donem ea que ad deum
p munda sine deo aut in munda
aut certe p munda Sed in in munda
in munda p munda bonis qui epla
in munda bonis dico que debono
in munda in munda laborare in munda
in munda manducare velle habet
in munda velle habet in munda
fabricare domum dicit more in munda
dicit in munda in munda in munda
velle quidquid bonu ad p munda
p munda vitam que omnia no sine
gubnaculo diu subsistunt in munda
eripo et p munda sunt ut esse cepe
runt aialis uero ut est in munda
colore ut honnadiu ut adultu
face ut turpis uine ut maleficia
dicit ut in munda ut luxuriose
uine ut denus in munda in munda
seculoz blaspemare ut quid qd
no licet ut no expedit operari
Sed ista no p munda ad p munda
in munda p munda quia no sunt adeo in munda
la eum desiderata in munda in munda
que est adeo ista sunt zirama in munda
carus qd que in munda homin
Drabius dormiente adam dicit p
pceptum no q munda in munda
sentiant arbitrio in munda p munda

et pador est quam i ppe
ris voluata et dampnata
ale de puata voluptas
Ita sunt dyabli que xps
dei pris bium q est gla
dus bis acutus i mudi
huc veniens ex vigne naty
de credenti libery arbitio
gtuita sua bonitate am
putant ydonea in eisdem
ndardend ppane volun
tatem pquam possunt
tam dei pris quam sua
sancti q spūs tūtam per
age voluntate Amey v

Explicit Milleloquium
vitas Augustini compi
latū a finar Bartholomaeo
de vrbano ordinis finte
bēnitaz sancti Augustini
Incipit Registe h9 libri v

Quadragesima
Quanticas

Quatuor
Quercia
Quereere
Questio
Quies

Radix
Rana

Rapina

Racio que est vitas

Racio que e vis aie

Racionale

Recede

Rectum

Reddere

Redemptor

Refugiu

Rever

Regna

Regere

Regio

Reguare

Regum

Relacio

Religio

Religiosus

Reliquie

Reliquie

Remediū

Remissio

Renouatio

Repacio

Repentio

Rephende

Requies

Res

Respublica

Respondē

Restitue

Resurrectio xpi

Resurrectio homis

Reitoria

Retribuere

Reuelare

Risus

Rixa

Rogare

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Roma

Scola

Scorpio

Scptor

Scptura ppa

Sanctari

Seaulid

Seauitas

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Seuere

Spiritualis
 Sponsus
 Stabilitas et stare
 Status
 Statutum
 Stella
 Stephanus
 Schola
 Studium
 Stultus
 Sufficiens
 Suffragium
 Suggestio
 Subiectio
 Substantia
 Suggestio
 Subvenire
 Supbia
 Supplicatio
 Supplicium
 Suggestio
 habuaculum
 Taciturnitas
 Tactus
 Tenebre
 Temporalia
 Tempestas
 Tempus
 Temporalia
 Tempus
 Temporalia
 Tempus
 Temporalia
 Terra
 Terror
 Thesaurus
 Testamentum
 Testis et Testimonium
 Timor
 Tyrannus
 Tollere
 Tollere
 Tomitum
 Totum
 Transitio
 Tribulatio
 Tribus
 Trinitas
 Tristitia
 Umbra
 Unus
 Unus
 Unus

[illegible]

Dea
ydolum
ydra
ymynus
ypoarta
ygar
ysuas
Zacharias
zelus
zyzama

Beatus Augustinus

Missi pro modo tam plena est mysteris sicut
mare guttas sicut sol atomis sicut finaves
stellis et sicut celum empirum angelis
Cum angelis coelestibus sufficit ante
impia manifestat est solares quia ibi est
dus celi et terre et sic est de corpore ex
evidens Nam eandem solis lucem quam
fimus oculis ad delectationem eger picipit
ad puritatem et dnm qd pimus hunc ad
delectationem et pfortationem febricitans recipit
ad maiores infirmitates et forte qd moritur

Quedam concilia dei mltis in pgnates quia
multa pcta contingit in ipis

Quidam doctor dicit qd quid mltis est pgnans illis
tpe dicit se pgnare ut ad dnm dicit dicit deopiat
corpo dicit dicit mlti pgnans qd pgnans et pgnans
pignans ut ad pignans et pignans at tunc dicit
q pgnans hanc mlti pgnans pignans pignans
pignans pignans qd est mlti pignans pignans pignans
pignans est pignans qd est pignans pignans pignans
q est mlti pignans pignans et mlti pignans pignans
mores mlti mlti q pignans pignans

151
De feria secunda pentecostes et d' feria
trinitate super eundem si habetur in plenario
III

14
O
an
rido
promiss
sufficit m
valent v cam n m filio
m die parate mane magda
it
do
mentale
si felicem
m filio
magda

